

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hierakosophion

Demetrius <Pepagomenus>

Lvtetiae, 1612

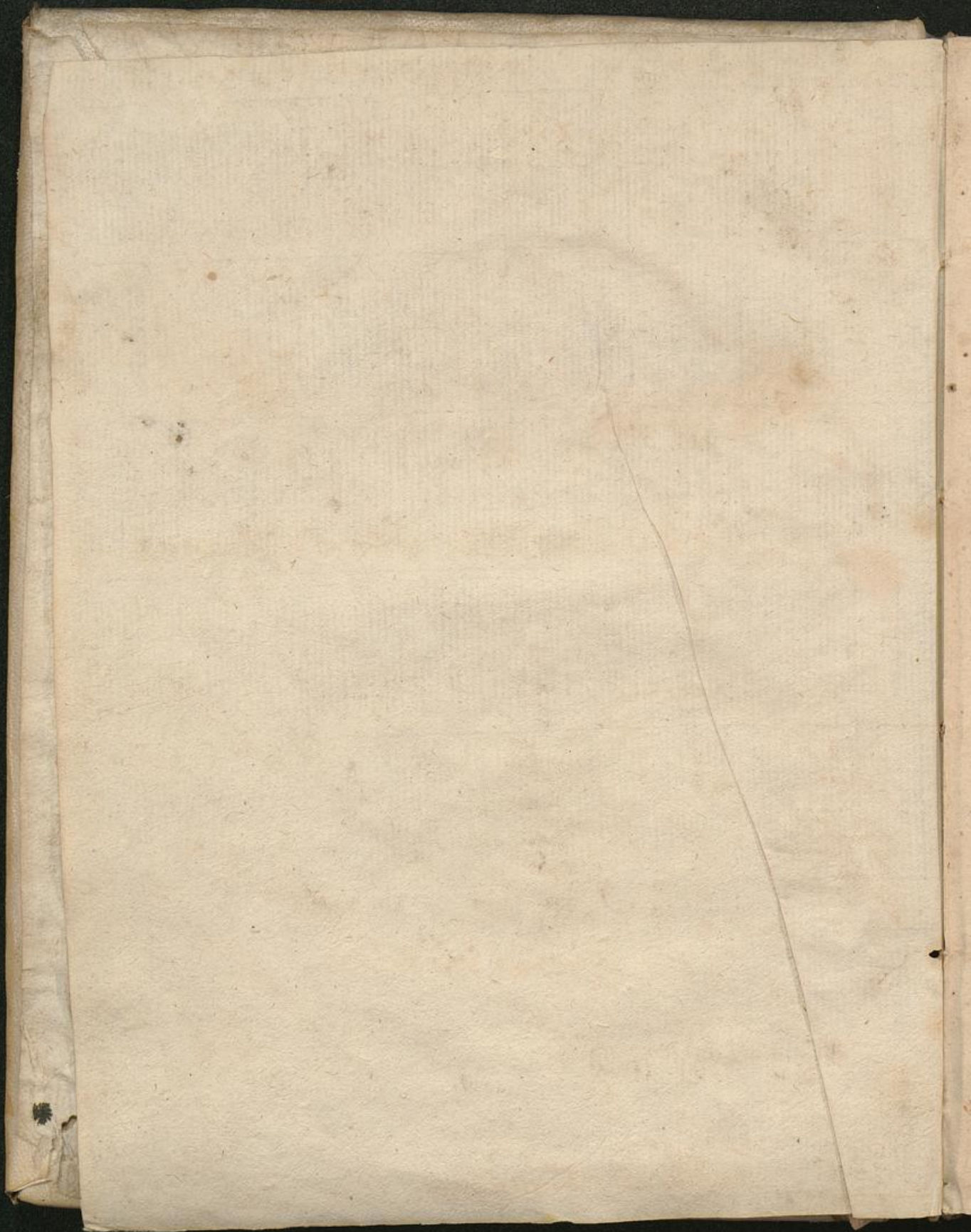
urn:nbn:de:hbz:466:1-12846

S
VI. 7.
8

Th. 5938

J VI
7

ΙΕΡΑΚΟΦΙΟΝ.
Rei Accipitrariae scriptores
nunc primum editi.

ACCESSIT

KΥΝΟΦΙΟΝ.
LIBER DE CVRACANVM

EX BIBLIOTH. REGIA MEDICEA.

Ex Legato Celmi Principis Ferdin. Ep'i Paderb. et Monaster. A. 1683.

*Eberl 10457
Paderb. Bd*

Collegij Socii Jesu Paderb.

LVTETIÆ,

Sumptibus HIERONYMI DROVART.

M. DC. XII.

Ferdinandi Furstenbergij

Rei Accipitris scriptoris
hunc primum capitulum

DE CIRCULO

Libri primi de ratione et intellectu

Georgius Henricus Henricus

Universitätsbibliothek Paderborn

HOC VOLVMI NE
CONTINENTVR

Δημητρίῳ πρὸς τῶν ἱεράκων ἀναζωφῆς
καὶ Ἰππικαίας.

Ορνέοσφιον ἀγροικότερον.

Ορνέοσφιον κελεύσας γεροντός τῃ ἀοιδίμου βα-
σιλέως κυρίως Μιχαήλ.

Κυωοσφιον, ἢ πρὸς κυνῶν Ἰππικαίας.

*Demetrij Constantinop. de re accipitraria liber
à Petro Gillio Latine redditus.*

*Alius liber de re accipitraria Latine item red-
ditus ab eodem P. Gillio.*

*Libellus de cura canum Latine versus ab
Andrea Aurifabro Vratislaviensi medico.*

★ ij

*Epistola Aquilæ Symmachi & Theodotionis
ad Ptolemaum regem Ægypti, de re acci-
pittraria, Catalanica lingua.*

*De diuersis generibus falconum siue accipi-
trum; item de infirmitatibus & medicinis
eorum, secundum Aquilam Symmachum
& Theodot. in epistola ad Ptolemaum
regem Ægypti. Ex libro incerti auctoris,
De natura rerum.*

*Iacobi Augusti Thuani de re accipitraria
libri III.*

*Hier. Fracastorij Alcon, siue de cura canum
venaticorum.*

Ludouico XIII.
FRANC. ET NAVAR. REGI
CHRISTIANISSIMO.

 VOD olim, DOMINE,
Xenophonteus Cyrus
innuebat, venationem
inter laudatissimas prin-
cipū oblectationes præ-
cipuam censi oportere, id ipsum
HENRICVS MAGNVS
exemplo nuper efficacissimo com-
probauit: & rerum bellicarum scien-
tissimus imperator, inter potissima pa-
cis otia venationem esse duxit, quæ
plurimum haberet vigilantia fortitu-
dinis prudentiaque militaris. sic illi
semper animus in procinctu: sic foris

ā iij

vbique terrorem sparferat: sic domi
pacem colebat armatus. Est enim ea
recordatio iucundissima, quum is tibi
nondum annorum, qui solent in cete-
ris hominibus inertī pueritiæ deputa-
ri, dispositis in tabula sigillis argenteis
in militarem habitum formatis figu-
rastacticas peritissimè commonstra-
bat: mox per viridariorum amfractus
feram aliquam in hoc seruatam ver-
tagis acriter incitatis teipso instante &
notis vocibus adiuuante fatigari sum-
ma cum voluptate spectabat. nimi-
rum, inter adorias & triumphos tanti
natum heredem imperij per generosas
exercitationes heroicis artibus exco-
lendum princeps sine exemplo maxi-
mus patria simul & regia cogitatione
prouidit. Itaq. iure fecisse videor, qui
hocce scripti genus maiestati tuæ di-
care augustissimoq. nomini nuncu-
pare sum ausus. etenim venatica tra-
ctatio est; & rei quidem accipitrariæ,

qua venationum omnium nobilissima constat. Ea scilicet arte valentissimarum avium quamvis feram naturam, & ab humana toto pæne aëre distinctam, sic nobis parere assuefacimus, ut iam illæ non solum canum latratus, equorumque hinnitus non expavescant, sed & voces nostras intelligant, & quo iussæ sunt volantes, prædam in aëre in ipsisque nubibus quaesitum eant alacres, & aduersus repugnantem, etiam cum vitæ periculo, nec dubio gloriæ sensu dimicent; tandemque aut falcatis vnguibus correptam ad dominos adferant, aut alarum verberare conterritam in canum insidias præcipitare compellant. id vero dignum strenuo duce, dignum rege spectaculum: cuiusmodi si Romani vnquam spectassent, illico circum & amphitheatra deseruissent. Verum illis terrestrium tantum ferarum nota erat venatio; & vix ea quidem

fortis, quæ sagacitate canum equorumq. pernecitate rem agit, sed planè imbellis, quæ retib. & pantheris cæco veluti latrocinio grassatur. ideoq. magnanimis & nobilib. viris minime frequentata. aëriam vero, & Græcis, qui terrestrem apprimè callebant, prorsus incognitam fuisse planissime significauit Aristoteles, qui, quod tēporib. illis ferebatur, Thracū pueros, societate cum accipitrib. inita aucupari solitos, portentosum esse cēfuit ac prope incredibile: quamuis eadem pæne de Indicis aquilis Ctesias tradidisset. quæ autem de accipitrē aucupum famulo Martialis, deq. circaneis auibus. vetères Latinæ linguæ magistri notauere, ixeutica sunt; qualia Oppiani & Nemefiani in quibusdam bibliothecis adseruantur; neque ad rem accipitrariam pertinent, sed potius ad fraudulentum aucupium, quod illectas auiculas superfus

sis retibus solet includere, aut viscatis
virgis intricare. inglorium id quidem
& vile, nec immerito Platonis legib.
vt sordidum & illiberalis otij nego-
tium interdictum. res autem accipi-
traria non ante Iulij Firmici, Sollijq.
Sidonij tempora, hoc est, sub Con-
stantino & Theodosio AA. in quasi
militarem disciplinam redigi cepit;
neque est facile reperire vetustiores,
qui de legitimis falconum asturum
accipitrumq. proelijs meminerint. ab
iis vero temporibus in europalatina
matricula plerosq. artifices sub pro-
tohieracarij dispositione censitos fu-
isse animaduertimus. mox & artem
ipsam libris comprehensam; quorum
antiquissimus habendus is qui sub
Demetrii Constantinop. nomine pri-
mus apparet. nam qui secundus ap-
pingitur, longe sequioris stili & re-
centioris esse videtur auctoris; for-
tean Phenonis illius, quem aiunt in

Augustana Vindelicorum biblio-
theca reperiri. nisi quis malit hoc no-
mine citare auctorem semibarbaræ
ad Michaëlem Palaeologum scri-
ptiunculæ, quam heic etiam edimus,
vnà cum alia eiusdem argumenti ab
Catalanico Romanensi quodam
ambitiosis Aquilæ Symmachi &
Theodotionis ad Ptolemæum titu-
lis, non minus falso, quam arroganter
inscripta. digna hæc tamen visa est
quæ adderetur; quum haud pauca
contineat rei accipitrariæ præcepta
utilia, quæ Albertus Magnus operi
de auium natura passim adtexuit, &
vetustissimorum auctorum esse ad-
firmavit, deceptus inscriptionis men-
dacio. cuiusmodi fraudem ab alijs
quoq. vsurpatam suspicari licet: &
plerosque consimilium scriptionum
auctores, quo maiorem scriptis suis
auctoritatem & gratiam concilia-
rent, priscorum ac nobilissimorum

nomina apposuisse pro suis. indeque
illa fluxisse hieracosophia, orneoso-
phia, atque etiam cynosophia, quæ
Apollinis, Phenonis, vel potius Phœ-
monoes, Vlyssis, Alexandri, Macha-
bæi & Ptolemæi nominibus indige-
tantur. quæ vt vana esse demus & ri-
dícula, tamen illa non mediocriter
laudanda quæ de venaticis auibus
maximus Imp. Fridericus I. eiusque
filius Manfredus Siciliae rex, Phœbus
Gasto Foxiae Comes, Belisarius
Aquiuius Neritinarum Dux, P.
Lopesius Aiala, Artelucius Alagona
Marauequius, Moamus Arabs, Fri-
dericus Georgius, Franciscus Sforzi-
nus Caracanus, & Ioannes Fran-
cherius litterarum consignauere mo-
numentis. vnum ad consummatissi-
mam totius artis gloriam deesse vi-
debatur; quod cuius versibus æter-
nitati consecraretur nacta fuerat ne-
minem; quum id xxxv. abhinc ann.

aureis illis tribus de re accipitraria
libris cumulatissime præstitit Thua-
nus ; ille inquam Thuanus, quem
inter proceres regni consiliarios ma-
iestati tuæ assidentem boni omnes
suspiciunt & venerantur. Pátere
igitur, D O M I N E, vthoc etiam arti
tot præstantium virorum ingenijs
celebratæ decus accedat, quod, qui
vetustissimi illius reperiuntur aucto-
res, sub tui principatus auspicijs ex
Medicea tua bibliotheca prodiisse di-
cantur: cunctiq. intelligant, non abs-
re gentem illustrissimam gloriari, sese
dedisse Galliæ reginam, cuius tutela
prudenti iuxta ac felici, post acer-
bissimum funus pace fouemur altissi-
ma; dedisse item instructissimam bi-
bliothecam, vnde, si bona nostra bene
nouimus, innumera in dies promi-
queant tam beatæ pacis ornamenta.
GAL. viibr. CID. IDCXI.

N. M. Q. T. deuotissimus N. Rigaltius.

DVOS de re accipitraria libros Gracos
Latine ut eleganter, sic praelicenter
vertit Petrus Gillius, ambosque De-
metrij nomine inscripsit: quum tamen
ipse in codice quem bibliotheca regia dicauit, se-
cundū librum durioresse iudicauerit. Quod
viri non solum Gracarum Latinarumq. litera-
rum, sed & historia naturalis peritissimi iudi-
cium, quum sit verissimum, eo cōfidentius pronū-
tiabimus, alterum illum librum longe dissimilem
esse primo, nec eodem elaboratum ingenio: imo
tam liquido nobis constare non esse unū utriusq.
auctorem, quam in dubio est, an alteruter De-
metrio sit tribuendus. etenim exemplar, quod
nobis è bibliotheca regia deprompsimus, nullum
auctoris præ se fert titulum, sed tantum operis
& quidem simplicissimum, *Γελοῖον ἱεγεροφικόν*.
ut vero simile fiat, idem in hisce scriptis conti-
gisse, quod hippiatricis atque etiam geoponicis
accidisse videmus: ex varijs scilicet variorum
scriptorum sententijs collectitium librum exti-
tisse; nullius auctoris, nisi forte illius qui collegit,
nomine nuncupandum. quamuis & hoc nobis

etiam ambiguum diuersorum collectiones effe-
cerint. nam ecce libros viginti geoponicorum
Cassiano Basso, ad quem Hierocles mulomedicus
scripsit, plerique viri doctissimi tribuunt: &
tamen totidem libros à Vindanio Anatolio
Beryto collectos se legisse tradidit Photius. rursus
in illa ipsa collectione & Vindanij & Anatolij
& Beryti georgicas obseruationes plerisq. locis in-
sertas animaduertere est; ut iam ij non inter col-
lectionum artifices, sed inter auctores censendi
sint. deniq. quum nihil non sibi permiserit lit-
terata Græcorum natio, mittamus curiosam
istam disquisitionem; deq. auctorum nominibus
parum solliciti, nobiles ingeniorum vna cum
imperio deficientium reliquias, quasi optimi
vini poscam, si frugi sumus, non vsquequaque
fastidiamus.

ΙΕΡΑΚΟΣΟΦΙΟΝ.

ΕΡΑΚΟΦΙΟΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩΠ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΙΤΟΥ,
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΙΕΡΑΚΩΝ
ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ.

ΣΠΟΥΔΑΚΟΤΙ Γί-
λιν, κράπτε καὶ θρώτατε
δέσποτα βασιλεῦ, πρὶ πλὴν
τῆς ἱεράκων ἀνάστροφῃ τε
καὶ θεραπείᾳ, ὥς πῶς τῷ σφο-
δρῷ πάλαι πρὶ τύπων φίλτρῳ ἐπισημνῶ,
ἵνα σοι πρὶ αὐτῆς θεραπείᾳ συντάξαι, δι' ἧς
διωχθῇ τῷ τῆς ἱερῶν ὀρνίθων γένει, πρὶ σω-
τηρίᾳ ἵνα πορίσασθαι μηχανῶν. ὑποπλη-
ρῶν μὲν σοι τὸ τῆς κελύσεως, ἐμαυτῷ δὲ τὸ
τῆς ἀποουδῆς καὶ περὶ μελέτης, καὶ ὑπακοῆς, ὅτι
πρὶ συγγραφῇ ὥρμησα ταύτῃ, καθ' ἕκαστον
πάθος οἰκείως τὴν θεραπείαν αὐτῆς ἐκπέμψω.
τῆς γὰρ φύσεως πολλὰς * ἐνεργείας τῷ γένει τῆς
αἰθερώπων ἐφ' ὁραμῆς, τῆς μὲν βοτανῶν
ἐκ φύσεως ποικίλων, τῆς δὲ ἱερῶν λίθων δυνά-

Α

μιν Φισικὴν ἵνα πρὸς θεραπείαν λαχόντων
 ἐνέρχων, οἱ πολλοὶ τῷ πάλαι Ὀφωτάτῳ ἀν-
 δρῶν πρὸ οἰκείου μόνον γυίοις θεραπείαν συνε-
 γράψαντο· τὰς μὲν, ἐκ θεοτέρας ἑνὸς Ἰππινόας,
 τὰς δὲ, Ἰξ οἰκείας Φρονήσεως πρὸς σωτηρίαν
 παραματευσάμενοι· ἄλλοι δὲ, τῷ συνοίκῳ
 τε καὶ τετραπόδῳ ἐπεμυθήσαντο, ἰππῶν τε Φη-
 μίῃ καὶ Βοῶν, καὶ κυνῶν, καὶ ἡμιόνων, ἃ τῷ πρὸς
 μυῖασις Ἰππιδείων ὀρνέων· τῷ μὲν τὸ χρεῖω-
 δες, τῷ δὲ τὸ τερπνόν, καὶ τὸ πρὸς ἀμφοτέροις ἀ-
 γάμενοι, μόνον τῆς τῷ ἱεράκῳ ἀναξοφῆς
 ἃ θεραπείας, οὐκ οἶδ' ὅτι παθόντες, κατημέ-
 λησαν, ἃ ταῦτα οὐκ ἔλαβον, εἰς τέρψιν ἃ χρεῖαν
 τῷ ἀνδρόπῳ γυί, τοῖς περὶ ῥήδεϊσι ζώοις συ-
 νενεγκάμενοις τοῖσι. πρὸς δὲ, εἰ μὴ πρὸς
 ἔρωσι Ἰππὶ πνι παρακολουθήσῃ παραμαπ, ἀ-
 μήχανον ἔστω κατωρθώμεναι· ὁ γὰρ τῷ δεσπο-
 τῷ πρὸς τὰ ζῶα πάθος, πρὸς πρὸς ἐκείνων
 Ἰππόμελειαν αὐτῶν ὁρμαῖ. τὰ μὲν οὐκ οὐδὲ
 ὀνείρων αὐτὸς θεοῦ κατηγεμόντος τυχάν, τὰ δὲ
 διὰ πολλῆς πείρας πολλῶν περιδείξεσιν μοι τῷ
 χρόνῳ συνεργῶ πρὸς πρὸς διδασκαλίαν χρό-
 νος, ἐσπούδασά πενα χησίμων θεραπείαν

πρὸς σωτηρίαν τῶν ἱερῶν τῶν ὀρνίδων γῆει κα-
ταλιπεῖν· μικρὰ τοιαυτῶν περιπῶν πρὸς τὴν
θεραπείαν αὐτῶν καὶ θήρας, μηχανῆς τε καὶ τέχ-
νης δὲ ἥς ἀλίσκοντο, Ἰσφῆς τε καὶ πιδασεύσεως,
θήρας τε καὶ φισικῆς ἀπολμίας, ἰσχύος τε καὶ
φισικοῦ λογισμοῦ ἀρμοδίως ἐκκειμένους τῷ ζῶντι
ἐπὶ τὰ περικείμενα τῆς συγγραφῆς τῷ λόγῳ
πορεύσομαι ἐκάστη θεωρηματικῇ οἰκειᾷ ἀρ-
μοδίῳ ἐπιγραφῇ ποιησάμενος.

Πῶς γὰρ θεωρεῖται ἱέρακας, καὶ ποῖον καιρῶν.

Ἐπειδὴ θεωροῦσαν πρὸς ὥραν τὰ θύροισι ἀν-
δρῶν οἱ πρὸς τὴν ἱεράκων θήραν ἐπιση-
μένοι, τὰς οἰκοὺς καταλιπόντες διαγωγὰς*, τὰς
τὸ ὄρεον κορυφὰς μετέρχοντο. εἴτα πᾶσαν ὕλην
ἀναζητοῦντες, καὶ διὰ πινος ἐπιπλάσσει τέχνης
τὰς τῶν πατέρων φωνὰς μιμούμενοι, ὅφρα
πρὸς ὁργάνῳ πρὸς φύσιν ψευδόμενοι μηχανῶν-
ται· ἢ τὴν δοκοῦσαν τοῖς ὀρνέοις ὁμοίαν φωνήν, πρὸς
ἀπᾶν τὸν ὁργάνῳ διηχεῖται ποιῶντες.

Πρώτη μηχανή.

Φλοῖον κρεμάσας δένδρεα περικείμενους, καὶ τὰς
Α ij

τον εἰς λεπτόν ὑμένα ὀπτημόνως καθάραντες,
 καὶ ὥσπερ λεπτὸν χιτῶνα ἀπεργασάμενοι, καὶ
 μεταξὺ δύο μερῶν καλάρμου διηρημένου, δι-
 ρύθμως ἐκκατακλείσαντες τῇ γλώτῃ τῆς πεποιη-
 μένου ὀργάνου ἐπαφώμενοι, καὶ βιαρότερον δὲ
 ἑαυτῶν τὸ πνεῦμα ἀνέλκοντες, ἅμα τε καὶ ἐκ-
 πέμποντες, ἰεραξὶ ὡραπλησίως δοκοῦσιν ἀ-
 φιέναι φωνῇ, ἐντέχνως ϕ τῶν πατέρων ἡ-
 χον μιμούμενοι. Θ δὲ νεοαστοὶ διὰ τὸ νέον τῆς ἡ-
 λικίας, καὶ ἀπαλὸν τῆς σώματος, οὐκ εἰδότες οὐ-
 τε τοὺς τῶν ἀνδρῶπων δόλους, οὐτε τὰς ὀπιβου-
 λὰς φυλάτταται, Ζεῖ τῆς ἐκ τῆς ὀργάνου φω-
 νῆς ἐπάροντες, καὶ πλεὺ τῶν πατέρων φωνῇ
 σιωπῆως ποιούμενοι, περὶ ὑμῶν κατὰ τῶν
 κλάδων τῶν δένδρων διαπλάντες, καὶ χωρεῖν τῆ-
 πόμενοι, ἐλεεινὸν π. δοκοῦσι πλεὺ τῶν πατέρων
 φωνῇ ἀνιφθέσκειν, ἑαυτοὺς πόρρωθεν τοῖς
 ἀνδράσι καταμιλύοντες. Θ δὲ θηρευταὶ ὑπὸ
 τῆς τοιαύτης φωνῆς ξυναγωγούμενοι πλησίον
 ἀφικνουῦνται, Ε μικρὸν πινὰ πόπον καὶ καθαρὸν
 δένδρων ὀπιλεξάμενοι, ὥστε πλεὺ περὶ κειμέ-
 νῳ δαίνῳ ἀνιμποδίστως αὐτοῖς δυνάσται κα-
 θορεῖν, καλύβῳ πηξάμενοι, ὅσον δυνατὸν αὐ-

δρα σκεπάζει, καὶ ταύτῃ πολλῇ χύσῃ φύλλων
πανταχόθεν ἀσφαλίσαντες, ὥστε μὴ καθορεῖ-
σθαι. (Ω) λόχον ἡρέμοδοι, μίδον πινὰ καὶ κορυ-
φῆς διόπῃδον τὴν καλύβης ποιησάντες, καὶ ταύ-
τῃ ἡρέμα ἐπιγαλύψαντες, ἵνα καμροῦ καλῶν-
τος ἀνέμποδίσως ὁ θηρατὴς ἔχη πλὴν θήρην
ἐπιβάλλεσθαι, ἐπιδεσμοῖσιν ὄρνιν κατοικίσει,
ἢ περὶ τὴν λεπίδα τῇ καλύβῃ χαῖνον τῇ πο-
δῶν ἐξαρτήσαντες. ἔπειτα τῇ δυνάμει χεῖ-
ρ (Ω) περὶ δεδέντα ὄρμον ἔλκοντες, καὶ ἀνίπτασθαι
παρασκαλόντες ἅμα, ἔτι ἐπιζάνειν τῇ καλύβῃ
πάλιν, ὥς δοκεῖν ἀφίπτασθαι μύρουσαν κατὰ
χώραν, περὶ καλουῦται τοῖς νεοττοῖς περὶ δὲ
παλιν τῆς θοίνης. (Α) δὲ τῇδε ἐπιπλάσσει φω-
νῇ, καὶ τῇ τῆς ὀρνιδος βοῇ ἐκκαλόντες περὶ
πλὴν ἐνέδραν, ἀδρόως περὶ ἐλθόντες τῆς ὑλῆς,
ἔτι διαφύγειν ἐκ τῆς δοκούσης ἀναπήσεως τὸν
ὄρνιν ἐλπίσαντες, ἀφυλάκτως ἐπιβάντες αὐ-
τῷ, ἔτι τοῖς τῇ ποδῶν ὀβελοῦς ῥαδίως ἐκκα-
τασείραντες, ἀφίπτανται πάλιν μὲν τῆς θοίνης
ἐπὶ πλὴν ὑλῇ ἀποσκαλόντες ἀλῶειν * τῆς δεσ-
μοῦ τῆς ὀρνιδος ἀφρόως ἐπιχρόντος αὐτοῖς. εἴ-
τα ἐν αὐτῇ δοκούσῃ διαμάχεσθαι περὶ αὐτὸν, ἐκ-

τείνας ὁ θηρατῆς πλὴν χεῖρα διὰ τῆς διόπτης
 τῆς περὶ ῥήνδεως, ἔλκει τῇ ποδῶν αὐτῶν εἰς
 πλὴν καλύβειν ἀδρόως λαβόμενος. μετὰ δὲ τὸ
 λαβεῖν τῆς θήρας τὸ ἐπαθλον ἐν χερσὶ σαρ-
 γανοῖς ποὶ καὶ ῥάκῃσι πεδιδήσαντες, ὥσπερ
 τὰ νεαρά τῶν παύδων αἱ μητέρες εἰώθασιν σαρ-
 γανοῦ, ὑποπίνονται ἐπὶ γῆς ἐκ ἐλδύδεροις τῇ
 δεσμῷ ἀφικνέτες, μόνῃ πλὴν διέξοδον τῆς ἐκ-
 κρινομένης κόπρου, διὰ τὸ τῆς χρείας ἀναλ-
 καῖον, ἀδεσμεύτον ἔωντες τελῶν ἡμερῶν ἢ τετ-
 τάρων τὸ πολὺ. οὕτως τραφέντας, ὡς ἐχρῶσι
 γήματα, ἀφίεναι τῶν δεσμῶν, καὶ τῶν ῥάκων
 κατὰσάντες ἐλδύδεροι, ἐπὶ λυγρὸς ξύλου περ-
 τὸν ἐστάναι διδάσκονται. ὅπως μὲν εἰς ὅτιν ὁ
 περὶ τῆς θήρας αὐτῶν· εἰ δὲ συμβῇ ταύτῃ μὴ
 ἰχύσαι πλὴν τέχνῃ, τὸ τοῖς πατέρας αὐτῶν πλὴν
 διακομιδῇ τῆς θρησκείας, ἐκ χειροῦ πλησίον π-
 νος ποιουμένοις μὴ διαλείπειν φέρον, ὡς μη-
 δεμίῳ εἰς τὸν τῆς καλύβης αὐτῶν λόχον μήτε
 πλὴν τῆς ὀρνέου φωνῇ δαψιλῇ ἐτέρῳ πινά
 μηχανῇ κατ' αὐτῶν ποιεῖν δευρβάλλοντα.

Δευτέρα μηχανή.

Επιτηρουῦντες τὰς τῶν ὀρνέων διεξόδους, κα-
 θὲ **Α** πατέρες ταχεῖς τῇ πτήσιν πλὴν Ἰσφίω
 τοῖς νεοπτοῖς, ἀδιαλείπτως ᾤοντο, **Ε** Ἰπ-
 μῶς ἐνεδρῶσαντες, εὐδεία Ἰσφῆς δοκιμά-
 ζουσι, τοῖς μὲν νεοπτοῖς τῶν πατέρων ἀφελόμενοι,
 τοὺς δὲ πατέρας τοῖς δεσμοῖς ἐπὶ μιᾷ μόνῃς ἡ-
 μέρας ταλαιπωρήσαντες, τῇ Ἰπιοῦσιν παρα-
 γαγόντες αὐτοὺς εἰς **Ω** αἶρα, **Ε** τῆς καλύβης
 ἐκδημήσαντες, τῇ σωήτῃ φωνῇ τῆς ὀργαίου
 χησάμενοι Ἰπιοῦνται τοῦ ἱέρακος. **Α** δὲ
 νεοπτοὶ ὑπὸ τῆς λιμοῦ πιεζόμενοι, καὶ ὑπὸ
 τῆς ἐπιπλάσους φωνῆς δελεαζόμενοι, ἕτερον ἔξ
 ἑτέρου ταχεῖα τῇ πτήσιν δένδρον ἀμείβουσιν. ἐπει-
 δὲ δὲ τοῦ πατέρα κατέδωκε κρεῶν ἐμφορη-
 μένους δεσμοῖς· δίδουσι γὰρ αὐτοῖς **Α** θηρεύει
 κρέα ἐσθλὰ· τῇ τούτων θοίνῃ παραπεσόντες ἀ-
 θεύως, καὶ αὐτοὶ ἀλίσκον· ἀφῆσσι δὲ ἐλδύδε-
 ροις τῆς φυλακῆς τοῦ πατέρα· οἱ γὰρ ἄνδρες
 διὰ πλὴν εἰς αὐτοὺς αὐτοῖς γονὴν ἐλεεῖν αὐτοὺς
 ἀναγκάζονται.

Τετὴ μηχανή.

ΕΤνων δὲ ἔπνας τῆς θηρατῆς, κειμήλοις
 εἰς γλῶ ὑπίοις, ἔπειτα ἢ χόρτω ἢ βοτανῇ
 τῇ ὑρεθείσῃ πλησίον, ὅλον τὸ σῶμα σκεπάσαν-
 τες, διὰ τὸ καθαῖν περιόντα (Ϝ) ἰέρακα τῇ
 δυνάμει χεῖ, ἔαυτῇ ὁμοίως ἐσκεπασμέ-
 νη κατέχοντες, * ἢ δεξιερὰν κατὰ μικρὸν ἀναρ-
 ριπιοῦντες, ὡς δοκεῖν μὴ εἶναι ἱππίαδα, τῷ κα-
 τασκιδαστῷ ὀργάνῳ φθελγόμενοι ἐφεδρῶσιον,
 ἐπίμῳ ἔχοντες πῶ χεῖρα πῶ δεξιὰν, πρὸς
 πῶ τῷ ἰέρακος θήραν, ἔαυτῷ σκεπομένην
 χόρτω ὁμοίως. εἴτα λαβόντες τῆτον ταύτη τῇ
 τέχνῃ καὶ περιρρηθείσῃ σπαργανώσαντες, ἐνα-
 ποπίθηναι τῇ καλύβῃ.

Τετάρτη μηχανή.

ΕΤεροι δὲ πάλιν ὄρνιν ἐπὶ γῆς θέσαντες, ἔ-
 μακροτάτῳ χοίνῳ καὶ λεπτῷ ὑφελόντες
 τῆς ποδῶν, παρασκιδάζουσιν αὐτῷ κατὰ λίγον
 διακινουῦντες αὐτῇ ἱππίαδα. ἔπειτα δὲ ῥάβδους ἰσχυ-
 ρὰς κύκλῳ περιπύξαντες, θηρῶσι, εἴτα ἐ-
 λαίῳ δερμῷ (Ϝ) περισπλακέντα ἰζόν τοῖς πτε-
 ροῖς

ροῖς φειροῦσιν· ἐστὶ δὲ αὕτη ἡ δῆρα ὀπι-
 βλαβὴς τῷ ἱέρακι· ἢ γὰρ περὶ ῥήγνυται ὑπὸ
 τῆς φιστικῆς ὀρμῆς ἀνίσταται περὶ θυμούμε-
 νος, ἢ διαφθείρεται, ἢ τὰ πλεονάζοντα πρὸς
 τὴν δῆραν ἀχρεῖται γίνεται.

Πέμπτη μηχανή.

Ἐτεροι δὲ πάλιν δίκτυον ἐλίσσον μέγα πρὸς
 αἰατλάς ἡλίας ἐπὶ ἀκροῦ τῆς ἀκρῶν λόχων
 ἐγείραντες, ὅθεν περὶ ἐν μέσῳ τούτων ἐν-
 δύναντες, εἴτα τὰ ἐν ἐκείνῳ δένδρῳ κορυφαί-
 οντα σφαλιγάντες κύκλῳ τῷ δικτύῳ, καὶ οἱ
 πληροῦσάντες, ἐπειτα ἐνδύναντες πρὸς μέσον
 τοῦ κύκλου, ἢ ὄρνιν κατὰ κίβδιον θηρῶσιν αὐτοὺς.
 *** κατὰ πρὸς τὰς διαφθείρεται.

Ἑκτὴ μηχανή.

Ἄλλοι δὲ κλίμακας μακρὰς τοῖς δένδροις
 προσαρμόσαντες, εἰ καὶ λίαν ὀπικινδύ-
 νως, ἀπὸ τῆς καλίας ἀφαιρουῦνται τοῦ νεοτ-
 τούς· ἐστὶ δὲ τὸ οὕτω ληφθέντων ἱεράκων μοχθη-
 ρὰ καὶ λίαν ἀνδρῶν καὶ ὀπισθοφαλῆς ἢ αἰαλῆ-
 ψις, διὰ τὸ νεαρὸν τοῦ σώματος, ταχέως διαφ-

θείρεσθαι τὰ ζῶα · ἐστὶ δὲ ἀδοκήτως διασωθῆ-
ναι κράζοντα δι' ὅλης ἡμέρας ἐλεεινά. ἐὰν ὅτε
καὶ διὰ νυκτὸς οὐ διαλείπει πλὴν ὅξ ὁρῶν
τῆς χρόνου σωθήσαν διόλου φυλάττοντα · αὐ-
ται ποίνω καὶ τῶν ἱεράκων ἐφύρηνται μη-
χαναί, αἱ καὶ αὐτάρκως ἔχον ἡγεύματα.

Περὶ ὀπλογῆς ἱεράκων.

ΔΕΙ Α ὀπλεζόμενον ἱέρακα, καὶ παρῶ-
τοις Β νεανίσκον ὀπιζητεῖν · ἐπειτα τὸ λε-
γόμενον ὀφιοκέφαλον · εἰσὶ γὰρ οἱ μικρὰς τὰς
κεφαλὰς ἔχοντες, ὅμοιαι ὀφείων, τουτέστιν
ἰσπλατεῖς ὀπί τὰ τέλη τῶν μερῶν · εἰσὶ δὲ καὶ
ὀπιμήκεις · καλλίους δὲ εἰσιν Γ σρογύλοι ἱε-
ρακες, ὅμοιοι τετραζῶνοι. αἱ ρίνες αὐτῶν βρεῖται.
τὸ δὲ κίτενον χρώμα τῆς ρίνος αὐτῶν μὴ ἔσω
λίαν λαμπρὸν · ὀλιγοχρόνιον γὰρ δηλοῖ Δ ἱε-
ρακα. ἡγλῶστα αὐτῶν ἐπαινετὴ μὲν κατόλου
ἡ μύαινα · αἱ μὲν γὰρ ἔχουσαι τὸ ἡμισυ μέλαν,
καὶ τὸ ἡμισυ λευκόν, τὰ δεύτερα φερέτωσαν εἰς
ὀπιλογίαν · αἱ δὲ λευκαὶ ἀδοκίμον παντὶ τὸ
ζῶον Ε σφικνύουσι · ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν
πολλῶν ἐλαιοφόρος, ὀλιγοχρόνιος · παρὰ δὲ

ἰέραξ καλὸς γνωρίζομεν ἔχει εἰς πλὴν οὐ-
ρανὸν πέρα δεκατεία · ἔχει δὲ χρώματα εἰς
τοῦ μικροῦ δακτύλου, οὓς καὶ Φασὶ βαρυ-
θήρους εἶναι μάλιστα.

Οσα ἔχει σημεία ὁ καλὸς ἰέραξ.

ΚΕΦΑΛὴν μικρὰν ὁμαλὴν ἐπαμνῶ, ὡς * ὀ-
γύλας καλούμενον ἄετος, γλῶσσαν μέ-
λαινον, τὰς ἐν τῇ ῥινὶ ἐλαίας μελαίνας, εἰς
πλὴν οὐρανὸν πέρα δεκατεία, ἢ ἑνδεκα · ἐν τοῖς
ὄνυξι δοκοῦσιν οἷα χράγματα, ἥρου εἰς τὰ
χρώματα λέπδας ὡς καλούμενος κυπρίν·
ἰχθὺς, καὶ ἔσωθεν, ὡς ὁ ὄρεσιν τῶν περδίκων · ἔ-
χει ἥλος ὅπως κόρν· καλὸν δὲ ὅστιν ἐδὴ καὶ
μακρὰν ὡς ὅτι πολὺ ἥρου λαγίαν πλὴν οὐ-
ρανὸν ἔχει.

Εκ ποίων σημείων γνωρίζεται ὁ καλὸς ἰέραξ.

ΕΑΝ ὅστιν οὐλοφάγος, ἥρου ἔχει ὡς κα-
χείου κόκκοις μύλαινας, ἢ εἰς ἔχει εἰς
ὀπίσω ὄνυχας, ὡς ὅτι πλὴν ῥίζαν τῶ ὄνυχος
χάραγμα, ἥτοι γραμμὴν. ἢ εἰς ἔχει ὑποκά-
τω τῆς πτέρυγος ὅξυ πτερὸν πρὸς τὸ πλεονέκτην,

B ij

ἢ πρὸς τὸ ὠμάριον. ἢ ἐὰν τὰ βασιλισκά-
 εια μακρὰ ἔχη ἴσα τῶν περὶ τελλάτων. καὶ
 ἐὰν ἔχη* σκέπον λοχοχόρον ἢ γυνὴ πλεονὲς τῆς
 οὔρας αὐτῆς τὸ μέσον.

Γενή ἱεράκων διάφορα.

Ἰεράκων γένη πλείω· καὶ ταχεῖς μὲν ἄλλοι
 πρὸς θήραν, πρὸς τετραῖς μάλιστα ἢ φάσας
 ὀλέθριοι· ὁ δὲ τὰς ὄρνις τὰς ἐλάσους αἰροῦ-
 σιν. ἕτεροι δὲ γρότατοι, καὶ πρὸς τὰς πηλὴς
 ὀκνώδεις, ὥστε τρέφεσθαι πρὶν ἑτέρων ἐδέλναι,
 ἢ ὅψα τῆς καμροῦ πρὸς ἀγροὺς ὀρμαῖν, καὶ
 βατράχοις ἐπιπείθεσθαι μόνοις· ἢ τοῖς ἀνδρό-
 ποις δὲ ἄλλοι κοινωνοῦσι τῆς θήρας. κορυδοῖς
 δὲ εἰσιν οὗτοι ἢ χελιδνοὶ πολέμιοι· καὶ ταύτη
 γε αὐτῶν συστάνεις ἀν' ἧς εἴπη τειρέως. ἢ ἀρ-
 βλυώποδες ὑπὲρ παντὶ γένει ὀρνέων, ὥς ἢ
 δερμοῦ τῆς πάδος ἐπιπείθεσθαι θεραπεύεσθαι·
 γάλα δὲ ὅτι ἀγρίου μδρούλι,* θριδακίτης ἀ-
 γείας, ἢ ὑποτέμνειν τοῖς ἱεράξιν ἕδος ὑπὲρ
 ἰαίσεως.

Εἰ θέλεις ἀγοράσαι ἱέρακα, ἐν ποίῳν σημείῳν
ἔπιγνώσῃ εἴτε ὑγῆς ᾖσιν εἴτε ἀδενῆς.

Λαβὼν περὶ τὴν ἀνὰ πτερὰ λάσπερον
μὲν οἶνου δυνάδεις παλαιὰς, ἔσθῃς αὐτὸν
φαγεῖν. ὅταν ἱέρακα, καὶ διδὼς γνώσῃ εἰ ὑγῆς
ᾖσιν, ἢ οὐ· ἐὰν γὰρ ἔχῃ αἰτίαν πνέει, οὐχ ἀπεί-
ται αὐτῆς.

Ἄλλο.

Θέσας αὐτὸν χαμαὶ πλησίον τῶν ποδῶν
σου, καὶ ὑψώσῃ πτερὰ χεῖρά σου ὅσον δυνά-
σαι, καὶ λαβὼν κρέας, κάλεσον αὐτόν· καὶ εἰ
μὴ ἔλθῃ διδὼς ἐν τῇ χειρὶ σου· ἴσθι ὅτι ὑγῆς
ᾖσιν· εἰ δὲ μὴ, νοσεῖ, καὶ μὴ τῆτον ὠνήσῃ.

Ἄλλο.

Απελθὼν εἰς χαλκεῖον, λάβε ῥίνισμα σι-
δήρου, καὶ λειώσας αὐτὸ καλῶς, δίδου μὲν
κρέως, ὡς ἔσθῃς ἔχῃ τῆτον τρέφεσθαι· καὶ εἰ μὴ
πίνῃ αὐτὸ, ἐν τούτῳ * γὰρ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἐν-
δον αὐτοῦ πάσχει· ἐὰν δὲ ποτε συμβῇ αὐτόν μὲν
τῷ λαβεῖν τὸ σιδήρου καὶ ῥίνισμα κτυπεῖν τὰ

B. iij

ὅσα, ἥτοι τὰ δέξασθαι αὐτῷ, σημειῖται ἔσω σοι καὶ
 τῷ, ὅτι τὰ μὲν ἐνδον αὐτῷ ἀδελφῇ ὑπῆρχον.
 ὠφέλεια δὲ καὶ θεραπεία αὐτῷ μεγίστη γίνε-
 ται ἐν τούτῳ.

Ἄλλο.

ΠΝόμινα παρθένου διδερμον ἐπὶ ὄντα δι-
 δου εἰς βρώσιν τῷ ἱέρακι· καὶ μὴδὲν ἀη-
 δὲς διδύς πάθη τὸ ζῶν, ὑγίη ὑπαρχάν τὰ
 ἐνδον αὐτῷ πίστευε. εἰ δὲ ἀγωνία, καὶ πρὸς πέ-
 ψιν ταλαιπώρος ἐρχεται, ἴδι ὅτι νοσεῖ, καὶ τῇ
 αὐρεῇ συγκρότερον διρεθήσεται, καὶ μὴ ὠνήσῃ
 τῷ. εἰ δὲ τὸ ζῶν σου ὑπαρχῇ, τῇ δεύσει
 ἐπιμεία τῷ μετέρχου.

Περὶ καιροῦ θήρας, ἀγωγῆς τε ἐπιτη-
 δείας καὶ ἡμερόσεως.

Ο Τῆς θήρας τῶν ἱεράκων καιρὸς, δέχεται
 μὲν τῇ πρὸς ὀκτὼ καλανδῶν ἰουλίου,
 παύεται δὲ λοιπὸν ἰουλίου πληρουμῆνους τῶν
 μικρῶν καὶ ἐπὶ τῆς καλίας αἰρομῶν. τῶν
 γὰρ ἡδὴ θήρας μαδόντων πρὸ τῶν πατέρων
 ὁ καιρὸς ἕως μὲν αὐγούστου· ληφθέντας δὲ

χρὴ δὲ ἱέρακας ἐν σκοτεινῇ καὶ ἀκλείᾳ οἰκή-
 ματι, ἐφεσώτας ἰσυχὴν τῷ ξύλῳ συμμέζως *
 δ' ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας μόρον ἔπ' ἢ χρεὼν
 φερομένοισι πρὸς ἀναπολὼν ἡλίου, καὶ πάλιν
 δυσμῇ τῆς ψυχροτέραις ὥραις τ' ἡμέρας τῶν
 θεοῖς ἐνδιατεύοντες· εἰ γὰρ ἐπιπλείσων μέρος
 συνεχῶς βασταζόμενοι ἐν ἀέρι θερμῷ, πλέον
 ἂν τ' πλήσεως τῆς χερὸς ἡρτημένοι ποιοῦνται
 πλεὺς τῆς θηρατικῆς καὶ φύσιν θερμότητα ἐκπυ-
 ρακτούμενοι δὲ πνέμονας, οἱ καὶ τὰ χιτῶνα δια-
 φθείρονται, καὶ τῷ κερῶ τῆς θήρας ἐπὶ ὀλίγον
 καμόντες ἀπολλύονται, μὴ γινώσι σημεῖον θα-
 νάτου πρᾶχόντες τῷ θηρατῇ. ἔπειτα γυναικῶς
 λίαν ἱμαντάς δεσμεύειν αὐτὸν τοῖς ποσὶ δε-
 καπέντε ὅλοις δακτύλοις ἔχοντας μήκος μὲν τῶν
 ποδῶν δεσμοῦ μελανίῳ ἔχοντας οὐ φοι-
 νικὴν πλεὺς χροίαν, διὰ πλεὺς τοῦ τῶν αἰτῶν
 εἰς αὐτὸν γνομένου ἀρπαγῆς. ἐὰν γὰρ φοι-
 νικοῖς τύχωσιν ἔχοντες ἱμαντάς, ἱπτάμενοι θη-
 ρῶνται ταχέως ὑπὸ τῶν αἰτῶν νομηθέντες, πλεὺς
 γὰρ βαφίῳ ὅμοιοι τοῖς νεαροῖς τῶν κρέων μέ-
 ρεσι πόρρωθεν φαίνονται· φερέσθωσαν δὲ ἐπὶ ἄ-
 κρου τῶν κερπῶν τῆς δυνάμεως χερὸς, τῶν δα-

κτύλων εἰς τὰς εἴδον ἐστραμμένων· ῥυέσθαι δὲ
 τὸ κοινὸν αὐτοῖς ἀνάβλημα βάσις τῷ ἱέρακι *
 στασις· ἐπὶ ἄκρου δὲ τῆς χειρὸς ἐστάναι μὴ συγ-
 χωρήσθαι αὐτῷ, ἢ τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ, ἵνα
 μὴ ἢ εἰς πλεὺ ἐκπομπὴν τῆς θήρας ἀδενέσε-
 ρ(ω) ὑπὸ τῆς χειρὸς ὀξωδούμῃσι φέρεσθαι. ποπ-
 πυσμοῖς δὲ ποιῇ χειρῶν ἐπαφῇ, λόγοις τε κο-
 λακευτικοῖς τὰς ψυχὰς ἡμερουῦντες αὐτῶν δι-
 μάλα ἡθαρεύοντα. διαίδητον γὰρ τὸ ζῶ(ω)
 λίαν, καὶ κατὰ πλεὺ εἰαυτῷ φύσιν λογικὴν, μνήμης
 τε καὶ ἀμείρον. τὸ γινώσκον, ὡς φύσεως λυό-
 μῃσι παρέλαβε, μέλει θανάτου ἀμετάβλη-
 τον φυλάττει διόλου· βασιλεύουσιν πυρὸς αὐ-
 γῆς καὶ λύχνου μὴ λίαν ἐπὶ δια πλεὺ ἐκ τῷ
 καπνοῦ αὐτοῖς γινόμενῳ βλάβῃ· παύ-
 νειν γὰρ εἴωθε τὸ τῆς ψυχῆς αὐτῶν αὐτεξού-
 σι(ω) ἢ ἀρεῖ(ω) ἢ παρὰ πλοῦσα εὐ σκότει
 λαμπὰς τῷ φωτός. ἔσω δὲ τὸ ξύλ(ω), ἐφ' ὅ-
 πῃ ἐσῆκασι, μήτε λίαν παχὺ, μήτε πάλιν λε-
 πτότατον, μηδὲ ἐπιφέρον ἀσυμμετερίαν, ἢ τῷ
 τοσοῦτον, ἵνα ἢ τῶν ὀνύχων ἀνοιξίς περὶ πλε-
 κομένη τῷ ξύλῳ πληρῶσι τὸ κοῖλον τῆς ποδός,
 ὥστε διωρηθῆναι (ω) ὅπῃ ὀνύχα συναρμόσαι
 τοῖς

τοῖς ἐμπεραθεν πορὸς πλὴν κλίσην· γινώσκω δὲ
 αὐτοῖς καὶ ὁ πορὸς τὸ ξύλον δεσμός τῶν ποδῶν
 ὀλίγον χαυνότερος, ὥστε ἀφιπιαμύροις, καὶ πάλιν
 περσιπιαμύροις τῶ ξύλῳ συμπεριγίγεται.
 ὁ γὰρ ἐσφιγμένον λίαν δεσμός ἐκ τῆς τῆς ἱε-
 ρακος πηήσεως σφελωθεὶς πλέω ἢ ἐλαττω
 τῆς δὲ δρχῆς γρομύρου μέτρου, ἐπέχει ἀδο-
 κήτως πλὴν πῆσιν, ὡς καὶ περσραχύτας τῶ
 ξύλῳ διαφθείρεται. ἔστω δὲ καὶ βῆλον ἡγεῖται
 ᾧ ἀπέτασμα ὑποκείτω αὐτῶν εἰς τοῦ δεσ-
 μοῦς, ὅπου ἐφεσῆκασιν, ἵνα ἀνιπιάμυροι μὴ
 διασφύωνται. τὸ δὲ μετὰ τὸ τῶν δεσμῶν χώ-
 ρημα ὅππῃ ξύλου τῶν ἱερέων ἔστω δακτύ-
 λων εἰκοσιπέντε, καὶ μόνον· ἐὰν γὰρ ᾧ τῆ-
 πο τὸ μέτρον πλησιέστερον ἀλλήλων τεθῶσιν, ἀ-
 ναιροῦσιν ἀλλήλους μαχόμενοι τοῖς φιστικοῖς τῶ
 ποδῶν ὅπλοις. ἀπαξ γὰρ ἐδιαθέντες θηρεῖν, καὶ
 τῆς ἀγέας γευσάμενοι, ἐπειδὴν λιμώτῃεν δέ-
 ζονται, οὐδὲ τῆ καθ' ἑαυτῶν φείδονται γῆρας
 διαμαχόμενοι. Ἐφ' ὧν δὲ * ταχυνὺν ὀρδρῖοις
 διαλαμβανέτωσαν ᾧ τῶν θηρεῶν, νεα-
 ρὰν, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀμειβομένην· ἵνα
 ἐκ διαφόροις ζώοις διδομένη ἀβλαβὴς κατὰ

γαίη· ἐπειδήπερ μία Ἰσφὴ περφορομένη καὶ
 καταπολὺ διδομένη, ἀηδία καὶ ἄποσοφίᾳ
 παρέχῃ· ἡ δὲ ἐν διαφόρῳ ζῶων πλείονα ἢ
 ὀπιδυμίαν καὶ πλεὺς ὄρεξιν ἐμποιεῖ τοῖς ὀρνέοις·
 τὸ γὰρ ἡδέως λαμβανόμενον καὶ ῥαδίως χωνύφ
 *πέπεται· λούτρα δὲ αὐτοῖς ἐν ποτίμων ὑδά-
 των, ἢ ἐν πηγῶν, ἢ ποταμῶν ἀσυνάων ἐσωσαν
 πρὸ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας, ἐκκαθαίροντα
 αὐτῶν (V) τῶν πλεονῶν ῥύπον, ἵνα ἀνεμποδί-
 σως καὶ ταχέως ποιώνται πλεὺς πλῆσιν. ἡμερῶν
 δὲ διερχομένων ὀλίγων ὑφελών π τῆς εἰωθῆας
 Ἰσφῆς, ἐδίξε ὑπακούειν καλεσμένοις· καὶ περ-
 τὸν, ἢ ἀπὸ χάρος ἡνΘ πλησίον ἐσώτος ἀνδρός
 διδασκίτω πηδᾶν εἰς πλεὺς τῆς καλουμένης αὐ-
 τῷ χεῖρα, ἐν ἣ τὸ κρέας ὅστιν· ἐκμαδόντες
 δὲ ἔτο αὐτάρκως, ἐκτείνειν χοῖνιον λεπτότατον
 εἰκοσιπέντε πηγῶν τὸ μῆκος, καὶ ταύτῃ δισ-
 μείν δια πνΘ σιδηροῦ κρίκου, ἢ δακτύλου πλεὺς
 περφορᾶν ἔχοντος λεπτότατῃ, καὶ ποιείτω
 πλεὺς πλῆσιν· πλεὺς μὲν οὐ μίαν δρχίαν τῆς
 χοῖνου ἀνίσκτες ἅμα τῷ ἱέρακι, καὶ τὰ κρέα
 τῆς ἀωνύμω χρεὲ καταχέτω δέρμασιν ἰχθυ-
 οῖς σκεπαρμένῃ δια τῶν ὀφθαλμῶν τῶν βελῶν

πλὴ δὲ ἐτέραν δ' ἐχλὺν ἔ' περὶ ῥήδιντος χοινίᾳ
 τῇ ἀριστερᾷ κατέχων ὁμοίως κρέασι ὁ θηρευ-
 τῆς, κρεμάτω ἡρέμα πᾶσι, καὶ ἐπιδυνύτω
 αὐτὰ πλὴν ἑφ' ἑλὺ μὲν βοῆς μεγάλης συειγ-
 μύτι καὶ ὀρακλήσεων ἐκκαλείτω πρὸς ἑαυ-
 τὸν ἐν πᾶσι περὶόντα. οὕτω γὰρ ἐπιμυῶς
 διδασκόμενος, ὥσπερ πνὶ διατεταμένη τῇ χοί-
 νῳ, ὁρτὴν ποιῆσαι πρὸς τὸν ἄνδρα πλὴν πλῆ-
 σιν μαθήσεται. καὶ ἂν ὀποφοιτῶν θέλῃ πρὸς τὸ
 εἶδ' ἐχλὺς ἐλθὼν εἶδαν τῆς φύσεως, μὴ δυνά-
 σαι διὰ τὸν δεσμοῦντα πόνον ἔ' χοίνου, δι' οὗ
 τὸ κρεμῖον ἔ' ἱέρακος πλήσῃ στυολιδαῖνον ἀ-
 νεμποδίσως στυεπίσται πρὸς αὐτὸν αὐτὸν ἐ
 ἄκοντα τῇ ἔ' θηρευτῇ χεὶρ. ἐπειδὴ δὲ πα-
 ραχρῆ, καὶ λαβόμενος τῆς κρέως, ἐμφορεῖ-
 σαι θέλων, συγχωρεῖτω, ὅσον ὀπογεύσασθαι
 δὲς ἢ τεῖς, ὡς τῆς ἑφ' αὐτῆς ὑπομνησθῆ-
 ναι, εἴτα ἐπιστημόνως ἀφαιρεῖ τῇ ὀνύχων τὸ
 κρέας, ἵνα μὴ ἐπὶ πόδας αὐτῶν, ἢ ἐπὶ ὀνύχας
 πλήξῃς, ἢ πλὴν σεαυτῶν χεῖρα, πλὴν ἑφ' ἑλὺ ἀ-
 φαιρεῖται πειρώμενος. σκεπᾶσας τοίνυν ἱμα-
 τῶν τὸ κρέας τοῖς ποσὶ τοῦ ἱέρακος ἡρέμα τοῖς
 δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, καὶ τὸ μὲν τοῦ

κρέως τῆς ἀειστερῆς χειρὸς διακτύλῳ ἐκκοπίε,
τῷ δὲ μείζονι δακτύλῳ τῆς αὐτῆς χειρὸς εἰς τὸ
κάτω ἐδίξε διατέμνειν, ὥσπερ πνι ξίφει τοῖς
όνυξι, καὶ οὕτω τὸ κρέας τῇ ποδῶν πελαγεί-
δῳ, καὶ ἐμβαλέδῳ τῇ ἀπηρτημένῃ χειρὶ τοῦ
θηρατοῦ εἰς Ω βώνυμον τῆς χειρὸς ὦμον, ὅπ-
^ωΩ χοῖν Ω αὐτὴν τῇ ἱμαντῶν ἐξάφαντες
μόνοι περσκαλουῦται Ω ἱέρακα· ἐστὶ δὲ λίαν
ἐπαχθὲς ἔβλαβερὸν τῷ ζῷ καὶ ὀλέθριον τὸ
ποιούτον ἐφύρεμα· ὅτε γὰρ πολλάκις ἔλκου-
σιν αὐτὸν φερόμενοι διὰ τὰς χεῖρας τῇ πλήσει πρὸς
Ω θηρατῶν κατὰ χεθεὶς ὑπὸ πνι Ω λίδου ἐξε-
σηκότος τῆς γῆς, ἢ δένδρεα ἱνὸς, ἢ βοτάνης κα-
τέλκεται ἀπὸ τῆς πορείας, ἔπερσά γαίς τῷ
ἐδάφει ἀνακρεῖται. εἰ δέποτε ἐκ τῆς παραδόξου
διασωθεὶς τὴν γεγνημέναν ἀποτυχίαν ἐκ τῆς
πλήσεως ὥσπερ ἐκ μνηστῆς ἱνὸς ἔδος δεξάμε-
ν Ω, καὶ δι' ἀσφαλείας Ω ἄνδρα ἐλπίζων
αἰεὶ, ὅπως ἐλκυσθήσεται. ἐπειδὴ δὲ ἐν ἐστὶ
πολλῶν κατὰ στήν εἰς τὸ καλούμενον Ω ὑπα-
κούειν, καὶ τῆς φισικῆς αὐτονομίας παντελῶς
ἐπιλάθῃ, πτωχεύει ἐλθέειν Ω τῆς δεσμῶν
* τοῦ χοῖνου ἐξάφαντες ἀπὸ ὑψηλοῦ τόπου ἢ

δένδρου καλουῦτες συνεδίζομεν τῷ φωνῇ αὐ-
 (Ω) ἐπακούοντα διὰ τάχεις πρὸς αὐτὸν (Φ) ἔρχε-
 σθαι· ἄρῃσι δὲ (Ε) τὸ διδάξαντες, καὶ λοι-
 πὸν πρὸς αὐτὸν (Ω) ὅτι τὰ μικρὰ ἀφισύντες ὄρνεα
 τὴν θήραν διδάσκειν· κολοιοὺς δὲ φημι καὶ κο-
 ρόνας, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. ὡς γὰρ ἐν τού-
 τοις τὸ θρασυ, (Ε) μαθὼν ὅρα τὸ θρασύ, καὶ
 τῷ μαιζόνων ὡς πολυμότερον ὄρνέων χωρεῖ.

Πῶς δὲ κανονίζειν τὸν ἱέρακα, καὶ πῶς καὶ
 διδάσκειν θηρᾶν· καὶ πῶς δὲ βοη-
 θεῖν θηρώσιν αὐτοῖς.

ΠΡΟ μίας ἡμέρας τὴν ἔξιναι ὅτι τὴν
 θήραν ὀλίγης ἑσφῆς μετὰ δίδου τῷ ἱέ-
 ρακι, καὶ διόλου τὸν φερέτω ὅτι τῆς χει-
 ρός· τῇ δὲ ὀπιούσῃ ἡμέρᾳ διὰ τὸ ἑαυτὰ συνα-
 γόμενον φλέγμα ὀλίγῳ πάντῃ ἑσφῇ ὅρε-
 γει αὐτὰ, ὅσον ποντικοῦ καρύου τὸ μέγεθος, (Ε)
 ὁμοίως φερέτω ὅτι τῇ χειρὸς, ἐν ἡσυχίᾳ χει-
 ρὸν διὰ ὅλης τῆς ἡμέρας· νυκτὸς δὲ κατὰ λα-
 βούσης ἀπαράχου ὑπνου μετεχέτω. τῇ δὲ ἑξῆς
 πρὸς ἀνατολῶν ἡλίου (Ω) θεὸν ὀπικαλεσά-
 μεν, τῇ θήρᾳ ὡς μὲν συλλήψοιτο, καὶ τὸν

ἱέρακα λαβὼν ὄρμα προθύμως ἔπι τὸν τῆς
 ὀρνέων ὀπλισάμενος πόλεμον· ὀλίγον δὲ προ-
 θύων τῆς πύλης, καὶ τὸ καὶ πῦρ χροῖνον δεσμοδ-
 ἐλδύδερ(φ) ἀποδείξας τὸ ζῶον, εὖν ἀπηρη-
 μένους ἱμαντάς συναγαγὼν εἰς εὖν, καὶ τῷ τῆς
 αὐωνύμου χειρὸς καλύψας καλύμματι, τὰς
 τῆς ὀρνέων πάντα χόδεν προσιόπει ὄρμας. δι-
 εφὸν δὲ ἔπιτήδον τόπον πρὸς ἐνέδραν πῦρ
 δεξιὰν χεῖρα προαναγὼν τὸν ἱέρακα, ἀλλα-
 χόδεν τε ὄρμα πλάττομε(φ), κλέπτων δολίοις
 ἡρέμα ὀφθαλμοῖς πῦρ ἀκριβῶς θέαν πρὸς ἐ-
 πιχειρήσας ἀσφαλέστερον πορεύου· ἐπειδαν δὲ
 πλησίον τῆς ὀρνέων ἀφίκη προσδραμὼν ραβ-
 δάως τῆς ὀρνίδων τὸ πλῆθος διανίστα καὶ μετὰ
 σιωπῆς καὶ ἰσχύ(φ) πολλῆς ἐκ τῆς χειρὸς ἐκ-
 πέμψας (φ) ἱέρακα, βοῇ μεγάλην φράκ-
 λουε ἐμβαλεῖν θαρσαλέως, ὡς πρὸς τοὺς πο-
 λεμίους ὀρνιδας. τὸτο δὲ ποιήσας, σὺ πολλῶν
 εὖ αὐτὸς τῷ τάχῃ σινέπου τῷ ἱέρακι, καὶ πρὸ
 τῆς παθεῖν π ἀνήμεσον, πλησιάζων ἐπαμυνού
 αὐτῷ. εἰὰν γὰρ μόνον αὐτὸν καὶ γυμνὸν τῆς σῆς
 βοηθείας ἰδῶσιν(φ) ὅτι ἀλόντος ὁμοχρεῖς ὀρνι-
 δες, γέροντες γέροντες, καὶ χυλὸν χυλῶν, ταῦτα

γδ μάλιστα τὰ δύο γρή φιλεῖ συναγελάζε-
 σθαι ἀλλήλοις, κατεργάζονται αὐτῶν. οὐ μόνον
 δὲ αὐτὴ μὴ παρήσῃ σὺ ὁ θηρατὴς, τῆτο περὶ
 τοῖσι τῶν ἱέρακι, ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν διαση-
 μαπ ἔργοις ἐπαμυνεῖν τῶν ὁμοφύλων ὀργῶσι
 κατακόπιοισιν ἐγύζοντες αὐτὸν κύκλῳ μασ-
 σῶν τὰς αὐτῶν πτέρυγας, καὶ τοῖς σώμασι βάλλ-
 λοντες, ἀφελκόν τὴν αὐτῶν βίαν κατεχόμενον
 ὄρνιν, ἄχρῃς αὐτῶν, σὺν αὐτῶν τῶν ὀρνιθῶν διαφθα-
 ρῇ, ἢ καταλήψῃ αὐτόν. πλησιάσας δὲ τῶν ἱε-
 ρακι, καὶ περσελθὼν ἡρέμα, ἀποσκηδάσας
 τὸ τῆν ἀγρίων ὀρνίθων γρή, εἶτα λαβὼν
 τὸν κατεχόμενον, ἐπὶ γῆς καταθεῖς, ἡρέμα
 πατέρῳ τῆν ποδῶν τὰ πτερὰ τῆς οὐραῖς ἐπι-
 κουφίζων τὸν ἱέρακος, ὥς μὴ θρύπτεν πύλιν ἀκ-
 μιν αὐτῶν. τούτοις γδ δέδωκεν ἡ φύσις, ὥσπερ
 πηδαλίοις χρωμένῳ, πύλιν ἀέριον ἰσχύειν ὀρμιν
 τῆς πλήσεως, ἐφ' ᾧ βούλεται μέρει τῇ τῇ πτε-
 ρύγων τομῇ. ἐπειτα τὸ ξιφίδιον ἐξελαὼν τῆς
 ἀήκης. ἐξηρτήστω γδ καὶ τοῦτο κατὰ τῆς θύ-
 νου πλυσθῆς, ἐποιμον περὶ φόνον τῆν ἀ-
 λισκομένων ὀρνέων. περὶ τὸν μὲν τὴν φάρυγ-
 γα τὴν αἰλόντος ὀρνέου τέμε, ἐξείδου πίναν πᾶν

ἱέρακι θερμοῦ αἰαβλύζοντος αἵματος, καὶ κτῆ-
 σιν τὸν τράχηλον κρεῶν. μετὰ ταῦτα δὲ καὶ
 τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ τῆς καρδίας, ἥπατός τε
 καὶ γαστροῦ· ἐπειτα λεληθότως τῇ βιώνυμω χε-
 ρὲ ἐμβαλὼν τὸ κρέας, ὡς ἔθος· ἐπεὶ οὐδα-
 μῶς γε ἐλδυστρώσαι ἢ ἄρδω δυνήσῃ. χανώ-
 σαι δὲ εἰς τοσοῦτον πετόμεν· ὁ ἱέραξ, ἐκ
 τῆς ὄψαντος θοίνης κατὰ χεῖρ τὸ κρέας ἰχ-
 ρῶς δυνήσῃ. εἴτα τῇ χειρὶ ἀφαρπάσας τοῖς
 πόδας τῆς κεκρυμμένης θήρας, ἐμβαλε κρέας
 λεληθότως, ὥς βίβως κλέπιων ὑπόκρυπτε, ὡς
 μηδ' ὅλως αἰδέσθαι τὸν ἱέρακα τῷ σοφίσμα-
 τος· εἴτα ἐφ' ἐτέρῳ αὐτοῖς ὀρμαῖν θήραν σπου-
 दाζε αὐτὸν, ἵνα μὴ κορεθεὶς ἀμυγήσῃ τῆς ἀ-
 ρθας· χώρῃ δὲ ὅππῃ τὸ σπουδαζόμενον τῷ αἵ-
 ματι τῷ θηραθέντος ὀρνέου τοῖς πόδας τῷ ἱέρα-
 κος ὅππῃ χεῖρων, πρὸς ὑπόμνησιν αἵμα καὶ πρε-
 ζομένην τῷ ἐσομένης θήρας, καὶ αὐτοῖς μνημονθυ-
 πκὸν γὰρ τὸ ζῶον, ὥς λίαν εἶδος βίαιώς τῷ
 πρὸς αὐτοῖς καχεῖσθαι, ὕβρεως τε καὶ κολα-
 κείας διακελεπκόν. τρίτῳ δὲ ἢ τετάρτῳ τοῦ
 ἱέρακος τὸ πολὺ θήραν ποιησαμένου φείδου
 ἐφ' ἐτέραν ἀπολύειν, καὶ πᾶν ὀρέγῃαι, διὰ
 πολλῶ

πολλῶν περὶ θυμῶν συνεχῶς τ' ἄρρος ἀφι-
πλάμενΘ, ἵνα μὴ καμῶν ἄγαν ἐν μιᾷ ἡμέ-
ρᾳ, ἀχρηστὸς ἐπὶ πολλῶν κατασάη χρόνον· ἀ-
ναπαύεται γὰρ ἐν ἡσυχίᾳ τὸ τ' ἱέρακος σῶμα.
τὰ γὰρ μοχθηρὰ τῶν καθ' ἕκαστα καμμάτων καὶ
εἰς χαλεπὴν αὐτοῖς ἐμβάλλει νόσον. εἰ δὲ συμ-
βῇ ποτὲ ἀσοχῆσαι τῆς θήρας (Ω) ἱέρακα διὰ
πολλὰ τὰ συμπίπλοντα· εἰ γὰρ ὀξύτητι διώκων
ἐξαίφνης αἶτὸν ἐδέασατο, καὶ τ' θήρας ἐπιλα-
θόμενος, φόβῳ τ' * κρεῖττον ἑαυτὸν σώζεν μᾶλ-
λον, ἢ θήρας ἐπιθυχεῖν, ἢ πολλάκις ἀπὸ τ' χή-
ρὸς ἀτεχνῶς ἐκπεμφθεὶς, ἔτι τὰς ψόας τῶν α-
χρημάτων βλάβεις, τῆς ἀγέρας ἀποτυγχάνει· ἐστὶ δὲ
ὅτε καὶ τοῖς τῶν ἱματίων δεσμοῖς συμπλακεῖς,
ἀμῶρτάνει τ' θήρας· γίνεσθαι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ
πρὸς ἀποτυχίαν ἐμπόδια, ἅπῃ κατὰ μικρὸν
τοῖς ἀσπουδαυτέροις ἢ πείρα διδάξει· ἀνακτώ-
μενΘ οὖν ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ, ἢ τὸ πολὺ δύο,
(Ω) ἱέρακα τοῖς αὐτοῖς σέρνοις πρὸς αἰγῶν ὁ
θηρατῆς κολακευέτω λόγοις καὶ φωναῖς, καὶ ὡς
πρὸς ἀρετὰ ἔορτιν γυναικὸν ποιείτω τ' διά-
λεξιν, ὡς πονηροῦ πνΘ δαίμονΘ ἐπιβουλῇ
διαμδρταίνοντα τῆς νίκης· καὶ γὰρ ἐπαίνων αἰσθα-

D

νεῖται καὶ ὕβρεων ἱκανὸν πέφυκε τὸ ζῶον, καὶ
 πλεὺς ἐν πῶν χημάτων σωζέσθαι τῶν ἀνδρῶν
 βούλησιν, ὡς ἐν ἑτέρῳ δηλωθήσεται, τὰς δια-
 λογισμῶν φυσικῶν περὶ αὐτῶν ἐκπιδέμε-
 νοι. εἰ μὴ οὐ πλεὺς περιδείσαν ἀνάπαυσιν
 ἐχεται σωθήσαν ὁ ἱέραξ τῆς θήρας, μηδὲν διὰ
 πλεὺς ἀποτυχίαν λυπούμενος, διὰ αὐτὸν ἔχει χω-
 ρουῦτος τὴ σκοποῦ καὶ βούλησιν· εἰ δὲ ἄρτε-
 ρος, ὅς ἀνάγκης μᾶλλον ἢ παραιρέσεως ἰπλά-
 μινος φαίνοιτο διὰ τὸ παρὰ γρημύον κα-
 ματον, ὅφης δραχμήμα κορέσαι, ὅτι ἡσυχία
 μόνον μύειν αὐτὸν δρασκυαζέτω, καὶ ἐλ-
 θὼν ὅτι πλεὺς οἰκίαν θεραπευέτω, ὃν ὅσον ἐ-
 ξῆς περὶ θεραπείας ἐκθήσομεν. δένδροις δὲ ἐ-
 φιπλάμινον μετὰ πλεὺς τῆς θήρας ἀποτυχίαν,
 ὡς ἀχθόμινον καλεῖν καὶ τῇ παρρησίᾳ
 τέχῃ· εἰ δὲ συμβῇ βραδύτερον αὐτὸν τῆς Φω-
 νῆς ἀκούειν, διὰ τὸ πικρὰ καὶ τραχέα πρὸς
 ὑπακοὴν ἔχει πλεὺς φύσιν, ἢ διὰ πλεὺς γρημύ-
 μινον ἀποτυχίαν, ἢ διὰ πλεὺς ὕβριν πλεὺς αὐ-
 τῷ ὅρα τὴ θρησὺ γερνῶσαν. κινεῖ γὰρ ταῦ-
 τα πρὸς ἀπέχθειαν τὸν ἱέρακα, ἐφεζόμενός τε
 τῷ δένδρῳ ὅτι πολὺ τῆς ἡμέρας ἐνορέῃ μὴ

τῷ θηρατῇ φέροντι τὸ κρέας, καὶ ὑπακούει δὲ
 πρὸς τὴν καὶ θοδὸν, (τὴν ὀργὴν διὰ τῆς ἐπι-
 πολὺ ἡσυχίας καὶ τῆς τῇ ὀφθαλμῷ ἐμβαι-
 νων ἐμβολῆς,) τότε καὶ κρέας ἐνδυσάμενος εἰς
 χοῖνον λεπτὸν ἔξ ἐνὸς μέρους, καὶ δὲ ἑτέρου λί-
 θον, ἢ ξύλον, ὅπως οὐ ραδίως κουφίσται δυνά-
 ται ἐκ ποδῶν ἀπέναι. οὕτω γὰρ ἡσυχὴ μὲν ὀ-
 ρθὴν αὖ παρόντα (Ϝ) ἀνδρα ἐπιπλάσσει τὸ κρέας
 χαθήσει. ἐπεὶ δὲ ὡς περ δεύτηρ (Ϝ) φύσσει τὸ τῆς
 κακίας ἔδος φυλάττει, ἀφιεῖται πρὸς παιδο-
 ποιῆαν χρησόμενον ἐπιτήδεον. βέλιν (Ϝ) γὰρ
 γονίῳ ἔξ αὐτοῦ πρὸς δοκῆσαι, ἢ ποιούτω κα-
 κῶ κεχρηῆσθαι πρὸς θήραν, ἀνίας οὐ τέρψιν
 παραιτῶ κατεστηκότι. πολλοὺς ὡς οἶμαι ἔθ-
 ποις πρὸς θήραν ἱέρακος ἔξεδέμινω. καιρὸς
 δὲ λοιπὸν καὶ πρὸς τοῦ τῆς θεραπείας με-
 ταβλῶσαι ἔθποις, ἕκαστον πάθος οἰκείως ὅθεν τὸ
 γίνεσθαι, καὶ ὅπως θεραπεύεσθαι ἐκπιδέμενος, καὶ ἀνα-
 διδάσκων σαφῶς.

Εἰς δυσκλητουῦτα ἱέρακα.

Λαβὼν μισόδουλον βοτάνην, εἴτε ξηρὰν,
 εἴτε χλωρὰν, λείξ καλῶς (Ϝ) * σῆθε, καὶ κυ-

D ij

μίνου τὸ ἴσον κόψας, καὶ σείσας ὁμοίως, καὶ
μέλιτι φυεράσας καλλίστω, δίδου ἑπὶ δυ-
σὶν ἡμέραις.

Ἄλλο.

ἈΓελοσαφίδος λαυκῆς, κόκκοις δεκαπέντε.
ἀλός κερῶνα τέτα, γήπονου κοκκία δέ-
κα, λαπαρόν κερῶνα τέτα, ὠου τὸ λαυκόν,
οἴνου καλλίστου τὸ δροκυῖν, ἀφονίτρου ἀδικοῦ
τὸ ἥμισυ, μέλιτος ὀλίγου· πάντα λειώσας κα-
λῶς, καὶ τοῖς ὑγροῖς ἀναμίξας, διάχει.

Γρὸς διασύροντα.

ΠΕρεπύξας τὸν ἱέρακα ὀδονίοις, εἰσάγαγε
μικρὸν εἰς βαλανεῖον, καὶ οὐδέποτε φάξῃ.

Εἰς ἀγρὸν καὶ μὴ λιμερούμεν.

ΠΕρεπύξας ὁ ἱέρακα ὀδονίοις ἀπάγε εἰς
καμεῖον, καὶ κρεμάσας αὐτὸν, ἔασον ὑ-
πὸ τῷ ψόφῳ ἡμεροδύῳ.

Ἄλλο πρὸς ἀπολωλότα, πῶς ὀρεθῇ.

ΕΝ τῷ ἀσφαγάλῳ τοῦ τῷ ἀριστερῷ μικρὸν
ξύλαρον λαβὼν ἀπὸ τοῦ κοντῆς εἰς αὐτὸν παρ-

σκαθέζεται δῆσον, λέγων, ὡς ὁ Ιούδας ἐπὶ ἔ-
φυγε Θ Χειρὸν, οὕτως καὶ σὺ γνώρισον ἐμέ.
οὐδεὶς γὰρ ὀρκισθεὶς φεύσεται.

Πρὸς κλαίοντα καὶ φλυαρὸν παρὰ τῆς αἵρε-
σαι τῆς σάσεως αὐτοῦ.

ΕΚ τῆς αὐλακος σκόροδον λαβὼν, τείψον ἔ-
διάχει, λέγων, πρὸς κλαυθμόν σε διαχρίω.

Ἄλλο.

ΝΥκτερίδα θηρόσας, ὠρᾶβαλον αὐτῷ.
σαφίδος ἀγείας κόκκοις τρεῖς, εἴθ' οὕ-
τως, δὸς αὐτῷ φαγεῖν τῷ ἱέρακι, καὶ δῆσον
αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοντῆ· καὶ εἰ μὴ παχὺ οὐ πέπηγ,
κλαύσας ἡμέρας δύο, καὶ ἐπὶ οὐ φλυαρήσας.

Εἰς τὸ ἐμποῖσθαι Ἰπιδυμίαν εἰς θήραν
ἱέρακα ἀγευσον.

ΟΡῖν κατοικίδα δύσας, ὑπόδεξαι τὸ αἷμα.
αὐτῆς ἐν φύλλῳ οἰωδήποτε, ἕως δὲ πῆ-
ξη· μελῶν δὲ Ἰπιδυμίαν ὀξύναι, δίδου τῷ ἱέ-
ρακι ἐδίειν ἐπὶ τῆς πεπηγέτος αἵματος· καὶ διό-
ρεκτος καὶ πρῶτος γρήσεται ἐν τῇ θήρᾳ * ἅτε
περὶ διδείς τῇ τῆς αἵματος ἡδονῇ.

D iiij

Πῶς δὲ μετὰ πλεὺς θήρας ἀναλαμβάνειν καὶ
ἀνατρέφειν τὸν ἱέρακα, καὶ ὅπως διατρέψῃ,
καὶ οἷοις οἰκήμασι κλείειν.

ΕΠΕΙΔΑΝ ὁ κωμὸς τῆς θήρας τῶν ὀρνίθων ἦκη,
ἐπὶ πλεὺς ἐπιδημίαν αὐτῶν τελλόμενον·
χυνῶν τε Φημι καὶ νηστῶν, ἔχοντων, καὶ τῶν
ἄλλων. φέρον καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὁ θηρα-
τῆς τὸν ἱέρακα, ἔξίτω ἐπὶ πλεὺς θήραν κορέ-
κων δηλαδὴ καὶ κορεσῶν, τῶν αἰετῶν διαμυόντων
τοῖς ἐξ ἀρχῆς τόποις, καὶ ἐκ εἰδότητων πλεὺς τῶν
ἄλλων ἀποδημίαν μιμήσασθαι ζῶν. τῆτο δὲ
μοι καλάνδων μαῖων ποιείτω. ὥσπερ παρέρ-
γω χρώμενον τῇ τῷ αὐτῇ θήρᾳ, μέχρι τ' κα-
τακλείσεως· μετὰ δὲ ταῦτα οἰκίσκῳ ἐκλεξά-
μενον καλὸν λίαν, καὶ εὐρύχωρον· εἰ δὲ μὴ οἴ-
τε καὶν σύμμετρον, κατακλείειν ἑαυτῷ τὸν ἱέ-
ρακα ἔχοντα πρὸς ἀναπολίω λίλιου θύραν,
ράβδοις οὐχ ὑέλῳ διαπεφραγμένον, ἵνα καὶ
φῶς ἔχῃ ἀντάρκως, καὶ διαφυλάτῃ ἀσφα-
λῶς· πλεὺς γὰρ ὑέλῳ ῥήγνισι φραυπία φεῖ-
πλάμενον καὶ παύζων, καὶ περσρηγνύμενον
αὐτῇ* ὥσπερ κατὰδικος δὲ πρὸ δεσμῶν ἀφε-

θεῖς· τὸτο δὲ ποιήσας, ἀπεισιν ἢ τοῖς τῆς ὑέλου
 δρύμμασιν ἐμπεσὼν, καὶ ὡς περ ὑπὸ ξίφοις
 τραοεὶς διαφθείρεται. ἔσω δὲ ξύλον μέσον διή-
 κον ὅπου ἴσταται, καὶ ὕδωρ ἀδιαλείπτως ἐν αἴ-
 γείῳ ξυλίνῳ κείδω καθεκάστην ἀλατιόμυρον·
 τὸ δὲ μήτε βαδὺ ἔσω, μήτε ὀπιπόλαιον παν-
 τελῶς· ἔσω δὲ πλατὺ ἔ᾽ ἀκοίλον καὶ δρύχω-
 ρον, ὡς μὴ λυόμην (ω) (ω) ἱέρακα, ἢ τὸ σῆθος
 βλάψαι, ἢ τὰ νεωστὶ φυόμενα τῶν πτερόν
 διαστρέψαι· οἷα γὰρ αὐτὸν ῥυθμιδῇ φυόμενα,
 τοιαῦτα καὶ διαμυρῇ. ἐάσειν δὲ ἐν τῇ ἐγκλείστῃ
 κρέας θερμόν· εἰ δὲ μὴ, τὸ πρὸ μιᾶς ἡμέρας
 πυρὸν· ὅρα ἡμέραν δὲ δίδου ἔ᾽ κρέας χοί-
 ρειον νεαρόν· ἐν τῇ ἐγκλείστῃ γὰρ ὠφελεῖ τὸ
 χοίρειον· δίδου γὰρ ἡμέραν πεισεργῆς καὶ
 μῦς, καὶ κυνίδια, ὡς ἔχουσιν ἔδος ῥίπτειν, καὶ
 γῆρας δὲ ὀφείως, ὅπῃ ἔδος ἔχῃ ἀποβάλλειν,
 κοπὲν, εἰς λεπτά, εἴτα συμμιγνὺ κρέασιν, ὠ-
 φελεῖ. ἄριστα δὲ αὐτὸς πρήσεται ἀλλάστων τὰ
 πτερά.

Ἄλλο.

Χελώνῳ ἀπὸ ξηρῶν τόπων ληφθεῖσαν, καὶ
 τῷ ὀστέου γυμνωθεῖσαν ὑπὸ ὕδατος πρὸς

θοίνῳ παράχου τῷ ἱέρακι· ἡ ποιότης γὰρ
 τῆς κρέως, καὶ ὁ χυμὸς, καλὰ καὶ θάψον
 ποιεῖ ἀλλάττειν τὰ πλερὰ ὅλου τοῦ σώματος· ἀλ-
 λως δὲ οὐ γρη ποιεῖν ἐπὶ ἐγκλεισμένον ἱέ-
 ρακα, ὥς πινεσ τῇ ἀτέχνων ταλαιπωρουῶτες.
 ἀμεινον δὲ δι' ἐπιμυθείας καὶ τρυφῆς θεραπεύειν
 αὐτὸν φυσικῶς, ποιῶν αἶθρ' ὁδυῶν τὰ πλερὰ
 μεταβάλλειν, ὥς μετ' ὀλίγον εἰρήσεται. μόνα
 δὲ τὰ ἀπὸ τῆς οὐραῆς κεκλασμένα ἐλκύσας
 ἡρέμα, καὶ αὐτὰ δι' ἀνάγκην· ὅρα δὲ μὴ αἰ-
 μάξης τὸν τόπον. ὕστερον γὰρ φύονται σρεβλὰ
 μὲν τῆς αἵματος· ἐὰν δὲ αἰμάσωνται, * θέλεις
 αὐτὸν εἶναι διόλου ἡμέρον, ἵνα μετὰ ἐξοδὸν, μὴ
 πολλοῦ δεηθῶσι κόπου· μίαν δὲ καὶ δευτέραν
 ἡμέραν ἀπὸ χάρος δίδου φαγεῖν. τὰς δὲ ἄλ-
 λας, δέσμευ' ὃ κρέας ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἵνα λαμ-
 βαίῃ ἐκείθεν, καὶ μὴ ἐπὶ τῆς γῆς πεθεῖ· ρυ-
 παρείας δὲ αὐτῆς μετὰ γῆ, ἵνα βλάβῃ τὸν ἱέ-
 ρακα. διαμύει γὰρ πορὰ ἐκ τῆς συνηθείας,
 οὕτως ἀγόμενος, καὶ τῆς καιροῦ καλουῦτος ἐ-
 ποιμος ὀρεθήσεται, μὴ πολὺν κάματον πορὸς
 διόρθωσιν γρηζών· λαμβανόμενον γὰρ ἀπὸ τῆς
 ἐκλείσεως, τῷ αὐτῷ ὅπῳ τοῖς δὲ δρχῆς δι-
 εφιδύοις

εφομήοις παιδευέσθω καὶ ἡμερούσθω. ὑποβα-
λὼν δὲ τὰ πτερὰ, καλὸς γυήσεται ὥσπερ κε-
πίδω ἡρώου οὐρανῷ· (καὶ οὐδ' ἀπὸ παρὰ Ρωμαίοις
ἡ οὐρά,) ἔχων μέγαλιν τῷ ποσὶ τῷ ἐν αὐτῷ,
τῷ δὲ δευτέρῳ, λεπτότερον· τοῖς δὲ ἐξῆς ἔτεσι
πλεὺς αὐτῷ ἔχ' ἰδέσθω τῆς κουπίας μήτε αὐξῶν
μήτε μειῶν τὰ γῆμα τῆς κουπίας.

Εἰς ἄλλου ἀνιπράφου ἀγροικότερου.

Πῶς ὀφείλει ἐκλείεσθαι καὶ ποταπὰ
εἶναι τὰ ἐκλείεσθαι δεῖ.

ΑΓαθὸν καὶ συμφέρον ὅτι φῶτα καὶ βόρεια
ἐμεισημβετικά ἔχον τὸ ἐκλείεσθαι, ἢ ζεφυ-
ρεῖα, καὶ ἀνατολικά, διὰ τὸ μέσως ἔχον τὸ ὀρ-
νεον διατελείας καὶ θερμῆς, ἀλλὰ καὶ τέλειον εἶναι
δεῖ τὸ ἐκλείεσθαι, διὰ τὸ καὶ δύο καὶ τέλει κοντά-
εἰα χωρεῖν, ἵνα ἔχῃ ποδὶ μεταπηδᾶν καὶ καθί-
ζην ὁ ἱεραξ. ὀφειλεῖται γὰρ μέγισται ἀπὸ τῆς
γυμνασίας ταύτης. τὸν δὲ ἱερακα ὅταν δόξῃ τοι
σιπίζην, ὅππῃ τὸ μαδίσαι, κάταρε αὐτῷ τῷ
γεγραμμένῳ καθαρτηρίῳ ὅππῃ μὲν φουσῶν
εἶναι μυκτῆρας, ὥστε μηδὲ πλεὺς τυχοῦσαν ἐμ-
μεῖναι ὀφείλει εὐ τοῖς κροτάφοις αὐτῷ, καὶ με-

Ε

τὰ τὸ καθαῖραι ποιήσων αὐτὸν καὶ ὅτι πέντε
 ἡμέρας κορεσθῆναι πρὸ δίκων· καὶ ἴσα αὐτὸν, κα-
 θαροῦ ὄντος τῆς ἀέρος νυκτὸς εἰς ὑπαίθερον τό-
 πον, ὥστε μὴτε αἰδεσθαι αὐτὸν μηδ' ὅλως καπ-
 νῆ δριμύτητος· καὶ δὲ κόρον τῆς πρὸ δίκων, δὸς
 αὐτῷ κρέας χοίρειον, μέχρ' αὖ γλήϊ λιπα-
 ρὸς πάνυ, καὶ ᾄξῃται ἀφ' ἐαυτοῦ ῥίπῃεν ἑὸν
 καλυπτήρας· καὶ τότε λοιπὸν μαδίξει ὅλα τὰ
 πλεονάζοντα ἐλατήριων παρέξ, καὶ ὀλίγων κα-
 λυπτήρων ἐπὶ τῆς ἐλατήριων· σιπαιεῖς γὰρ κα-
 λῶς δυνάμειως μαδίξει. ἀφ' οὗ δὲ μαδιῶν,
 λαβὼν οἶνον σύφονται ἐν τῷ σωματίῳ, παρ-
 πόμπει αὐτῷ εἰς ἑὸν μαδιέντας τόποις, ὥστε
 εὐφας αὐτοῦ καὶ τῆς οἴνης, διὰ τὸ μὴτε αἰμο-
 ραῖσθαι, μὴτε ὑλῆν θῆναι, καὶ ἴσα αὐτὸν ἐν
 κονταρίῳ μίαν ἢ δύο ἡμέρας, καὶ οὕτως ἀπό-
 λυε εἰς τὸ ἐκκλίσσον, ὑποθεῖς στρογγύλον πόπ-
 σσον, ἐν ᾧ ὁφείλει λούεσθαι· ἔσω δὲ τὸ πόπ-
 σσον, πλάτους τεταρτῶν ποδῶν, καὶ βάθους σπι-
 ταμῆς μιᾶς· καὶ ὅταν ὅξ' ᾄξῃς ἀπολυθῇ ὁ
 ἰεραξ εἰς τὸ ἐκκλίσσον, ὀλίγον ὑδωρ πάνυ
 ἐλάττω, βάθος ἔχον ὑδατος δύο ἢ τρεῖς δάκ-
 τυλα, διὰ τὸ πίνειν, καὶ μὴ λούεσθαι· ὅτε δὲ

ἴδης φύεσθαι τὰ πλερὰ αὐτῷ καλῶς, τότε λοι-
πὸν γέμιζε τὸ πόπτερον, ἵνα ἢ λούῃ. καθ' ἡ-
μέραν δὲ ἀλλασσέσθω τὸ ὕδωρ, καὶ πλυνέσθω
τὸ πόπτερον ἐπιμελῶς· ἐπεὶ ἐὰν ἀφοδεύσῃ εἰς
τὸ πολιτήριον, καὶ ἢ πῖν, ἢ λούσῃ, ἀιδέως τὸ
πάθος τῆς κοινῆς λαμβάνει (ὡς φονδύε). τρω-
γέτω δὲ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἱερακοτόφου ὡς ἐν
τῷ ἐκλείσσει καθαρόν πάντως κρέας, καὶ συνε-
χέστερον δερμοφαγέτω· ἐὰν γὰρ φάγῃ ῥυπαρὸν
κρέας, λίθοις ποιεῖ (ὡς ἀπόλλυται). ἐὰν δὲ μὴ
φάγῃ εἰς πλὴν χειρὸς τοῦ ἱερακοτόφου, ἀλλ' ὡς
πνιες ποιοῦσι, δεισμβύοντες ἐν τῷ κονταρίῳ τὸ
κρέας, ταχέως ἀγριεύεται ὁ ἱεραξ, καὶ ὁρῶν
εἰσερχόμενον (ὡς) ἀνθρώπον ἐν τῷ ἐκλείσει,
ἐαυτὸν περιρρήγνισιν ἀγριεύματος τῇ * ἀληθείᾳ,
καὶ λιπρὸς ὡς γίνεται ἐμπαθής.

Πρὸς τὸ συνεργῆσαι πλὴν ἀποβολῇ τοῦ πλε-
ρῶν, καὶ ταχὺ ἐμβαλεῖν αὐτῷ
τῆς ἐκλείσεως.

Εἰ ἂν ἐν τῇ ἐκλείσει τὸ ὄρνειον οὐ ταχὺ ἀ-
ποβάλῃ τὰ αὐτῷ πλερὰ, ἡρῶ τῇ διαίτῃ ταύ-
τῃ· περὶ τῆς μὲν ποιεῖ ἐπίειν τὰ περιειρη-

μυρία ὡς εἴρηται, ἔπειτα λειπέτω τὸ ὕδωρ αὐ-
 τὸ, καὶ μὴ ἡμέρας ἐπὶ λαβῶν ἀμπέλων κλη-
 ματα, ἔκαστος πλὴν τέφραν αὐτῶν ἀνελό-
 μυσθε καθαράν, ἵνα μὴ τις ἄλλη ὕλη σιω-
 πακολουθήσῃ, ἀναμίγνυε ταῦτα μὴ ὕδατος,
 καὶ παραπίου τῷ ἱέρακι. ἕτεροι δὲ τῷ ἱερακο-
 ῥόφῳ θαλάσσιον ὕδωρ φραζέσθαι τῷ ζώῳ
 ἐν τῇ ἐκλείσει· εἰ δὲ ἐκὶν ἐστὶν ὑπερία θαλασ-
 σίῃς ὕδατος, ἅλας εἰς ὕδωρ ἐλβάλλουσιν· οὕτω
 γὰρ ἐκ παντὸς ῥόπου παραπιδεμένης τῷ ἱέρακι
 ἢ δὲ τῷ κλημάτων σακτῆς, καὶ τῶς περὶ-
 ρηταί, ἢ δὲ τῶς πίνειν, ἢ δὲ τῶς λείεσθαι χα-
 νωμῶν τῶ σώματος, ἀλλάσσει ταχὺ τὰ πλεονέ-
 κτων δὲ ταῦτα οὐδέποτε λιθιάσῃ· μὴ δὲ πλὴν
 ἀποβολῆς τῷ πτερόν, καθαρόν περὶ τῶν ὡς
 ἔκαστος αὐτῶν ὕδωρ.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Λαβὼν ἄγνου ἥρου λυγίας σπέρμα σιω-
 τεθλασμένον, ἀπόβρεξον αὐτὸ ἐν ὕδατι
 πότμῳ· εἴθ' ἔτις διυλίσας πόπσον φεισεράν,
 ἔκαστος αὐτῶν διανυκτερεύσαι, καὶ τῇ ἐπαύρειον
 δίδου πλὴν φεισεράν περὶ δύνειν τῷ ἱέρακι.

Ἄλλο.

Λαβὼν σαύραν χλωρίῳ, βάλε αὐτὴν ἐν
καμνῇ χύτρα μὲν ὕδατος θερμῷ, ἔπειτα
ἀναζέσαι καλῶς. εἶτα λειώσας αὐτὴν ἐν θυίᾳ,
ἢ μίξας αὐτὴν μετὰ τῷ ζέσματι αὐτῆς εἰς
λεκανίῳ, ἐπέμβαλε ἕτερον χλιαρὸν ὕδωρ, ἔπειτα
καταδύων ἐν αὐτῷ Ϟ ἱέρακα λούε, καὶ τα-
χὺ ἀποβαλὴν αὐτὸν τὰ πτερά.

Ἄλλο.

Ὅσον βαλσάμου μὲν κρέως δύο αὐτῷ φα-
γεῖν ἐπὶ συγχῶ, καὶ ταχέως σὺντέμψει
αὐτὸν τὰ πτερά.

Πρὸς τὸ πιερούησαι Ϟ ἱέρακα τάχιστα.

Σαύραν κατατεμένων εἰς λεπτὰ μὴ ἑα ἐν τοῖς
ὄνυξιν αὐτὸν λαβεῖν Ϟ ἱέρακα, ἀλλὰ καὶ
ἐν τῷ σώματι· ἐὰν γὰρ ἀπογαλακτῇ τὸ κρέας
τῆς σαύρας τῷ ἱέρακι, βλάβῃ ἐμποιεῖ· συσ-
φίγῃ γὰρ εἶσω Ϟ πόδα. ἀλλὰ κόπτε εἰς μι-
κρά, ὥς μὴ διυῖσθαι αὐτὸν Ϟ καταχθῆναι τοῖς ὄνυ-
ξιν, ἀλλὰ τῷ σώματι τὸ λαμβάνειν.

E iij

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Νεοσσις χελιδόνων κατὰ πολὺ θράβαλε
τῷ ἱέρακι.

Περὶ ποσότητος ὄφης καὶ συμμετρου διαί-
της ἱέρακος.

Εσθιέτω ὁ ἱέραξ ἐκ τρυταίης περβαπίου
κρέατος οὐτ. θ'. αἰγίς ι'. τράγου οὐτ. θ'.
ἐλαφείας οὐτ. κ'. λαγῶν οὐτ. ε'. χοίρας μεγά-
λας οὐτ. ς'. νεαροῦ. οὐτ. ζ'. κυνείας νεκροῦ.
οὐτ. η'. * δρεκῶν οὐτ. ς'. τὰ δὲ πηλυῶν, ἥρου
γεράνων, χυῶν, πελιδνῶν, πρδίκων, φασ-
σῶν, τρυγόνων, κοτύφων, ψαρῶν κοριννύδων,
θραφυλαπόμυθ' ὀπιμύως καὶ συνεχῶς
ὀσέα, ἢ τεύχεα, ἢ περὰ μὴ κινεῖσθαι δὲ (W)
ἱέρακα ἀχρεὶς ἀν' ἐκείνα πρὸς τὸ ἀναμέσθαι
τὰ περὶ τῶν κρέατων, καὶ ἀνοουῶν τῶν θηρατῶν δι'
ἀπειρίαν, ὑποψίαν θρέξει νόσου· ἀτονία γὰρ
ἐκ δωρεξίας περὶ γίνεσθαι τῷ ἱέρακι· τὸ δὲ ἐάσειν
(W) ἱέρακα περὶ σὺν τῷ κρέατι, καὶ ὀσέα ἐκ
τεύχεα λίαν ὅτιν ὠφελιμώτατον. ἔα χεῖρα γὰρ
ὅση τῇ ὄφει πάντη καὶ ξηρὰ τὸ περὶ (W) σὺ-

μαχον ἐγκαθήμηνον φλέγμα κὺ παροσιζάνον
 σὺν αὐτοῖς ἐκπεφθὲν διασώζει Ω ἱέρακα ἐκ
 νόσων χαλεπῶν.

Πῶς ὀφείλει τρέφεσθαι ὁ ἱέραξ.

Εχρὶν δίδοναι θροφὴν τῷ ἱέρακι μὲν τὸ
 βαστάζεσθαι ὥραν τετάρτην, εἴτα δεσμο-
 θῆναι τὸ στυγερὸν τῶν μέτρων ἂν πέψῃ. ἔστω
 δὲ καὶ τῶν τούτου ὀδόνιον. ὁ δὲ κοντὸς ἔστω, ἐκ
 φυλλερέας, ὀμαλὸς, μήτε λίαν παχὺς, μήτε
 λίαν λεπτός. εἰ δὲ δυσαπεπτῇ, βαλεῖν εἰς τὸ
 κρέας μέσον μαλάχης λίμενα ἀπαλόν, καὶ
 συνεδίει. ὀφελεῖ γὰρ πολλὰ εἰς τοῦτο κόπτον-
 τας τὰ ἴδια πτερὰ. χαμῶς δὲ ὄντος παρ-
 μιας λίμενας τῶν ἐλθεῖν εἰς θήραν δίδοναι αὐ-
 τῷ σίλλω, τὸ λεγόμενον Ω σηπόνομον * ἐστὶν ἃ
 θέλει, καὶ ἄλλω καθαράν μετὰ τὸ μέγεθος
 τῶν ὀρνέων, ἥτοιμα εἶναι ὅτι μέγα, ὅσον κύα-
 μον. εἰ δὲ ἔλαττον Ω, ἴσον ἐρυβίνθου. καθα-
 ρεύει δὲ καὶ διὰ μυῶς, ἢ ἐλαίου καλοῦ, ἢ
 μέλιτος.

Περὶ τῶ, ὧν ἱερῶν δεῖ ἀπέχεσθαι, καὶ
δι' ὧν αἰπύου.

Κρέας ὅζον οἶουδὴ πν^Θ ζώου μὴ δὲ φα-
γεῖν τὰ ἱέρακι· λοιμικὴν γὰρ νόσον πῆκει ἢ
λίθοις. ἢ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ σῆπει, ἢ διαφθείρε-
ται τὸ ζῶον ἐξαίφνης. Ἐ μὲν ἁλῶν κρέας μὴ
διδότω· ὥραπεμφθέντων γὰρ ἐν δὲ τῷ ἁ-
λῶν, ἢ διαλυθέντων, σωμαποσβέννυ τὸ πνεῦ-
μα τῶ ἱέρακος, καὶ ἄλλες καθ' ἑαυτὰ κρεῶν
δίχα δοθέντες τὰ ἱέρακι, τὰ σπλάγχνα διαφ-
θεύουσι. λίπος κρέως οἶουδύποτε ζώου, ἀνοι-
κτεῖον πρὸς ἱερῶν αὐτῶ· ἐκλύει πλὴν στυπε-
πικὴν δυνάμιν, Ἐ φύσιν τῶ σωμαχοῦ· ἔλαιον
διδόμηνον πολέμιον κατέθηκε τὰ ἱέρακι διὰ
πλὴν τῶ ἁλῶν σύμμιξιν.

Περὶ ὀπιτηδείας ἱερῆς, Ἐ εἰ ποῖω καὶ ὅ
ἀρμόζει διδοῦναι τὰ ἱέρακι.

Εσπ μὲν τὸ κρέας οὐ πάντοτε συμβαλλό-
μεν^Θ· τὸ μὲν χείρειον τότε δίδεται τὰ ἱε-
ρακι, ὅταν ἢ λεπτός. λιπαρὸς γὰρ πάνυ· δίδο-
ται δὲ εἰ χυμῶν, ὅτι τὸ ζέφειν τὰ σώματα
τῶ

τῷ ἱεράκων, ὅταν διατακῇ τῷ κρύς· τὸ δὲ
βόειον δίδδαι σπανίως· πρὸς τὸ καθαράν γὰρ
τῆς συμβάλλεται. κατὰ φέρει γὰρ τὸ ἱέρακα,
εἰς συμπαγῆ. δίδδαι δὲ δεύτερ (ω), ἢ τὸ πλέον
τεῖπον τῆς μίως· τὸ δὲ αἶγλον, ἢ τὸ πρεβά-
τειον, παντοῖα καιρῶν ἀρμόζει δίδδμενον. πρὸς
πάντα δὲ ἡ θερμότητα συμβάλλεται, ἢ τῷ
νεοτῶν πεισερῶν, ἢ ἐν θερμῇ καὶ ἐν χαλμῇ·
ἢ ἡ συνεχὴς δὲ ἀποβολὴ τῷ πλεον τῷ ὀρ-
νίστων. οὐδέποτε δὲ ὠφελεῖ δίδδαι, ἢ κόρα-
κος, ἢ κορώνης κρέας· εἰς γὰρ πάνυ ὑπερβαλῇ·
τὸ δὲ ποδὶ χλωδὸς σφόδρα ὠφέλιμον.

Πρὸς λειποπτερουῦτα ἱέρακα.

Πτύξας τὸ ζῶον ὑψυῶς, ἐπὶ καυλί-
σκοις τῷ πτερῶν ἀξελγίῳ ὄρου κατα-
χει, ἢ παραχρημα πτεροφυήσῃ.

Πρὸς ὑψηλὸν πτερῶν.

Βαποὺ ρίζας ἀποτείνοντας μετ' οἴνου, διά-
βρεχε τὰς ὀπας, καὶ ταχὺ τὰ ἀπαλὰ τῷ
πτερῶν τραφήσονται.

F

Προκαταρτικὸν διδόμενον τῷ ἱέρακι πρὸ
τοῦ ἐκλείδωσαι.

Πρὸ ἡμερῶν εἴκοσι τοῦ μέλλειν αὐτὸν ἐγ-
κλείεσθαι, λαβὼν ὡς Φ κρόκον, καὶ ὀλί-
γον μέλι, καὶ ῥοδίναν τὴν ἴσην. ἀμφοτέρω συμ-
μίξας, ἐμβαλε ἐν αὐτῇ κρέατος νεαρῶς μέρη
τεία, καὶ δίδου τῷ ἱέρακι ἐαδίην ἡμέραν ὡς
ἡμέραν. καὶ ὅταν ἴδῃς ὄντα αὐτὸν πλησίον τῆς
ἐκλείδωσαι, πρὸ τελῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν,
πρωβάτου ἐγκέφαλον ἐπὶ θερμὸν ὄντα καθ'
ἐκάστην ἡμέραν δίδου εἰς ὅφλιν τῷ ἱέρακι.

Ἄλλο εἰς τυφλώσιν πτερῶν.

Λαβὼν ἐλαίαν καὶ βετύρου τὴν ἴσην, καὶ βε-
λόνιν, πρὸ τῆς Φ διανοίξας πλεὺς θέσιν τῆς
τυφλωμένης πτεροῦ δύφυώς ἐμβαλε.

Γεεὶ ὅφλης ἀρμόδιας τῷ ἱέρακι.

Κρέα τῶν ἱερακῶν νεαρὰ καὶ ἡδύ. εἴ που
δὲ ἀνάγκη καταλάβῃ ἐνδείας, δύο ἡμε-
ρῶν δίδω. τελῶν δὲ οὐδ' ὅλως. λιθοποιὸν
γὰρ ὅστις τὸ ποιῶν, καὶ πάσης νόσου λοιμικῆς

ἢ διαφθορᾶς αἵπον· ἔσω δὲ τὰ κρέα ζῳῶν
 ἢ περὶβάτων, τράγων τὲ ἔ βοῶν, ἢ χοίρων
 μικρῶν μὲν αἰεὶ καὶ νεαρῶν αἵμα πάντες θρῖξί,
 μεγάλων δὲ, πούτων χωρεῖς· ὅταν δὲ ὥσι λε-
 πτοὶ ἀπὸ καμάτου, ἵππὶ μίας μόνης ἢ ἢ δευ-
 τέρας ἡμέρας δίδονται. ἐὰν γὰρ πλείονας ἡμέ-
 ρας δοθῇ, ἔξαρχοὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἄλλως
 τὲ δὲ καὶ διὰ τὸ λίθοις ἐμποιεῖν ἐφ' ἐξῆς,
 πολλῶν ἡμερῶν δοθέντα· ἐκάστῳ δὲ τῶν περὶ-
 ρηθέντων ὡς ἐκάστην ἡμέραν ἁλαπτόμενον
 δίδωμι. τὸ γὰρ βοεῖον ἵππὶ πολλὰς ἡμέρας δι-
 δόμενον, ἀπεψίας γυνηπκέν. τὸ δὲ αἴγρον ἔδν
 ἐν τῇ γαστρὶ λίθοις διαλύει δοκίμως, ὑδαροῖ
 δὲ ἔσφαλλον, ἔ ἀνόρεκτον ἀπὸ γαστρίδας· τὸ
 δὲ περὶβάτειον συνεχῶς δίδόμενον, γυνᾶ λί-
 θους· γὰρ δὲ αἵμα τράγου παραυτίκα δεξα-
 μένοις τῆς φαγῆς δίδοναι παχὺ· μάλιστα γὰρ
 τὸ διαλύειν ἔδν λίθοις πέφυκεν· ὡς γὰρ ἰσο-
 ρεῖται, ὁ ἀδάμας λίθος ὑπὸ τούτου μόνος κα-
 τὰ γαστρίδας. λαγῶν δὲ πᾶν κρέας σὺν αἵματι
 δίδόμενον, διχα ὀστέων ἢ μυελῶν, ὠφέλιμόν
 ἔστι. πάντα γὰρ φασὶ βροθέντα σκώληκα γυ-
 νᾶν ἐν τῇ τῆς ὀρνίθος κοιλίᾳ, ὑφ' ὧν τὸ ζῶν

ὑπόλλυται, λανθανούσης τῷ θηρατῇ τῆς αἰτίας.
 ἐλάφειον δὲ κρέας εἰς κόρον μὴ διδόντω· βα-
 ρύπεπτόν γάρ· διδόντω δὲ εἰ συμβαίῃ, ἢ ὄρε-
 τῶν δερμῶν ὀλίγον· εἰς κόρον δὲ ἢ αὐτὸ βα-
 ρύτατόν ὅστι· κυνῶν δὲ μικρῶν ὅλον τὸ αἷμα
 δερμὸν συν τοῖς κρέασιν ἐπιτέψαν· ὠφέλιμον
 γὰρ εἰς τὸ λύσαι λίθοις ἐν τῇ γαστρὶ, ὥσπερ τὸ
 τραχὺν· μυῶν δὲ ἢ καθ' ἐκάστω διδομένην
 ὠφέλιμον μόνον συν ταῖς θριξί· ὠφελεῖ γὰρ
 πάντα τὰ ἐν τῷ· εἰ δὲ μή γε, ὥς ἐκάστω*
 καδαίρει φλέγμα, χολήν· ἀνατέλλει ρεῦμα,
 φλέγμα, λύθ' λίθοις, ἔκ κορυζαν ἐρχομένην
 ὑποπέμπεται· σόμαχον ἐκλυθέντα ἀναρρών-
 νισι, ἢ ἀπλῶς εἰπεῖν, σωτήριον ὅστι διδόμε-
 νος τῷ ἱέρακι· ὀρνέων δὲ περὶ τὰ ἐπιτομήν
 ὠφελιμώταται ὅστι, συν τοῖς ποσὶν* ταῖς πτέρυ-
 ξιν εἰς λεπτὰ συσκοπέντων· καὶ διδομένην, καὶ
 περὶ ὀλίγον δίψαι ἐμποιεῖ τῷ ἱέρακι· κόρα-
 κος δὲ καρδίαν ἢ ἐκέφαλον, ἢ παρὰ τὴν, καὶ
 βραχὺ λίαν τῇ σπληνίδι λαμβανέτω κρεῶν·
 τὰ δὲ αἵματος αὐτῶν μηδὲως πνέτω· ἀλκυ-
 ρὸν γάρ ὅστι ἢ ὀλέθριον τῷ ἱέρακι, ὥσπερ καὶ
 πάντα τὰ αἰσὶ μεμιγμένα· ὡσαύτως ἔτι τὰ τ'

κορώνης φυλασέτω· ὅσων δὲ, ἢ τῶν ἐν τῷ στήθεϊ,
μηδὲν λαμβανέτω· καυστικὰ γὰρ ὅστις, ἔσται
ἀγχοῦ διψῶν βλαβεράν ἐμποιοῦντα· τῆς δὲ
νύκτος πάντα τὰ κρέα καὶ τὸ αἷμα ὠφελιμώτα-
τον ὅστις, καὶ τὰ τῆς γαστρῆς, καὶ τῆς χύλης, ἀνδρῶν
πολλοῦ αἵματος ὠφελιμὰ ὅστις· πλείονος γὰρ
ἐμφορηδεὶς αἵματος ὁ ἱέραξ, χύλαινον, πλεον
καρδίαν βαρύνεται, ὥσπερ ὁ μεθύωντες τῶν
ἀνδρῶν σκιάζονται τὸ τῆς ψυχῆς λογιστικόν, ἔσται
ἀτάκτως φέρονται· οὕτω καὶ κείνῳ ἀνεπιτή-
δον γίνεσθαι πρὸς πλεον θήραν, ἀχρεὶς ἀνέ-
ψεν ποιήσει· ἀρδύλλης δὲ ληφθείσης, λύπῃ καὶ
λάκρῳ πνέσσει τὴν χύλιν πρὸς τὴν γαστέρα,
ἐροδίων δὲ ὁ παλαιὸς τῶν ἐλλειψῶν ἐκάλει-
σαν, ἐκτέφαλον αἷμα τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ ἥπατι
ἐστέτω· καὶ τῆς δι' ἀνάγκην τῆς μὴ λυπεῖν τῷ
ἱέρακι, ἔσται πρὸς τὴν πλεον θήραν
λίαν γὰρ ἀχρεὶς κορυφῆς μεταλαβεῖν τῆς ἐαυ-
τῆς θήρας· ὅς δὲ λοιπῶν κρεῶν ἀπεχέσθαι, φθο-
ροποιῶσι οὗσι τῷ ἱέρακι· λαίρου δὲ ἀλόντος πλεον
καρδίαν αἷμα τῷ αἵματι, καὶ ὀλίγοις ἐν τοῦ
σπλάχνου κρέκοντι· ἐστέτω· τὰ γὰρ λοιπὰ αὐτῷ
βρώμα ὅστις καὶ βαρέα· αἰθῆρας δὲ λαμ-

βλυνέτωσαν εἰς κόρον. γλυκύτατον γὰρ ὅτι ἐ
 δι' πέπλον. καὶ ὥπδος, καὶ κίσεως τὸ πᾶν κρέας χρη-
 σιμώτατον. φάσκει δὲ, ἐ κοτύφου, καὶ ὄρνιδος
 κατωκιδίας καὶ ῥῶ διδομένης, ὠφελιμώτατον.
 μόνῳ ἀφαιρεῖ πρὸ κεφαλῇ αὐτῆς καὶ τοῦ
 πόδας, ἐ τὰς πτέρυγας, ἵνα μὴ αἰσθῆται ἡμε-
 ρῷ ὄρνιν ἐσθίειν, καὶ τῇ ἀγρίων ἀμυγῆσας, πε-
 εἰ τὰς καλύβας ἵπταται.

Διάγνωσις ἐ θεραπείᾳ εἰς κεφα-
 λαλγίαν ἱέρακος.

Ἡ κεφαλαλγία πολέμῳ ἐ ὀλέθριον τῷ
 τῷ ἱεράκων κατέστηκε γὰρ, ἐ ὅσοι μὲν
 ἐγραψαν ἀδιορίτως περὶ κεφαλαλγίας, πλείο-
 να πρὸ βλάβῃ ὑπὲρ πρὸ ὠφέλειαν εἰργά-
 σταντο τοῖς ζώοις τούτοις. οὐ γὰρ καὶ μίαν διά-
 θεσιν κεφαλαλγοῦσιν, ἀλλὰ διὰ πλείονας αἰ-
 τίας. διὰ τοι καὶ ἰασις ὅτιν αὐτῶν ἐκάστη. καὶ γὰρ
 ἄλλῃ πρὸ κεφαλῇ, ὅταν σπασχέστερον ἐκρυ-
 πῇ τοῖς πτέρυξι πρὸ κεφαλῇ, καὶ δὴ ὑπνώτ-
 τει, εἰ μὴ σπυγῆδως αὐτῷ ἀνατείνῃ. γίνεται δὲ
 τοῦτο ὁπὸ κακοχυμίας πολλῆς, ἧς ἀνεπιτη-
 δείων ἰσχυρῶν ἀθροισθείσης, καὶ τῇ κεφαλῇ

πρωπεσούσης, & δι' ἐμφραξιν τῆς διεξόδου
ἀτμῶν δριμυτέρον πρωπεσόντων τῇ κεφαλῇ.
γινέσθαι & διὰ ψύξιν ἀμέσθον συμβαίνεσθαι ἐν
κνηστῷ, καὶ ῥύμαπίζεσθαι· εὐίοτε δὲ καὶ ἀπὸ
θέρμης καύματος ἡλίου καὶ ἀπὸ καπνοῦ· ποιεῖ
δὲ φλυκταῖνας ἐν τῷ σώματι, καὶ ἀπὸ ὀσμῆς οἴ-
νου πολλοῦ, ὅπῃ ὅστις καὶ ὀπικύνδωνον· εἰ γὰρ μὴ
ταχέως νοσηθῇ παρὰ τῆς θηρατῆς, εἰς τὸ ἀποστῆ-
σαι (Ω) ἱέρακα τῆς ὀσμῆς, διαφθείρεται, τῇ
καὶ φύσιν κορεστικῶν καὶ ἀναπνευστικῶν ὀργάνων
διαφθερόντων. θεραπεύεται δὲ, εἰ (Ω) ἀπὸ σι-
δήρου σπόδιον τείψας ἐν ἰγδία καλῶς ξηρὸν
(Ω) οὐρανίσκον αὐτῷ ἀνατείψης, εἴθ' οὕτως οἴ-
νω παλαιῷ ἐμφυσῶν, θεραπεύεω ὡς ἔδος αὐτοῦ.

Γερεῖ τῶν διὰ σφιλώσιν φλεβῶν
κεφαλαλγούτων.

Ἰεραξ καρθεαῶν, καὶ κατηφῆς πλεονέχων
χρόνιος, αἰέλκων ὃ μόλις καὶ κατὰσπών τὰ
τῆς κεφαλῆς τῆς ὀφθαλμῶν βλέφαρα, τὰς φλέ-
βας τὰς ἐν τοῖς κροτάφοις ἐνσφιλωθῆναι ση-
μαίνει, καὶ ὑπὸ τοῦτου διοχλεῖσθαι τῆς κεφαλῆς.
θεραπεύσθαι οὖν τοῦτον τοῦτον τὸν τρόπον· λα-

βῶν οἶνον παλαιὸν εἰς τὸ σῶμα, ἐμφύσσει πλὴν
κεφαλῇ, τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ τὰς ῥίνας συν-
τῶ σῶματι, καὶ λούειν ὅτ' ἐκάστῳ ἡμέραν, ἔ-
δεραπεύσῃς.

Πρὸς ρεῦμα κεφαλῆς διάγνωσις
καὶ θεραπεία.

Ἐπειδὴ ἀπεπλήσῃ λεληθότως· συχνότῳ ὃ
τὸ ποιῶντος πόδος παρέρχεται ἡμέρας ἀ-
καταστασία λειμώδους, ἢ κρεῶν ῥυπαρῶν με-
ταλήψῃ· διαγνώσκειται δὲ ἔστω· ἐὰν τὰ ὑπὲρ
τοῦ ὀφθαλμοῦ κοιλώματα τῆς κεφαλῆς
τῷ ἱέρακι πεπληρωμένα ὑπάρχῃ, ἢ ἐν τῷ
ἐλκεῖν τὸ κρέας, ὥσπερ σαρόνες ἕως ὕδατος
δοσιπτοι, ἢ ὅταν ὡς νεφέλαι ὑδατώδους πα-
ρεκᾶσθαι* πληροῦνται αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
κόραι· ἐὰν ἐν τούτων τῶν σημείων γῆται,
οὕτως δεραπεύεσθαι ξηροῦ βοηθήματα. κόσου
ρε. πέντε· φύλλου ἰνδικοῦ ρεάμι. πέντε· ζη-
ρόν κόκκον δάφνης ρεάμι. τέτα· σαφίδος
ἀρείας ρεάμι. α'. πάντα βάλλειν ἐν ὀλ-
μῶ* ἰγδίῳ καὶ κόπῃ καὶ κοπάνιζε ἔκ κοσκίνιζε,
καὶ σῆθε λεπιοτάτῳ κοσκίνῳ, καὶ ἔχε ξηρόν· ὅτι
δὲ τῆς

δὲ τῆς χρείας λάμβανε δὲ αὐτὸν, καὶ τείβε Ϝ
 οὐρανίσκον αὐτὸν, εἶτα μῆτιν ὑπάλειπον Ϝ
 φάρυγγα, καὶ διεραπέυσας· καὶ δὲ τῶ ξηροῦ αὐ-
 τῶ, ἐμβαλε καὶ εἰς τοῦ μυκτῆρας αὐτὸν, καὶ ἵσα
 ἐν ἡλίῳ ὥρην μίαν, καὶ ὡραῖος γνήσεται.

Εἰς ρεῦμα κεφαλῆς ἱέρακος.

ΙΕραξ, ἐὰν ῥόυμαίηται πλὴν κεφαλῇ, ὑ-
 γρὸν πολὺ ἐκβάλλει διὰ τῶ ῥινῶν· διερα-
 πέυσας οὖν πούτω τῶ βοηθήματι· * γλυκύει-
 ζον κόψας, ἐσεισας μὲν κρέως δίδου φαγεῖν·
 ἐὰν δὲ μῆτιν τὸ ρεῦμα, νάρδου σαγόνας τρεῖς
 εἰς τὰς ῥίνας αὐτὸν ἐνσταζε, καὶ ἵσα αὐτὸν εἰς ἡ-
 λιον διδῆας οὐσης ἐνλωεμίας ἐπὶ ὥρας δύο·
 καὶ ἐὰν ὁμοίως ἔχη, ἐγχεισον· καὶ τῇ δὲ ξηρῇ θερμο-
 φαγέτω περὶ σελήνην, καὶ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

ΠΕπφῶς λαυκοῦ· καρυοφύλλας τὸ ἴσον λῆώ-
 σας, ἐμφύσαι διὰ καλαμίσκου εἰς τοῦ
 μυκτῆρας αὐτὸν· σημεῖον δὲ δείκνυσιν· ὑδρορροεῖ
 ἐν τῶν ῥινῶν· οἶνον δὲ παλαιὸν ἐν τῷ στόματι
 αὐτὸν λαβὼν, περὶ σελήνην ὁμοίως εἰς τὰς ῥίνας
 αὐτὸν, ἐν ἵσα αὐτὸν ἐν ἡλίῳ.

G

Διάχεισον πρὸς κερηβαρουῦντα ἱέρα-
κα τρυφερόν.

Δ Αφνης κόκκοις ἐπὶ ἅ, σαφίδος ἀρείας
κόκκοις πέντε, σκορόδου ὀλίγον, κυμίνου ἡ
ῥοκουῖ, ὁπὸν βαλσαύμου οὐκ. δύο, μέγιστος
κοχλιάρι (ψ) εἴ · ταῦτα συνκόψας ἐν ὀλμῶ
καθαρῶ, ἢ σείσας, ἀναφύρα τοῖς ὑγροῖς, καὶ
ἀναπύξας τὸ σῶμα τοῦ ἱέρακος, διάχει τὴν
ὑπερῶαν αὐτῷ ἑπταμηνίως.

Διάχεισον ξηρόν.

Σ Ταφίδος ἀρείας κόκκον ἓνα · πεπρωτός
κόκκοις ἐπὶ ἅ · κόσου φύλλα · ναρδοδάχτυς
ἀνακεράπα δύο · κασορίε κεράπ (ψ) εἴ · ταῦ-
τα κόψας ἢ σείσας, χυλὸν ξηρῶ, διαχείων τὴν
ὑπερῶαν αὐτῷ.

Επὶ (ψ) διάχεισον ξηρόν.

Σ Κόροδον ὀρεινὸν λαβὼν, καῦσον αὐτὸ καὶ
τείψον, καὶ μίξας μὲν λασαρίου τὸ ἴσον,
διάχει (ψ) ἱέρακα.

Εἰς ῥά μαλ' ἰσομήνους ἱέρακας.

ΚΝίδης κόκκοις δεκαπέντε τείφας καλῶς,
 δίδου μὲν κρέως φαγεῖν εἰς μέρη τρία· εἰ
 δὲ ἐκ ὑπορείοις, τῆς κνίδης τὸ σπέρμα, ῥέῃ
 ποντικὸν τείφας, μὲν κρέως ὁμοίως δίδου αὐ-
 τῷ φαγεῖν.

Αποφρακτικὸν κεφαλῆς ἐχούσης ὕδα.

Αλὸς καπναδοκικοῦ, ἐλαίου ὀμφακίνου,
 ὡοῦ τὸ λευκόν. ταῦτα τῷ ἴσῳ σιθμῶ
 βαλὼν, καὶ μύητος τὸ δρεκούδι, ἀνάφυρε ὁμῶς
 εἰς ἀγεῖον, καὶ μὲν κρέως δίδου τῷ ἱέρακι ἐσθίειν.

Διάχεισον περφυλακτικὸν κατὰ πάσης νόσου
 ἐν παντὶ καμρῷ χρώματι εἰς τὸ παντελὲς
 διατρεῖν σὺν ἱέρακας, καὶ ἐν πάσῃ κεφα-
 λῇ καθαῖρον τὰ ἐν αὐτῇ ἰδρυμένα ὕδα.
 καθαίρει δὲ καὶ καπνιαθέντα ὧν ἱέρακα. ἰα-
 ται κόρυζαν, ῥέῃμα ὀφθαλμῶν ἴσησιν· ἡ δὲ
 σιῶδις αὐτῇ αὐτῇ.

Πεπτεως οὐγ. ἕξ· λασαράς κεράπα τρία·
 καρυόφυλλα ἑπ. δ. κόκκου ἑπ. δύο· κα-

G ij

σοείας οὐκ. δ'. ζιτζίβερεως οὐκ. δύο· σαφίδος
 ἀγείας κόκκοις κέ· πηχάνς ξηρῶς οὐκ. δύο. ταῦτα
 πάντα κόπτε ἐν ὀλμῶ· ἔσθιτε λεπιοτάτω κοσκί-
 να· εἴτα ἀνάφυρε μὲν μῆλτος ἀκάπνου ἢ οἶν-
 παλαιῶς τὰ δροκουῦται ἐν θύα, ἢ ἡρῶ διαχείων
 ἢ ὑπερῶν, ἢ κατὰρῶν πρὸς πλὴν κατὰ τὸ
 αἶμα γένω, μύξησον τὰς ρίνας πρὸς τὸ δια-
 πεμφθῆναι τὸ διάχεισμα, καὶ οὕτως ᾄδον
 αὐτῷ ἐν ἡλίῳ· ποίε δὲ τὸ χυμῶδες μὲν
 ἀπαξ τὴν μένους· ἐν δὲ τῇ δὲ μηδολως μὲν ὅ
 ὅ δὲ ἔχθρῳ αὐτῷ ἐκ τῆς ἐκλείδρας, διάχει
 λεπιοτέρῳ χυμοῦ ἀφελόνι τὴν διαχείσμα-
 τος ὅ πυρεθρον ἔσθι σαφίδα ἔσθι τὸ ζιτζίβε-
 ρει ἢ τὸ πηχον· ἔσθι τοῖς ἐναπολειφθεῖσι μό-
 νοις ἀναλαβόμενῳ διάχει, ἢ ἴσα αὐτῷ ἐν
 ἡλίῳ· μὲν δὲ πλὴν αὐτάρκη σάσιν, κρέας ψυ-
 χρὸν δίδου φαγεῖν, καὶ ὕδωρ ψυχρὸν πόπσον.
 μὲν δὲ πλὴν χυμῶδες ὥραν διαχειθεῖς θερ-
 μοφαγεῖτω μικρὰν περὶσεῖαν, μὴ συγχωρῶν
 ὕδωρ δοῦναι καὶ ἐκείνῳ πλὴν ἡμέραν.

Εἰς καρηβαρουῦτα ἱέρακα ἢ ρέχοντα.

ΠΕΠΡΕΩΣ, σαφίδος ἀγείας, γηπονόμου,
 φύλλε ναρδοσάχμῳ· καρυόφυλλον, πη-

γαίης σπέρμα, πλατυκύμνον, σαγαπηνού, βα-
λαυσίς, μδράθρου σπέρμα, κορειάνς σπέρμα,
πεδρελίνς σπέρμα. ταῦτα πάντα τῷ ἴσῳ σαθ-
μῷ μίξας, ἢ κόψας ἢ σήσας, ὑπόδου ξηρόν·
ἐπὶ δὲ τῆς χρείας πότε μετὰ μύγματος διάχει,
ποτὲ δὲ ξηρῷ θεράπτει.

Ξηρίον * καδαῖρον πλὴν κεφαλῇ τῷ ἱέρα-
κος καὶ κόρυζαν.

Σχοίνς ἀνθος οὐτ. δ'. ζιτζίβέρεως οὐτ. γ'.
κόσου οὐτ. δ'. φύλλου γράμμ. γ'. σαφί-
δος ἀγείας οὐτ. γ'. βαλοάμου γράμμ. α'. ῥοός
βυρσοδεφικῆς γράμμ. α'. τραγακάνθης γράμμ.
δ'. πεπφείως γράμμ. δ'. πεδρελίνς γράμμ. δ'.
μύγματος ὃ δερκοῦν. πλὴν τραγάκανθαν ἔχει περ-
βεβεργμένῳ, ἢ τὰ ξηρὰ κόψας ἐπιβάλε.
τοῖς ὑγροῖς, καὶ αἰαλαβόμνῳ χεῶ καδῶς·
περσεύρηται, τῷ ἢ ἐπιχειόμνον ἢ διδόμε-
νον μὲν κρέως, μέγαλα ὀνήσει.

Καδαρπικὸν κεφαλῆς ἱέρακος ἐν παντὶ χρηρῶ.

ΣΤαφίδος ἀγείας κόκκοις καθαλεισμένοις
δ'. πεπφείως κόκκοις δ'. δερσινικοῦ χρεσθ.

G iij

τὸ δ' ἔρκου. ὁμοῦ καλῶς λειώσας μὲν οἶνον εὐ-
 φροντος, ἔαια λαβὼν, ὥστε χυμέας ὑγρὸν συμ-
 μέζων, δύο ρανίδας εἰς αὐτὸ ἐμβαλεῖ εἰς τοὺς
 μυκτῆρας τῶ ἱέρακος, ἢ ἐμφύσησον εἰς τὰς
 ρίνας αὐτὸ πρὸς τὸ ἀναφθιῶαι διὰ τῆς ἐ-
 σωθεν πόρον τὸ καθαρόν (ω) εἰς πλεονέχον
 εἶναι αὐτὸ. τὸ γὰρ ἐκπνέει πᾶσαν πλεονέχον
 κειμήλιον αὐτῷ παχύτητα, καὶ μυξώδη ὑγρότη-
 τα. πρὸ δὲ τῶ καθαρίκου πύπου, καλὸν κε-
 χῆσθαι τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ. λαβὼν νίσσον λευκόν,
 ἔοῖνον παλαιόν, τὸ μὲν νίσσον πετριμένον (ω)
 λίαν διὰ τῆς ρινῶν αὐτὸ θάραππε ἐμφυσ-
 σῶν. (ω) δὲ οἶνον ἐν τῷ σόματί σου λαβὼν, ὁ-
 μοίως ἐμφύσας καὶ αὐτόν. ἢ πλεοῖς βεβρεγ-
 μένοις ἐν οἶνῳ ἀποσπόγγιζε τὰ πρὸς τὸ σόμα
 καὶ (ω) λάρυγγα. καὶ ὅταν καλῶς ἴδῃς πλεονέχον
 ἐπιπολάζουσαν μυξώδη ὑγρότητα καθαρεῖσθαι,
 χεῶ τῷ εἰρημνύῳ καθαρίκῳ σινδῆματι, καὶ
 ἐν παντὶ καιρῷ ἐπιτηδεύῳ ὄντι, καὶ ἀπλυστέρῳ
 μὲν, ἀναγκασιτέρῳ δὲ καὶ δραστικωτέρῳ σιν-
 δέχοντι, καὶ τῇ πείρᾳ δεδοκιμασμένῳ, ἔδαν-
 μασὼς ἐνεργουῦσι.

Διάχρυσμα προφυλακτικὸν μούτα-
των ἱεράκων.

Κοσμοῦ γράμμ. α'. ἀγείας σαφίδος κόκκοις
ιβ'. κασοεῖς γράμμ. α'. διφορβίς γράμμ.
α'. λασαρός γράμμ. α'. ταῦτα κόψας καὶ σή-
σας, διάχρει $\text{\textcircled{W}}$ ἱέρακα. προφυλακτικὸν
ὅστις κτ' πάσης νόσου.

Διάχρυσμα προφυλακτικὸν πούλων ἱεράκων.

Φύλλου γράμμ. ε". πεπτερεως γράμμ. α'.
καρπὸν βαλσάμου γράμμ. α'. λασαρόν
γράμμ. ε" ε". κόψας ἔσῃσας, δυνάλαβε μτ'
μέλιτος ἢ ἱκανόν, ἔσῃσας.

Εἰς ἑπιληπτικὸν ἱέρακα.

ΕΑΝ ἑπιληπτικὸς ἦ ὁ ἱέραξ, νυκτερίδα
πάσας ἔψε, καὶ δίδου φαγεῖν, καὶ θεραπευ-
θήσεται.

Ἄλλο.

Εγκέφαλον ἐρίφας λαβὼν, πρῶτον διαβι-
βάσας εἰς δακτύλιον χρυσοῦ, ὅς φαγεῖν
τῷ ἑπιληπτικῷ ἱέρακι καὶ θαυμαστός.

Εἰς μωρανθέντα Φισικῶς.

Λαβὼν ἀρπακτικὸν ἕδωρ, παρπόπσον ὅ-
λον Ω ἱέρακα, εἴθ' οὕτως κάπνισον αὐ-
Ω. *

Εδὼ σπαδῇ ὁ ἱέραξ.

Κυπῆρς ἔσθ' ἰσχυρὸν, καὶ βοτανῆς δριμυτά-
της καλουμένης, καὶ οἰνάνθης ὑγρᾶς, καὶ
γάλακτος αἰγείας, καὶ οὖρος καὶ κόπρου ἀνδρο-
πίου τῷ ἴσῳ σαθμῷ λαβὼν, τὰ ξηρὰ τέ-
λῃας καὶ μίξας τοῖς ὑγροῖς, ἐγχυμάπσον Ω
ἱέρακα.

Πρὸς σκόπῳσιν ἀπὸ χυμοῦ παροσμύοντος.

Σημεῖον Ω τῆτο δέικνισιν ὁ ὄρνις. σκοῖται
καὶ σῆναι οὐ δύναται. λαβὼν ἀγέλης σα-
φίδος κόκκοις ἐκκόψας ἔσθ' αὐτοῖς· καὶ
μέσον τῆς κρέως βαλὼν, δίδου φαγεῖν· εἰ δὲ ἀ-
ποσρέφεται πρὸς ἑφελὺς, ἔσθ' οὐ λαμβάνει αὐ-
τῷ, εἰς σφαῖραν βραχυτάτῃ τὴν κρέας δια-
πλάσας, ἔσθ' ὡφύως διατείλας τὸ σῶμα ἔσθ' ὡς,
ἀνάγκασον λαβεῖν· καὶ μετὰ μίαν ἢ δευτέραν
ῥαν,

ἄραν ὅψῃ παραδόξως ὀξυμέσαντα Θ χυ-
μὸν, καὶ ἐλδυσθεροδέντα τῶν παίδου. εἴθ' οὕτως
θερμὴν καὶ νεαρὰν ἔσφριον δίδου.

Εἰς ὀφθαλμῶν παίδου.

ΟΥΚ ὀλίγοις δοκεῖ μοι παῖδες πεπλήθειν
Θ ἱεράκα τοῖς ὀφθαλμοῖς· ἀλλὰ καὶ
τοῖς ἄλλοις τῶν ζώων, ταῦτα καὶ αὐτὰ συμβαί-
νει. Θ οὐδ' ἀμαθῶς περὶ τούτων γράφοντες,
τὰ πλείω παρέλιπον· ἐγὼ δὲ τὰ ἐκείνων ἀσα-
φῆ καὶ ἀμαυρὰ ὡς οἶόν τε διασαφήσω καὶ
λυκανῶ.

Περὶ λυκανώματος καὶ νεφέλης ἱεράκων.

ΤΑΣ ἔτι πολλοῖς γινομένης αὐτοῖς ἐν ὀφ-
θαλμοῖς τῶν ἱεράκων παρεμποδίσας εἰς τὸ
ὄραν, Θ μὲν νεφέλας καλοῦσιν, Θ δὲ λυ-
κώματα. ταῦτα δὲ συμβαίνει, ἢ ἀπὸ λυκανώ-
ματος, ἢ ἀπὸ ρήγματος. θεραπεύσας δὲ οὕτω·
λαβὼν μέλι ἀπικὸν, ἀκαπνον, καὶ κροκοδείλια-
ρας κόπρου λυκανῆς, τὰ ἴσα μίξας, ἐν ἰγδίῳ
τείβει ἔπιμυζῶς, ἕως γλυῶδες γήνηται, καὶ μὲν
πλεονὸς ἔπιχρει Θ ὀφθαλμοῖς αὐτῶν. εἰ δὲ

Η

πρὸς κρούσας Φ ὀφθαλμὸν ἄλλοι ϵ δακρυ-
 ροεῖ, ἅλα καππαδοκικὸν μασήσας καλῶς,
 πρὸς φύσα Φ ὀφθαλμὸν αὐτῶν, ἢ Φ ἅλα
 αὐτῶν λύε μὲν ὕδατος, καὶ διύλιζε, πρὸς τὸ
 μὴ ρύπον πνὰ ἐμπεσεῖν τῷ ὀφθαλμῷ, εἴτα
 τῷ σώματι * λαμβάνειν ἐκ τῆς διυλίσματος, ϵ
 πρὸς φύσας τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῶν. ἑτέροι δὲ τοῖς
 αὐτοῖς ἅλας εἰς παρόψια μὲν ὕδατος λύσαν-
 τες πλεῖον ἐν χεῖροισι Φ ὀφθαλμὸν, καὶ ποιοῦσι
 τὸ τοῦ τῆς ἡμέρας πολλάκις. βέλν Φ ἐν τῷ
 σώματι λαμβάνειν ἐκ τῆς ἅλας, καὶ πρὸς φύ-
 σας, διὰ τὸ μὴ κρατεῖσθαι αὐτὸ συνεχῶς, καὶ
 τὰς τῶν ἀνθρώπων ὀφθαλμοὺς καὶ * χεῖλη φοβεῖσθαι.

Εὰν λθῇ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ, ἢ ἀπὸ πληγῶν,
 ἢ ἀπὸ αἵματος.

ΣΗπίας ὄσρακον λαβὼν, καὶ αὐτῶν τῶν ἱερα-
 κος Φ ἀπόπατον, τὸ ἴσον καθαρῶς καὶ δι-
 φυῶς ἀνελόμηνος, ἵνα μὴ ρύπος συνεπακολου-
 θήσῃ τοῖς, καὶ χαλβάνης καθαρᾶς, ϵ μύστις ἀ-
 κέπνου τὰ ἴσα βαλὼν ἐν θύρᾳ, λύων καλῶς,
 εἴτα πλεῖον ὑπάλειφε τὸν ὀφθαλμὸν, ϵ ἀποκα-
 τείσας αὐτὸν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ὑγιᾶν.

Η

Ἄλλο.

Χρυσολαχαίου σπέρμα λαβὼν, τείψον
καλῶς, καὶ σήσας λεπιδὶ κοσκίνῳ, ἐπιπάσ-
σε $\text{\textcircled{W}}$ ὀφθαλμόν.

Ἄλλο.

Λιδάνου καθαρόν, καὶ σιπίας ὄσρακον πὰ
ῖσα κόψας, καὶ σήσας λεπιδὶ κοσκίνῳ, ἐμφύ-
σα $\text{\textcircled{W}}$ ὀφθαλμόν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κιατὸν διαμασπισάμενος, τὸν χυλὸν περ-
σφύσα τῷ ὀφθαλμῷ, ἔδεραπεύσεις.

Ἄλλο.

Κιατὸν χυλὸν, καὶ πηγαίου χυλὸν, ῖσα μί-
ξας, ἐλχυμάπζε τὸν ὄρνιν.

Ἄλλο.

* Οκυάμοις μέλανας καύσας, καὶ ἐν ῖσιν
μέλιτι μίξας, χρώ.

Ἄλλο.

Αμμονιακὸν ἀποβρέξας μὲν γυναικεῖς γά-
λακτος, ἔλειώσας ἐν θύῃ, πλερὰ ἐμβρέχων,
ὑπάλειφε τὸν ὀφθαλμόν.

Η ij

Ἄλλο.

Μέλιτι ἀνάπνω ὑπάλειφε Θ ὀφθαλ-
μόν.

Ἄλλο.

Αμπελον ὕγραν λαβὼν, καὶ καύσας κα-
λῶς, πῶν τέφρῳ ἀνελόμην Θ , μετὰ γή-
ρος ὀφείας πετεμμήνου, μίξας τὰ ἴσα, με-
τὰ πλεονὸς ὡράπεμπε τῷ ὀφθαλμῷ ἡρέμα
δὲς τῆς ἡμέρας. τὸτο δὲ σὺεργέσερον ποιήσης,
εἰὰν πῶν κεφδλίῳ πρὸς Θ τὴν ἱέρακος κα-
θάρης τῷ γεγραμμένῳ διαχείσματι· πάντα
γὰρ ὑφαίρει, καὶ σέλλει τὸ κατ' ἰχθύον Θ εἰς
τῆς κεφδλῆς ρεύμα.

Ἄλλο.

Γῆρας ὀφείας λαβὼν, ξήρανον καὶ κόψον
αὐτὸ, καὶ σήσας, ἔχε ξηρόν· φυλάττων αὐ-
τὸ ἀδιάπνυσον· ὅππῃ δὲ τῆς χρείας ἐμφύσας
τῷ ὀφθαλμῷ, ἢ μέλιτι μίξας ἐγχέει τῷ
πλεονί.

Ἄλλο.

Αρζον καύσας, * ἄλατι ἀμμοσιακῷ σεν-
λεάντας, καὶ πρὸς μίξας ἀλόλῳ ὑπαπικνῶν,
χεῶν, ὅποκαθαίρει γὰρ.

Ἄλλο.

Σηπίας ὄσρακον, μαράθρου χυλόν, κρό-
κου, Σμύρνης, τῷ ἴσῳ μέλιτι μίξας, λειώ-
σας ἔσῳ.

Ἄλλο.

Χολή κυνεία μέλιτι εἰουρμένη, ἔθπ-
χειουμένη, αἶρει λωκώματα.

Ἄλλο.

Τρυζόνος ὀρνίδος λυτόπατος σιῶ μέλιτι ἄλφ-
φόμηνῳ λωκώματα ἰᾶται.

Εὰν πληγῇ ὁ ὀφθαλμός τῷ ἱέρειος ὁποιο-
δήποτε ἔσῳ.

Ἀλός ἀμμονιακοῦ μασσητάμηνος, ἐμφύ-
σησον τῷ ὀφθαλμῷ, εἴτα μέλιτι ἀκάπνῳ
μικρὸν ὑπάλειψε.

Εὰν φλεγμαίνῃ ὀφθαλμός.

Ὅσον βαλσάμου ἐγχυράπζε τῷ ὀφθαλ-
μῷ, καὶ πῶ ὑπερέαν αὐτῷ ὑπάλειψε.
τῷ αὐτῷ.

Η. iij.

Ἄλλο.

Αρειλαίας φύλλον ὁ χυλός, φλέγμονας σέλη καὶ παραινός ἐλχειόμην.

Ἄλλο.

Ανεμόνης ρίζα σὺ οἶνον γλυκεῖ ἐψηθεῖσα, καὶ ἑπικλειόμενη, φλέγμονας κατασέλη.

Εὰν ἑξαίφνης φλεγμαῖνη ὁ ὀφθαλμός.

Ἀνδράχνης φύλλα χυλώσας, ἢ ὅποιον, καὶ κρόκοις, τὰ ὀρεκουῶτα μίξας τῷ χυλῷ, ἐλχει.

Ἄλλο.

Σπόγγον ὀξυκράτω χλιαρῷ βρέξας, περὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

Γὰρ δὲ καίεν τοὺς ῥυμαλιζομένους ὀφθαλμούς.

Λαβὼν ῥαφείον ὀξὺ ἐκ χαλκοῦ πυροῦ, καὶ ἐκπυρρόσας αὐτὸν καλῶς, τοῦ πάχοντος μέρους τὸ ἐπάνωθεν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιθεῖμεν τὸ δέρμα καῦσον, καὶ * ἀσφαλθήσεται τὸ ῥέυμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Εἰς ἀμβλυωπίαν.

ΑΜβλυοπεῖν πολλάκις συμβαίνει τοῖς ἱέρα-
ξιν ὁπότε καπνοῦ πολλοῦ ἢ δριμύτητος, ἢ
ὁπότε ὑγρας κορύζης. ὁπότεν ῥεῦμα πολὺ καὶ
δριμύτ' ὡς ἐπὶ ὀφθαλμοῖς ἐπέλθῃ. διερα-
πεύσας δὲ, ὑπαλείφωσι μέλι ἀκαπνον, ἢ κρό-
κον, ἢ χοίνου δάδος, ἢ λυκόν ὠον, ἢ χυλόν
μυράδην, ποτὲ δὲ ὁμοῦ, ποτὲ δὲ χωρεῖς.

Εἰδὼ ὁπότε κρούσματος αἱματηώδῃ ὀφθαλ-
μὸς τοῦ ἱέρακος.

Νεοτὴν ὡσεὶ ῥαῖς λαβὼν, ἢ ὁπότε τῇ ἀλ-
κῶνων τὰ πολλὰ ἐκτίλλας πτερὰ, ἐπύ-
ξας τῷ ἱέρακι δ' ὡς, ἐκθλίβει τοῖς δακτύ-
λοις ταῦτα, ἢ ὁπότε ἄζον ἔξ αὐτῶν αἷμα ἐμ-
πίπῃεν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἱέρακος ποίει· μὲν δὲ
δύο ἢ τρεῖς * λαβὼν δρόσον πλεονέκτημα
τοῖς λαχαίοις, ἐκπλυνε συνεχέστερον πεπονδύ-
τα ὀφθαλμὸν ὡς αὐτῆς.

Εἰς ὑπόχυσιν ὀφθαλμῷ ἱέρακος.

Υπόχυσιν λέγει, ὅταν ἀπαθῶν φαινομένων
τῇ ὀφθαλμῷ οὐχ ὅρα· ὅς (ὡς) ἐν τοῖς

ἐνδον μέρεσι τῶ ὀφθαλμοῦ, ἐμπεσούσης ὕλης
 πνὸς παχείας ἀφανοῦς, κωλυούσης πλὴν ὀρε-
 σιν· ἐδὼ οὖν εἴπιχυνθῇ τῶ ὀφθαλμοῦ ὁ ἱέραξ,
 ἢ συνεχέστερον ὡς καθεύδην μλήων ποιεῖ, ἢ ἀ-
 νεωγμίοις ἔχων τῶ ὀφθαλμοῦ οὐχ ὀρεῖ,
 μέλι καὶ ῥόδα εἰς πηγαῖον ὕδωρ ἀφελήσας,
 ἱκανῶς ἀπὸ τῆ ὕδατος πύτου πλεῖσθ' ἔγχει
 τῶ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλο.

Λαβὼν μέλι ἀκαπνῶ, καὶ χολίῳ γυπὸς
 τὸ ἴσον, ἔγχει μὲν πλεροῦ διφυῶς περὶ καὶ
 ἐσπέρας, ἢ ἀποκαταστήσεται ὁ ὀφθαλμὸς τῶ
 ἱέρακος, εἰς τὸ βλέπειν τρανῶς ἢ ὀξέως.

Εἰν ἀμβλυωπίῳ ἀπὸ καπνοῦ.

ΕΝ τῷ βασιζέσθαι τὸν ἱέρακα, μύει σαι-
 χῶς τῶ ὀφθαλμοῦ, πλήθει, ἢ δακρυ-
 ροεῖ· ὅπῃ βαλσάμου ἔμβαλε εἰς τὰς ῥίνας, ἢ
 θεραπευθήσεται.

Καθαρκτὸν διδόμηνον ἀμβλυωπιῶν ἱέρακι.

ΠΕπρωτος γράμμι. δύο· κόσου γράμμι. δύο·
 φύλλα γράμμι. β'· ναρδοστάχυνθ' ἔφορ-
 γίου,

βίου, ζιτθιβέρεως, ἀγείας σάφιδος, λασάρου.
 ρεάμμ. α' ε'. καρυόφυλλον ρεάμμ. α'. κόκκοις
 δάφνης ρεάμμ. β'. ταῦτα πάντα κόψας καὶ
 σήσας ἐν λεπτῷ κοσκίνῳ ἔμβαλε εἰς καλὰ-
 μίω ἢ εἰς χαλκοῦ ἀνλόν, ὥστε διαφυλάττει-
 σθαι, καὶ μὴ γίνεσθαι σήπνου. ὅππῃ δὲ τῆς ρη-
 σεως, ἀναπύξας τὸ σῶμα τῷ ἱέρακος, οἶνω πα-
 λαίῳ περόβρεχε πλὺ ὑπέρωαν αὐτῷ, καὶ οὕτως
 ἐμφύσα τὸ σῶμα αὐτῷ σφοδρῶς, πρὸς τὸ
 κατακλυθῆναι τὸ καθαρθένον· εἰς ἕκαστον δὲ
 μυκτῆρα πόσον ἔμβαλε, ὅσον χωρεῖ. τῷτο δὲ
 ποιεῖ ἐν τρίτῳ. εἴθ' οὕτως τῷ δακτύλῳ λα-
 βὼν μέλιτος ἀθίκοῦ ὅππῃ πᾶν αὐτῷ ἀπὸ τῷ
 καθαρίκοῦ ξηροῦ, καὶ ἀναπύξας τὸ σῶμα
 τῷ ἱέρακος, πάλιν πλὺ ὑπέρωαν ἔκ τὸν φάρυγ-
 γα ἀνάτριβε, ἔκ μὲν πλεοῦ ποιήσας αὐτὸν κα-
 ταποθῆναι· εἴτα σήσον αὐτὸν εἰς τὸν ἥλιον, ἵνα
 πάντα ἐκτὸς ἐλκευθῶσι ἐν τῇ κεφαλῇ, ἔκ τῇ
 γαστρὶ χυμοὶ διαλυθῇ καὶ καθαρθῇ· καὶ μὲν ὥ-
 ρας πέντε, ὁδὸς αὐτῷ περὶ στερῶν φαγεῖν, καὶ μέ-
 χει ὥρας ὀνάτης ἀπάξεν αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ,
 ὥστε αὐτὸν πίνειν, καὶ συγχωρεῖν λούσασθαι· σή-
 κωδεις δὲ ὑπὸ τῷ καθαρθένῳ, καὶ πῶν,

σφόδρα ὠφρηθήσεται. καὶ τῇ ἐξῆς ἐμβαλεῖν εἰς
 θήραν πρδίκων, ὅπως τραφεῖς ἀπ' αὐτῶν,
 ὠφρηθήσεται πλέ(Ϟ).

Εἰς σκώληκας ᾧ ἐν ὀφθαλμοῖς.

ΤΩΝ σκώληκων ἡ χύσις ἐν τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς συμβαίνει τοῖς ἱέραξιν, ὁπότεν ἐμφο-
 ρηθῶσιν ἐν πολλῶν χρόνων κρεῶν ρύπαρῶν ἔ-
 δυσόσμων, καὶ ἐν τούτων ἐπαθροισθεῖσα σηπεδο-
 νώδης πρὸς ὑλὴν τοῦ κεφαλῆ τῷ ἱέρακι,
 ῥύμα πρὸς ποιεῖ ᾧ ὀφθαλμοῖς ἐνδον ἀ-
 πὸ τῷ ἐγκεφάλου, καὶ τὸ φερόμεν(Ϟ) ρεῦμα σε-
 σηπὸς ὑπάρχον, πικτεῖ ᾧ σκώληκας· παρέ-
 πεται τούτοις ἀνοιγμὸς τῷ ὀφθαλμῷ, παρ-
 μὸς συνεχής, καὶ διὰ τῷ ῥινῶν αἷμα ἐκφέρει.
 θεραπεύειν οὐκ ἔστι τὰ οὕτω πάχοντα τῷ
 ζώῳ, τὸν θάπον τῶτον· (Ϟ) ἱέρακα λαβὼν δι-
 φυῶς ταῖς χερσὶν, ὑπὸ ἄλλου καταχέτω
 ποίησον, εἴθ' οὕτως ἐπάρειν τὰ βλέφαρα αὐτοῦ
 ἡρέμα, ἔτι εἰς μέλι ἀπικὸν ἐμβαλεῖν σπόγον
 τρυφερόν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀρπάζειν ᾧ ἐμφο-
 λθόντας σκώληκας· προσίζανοις γὰρ τῇ τῷ
 μέλιτος γλυκοπαχεῖ συστάσῃ, καὶ ἐλθὼν δεραιῖται

ἔ' πάθους ὑπὸ πολλῶν θηρατῆρ'· καὶ τοῦτο ἐ-
φύρηται γινόμενον. βελόνῳ λαβόντες ὀξείαν
ἢ λεπιοτάτῳ, ἔδ' σκώληκας εἴα καθ' εἴα
ἀρπάζουσι, ἢ οὕτως θεραπεύουσι.

Ἄλλο.

Ἡπαρ βοῶς καῦσον, καὶ τείψον ὡς χοω-
δέστατον γνέσθαι, καὶ μετὰ χαλαμίσκου ἐμ-
φύσησον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ῥίνας,
ἢ θεραπεύσης.

Εὰν ἀφρόν ἐμβάλλῃ τῇ ὀφθαλμῷ.

Σκυλόπουλον γαλαθῶν ἀναχίσας, θερ-
μὸν ἐπ' ὃν δίδου φασεῖν τῷ ἱέρακι ἐπὶ
δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις.

Εὰν εἴξ ἀφροῦ συμβῇ λευκοθῆναι τὸν ὀφ-
θαλμὸν τῷ ἱέρακι.

Γῆρας ὀφθαλμῶν λαβὼν, καῦσον, ἢ ἐπίπασ-
σον τὸν ὀφθαλμόν· εἴθ' οὕτως ἀλὸς ἀμμο-
νιακοῦ μὲν πύελου ἀναλύθεντος, εἴξ αὐτῷ
ὀφθαλμὸν ἐπὶ χεῖρ, ἢ εἴθ' οὕτως δὸς αὐτῷ
φαγεῖν κορφόνῳ.

I ij

Πῶς δὲ φλεβοτμήν τὸν ἱέρακα, καὶ
ποιῶ ἔργῳ.

ΕΑΝ βούλῃ φλεβοτμήσαι ἱέρακα, ἐν οἰ-
κήματι κατακλείειν, καὶ εἰς ἀμφοτέροις
τοῖς πόδασι ἔσαι αἱ φλέβες φανεραί, ὡς πρὸς
τοῖς μηροῖς ἔλλοντα πέρα, καὶ οὕτως φλεβο-
τμήν αὐτόν· εἰ δὲ μὴ ὑποπίπῃσιν αἱ φλέ-
βες, πρὶν τῷ ποδὶ δακτύλου φλέβα τέμ-
νε· τὸ δὲ ποῖός τῳ ἱέρακι, ὅταν κακὸς χυμὸς εἴη,
καὶ ἐν διαφόροις περιπέπῳκεν νοσήμασι.

Εἰς δυσκωφουῦντα ἱέρακα.

ΠΕΠΕΡΕΩΣ ΛΟΥΚΟΥ, ΠΕΠΕΡΕΩΣ ΜΑΚΡΟΥ Τὸ ἴσον
κόψας, καὶ σήσας, δὲς αὐτῷ φαγεῖν μετὰ
κρέως, μέλει τριῶν ἡμερῶν, καὶ ὑπακούσῃ σου
καλούμενον.

Εἰς καπνιαζέοντα ἱέρακα.

ΑΡΞΑΜΩΝΙΩ Πρὶν τῆς καπνοῦ νόσον, γνωρί-
σας οὕτως· συγκὼν ὄρεον τὸν ἱέρακα, καὶ
ὅρα τὸ ἔδος εἰς γλῶττιν κεκυφότεν, καὶ περὶ αὐτὸν
συνεχῶς, καὶ καθαροῦντα, τότε τῷ ὀφθαλ-

μὴ καίτωθεν βλέφαρα μετὰ ὄντα ὑγρῶν, ἔ-
περσείδοντα ἑαυτὸν τῷ ξύλῳ, ἢ τῷ ἀνδρὶ
τῷ βασιάζοντι, ἢ τοῖς ὄνυσιν ἀποπνέοντα αὐτῷ
τὰς ρίνας. τὰς μὲν δὲ τοῦ καπνοῦ χρομίδας
βλάβας θεραπεύσας ῥαδίως. περσὶν μὲν ἀ-
φιστάναι τῆς βλαβήσεως αὐτῶν αἰτίας, ἥρου
τοῦ καπνοῦ, ἔπειτα οἶνω παλαιῷ περσφύ-
σαν συνεχέστερον τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. εἰ δὲ περ-
κατελημμένος ἦδη τῷ χρόνῳ φαίνεται ἢ βα-
ρυνόμηνος, σκόρδου βραχὺ π μέρϑ λαβὼν,
ἢ μὲν οἶνου παλαιοῦ τριψας, ἐμβαλε μετὰ
πλεροῦ εἰς τὰς ρίνας αὐτῶν. τὸ αὐτὸ δὲ δρᾶ ἢ
ὅπως βαλσαμίου ἐνσαζόμενον τῆς ρίσι, καὶ
γάρου περσφύσαν μὲν οἶνου, ἢ ῥοδίνου ἐλαίῃς,
τὸ ἴσον ἀναλαβὼν, ἔλκε πλερᾶ, ἐμβάπτιον
* τῆς ρινὸς, ἔπειτα ὑπερθεῖν τοῦ ζώου, ἢ σῆ-
σον αὐτὸν εἰς ἥλιον ὥραν μίαν. εἴθ' οὕτως δι-
δου αὐτὰ φαγεῖν νδρεῖδες κρέας, ἢ θεραπεύ-
σας. Εἰς (W) αὐτόν.

Καπνιαδεῖς, ὀγκωμίδους φέρει τὸν ὀφθαλ-
μοῖς, οἰδημίδιον πλερ κεφαλῆς, πλερ ρίνα ἐμ-
πεφραγμένον. θεραπεύει οὕτως. πεπρῆως μα-
κροῦ κοκκία ε' κόπου γράμμ. γ'. καρυοφύλλων

γράμμ. α'. κασρέιου γράμμ. α'. χοίνου αἰῶτος
 γράμμ. β'. σαφίδος ἀγείας κόκκοις ζ'. πε-
 πύρεως κοινού κόκκοις ιγ'. κρόκου γράμμ. α'.
 ὀποβαλσάμυ γράμμ. β'. τραχακάνθης γράμμ.
 β'. αἰεμώνης βοταίνης γράμμ. α'. ταῦτα ξηρὰ
 κόψας & σήσας λεπιοτάτω κοσκίνῳ, ὅπως βαλε
 τυτοῖς τοῦ ὀποῦ βαλσάμου, καὶ μετ' οἴνου σύ-
 φοντος διάχειε τὸν ἱέρακα. ἐὰν δὲ ἴδῃς αὐτὸν
 ἀγωνιῶντα & σενοχωρούμενον, μήτε ἄλδαν-
 εῖω διάχειε πλεονέχον αὐτὸν τοῦ ζώου,
 πρὸς τὸ κατὰ γλυκανθῶσαι πρὸς θρῆνε αὐτὸν,
 ἵνα μὴ ἀγωνιᾷ. Ἄλλο.

Σκόρδον λίαν τελέας δίδου φαγεῖν τῷ ἱέ-
 ρακι μετ' κρέως, καὶ γάλακτος ἀγείου. μήτε δι-
 δὸς βάλε εἰς τὰς ρίνας αὐτοῦ, ἀπαξ τῆς ἡμέ-
 ρας, ἢ δις, & οἶνω σύφοντι περὶ σφυγμῶν αὐτοῦ
 τῇ ὥρᾳ. Ἄλλο. Ἱέραξ καπνῶ μὴ
 περὶ σφίγγετω διὰ τὸ βλάπτεσθαι, & κόρυζαν
 ὑπομύειν, καὶ τὰ πτερὰ αὐτοῦ φρύγεσθαι.

Γερεὶ κατὰ ῥόου. εἰς κατὰ ῥόου.

Πρὸς κατὰ ῥόου ὁπισθημόνως χεῖρ σε διδ-
 ναι κρέας οὐκ τῆς & τραχήλου σπονδυλίας.

ἵνα κατὰσύνθετον ἐκφράζηται. βασιλεύω δὲ
καλῶς ἢ ἐμπείρους ἢ ἀνεξικάκως.

Περὶ κορύζης· πῶς γίνεται· ἔ· ὅπως γινώσκε-
ται· ἔ· πῶς θεραπεύεται.

ΤΑ τῆς κορύζης εἶδη διάφορα ὄντα ἢ ποι-
κίλα, πικρὸν ποτὲ μὲν ἀπὸ κρεῶν σεσημ-
μύων, ὅτε δὲ ἀπὸ χρόνου τῇ κοιλίᾳ, ἄλλοτε
δὲ ἀπὸ ῥύματος κεφαλῆς ἐμπεσόντος τῷ φά-
ρυγι, ἢ ἀπὸ χυμοῦ σινεχοῦ, καὶ ἀπὸ ἀδδη-
φαγίας γινῆται πολλῆς, καὶ ἀπὸ πληγῆς δὲ
πολλάκις ἐπενεχθείσης τῇ πληγῇ τοῦ ἱέρακος,
ἔ· ἀπὸ ἀναδυμιάσεως χαλεποῦ ἀέρος, ἢ ἀ-
πὸ ἀναδυμιάσεως τῆς γαστρὸς ὑπὸ λίθου γε-
γνημένης· γινώσκεται δὲ ἢ ὑπὸ τῆς γλώττης
πείθωμα ποιούσης ὑποκάτωθεν μύαν, καὶ
ἀπὸ πτερύγῃ ἢ διοικήσεως τῇ ὀφθαλμοῦ, ἄλ-
λοτε ἀπὸ τοῦ πτω κεφαλῇ πρὸς τὴν τῆς
ζώας, ἢ ἐπικαθῆναι τῆς πτέρυξιν· ἔ· ὅτε
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποπνέειν τοῖς ὀνύξι τὰς ρίνας
αὐτῆς· πολλάκις δὲ ἔ· ἀπὸ τοῦ μηδὲ πτω ἱε-
ρῶ ὁμοίως παρέχεσθαι· εἶδη δὲ ὅτι κορύζης
πένταρα· ξηρὰ, ὑγρὰ, κατεχρημένη ἢ νοσέ-

ρα, σὺν ἄλλαις δυοῖ, λαθερόρυζα, καὶ σηδο-
κόρυζα· ὡς οὐδὲν τούτων ἐκάστων ἔπισκεπτεόν
καὶ θεραπευτέον.

Εἰς ξηρὰν κόρυζαν.

Ξηρὰ μὲν ὅτι κόρυζα, ὅταν πταρνούμενα
ἱέρακος οὐδὲν διὰ τῆς ῥινῶν ἐκπέμπεται.
θεραπεύεται δὲ τὸν **Ϝ** ὅπον· πῖσαν καθα-
ρὰν τείφας λίαν λεπτήν, καὶ μὲν ὅξοις δρι-
μέον φυράσας, λείου ἐν ἰγδίῳ, ἕως γλοιῶ-
δεις γίνηται· εἴτα πτεροῖ ἀνελόμενον, * μέσον
τῆς ῥινῶν ἐμβαλὼν ἅπαξ τῆς ἡμέρας· ὁρῶν δὲ
αὐτὸν ὠφελόμενον, καὶ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ
ἰατρῶν ὁμοίως· ἐὰν δὲ βέλιν **Ϝ** αὐτὸν ἴδῃς
ἔχοντα, θεράπευε αὐτὸν τῇ αὐτῇ ἀγωγῇ **Ϝ** τῇ
τελείᾳ· ὥς ἐκάστης δὲ θεραπείας μὲν τῆς ὑπα-
λείψεως πέψιν μάλιστα χεῖρ αὐτῷ τὸν φάρυγγα,
ἵνα ὑπὸ τῶν ὅξοις καταφλεγῇται χεῖρ ἀνακ-
τήσῃ. βέλινον δὲ ἂν εἴη, καὶ μικρὰ μέρη κρεῶν
χείσας πρὸς τῆς θεραπείας ἔπιδοίης αὐτῷ, ἵνα
τὸ μοχθηρὸν τῆς θεραπείας τύποις μᾶλλον, ἢ
τοῖς πνύμασιν, ἐγκύψῃ τῶν ἱέρακος· εἰ οὐκ ὠ-
φύηται ἐκ ταύτης τῆς θεραπείας, γὰρ **Ϝ** λίδυ
πρὸς τὸν

πρωτον λαβων, ὁμοίως διὰ τῆς ῥινῶν πέμ-
 πε, ἔαυτὸ ἀπαξ τῆς ἡμέρας, ποίῃ· ἐπὶ δὲ
 ἴδης ὅτι ἐμμενὴς ὁμοίως ἢ κόρυζα μὴ κικη-
 δεῖσαι τῇ τῆς θεωρήθεντων φαρμάκων θε-
 ραπείᾳ, ὡς τετραὶ δίδου φαγεῖν· εἰ δ' ἐπὶ ἔ-
 χης, δίδου χοίρειον κρέας θερμὸν μὲν ἐλαίου,
 καὶ θεραπεύσῃς· ὁρῶν δ' ἐγὼ ἀπὸ πείρας πολ-
 λῆς ἐπὶ τούτου τοῦ πάθους τὰ τοῦ σιδήρου ῥυ-
 πάεα, ἢτοι ἀποκάθαρσιν, κοπεῖσιν λεπτίω,
 ἔσθιδεῖσιν μὲν κρέως δοδεῖσαι τε ἐπὶ τρισὶν
 ἡμέραις, ἐδεράπνυσαι· ἀεῖσαι δὲ ποιῇ πρὸς
 πᾶσαν νόσον γλαῦξ πρὸς θοίνῳ δοδεῖσαι.

Διάχεισμα χιμερινόν, εἰς πᾶσαν κόρυζαν.

Πεπρωὺς γράμμ. β'· κασσιεύς γράμμ.
 β'. ζιτζίβερεως γράμμ. α'. κόσου. γράμμ.
 α'. ναρδοστάχθος γράμμ. α'. διφορβίς γράμμ.
 α'. πυρέθρου κέρ. α'. ἀγριοσαφίδος κέρ. α'. ἀ-
 γαικοῦ γράμμ. α'. ταῦτα πάντα κόψαι καὶ
 σήσας λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ, ἀναλαμβάνει μύτι-
 νι καλῷ, καὶ οἶνῳ παλαιῷ, καὶ χεῖε πλὴν ὑπε-
 ρθῆν αὐτῷ ἐν ἡλίῳ, καὶ ἐάσας αὐτὸν ἐπὶ ὥραν
 μίαν· εἴθ' οὕτως δίδου αὐτῷ ὡς τετραῖν· * ἀσά-

K

ρου, πεπρωτος πα δερκουωτα, η μηλτος, η οινε
βδλων, εγχυμαπζε δια τω ρινων, η ιστα με-
τα τω εγχυματισμον επι ηλιω ωρας δυο.

Εις ξηραν κορυζαν.

ΤΟΥ κορυζοντος ιερακος, οιδοδοσιν α οφ-
θαλμοι, η παρμοι πολλοι επιγινονται,
η ταχειας της βοηθειας χρηζη τω εν παθοις
ειρημνω διαχειριματι μεχει τελειας θερα-
πειας. ει δε μη ειη, παραχειριματι χει ποιω-
δε· ακορδου χυλον μιξας μετ οινου εφοντος,
διαχειε τω υπρωαν τω ζωου, ε διδου θερ-
μοφαγειν. μη συχωρησης υδατος απογευσαι-
σαι, εαν εν τω χυλω ε ακορδου απαγευσαιτο.

Αλλο.

Κορυζης εισιν ειδη διαφορα· τουτων η ξη-
ρα, η ης οστ* σφαιροδης, εαν αγειοποιηση, δια
τω οφθαλμω τω ζωου ο αφρος εξερχεται,
ειτα η κεφαλη αυτη, και αι ρινες υδωρ επι-
πεμποισιν, ως μετ ολιγον ειρησεται επι υ-
γρας· εστιν ουω επικινδυνω το το παθος·
κατ δεχας μεν δεραπνεε τω ποιωδε χειριματι
φυλλα, γραμμ. γ'. λασαρου γραμμ. γ'. παι-

τα τείφας καὶ σήσας, ἀνάτειβε Θ οὐρανί-
σκ Θ αὐτ', μέλει δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, ὁρῶν
αὐτ' ὠφεληθέντα.

Ἄλλο.

Καρυόφυλλον λαβὼν κεκομμένον, καὶ σκόρ-
δου χυλόν, καὶ μέλι, διάχειε Θ ἱέρακα. τὸ
τῆς κορυφῆς πάλδος προστίνεται τῷ ἱέρακι,
ἐὰν ᾖσιν ἐν οἰκῇματι ἔχοντι καπνόν· πλὴν δὲ
δριμύτητα τῆς καπνοῦ ἀρπάζει ἐν κεφαλῇ, ἔ-
μφραχθεῖσα, σφίγγει τοὺς μυκτῆρας τῆς ζώ-
σεως. Δεραπύει δὲ καθαρόμυθος τῷ προσγεγραμ-
μένῳ πρὸς ἀμβλυωπίαν καθαρίκῳ, καὶ τοῖς
ἐπιχείοις τοῖς εἰς πλὴν κεφαλῇ, ἐπιχείων
πλὴν ὑπερφάν καὶ σὺν μυκτῆρας.

Ἄλλο.

Γνωρίζεται ὅταν χασμάται συνεχῶς καὶ
ῥέγχι. Δεραπύει οὖν τῷ διαχείσματι τούτῳ·
κόσου γράμμ. ε". πύρεθρον γράμμ. θ'. φύλλα
γράμμ. β'. βετύρε κοχλιάειον ἡμισυ· τὰ ξη-
ρὰ κόψας καὶ λειώσας, ἐπίβαλε τοῖς ὕγεῖς,
καὶ ἀναισθητόμυθον διάχειε τείβων ἐπιμε-
λῶς πλὴν ὑπερώδην αὐτ'.

K ij

Ἄλλο Ἰππικεῖον.

Οπίου γράμμ. α'. κόσου γράμμ. α'. Φύλλα
γράφ. α'. ταῦτα κόψας ἀναλάμβανε.

Διὰ ῥινῶν.

Γάρον μετ' οἴνου, καὶ ῥοδέλαιον τὸ ἴσον φυ-
ράσαις, δίδου διὰ ῥινῶν, πρὸς τὸ ὑγραίνε-
σαι αὐτὴν, εἴθ' οὕτως, σῆσον αὐτὸν εἰς ἥλιον,
ἢ δίδου νιβρώδες κρέας πλύνειν, πρὸς τὸ κα-
ταγαγεῖν αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, εἴπ' δοκοῖ
ὑγρὸν ἔχειν διὰ ῥινῶν.

Ἄλλο.

Κασάρον εἴτε ὑγρὸν, εἴτε ξηρὸν, δίδου διὰ
τῶν ῥινῶν.

Ἄλλο Ἰππικεῖον.

Λαβὼν κονίαν σάκκης, βάλε αὐτῇ μὲθ'
ὕδατος εἰς ἀγεῖον ἔχοντα ὀπὴν μικράν εἰς τὸν
πυθμύνα, ἢ ἔασον ἀπορρέουσαι. εἴτα ἐκ τῆς διυ-
λίσματος τρεῖς πλὴν ὑπερώαν αὐτῆς, μὴ συλ-
χωρῶν τὸ σπυρόμενον καταπιῖν ἐξ αὐτῆς. ὅψα δὲ
ὑγρὰ φερόμενα διὰ τῶν μυκτήρων, ἀπὸ ἀπο-
σπλγνίζε καθαρῶς ἀποσπλγνίσας μετὰ ὕδατος
θερμοῦ.

Ἄλλο.

Σταφίδος ἀγείας γρ. β'. πεπρωτος οὐγ. δ'.
 κόσου οὐγ. μιά· λαοαργ γρ. β'. πυρέθρου οὐγ.
 δ'. ταῦτα λειώσας ἐσθήσας λεπιδῶ κοσκίνω, ἐ-
 χει ξηρὸν, ὡραφυλάτων ἀδιάπνυσον· ὅτι δὲ
 τῆς χρείας αἰοίξας τὸ σόμα αὐτῶ, προσφύσα
 οἶνε παλαιοῦ ἀκράτου· εἴθ' οὕτως μέλιτος ἀ-
 κάπνη διάχεισον (Φ) φάρυγτα, ἢ σφίξας τὸ
 σόμα τῆ ζωῆς, ἐκμύξας τὸν μυκτῆρας αὐτῶ,
 ἕως οὗ ἢ τῆς μέλιτος ποιότητος προσεγγίση τῶ
 σόματι σου, ἢ οὕτως διάχειε τὸ ξηρὸν, ἢ σπῆ-
 σον αὐτὸ (Φ) ἐν ἡλίῳ.

Προςφυλακτικὸν κορυζης παντοίας.

Σταφίδος ἀγείας κόκκοις γ'. κόψας καὶ
 σήσας μὲν μέρη τετα κρέως, δίδου τῶ ἰε-
 ρακι εἰς ἑφθὺν μέχει τῶ πεσσεράκοντα
 ἡμερῶν, οὕτως δὲ ἢ βαταζόμην (Θ), ἢ ἐγ-
 κλειόμην (Θ) οὐδέποτε τῶ τῆς κορυζης πάσῃ ἀ-
 λώσεται.

Κ. iij.

Κοινὴ θεραπεία πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ πνέ κο-
ρύζης ταχέως βλαβιῶσαι τὸν ἱέρακα.

Λαβὼν σκόρδου κυλὸν * μονοσκέλιδον, ἢ ἐ-
πιμυῶς λειώσας, ἐπάλειφε πλὴν κεφα-
λῇ αὐτοῦ, καὶ κατ' ὀλίγον δίδου φαγεῖν τῷ
ἱέρακι, ἢ κοινὸν ἔλαιον δοδὲν ὁμοίως ἢ μέλι.
ταῦτα ἐνεργήσῃ ποιήσῃ, καὶ βούτυρον ὁμοίως
δοδὲν· καὶ αἶρει γὰρ πάντα τὰ ἐκείμηντα τῇ κοι-
λῇ τῆς ζώου βλαβερά, μάλιστα δὲ χυμῶς
ώρα, διὰ τὸ ἐκτερμαίνειν αὐτὸν τὰς δυνάμεις
τῇ φυσικῇ ἐνεργείᾳ· ἢ ἡ δερμοφαγία δὲ τῇ
περγεραμμένων πτερυγῶν ἢ ζώων ὠφέλι-
μος· μάλιστα δὲ ἡ τῇ μυῶν, φυσικὴν πι-
να πρὸς σωτηρίαν ἔχουσα ὠφέλειαν τούτῳ
τῷ ζῳῷ.

Διάχρεσμα πρὸς ξηρὰν κόρυζαν ἱέρακος.

Λαβὼν ὀπὸν βαλσαμίου, καὶ βουτύρου τὸ
ἴσον ἑκάτερα, διάχειρε τὸν ἱέρακα λουό-
μην. Σκόρδου κυλὸν καὶ ὑοσκυάμιν κυλὸν τὸ
ἴσον μίξας, ἢ οἶνον σύφοντος τὸ δερκοῦν, διά-
χειρε πλὴν ὑπὲρ ὧσαν τῆς ἱέρακος, ἢ ἀνακρημνῶν

τὰς ῥίνας αὐτῷ πρὸς τὸ αἰσθραμεῖν ἀπὸ τῆς
ὑπέρως πρὸς τοὺς ἄλλοις τόποις πλεὶς θερα-
πείαν, εἴθ' οὕτως γήσον ἐν ἡλίῳ, ἢ θεραπεύει.

Περὶ κατεχομένης κορυζης ἱέρακος.

Η Δὲ κατεχομένη κορυζα, δι' ἧς γίνεται
πᾶσα ἡ ὄψις τοῦ ἱέρακος κατασελομέ-
νη, ἢ βεβρεγμένη ὁμοίως ὕδατι * πέμπου-
σαν ἀπὸ τῆς ῥινῶν. ὁρᾷ δὲ ἀπὸ τῆς ὀφ-
θαλμῆς ἐπιδεδυμένη πλεὶς ἔπαυσις ἐνέργειαν.
χρὴ οὖν βοηθεῖν ἕως· λαβὼν σιδηρεῖον βο-
τάνην, τρίψον αὐτὸν ἐν ἰγδίῳ μὲν οἴνου πα-
λαιῶ καλοῦ, ἢ μέλιτος τὸ δέχομαι ἕως οὗ
γλοιῶδες γρήλαι· εἴτα βάπτων χοίρειον μὲν
κυκλῆρον, δίδου φαγεῖν τὸ ζῶον· εἰ γὰρ ψαύ-
σοιτο, διαφθείρει αὐτό, καὶ θεραπευθήσεται ὁ
ἱέραξ, ἀνὰ πρὸς ἀμφιβολίας. ὁπότε δὲ ἐ-
χὲ φισκίῳ δυνάμει, ὥστε εἰ συνεψηδῇ μύ-
κησι θανατοποιοῖς, τὰ ἐν αὐτοῖς θανατοποιοῦ
καθαίρειν φαρμάκῃ, καὶ ποιεῖν ἐπιτηδεύει
αὐτὸν πρὸς ἔμφω.

Περὶ νοτιάδος.

ΝΟπας δὲ κόρυζα λέγεται, ἥ τις καὶ νό-
 τον ἔχει, καὶ ἀφρώδες π' ἀπὸ τῆς ὀφθαλ-
 μῶς πέμπει, καὶ πῶς κεφαλῇ οἰδαίνει, καὶ
 διὰ τῆς ῥινῶν οὐδὲν πέμπει ἱππικίνδυνον μὴ
 παρηφθῆν, καὶ χερδὸν ἀπκτον· νοήσας δὲ, ὅταν
 τῷ ὀφθαλμῷ τὰς γωνίας ἴδῃς ἐκατέρωθεν
 ἀφρόν ἐχούσας ὀλίγον· θεραπεύσας οὖν καὶ
 ταύτῃ οὕτως· λαβὼν ἀγείας σαφίδος κόκ-
 κους ζ'. πεπέρεως κόκκους ζ'. ὁμοῦ κόψας σὺ
 θυεῖα αἰγυπτεῖω, καὶ τείφας ἱππικινῶς μετ'
 οἶνον, ἔχε σὺ ἐποίμα. εἴτα μικρὰ τεμάχῃ κρέως
 μέλιτι χρίσας, δὸς τῷ ἱέρακι πρὸς τὸ φαγεῖν
 πέντε ἢ ἑξ. Ἐμὲ ταῦτα λαβόμεν' αὐτῷ τῷ
 ποδῶν, καὶ κατέχων σὺ τοῖς κόλποις ἱππιμε-
 λως τοῖς δακτύλοις, καὶ παρσέχων ὥστε μὴ
 βλαβῶναι αὐτῷ τοῖς ἐλατήρας τῶν πτερῶν, ἢ τὸ
 ἔρας, παρσέχων μὲν πῶς γλῶττιαν αὐτῷ ἔξελ-
 κων ἅμα ἡρέμα, ὑποκαθίστην ὅρα· εἰ γὰρ
 παρσέχει σὺ αὐτῇ ὥσπερ γλωττίδιον μικρὸν,
 ὅπρ' ὅτι τὰ παύσεις ὑπόσσεις, ἀφαίρε ἡρέ-
 μα ἀποξέων τῷ ὀνυχί, ἕως ἃ καθαρὸς γλήται
 ὁ τόπος·

ὁ τόπος· ἔπειτα οἶνω παλαιῷ, τόντε Φάρυγγα
 αὐτῷ, ὃ τὸν οὐρανίσκον πλυῖν, τρέβων ὀπιμε-
 λῶς τοῖς δακτύλοις· ἔπειτα ἐκμυζήσας αὐτῷ τὰς
 ρίνας τῷ σόματι ὁ θηρευτὴς, καὶ λαβὼν τὸ ξη-
 ρεῖον τὸ γεγρημμένον ἐκ τῆς περικειμμένων εἰ-
 δῶν, τριβέτω πλεὺς ὑπερφάν τῷ ἱέρακι· χρῶ
 δὲ καθ' ἑκάστῳ θεραπείαν ἐκ τῆς περὶ ῥήθεν-
 τος, ὅσον δύο κυάμων τὸν σαθμόν· ἔπειτα σή-
 σας αὐτὸν ἐν ἡλίῳ μικρὸν, ἕως οὗ καὶ μόνον
 θερμανθῇ, εἴτα ἀφίσα αὐτὸν τῷ ἡλίῳ, δεσ-
 μεύων ἐν σκιᾷ, ὥρα φυλάττων ἕως οὗ πρὸς ἐκ-
 βάλλει πλεὺς νόσον διὰ τῶν ρινῶν καὶ τοῦ σό-
 ματος, καὶ τὰ μικρὰ τμήματα τῆς κρέως, ἀπὸ
 τοῦ τῆς φαρμάκου τῆς θεραπείας ἔλαβε·
 ἴδης γὰρ ἰλυώδη φλέγματα ὥρα πλοσίως πέμ-
 ποντα (V) ἱέρακα ἐκ τῆς ἐνεργείας τῆς φαρ-
 μάκου· ὅτε ποίνῃ ἴδης αὐτὸν καθαρθέντα, καὶ
 μηδὲν ἐκπέμποντα, μέλιτι χεῖε αὐτῷ (V)
 Φάρυγγα, καὶ πλεὺς ὑπερφάν ὡς περὶ εἰρηται, ἵνα
 καταγλυκανθῇ ὁ ἱέραξ ἀπὸ τῆς πικρίας τῆς
 φαρμάκου, καὶ δίδου περὶ τετραν ἑστίει, ἢ κρέας
 περὶ βάπου θέρμῳ, ἢ τῆς ἄλλων ζώων τῶν δὲ
 χύμων, ἵνα* σφίζων αὐτὸν ὁ ἱέραξ, ἐκ τῆς αἵμα-

L

τος αὐτῷ πῆ, καὶ * ὡδόντων τῶν κρεῶν αὐτῷ. εἴ-
 πι δ' αὖ ἐχὶ πλέον, ἐν αὐτῷ ἐμβάλλη. τὸ δὲ
 ποίε, μέλει τελῶν ἡμερῶν, ἐλαίου ἀπεχόμε-
 νῳ ὁμοίως ὥσπερ ἐπὶ τῆς κατεχαιμένης κο-
 ρύζης, ὡς εἴρηται. εἰ δὲ τὸ πάθος ἐπιμῆνη τὸ
 παροκατεληφὸς (Ϝ) ἱέρακα, ἥδη παροσάξεις
 αὐτῷ (Ϝ) ἐπ' (Ϝ) θεραπείας ὅσον τοιόνδε. λαβὼν
 ἀγριομηλέας καὶ ὑοσκυάμιου οἰσδηποῦν ἴσον
 ἑκατέρῳ σαθμῶ, συμμίξας καπνελαίῳ, εἴτοι-
 ποιήσας κολούρια ἕξ αὐτῶν, καὶ ὅπον βαλσα-
 μου χεῖσας, δίδου ἐν κολούρι (Ϝ) αὐτῷ πα-
 ροτίσας οἶνω τῷ σώματι τὸ ἱέρακος. καὶ δὲ καθ'
 ἐν κολούριον, * ας ἰσα γράμμ. α' θεραπείας
 δὲ τὸ αὐτὸ πάθος καὶ ἄλλως. πεπρωῶς οὐγ. α'.
 λαοτάρη γράμμ. γ'. κόσου γράμμ. ε'. ἀγριο-
 σαφίδος κόκκοις ι'. φύλλα γράμμ. ε'. ταῦτα
 κόψας καὶ σήσας λεπιοτάτῳ κοσκίνῳ, ἐχε ξη-
 ρόν. ἕξ αὐτῷ τελεῖε πλὴν ὑπερφῶν, καὶ πλὴν
 φάρυγτα.

Περὶ κορύζης ὕγρας.

ΤΗΣ δὲ ὕγρας κορύζης, εἰσὶν σημεῖα τοιαύ-
 τα. παρ' ὅταν ὕδωρ πρέχῃ ὑπὸ τῶν ῥινῶν,

ἔπειτα προυμύου, σίελαι καὶ μύξαι παχεῖαι
τῶν ῥινῶν ἐξέρχονται. τὰ τῶν ὀφθαλμῶν κοι-
λώματα πληροῦνται ὑγροῦ, καὶ φυσαῖται, ὥ-
στε οἰδαίνε· θεραπεύσας οὖν καὶ τὸ τοῖς αὐτοῖς
φαρμάκοις καὶ (Ϟ) αὐτὸν ἔθρον τῆς νοσίας κο-
ρύζης· ἀμφοτέρω δὲ, μίαν ἔχουσιν ἀπαλλα-
γὴν, καὶ παῖσις θεραπείαν.

Ἄλλο.

Λάσπαρον λαβὼν εἰς ὕδωρ, ἑὰ αὐτὸ ὑπο-
βραχύναι, ὥστε ὅταν διαλυθῇ ἐν τῷ ὕδατι, λα-
βὼν νεοτὸν περὶ τὸν ὄντος ποδὸς
κρέως, ἐμβάπτον τῷ εἰρημνύῳ ὑποβρέγματι,
δίδου τῷ ἱέρακι.

Ἄλλο.

Ο ἱέραξ ὅταν διὰ σώματος, καὶ ῥινῶν ὑγρῶν
διόλου ἐκπέμπῃ, ὥστε τὰ βλέφαρα ὀκνῶμενα
ἔχῃ, οὕτως δραstickωτέραν διαχείριματός γεραίαν
ἐκ ἔχῃ· ἐπεὶ γὰρ ὄντισιν αὐτὸν, ἀλλ' ὅτι πλέον
ὅτι φέρει ἐξ αὐτοῦ πλεονέκτημα τῆς κορύζης·
ἔπειτα δὲ τῷ βοηθήματι τούτῳ μόνῳ· πεπρω-
κοπανισμένου καὶ κοσκινισμένου διὰ ῥινῶν ξη-
ρὸν καταπεφυσημύ (Ϟ) ὑποκαθίστησιν ὑγιᾶ τὸν
ἱέρακα.

L ij

Ἄλλο.

Τείνεται ἡ κεφαλὴ, καὶ ὁ ὀφθαλμοὶ οἰδαί-
 νοῦται, καὶ ῥέει· δεξαπέυος δὲ ταύτη τῇ δε-
 ραπείᾳ· πεπρωὸς κόκκοις μ'. κόσου γράμμ. δ'.
 ὀπίς γράμμ. α'. φύλλα γράμμ. β'. ἀγριοστα-
 φίδος κόκκοις κ'. πυρέθρου γράμμ. β'. διφορ-
 βίου γράμμ. β'. ὀποβαλοσάμου κοχλία γ'. πὰ
 ξηρὰ κόψας ἐπιβάλε τοῖς ὑγροῖς· τῷ δὲ ὀ-
 πῶ δπόβρεχε οἶνω, καὶ ἐπιβάλε τοῖς ὑγροῖς·
 καὶ χεῶ.

Ἄλλο.

Τῆς ὑγρας κορύζης φανερὰ πάθη εἰσὶ·
 ῥεῦμα φερόμενον δπό τῷ ὀφθαλμῷ, καὶ τῷ
 ῥινῶν· ἰάση οὐδὲ τὸ πάθος τῇ ὑποτεταγμένῃ δε-
 ραπείᾳ· περὶ τὸν διαχεῖν πλὴν ὑπέρωον τῷ
 εἰρημνῶ διαχεῖσθαι, ἑξαγίου ἡμῶν· ἐπι-
 μύροντος δὲ ποδὶ πάθος, δαφνίνῳ ἐλαίῳ ἐγ-
 χυμάπζε εἰς ἐκάστω ρίνα σαχόνας δύο· εἰ δ'
 οὐχ οὕτως ὠφελεῖται τὸ ζῶον, καυσθήτω
 περὶ τὸ εὖ εἶναι, ὡς μετ' ὀλίγον εἰ-
 ρησέται· ἐστὶ δὲ τὸ ξηρόν, πήγανον πετεμ-
 μῶν ὅ μάλιστα, καὶ ξηρὸν ἐμφυσᾷ διὰ τῶν
 μυκτήρων τὸ ἱέρακ· μὴ λειπέσθαι δὲ θερ-
 μοφαγίας τῆς δὲ ὀρνέων· ἐν ἡλίῳ μὴ συγχώ-

ρει τὸ σπύλον· ὕδατι δὲ ὀλίγω χράδω, δια-
πλὺ τῶν βοηθημάτων περσαγωγῷ.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄλλο.

Οπόταν ἔχη ὁ ἱέραξ ὑγρανὴν κορυζαν, γνω-
εῖ(ε) ὅτ' ὁ πῶν ὀφθαλμῶν, πῶν τὰς
γωνίας, πούτ' ὁ πῶν κροτάφοις, καθ' οὓς
φέρεται ὑγρὸς ἀφρὸς, καὶ πέρνει συνεχῶς, καὶ ὡς
δοκεῖ καταπίνειν ἐσθίων, μὴ ἐσθίων· θεραπεύσας
δὲ οὕτως· μάδιζε τὰ πέρα τῶν κροτάφων αὐ-
τῆς, καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς φλέβας φανεράς ποιήσας
πάσσον αὐτὰς, ἀνήδου ρίζας κοπήσας καὶ σηδή-
σας, ἢ πυρόσας σηδήριον λεπτόν, καύσον τὰς
φλέβας διφυῶς, καὶ θεραπεύσας, εἰ διδύως ἐ-
πὶ χέοις τοῖς τόποις ἀκρατον οἶνον.

Πρὸς τὰ τῆς ὑγρας κορυζης γινόμε-
να φύματα.

Γίνεται πολλάκις φύματα εἰς τὰς ρίνας τῶν
ἱεράκειον, ἐν τῇ παύσει τῆς ὑγρας κορυζης·
ἵαμα δὲ τούτου, γάρου περστέιον ἐλχυμαπ-
ζόμενον, καθεκάστω ὥραν σαχόνας τρεῖς.

L iij

Πρὸς φλεγμονὴν ῥινῶν.

ΓΝΩρίζεται καὶ ὅταν φλεγμονὴ τοῦ μυκ-
τῆρας αὐτοῦ· ὑγρὸν κολλῶδες ἐκφέρει τοῦ
τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ σῶμα· θεραπεύει
ἐπεὶ πτελέας ἀγέλας σπέρμα κόψας, καὶ σιν-
τείλας μὲν ἐλαίου, ποιεῖ ὡς κολούρια, καὶ
ῥῆμα ἀνατείνων πλεονάζει τὴν ζωὴν· εἰς
δὲ τὰς ῥίνας αὐτοῦ ἐνέει ρόδον ἀπὸ ὀμφακοῦ
ἐλαίου κατασκοβαδέν.

Πρὸς τοῦ ἀπὸ ῥινῶν φέροντας μύξας.

ΛΑβὼν πεπτερεὺς κόκκους ις'. βάλε αὐτοῖς
ἐν ἰγδίῳ, καὶ λειώσας καλῶς σαπῶνι καὶ
ἐκτὶν σιτισμένῳ λεπτῷ κοσκίνῳ, καὶ ταῦτα καὶ
ἀναλογίαν τῆς πεπτερεως ἐμβαλὼν καὶ ἀναμίξας,
μὲν τὸ φαγεῖν τὸν ἱέρακα ὑπάλειψε τοῦ μυκ-
τῆρας αὐτοῦ, καὶ ἰάται.

Εἰδὼν ἐν τῇ μυκτῆρῳ ὕδωρ φέρει.

ΡΑΦάνου σπέρμα κόψας καὶ σήσας, διάχει
τοῦ μυκτῆρας αὐτοῦ.

Ἄλλο.

Λαβὼν βοτάνην φιλάνθερον καλουμένην,
τὸ σπέρμα τείψον, καὶ σῆσον λεπιοτάτῳ κοσκί-
νω, καὶ ἀνατείλας τὸ σῶμα αὐτῷ ἱέρακῳ, δι-
φυῶς τείβει μετ' αὐτῷ τὸν οὐρανίσκον, καὶ ὄψα-
σανμασῶς, ἀποκαθάειρον τὰς μύξας.

Περὶ σηδοκορύζης.

Στηδοκορύζα γίνεται τῷ ἱέρακι ἐν πολυ-
χυμίας· δεινὸν δὲ τὸ πάθος παρ' αὐτὰ μὴ
βοηθοῦντων. σημειῖται δὲ τῶν παθόντων· ἄσθμα
βαρὺ, ὡς ἐν γυμνασίᾳ, καὶ πρὸς τὸ σῆδος τῷ
ἱέρακι ἔχεται ἐπισωρόνιστοι, ἅπαντα δὲ ῥέγ-
χην ποιοῦσι τὸ ζῶον. βοηθητέον οὖν τῷ ζῴοντι
τῶν καθεκάστων ἡμέρων διδόντες εἰς τρυφήν
παισσεῖν, παίζοντες αὐτῷ ὑδρομέλι, ἢ δρο-
σάτον· ἂν συνεχέστερον πινέτω ὁ ἱέραξ, ἕως παν-
τελοῦς ἀποκαταστάσεως· θερμὴ δὲ θεραπεία οὐ
δόλως ὠφελεῖν πεπείραται, ἀλλὰ μάλλον ἐ-
ψυχοφαγεῖν δι' ὠμῶν κρεῶν, ἢ σύμφυτον
βαλὼν, μέσον τῶν κρέως, δίδου τῷ ζῴῳ τμή-
ματα τεῖα μικρά.

Ἄλλο.

Συνεχῶς ῥέγχῃ καὶ ἐκχέεται πλὴν γλῶτταν
 περβαλῶν· θεραπεύει οὖν τούτῳ βοηθήμα-
 τι· βούτυρον λειώσας μὲν δροσάτου καὶ φύλλου
 ἰνδικοῦ κεκομμένου καὶ σεπσιμύου ὀλίγου, ἐ-
 ἀναφυράσας ὁμοῦ, ἐμβαλε αὐτὸ εἰς δέρμα
 μῦος ἐκδαρύντος, εἴτα διατείλας ἀφύως τὸ
 σῶμα τῷ ἱέρακι, δίδου πίνειν τὸ κατὰ σκευα-
 σθέν δέρμα· δίδου δὲ καὶ περὶ σκευὰν ἐάσειν, ὡς
 περ εἰρήλαι, καὶ εἰς ἐκάστῳ ῥῖνα, δάφνηνον ἐ-
 λαίον, εἴσσει, καὶ ὑπὸ ἡδριον ἐσάναι κέλευσον,
 καὶ ὅποια ἔσται θέσται.

Περὶ λαθεοκορύζης.

Συνδαράχης οὐτ. α'. βυτύρα οὐτ. β'. ὠῶν
 δύο πὰ λυκά· ἐλαίς δαφνίνης οὐτ. πὸ ἡμι-
 συ· μέλιτος καλοῦ. οὐτ. ε'. μυελου ἐλαφείου
 οὐτ. β'. ὁμοῦ ἐμβαλῶν, ἀνάμιξον, καὶ σφαι-
 ροποιήσας εἰς μικρὰ, ἑπτάδος φαγεῖν τῷ ἱέρακι.

Βοήθημα βεβήσιμον ποιεῖν πρὸς σηδοκορύζαν.

Νοσεῖ πλὴν νόσον ταύτην ὁ ἱέραξ ἑπταπο-
 λὺ καπνιάδεις· σημείον δὲ τούτου πάθος,
 τὰ βλέ-

τὰ βλέφαρα αὐτῷ πελιδνά, καὶ ἀπὸ ῥινῶν ἀ-
φρὸν ἐκπέμπει, καὶ ῥέγχει ἰχυρῶς· ἰάση οὐκ ἔ-
πως· λαβὼν ὑοσκυάμου σπέρμα γράμμ. α'.
λασάρου γράμμ. β'. πεπéρεως γράμμ. α'. ὁμοῦ
λειώσας μέλι ἀκαπνον, μίξας, διάχειε πλεῖ-
ον ὑπερώαν, ἔξ διανασήσας, πολὺ δίδου θερμο-
φαγεῖν.

Ἄλλο.

Κόσου, πεπéρεως μακρῶς, ὑοσκυάμου σπέρ-
ματος τὸ ἴσον, λασάρου γράμμ. α'. πεπéρεως
γράμμ. α'. ἐκάτερα λειώσας καὶ σήσας, μέλιτι
διάχειε πλεῖον ὑπερώαν ἱέρακῳ.

Ἄλλο.

Μέλιτι ἀκράτῳ πλεῖον ὑπερώαν ἔξ τὸν φά-
ρυγγα προσφύσα, ἢ διὰ τειβεῖ ὅππῃ συχνῶς
σκορόδα κεκαρμύνα, καὶ πλατυκυμίνῳ, καὶ σα-
φίδος ὑγρᾶς τῷ ἴσῳ σαθμῶ λαβὼν, λειώσας
αὐτὰ καλῶς, ἔξ βούτυρον ἀναλαβὼν ὑπάλειψε
τὸ κρέας τὸ διδόμενον εἰς ὕφνω τὰς ἱέρακι.

Ἄλλο.

Ἱέραξ λαθεοκορύζη ἐμπεσὼν, ἐνδείκνυται
ἀπὸ τοῦ φλεγμαίνειν τὰ πᾶσι τοῦ μυκτῆρας,
καὶ ῥέγχει· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἔξ ῥέγχει, ἀλλὰ φλεγ-
μαίνῃ μόνον· συμβαίνει δὲ τοῦτοις τοῖς ζώοις τὸ

Μ

Τοιοῦτον πάθος, ὁπόταν βραχὺ πολλὰ, καὶ ἀπὸ
καπνοῦ πολλοῦ, ὡς περὶ εἴρηται· δεξιὰ πευε δὲ
πούτω τῷ ὕπνῳ· λαβὼν τὸ λεγόμενον * ὀνό-
σκορδον, λείψεν ἐν ἰγδίῳ· εἶτα εἰς ὀδόνιον λεπτὸν
ἀπόθλιβε, καὶ λαβὼν Ϟ χυλόν, περσφύσαι
τὸν μυκτῆρας αὐτοῦ.

Ἐτερ Ϟ.

Κόκκοις κνίδης ζ'. ἢ θ'. δίδου, λειώσας
μέτα κρέως μέρη τεύα.

Ἄλλο.

Αἰγὸς δόρυς τὸ μέσον τῆς σφαγῆς αἷμα
λαβὼν, ἢ μὲν τῷ ὀλίγῳ ἐκχυθῆναι αἷμα, ὑπό-
δεξαι εἰς ποτήριον, ἢ εἰς ἔσθρον ἀγέῃον, καὶ ἑα
παρῆναι, καὶ δίδου τῷ ἱέρακι φαγεῖν.

Περὶ τῷ καὶ σώματι γινόμενων παθῶν
τῷ δερμίου.

ΕΣΤΙ πάθος δέρμιον καπονομαζόμενον ἐν-
δον τοῦ σώματος ὡρὰ τὸ χεῖλος τῷ ἱέρα-
κι γινόμενον· ὅπαι γὰρ πνευε μεγάλα καὶ ση-
ραγώδες εἰσὶν, ἐν αἷσι δὴ πῦρρεϊ τὰ ὕδα, ὅθεν
οὐδὲ τελειοῦται, ἀλλὰ καὶ μέρ Ϟ φυσαίνεται, ἐ-
πειρερόντων ἐν τῇ ὁπῇ τῶν ἀγρίων τῷ λεγ-

μυρών ὑγρῶν ἑπισυναρμυρών· ἥτις οὐκ ἀνα-
 πύξαντες τὸ τῆς ἱέρακος στόμα, παρῶν μὲν
 πλεὺς τῆς ὀπῆς λεπίδα πλεῶς ὑποκαδαίρειν, εἴ-
 τα Ω τόπον μέλιτι διὰ τοῦ πλεοῦς ὑποχρίειν,
 ὥστε πᾶσαν σκηνάσαι ἢ ἐσωθεν κόπουν· ἑπὶ
 δὲ τὸ στόμα τοῦ τρίμματος, οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ
 ἐνδοτῶν τῆς ὀπῆς, χαλκίῳ κεκομμυρὸν ἐμ-
 βαλὼν, ἕως αὐτὸ ἐξαναλώσῃ τὸ σσηπός· κατε-
 αἶει γὰρ ἅπαντα τὰ τῆς θερμότητος ἐνηλώματα.
 καὶ τούτου γρυμυρῶν, ἀπαλλάττεται τὸ ζῶον
 τοῦ πάθους.

Πρὸς ἀφθας ἱεράκων, τὰς καὶ ψύδρα-
 κας λεγόμενας.

Γνωρίζεται ὁ ἱέραξ ἀφθας ἔχων, ὅταν ἐν
 ὑπερώα αὐτοῦ ὁλόθυκος εἴη, καὶ ὡς κέγ-
 χρου κόκκοι μικροὶ ἐν τῷ στόματι τοῦ ζώου·
 διεσπείρεται οὐκ ἐν τῷ τῆς πύργου· λαβὼν ῥάκος
 λινού, λεπτὸν, περιδέσκει τὰ λιγανὰ τοῦ
 δακτύλου· εἴτα εἰς ῥοδόμητι ἐμβάπων, τρίβε
 πλεὺς ὀπῶν αὐτοῦ, καὶ πλεὺς γλώσσαν· εἰ δὲ καὶ
 εἴσιν ὑπερὶ ῥοδομέλιτος, οἰνομέλιτι ἥσσον, καὶ
 θερμοφαγεῖν δίδου.

M ij

Ἄλλο.

Οἶνω εὐφροντι μετὰ ῥοδομέλιτος διάκλυζε
τὸ σόμα τοῦ ἱέρακος, ἢ * αὐτὸ ῥοδόμῃ μόνον,
ἢ ῥοδίνῳ ἐλαίῳ κατασκυδαθέντι ἀπὸ ὀμφακος.

Ἄλλο.

Ομφάκινον λειώσας συνὸ οἶνομέλιτι, χεῖ
πινὺ ὑπέρῳαν ἢ πινὺ γλῶτταν αὐτοῦ.

Ἄλλο.

Πρὸ τῆς θεραπείας, τρίψον αὐτὰς καὶ ὄξοις
ἢ μέλιτος, ἕως καθαρθῶσιν· εἴθ' οὕτως ῥοδο-
μῇσι πάλαιφε συνεχῶς.

Ἄλλο.

Κνίδας θλάσας ἐψησον ἐν ὕδατι, καὶ διη-
θήσας, ἴσον ἀφεψήματι μῆλι μίξας, ἐψα πάλ-
λιν ἕως μῃσιπῶδους συστάσεως, εἴτα πορφύραν
* κρονίδαυ ἐλίξας δακτύλῳ τοῦ, διάχειε ἐπὶ
κατασκυδαθέντος τὸ σόμα πανταχόθεν τῷ ἱέ-
ρακι.

Ἄλλο.

Εὰν συμβῇ ἀφθάν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχον τὸ
ὄρνεον, μὲν βίαυ ἐκ τῆς χροὸς καταβαίνε· μετὰ
δὲ τὸ κατελθεῖν, εἰς ἴδης βιαίως ἀναπνέον, ἴασι
τὸ ἥπαρ αὐτοῦ ἐλκεῖ ἔχον, ἢ ἀνιάτως νοσεῖν·
εἰ δὲ ὡς πινὺ κεφαλῇ μόνον τὸ πάθος ἴλλη-

ται· περὶ τὸν μὲν διάχεισον ὁπῶ βαλσάμου·
εἴτα μὲν μίαν ἡμέραν, * διάχρισμα ἔχον ῥο-
δέλαιον καὶ μέλι, χωρὶς δὲ φορβίου· εἰάν δὲ
φλεγμαίνωσι, κρόκον καὶ λευκὸν ὄνου μίξας,
διάχειε.

Πρὸς φλυκταίνοντας ἱέρακας.

ΕΑΝ εὖ τῷ σώματι φλυκταῖναι γίνωται,
ἢ ἄλλῳ μέρει τοῦ σώματος, πύξας τὸ ὀρ-
νεῶν δὲ φυῶς, ὑπὸ ἄλλῃ τὸ σῶμα διανοιγῆ-
ναι ποίησον, ὅ βελόνῃ τὰς φλυκταῖνας ἀνοί-
ξας, εἰς μικρὸν αὐτὰς διαπνεύσαι· εἴτα ῥοδο-
μήνιπ χρίε τῶν τόποις.

Πρὸς τοῦ χαίνοντας καὶ περβάλλοντας
πύω γλῶτταν.

ΤΑΣ ρίνας τῶ * κρέως εἰς δροσάτον ἐμβρέ-
ξας, θράβαλε αὐτῇ ἡμέραν μίαν, με-
τὰ ταύτῃ, τῇ ἐξῆς, μίξας τῷ δροσάτῳ φύλ-
λον ἰνδικὸν σεσημμένον, ἢ βούτυρον ἀνακόψας
* εἰς δέρμα μὲν μικροῦ ἐμβάλλε, ὡς δύ-
νασθαι γεμιδιῶσαι, καὶ δίδου καταπίνειν, ἢ τῇ
τελείῃ ἡμέρᾳ δαφνίνῳ περὶ τῷ δίδου σαχρόνα
διὰ τῶν ρινῶν.

M iij

Εἰς ῥέζχοντα.

ΕΑΝ ῥέγχι ὁ ἱέραξ, καὶ σενοχωρῆται καὶ
βιάζεται τὸ φαγεῖν, γίνωσκε ὅτι φλέγμα
ἐντὸς τοῦ φάρυγγος ἔχει. Θεραπεύσας δὲ, εἰ
ρίνισμα σιδήρου λεπτὸν μὲν κρέως δώσας θερ-
μοῦ.

Ἄλλο.

Ζιτζιβέρεως, θείου ἀπύρου καθαροῦ τὰ ἴσα
λειώσας μὲν ἐλαίου ῥοδίνου, δίδου αὐτὰ φα-
γεῖν μὲν κρέως.

Ἄλλο.

Καὶ μόνον τὸ ῥοδίνον ἐλαιον μὲν κρέως δίδο-
μενον θεραπεύει ἐμβάλλοντα ἐγκείμενα τῷ
δώρακι.

Ἄλλο.

Αἰγὸς χαλιῷ ἄδρομον χλιαῖας, ἐγχυμά-
νζει ὄρνιν.

Ἄλλο.

Ζιτζιβέρεως μέρους ἐν κεκομμένον, βετύ-
ρου μέρους ἐν, ῥοδίνου ἐλαίου τὸ δροκυῶν, μὲν
κρέως δίδου τῷ ἱέρακι φαγεῖν.

Πῶς ὀππρωσέον τὸν πνύμονα τῷ ἱέρακος πεπον-
δότα, ὅθεν γέγονεν, καὶ πῶς θεραπευθῆται.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ, εἴτε ἐσὼς, εἴτε κινηθεὶς ἀνα-
πνέει βαρέως, ὥς μόλις ἀνέλκειν τὸ πνεῦ-

μα, ὡς ἀκούεσθαι τὸν ἦχον πόρρωθεν, γίνωσκε
ὑπὸ πλεονασμοῦ θερμότερου, ὕλης ἐμπεσοῦ-
σης ἐκείνῳ τῷ μέρει, ὅτ' οὐ πνύμονας κατὰ
φλεγχύτας πεπονθέναι. τὸτο δὲ συμβαίνει,
καύματος ὥρα βαταχθέντος αὐτοῦ ἀπείρου, ὅ-
τι πόρριφθέντος τῆς χροῦς πεπονθέναι. θερμοῦ δὲ
ὄντος τὸ πλεονάζοντος φύσις, καὶ τὴ φύσεως πλέον
πυρακτούσης, βλάπτεσθαι ὅτ' οὐ πνύμονας αὐ-
τῶ, καὶ ὑπὸ τῆς ἐμπυρομένης καὶ ἀνελκο-
μένης τῆς ἀέρος θερμότητος. καὶ κακῶς δὲ συλ-
ληφθεὶς δι' ἀτεχνίαν τὸ βαταζόντος αὐτοῦ,
διασπᾶ ὅτ' οὐ πνύμονας. θεραπεύσας οὖν
τόπον τῶτον. Φακίῳ αὖ ἐφθὸν τεύχας, καὶ
μυρτὴν φυράσας μὲν κρέως, δίδου φαγεῖν τὰ
ἰέραια, συμπλέκων ὀλίγον ῥίνισμα λεπτὸν σι-
δήρου, καὶ θεραπεύσας ὡραχῆμα.

Ἄλλο.

Τοῖς οὐ πνύμονα πάσχοντες ἰέραια, δυ-
στάτοις γίνωσκε ἔτι, πλὴν ἐν ἄρχῃ τοῦ πά-
θους. ἰασάμεθα τοῖς πολλὰκις, δόντες ψυ-
χρὸν μόνον ὕδωρ εἰς κόρυ, ἢ ῥοδόμυ, με-
τὰ μύρτις ψυχρὰναιτος πίνειν τὸ ζῶον ἐκελθί-
σαμιν, καὶ ἐθεραπεύσθαι.

Ἄλλο.

Ιέραξ ὅτε πυκνὸν εἰσπνέει, καὶ ὕδωρ πολὺ
ἐπιζητεῖ, τὸ πνύμονα πάχην εἴωθε. καὶ θε-
ραπύεται δὲ μέλιτι ἀκράτῳ, ἐγχειρόμεν-
τῳ ὑπὲρ ὅαν αὐτῷ· εἴτα κρόκον λειώσας μετ'
οἴνου, καὶ κρόκου ὡου, ἐσσυμίζας ἐγχυμάπζε-
τῳ ζώῳ, καὶ καλῶς ἔξει.

Ἄλλο.

Γλάρον νεοηοὺς δίδου φαγεῖν τῷ ἱέρακι
ἐπὶ συχνόν, καὶ ὠφελήσεται.

Ἄλλο πρὸς σενοχώρησιν.

Σενοχωρεῖ δὲ ὁ ἱέραξ εἰς τὸ τραφιδῶναι, βίω-
τε κατὰ πίνει, φλεγμαινούσης τῆς φάρυγγος
αὐτοῦ· ἰάση οὖν ῥίνισμα σιδήρεα λεπτότατον μέ-
ρῳ α'. καὶ κρέας θερμὸν μέρῳ α'. καὶ ὡου
κρόκον μίξας, δίδου τῷ ζώῳ.

Ἄλλο εἰς κυνάγχην.

Ελαίου, ἐοἴνου, καὶ μέλιτος τὸ ἴσον λαβὼν,
μίξον, ἐμὲ κρέως δίδου φαγεῖν· κάλλιον
δὲ ὄσιν, εἰ ἐπιμύη τὸ κρέας ἐν αὐτοῖς, καὶ
οὕτως δώσῃ.

Εἰς

Εἰς κατὰ πλῶσιν ἢ στενοχωρίαν φάρυγθι.

Λαπαρον μετ' οἴνου λειώσας ἐμβρεχε εἰς
αὐτὰ κρέας ἢ δίδου· εἴωθε πολλάκις τοῖς
ἱέραξιν ὅξ ἀδδηφαγίας, ἢ κακοχυμίας, ἐν-
δοθεν ὑπὸ τὸ σῆθος, καὶ πλὴν καρδίαν, ἢ τὰς
μαχάλας ὅμοια φλυκῆσιν, ἢ χοιράσι πικτε-
σαι πεπληρομέναι ὑγρῶν· ἅπανα εἰ μὴ ταχέως
θεραπευθῶσι, κατανδλίσκει εἰς μακρὰν
Φῖ ἱέρακα· γνωρίσας οὖν τὸ πάθος ἐντεῦθεν.
ὅταν ὀρεῖς αὐτὸν συνεχῶς ἐφιεμένον τῆς ὕδα-
τος· βλέπων γὰρ τὸ τοῦ φρέαρ, ἢ λίμνιν, ἐν-
καίει· ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ἢ συνεχῶς ἀφίπταται
ἢ ὅμοιος ὑπὸ τῆς πυρώδους ὑγροῦ· θεραπεύσας
δὲ οὕτως, πρὸς τὸν κρέας ψυχρὸν μὲν χει-
σας, δίδου φαγεῖν ἡμέρα μιᾷ μόνη· ἑτέρα δὲ
ἡμέρα ἰσπανικὸν ἔλαιον μὲν κρέως δίδου φαγεῖν·
εἰ δὲ τυτῶν δοθέντων μηδὲν ὠφρηθῇ, συνάραγε
τείχας διπλὸν χείτης χοίρου ξαχείας, ἢ εἰς λε-
πτὰ λίαν συλκόφας αὐτὰς κοπίδι, συμμίζας
τῷ κρέατι δίδου φαγεῖν· κατελθόντα γὰρ τὰ
λεπτὰ τῶν τευχῶν τὰ συλκοπέντα, ἢ πρὸς αὐ-
τὰ πᾶς πρὸς τῶν τευχῶν φλυκταίναις διατε-

N

ζώσκει ὁ ῥήγιον, ἐκχυθέντος δὲ τῆς ὑγροῦ ἐ-
κείνου, ἐλδεδροῦται ὁ ζῶον θανάτου. Τούτου ὃ
γλυμοῦς, τῇ ἐπαύρειον χρῆσαι τῇ διὰ τῆς μέ-
λιτος θεραπείας, καὶ παντοιοῦτως ἀπαλλάξῃς
αὐτὸ τῆς νόσου.

Εἰς δῖψαν ἱέρακ.Θ.

ΙΕραξ συνεχῶς πίνων, καὶ πολὺ ἐν τῷ βα-
σάζεσθαι ἐκρίπῃων ἑαυτὸν ὅταν ὕδωρ βλέπῃ,
δῆλον, ὡς ἐνδον ποιεῖ (Ϟ) λαιμὸν τὰς λεγομέ-
νας χειράδας ἀναφαίνει, ἢ ποιεῖ (Ϟ) πορέβο-
λον, ἢ ποιεῖ τὰς μαχαλάς, αἵ πνες πορέρου-
σιν αὐτῷ πλὴν δῖψαν. τὰχιον δὲ ὀφείλει ἱα-
τρδύεσθαι. εἰ δὲ μὴ, ἀπόλλυται. Θεραπεύσης ὃ
αὐτὸ, ποτὲ μὲν μέλιτι αὐτῷ δίδους μῆ κρέως,
ποτὲ δὲ καὶ ῥόδιν (Ϟ).

Εἰς (Ϟ) ζήτουται ὕδωρ.

Κρόκον μετ' οἶνον ἀμναίου λειώσας, δίδου
αὐτῷ, καὶ καλῶς ἔξῃ. Φύλλα σκορόδου καὶ
βλίτου βοτανῆς ὀπμιλῶς τείψας ἐν ξυλίνῳ
ἰγδίῳ διὰ δίδρακ.Θ ξυλίνου, δίδου πορῶτον
φάσαν ζῶσαν φονεῦσαι, καὶ ὅτε δέξῃ ἑωδίσιν,

τῷ αἵματι αὐτῆς ἔ τῷ κρέατι ᾠράτρεϊβε τοῖς
βοταῖας· καὶ δίδου ἐαδίειν.

Εἰς δόσημα ἱέρακῳ.

ΕΑΝ δόσημα ἔχη ὁ ἱέραξ, ταχὺ αἰαπη-
δαῖ. δόσημάτων δὲ εἰσὶ δύο γῆνη· τὸ μὲν
λιθώδες, τὸ δὲ αἱματώδες· διεραπεύει δὲ ἕτως·
λαβὼν ἀδίδυτον, ἐψά ἕως οὗ λείψῃ τὸ τρίτον·
εἶτα διηδήσας αὐτὸν, καὶ τῷ διηδήσισματι λα-
βὼν μικρὰν πίπταν (ω) ζέσσαν, καὶ μέλιτι τὸ δρε-
κουῖν ἀναφυράσας ὁμοῦ· εἴθ' οὕτως καθάρας
(ω) ἱέρακα, διὰ τῆς συνεχοῦς δόσεως ἔ παδί-
λου, πρὸς τὸ δαπαρρίφθηναι πᾶσαν ῥυτῶρίαν
πλὴν ἐγκεινύλιω, ἐν αὐτῷ δίδου πότε φαγεῖν
αὐτῷ ἐκ τοῦ κατασκηδαθέντος εἰς μέρη κρεῶν
καταμέρη δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, πρὸς τὸν μὲν
δύο μέρη, καὶ μετ' ὀλίγῳ ἡμέραν, δύο ἢ τρία
ἴσα ἐὰν δέχηται λαβεῖν, ὡς εἴ) τὰ πάντα πέντε
ἢ ἕξ, καὶ ἕασον πλὴν ἡμέραν ἐκείνῳ μηδὲν
ἄλλο φαγεῖν· καὶ ἀπὸ τούτου γνώσῃ, εἴτε τοῦ
αἱματώδους ἔχῃ ἢ ἢ ἔ λιθώδους δόσημάτος.

N ij

Δι' ὧν χρη̃ σημείων σωιδεῖν ̃ϥ̃ εὐπὸς πόν̃ϥ̃
 ̃ϥ̃ ἱέρακ̃ ̃ϥ̃ πόθεν γίνεσθαι· καὶ
 πῶς θεραπεύεται·

ΕΑΝ ἱέραξ ἐσὼς ̃ϥ̃πὶ τῆς χερὸς, ἢ ̃ϥ̃ ̃ϥ̃
 ̃ϥ̃ ξύλου, πυκνότ̃ϥ̃ ἀναπαύεσθαι, καὶ ἀ-
 φισάμην̃ βραδέως ἀνίπαισαι, καὶ πάνυ ὀλί-
 γον ἐσθίει, ̃ϥ̃ συγνὸς ὑπαρχέ, πλὴν τε κόπρον
 μέλαιναν ̃ϥ̃ παχεῖαν ἐκπέμπει, καὶ μάλιστα
 νεαρὸν κρέας ̃ϥ̃ καθαρόν εἰληφώς, γίνωσκει αὐ-
 τ̃ ὀδυώμενον ταῦτα πάσθαι τὰ σημεία, ἅπανα
 συμβαίνει ὑπὸ χυμῶν παχέων μήπω σωτακέν-
 των χυτᾶσθαι εὐ τῇ κοιλίᾳ, ἐκ τε κρεῶν ὀδυ-
 δότων ̃ϥ̃ βοτανῶν, αἵ ̃ϥ̃πὶ τῆς γῆς πολλαῖς
 καθεζόμεν̃ ἐλκει καὶ κατεσθίει τῷ σώματι·
 θεραπεύσον δὲ οὕτως· λαβὼν ἀνδράχνιον, καὶ
 ὀλίγον τρίψας, ἔπειτα βουτύρῳ συμμίξας, δι-
 δοῦ τῷ ἱέρακι μὲν κρέως πρεβάτου θερμό, ἢ
 καὶ πήγανον, ὃ ῥωμαῖοι πρεσαγερβόιοι ροῦ-
 των, λειώσας οἶνω παλαιῷ, δίδου ̃ϥ̃πιδυῶς
 καθ' ἑκάστην ἡμέραν κοχλιαρίων τελῶν πο-
 σότητα ̃ϥ̃πὶ τελσὶν ἡμέραις, καὶ ἀπαλλάξεις
 τῆς νόσου.

Εἰς ἀφανῆ νόσον ἱέρακος.

Ιέρακος δεικνύται νόσος ἀφανῆς, ὅταν ὀπὶ
θήραν μὴ βούλεται ἀπογεύσασθαι· τότε ἴδι
αὐτὸν τῇ ἐντὸς τῇ πάσχῃ· δὲ οὐδ' αὐτὰ μέλι
ἢ βούτυρον μὴ κρέως θερμοῦ, ἢ θεραπεύσας·
κάλλιστον δὲ ποιήσας, ἐὰν δώσας αὐτῷ εἰς θερ-
μοφαγίαν, περὶ τὴν νεοτήον. πασῶν γὰρ τῇ
αὐτοδότην χάδον τὸ θερμοφαγεῖν ἐστὶ κρείττον.

Εἰς συγνὸν ἢ ἀκηδιακότα.

Λαβὼν βούτυρον νεαρὸν, ἢ ὄρενίκου κόκ-
κινου, ἢ σανδαράχην, ἢ τρίτον τῆς βου-
τύρου μίξον εἰς αὐτὸν, ἢ μετὰ κρέως νεοφαγοῖς
εἰς δοῖν τῷ ἱέρακι δίδου.

Ἄλλο.

Σημεῖον τῆς ἀεὶ ἰσχύος ἐστὶ, συγνάζων καὶ
φείσων πλὴν ἰδέαν· τοῦτο θέραια· πε-
ρὶ τὴν λαβὼν πόπον αὐτὴν μετὰ τὸν πό-
μας ἡμέρας, εἴτα οὕτως ὥραβαλε, ἢ θερ-
ραπεύσας.

Νο iiij

Πρὸς πάθῃ δ' ὑπόκρυφα καὶ πλήγματα εὐδοῦν.

Σ Τύρακος πεφότης χράμμι. ἥμισυ βουτύρου
νεαροῦ οὐτ. α'. μυελου ἑλαφείου οὐτ. α'.
μέλιτος καλοῦ, καὶ ἑλαίου ἰσπανικοῦ τὸ δρυ-
κουῦ. ταῦτα μίξας δέρμανον ἐπὶ μαλθακοῦ
πυρὸς μέχρ' ὅπου μινῶσι, καὶ ψύξας, δίδου
φαγεῖν μετὰ κρέως, ἢ εἰς δέρμα μὺς ἐμ-
βαλὼν, καὶ ἀποκατασηθήσεται ὑγιῆς ὁ ἱέραξ,
ἐὰν τὰ εὐδὸν πάθῃ. Ἄλλο.

Εἰκέφαλον περὶ αὐτοῦ, δὸς αὐτῷ μὲν ῥέου
πονπικοῦ κεκομμένου καὶ σεσημένου.

Ἄλλο.

Περὶ στερῶν πόπον ἐψήματι, καὶ ἔασον ταύ-
τῳ ἐπὶ μίαν ἡμέραν, εἴτα ζώσαν τῷ ἱέ-
ρακι δίδου φαγεῖν.

Ἄλλο.

Λαβὼν κοῖλον αἰγείον, ἐμβαλλε μέλι, καὶ
ἑλαίου ἰσπανικοῦ ἀνὰ κοχλιάριον μίαν, καὶ
ᾧ τοῦ λυκαῖ· καὶ δὴ αὖτε φεράσας, ἐπὶ πατὴ κε-
κομμένα· ἀλὸς καππαδοκικοῦ, νίσσου χράμμι.
δύο· εἴθ' οὕτως μικρά μέρη κρεῶν ἐμβαλλε,
καὶ δίδου τῷ ἱέρακι.

Εἰς λεπτιωόμυρον ἀδήλως.

ΕΑΝ μὴ πάθος περηγυμνίου λιπυώ-
ται τὸ ὄρνεον, ἔδστιν ἀνόμεκτον, βούτυρον
παλαιὸν ὀλίγον ἐμβάλλων, ἐκθερμον, παρὰ-
βαλε, ἔδ θεραπεύσῃς· εἴτα θεραπείδια καὶ σάκην
δρυϊνίω λαβὼν ἔχῃ μὲν ἀνάγκης, ἔδ λοιπὰ διά-
φορα σφραδία θηροῦν αὐτοῦ, * πρῶτα βαλε κατ'
ὀλίγον, καὶ θεραπεύσῃς τὸ πάθος κατὰ μικρόν. καὶ
βάθος γὰρ ὅν, ἐκ δὲ ἐν βραχεὶ ἰαθήσεται.

Πρὸς Φθίνοντα.

ΛΑβὼν φεισεράν, καὶ πόπας αὐτὴν ὄξος,
θήσον αὐτῆς τὸ σῶμα, ὥστε μὴ ἀπερδύξῃται
τὸ ὄξος, καὶ κρεμάσας, ἕα, ἕως οὗ τὸ κρέας αὐ-
τῆς διαλυθῇ, εἴτα δίδου φαγεῖν.

Πρὸς πᾶν νόσημα ἱέρακος.

ΛΑβὼν σιναπίδιν ἔδ πύαν τῆς γάλακτος
λευκὴν, ἥς λί πνοὴ δριμεῖα, δίδου μετὰ
κρέως τῷ ἱέρακι, ὥσπερ κερσάπον ἐν· δεῖ δὲ ἵσαν
αὐτὸν εἰς ὕδωρ ὅππῃ πλείσας ὥρας * καλόν· καὶ
ἐὰν ἐδὲ μυτῆρας αὐτοῦ ὑλείψῃς, ἵνα σπᾶται

διὰ τῆς μυκθήσων πλὴν τῆς φαρμάκου δύ-
ναμιν.

Πρὸς λιπαρὸν ἱέρακα, καὶ τῆς θήρας ἀμελουῦ-
ται, λεπτιῶσαι, καὶ θηραλικὸν ὑποφλιῶσαι.

ΤΟΝ δὲ τρυφῆς ὑπερσαρκίσαντα, καὶ
διὰ κόρον ὑβρίζοντα, ἔα ἀμελουῦνται τῆς
θήρας, λεπτιῶναι οὕτως, καὶ ἐπανάξαι εἰς τὸ θη-
ρᾶν. χελώνῳ σὺνδρον λαβὼν, δίδου φαγεῖν
ἅπασι τῆς ἡμέρας, ἢ καὶ δις, ἕως οὗ εἰς μέτρον
ἐκ τῆς πολυσαρκίας ὑποκαταστῇ. κενώσῃ γὰρ τὰς
πληρώσεις, καὶ ἐνδεία θηφῆς καὶ τέχνης * φύ-
σις παρακελεύεται.

Ἄλλα.

Λαβὼν γλίσχωνα καὶ σκόρδον τὸ ἴσον, τρίβε
ἀμφοτέρω, καὶ μὲν βοεῖς κρέατος δίδου φαγεῖν,
καὶ ἰχθὺς σὺνταῦτα χυθήσεται, ὥσπερ πᾶσι ἀχθῇ τὸ
ἐκ τῆς ἀπληστίας ὑποσάμνθαι.

Εἰς ἰχθυώδεντα ἱέρακα ὅς ἀδήλου αἰτίας.

ΧΟΪΡΕΙ(Ω) κρέας μετὰ ἐλαίου κοινῶς δίδου
τῷ ἱέρακι πρὸς τὸ ἀνακταῖν αὐτὸν, ἔ-
τι δὲ χυθήσεται λιπαρῶς.

Εἰς

Εἰς ἀνάκτησιν ἱέρακος.

ΑΝακτώμεθα ἱέρακα ποπίζοντες ἀφέψιμα
μα συμφύτου, δίδοντες φαγεῖν χοίρειον
κρέας μὲν βετύρας ἢ μέλιτος· τὸν δὲ ὑπὸ Ἰο-
φῆς ἀμελουῦντα τῆς θήρας λεπιωεῖς, εἰ δώσῃς
φαγεῖν χελώνῳ ἐν ὕδρῳ.

Ἄλλο.

Κόκκῃς γηπόνόμας μὲν κρέως χελώνης ἀνύδρα
ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις δίδου ἢ λεπιωθήσεται.

Πρὸς καύσωνα ἱέρακος.

ΤΟῖς ἱέρακας τοῦ ἐν θέρει θηρουῦντας ἀνάγ-
κη καυματοῦσθαι ὑπὸ χολῆς· ἢ ἱλιωθέν-
τα αὐτῷ πολὺ, δίδου λεκίδας ὡς φαγεῖν
μετὰ ῥοδίνου, πέμπειν τε εἰς ὕδωρ, καὶ εἰς
δύπνου τόπον ἵσταν.

Πρὸς ἐκχύλωσιν ἱέρακος.

ΤΟΥ ἀνέφθου ἐ ἐλαίου ἰσπανικοῦ, ἢ οἶνε
παλαιοῦ τὸ ἴσον, εἰς ἀγεῖον βαλὼν, ἢ ἀ-
ναμίξας, δίδου μὲν κρέως ἐμβάπτην.

Ο

Εἰς κοπωθέντα.

ΜΥΝ λαβὼν, πελασότηρι δίδου φα-
γεῖν· καὶ ἰάσῃς.

Εἰς ψυχθέντα.

ΠΟΛΛΟὶ μὲν τὸ ζῶον εἰς θερμὴν ἀπήγαγον,
καὶ ἐδέρμανον, ἀλλ' οὐδὲν ὠφέλησαν, χεῖ-
ρον δὲ ἐποίησαν· πύξας οὖν καὶ πυλίσας ἱμα-
τίῳ, δόποδου εἰς ἐπιτήδειον τόπον· βούτυρον δὲ
μὲν κνίδος σπέρματι, δίδου αὐτῷ εἰς τὸ θερ-
μανθῆναι, καὶ ἀνακτήσῃς.

Εἰς χολωθέντα ἱέρακα.

ΠΡΟΪΜΩΝ σφραῖνον τὰ ἱεράκια, τοῦτέστι λήγον-
τες τὰ θέροις, ἢ δρεχυλίου φθινοπώρου,
καὶ περὶ μὲν πάνυ κρατηθέντος ἐν τῇ ἀριότη-
τι, καὶ χροσίσαντος ἐν κονταρίῳ, καὶ ἡλιωθέντος,
ἢ κοντομαχίσαντος θαλφθέντος καὶ ἀγωνιάσαν-
τος, χολωθήσεται. σημεῖα δὲ τῷ πάθει· συνὸς
ὅλος ὅστις, καὶ ὁ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ξηροὶ, καὶ συγ-
νοὶ, καὶ κοῖλοι φαίνονται· ἐφίε' ὕδατος, πολ-
λὰ, καὶ τρέμει ὅλος· τὰ πτερὰ διεσπαρμένα,
καὶ ἀνώμαλα ἔχῃ· καὶ ποτὲ μὲν συστέλλῃ, πο-

πέ δὲ ἀπλοῖ. ὧν πόδας ἔχει ὀπιμελάνοις καὶ
 ψυχροῖς, ἀπὸ τῆς ὀνύχων μέλει τῆς γονάτων
 καὶ ἀποτρυλὰ διεσπαρμύα καὶ δυσώδη,
 καὶ ὀδυῶνται ἐν τῆς ἀμέτρου χολώσεως καὶ
 ξηρότητος· θεραπεύσθαι οὐκ οὕτως· ὕδωρ ῥοδί-
 νον ἐγχυμάπζει, καὶ Ἰσφίω παρέχει ἀπὸ ῥοδί-
 νου καὶ ὀμφακίνου ἐλαίου, μετ' αἰγείας κρέα-
 τος, καὶ σῆσιν ἐν τῇ γῇ ψύχος ἐχούσῃ, καὶ ἑάσιν
 ὅλιω πλὴν ἡμέραν· τῇ νυκτὶ δὲ, εἰς ὑπαίθεον
 ἵστα τόπον, καὶ ἀπὸ τούτου θεραπευθήσεται.
 θερμὸν δὲ Ἰσφίω μὴδ' ὅλως δώσθαι. ἀλλὰ
 μὴδὲ βασιάνης αὐτὸν μέλεις ἰάσεως παντε-
 λοις· πινέτω δὲ ἑσπέρας ὕδωρ, ἵνα τὸ θερμὸν
 τῆς χολῆς κεραιθῇ τὸ ψυχρὸν τῆς πόσεως.

Πρὸς κοπωθέντα καὶ μὴ ἐαδίοντα.

ΤΟΝ ἐν θήρας ἔμικρὰς πλῆσεως κεκοπω-
 μένον, καὶ ἀμελουῦντα Ἰσφῆς, ἐπανάξεις
 εἰς ἑφесιν Ἰσφῆς, εἰ χοίρειον κρέας εἰς ὄξος
 δριμύ ἐμβαλὼν ἑάσθαι αὐτὸν καλῶς ποιω-
 θῆναι· εἴτα δώσθαι μελέδας τρεῖς, καὶ ἀνακλη-
 θήσεται ἢ αὐτὴ ὀρεξίς.

Ο ιι

Γρὸς πεφυσμηδύον ἱέρακα.

ΦΥσσᾷται πολλάκις ἱέραξ, ἢ ὅταν πληγῇ
ἀπὸ ἄλλου ἱέρακος, ἢ ἀπὸ τῆς εἰσελθεῖν εἰς
βάτον, ἢ νυγνῦναι τῆς ἀκανῆτος· καὶ θερα-
πεύσας οὕτως· πλύξας τὸν ἱέρακα χλιαρῷ ὕ-
δατι, κατὰβρεχε ὅλον τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἢ βελό-
νῃ ραπτικῇ, καὶ μὲν πρὸ φουσηθέν δέρμα ἐλα-
φρῶς παῖνυ, ὥστε μὴ ἀφαισθαι τῆς σαρκὸς· ἢ
ἐμφυσᾷται· εἰ δὲ ἴππιδρὴν τὸ φύσημα, δι-
ελακὴν ὑγροτέρην ὡς μέγιστος κυάμου, οἶνον
παλαιῶ ἀνάλυσον, ἢ ἐλχυμάπσον τὸν ἱέρακα
διὰ πόματος, (ἢ ἰαθήσῃ)· εἰ δὲ ἐν βουβαίνι, ἢ
ἐν μαχαλῇ πληγῇ· ῥόδιον (ἢ κηρὸν τήξας μαλ-
δακῶν περὶ, βάλε (ἢ σύμφυτον κεκομμένον,
ἢ λεπτὸν παῖνυ, καὶ ἀναμαλάξας, ἴππιδρὴ τῇ
πληγῇ.

Γρὸς πεφυσιωμδύλω ἔχοντα πύω γούλαν.

ΧΑλκῇ ραφίδι κατὰπῆξωσκε αὐτὴν, (ἢ οἰ-
νελαίῳ θερμῷ ὑγρῶν· ἢ καλῶς ἐξῆ).

Εἰς τὸ αὐτό.

Σημεῖον τῆς δεικνύουσιν ἢ ὀρνις· σκοτίζεται,

ἔσῃναι οὐ δύναται · δίδου οὖν αὐτῷ γλυκυ-
εΐζης, ἔσῃναι μαλαΐχης τὸ ἴσον.

Πρὸς κακοσوماχοῦντα ἱέρακα.

Εἰ δὲ κακοχυμίας κακοσوماχίῃ ἱέ-
ραξ, λαβὼν ῥόδινον παλαιὸν μετὰ κρέως,
δίδου αὐτῷ φαγεῖν · γνωρίζεται δὲ ἄπὸ τῆς
χασμαῖδας αὐτὸν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Ἄλλο.

Δίδου αὐτῷ μὲν κρέως ὀπίοδ', κυρίως αἰκοδ'
ἢ λασσεῖς, ὅσον μέγεθος κόκκου πεπτεῖως,
ἔσῃναι ὄρεξιν αὐτῷ ἐμποιήσας, ἔσῃναι
ποικιλοτήσας δὲ ἑσθον.

Εἰ ἀπονῆ, ἢ ἀνορεκτῇ, πόθεν δεῖ γνωρίζαι,
καὶ πῶς θεραπεύσας.

Πολλὰ γὰρ ἄπὸ καμάρου πολλοὶ σιωπε-
ρεῖς, ἢ κακῶς βασιλεῖς, ἢ κακῶς συλ-
λεχθεῖς τῷ τῆς χάρος ὑποπλήναι, ἢ μαχιστά-
μιον πρὸς ὄρεον ἰχυρῶς, ἢ πρὸς αἰσθη-
σι τῷ καμειότερῳ μέρει τῆς σώματος, ἢ ὑπὸ
τῆς ξύλου σφελωθέντος τῆς δισμοῦ, ἐκλύεται
τὸ σῶμα, ἢ εἰς τὸ τῆς ἀπεψίας ἐμπίπτει

Ο iii

πάθος· γνωρίζεται δὲ περὶ τὸν δόπο τῆς μὴ συ-
 νήδως ἐαδίην, ἢ πλεὺς Ἰσφίω μυσθόλως ἐθέλειν
 λαβεῖν, ἢ καὶ λίαν βραχὺ λαμβάνοντα, ἢ καὶ
 βραδύτῃ ἀπεπλουῦντα, ἢ ἐς ἐσῶτα, ἢ ἐς ἀ-
 φεθέντα εἰς θήραν ὀλίγον, ἢ οὐδ' ὅλως πη-
 ναι δυνάμην, ἢ καὶ περὶ τῆς ποδῶν τῆς θη-
 ρατῆς δόπο κείνοντα ἡμίπεπτον πλεὺς Ἰσφίω· δι-
 ραπεύσας οὕτως· ὥσθ' τὸ λευκὸν Ἰππιδῶς χω-
 εῖσας τῆς κροκάδος, βάλε εἰς θύαν σὺν μέ-
 λιπ' μέχει ἡμίσεως κοχλιαρίου, ἐς ἐλαίου
 ἰσπανικοῦ κοχλιαρίαν μίδον, ἐς ἀμύλαις οἶ-
 νον τὸ ἴσον· πεπερέως κόκκοις τρεῖς ἰδία τεύ-
 ψας ἐς ἐνώσας, ἐς τὸ κρέας χεῖσας δίδου αὐ-
 τῷ φαγεῖν· εἰ δὲ μὴ θέλη λαβεῖν, κρατήσας
 αὐτὸν εἰς ὅλον κόλπον, καὶ μικρὰ λίαν τεμ-
 μάχια διελὼν τὸ κρέας, εἴτα ἐμβρέξας σαθ-
 ρὸν οὐκ α'. καὶ διασάμην αὐτὸν πέψαν-
 τα εἰς τὸ ἀφόδευμα πεπεμυρὸν ὅστιν, οἷον τὸ
 κατὰ φύσιν, περὶ τῆς τῆς Ἰσφίης, ἀχρεῖς αὐτὸν εἰς τὸ
 ὠρεομένον κατὰ τὴν μέτρην· καὶ εἰ μὴ ἀπαξ δοῖς
 διερραπεύσας, ὅτι αὐτὸν ἔχει· εἰ δὲ μὴ γε, κέχρηστο
 τῇ αὐτῇ θεραπείᾳ μέχει τελῶν ἡμερῶν, ἐς
 αἰαμφιβολίως ἀπαλλάξαι αὐτὸν τῆς πάθους,

καὶ ῥαφάης σπέρμα λειωτερόησας μὲν οἴνου
ἀψιδίτου μὴ ἐψιδέντος, βρέχων κρέας, δίδου
φαγεῖν· εἰ δὲ μὴ βούλειαι φαγεῖν. κατὰ γὰρ
αὐτῷ ὡς περὶ ῥηται τῶν ποδῶν θεραπεύσας,
καὶ περὶ αὐτοῦ δὲ ὡς περὶ ῥηται σφαγνύτος κε-
φαλῶν δερμὶν δὲ αὐτῶν φαγεῖν, καὶ θερα-
πεύσας.

Πῶς ἀπεψίαν γνωρίσας, ὅπως θεραπεύσας.

ΡΑΣΑ νοεῖται ἡ ἀπεψία ὡς τὴν θηρότην.
Φέρει γὰρ καὶ λείψανον τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ.
τὸ δὲ πάθος, ἢ δι' ἀτονίαν καὶ πολὺν κάμα-
τον, ἢ διὰ κρέως πλῆθος ἀμέτρου δοθέντος αὐ-
τῷ, ἢ διὰ τὸ μὴ παντελῶς κινεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ
κακῶς βασανθῆναι, ἢ συλλεχθῆναι ἀτέχνως,
ἀπαλλάξαι δὲ αὐτῷ τὴν πάθος τῇδε τῇ θε-
ραπείᾳ· σάκτιν δρυϊνὴν λαβὼν, καὶ ὕδατι
παύτῃ διηθήσας, κέλαι ῥοφᾶν τῷ θηράτῃ,
ὅσον λαβεῖν τὸ σῶμα αὐτοῦ δυνάται, καὶ κρατή-
σας τῷ ἱέρακι, ὡς περὶ ῥηται, ἐμβαλέτω τῇ
φαρυγί αὐτοῦ, καὶ ῥάκει δὲ ἡρέμα θερμαίνων,
περὶ αὐτὸν τῇ ἀπέπῃ ἔσθῃ· ὅταν δὲ πέψῃ,
μετ' ὀλίγον δὲ αὐτῷ ἔσθῃ βραχεία, καὶ

μυθῶ τῇ διὰ τῆς ὥσος θεραπεία τῇ ἀνωτέρῳ
 γεγραμμένη· βέλτερον δὲ ποιήσας, εἰ δοίης πλεον
 θεραπείαν σὺν κρέατι θερμῷ· εἰ δὲ μηδενὸς
 τῶν περὶ ῥηθέντων σημείων φαινομένων φα-
 γεῖν μὴ θέλῃ ὁ ἱέραξ, οὐδὲν ἑλαττον χεῖρη τῇ
 περὶ ῥηθείᾳ θεραπεία, καὶ τοῖς ἄλλοις βοηθή-
 μασι περὶ ἀνάληψιν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰς συμπληρουῦτα καὶ ἀναβάλλοντα τὰ κρέατα.

Οἶνον παλαιὸν δὸς αὐτῷ μὲν κρέως, καὶ εἰς
 ὅρεξιν ἔλθῃ· καὶ μὲν μίαν ἡμέραν πέντε
 κόκκοις γηπονόμου κόψας, δίδου αὐτῷ μετὰ
 τεμμαχίᾳ κρέως, ἵνα μὴ ἐμπαθῆς χύηται.

Εἰς ἀπεπλουῦτα.

Εἰν ἀπεπλήν ὁ ἱέραξ καὶ ἐμὴ πλεον ἱερφίω,
 θεράπειε οὕτως· κόσου φύλλα ἀνὰ δραχ-
 μὴν μίαν· λαοσάρου δραχμῆς ἡμισυ. περὶ-
 του μύητος ἀναμίγνυε, καὶ δίδου τῷ ἱέρακι· καὶ
 ὀλίγον αὐτὸν διαστήσας, δίδου περὶ τερφὸν εἰς
 ἱερφίω.

Ἄλλο

Ἄλλο πρὸς ἀπεπλουῦτα ἱέρακα.

Κρόκου ὠοῦ νεαροῦ, ἔλμυτος, ἔλαιόν
 ἡ δ' ἄρκου μίξας, ἔφυράσας, δὸς αὐ-
 τῷ φαγεῖν μετὰ κρέως· πνέες δὲ καὶ οἶνον μι-
 γνῶσι, ὡς ἐνεργέστερον αὐτὸν ποιῆσαι.

Ἄλλο.

Εἰς τεῖα τεμμάχια κρέως ῥέτω ποντικὸν
 βαλὼν, δίδου Φασεῖν.

Ἄλλο.

Φύλλα ναρδοδάχτυ καὶ γηπονόμου ἴσα
 τεύψας ἢ μίξας οἶνω ἀμύλαιῳ ἐγχυμάπζε.

Ἄλλο.

Γηπόνονμον λειώσας βάλε μέσον τῆς κρέως.
 πεινῶντι δὲ αὐτῷ ᾤραβαλλε τῆς μὴ αἰδέσθαι
 τῆς ὁδμῆς, ἐπεὶ οὐ μὴ λάβῃ αὐτό.

Εἰς ναυλιῶντα.

Λαβὼν * ἄσπαρον, εἰς ὕδωρ ἐμβρεχε, ἢ ἐν
 αὐτῷ χοίρειον κρέας, καὶ δίδου τὰ ζῶα
 καὶ μέρῃ, ἢ ἕως οὐδὲ τρώγῃ, βρέχε εἰς αὐ-
 τὴ τῆς ὕδατος ἢ κρέας.

P

Πρὸς ἐμέσαντα.

ΕΜέσας ἱέραξ γινώσκειται ἀπὸ τῆς εἰς συγ-
νός· θεραπεύεται δὲ· φύλλου μέρϑ· σῶ,
ἢ κόσου ῥὸ ἴσον· πεπέρεως κόκκοις δύο· κόψας
ταῦτα, ἢ μύητι φυράσας, δίδου φαγεῖν ἑπὶ
μίαν ἡμέραν.

Εἰς βλαβέντα τὸν σόμαχον, ἢ πρὸς ἀνυρεξίας.

ΕΑΝ διαμείνωσιν αἱ ἑσφαὶ ἐν τῷ σόμαχῳ
τῆς ἱέρακος ἀπεπτοί, ὃ ἢ γούλα ἐνομα-
ζέται, ἢ ταῦτα ἐκ ἐμέσῃ, ἀχρεὶς δέκατης ὥρας
τῆς ἡμέρας μηδὲν λαβέτω, ἀλλὰ χλιαρὸν ὕ-
δωρ μετ' ἐλαίου ἢ ἀλὸς ἀναπύξας τὸ σόμα
αὐτῷ εἴχῃ, ἢ θαλάσσιον ὕδωρ χλιαρὸν, ἢ μὴ
μίαν ὥραν ἡμέραν ἀποπατήσῃ, ἢ ὠφελιθῇ-
σεῖται. εἴτα λαβὼν σρουδοὺς τρωγλίτας δύο,
δίδου ζώντας αὐτὰ πρὸς ἑσφίῳ· εἰ δὲ πρὸς
ἑσφῆς ἐμέσῃ, μηδὲν λαβέτω. εἰ μὴ μόνον ὕ-
δρελαιον χλιαρὸν, ἢ τῇ ἐξῆς κρατήσας ὄρνιθος
κασικιδίου νεοπτόν, ἢ οἶνον ποπίσας, ἢ ἐλαύνων
ἑπὶ πολὺ, δὸς τῷ αὐτῷ μερὰς ἐμφαγεῖν αὐ-
τὸν· ἐμπέειν δὲ ἢ τῆς αἵματος· εἰ δὲ μὴ ἰχθύος.

Φαγεῖν αὐτὸν, ἐμπεῖν δὲ καὶ τὸ αἷματος· εἰ δὲ
μὴ ἰχθύσι Φαγεῖν, πέτω μόνον τὸ αἷμα· εἰ δὲ
ἐκ τούτου μηδεμίαν ὠφέλειαν δεξοίτο, μυῦ,
ἢ νυκτερίδα λαβὼν τούτῳ δίδου Φαγεῖν, καὶ
ὠφελήσεται.

Επὶ τοῦ ἐμέτου.

Βούτυρον νεαρόν, καὶ μέλι, καὶ ἀφρόνιτρον,
καὶ μυχαίνης περὶ τετραῖς κόπρον, καὶ σῦντρα
γῆς δεσμώνσας ἐν ῥάμματι, κρέμα μέλει τῷ
ψυχλῶν· οὖρον δὲ ἀνδροπότον λαβὼν, καὶ οἶ-
νον ὀλίγον, πάντα μίξον αὐτοῖς, καὶ τὸ κρέας
ἐμβάπτων, δίδου τῷ ἱέρακι.

Ἄλλο.

Θηράσας νυκτερίδας ἐ. σφάζον αὐτάς, καὶ
τὸ αἷμα αὐτῶν ὑπόδεξαι ἐν ἀγείῳ ὑελίνῳ, καὶ
ἐν ξηρανθῆναι, καὶ τείψας λεπιδίῳ, ἰδίᾳ ἔχει.
καὶ ὅταν χρειὰ γῆναι, θηράσας ἑτέρας τρεῖς,
ἐμβρέξας οἶνον παλαιὸν βιώδη, ὀπίπαθαι ἐκ
ποδὸς ξηροῦ, καὶ δίδου τῷ ἱέρακι ἐοδίην.

Περὶ τοῦ ὅ ἥπαρ πάγοντος.

Ηπαρ παθὼν ὁ ἱέραξ, ἢ ὑπὸ κυνὸς ἀνα-
χαιεῖς, ἐκ τοῦ σημείου τῷδε γνωρίζεται.

P ij

συγνὸν ἔχῃ τὸ εἶδος, καὶ σὺν πόδας πελιδνοῖς,
 * κίτρινους. ὁροδὸν ἔν λειώσας καὶ φυράσας μέ-
 λιτι, καὶ ὡς πατέλιον ποιήσας, δὸς αὐτῷ, ἔ ἀ-
 ποκαταστήσῃς αὐτῷ ὑγίῃ.

Ἄλλο.

Ἀξούπιον περσφάτου Φασιανῆ δίδου φα-
 γεῖν, καὶ ἰαθήσεται.

Γεεὶ ἐλμίνθων.

ΕΚ τούτων τῶν σημείων ἐπιγνώσῃ τὸν ἱέρακα
 εἰ ἔχῃ ἐλμίνθας· ἰσάμεντο δὲ τὸν κο-
 τοῦ, ὅταν βούλῃ καταπιάσαι τὰς ἐαυτοῦ πτε-
 ρυγας, ἐμποδίζεται, ὥσπερ εἶχε τὰ νεῦρα διε-
 στραμμένα, τρέμει, καὶ σὺν πόδας ἕνα ὡς ἕνα
 πεταννύς, καὶ τῆς ἑ βασιάζοντος χάρος, ἢ καὶ τῆς
 κοντοῦ, καὶ ἀποπύλλει τὰ πτερὰ αὐτοῦ, ἢ τὰ ἀπὸ
 τῆς σήθους, ἢ τὰ καὶ τῶν μηρῶν· οὐ θέλει τε ἰσά-
 σθαι, οὔτε εἰς χεῖρα, οὔτε εἰς κοντόν· καὶ ἀπὸ τῆς
 πατήματος γινώσκειται· ἀποκρεμάται γὰρ ὡς
 ἐλμινς· θεραπεύσῃς οὐδ' οὕτως· λαβὼν καρπὸν
 βδλοσάμου κόκκους τρεῖς, καὶ ἐλαφείου μυε-
 λου, καὶ κνίδος ὀλίγους κόκκους, ἔ μελάνθης τὸ
 ἴσον, ὁμοῦ πάντα λειώσας, ἔ πρὸ δινκίδιου βα-

ii 9

πάντω περιμεδρασμένω συγκόψας ἢ μί-
ξας τοῖς περιερημένοις, δὸς τῷ ἱέρακι μετὰ
πρῶτος κρέως· ἐὰν δὲ τούτου μὴ δύποροίης,
καὶ ὄρνιθος κατωκιδίου, καὶ ἐκφέρῃ τὸ ἐλ-
μινθας, ἢ διὰ τῆς σάματος, ἢ διὰ τῆς ἐδρας.

Ἄλλο.

Ἱέραξ ὀχλούμενος ὑπὸ ἐλμίνθων, πῆσθαι
κέχηται πολλῇ ἔσυνεχεϊ. ἰάση οὖν, εἰ μετὰ
πασίλλου δώσῃς πέπερι φαγεῖν.

Ἄλλο.

Ελάφου μυελὸν ἔσυνονομον λειώσας, δί-
δου αὐτῷ μὲν κρέως, ἢ ῥίπῃ τὰς ἐλμινθας.

Ἄλλο.

Σησάμου λαβὼν καὶ μελάνθης τὸ ἴσον, κό-
ψας καὶ λειώσας, ὅππασε τύποις ἔσιν-
κτω δρυῖν, καὶ ἀναμίξας μὲν κρέως δίδου
φαγεῖν τῷ ἱέρακι, ἔσιν ἀπὸ γάλακτος.

Ἄλλο.

Αλώω καθαράν λαβὼν, ἔσιν ποιήσας
μὲν μενιόχου, ἐγχυμάπζε τῷ ζώῳ.

Ἄλλο.

Λαβὼν σκόροδον, χύλωσον, ἢ τὸ χυλὸν μὲν ὁμ-
φακίς ἐλαίς ὅξιστον μίξας, ἐγχυμάπζε.

P iij

Εἰς πόνον ἐντέρον.

ΟΤΑΝ ὁ ἐντὺ πονῇ ὁ ἱέραξ, ἐκ τοῦ-
του δείκνυται· ἐκ δ' σφίγῃν συνεχῶς πλεῖ-
στα τὰ βασάζοντος τοῖς ποσὶ, καὶ ὅσον
λακτίζειν ἐν τῷ καθέζεσθαι. πνέσ οὐκ εἰρήκα-
σι, σπινδαράχην δίδωται αὐτῷ μὲν κρέως θερ-
μοῦ καὶ βουτύρου.

Ἄλλο.

Εἰ δὲ τὰ ἐντὸς πάσας πάντα σὺν τοῖς ἐντέ-
ροις, τότε δίδωται αὐτῷ οἶνον ἀμύματον, μετὰ
ρύτῃς βοταίνης λελειωμένης, ἡμέρας τρεῖς ἀ-
να κοχλιαρ. α'.

Πῶς καὶ ὅσον λιθίωντα ἐπιγινώσκειν, καὶ ἐκ ποίας
αἰτίας ὅσον λίθοι γίνονται.

ΓΕΝΝΑΔΑΙ ἐν τοῖς ἀσπλάγχκοις εἴωθε λίθοις,
κρέας λιπρὸν λαβόντος τοῦ ἱέρακος, ἢ ὄζον,
ἢ * ἡμερῶν πολλῶν· καὶ τὸ ἔροδισ δὲ κρέας
δοθέν, λίθους ποιεῖ· γνωρίζεται δὲ περὶ τὸν μῦθον,
ὅτι δὲ μὲν ἀνάγκης δόποπατεῖν· δεύτερον δὲ ἀ-
πὸ τῆς κόπρου· ἐκπεμφθεῖσα γὰρ ἐκ τοῦ ὅλου ἐ-
δάφους συνημμένη, καὶ ἀδιάκοπος καίεται ὥσπερ

τῇ ὑγαιονόντων δεικνύσαι, ῥάβδος ὄραπλη-
 σίως πλὴν κῆτασιν ἔχουσα, ἀλλὰ διακοπιομέ-
 νη, καὶ πάροις ὁμοία κειμένη· συμβαίνει δὲ διὰ
 τὸ μὴ δύσλκης ἐμπέμπεσθαι, διὰ τὸ Φ ἐμπέ-
 πλοντα λίδον τῷ πόρῳ ἐμποδίζειν πλὴν ἐξοδον
 τοῖς ὑγροῖς· ἀπὸ μόνης δὲ τῆς κόπρου, οὐδεὶς
 δύναται διαγῶναι τὸ πάθος, μεταβαλομένης
 αὐτῆς· σημειώσῃ δὲ καὶ ἑτέρῳ ῥόπῳ· εἰὰ ἐφε-
 σὼς τῇ χειρὶ Σ θηρατῆ, ἢ τῷ ξύλῳ σαλδύη
 συνεχέστερ Ψ , γίνωσκε αὐτὸν ὑπὸ λίδου διο-
 χλούμενον τοῦτο ποιεῖν, καὶ θεραπεύσας ἕτως
 ἀνελόμενης αὐτῆς· σημειώσῃ δὲ καὶ ἑτέρῳ ῥό-
 πῳ· γρηύλιω ἀπὸ γῆς, καὶ ταύτῃ κοιλάντας
 εἰς βάθος, ἔμβαλε ἄλας τραχὺ, ὅσον λαβεῖν
 δύνασαι τοῖς δύο δακτύλοις, εἴτα εἰς χύτραν
 ἔμβαλε * κινὴν, ἵπιδεῖς ἀνδρακας ἐν αὐτῇ·
 καὶ ἐπειδαι λυθῇ τὸ ἄλας τῆς γρηύλης, εἰς
 αὐτὸ βάψας χοίρειον κρέας νεαρὸν, δίδου φα-
 γεῖν· μὴ δὲ βραχὺ εἰς ὕδωρ αὐτὸν δύσον γε-
 δον ὅλιον πλὴν ἡμέραν, καὶ εἰς ἐσάναι, Θ αὐ-
 Ψ λιδόμενον τῷ ὕδατι διὰ τὸ ἐκπεφράχθαι
 ἐκ τῆς ἄλμης, καὶ διψῶντα δὲ, ἀφες πείν,
 ὅσον δύναται· τοῦτο γὰρ διαλυθὲν ὑπὸ Σ φαρ-

μάκου τὸν λίθον ἐκβάλλει καὶ λεπτόν. ὅσο δὲ
 ποιήσας, ἡσῶ καὶ ταύτη τῇ θεραπειᾷ· μελάν-
 θης σπέρμα τείβει μὲν μέλιτος καὶ ἐλαίου, καὶ δι-
 δοῦ τρεῖς τῆς ἡμέρας· τῇ δ' ἐξῆς εἰς νεαρὸν κρέας
 ἀλὸς βραχὺ ἐκρύψας, δίδου τὸ κρέας φαγεῖν·
 τῇ δὲ τεταύτῃ, δίδου ὡκυσεράς νεοσσὸν μικρόν,
 μηδὲ πω ἔχοντα πτερὰ πολλὰ, ἵνα μὲν τῷ ὀστέων
 συλκοπέντα αὐτὸ φάγῃ· ἐστὶ δὲ ἄλλως θερα-
 पेῖσαι· ἐπειδανὸν ἀπὸ τῆς χάρος ἐσῶτα ἴδῃς ἀ-
 ποπατῆσαι βελόμυρον, μὴ διωδάμυρον δὲ, αἶμα
 τῷ ἀνοῖξαι δάκτυλον, ὑποβαλὼν τῆς δε-
 ξιάς χάρος τοῦ ἱατρικοῦ δύο δακτύλους, καί-
 πωθεν δυνάσσει τὸν λίθον πλησίον ὄντα τοῦ
 δακτύλου· φέρει γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπὸ τῆς ἀνά-
 κης· ἐπεὶτα πιάσας, καὶ ὀξελὼν τῷπον, θερα-
 πεισον τὸν τόπον ἐλαίῳ ῥοδίνῳ, ὅθεν εἴληφας
 τὸν λίθον· καὶ αἶμα τραγέου παρὰ, καὶ ἀν-
 τὸ κρέως δοδὲν οὐ γὰρ λυφὲς λίθον. πλέον δὲ
 δοθέν βλάπτει αὐτόν· καὶ μῦς δὲ δοθεὶς αὐτῷ
 εἰς δοῦν, εἰ καὶ βραδύτερον ὅσον τραγείου αἵ-
 ματος, ἀλλ' ὅμως λυφὲς λίθον. πνέες δὲ βού-
 τυρον εἰρήκασιν ὠφελεῖν.

Ἄλλο.

Ἄλλο.

Συμβαίνει λιθίαν εἶναι ἱέρακα, ἀπὸ τῆς ῥυ-
 τῆς κρέα ἐν τῇ ἐκλείσει φαγεῖν, φειου-
 ρύντα ἐν τῷ ἐδάφει, διὰ τὸ πναι πρὸς δεσ-
 μείν τὰ κρέα ἐν τῷ ἐκλείσει, καὶ οὕτως ποιεῖν
 εἶναι ἱέρακα ἐδεῖν, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐχρησάμεν ὕδωρ
 ἄρκου ἐν τοῖς ἐκλείσει. γέγραπται δὲ πε-
 ρὶ τούτου αὐτάρκως ἐν τῷ φεῖ ἐκλείσει.
 γνωρίζει δὲ ὁ λιθίων, ἀπὸ τῆς ἀφοδεύει μὲν
 βίας, καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἀφοδεύματα φαγεῖν εἶναι
 καὶ διασπαρμύα. ὅψι δὲ αὐτὸν καὶ παρακαμ-
 μύοντα εἶναι ὀφθαλμοῖς, καὶ νυστάζοντα, καὶ ἐν
 τῷ ἀφοδεύειν, κνώμενον (π) δάκτυλον, εἰς σφί-
 γζοντα. θεραπεύεται δὲ ἕτως ῥόδιον ἀπὸ ὀμ-
 φακίνου ἐλαίου κατὰ σκευασθὲν λαβὼν ὡς δύο
 κοχλιάρια, καὶ ὡς τὸ λευκὸν ἐν ἀγείῳ βα-
 λὼν, εἰς αἰατάρας ἱκανῶς, ὡς ἐν ὡθύναι,
 ἀναπτύξας τὸν ἱέρακα, δίδου διὰ στόματος.

Ἄλλο.

Εμφρασθῆναι τῆς ἐδρας ὑποχρησθέν-
 τος λίθου, οὐ δύναται λαβεῖν, ἀλλὰ μὲν βίας
 ἀπορομβίξει σφίγγων. θεραπείαν δὲ δίδου τοιαύ-
 τε· χρυσίδιον λαβὼν, ἢ τὸ ἄργυρικόν χρυσόν, εἰ

Q

λειώσας καλῶς, καὶ μὲν μύϊτος δὴ αλαβῶν, δὲς
τῷ ἱέρακι. καὶ χελώνῳ δὲ ποταμίαν, δίδου
πρὸς δοῖνην· δεδοκίμασθαι γάρ.

Ἄλλο ἄρειον.

Κοκκὴν χαλδύλιν, κοχλιάεα * ἔφημα,
καὶ βούτυρον ἅπασον ὥσπερ κοκκία τεῖα, ὀρί-
σως Ω λίθον λύοισιν. λιθίωντος ἱέρακος οἰ-
δοῖσιν Θ ὀφθαλμοὶ, καὶ ὡς νεφέλῳ ποιοῦσι,
εὖ φυασθῆναι διὰ τῆς ῥινῶν, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἐση-
δομικῶν ἱεράκων. καὶ τούτῳ μὲν ὀφθαλμοῖς
πυρεῖαν μὲν βετονίκης βοτάνης, καὶ ὕδατος ὁμ-
βείου· τῷ δὲ ἱέρακι δίδου φαγεῖν σκυλάκιον
γαλαθινόν, ἐπὶ τυφλόν ὄν, μέχρι τειῶν ἢ
πρασάρον ἱμερῶν, πρὸς τὸ κατὰ ῥίψαι πλὴν
κοιλίαν αὐτοῦ· εἴθ' οὕτως δίδου δάκνῳ καθα-
ρῶν, κέρατος ἐνὸς τὸ μέγεθος πρὸς μίαν ἡμέ-
ραν· εἰ δ' ἐπιμυρὴ καὶ ἐδιδλυθῇ, καῦσον αὐ-
τὸν μὲν κλήματος ἀμπέλου μέσον τῆς κεφα-
λῆς, μετὰ ξὺ τῆς δύο ὀφθαλμῶν, εἰς τὸ κοίλω-
μα, ἕως αὐτῆς ἰδῆς τὰ βλέφαρα τῆς ὀφθαλμῶν
φρίσσοντα· εἴτα ῥοδίνῳ ἐλαίῳ χρίσον Φ μι-
κρὸν δάκτυλον τῆς χειρὸς, καὶ ὑπόβαλε εἰς πλὴν *

τῷ ζώου διφυῶς, διαλύων τὸ λίθον καὶ διε-
ραπενθήσεται.

Οταν ὁ ὀφθαλμοὶ τῷ ἱέρακι δακρύουσιν.

ΕΠωαζούσης ὄρνιθος τὰς λεκίδας τείφας
καὶ ἀκαπίδας, ἤρου κούβαείδας, φρί-
ξας καὶ τείφας, καὶ * νίφας, εἴται σινο-
νοσάπωνον, καὶ μῆλι ἀκαπνον, καὶ βούτυρον ἀνα-
λον, καὶ ἔλαιον ὁμοῖον, καὶ ἀφρόνιστον, τοῖς εἰ-
ρημύοις μίξας, καὶ ἀναφυράσας ἐπιβάλλων,
καὶ ὕδωρ θερμὸν ὀλίγον, εἴου τὸ κρέας, καὶ δι-
δου ἐάσειν τῷ ἱέρακι.

Ἄλλο.

*Γίνεσθαι λίθουσις ἐπὶ πολὺ, ἀπὸ αἰγείας
κρέατος λιπῶντος. Φέρε δὲ αὐτὸ εἰς ὕδωρ, καὶ
ἐκλυε πλεονέκωσιν· καὶ ἐὰν ἀφοδεύσας πόρ-
ρω ῥίψῃ πλεονέκωσιν, καὶ οἷς κέχρηται σκορπί-
ση, δίδου αὐτῷ ἄλας καπναδοκικόν τῷ περὶ
ρημύω ἔστω, καὶ δαφνέλαιον. ἐπὶ χεῖ τὰς
ρίνας αὐτοῦ, καὶ ἴστα εἰς ἥλιον.

Ἄλλο.

Κλήματ' ἀμπέλου καύσας ἐν καθαρά τῷ
πῶ, καὶ τέφραν ποιήσας, βάλε εἰς ποτήριον ὕε-

Q ij

λινον ἢ ὕδωρ, ἢ ποιήσον σάκτιν. Ἐπὶ τούτου
 ἔξ ὕδατος λαβὼν κοχλιάριον, ἢ ἐλαίον, ἢ ρο-
 δίνην ἢ ἴσον, δίδου μὲν κρέατος πᾶσι ἱέρακι.

Εἰς πάγοντα ψύας.

Εἰ συμβῇ ἀπὸ τῆς κακῆς βασάζεσθαι τὰς
 ψύας ἀλγῆσαι, βάλλων οἶνον καλὸν εἰς χύ-
 ζαν, ζέσον, Ἐπὶ πάντω κράτησον τὸ ὄρνεον κα-
 λῶς· ἵνα ὁ ἀτμός τοῦ οἶνου ἐπὶ τῶν μηρῶν,
 Ἐπὶ τὰς ψύας αὐτὰς ἀνέλθῃ· κίνη δὲ πρὸς χύζαν,
 ἕως ἔξ ὑδατος λαβὼν ἢ ἔξ οἶνου μὲν
 ἀπόψου ἀνωθεν, ὑπόβρεξον δὲ ζῶντι μετὰ χόρ-
 του ὑποσφρωννίς.

Εἰ ψύχος πάχῃ, ἢ χαλὰ τὰ πτερά.

Βοτάνην πρὸς καλουμίδην ἐβίσκην, ἢ ἡριαν
 ἀλγῆσαι, ἐψήσας μὲν ὕδατος, ἢ χαλὰ πρὸς
 τὸ ἐψήσθαι ὕδωρ, ἢ οὕτως καταπίνει τὰς ψύας
 ἔξ ἱέρακος· πρὸ τῆς χαλὰς ὕδατος καταπίνει-
 δω, ἢ δεσμεύει δὲ ἐπὶ ἐδάφοις, ἢ ὑποσφρωννύ-
 δω χόρτω, διὰ τὸ ἀναπαύσασθαι αὐτὸν.

Ἄλλο.

Εἰς βαλανεῖον εἰσαγέτω αὐτὸν, καὶ ἐν τῇ

δέρμη κρατείτω εἰς πλὴν ἔμβασιν, ἔ μὴ βρε-
χέτω, ἀλλὰ δονείτω τὸ θερμόν, ἵνα ὑπὸ τοῦ
ἀτμοῦ θερμαίνηται. περσέχῃ μὲν τοι, ἵνα μὴ
δοποκαταβῇ τὸ χροῶς, ἔ κινδυνώσῃ· εἴτα ἔξα-
γαγὼν αὐτὸν καθίστατω ἐπὶ ὀλίγῳ ὥραν,
πεισκέπων αὐτὸν ἐκμαγείῳ. ἀφοδεύσῃ δὲ
αἷμα μὲν τεύχῃ λιμέραν.

Ἄλλο.

Συμφύτου μέρη τρία δίδου τῷ ἱέρακι μὲν
κρέως, ἔ εἰ οὐδὲν ὠφληθῇ, ἐλαφικὴν βοτάνην
μίξας συμφύτω, δὸς αὐτῷ τρία μέρη, ἔ
δοποκαταστήσῃς ὑγιῇ.

Εἰς ψώραν. * οὐ μικρὰ τῇ καλῇ καὶ σωθῆσθαι
ὑγείᾳ τοῦ ἱέρακος.

ΗΚνησιμώδης καὶ ψωροδής ἐπιχρομένη
διάδεσις, αὐτὸν τε τοῖς ὀνυξί, ἔ τῷ ῥάμ-
φῃ καταναγκάζουσα ὡς πολέμῳ χρῆσθαι· οὐ
δὲ πύξας αὐτὸν σαβάνῳ τοῦ πόποις ἐκθλι-
ψον, ἕως οὗ αἰμαχθῶσιν· εἴτα χυλὸν κωνείου
βοτανῆς ἐπιχειρὲς μέχει τελῶν ἡμερῶν· εἴθ'
οὕτως ὅξει δριμυτάτῳ δόποπλυνε· εἴτα λίβα-
νον ἄρρενα λαβὼν, καὶ μετὰ ὅξοις δόποβρέξας,

Q iiij.

Ἐλκυσάσας, κατὰ χειρὸν τοῦ ψωλεύσαντας πό-
ποις, κατέχων τὸν ἱέρακα, ἕως οὗ ξηρανθῇ τὸ
δλαιφέν.

Ἄλλο.

Σαπώνιν, ἀφρόνιστον, τὰ ἴσα μίξας ὅξϊ δρι-
μυτάτῳ, ἀλειφε τὸν ἱέρακα, περιδερμαίνας
αὐτὸ ἐν βαλανείῳ, ἢ ἐν λίλῳ. Ἐπὶ τῇ ἐπαύ-
ρει δπόπλυνον μετὰ ὕδατος γλυκέος δερ-
μοδ, Ἐδιδέως ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Υδρὰ ῥυρὸν μετὰ σέλου λειωθεῖς· ἀλει-
φε τὸν ἱέρακα.

Ἄλλο.

Ἀσφαλτὸν μὲν ἐλαίου παλαιοδ καὶ ὅξοις
ἐψησας ἕως ἱμίσεως, ὑπάλειφε δερμῶν τὸ
ζῶον.

Εἰς λειχμῶνας.

Νίστιον ἀλεξανδρινὸν λειώσας λεπτὸν παῖν
μετὰ ὅξοις δριμυτάτου. χεῖε τὸν λειχ-
νιάσαντα πόπον.

Εἰς φθεῖρας ἱέρακος.

Φθεῖρες γίνονται μὲν αἰεὶ ἀπὸ κακοχυμίας
τῶν κρεῶν, καὶ ὅξϊ ἀπεψίας τῆς ζώου· ὅταν

ὁ θηρατῆς ἀσκόπως ἔσ' ἀφελῶς, ἀπέπλω τυ-
χαίοντι τῷ ἱέρακι, ὅππῃ ἄλλῳ ἵνα ἔσ-
φλω, μήπω τῆς ἐτέρας πεφθείσης· γινώσκεις
δὲ ῥᾶστα· πεφθεῖοις τὸν ὀφθαλμοῖς, καὶ τὰ
ἄκρα τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ περὶ πλαντα εἰς τὸ
φέροντα αὐτὸν αἰδρα· θεραπεύσῃ ὅς ἔπως· σαν-
δαράχῳ μετὰ βουτύρῃ, ἢ κρέως ἐλαίῳ πε-
χειύσας, δίδου αὐτῷ φαγεῖν, ἢ σαπῶνιν
χλιαρὰ ὕδατι ληυμύῳ· χρίσον οὖν αὐτὸ
καθαρῶς ὅππῃ τήσας ἀέρα, καὶ θεραπεύσας·
καὶ χιτῶν δὲ καθαροῦ πεδουδῆς τῷ ἱέρακι εἰς
ἥλιον θερμὸν ἀνιμάται αὐτοῖς.

Ἄλλο.

Εὰν φθείρας ποιήσῃ ἱέραξ, οὐ λίαν ἐν τύ-
πῳ βλάπτεται, τρέφεται δὲ μᾶλλον, καὶ πλεονέ-
κτησεν ὁρμαῖ· τὸ δὲ συμβαίνει αὐτῷ, ἐν τῷ
ἐπίστα ἵστασθαι ὀρνιθίων, ἢ ἐν λιμοῦ· καπνὰ μὲν
τοὺς μὴ περὶ γινώσκω, διὰ τὸ βλάπτεσθαι· φεί-
ρας δὲ ποιεῖ, καὶ κόρυζαν, καὶ κατάρρου, ἔσ'
τὰ πλεονέκῃ φρύγεται. ἱέραξ φθιέων,
σημεῖα ταῦτα δείκνυσι· συνεχῶς φθιέσκειται·
πᾶσι τὰ πλεονέκῃ πνέει δὲ ὠφθαλμοῖς, * θερμῶς δὲ
ἐψήσας θερμῶς μικροῖς, καὶ πύξας, λούσιν αὐ-

τὸν, φροντίζων ὥστε μὴ ἐγίγινε τῇ κεφαλῇ αὐ-
τῷ τὸ ζέμα· καὶ πῆσον αὐτῷ ἐν ἡλίῳ ὥραν
μίαν. ἄρας δὲ αὐτὸν ἐκείθεν, εἰς γλυκὺ ὕδωρ
λουῖσον· οἶνω δὲ αὐτὸν κατὰ φύσιν τὰ τού-
του πτερά· ἵνα μὴ κατὰ ψοφίῃ τὸ δέρμα αὐτοῦ.

Ἄλλο.

Ὅταν ἔχη φθεῖρας ἱέραξ, λαβὼν δὲ κλή-
ματος, ἢ συκῆς, ἢ ἐλαίου κονίαν, λεπτῶς κο-
σκινήσας, ἐμπασε, καὶ ὀππότε οὐδόνιον, καὶ ἐν
αὐτῷ ἐκπεσουῶται οἱ φθεῖρες. καὶ ὡραζομένης
δὲ ὀρνίθου ἡμέρου νεοσφαιρῶς μεταχωρεῖ ἐν
αὐτῇ· ἐν δὲ μὴ, δάτοθ' ἀνέιται.

Εἰς φρίκην τῶ ἱέρακος.

Συμβαίνει τῷ ἱέρακι φρίκη, καὶ δὲ φθ-
εῶν, καὶ ἔξ ἄλλων πολλῶν νοσημάτων·
συμφέρει δὲ αὐτῷ τὸ δελφάκινον κρέας. τὸ γὰρ
ὀρνίθιον θειμὸν ὄν, ὅππῃ πολὺ κατὰ ξηραίνει
αὐτὸν, καὶ τῇ ἰσχυρότητι φθεῖρας ἐμποιεῖ· καὶ τὸ
πρόβατος τῷ ποιεῖ. κορφοῦς δὲ κρέας, ἢ κό-
ρακος, μηδὲ τὸ σωόλον. εἰσὶ γὰρ ἀλμυρὰ, καὶ
πάνυ βλαβερά τῷ φθειρῶν ἱέρακι.

Εἰς

Εἰς Φεικιῶντα.

ΟΤΕ Φεικιᾶ ὁ ἱέραξ, τότε σώματι συμ-
 πίπῃ, καὶ συγνὸν καὶ νοσῶδες βλέπει· ὑ-
 πὸ τῆς πάθους σιωεχόμενος, ἀφοδεύει τε διεφ-
 θαρμύα, καὶ φθορὰν πῖνα δυσώδη ἀποτελεῖ·
 εἰὰν οὐκ μὴ παραλάβωμεν τὸ πάθος, ἀπολεί-
 πται τὸ ὄρνεον. ὥτως οὐκ αὐτὸν ἰασώμεθα· συμ-
 φύτου κλώνακας συν ταῖς ῥίζαις, καὶ ῥέον ποντι-
 κόν, τὰ ἀμφοτέρω μίξας, ἔψα μετὰ ὕδατος,
 ἕως δὲ ἀποτελειώθῃ, καὶ εἰς τὸ ἀπολειφθὲν τέ-
 ταρτον μέρος τῆς ἀφεψήματος, ῥέον ποντικόν
 τετειμμένον ἐπιχυμάσῃ, ἐπιβαλὼν τὸν ἱε-
 ρακα μέχρι τελείας ἰάσεως αὐτοῦ· μετὰ δὲ ὅτε
 ἐλχυμαλισμὸν, ῥέει περὶ αὐτόν.

Εἰς Διπόρροισιν πλεον.

ΕΥχρηστότατον μάλιστα τῷ ἱεράκι ἢ τῷ πλε-
 ρῶν διακόσμησις, καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ πρὸς ἡ-
 κουσαν ὀρεπλὴ οὐχ ἥκιστα ἐπιτηδεύοτατον· εἰὰν
 ἐν συμφορᾷ περὶ γῆν, ὥστε αὐτὸν περισσῶς, καὶ
 τῆς συμφύτου κόσμου ἀπογυμνοῦσθαι, λαβὼν
 δάδας λιπαράς, καὶ βάτου ῥίζας, ἐκ πλαταίνου

R

ἀνὰ δράκαμίαν, καὶ βαλὼν αὐτὰ ἐν χύτρᾳ, ἐψά-
μψ' ὅξοις δριμυτάτου, ἕως ὑποτεταθῆ, καὶ ἀ-
νελόμυθος, ἐμβρεχε τούτω τὰ πλερὰ τῶ ἱέρακος,
καὶ τῶ πλεροῦρέειν παύσεται.

Εἰς σῆτας τούτῳ ἐν τοῖς πτεροῖς τῶ ἱέρακος.

Εἰωθεν * ἐστὶν ὅτε τὰ πτερὰ τῶ ἱέρακος ὑπὸ
πνέου κακοχυμίας σῆτας ποιεῖν, καὶ τὸ λε-
πτὸν καὶ ἀκράφνες αὐτὰν ἀφανίζουσιν, κατεδιόν-
τας αὐτοῖς. ἐὰν οὖν ἴδῃς γυμνούμυθον αὐτὸν
τῶ πτερῶν, θεραπεύσεις οὕτως. λαβὼν τῷ ἱέ-
ρακα ἐν τῷ κόλπῳ δεδεμμένον τοῖς πόδας, χρί-
σον ὀρδὸν ἡρέμα τὸ πτερόν, καθ' ὃ μέρος βε-
βρωῶσαι δοκεῖ, καὶ καὶ λαμον ξηρὸν ἀναχέσας,
καὶ τῷ δίοσκομυθῷ ἐνδεδεῖν καθ' ἑκάστην κοτύ-
λῳ ὑμῖνα λευκὸν στρογγύλον, λαβὼν ῥάβδον
λευκὴν, ὥσπερ γραφεῖον χρομύλῳ, ἐμβαλε
εἰς τὸ διάχρημα τῶ πτεροῦ ἐκείνου, καὶ τὰ ἀ-
νωθεν μέρη, ὥς τὰ καὶ τῷ πτεροῦ ὑποφράτ-
των, ὡς αὐτὸ καλῶς ἔχῃ δοκῇ, θεραπεύσαι τὰ
πτερὰ ὑποσκηδάσας τοῖς σῆτας.

Ἄλλο.

Κρηπίδων παλαιῶν ἱλάερα τὰ καλούμυθα

λειπόκεντρα, ὑποβρέξας εἰς ὅξϑ δ' ὕδρον, ἀ-
λειφε τὰ πτερὰ τοῦ ἱέρακϑ.

Εἰς τρώκτιω σκώληκα φύομην τοῖς
πτεροῖς αὐτῷ.

Τρώκτας ἔχων ἱέραξ ἐν τοῖς πτεροῖς, σημείον
δείκνυσσι τοιοῦτον· θλίβων τὰ πτερὰ αἰμάσ-
σι· πλοῦμον δὲ δίρηστος ἔχοντα ὡς αἱ ρίνας
αὐτῷ. λαπαρόν οὐκ ἢ σενδαράχης τὸ ἴσον κό-
ψας εἰς λεπτόν ἐπείπασσε, τὰ πτερὰ οἴνω
ᾤωσφυσῶν.

Πῶς διαβιβρώσκονται τὰ πτερὰ τῷ ἱεράκων,
καὶ πῶς θεραπεύονται.

Διαβιβρώσκονται πολλάκις τὰ πτερὰ, ὑπό
πνϑ βλαβεραῖς κακοχυμίας· χεὶρ οὐκ
θεραπεύειν οὕτως· νίξον γαλλικόν, ἔκ κόριδας
ταῖς μήπω ὑποπεσούσας τῆς κλίνης, μὲν ὅξοις
δριμυτάτου τείψας, καὶ ποιήσας ἐμπλαστρον,
ἢ διανύξας αὐτὰ ἐντα αὐτὴ φαίνηται πλεονέ-
χων ἔχον διαβιβρώσκεσθαι, χεῖρ καὶ θε-
ραπείας.

R ij

Εὰν ὀπιπολὺ ἱέραξ ὀπιρβυδῇ, ἢ ποιῇ Φυσ-
σαλίδας ἐν ταῖς πίναϊς.

ΤΑύτας ἀνάριζε, ἔ τας γεμούσας πίνας
τρύπα. ἔ μετὰ οἴνου παλαιοῦ ἀπόπλυε
ὦ πόπον, ἔ λειώσας κλήματα ἀμπέλου κε-
καυμμένα μὲν χολῆς βοείας, ὀπίχρει τὰς γε-
μούσας πίνας.

Πρὸς ὦ τὰ ἴδια πλερὰ τρώγοντα.

ΕΑΝ ἱέραξ ζώγῃ ἴδια πλερὰ, ἔ μὴ ἔχων
φθῆρας, φθείζεται· πτύξας ἔρβυσον ἐν
καυλίκοις τῆς οὐρᾶς, ἢ τὰ πτερά· ἢ δὴρήσας
μικρά πνα μέλανα ἔσω εἰς τὰς ρίζας τῶν πτε-
ρῶν· ἃ πνα καὶ κατακεντήσας βελόνῃ παρο-
σφύσας οἴνω παλαιῷ, καὶ ἐπάνω ὀπίπασσε
ροῖων φλοιοῖς περικυκλῶν.

Πρὸς θραυσίπλερον ἱέρακα.

ΤΟΥΣ ἀπὸ φύσεως μὴ ἔχοντας τὰ ἐν θα-
λῇ πλερὰ, ἀλλὰ θραύοντας· θραυπέως ἔ-
πως· ὕδατι γλυκεῖ ἢ θερμῷ ὀπισχυῶν ἐν
ἐλατῆρας αὐτῷ διάχει.

Εἰς διαλειφόμῃον.

ΙΕραξ ὅταν μὴ διαλείφῃται, χεῖε αὐτὸ
πῶ καλουμῆν δλειαρέαν λαοσάρω· ἀ-
λειπταρέα δὲ ὅστις, ὃ ἐπάνω τῆς ὀπιδίων ὃ ὅξι-
σάμῃον, ὅπρ πνες καλοδοι κριθιῶ.

Εἰς αὐρελαζουῶτα ἱέρακα.

ΤΙλλεν αὐτῶν τὰς μαχάλας χεῖ, καὶ βε-
λόνη χαλκεία κατὰ κενταῖν αὐτὰς, ἢ οὐδέ-
ποτε αὐρελαθήσῃ.

Πρὸς δὲ ποδάλλοντα τὰ πτερὰ.

ΔΑφνινον ἔλαιον, ἢ καρύνον· τὰς ὀπὰς χεῖε,
ὅθεν ῥέοισι τὰ πτερὰ.

Ἄλλο.

Γάλακτος αἰγείου μέρθ λαβὼν ἐν τῷ σῶ-
ματι, πωροφύσῃσιν ὅν τόποις, ὅπου ὅξέ-
ῃσαν πτερὰ.

Εἰς δὲ πόρροισαν πτερῶν.

ΓΛίχωνθ χράμμ. ε'. κρόκου χράμμ. ε'.
σανδαράχης χράμμ. γ'. ὅξυ λύτρε. α'. ταῦ-

R. iij

τα ἔψα μὲν ὅξοις ἄρκοιῶτος, καὶ ἔα καταψυ-
χθῆναι· εἶτα ὀφθαλμοὺς σφόδρῳ διάχειε τῇ
ἰέρακῳ· δεύτερον τῆς ἡμέρας.

Εἰς ῥυμαλιζόμενον, καὶ ἀπὸ τῆς ῥύματος
ρίπτοντα τὰ πτερὰ.

Εἰς ῥυμαλιζομένην ἰέραξ τοὺς ἀγκῶνας, ῥίπτει
αὐτῶν τοὺς * ἐλάτας· θεραπεύεται δὲ οὕτως·
ἐρβύνησον καὶ βλέπε τὰ φλεβία τὰ περικείμε-
να ταῖς πτέρυξι, ἃ φλεβοτόμει αὐτὰ μικρὰ
φλεβοτόμῳ, καὶ μὲν τὸ ρεῖναι βραχὺ τῆς αἵ-
ματος, ὅξιν ψυχρὰ κατανίπτει τὰς πτέρυγας,
ὥστε τυφθῆναι (N) πόπον, ἃ τῆς λοιπῆς οὐκέτι
ῥυμαλιζήσεται, ἔδὲ ῥύσσοισιν αὐτῶν τὰ πτερὰ.

Εἰς (N) ἀποβάλλοντα τοὺς ἐλάτας.

Ὅταν ἴδῃς ὅτι ἀγαγεῖ τοὺς ἐλατῆρας αὐτῶν
τὸ ζῶον καὶ ἀναπληρώσῃ, λαβὼν σαν-
δαράχην, καὶ λιβαίου τὸ ἴσον, κεκομμένα, ἔ-
ξει φυράσας, διάχειε τοὺς ἐλατῆρας, ὡς περὶ
ταῖς ῥίνας αὐτῶν. καὶ σπείρονται.

Θεραπεία εἰς κλαδέντα πτερὰ.

ΕΝ τῷ μάχεσθαι πρὸς οἶον δὴποτε ὄρνει (ω)
 πολλάκις ὁ ἱέραξ κατακλᾶν εἶωθε τὰ πτε-
 ρὰ, ἐλκόμεν (ω) πρὸς πλὴν γλῶ, ἐν τῷ κατέχον
 (ω) αἰπίπαλον ὄρνιν· πολλάκις δὲ ἐ ἐφάπτε
 τῆς ξύλου ἐν τῷ αἰπίπαδα, ἐ πάλιν τὰ πτε-
 ρὰ κατακλᾶ· ἐμβροδυόντος δὲ τῆς θηρατῆς,
 τύπτων δὴ γὰρ τὰς πτέρυγας. εἶωθε γὰρ ὑπὸ
 φισικῆς φρονήσεως σεσοφισμέν (ω) σκέπειν τὸ
 κεφαλῶν, ὅπρ' ὅστιν αὐτὰ ζωῆς καμειώτατον,
 καὶ καὶ τὸ λαγώνων αἰκίζεσθαι. ἐὰν τῆτο συμ-
 βῇ, τῷδε τῷ ὅπρῳ θεραπεύων, καὶ ἐμποδι-
 σθήσῃ πρὸς πλὴν θήραν· ἱέρακ (ω) τεθνηκότος
 ἔχων τὰ ἄκρα τῆς πτερῶν καὶ τῆς οὐραῖς, ὅπρ-
 σήμων σὺ καὶ θεραπείας αἰνῆρ, ἐπειδαι ὅξ ἐνός
 τῆς ἄκρον κλαδῆ πτερὸν, τὸ μὲν δεξιὸν ἀπὸ
 τῆς δεξιοῦς, τὸ δὲ ἀριστερὸν ἀπὸ τῆς ἀριστεροῦς.
 τὸ δὲ τῆς οὐραῖς ἀπὸ τῆς οὐραῖς τῆς τεθνηκότος
 κατὰ τοῦτο ὁμοίως· οἷον ἀπὸ πτέρυγος ὅστιν
 τῆς λεγομένην ἐλατήρον πέμπτον κλαδέν,
 ἀπὸ τῆς τεθνεώτος τὸ ὅμοιον λήψῃ, καὶ ὅπρ' ὅστιν
 ἄλλων δὲ ὁμοίως ποιῶν, κόψῃ τὸ κεκλασμέ-

νον ὡτερὸν, μὴ πᾶν πλησίον τῆς σαρκὸς, πρὸς
 τὸ ἐμβληθῆναι τὸ τῆς τεθνεώτος· εἴτα ὀξυεῖς
 τὸ ἐμβαλόμην, καὶ ἀριθμῶν τὸ ἐπιτετμη-
 μένον ὀξίσου ἐνθήσας· καὶ δῆσον λίνω καὶ μέ-
 ρει, διαπεύρας μὲν πλεὺς εἰσβολῇ τὰ δύο ὡτε-
 ρὰ διαμπαῖς· εἴτα ἀπὸ ὡτεροῦ ἄλλον ποιήσον
 ἥλον, διαπεύρας καὶ μέσον ἐκάτερα τὰ ὡτερὰ·
 ἔσω δὲ τὸ λῖνον μέλαν, ὃ σπινθισμῶς τὰ δύο
 ὡτερὰ, μὲν τῆς ἥλου τῆς σπινθισμῶς αὐτά· ἔτο
 δὲ ποιήσας ἐπὶ ὡτρου τῆς οὐρας κλαδεύσεις.
 ἐπὶ γὰρ τῇ ἀπὸ τῆς ὡτερυγος κεκλασμένων
 ὡτερῶν, ποιήσας ἑτέρω, λαβὼν τὸ ὡτερὸν καὶ
 εἰρημνὸν ἀριθμὸν τῆς τεθνεώτος, ὃ πρὸς
 μέτρον κόψον ἴσον, ὥστε μήτε λείπειν, μήτε πε-
 ρισσεύειν τῷ φυσικῷ μήκει, καὶ βελόνη σιδηρὰ
 ἀποκεκασμένη ἡρέμα, καὶ ἐχούση λῖνον, ἐλ-
 ραζον πρὸς τὰ μὴ ὀρθωθέντα, ἀλλ' ἀμφοτέ-
 ρα διεσῶτα τῇ ὡτρῶν· εἴτα περσαρμόσας,
 ὥς πλεὺς ἀποβρίμῃ μὴ φαίνεσθαι. σπινθισμῶν
 δὲ αὐτῶν, δέσμι ἐκάτερα τὰ μέρη τῆς βελό-
 νης, ὅτεσι τὰς δέχας τῆς κεκολλημένων ὡτε-
 ρῶν, λίνω· καὶ βρέξῃ αὐτὰ ὡραχρήμα, εἰὰ
 ἐπὶ πλεὺς θήραν ἐπείγῃ· εἰ δὲ μὴ, λούε αὐτὸν,
 ὥστε

ὥστε διαβραχεῖσαν πλὴν βελόνῳ, ἰῶσαι, καὶ ὥ-
σπερ δεσμὸν ἐμποῖῃσαι τοῖς ᾤτεροῖς, ὅτι καὶ ἔ-
ϋδατος ἰὸν ἐπινόμῳ. Τούτου γὰρ οὕτως γυνο-
μῆν, οὐδὲν ἐλείψῃ παρὰ πλὴν τῆς ἱέρακος
ᾤτησιν, μετὰ πλὴν παρὰδεσιν αὐτῶν. πνὲς ὅτι πλὴν
βελόνῳ οὐρῶ ἀνδροπίνῳ παλαιῶν παρὰβρέ-
χουσιν, ὅτι οὕτως διαπείρουσιν.

Εἰς κλάσμα πίνης.

Λαβὼν ᾤτελέας φλοῖον, καὶ μαλάχης ἀ-
ργείας ρίζαν, ἔψουσιν σὺν οἴνῳ παλαιῶν, καὶ
τῷ ζέματι κατανάλῃ, καὶ θεραπεύσῃς.

Ἄλλο.

Σμυρναν Ἀλκιδινὴν λαβὼν, λείου ἐν ἰγ-
δίῳ· καὶ ὥσπερ τὸ πυρρὸν λαβὼν, αὐτὰ ποίῃ τρά-
κτωμα, καὶ ὅππῃς ἐπάνω συπεῖον μὲν πέταλων
μικρῶν, καὶ δεσμεύων διφυῶς ἔχε ᾤραφυ-
λάτων τὸ ζῶον, ὅτι θεραπευθήσεται.

Πῶς δεῖ ἐμβάλλειν ἐλάτῳ εἰς ἱέρακα.

ΤΩΝ σπερματωμάτων τῇ πηλῇ τῇ ἄλλων
μάλιστα ᾤτερον, οὐς ἐλάτας ᾤρωνύμως
καλοῦσι, διὰ τὸ δι' αὐτῶν ἐλαύνεσθαι, καὶ κώ-

S

πης δίκλιν διατέμνεσθαι τὸ ἀέριον πέλαγος.
 πούτων εἰς ἐκὴν πνέουσαν πετεινὰς ἀποδρα-
 νέντας, ἐγκεντρισμὸν ἡ τέχνη ἐμνησανήσατο,
 καὶ πέρων ἐν ἀπόροις ὕρει, ὥρᾳ γεωργῶν ἴσως
 τῆτον δανεισάμεναι, οἱ πρέμνον ἄλλοτε Ϟ τῷ
 ἱμεδαπῷ σελέχῃ ἐντέχως ἐνδέμενοι, πῶς ἐ-
 κείνου ποιότητα, τῇ ἐαυτῇ μετατρέψουσιν. οὐ
 φθονήσομεν οὐ καὶ ϙ τοῖον δὲ ὅπον, ὅπως
 χρησέσθαι· λαβὼν Ϟ μὴόντα ἀντιβάλλεσθαι
 ἐλάττω, ἀνάγκησιν αὐτῷ ϙ ἐκ εἰς εἰς μέρους, ὥ-
 σε δυνάσθαι αὐτὸν κλείεσθαι, καὶ γίνεσθαι αὐτῷ
 λεπτότερον ϙ, καὶ βάλλων ἐν θερμῷ ὕδατι, ἕα
 ἀπαλυῖν αὐτὸν· ἐπειτα πύξας διφύως τὸν ἱε-
 ρακα, τέμε αὐτῷ περὶ σελῶς τῆς κλαδέντος πλε-
 ροῦ πῶς πίναν, καὶ καταμετρήσας ἀκριβῶς, ἔ-
 ἴξισάσας τοῖς ἄλλοις ἐλάταις, ὥς μήτε πε-
 ρεπύειν, μήτε ἐνδεῖν· τρύπα καὶ μέσον λεπτῷ
 σουβλίῳ· ὁμοίως δὲ σάνίδα, ἔδιδελάσας εἰς τὴν
 ὀπὴν τῆς ὡτέρᾳ πῆδρος βέργα ἀποσφίγγει κα-
 λῶς· καὶ μὴ πάντα τέμε αὐτῷ τὰ ὡτέρᾳ τοῦ
 βέργιου ἔξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ πάλιν
 ἔσθωεν τοῦ περὶ τοῦ ἄλλο ὡσεὶ σμικρῷ * μιστό-
 λινον, καὶ οὕτως ἀναλαμβάνει ϙ ἱέρακα τῷ

κόλπων· τοῦ λοιποῦ γὰρ ἐκ ἐμποδιδήσειαί ἐν
τῇ ψήσῃ.

Εἰς χάσμα ἱέρακος.

Οὗδὲ τὸ τῆς πύλων χάσμα δαπόλεμον ἢ
φύσις ᾤρηται· ἀλλὰ καὶ λίαν τῇ τῆς
οὔχων ἀκμῇ, καὶ τῇ τῆς ῥάμφοις καθώπλισε
παραβολῇ· ὥστε καὶ πρὸς θήραν ἔχεν δυνάμει,
καὶ πρὸς ἀμυνθῶν ἔχεν δύναμει. ἐπὶ οὖν πᾶσι
καὶ μέγεθος, ἢ κατ' ἰσχύϊ πλεονεκτημάτων πινῶν
ἀμυνόμενον, καὶ πᾶσι γὰρ ἢ τὸν πρὸς ψυχῆς θέντων
ἀγῶνα, ἢ ὄνυξιν ἀμύξει, εἰ τῷ ῥάμφει, ἢ τῷ
ποδὶ τὸ θηρατικὸν ἱέρακα πληξεί, καὶ πρὸς δύθυ-
μίαν ἢ ἀθυμίαν σοὶ περὶ τῆς· σέαρ χοίρειον
παλαιὸν λαβὼν, καὶ μὲν κλημάτων τέφρας αἰα-
δεύσας, βάλε αὐτὸ εἰς τὴν πληγὴν, παρακαθάρσας
αὐτὰ καλῶς· εἶτα λαβὼν βελόνην παντὶ λε-
πτῷ διφρυῶς, ῥάψον· ἵνα μὴ πρὸς ἄλλῃ ῥυ-
παρία ἐμπέσῃ εἰς πᾶν πληγὴν, καὶ ἰαθήσῃ.

Ἄλλο.

Κράμβης καυλὸν καύσας, καὶ χάρτιν ὁ-
μοίως, καὶ πᾶν ἔξ αὐτῆς κόνιν ἀνελόμενος, ἐν μὲν
σέατος ὀρνίθων ἀναζυμώσας, ἐπιπίπτει τῇ πληγῇ.

S ij

Ἄλλο.

Ἐδὼ ὑπὸ χειρὸς πληγῇ, καὶ μάλιστ' αὖτε
 τὸ σῆθος, ἢ τὰ σαρκώδη τοῦ σώματος, οὕτως
 θεραπεύσας· σύμφυτον πρῶτον περπάσας
 τὸν τόπον, ῥάπτε αὐτὸν, τειγάνοις βελονίοις
 χρημαίνου, καὶ ῥάμματι ὅξ' ἐλείου, καὶ ἔξω-
 θεν τῆς ῥαφῆς ἑπτάπασσε σύμφυτον· ἐὰν δὲ
 τὸ ῥάμμα διασπαθῇ, καὶ μὴ δύναται ῥάψαι
 αὐτὸ, τῶ πάντων ὑπερτέρῳ χρῆσαι βοηθή-
 ματι· λαβὼν χαρτίῳ γεγραμμένον, εἴτε ἔ-
 γραφῶ, καὶ ὅσον ἑπτάμυον, καὶ ἀναμίξας ἐ-
 λαίῳ πλὴν σποδὸν, πὸν τόπον, εὐδα ὅστιν ἐπὶ πλη-
 γῇ, ἀλειφε· εἰ δὲ αἰμορροῇ ὁ ἱέραξ ὑπὸ τῆς
 πληγῆς, χαλκίῳ λαβὼν, περπάσσε εἰς τὸ
 τραῦμα, ἔωφρηθήσεται. ἔδῳ δὲ αὖτε ὅσπερ,
 ἢ νδρῶδη τόπον πληγῇ, λίβανον ἄρρενα κόψας
 ἔμπασσε, ἢ τὸ λεγόμενον κεφαλικόν, ὃ κε-
 χρίτω ἑπὶ τοῖς ἀνθρώποις, λαβὼν ἐν τῇ πῶ
 τῶ, ἔταχέως θεραπεύσας· ἢ δὲ σωθεὶς τὸ
 κεφαλικοῦ ὅστιν αὐτῇ. ἐλαίου γλυκέος ὕψ. δλ'.
 ἀσφάλτου, κηροῦ πλιπίας, ξηραῖς πίαςης ἀνὰ ὕψ.
 ε'. λιθαργύρου γρ. β'. ψιμμιθίου γρ. δλ' ε'. λι-
 βάνου ὀλόνος, σμύρνης, ἀνὰ εγ. δλ'. ὀπίου, μαν-

δραγέρου, χυλοῦ, τῆς μήλων, ἀνὰ σ. δ. εὐ-
πηρείας χρῆς, χαλκαίνθης, χαλκίτεως, κρό-
κου, ἀνὰ σ. δ. ὅξους δριμυτάτου ὃ δρυκοῦ.
Τὰ τηκτὰ πήξας ἐπίπαθε τοῖς ξηροῖς κεκομμέ-
νοις ἔσπεσι μύροις, ἀναμαλάξας ἀπόθου· ἐ-
πὶ δὲ τῆς χρείας μὲν ῥοδίνου ἀναλύων, ἐπάλει-
φε πλὴν πληγῶ.

Εἰς γόσμα ἱέρακῳ.

Εἰ ἂν ἀπειροτέρως, ἢ ἀφυλακτοτέρως, ἢ ἀ-
πληστοτέρως περσελθὼν ἱέραξ γεράνω λα-
κιδεῖς, καὶ ὑπὸ λαγῶος τὸ αὐτὸ πάθῃ, καὶ
ῥαγῇ τὸ δέρμα αὐτοῦ, θεραπεύσας ἔτως· λαβὼν
αὐτὸν ὡραχῆμα, ἀνάρραψον πλὴν πληγῶ
βελόνῃ λεπτῇ, ἐχούσῃ λινόν, καὶ σινάγαγε τὸ
διεσὸς τῆς δερμάτος· ἔπειτα λαβὼν κόκκινον ἀπὸ
φλοιοῦ δρυὸς κεκαυμμένον, ἢ φυράσας μὲν
ἐλαίου γλυκέῳ, κατὰπασσε, ἢ πλὴν τῆς πε-
ρσεσθῶν δὲ κόκκινον ἀναμεμιγμένον ἐλαίῳ
ἢ οἴνῳ, ὡς ἐμπλάσσειν ποιήσας, ἢ θεῖς ἐπὶ
τῇ πληγῇ, ἐκ αὐτῆς ἀμδότης ὡς καλλίστην θερα-
πείαν χρώμεν.

S iij

Ἄλλο.

Ῥάπτε τὸ διαιρεθὲν · εἴτα σύμφυτον μετὰ
σαρκοκόλλης μίξας ἐπιπίθῃ, καὶ κατὰ σῆσθς ὁ-
λίγαις ἡμέραις Φ ὄρνιν ὑγῖα.

Ἄλλο.

Σαρκοκόλλης ὀμαλάκτου τετεμιμνῶ αἵ-
ματι ὄρνιδος κατοικίδος νεοσφαγοῦ ἀναλάμ-
βανε καὶ ἐπιπίθῃ, καὶ φραγξήμα δεξα-
πέυσθς.

Εἰς πληγὴν αὐθωρὸν ἢ σύριγμα.

Εἰ συμβαίνει ἢ εἰς κορώνην, ἢ εἰς πῆδικα, ἢ
ἄλλως πῶς τυχερῶς, ἢ παρὰ πλεὺ αἰπάν
ἔῃ ἱερακοσόφου συρράγνυται ἱέρακα, δεξάπευε
οὕτως · ῥέ Φ ποντικὸν τεύχας μετὰ οἴνου πα-
λαιοῦ δῶς αὐτῷ.

Εἰς δαρσύντα ἱέρακα.

Εἰ ἱέραξ δαρῇ ὑπὸ ὀρνέου ἐν θήρῃ, ὃ ἀ-
πολύσας αὐτὸν ἐν αὐτῇ, ἐπάνω αὐτῷ οὐρη-
σάτω, ἔῃ ὀπίσθως ἐπιληθῆσεται τῷ πληγῶν.

Εὰν δαρῇ ἱέραξ ὑπὸ ὀρνέου, ἢ γεράνου.

ΤΟΝ δὲ γεράνου, ἢ δὲ ἄλλου πινὸς ζώου
πληγῦτα ἱέρακα, ρίπτε εὐδοθεν τῆς χάσμα-
τος σταρ χοίρειον, καὶ οὕτως ράπτε, καὶ ἐπιπαί-
τε ριπίνῳ λεπίνῳ ξηρῶν, ἔχαι καλκείου ξύσμα
ἐν τῷ ὑποκάτωθεν μέρει τοῦ χαλκείου· τὸ
δὲ ἀξούσιν ρίπτε, διὰ τὸ ἔχειν ἔστωθεν πόπτηα.

Εἰς τετραμύριον ἱέρακα δὲ συμπλοκῆς.

ΚΡουθέντα αὖτε πύξας κατανόησον πρὸς
τὸ μὴ πληγῦτα λαθεῖν, καὶ πᾶσι τὸν τόπον,
ὅπου ἡ πληγή. ἡμέρου δὲ ἀμπέλου καύσας
κλήματα, περσφύσας οἶνω τῷ τόπῳ, καὶ
ἐπιπάσας.

Ἄλλο.

Αλόβῳ καὶ κόπρῳ περσφύσας τὸ ἴσον κό-
ψας καὶ σήσας, σταπ χλωρίῳ ἀναλάμβανε,
καὶ ἐπιπάσας τῇ πληγῇ.

Ἄλλο.

Δίβαν ἔχαι ψυμίδιν τὸ ἴσον μὲν συμφύ-
του τὸ ἱκανὸν λειώσας ἐν ἰγδίῳ ἔχαι ἀναμιαλά-
ξας ἐπιπάσας.

Πρὸς τοῦ ἀναχαιδέντας ὑπὸ κυνὸς ἢ αἰετὸς.

Πτύξας Θ ἱέρακα, παροφύσας οἶνω καὶ
 ἐλαίῳ Θ τόπον, καὶ ὀπίπασσε τὸ ξηρόν
 τὸ δὲ ξηροῦ ἢ σωθῆσις αὐτῇ · λαβὼν δρυὸς
 φλοιὸν καὶ κλήματος τὸ ἴσον λειώσας, μίξ Θ
 συμφύτω, ἐ λιβαίνω, ἐ ἀριστολόχω, καὶ ῥιπ-
 νη, καὶ κόπρω παλιντραῖ ἀγρίας, ἐκάσου τὸ ἴσον
 κόψας, καὶ σήσας λεπτῇ κοσκίνῳ, ὀπίπασ-
 σε ξηρόν.

Εἰς πολλήν ἱέρακα Θ .

Κολοκύνθῳ ἀπ' ἐλαίου παλαιὰν λαβὼν,
 καῦσον. ἔπειτα λαβὼν πῦρ κόνιν, ἀνάφυ-
 ρε οὐρῶ ἀνδροπίνῳ, καὶ ὀπίπῃ · εἰ δὲ οὐκ ἔστι
 ποιότης κολοκύνθης ὑπερέα, λαβὼν ἄλλῳ
 ξηρόν, καῦσον ἐ μεῖ ἐλαίῳ ἀναμίξας, ὀπι-
 πῃ τῇ πληγῇ τὸ ἱέρακα Θ .

Εκ ποίας αἰτίας κλάσματα γίνονται, καὶ
 πῶς θεραπεύεται.

ΕΝ τῇ θήρᾳ πολλάκις τῷ ἰσχυροτέρῳ ζώῳ,
 γεράνου δὲ λέγω, καὶ χλωὸς, καὶ λαγωὸς,
 μαχό-

μαχόμενος ὁ ἱέραξ, ἔστιν ὅτε λακπίζεται καὶ
κλάται. ἔστιν ὅτε καὶ ἀπὸ πτέρυγος ραπίζειαι, μὴ
ἔχων τὸν πόδα ἐπὶ σιβαράς βάσεως, ἢ ἐν τῷ
ξύλῳ περσεργεῖς· γίνονται δὲ καὶ ἄλλαι πολ-
λαὶ αἰτίαι τούτου τῆς πάθους, αἷς ᾠδραϊτικῶ
νυν γράφειν διὰ πληθους· θεραπεύσας ὃ οὕτως.
καλάμον ξύσας ἐμμελῶς, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ κόν-
δυλον ἐξισώσας, κύκλῳ φείδες τῆς ὀρνιδος τῷ
ποδὶ, καὶ φείδησον, ὥσπερ ἔδος ὅστις ποιεῖν ἐπὶ
αὐτῶν τῷ τοιούτῳ πάθῃ φειπεσόντων· ψιλὸν
δὲ ἀποδείξας πλεονῶν (V) πεπονδότες τόπον,
μάλιστα ἐὰν φεί τινὲς μαχάλλῳ, ἢ τὸν μη-
ρὸν συμβαίνει τὸ κλάσμα· ἐὰν γὰρ ἐμβολίῳ
ποίησι φεί τινὲς μαχάλλῳ ὅστις, ἀδεράπευ-
τὸν ὅστις τὸ πάθος· ἔπειτα λαβὼν ρίζαν πε-
λέας, ἢ παύτῳ ἐκζέσας σινὲ οἶνω πολλῷ,
ἕως οὗ γρήῃαι χιλῶδης καὶ παχείας, συνεχέσε-
ρον τῆς ἡμέρας τὸ πεπονδὸς μέρους ἀπαντῶν,
ποιῆς ἀδιαλείπτως, ἕως αὐτῆς θεραπείης. λαβὼν
βοτάνῳ σύγχλον καλουμυδύλῳ, καὶ ζέσας τῷ
ὕδατι, κατανύτῃ (V) τόποις ἔκ κλάσματος ἐπὶ
ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ θεραπεύσας· καὶ ἐπὶ πλείονας ὃ
ἡμέρας ποιεῖν ἔτι μὴ ὀκνήσας, ἕως ἔς θεραπείης.

T

Τρακτώμα εἰς κλάσμα ποδὸς ἱέρακος.

Υελον, Διεξανδρινίω, Γμύρναν ἀληθινίω,
 πῶσαν, ἢ λίβανον λειοτεθήσας, καὶ ἄ-
 μα ὡς τὸ λευκὸν ἀναλαβὼν ἐπιθήσας, ἐσφίγ-
 ξας μετὰ ἐρείου, δόπολυσον αὐτὸν εἰς οἶκημα·
 σημεῖον δὲ τὸ καλῶς ἔχιν αὐτὸν ὅτιν, ὅταν δύ-
 ρης τὸ βοήθημα χαῖνον. λύσας οὖν τότε ὦ
 πόδα, μαλαγμάτι χρῆσαι τῷ τῆς Φοινίκης, ὡ-
 πνι χρῶν) ὅ ἱατρικοὶ * ὑγιεῖς· ἡ δὲ σιῶθεις
 αὐτὸ ὅτιν αὐτὴ· ἀμμονιακοῦ θυμιάματος οὐγ.
 α'. βδελλίς οὐγ. α'. κύρακος οὐγ. ε'. κασορίξ οὐγ.
 ε'. ἐλαίξ παλαιῶ οὐγ. ε'. σικυώνξ οὐγ. ε'. ἰξοδ
 δρυίνου οὐγ. ας". βουτύρου οὐγ. α'. περβίνθου
 οὐγ. ε". κηροῦ οὐγ. ε'. χαλβάνης οὐγ. ε". σέα-
 τος τανείου οὐγ. ε". σέατος χλωείου οὐγ. ε".
 τὰ πάντα τίξας καὶ ἀναμαλάξας, χρῶ.

Ἄλλο.

Λαβὼν κοχλιάειον ὀρνειὸν καὶ Γμύρναν,
 ἢ κρόκον ὡς λειώσας, βάλλων εἰς ἀλουτήρα·
 ἢ ἐπιθήσας, δόπολυε τὸν ἱέρακα, εἰς οἶκημα
 σκοτεινὸν ὑποστρώσας αὐτῷ χόρτον.

Ἄλλο τῆς Φοινίκης.

Λειώσας λιθάργυρον λύτρας γ'. χαλκίδος
οὐτ. δ'. ἄξούτιν παλαιὸν ἀνάλατον, σῆτε-
τηγμένον λύτρ. β'. περὶ τον ὀλίγω ἐλαίῳ φύ-
ρα πλὴν χαλκίτιω· εἶτα μετὰ τῆς λιθαργύρου
μίξας ὅλον τὸ ἐλαίον· ἤπιχε τὸ ἄξούτιον σῆ-
τετηγμένον εἰς αὐτὸ, καὶ βάλλων ἐν κακάβῃ
γερανωμένη, ἐψα μαλθακῇ πυρὶ, κινῶν ἀσπεί-
θη φοινικικῇ· εἶτα ἄρας ἀπὸ τῆς πυρὸς, ἀνα-
μάλαπτε, καὶ χεῶ.

Ἄλλο τράκτωμα.

Ἀμμωνιακὸν θυμίαμα, περὶ πολιν, * βόλιν,
μασίχην, ριπίνην, κόμμι, ὄρενιδίδος κόκ-
κους· ἐκάστου τὸ ἴσον λαβὼν, λείξ ἐν ἰγδίῳ· εἴθ'
οὕτως λαβὼν ὄρνιδος κατοικίδος κόπρον, ἐμ-
βαλε τοῖς περλειωθεῖσι, καὶ ἀνδραβόμην
τράκτωσον, καὶ σινδύσκει, ὡς ἔδος ὅτι τοῖς
ἰατρῶν ποιεῖν.

Ἄλλο.

Μαρμάρου μέρος ἐν, ὄρενιδος μέρος ἐν,
Σμύρνης μέρος ἐν, ὑελίου μέρος ἐν, λυκ-
νου μέρος α'. μασίχης, πεπέρεως, ριπίνης, κλη-

T ij

μα σαφυλῆς μηαίνης καυθὲν καὶ ξηρόν ῥυό-
μυον μέρϑ· εἴ· ταῦτα πάντα κόψας καὶ σή-
σας αἰαλάμβανε, ἔκωπεν ὄρνιθος, καὶ ὅξϑ
τὰ δρεκουῶτα, καὶ ἔπιδύσκει ὡς περ εἴρηται.

Μάλαγμα.

Σ Μύρνιω Ἀληθινῷ, καὶ ἀλόλιω. ἀμφοτέρω
μίξας ἔλαιώσας, καὶ λυκὸν ὡς ἀνελό-
μυον, ἔπιπῃ διφυῶς, ἔκ ἔπιδύσκει· καὶ ἔα
αὐτὸ ἄχρει ἀνὰ ποταμὸν ἢ εἰς πόντον τοῦτον.

Εἰς θλάσιν ποδός.

ΕΠίδει τῷ ποδὶ τῷ ἱέρειος Γυῖον καὶ λί-
βανον ἴσον λειώσας, * καὶ ὡς τὸ λυκὸν ἀναλα-
βών· εἴτα ἐλέω λυκῷ ἔπιδύσκει· καὶ ἀ-
πόλυτον αὐτὸν εἰς οἰκὴν αἰετός, καὶ ἀποκαταστα-
θήσεται.

Γοῖα τῶν κλασμάτων θεραπεύονται, ἔκ ποῖα οὐ.

Κ Λάσματα θεραπεύονται διάφορα. εἰς βε-
βῶνϑ κλαδεῖς ἱέραξ, μύρς ἀνελόμυος
ὁμοίως ἔκ ἄρμου, καὶ ἔκ * ἀκροπτερός. τὰ δὲ
διωάμυρα θεραπεύονται ἔπιδύσας νερὸν ἁλιν.

ἢ καλὰ μὲν ἔξισωσον, ἢ Θ πόδα, ἢ ἕτερον
 μέρ Θ , καὶ εἰς κοιτῶνα σκοτεινὸν χόρτον στρώ-
 σαι, δόπου ὅρνεον, πρὸς τὸ σκύλλεσθαι.
 κατὰ κοίτην δὲ κρέας, ἢ ὥρα κλέει αὐτὸ, ἔ-
 φες Ἰππὶ ια' ἡμέρας· ἢ μὲν ταῦτα ἄρας αὐ-
 τὸν ἡρέμα ἐξωλύσον τὸν νάρθηκα δὲ τὸ κλάσ-
 ματος· ὁρήσας δὲ αὐτὸ τὰ νεῦρα παρασπασ-
 μῆα. λαβὼν οὖν ἐμπλάσσειν χαλαστὸν Ἰππ-
 δεῖς, πρὸς τὸ συγχαλάσαι ἔ- μαλάξαι τὰ νεῦ-
 ρα. ἐστὶ δὲ ἡ συνῶσις ἔ- ἐμπλάσσειν, αὐτὴ· λι-
 θαργύρου λίτρας β'. πίσης α'ς". ἀσφάλτου ἰσ-
 δαίης λίτρας β'. πιτυίνης ξηρᾶς λίτρας β'. κη-
 εῖου λυκοῦ τρακτοῦ λίτρας β'. λιβάνου λί-
 τρα α'ς". σέας ταυρείου οὐγγ. σ'. ὀλθέας χυ-
 λὸν· λινωσπέρματος χυλὸν ἀνά οὐγγ. σ'. ἐλαίου
 χαμαμήλου τὸ ἄρτου· τὰ τικτὰ τίξας μὲν
 ἔ- σέας. Θ δὲ λιθάργυρον ἢ ἑὸν χυλοῖς ἐ-
 ψήσας μὲν ἐλαίῳ, Ἰππὶ βαλεῖ τοῖς τικτοῖς, ἔ- πάλ-
 λιν ἐψέ τὸ ἱκανόν, ἢ ἀνελόμενον ἐν τῷ πυ-
 ρὸς, ἐπίπαθι πλεῖον ἀσφαλτον καὶ πλεῖον λίβα-
 νον κεκομμῆα· ἢ κινῆ ἕως ψυχρανθῆ, ἢ ἀ-
 ναμαλάξας, ἔχε ἢ χεῖρ.

Τ. ιιij

Εἰς ἐμβολίῳ ποδός.

ΕΑΝ μὲν πλεοῖς τὸ τῆς πλεων γρόϋ ἐ
 φύσις ἐπλούτεσε, δι' ὧν (Ω) αἶρα διατέμνη
 εἴδεται, ἀλλ' οὐδ' οὐ μείονα πύπου, καὶ πλεὺ δ' ἀπὸ
 τῆς ποδῶν αὐτοῖς χρεῖδω ἐ σωέρχαν ἐνέθη-
 κεν· εἴπερ θηρόνται διὰ πύπων, καὶ ἐκκρατεῖς γί-
 νονται τῆς ἐχθρῶν, ἐ τῆς Ἰσφῆς ἂν μάλα πε-
 ριδρατήοιμοι, τὸ ἴσον βούλονται ταύτης ἡδέως
 τῷ ῥάμφει, καὶ ἀναλαμβάνοισι· καὶ μὲν ἐ ἀ-
 ναπαύλα τυτοῖς ἐν τῷ καθῆσθαι πρὸς ἐνοι
 γίνονται, (Ω) ἐ τῆς πλησίον πόδου ᾤραμυδού-
 μοι. ἀλλὰ π' ἐπ' νυν ταύτης φύσεως δῶρα
 ἀπαριθμεῖσθαι, πάλιν εἰς ᾤραῖσθην πινων, ἢ τῆς
 δέσεως ἐμβολίῳ πνα ὑπομεινάντων βοήθειαν·
 ἐξὲ δὲ ὁ πύπων τῇ φροντίδι ἐναχολούμην
 ταῦτα· ὅταν ἐμβολίῳ ὑπομείνη ὁ ἰέραξ ἐν τῷ
 ποδί, ἢ μετὰ κίνησιν δακτύλου, ἢ αὐτὸν πλεὺ
 δέσιν τῆς ποδός λαβῇ, ἢ ἀπὸ σείγματος, ἢ ἀ-
 πὸ τῆς πεπλανῆσαι αὐτὸν ἐν τῷ κονταρίῳ,
 μὴ κρεμαμύου κατὰ πετάσματος· δεράπεινε
 αὐτὸν οὕτως· σκορῶν χαλκίως λαβὼν, καὶ κό-
 ψας, ἐ τεύψας ὀπμυῶς, καὶ μὲν ὅξου λειώ-

σας, $\textcircled{\text{W}}$ πάγοντα τόπον χείε. ποίς δὲ ἔῃ τὸ τῶν
κοχλίων τῶν μικρῶν κατάχεισμα, ὡς ἐν τῷ
ᾧ φλεγμονῆς εἴρηται.

Μάλαγμα.

Κ Ασπείου, ἰοῦ, ξυστοῦ φύλλα, λιθαργύρου
ἀνά οὐν. ε'. Σμύρνης, κηροῦ, ἀσφάλτου,
ἀνά οὐν. β'. τὸ κασόει $\textcircled{\text{W}}$, $\textcircled{\text{W}}$ λιθαργύρου $\textcircled{\text{W}}$, ἔ
τὸ φύλλον $\textcircled{\text{W}}$ κόψας, ἔ σήσας, καὶ ἀνακαθάρας
λεπρῶς κοσκίνῳ, καὶ τὰ πικρὰ τήξας, καὶ ἀνα-
μαλάξας ἐπιπλάσας περὶ τῶν ὕδατι θερμῶν.

Περὶ οἰδηκός, ἥτοι ἀπόγου.

Γ Ινεταί τὸ ποιοῦτον ἀπὸ λώρου Σκληροῦ, ἢ ἀπὸ
χρόνου Σκληραῖ. ἢ οὐδὲν θεραπεία αὐτῇ. ἀ-
μυχὰς δίδου εἰς τὸν δακτύλου καθ' ὁδόν, ἢ
μὲν φλεβοτόμου ἰατρικοῦ, ἢ μὲν ὀξυτάτης ἔ
λίαν ἡκονηδῆς μαχαίρας. εἴτα λίβανον καὶ
λιθαργύρον, καὶ ὕερον ὀλεξαρδρινῶν, καὶ ὡσὺ τὸ
λθυκόν, καὶ κοχλίου τὸ κολλῶδες καὶ σιγῶδες
λειώσας, ἅμα κατὰ πᾶσι τὰ πόδα, καὶ ἐπιπλάσας,
καὶ μὴ λύσης αὐτὸν, ἀλλ' αὐτὸν ἐν ὕδατι θερμῶν. εἴθ' ἔ-
πως οἶνω θερμῶν ἐπὶ βρεχέ τὰ πόδα, ἔ καλῶς ἔξ.

Εἰς ἀνοιδουῦται πόδα.

ΚΗροῦ οὐγ. δ'. σέας ὀρνιδίου οὐγ. β'. ὁ ποῦ
βαλσάμου τὸ δερκοῦ μίξας, ἔ ποιήσας
κηροπλῶ, ἐπιπείθ.

Εἰσφαιροποιηθῇ ὁ ἀσράγαλος, ἥτοι
φλεγμαίνη.

ΛΑβὼν λίβανον δερσινικόν, ἔ ὑελον, καὶ
μδρμδρϞ, τὸ ἴσον ἐκάστου τείψας, καὶ
λειώσας, ἀνάλამβανε χολλῶ τράγου καὶ ὡς
τὸ λυκόν, καὶ ἐπιπείθεις εἰς Ϟ ἀσράγαλον τὴν ἰέ-
ρακϞ, ἔ ἐπιδέσκει διφυῶς.

Εἰς φλεγμονῶν ἰέρακϞ.

ΛΑβὼν κινάδια, καὶ Ϟμύρνῳ δληθινῶ, καὶ
ἀκακίας τὸ ἴσον ἐκάστου τείψας, καὶ λειώ-
σας ἐν ἰγδίῳ ἐπίσαζε ὅξϞ, καὶ ὅταν γλοιῶ-
δες γρήται, χεῖε τούτου ἑὸν πόδας.

Ἄλλο.

Κοχλίας μικροὺς λαβὼν, ἔ σπῶ τῷς ὀσρά-
κοις αὐτῶν θλάσας, ἐπιπείθουν δι' ὀδονίου, καὶ
ἔ ἐπιδέματος λαβὼν, χεῖε τὰ φλεγμαίνον-
τα τῇ

τα τῶν ποδῶν μέρη.

Ἄλλο.

Μαρμαῖρα καὶ ὄσφρακου δ' ἀπὸ κατενέξεως*
οἰκημάτων, καὶ γύφου, καὶ ἀμμωνιακοῦ, καὶ πε-
πόλιος, καὶ κόπερου καθοικιδίας ὀρνιδος, καὶ ἀ-
λατος γαβρεικοῦ, καὶ ριτίνης, καὶ πίσης· ταῦτα
τῷ ἴσῳ σταθμῷ βάλλων, καὶ κόψας, καὶ αἶαμα-
λάξας, ἔπιπῃ.

Εἰς πεντροφλὺ ποδός.

ΣΜύρνῳ δληθινῷ, καὶ κοχλίου τὸ σαρ-
κῶδες λειώσας ἔπιπῃ.

Εἰς νδροζώτοις.

ΕΚ συμπλοκῆς ὅστιν, ὅτε τῶ νδύρα ἐν τῇ Ἰγ-
πῇ ζωθέντος συσπᾶται τῶ ἱέρακος ὁ ζω-
θεὶς ποῖς· δεῖ οὖν τὸν πεσόντα ποιούτω πᾶ-
σι ἐπαντλεῖν ἐλαίῳ χλιαρῷ, καὶ μῆ τι κα-
ταύτησιν, μαλακτικὸν ἐμπλάσσειν ἔπιπῃ.
δεῖ δὲ ἔστω σιωχέσερον ποιεῖν τι καταύτησιν.

Εἰς μυρμηκίαν.

ΤΟΝ ἱέρακα συμβαίνει μυρμηκιᾷ, ἐπα-
ναστάσεως πρὸς γνομῆς τυλώδους τῷ πύ-

V

Του σώματι. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῶν παίδων εἶδος πε-
 ριφερές τιχάνον, καὶ παλατεῖαν ἔχον πρὸς βά-
 σιν πρὸς τὰς ἀποξύσεις, αἰδοῦσιν ἐμποιεῖ τῶν
 παρὰ δὴματός μύρμηκος· καὶ οὐδὲν θεραπεύει
 οὕτως· ἀχειοσυκῆς ῥίζαν νεαράν σιωθλαίας,
 ἀπόθλιψον, καὶ λαβὼν τὸν ζωμόν, ἐπάλειφε
 αὐτάς, ὅς θεραπευθήσεται.

Ἄλλο.

Κεδρέαν μὲν ὅξοις δριμυτάτου, μίξας, ὑ-
 πάλειφε.

Ἄλλο.

Ἀκροχορδόνιω βοτανίῳ μὲν πηγαίου χλω-
 ροῦ, ἀναδέσμου· ἐν δὲ λαβὼν ἐν ἰγδίῳ, κόψας
 αὐτὰ ἐπιχειέ.

Εἰς ἥλοις.

Χελώνης αἷμα λαβὼν, μίξον μετὰ ὅξοις
 δριμυτάτου, καὶ ἀλείφε αὐτά.

Ἄλλο.

Ὡς ἀνθρώπων, οὕτω δὲ καὶ ἱέρακι συμ-
 βαίνει ποδαλγία, ῥύματος πρὸς ἀνῶθεν ὥσπερ
 ὅχρεα πρὸς κἀπαντες κατὰ ῥέοντος, τῆς αἰτίας
 ἐν μοχθηρῶν γλυκερῆς χυμῶν· δεῖ οὐδὲν θερα-

πέυειν οὕτως· ἀγκύας σάκτες γράμμ. η'. ἀμ-
μωνιακοῦ θυμιάματος γράμμ. β'. δλόης ἰνδι-
κῆς γράμμ. α'. βόλβος σπύλλης. γράμμ. α'. κόλλης
τεκτονικῆς γράμμ. α'. λίβανον δῖον γράμμ.
α'. ἐλλεβόρα κηλικοῦ γράμμ. α'. ὄξους ὃ δῖ-
κοῦ. ὃ ἀμμωνιακόν, καὶ Φ λίβανον πωρόχ
μῦ ὄξους· τὰ δὲ λοιπὰ κόψας καὶ τείψας ἐ-
πίβαλε τύποις, καὶ πάλιν λείου, ὃ ἀνάπλαθε
θρίσκοις, καὶ ἔχε, ὅππῃ τῆς χρείας δὲ δια-
λύων ὄξει, χρώ.

Πρὸς πόρους $\Gamma\Delta\Upsilon$ ἐν ποσίν.

ΤΟΥΣ δὲ πόρους $\Gamma\Delta\Upsilon$ ἐν ποσίν ἰασώμεθα,
διαπαντὸς ὕδατι καταντλουῦντες ψυχρά.

Εἰς ρεύμα ποδός.

ΛΑβὼν πᾶσαν ὑγραν, καὶ ξηροῦ ξανθοῦ,
βάλλε ἐν χύτρᾳ, καὶ ἔψ· εἴθ' ἔτιως ὅππῃ-
παθε κεντῶριον κεκομμένον, καὶ ἀναφυρά-
σας, ἀλειφε $\Gamma\Delta\Upsilon$ πόδας τῶ ἱέρακ Θ .

V ij

Εἰς Ἀποβολὴν ὄνυχος.

ΠΟλλάκις συμβαίνει πρὸς τὰ πόλεμα
 τῶν ὀρνέων διαμαχόμενον (Ϝ) ἰέρακα ἀ-
 ποβαλεῖν πνα τῶν ὀνύχων· καὶ μάλιστα ὅταν
 πῆξας εἶναι ὄνυχας, ὑπὸ πολλῆς ἰχθύος τῆ πο-
 λεμεῖν ἀποσῆναι απουδάζων, μὴ ἀνίσιν αὐ-
 τός· οὕτως γὰρ ἐκκινηθεὶς διαφθείρεται μᾶλλον,
 καὶ ἀποβάλλει (Ϝ) ὄνυχα, μὴ δυναμένης τῆς
 ἰχθύος καυθεῖναι, ὃν θεραπεύσας τὸνδε (Ϝ)
 τόπον· λαβὼν (Ϝ) ἐμβληματόν ὄνυχα τῆ ἰέ-
 ρακος, καὶ ἔπιχεισας τῇ τῆ σιδήρου σκορίᾳ
 λεπτῇ λίαν κεκομμένη, ἣν χεὶρ ἔχῃ ἀεὶ ὡς
 ξηρίον, (Ϝ) τόπον, εἴδατε ἐμβολὴν γέρονε τῆ
 ὄνυχος, εἰσάγειν ἀρμεδίως, καὶ ἔπιδήσας κα-
 λῶς, φύλαττε· κολλήσας γὰρ ἐκ εἰς μακρὰν, ὑ-
 πὸ τῆ φαρμάκου· δέδεσθαι δὲ μέγας ζ' ἡ-
 μερῶν ἔπιμειν· εἰ δὲ φλεγμονὴ ἐπανασῇ
 ἐκ τῆς ὀδυῆς, τείψας ὄσρακον τὸν ἀείπν(Ϝ)
 λεγόμενον, ἔπιχειε πάλιν τῆ ὄνυχος ἐμβολήν,
 κάλλισον δὲ ποιήσας, εἰ δὲ ὅλον τὸν πόδα χεί-
 σας, ὅθεν τὸν ὄνυχα ἀντιστήλας ἐμβληθῆναι.

Αλλο.

Εἰ συμβῇ κλάσαι $\textcircled{\text{W}}$ ὄνυχας, ἢ ἐμβαλεῖν
 ὑπὸ οἴας δὴ πν $\textcircled{\text{G}}$ αἰπας, καὶ μάλιστα τῇ με-
 γάλων ὀνύχων· εἰ μὲν ἔξω τῆς θέσεως κλασθῇ,
 ἐκλείσθης $\textcircled{\text{W}}$ ἱέρακα δίχα δεσμών ἐν οἰκῇ μα-
 π, καὶ καλῶς εἰς πῦρ χρεῖαν ὅπῃ τῷ ᾧρα-
 βάλλειν πῦρ ὑφίω, ἀλειφε $\textcircled{\text{W}}$ ὄνυχας ἀξου-
 γίῳ νεαρῇ χοιρείῳ, ἢ ὀρνείῳ, καὶ ἐν παντὸς
 ὅπου αὐξήσθ $\textcircled{\text{W}}$ ὄνυχας. εἰ δὲ πλησίον τῆς θέ-
 σεως ὑποκλασθῇ, ὅμοιον γῆμα ποιήσας χαλ-
 πῦν ὄνυχος, ἐν τῷ μεσώσας ἀξουγίῳ χοι-
 ρεῖῳ ἀεὶ δόξουσιν $\textcircled{\text{W}}$ κόνδυλον τῷ ὀρνέου, καὶ οὕ-
 τως αὐξάνομεν $\textcircled{\text{G}}$, ἴσος τῷ ἑτέρῳ γυήσεται.

Εἰς τὸ ποιῆσαι ἀπαλὸν ὄνυχας.

Σ Τερεώσθης ἀπαλοὺς ὄνυχας τῷ ἱέρακι, εἰ
 μὲν ὅξοις δριμέ $\textcircled{\text{G}}$ δερμοῦ διαβρέχης αὐ-
 ξήσθης δὲ ὑδρελαίῳ χλιαρῷ διαβρέχων.

Εἰ ὄνυξ ὑποδύθῃ.

Λ Ἰσάργυρον καὶ σμύρναν λειώσας μὲν ὅξοις
 ὅπῃ χειρὶ.

V iij

Εἰς τὸ κάμψαι ὀρθότατον ὄνυχας ἱέρακος.

Ιέρακος δὲ χερσὶς κάμψας τὸν ὄνυχας, ἐὰν
μάλαγμα ἰππιατικὸν ἴπιδις, πλεία
πρότερον χρώμενος, καὶ οὕτως καταμικρὸν
κάμπων αὐτοῖς. ἢ δὲ τῷ ἰππιατικῷ μα-
λάματι σιδήρεϊς ὅσιν αὐτῇ ἰχάδων λιπα-
ρῶν τὰς σαρκας, σαφίδας αὐτῇ τῇ γιγάρπον
δύα οὐτ. α'. κίθου ὀπιοῦ οὐτ. α'. καρδαμύμου
σπέρματος οὐτ. α'. ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος
οὐτ. ε'. πύλης, πορρόλεος, χαλδαίου, κη-
ροῦ, ὀποπανίκου, ἰξοῦ δρυϊνοῦ. δύα οὐτ. γ.
στάτος ταυρείου, στάτος υἱοῦ, στάτος χλωίου,
δύα οὐτ. α'. τὰ ξηρὰ κόψας καὶ σήσας, καὶ τὰ
τηκτὰ τήξας, ἴππιατε τὰ ξηρὰ, καὶ ἀναμα-
λάξας χρώ.

Ὅπως δεῖ κινεῖσθαι τὸν ἱέρακα εἰς τοὺς πρὸδικας.

ΤΟΥ ἱέρακος ἀσκηδέντος καλῶς ἐν τοῖς
ἐκκληπίσμασι, καὶ εἰς γνωριμότητα ἀκρι-
βοῦς τῆς ἱερακοσόφου φωνῆς, καὶ τῆς συειγ-
μοῦ χρομίου, ὡς ἅπαξ λαληθέντος ἰξίπια-
σαι τὸν δούρειον, ἢ τῇ χειρὶ πορροκαθημένη,

καὶ ὁξέπιπτος, ὅρα τὸ ἱέρακ' ἐκαῖσε ἀπολυ-
 θέντος, καὶ ἐπιδικνυμένη ἐπιδράττειν βροχί-
 ατος, καὶ ἤδη πρὸς τὸ μῆνιν διεσθῆναι γεροντός
 ἐπιτηδείου, δαῖ πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς θήρας.
 Φροντίζει καὶ τὸτο· πρὸς φάτως ὁξ αἰγὸς
 κρέατος, ἢ πρὸς ἀπὸ, ἢ γαίλας καθαροῦ, καὶ
 μὴ νυκτοφάγος ἢ λιπώδους ἀπογεύεσθαι (π) ἱέ-
 ρακα, ποσούτων, ὡς μὴ ἄχει κόρου πλὴν γα-
 στέρα ἐμπλησθῆναι, ἀλλὰ τὸ δροκυῖος πρὸς
 κόρον τὸ ἥμιον· εἰ δὲ ἀπορία νεαροῦ κρέατος
 τοιούτων γινέσθαι ψυχρότερη, καὶ ἐκ μιᾶς ἡμέ-
 ρας τυγχάνοντος· εἰ δὲ δύο· μὴ * μὴ ὡς ἔχει
 ψυχρότης, οὕτω διδόναι τῷ ἱέρακι· ὁφίζε-
 σθαι δὲ δαῖ καὶ ὡς νεαρὸν τὸτο τυγχάνον καὶ
 πρὸς φάτος· ψυχρότερη τυγχάνοντος ἢ καιροῦ,
 καὶ ὡς χαμῆς, τρεῖς ἄτε μεριζομένην, ὧν
 πρὸς αὐτὴν χλιαρὴ ὕδατι τὸ βροχισσόμε-
 νον ἐμβαλὼν, καθαῖραι ἐπὶ ὕδατον πλὴν ἐξω
 ἀνδύαν· ἐὰν δὲ μῆνιν ἄχεις ἀν' χλιαρὸν
 γρήται· εἴτα ὁξαραγῶν, δώσας εἰς δοῖνιν τῷ
 ἱέρακι. δευτέρᾳ δὲ, χλιαροῦ ὕδατος μὴ διρε-
 θέντος, πρὸς δερμανεῖς τὸ κρέας, τοῖς δακτύ-
 λοις καταψῶν ἢ στυπτικῶς συστρέφων, ὥστε

θερμανθῆναι μὲν, μὴ ξηρανθῆναι δέ· ἔ-
 τω δώσῃς εἰς βωχίαν τῷ ζῳ. τρίτη δέ, εἰ
 σερήσῃς ὕδατος χλιαροῦ ἔ- πυρὸς ὑφάσματι
 καθαρά, περικαλύψῃς τὸ βρώμα, ἔ- τῃ οἰκείᾳ
 ἐναποθήσῃς μαχάλη· οὐ μὲν ποί τῆς σαρκὸς
 τοῦ φαίνειν ὀφείλον * τὸ περικαλύπτειν τὸ δούλιον
 ὑφασμα, ἀλλ' ἄνωθεν ἐσθῆτος μίας ἀποτίθε-
 σθαι, ἵνα μὴ τῆς ἀνδροπείας ἀπολαβὼν ὀδ-
 μῆς, ἀπολέσῃ μὲν ἔ- πτω οἰκείαν ῥωστικὴν δύ-
 ναμιν, γήνηται δέ καὶ βλάβης τῷ ζῳ φαί-
 νον· καὶ οὕτω διαφυλαχθὲν φρεσὶν εἰς βρώ-
 σιν καὶ τῷ ἄνωτέρῳ σκοπόν. θερμότερου δέ ὄν-
 τος κατὰ στήματος, ὕδατι πλυθεὶν αὐτὸ, ἔ- εἰς
 βρώσιν παραπθέσθαι τῆς ζωῆς· οὐχ' ἀπλῶς δέ
 δώσῃς τὸ τοιοῦτον βρώμα τῷ ζῳ, ἀλλὰ μέ-
 ρει λεπτύναι τῆς κρέατος ἐπιπικάλυψον ἐν τῷ
 μέρει βαμπακίῳ καθαρόν ὡς τὸ ὅλον δοκεῖν
 εἶναι κρέας· ἔ- φαγὲν τοῦτο ὠφελήσεται οὐ
 μικρῶς, ὥστε τὸ χωνεῦσθαι, ἔ- πτω ὀρεξιν διεγεί-
 ραι, καὶ τὸ πὰ περὶ καὶ μοχθηρὰ ἀποσκηδύ-
 σασθαι. οὕτω δέ αὐτὸν δρέψας, τῷ σωῆσθαι τό-
 πῳ ἐκείνῳ, καὶ περὶ μὲν αἵματι ὡς ἴσῃς ἢ,
 ἢ θ'. πλυνθῆναι δέ τῇ λαίᾳ χεὶ λάβης, ἔ-
 ἐπὶ

Ἰππὶ ἀλόγου καδίσσης, ἔ ἐλάσης αἰῶ καὶ κατῶ,
 ἡμέρος πεποπυύζων, καὶ κατὰ ψῶν αὐτῶ τῇ
 δεξιᾷ χεὶρ· δεικνύειν τὸ ἄλφει καὶ τὰ ἐμπρο-
 σθια καὶ τὰ ὀπίσθια βασιζομένη αἰχρὶς ἐσπέρας.
 συμβάλλεται ὅ τῆτο καὶ εἰς πλὴν θήραν, καὶ εἰς
 τὸ χωνεῦσαι, καὶ εἰς περὶ θυμῶν ὀρέξεως ἐλ-
 θεῖν. ἐσπέρας δὲ τῶ σωήθῃ τόπω καδίσσης αἰ-
 χρὶς ὀρθου· καὶ πάλιν ἀνάσαι, καὶ βασιάζας τῇ
 χεὶρ, πλησιάζας τῇ φωπῇ, εἴ τε κηρός ὄσιν,
 ἢ λύχνῳ, ἢ δαίδης, μὴ μὲν τοι τῶ καπνοῦ
 αὐτῶν, ἔ ποπυύσας, καὶ κατὰ ψήσας, ἵνα τοι συ-
 νήθης γνῆται, καὶ δυχέρουτος, καὶ ἀγαπηθήσῃ
 ὅτ' αὐτῶ. ἡμέροισιν γὰρ περὶ ξενεῖ τὸ Ἰππὶ
 χερὸς βασιάζεται, καὶ μετὰ διδόναι κολακείας
 καὶ ποπυύσμάτων. ὀφείλει δὲ περὶ σείναι, καὶ
 τὸ κυνηγέλικόν κυνᾶριον εἴ τε τῆς δίωχίαις,
 καὶ τῆς αἰῶ καὶ κατῶ περὶ ελθύσεσιν, ἵνα περὶ
 ἀλλήλα ἐκάτερα ἐδίζωνται, καὶ καμροῦ κα-
 λουῦτος, ὡς συνεργὸν ὀρεῖν ὅ κύναι, ἔ μὴ ὡς
 ἐκ πολέμιου δυνάμει, καὶ ἐκιδιδράσκειν· ἐὼ δὲ
 κατὰ λαβούσης, Ἰππὶ πλὴν θήραν ἐξίεναι. καὶ σκο-
 πείδω τόπος μὴ ἀπλῶς καδομαλισμὸς
 καὶ ὑπὸ, ἀλλὰ καὶ ρύακα πνὰ ἔχοντα, ἔ κα-

Ταφυγὰς μὴ συνεχεῖς, ἀλλ' ἐφ' ἱκανὴν ἀλλή-
 λαις διῆσαι μύθας, ἀλλὰ μηδὲν αὐτόδοις ἢ αὐ-
 τοδοδοῖς, ὡς ῥυάξιν ἑτέροις αὐτῶν ἐξι-
 σοῦσθαι. πάντα γὰρ, τοῖς μὲν διακομύθοις πη-
 νοῖς λισσιτελεῖ, ἔπειθ' ἐβοήθησαν αὐτῶν ἢ δια-
 φυγὴν ἔτοιμα· τῷ δὲ θηρατῇ ἱέρακι, τῷ συ-
 νεχεῖ τ' ἔπειθ' ἐπὶ τὰ αὐτῶν τῶν βοιωτῶν πηήσεων, ἔ-
 τῳ ἔπειθ' ἐπὶ τὰ βαδύτερα Φ μόχθῳ τὲ αὐξον-
 τα, ἢ εἰς θάλασσαν εἰσφέροντα, ἢ καὶ τῶν πηλοδ^ο
Φ ἱέρακα ἀποναρκῶντα οὐχ ἥκιστα, καὶ Ω
 θηρατῇ αὐτοκίμον ἀποφαίνοντα· καταλαβὼν
 δὲ Ω τόπον, καὶ δῆλος τοῖς πρῶτοις μὴ γερο-
 νῶς, ὁφείλει τῷ ἐδάφει καθίστασθαι, καὶ τῶν ἐ-
 πασμάτων τῶν πρῶτων ἐπακροῦσθαι τῷ μὴ-
 πῳ θηρατῇ ἱέρακι. εἰώδασι γὰρ περὶ κελα-
 δεῖν ἢ συχόν π' ἔστι διάτρον ἅμα, ἀκολουθεῖν τε
 ταῖς ἐκείνων ὁδοῖς, ἔπειθ' Φ τόπον ὡς οἶον τε κα-
 ταλαβεῖν, περὶ λαλῶν ἡμέρας, ἔα, ἔα, ἔα. αὐ-
 τῇ δὲ ἡ φωνὴ πείθειν τῶν πρῶτων δυνάται,
 κατανύειν τὰς κεφαλὰς, καὶ μὴ ταρτάσασθαι,
 καὶ μάλλον Φ καλουῦντα ἡμέρας διώμε-
 νοι· ὁ δὲ περὶ λαλῶν, ὅτε δὴ ἔστι πλησάζει
 αὐτοῖς, συνεχεῶς χρῆσθαι τῷ ἔα, ἔα, ἔα, ἡμέρας,

ἢ προσέχρω τυτοῖς· ἵνα μὴ τοῖς ποσὶ καὶ μι-
κρὸν διαδράντα τῇ κοιτῇ πρᾶγμα τοῖς θη-
ραταῖς παρέχωσιν, ὥστε ἐφθρεῖν τυτοῖς· τὲ δὲ
κοιτασοῦ ἀσφαλῶς τὰ ρηθέντα ποιήσαντος ἔ-
ο θηράτης σὺν ἑτέρῳ κατειληφὼς τῇ θη-
ρὺν κινῶν κυναρίων δεδεμμένων ὄντων, ἔμα-
θὼν, ὅπως τὲ ἀκίνητοί εἰσιν ὁ πρῶτος, πει-
σκοπέτω ἐν ἑκατέρῳ τοῖς μέρεσι σιωπῆσθαι τε
καὶ λαοῖ, ὥς ἔα ἀρμόσειν εἰς καταφύγιον,
καὶ ἔτι σὺν ἐκείνῳ τῷ μέρει σιωπᾷ κατ' ἐ-
θείαν τῆς θήρας σιωπῆσαι, καὶ ὁμαλῶς ἐπι-
ταξάτω βαδίζειν, καὶ διὰ προσοχῆς, φωνᾷ
τε ἀφιστάει σιωπῆσαι ἔσμενοι. καὶ ἡρῶσαι
τοῖς ἐπιφερομένοις ῥάβδους τοῖς θηραταῖς,
παῖν καὶ εἶπ' κατ' ἐθείαν κλάδους, πλὴν γλῶ-
τᾶς βοτάνας, καὶ εἴ π' ἐστὶν ὅρεσιν παρατυ-
χόν· ὅπου δὲ οὐδὲν σώζει ἡ ῥάβδος, πέμπειν
λίθοις, ἢ βόλοις τῆς γῆς, ὥστε τῷ συνεχεῖ τῇ
κτύπῳ ἀπαρχθῆναι εἶπ' πρῶτος· σὺ δὲ ὁ
ἰερακὲς ἐν τῇ λαίᾳ φέρον πόρρωθεν ἐπα-
νεστηκὼς προσδόντα εἶπ' πρῶτος διελύσε-
αι· * προσδόντα αὐτοῖς· καὶ ὡς ἀκούσας τῆ πα-
ρανότῃ, καὶ, θεῶν, εἰ ἅμα τῇ πλήθει ἐκείνων,

παρδυμῆσαι ἔο' ἱέραξ, ἔ' μὴ λύσης αὐτῷ,
 ἀλλὰ μικρὸν ἀποτρέψας, ὥς μὴ ὀρεῖν, δια-
 τέλεσον ἄχρ' αὐτῷ διελθεῖν τοῦ πρῶδικας ἐμ-
 παρθεν ἔ' ἱέρακ', διὰ τὸ κατευθύνειν ἐκείνων
 εἰς διώκοντα, καὶ δείξας αὐτῷ αὐτοῦ καλῶς,
 σκτείνας πλεῖν χεῖρα, ἀπολύσον αὐτὸν ἀφ' οὗ,
 κολακεύων καὶ ἐποτρυνών, καὶ παρράλεον ποιῶν·
 καὶ τοσοῦτον αὖξων πλεῖν φωνῇ, ὅσον ὁ ἱέραξ
 δῖσταται, καὶ παρὸς τὸν διαγμὸν ἀπεύδῃ. ἔ' οὐ-
 πως ὁ λύσις ἔ' ἱέρακ' γνομένη κατεκείστω
 ἀσφαλῆς. θράσος γὰρ εἴησι τῷ ἱέρακι, ἔ' παρ-
 δυμῆσαι εἰς τὸ διώκειν, ἔ' τοῖς ὡσὶν ἐκείνου τῆς
 φωνῆς πεμπομένης σιωῇσι καὶ γωεῖμον·
 καὶ τούτῳ γὰρ παρωδούμεν, οὐδὲ πλεῖν τῷ
 ἀετῷ ποιεῖται ἐπέλυσιν. ὑπὸ τούτων κατε-
 ατόμεν· εἰ δὲ μήπω τοῦ πρῶδικας σοχάση-
 ται, καὶ ἅμα τῇ φωνῇ τῷ παλαιῷ τῷ ἀπο-
 λύσει, ἀσυχῶν τῆς θήρας, ἔ' θλιβήσεται, καὶ ὀκ-
 νηρὸς εἰς τὸ ἐξῆς θυγήσεται καὶ ἀνένεργος· ταῦ-
 τα μὲν παρὸς τῆς ἀπολύσεως. θηράσαντος δὲ ἔ'
 ἱέρακ' ὅξει χησάμεν τῷ ποδὶ, πλησιά-
 σαι ἀπεῦσον τῷ θηρατῇ, ἔ' ἀπαράχως ἐλθίσας,
 καὶ κολακεύσας, χεῖρ τῇ σιωῇ φωνῇ, ὡς

ᾧ, ᾧ· καὶ ποπώζων φεικάδισον, τῇ μὲν χι-
 ρὶ τῇ * κοντῷ ἑπιλαβόμενον· ἔϊερακ· τῇ
 ἐτέρῃ δὲ αὐτῷ τὸ οὐραῖον ἑξομαλίζων, καὶ ἔα
 κατὰφασαι ὡς βούληται ἔθραματος, καὶ
 κορεσθεῖν· μὲν δὲ πλεὺς ἑφελὺ αὐτὸν ἀνελό-
 μενον, τῇ συνήθει ἑδρα ἔτον κἀδισον ἀπαρά-
 χως, καὶ αὐτὸν ὀχλήσεως. ἑκαθίστας ὅ τῳ συ-
 νήθει κοντῷ, μὴ ἀμυγήσης, ἀλλὰ δι' ὅλης τῆς ἡ-
 μέρας, καὶ τῆς νυκτὸς πεντάκις κατὰφασαι
 χρεῶν ἔμετασαλεδοι αὐτόν. Τούτω γὰρ πῶ
 ἑφελὺ ἔπλεον ἑφελὺ πέψαι πλεὺς ἐν τῇ γού-
 λα, καὶ ὑγιὲς ἔσται· εἰ δὲ ἀμυγήσης τούτου, καὶ οὐ
 κινήσης αὐτὸν πεντάκις, καὶ ὡς εἰρήναι, τῆς νυκ-
 τὸς, πέψαι τὰ σιτηθέντα αὐτῷ· ἵ μὲν ἐν α-
 πολειφθεῖσαι ἑφελὺ τῇ γούλα, ὀξώδης γνήσε-
 ται, καὶ οὐ μικρῶς βλάβη τὸ ζῶον, ἅμα ὡς
 πλεὺς ἑφελὺ μὴ πέψαι· ἅμα δὲ, ὅτι καὶ τὰ μὴ
 πεφθάντα δυσώδη γνόμενα, ἀφορήτως φέρει
 αὐτὸ τὸ ζῶον· εἰ οὖν τῷτο γνήναι, πλεὺς ἔω λα-
 βὼν αὐτόν, βάσταζον τῇ χεὶ, καὶ φειφέρον
 ἄλλαι δευτέρας ὥρας, σκόπει ὅπου ἀφώδευσεν·
 εἴτε καλέσας αὐτόν εἰς τὸ βροῦμα, μόνον ἀ-
 ποχευσάδω, καλεύσης τῆς αὐρεῖον, καὶ λαβὼν

ἐξελθε δ' ἐπὶ θήραν, ποιῶν ἅ σοι ὑπεδείξαμην·
 πρὶν δὲ παρὰ νυκτὸν καὶ αὐθις διεδυνάωντων, εἰ
 πέρδικας ἀναπλήσοις, δεῖ σοι μακρόθεν λυεῖν
 ὧν ἱέρακα κατόπαθεν αὐτῶν· οὕτως γὰρ δ' ἔπο-
 λυόμην· οὐ σκορπίζῃ τῶν πέρδικας, ἀλλ' ἡ-
 νωμόνους ἐν ἐνὶ τόπῳ, ὡς ἐν τῷ κατὰφυγίῳ
 ὡδεῖσται, καὶ τὸ δ' ἀπὸ τούτου ἐφίσταται σε δεῖ
 βοῶντα, συλεγμοὺς πέμποντα, καὶ λίδους ὅπο-
 τε χρεῖα κατ' αὐτῶν βάλλοντα· διὸ καὶ τῇ ἐπι-
 σταμνῇ ἀναπλήσει συμβαίνει εἴα ἢ πῶς τούτων
 ἀναπλήσῃς τὸ κατὰφυγίου, ὅς οὕτως θήραν ἱε-
 ρακῶ τῷ ἱέρακι χυεῖται ἐν τούτων, καὶ πρῶ-
 τέρῳ χωρεῖν, οὐ δεῖ τέως εἰ ἐπαὶ τῆς πέρδικας
 τὸ πρῶτον ὁ θηρευτὴς ἱέραξ κατὰψηλαί. δεῖ σε
 πλεονέχαιραν ἀποσάμηνον, τεμνῆν ὧν τὸ
 πέρδικος λαιμόν, καὶ πλεονέχαιρῳ διχῇ σὺν
 τῷ μυελῷ, καὶ εἰσὶ τὸν ἱέρακα ἰχυρῶς τοῖς ὀ-
 νυξὶ καὶ τῷ σῶματι κατὰψηλαί τὸ πέρδικος. ὅς
 οὕτως πλεονέχαιρῳ λαίαν τῷ πέρδικῃ ἐπιπλήσῃ
 καὶ τοῖς ποσὶ τὸ ἱέρακος ὡδεῖσται μὲν τῷ κα-
 λουμνῶ ἐπιμανικῶ· συνέχῃ δ' ἐπείρου ταύ-
 τῳ πρὸς τὸ * ἀναπλήσει τὸ θηρεύματος· τὸ
 δὲ ἤδη τμηθεῖσθαι κεφαλῇ παραδύς αἰῶθεν

ἦ Ἰπμανικίου, φαγεῖν τὸν ἱέρακα ὃς αὐτὸν
 παρασκύασον, τῇ δεξιᾷ χεὶ τῷ σώματι τῷ-
 πτω πλησιάσας· ἀψάμενου δὲ αὐτῆς ὁ ἱέρα-
 κος, μὴ πῶ χεῖρα ἀντίτεινε πρὸς τὸ γυναιό-
 τριον τῆς θήρας ταύτης καθάψαται· ἔχει γὰρ
 ὁ πέρδικος ἰσχυρὸς ποῖς ὄνυξι, καὶ ἀφίεναι αὐ-
 τὸν ἐκὼν περδυμηθήσεται. ἐνδιδόντος δὲ σου
 πῶ δεξιὰν χάνωνς τῷ σώματι, καὶ τοσοῦτον, ὡς
 μὴ δύναται θοιήσασθαι πῶ ὁ πέρδικος κε-
 φαλίῳ, εἰ μὴ ἔτι τοῖς ὄνυξιν αὐτῆς ἐπιλάβη-
 ται μόνος, πούτου ἀφελόμενος, τῆς κεφαλῆς ἐπι-
 δράττειται· ἐκείνου δὲ πρὸς πῶ κεφαλῇ ἀ-
 χρολουμένου, τὸν πέρδικα ὑποκλέψας, τῇ πῆ-
 ρα ἐναπόθου· σπεῦσον ὅ σπευγῶν τῷ ἱέρακι,
 πὰ σαρκώδη καὶ μυελώδη τῆς κεφαλῆς θοιή-
 σασθαι, ἔστω τὸ ὁσῶδες ἀνελόμενος διφυῶς
 τῷ ὄνυχων, παρέχε τῷ ζαχαρίῳ εἰς τὸ φα-
 γεῖν, καὶ περδυμοποιηθῆναι· ἔτι εἰ μὲν καλῶς
 ἐθήρασεν, ἔχου καὶ δευτέρας θήρας· ἔτι εἰ μὲν
 ἀπὸ πρὸς θηρώσει, μείζον τὸ ἔργον· εἰ ὅ ἐν κα-
 ταφυγίῳ εἰσέλθοιεν ὁ διωκόμενος πέρδικας,
 ἄνω δὲ πέταται, ἢ καθίστη ἔλγος ὁ ἱέραξ, δεῖ σε
 ὁ θηρατικὸν κῆρυκα καλέσαι, ἔτι τῆς ἡθισμέ-

ναις περὶ λαλίσαις παροτρυνέειν· καὶ εἰ κα-
 ταμάθῃς αὐτὸν σπεύδοντα, καὶ συνεχῶς ὁδ-
 μαίμῳρον, ἢ πλεὺν κέρκον σείοντα συχνῶς, γινώσκει
 ἐκεῖσε εἶναι τὰ ζήτουμένα· ἔβλεπε ποτε ὁ πέρ-
 δις πεταδήσειαι, ἔαμα τῷ ἐκείνῳ πετάσαι,
 βοῆσαι, τὸ, οὐλ, οὐλ, οὐλ· λάλη λαπρὺ· αὐ-
 ται δὲ αἱ φωναὶ περὶ θυμοποιοῦσι τὸν ἱέρακα,
 ἔα ὑπὸν ἀπὸ γάρον. εἰ δὲ ὁ τόπος ὅστις χθα-
 μαλώτῃ, ἢ ἢ ἄλλως ἀνεπιτήδῃ, εὐδα
 ὁ ἱέραξ ἐκείσε, περὶ αἰετὸν, ἢ λαμβανέ
 τῇ λαίᾳ, ἢ ἢ κύνα ἔχων ἐπὶ μῦρον, ὁφείλει
 διερδυνᾶσθαι· καὶ ὅταν ἴδῃς ἐν σημείων πλεὺν
 τῷ πέρδικον κίνησιν, βόα τὸ, περὶ σεχε. ὁ δὲ
 ἱέραξ, συνεχῶς ἔτο ἀκούων, ὅλω νῆ τῇ ἀνα-
 πῆσθαι περὶ σεχε ἔπέρδικος, καὶ ἐπὶ μῶς ἔχῃ
 τῇ πῆσθαι αὐτῷ· εἰ δὲ ὁ ἱέραξ μὲν περὶ δὴ τὸ
 θήραμα, καὶ περὶ αὐτὸ γε ὁρμίσθαι· τὸν κρα-
 λουῶτα δὲ μὴ δὴ ῥήσῃ γρηγορουῶτα, ἢ περὶ πλεὺν
 πῆσθαι κωλυθῇ ἅπαξ εἴτε δις, ὁ κνηρότῃ
 περὶ τὰ ἐφεξῆς γίνεσθαι, καὶ τῆς θήρας ἐπι-
 λήσων· πεμπόμενος δὲ μὴ περὶ σεχε, ἢ πέρ-
 δικος ἐπιλαμβάνεσθαι, ἢ καὶ δύο, καὶ πολλῶν
 ῥαδίως, καὶ οὐ μετὰ μόχθων πολλῶν, ἄχει
 καὶ

καὶ εἰς κήπον, καὶ εἰς ὁδὸν λυέτω· εἰ δὲ δυσχε-
 ρείας ἐμπεσούσης πνὺς, δύο ἢ καὶ τριῶν ὀπι-
 λάβοιτο μόνον ἐν διαφόροις λύπεσι, καὶ ταῦ-
 τα καμάτω πολλῷ· πῦραιτέρο μὴ ἀπολύειν
 ὅλως. ἀποκναίειν γὰρ συμβαίνει **Φ** ἰέρακα, ἔ-
 βουλιμαῖν, καὶ εἰ μὴ παρδυμίας μὲν ἀπέλθῃ
 ῥάση δὲ οὖν, ὡς δαλὸς τραυώτης, δένδρω π-
 νὶ ἐκκάθηται ἐγκαλυπτόμενος, καὶ μηδὲ παρὸς
 τὸ τῆς χάρος βροῦμα καλούμενος ἐλθεῖν ὅλως
 ἐδέλῃ, λήθω ἅμα καὶ **Θ** δὲ τῆς θηράμαλιν
 ἐμποιῶν· εἰ οὖν τῆς γλήπται, ἢ διὰ δυσχερείαν
 τόπου, ἢ διὰ σάσιν ἀνεπιτήδον, ἢ παρὰ τὸ μὴ
 ἐνεργῆσαι τὸ ζαγάρεον, ἢ καὶ διὰ τὸν ἰέρακα
 ἀνὸρεκτον εἶναι, ὑπεισελθεῖν δεῖ σε τὸ κατὰ φύ-
 ριν, ἔστω δὲ τὸ ζαγάρεον κατάλεγε, ὡ-
 σπερ ἕδος, καὶ εἰ μὲν ὅτι σοι πέριξ κεκρυμ-
 μένος, ἢ ζῶν, ἢ πεθνηκώς, ἐναπόρριπτε αὐτὸν
 τῷ ἰέρακι. εἰ δὲ ἀπορεῖς τοιούτου, νεοσσὸν ὄρνι-
 θος κατωκίδος, ἢ παρὰ τὸν λεληθότως ὀπρ-
 ρίπειν αὐτὸν τῷ ἰέρακι, καὶ φωνεῖν τῇ σιωπῇ
 φωνῇ, τὸ, οὐα, λαλα λα, ἔστω ἀποξέπειν
 τῆτον ἐλθόντα καλῶς, καὶ μὴ ἀπεύδην, μὴ καὶ

Y

ἐν ἑτέρῳ καμῶν ἀπορακτοῦ τῆς θηροῦ ἀπέλθης,
 ἢ μάλλον εἰ ἢ διαφόρου τῆς τοῦ παύδοι, παντε-
 λῶς ἐπιλανθάνεται τῆς θηροῦ, καὶ ὅσον ἐπι-
 στεύδης, ἢ αὐτὸν, καὶ σε, ἀνεργῆτον εἰς τὸ
 κατόλου καλίσαν· διὸ ἢ ἀχρειοῦται, εἰ μὴ πάλιν
 διὰ μεθόδου τῆς τοῦ ἐπανορθώσεως. λέγουσι
 γὰρ πῦες ④ πρὸς θήραν ἀτέχνως ἢ ἀχρηστῶς
 ἔχοντες, ὅτι πρὸς θυμὸν αὐτοῦ κατὰ σῆψιν τὸν ἱε-
 ρακα εἰς θήραν, εἰ θροφῆς καλύψεως μετὰ χεῖν·
 ἔχει οὐκ ἢ τῆς ἴσως λογιμοῦ· ἀλλ' ὅτε λιπό-
 σαρκὸς ὅτιν οἱ ἱέραξ, ἢ ὅφασιν ἀποκαθισμέ-
 νῳ· ἐπὶ τούτου δὲ οὐ τὸ ῥηθὲν θεραπεία, ἀλλ'
 ὁ λέξιν ἐπείγεται. ἔσω οἱ ἱέραξ ἐἰκάνος πρὸς
 πῦν θήραν· ἔσω δὲ ἐἰς ἀποδοκιμασμένῳ· εἰ
 οὐκ οὐ φθάσει θηροῦσαι, ἀλλ' ἤδη δὲ λαίνοιο
 εἰσελθεῖν εἰς τὸ κατὰ φύσιν ⑤, ὥστε τὸν πέρδικα
 ἀπεκείσε λαβεῖν, ὃν ἐδίωκε, σὺ ῥίψας ἑτέραν
 μὲν τῶ ἱκανωτέρῳ πέρδικα, ὡς δόξαι αὐτῷ ⑥
 εἰ ⑦ διωκόμενον· λαβὼς δὲ τῆς τοῦ ὡς ἤδη θη-
 ροῦσαντα, ἐπὶ ῥώτερον εἰς κελύσας· εἴτα ῥι-
 νηλατοῦ κυνᾶριον τῶ κατὰ φύσιν ἐπισήσας,
 κωεῖζεν ὡρα κελύσας τὸ θήραμα, ἢ σφῶν

κεχρηῆσθαι ταχύνει. καὶ αἷς μάλα πορὸς ἀ-
κριβετέραν ἀναψιλάφησιν ἐρεθίζονται, ὡς δα-
λιάσαντα τῷ τῆς κλάδων συνηρεφεί πέριδικα
ἀναπλήσαι πορὸς φυγὴν ἐξορμήσται.

Ὅπως δὲ ἐδίδκεν ἐν τοῖς Φασιανοῖς.

Πλὴν ἔν τοῖς Φασιανοῖς, ἀσκεῖσθαι ἔ-
πιδρακε· ἀλλὰ μὴ ἐν τοῖς τελευταίοις δι-
εμάσκει. ἐν τοῖς ὑστέροις γὰρ πέριδικες ἔσταν,
ἵνα ἔξ αὐτῶν ἀπογευόμενοι ἔπιδρακε, τέλος
τῆς μόχθου ἔχωσι, ἔν μὴ τῷ κεχαυνωμένῳ καὶ
ραθύμῳ διομῶ, τὸ τῆς ὀλκῆς σφοδρὸν, εἰς ἀ-
δινετέραν ἰσχύϊ περὶ, ὅτεσιν Φασιανῶν ἐρ-
γαζομένη· φωνῶν μὲν ἢ δαλαζηνῶν χρεῖα
οὐδαμῶς· ψόφοι δὲ ἐν τοῖς διεσκοιμένοις, ἔ-
λεπτότεροι συριγμοὶ τελείσθαι. φωνῶν μὲν
γὰρ ἀκούων ἡσυχῶν, οἰκείοις ποσὶ διδράσκῃ ἐν
θηραταῖς· καὶ ἐν ἄλλῳ ὅτι θηροδύμῳ, εἰ
μὴ τὸ κυνᾶριον αὐτὸ κατὰ λήψαι. τῆς δὲ ἐν
τοῖς κλάδοις ψόφων τελουμένων καὶ τῆς συρι-
γμῶν περὶ γεροντῶς, ἐξίπληται μὲν, ἐν ᾧ
κέκρυπται δάσος, καὶ οὕτως ἐπὶ ἀπείλῃ, καὶ εἰ

πλησίον μὲν τῷ ἱέρακι θηρύων ὅστι, μόχθω
 μὲν πολλὰ οὐ χεῖσαι, λύσθαι δὲ ἅμα τῇ πη-
 σὶ τὸν ἱέρακα, ἢ δίδως παρασκιδνάσθαι ἀλω-
 θύναι, ἢ εἰς μήκιστον οὐ διαφύγῃ· ἔστω δὲ καὶ
 σκοπὸς τῆς τῷ ἱέρακι βοηθείας ὁ ὑποκεί-
 μιν· χεῖρ γὰρ τῷ λυόμενῳ εἰς τὴν θήραν
 ἀπὸ ὑψηλοτέρου φαίνεται τῇ μερῶν· με-
 γάλῃ γὰρ ῥοπῇ πρὸς τὴν θήραν ἢ τῇ μετεώ-
 ρων τόπων ἀεροκόποις. τέτω γὰρ καὶ ὁ δὴ
 φυῇ θηρατὴν δοκιμον ἀναδείξεις, ἢ ἀ-
 φυᾷ εἰς ἀφυίαν ἀγάγεις ἐκ ὀλίγου.

Καὶ ὅπως εἰς νήσους ἐδίξει.

Βούλῃ δὲ καὶ πρὸς τῶν νησίων εἰπεῖν, πῶς δέ
 ἔτι πάντας θηρᾶν. ἐπὶ κατεμάθης ἀχέω-
 δέντα ὁ ἱέρακας, καὶ μηκέτι εἰς διωγμὸν ἔξαρ-
 κοῦντα πρὸ δίκων, τότε ὕστατον αὐτὸν ἐδίξει ἐν
 ταῖς νήσοις· οὕτως δὲ καὶ ἐδίσατο· φέρεις μὲν
 αὐτὸν ἐν τῇ λαίᾳ χεῖρ, ὡς ἔδος· ἔξαρθός
 δὲ τῷ δεξιῷ μῆρὸς χάλκειον κύμβαλον, ὅπως
 τύπῃς, ὅτε χρεῖα· λαβὼν οὐκ ἔστιν ἡσυχία
 λείδω· αὕτη γὰρ ταῖς ἀγέλαις ὁμοίως, πᾶσι ἐν

II Y

τόπω πνὶ καταφερεσέρω· εἶτα φέρε Ω ἱέρα-
κα πλησίον, καὶ ἐν συνθήματι Θ πληγύτος τῷ
κυμβάλου, πεταδήτω λί νῆσσα Ω κατέ-
χοντος αὐτὴν εἰς ὕψος· σὺ δὲ Ω ἱέρακα λύ-
σας· Ε δὲ χερσὶς ταύτης δεξάμεν Θ, ἐμφορη-
θήσεται, Ε δὲ ἀπὸ τῆςδε ἔσται καὶ τῆς λοιπῆς νῆσ-
σας πλὴν οἰκίαν ἐνέργειαν φυλάττων. πλὴν
αὐτὴν γὰρ τάξιν Ω φυλάττειν δεῖ, καὶ ἐν
τῆς ἀγείαις· καθεζομένης γὰρ ἐν χθαμα-
λωτέροις καὶ ἄλλωδεσι τόποις, κλίνειν μὲν ἄχρως
ἐδάφοις αὐτὸν, ὥστε μὴ κατὰδηλον αὐτῆς γί-
νεσθαι· Ω γίνεσθαι δὲ ἐγγύθεν ἀνοηπὶ· Ε τη-
νισσῶτα τῷ αἰφνιδίῳ ψόφῳ, τῷ ἐν τῷ χαλ-
κείου σκιδόει, καὶ συνήθει φωνῇ Ω σκιδά-
ζειν ταύτην εἰς ὕψος ἐξαίρεσθαι. Ε οὕτως
μιας ἐν πύτων ἀλίσκομένης ἀπογεύεσθαι Ω
ἱέρακα, ὥς καὶ πρὸς τὰς ἐφεξῆς καθίστασθαι,
ἐπιτήδον. ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρα πρὸς μέθοδος τῆς τῆς
νῆσσι ἀλώσεως, ὅτε μὴ ἐν λάκκῳ καθίστα-
ται, ἀλλὰ μήκοθεν ἐν ὕδαρῳ τόπῳ καθημέ-
νας ταύτας ὁ ἱέραξ διασπῇ. ὁρῶν γὰρ ταύτας,
διὸς σφύζει πρὸς διωγμὸν· ὁ δὲ κατέχων

αὐτῷ πατέρω χωρεῖ, διὰ τὸ μὴ κατὰ δῆλον
 αὐτῷ γινέσθαι, καὶ τραπῶσιν εἰς φυγὴν.
 μὴ δὲ ὁ δὲ κτλ. τὸ δυνατὸν τοῖς κρύφιοις πλησιάζει
 αὐταῖς, κατὰ δῆλον τῷ ἱέρακι ποιήσων,
 καὶ τῷ ψόφῳ τῆς κυμβάλου πετραδιῶν αὐ-
 τὰς ποιήσων, κἀντεῦθεν κατ' αὐτὰν ὁρμήσαντα
 τὸν ἱέρακα λύσων. ἔσται δὲ ὁ κατὰ τῆς νησῶν
 χωρὸν ἱέραξ αἰὲλ κωδωνίου ἢ μὴ τῆς δερ-
 γῶν τις ἔστω· ἀλλὰ τῆς μάλιστα σφειδῶν.

ΟΡΝΕΟΣΟΦΙΟΝ
ΑΓΡΟΙΚΟΤΕΡΟΝ.

ΕΡΜΕΥΣΙΟΝ
ΑΠΟΙΚΟΤΕΡΟΝ

ΟΡΝΕΟΣΟΦΙΟΝ.

Εἰς ἀναπνοὴν ἱέρακος.

ΘΑΒΙΟΥ * βοτανῆς, κόσου, σμύρ-
νης ὀρενικῆς, σάχους ἰνδικοῦ,
κύφεως θηειακῆς, καρυοφύλλου,
σανδαράκης, πυρέθρου, ἐλαίου,
χαλβάνι * νετόπου μασίχης * ἕκαστον δὴνὰ ἑβ. α'.
βάλει ἢ ὑπόβρεξιν αὐτὰ ἐν οἴνῳ παλαιῷ ἡ-
μέρας τρεῖς * μὲν δὲ τὸ ὑποβραχύναι, σιώτει-
ψον, καὶ δὸς πῶ ἱέρακι * ἢ ἰαθήσειαι.

Ἄλλο.

Εἰ οὖν μὴ ὕλης τὰ εἶδη ταῦτα, ποιήσον
τῆτο * φακὴν τετεμμένην, δραχμὴν μίαν *
μέλι λίτρ. α'. ἐλαίον ἰσπανικὸν κοχλιάεα ε'.
οἴνου παλαιοῦ τὸ ὄρεκου * σελίνου ρίζαν * κο-
ρεάνδρα κεράπα ε'. περάσου ρίζης κεράτ. β'.
κόκκοις δάφνης ε'. ὁμοῦ πάντα τέλει, δίδου

Z

τῷ ἱέρακι καθημέραν ὀφας εἶ. μετὰ κρέα-
τος οἰουδήπνⓈ.

Ανπόδον πρὸς ἀναπνοὴν ἱέρακος.

ΟΤΑΝ ἴδῃς τὸν ἱέρακα ἀπὸ τῆς σῆδος ῥέ-
χοντα, οὕτως αὐτὸν θεραπεύσεις· βοτανίω
πολύτειχον, ἥ τις γηνᾶται εἰς τὰς πηγὰς καὶ
ἐκτὸς ἀγωγὴς, λαβὼν, καθάρισον αὐτὴν, καὶ
λάβε δὲ αὐτῆς ὅσον κέρ. β'. καὶ γάλα ὄνου κο-
χλιάρεα γ'. μυελὸν ἐλάφου κέρ. γ'. βούτυ-
ρον· κέρ. α'. οἴνου πάλαιο καλοῦ κοχλιάρεα
γί. ἐλαιⓈ ἰσπανικὸν κοχλιάρεα β'. λυκὸν τῆς
ώου· ὁμοῦ πάντα μίξας, οὕτως θρέψον μετὰ
κρέατος ζεστοῦ αἰγείου· πρὸ τῆς δὲ εἰς βα-
λανεῖον αὐτὸν εἰσάγαγε, λυῖκα ὅτι πρὺςⓈ
τὴν σῆδος αὐτῆς.

Εἰς ἀναπνοὴν καὶ σπύγⓈ.

ΟΤΑΝ ἴδῃς τὸν ἱέρακα μὲν βίας ἀφο-
δεύοντα, γίνωσκε αὐτὸν ἢ σπύγον ἔχειν, ἢ
ἀνὰ πνῦσιν. ἰατρὸς δὲ οὕτως· χαλδαῖης κε-
ρητὰ γ'. ἀγριοσαφίδος κέρ. β'. σάχους λυκῆς

ἀφεικοῦ κέρ. γ'. σιδηρόπου βοτάνης κέρ. β'.
κορεαίνδρου ρίζης κέρ. γ'. ὁμοῦ ταῦτα πάντα
μίξας, δίδου πῶ ἱέρειε φαγῆν.

Πρὸς ἀναπνοὴν ἀντίδοτον.

Στάχυν ὀρεαδικήν οὐγ. α'. κόκκοις οὐγ.
α'. κόσσου οὐγ. α'. στάχυν Ἰνδικήν οὐγ. α'.
ὀρεαλικοῦ χλωροῦ οὐγ. α'. κρόκου οὐγ. α'. κύ-
φλω οὐγ. δ'. ταῦτα πάντα εἰς οἶνον παλαιόν, ἢ
ἕτερον οἶνον καλὸν ἀποβρέξεις, ἢ οὕτως πλεῖον ἰα-
τρείαν ποιήσῃς. ἐὰν δὲ εἶδη πάντα ταῦτα ἐν
ἑξῆς τῆτο ποιήσον· κονιορτὸν ἀπὸ φακῆς ἢ πη-
γανον τείψον· ἔμῃζον μὲν ἐλαίου ἰσπανικοῦ,
ἢ δὲ αὐτὰ φαγεῖν.

Ἄλλο ἀντίδοτον δι' ἀψίνθης.

Μασίχης οὐγ. α'. ἀψίνθου οὐγ. α'. βοτάνην
βεπονίκην ὀγ. β'. ὀφιορβίου οὐγ. α'. ἔλαιον
ρόδιον λίτρ. α'. μέλιτος οὐγ. α'. κυμίνου οὐγ.
β'. λασάρου οὐγ. α'. τὰ πάντα μίξας κοπάνι-
σον, ἔμῃζας ἀλειφε τὸ κρέας, ἢ δίδου φα-
γεῖν πῶ ἱέρειε.

Z ij

Εἰς πᾶν εἶδος ἀναπνοῆς ἀντίδοτον.

ΡΙζαν ὀρυζαλικήν οὐγ. α'. βούτυρον οὐγ. α'.
ἀλόλιω ὀλίγην. ταῦτα πάντα τεύξας καὶ
λειώσας, δίδου τῇ ἡμέρᾳ ὀφας τρεῖς, τῇ α'.
τῇ β'. ὀφας ε'. τῇ τρίτῃ, ὀφας ζ'. τῇ δὲ τε-
τάρτῃ, ὕφλιν δώσας χοίρειον κρέας. μὴ ἐξέλ-
θῃ δὲ ποσῶς τῆς μούτας, ἀλλ' ἐν εἰς ἡμέ-
ρας γέ. καὶ ὅταν θέλῃς ἐμβαλεῖν αὐτῷ, μὴ ἔσω
*καλλιπαρός.

Ἄλλο ὃ γρηγόρειος καθήρτισε.

Φιλόλβιον πέσσει, λίβανον ὀρύζνικόν, κό-
σου, σάχος ἰνδικόν κρόκον, καρυόφυλλον,
σάχος ναρδικόν, ρίζαν τῆς γρόνου, ἀλόλιω ἡπα-
τικήν, ἀγριοσαφίδα· ἕκαστον ἀνὰ οὐγ. α'. βάλε
μυελὸν ἐλαφίου οὐγ. ε'. βουτύρου πομπικοῦ
οὐγ. ε'. ὀποῦ βαλοτάμου οὐγ. ε'. μνηκώμινον·
ἐλαιον ἰσπανικόν τῷ αὐτῷ μέτρῳ.

Ἄλλο.

Ζωμόν κυδωνίου, ἢ κάρου μὲν μύγας πα-
λαιᾶς, δὸς μὲν κρέως χοιρείου ζεοῦ τῷ
τέρασσι φαγεῖν, καὶ πλεῖν ἀναπνοῇ καθίστησιν.

Εἰς ἀναπνοὴν φλεγμαπκὴν.

ΑΝαπνοὴν φλεγμαπκὴν οὕτως νοήσας Ω
 ἱέρακα ἔχοντα. ῥέχεται χασμάσθαι, ξε-
 ραῖν· ἰατρύσας δὲ ἔπος· ὑγρόπουν καθαρόν μὴ
 μύμιτος αὐτῷ δώσας πένν ὀφας τρεῖς, καὶ πρὸς
 τὸ ἥλιον δήσας, ἕως ἢ αὐτὸ τὸ μύμι * διπορήσῃ,
 καὶ ἔπῃ τῆς χάρος καθίσαις, καὶ θρέψας πεισε-
 ρόπουλον ζεσὸν ἢ πονηκόν. τῆτο δὲ διὰ τριῶν
 ἡμερῶν ποιήσας.

Ἄλλο.

Κυνοχέσιον τείψας μετ' ἐλαίῃς ὀλίγου καὶ
 οἴνου καλοῦ δίδου ἔξ αὐτῷ ὀφας καθεκάσιον
 πέντε εἰς τὸ μέσον τῆς κρέατος. τῆτο διὰ τριῶν
 ἡμερῶν ποιήσας, ἕως ἂν αὐτὸν θρέψῃς ἀπὸ
 πεισερεῶς, καὶ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Διὰ σκυλοπούλου· δώσας ὀφας τρεῖς μίαν
 ἡμέραν, καὶ εἰς πλεὺν δευτέραν ὀφας εἰ. καὶ εἰς
 πλεὺν τρίτῃ ὀφας ζ'. Ἐὰν διὰ τῶν αὐτῶν τριῶν
 ἡμερῶν σκυλόπουλα φάγῃ ζεσὰ τυφλά.

Z iij

Ἄλλο.

Διὰ λιβάνου. Κινάμωνον, οὐγ. α'. ἄμων-
μον οὐγ. ε". μύη, ἀποφεισμήν (ω) τὸ δρεκοῦν.
μαλάξας ὁμοῦ, καὶ συμμίζας μετὰ κρέατος
δώσας διὰ τριῶν ἡμερῶν.

Εἰς ἀναπνοὴν κεφαλῆς ἱέρακος.

Ο ἱέραξ εἰ πρὸς ἀναπνοὴν κεφαλῆς ἔχη,
οὕτως νοήσας. (α) ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ πεπερίσ-
μηνοί, καὶ ἀπὸ τῶν σήθους ἀναπνήγεται. καὶ θερα-
πεύσας οὕτως· σπέρμα ἀγριοσυκῆς, μύη ὀλί-
γον, οἶνον παλαιόν· μίξας ὁμοῦ, ἑπιτείψας, καὶ
διὰ τῆς ῥινῶν ἐπιβάλλεις· τὸτο διὰ τριῶν ἡ-
μερῶν ποιήσας· εἴτα δώσας σκυλόπουλον μι-
κρόν φαγεῖν.

Ἄλλο.

Γάλα ὀνοθηλείας, ἔλαιον (ω) ῥόδινον· ἔσω δὲ
πλέον τὸ γάλα. καὶ ταῦτα ἐμβαλον εἰς χαλ-
κοῦπι κενούργιον, καὶ δέρμανον· χλιαθέντα ἔν,
δὸς τῷ ἱέρακι ὅξ ἀπάν ὀφας τρεῖς. τὸτο δὲ
ποίει ἐπὶ τριῶν ἡμέραις, καὶ θεραπεύσας.

Εἰς ἀναπνοὴν τῆς ἐντός.

ΟΤΑΝ ἴδῃς τὸν ἱέρακα ἀναπνέοντα συνε-
χῶς, ἢ αἰοίγοντα τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ κον-
ταρείου καθήμενον, οὕτως θεραπεύσῃς. ὁρσε-
νίκην χρυσὸν χράμμ. β'. ἀλόβω ἡπαλικήν. μύρα.
σανδαράχην. κονιορτὸν ἀψινθίδος τὰς ἴσας δραχ-
μας, ἀσβέστιν ζῶντα δραχμας γ'. ταῦτα πάν-
τα τεύξῃς, ἢ βάλλων τὸ ἀσβέστιν ἐν καμινερ-
γαίῳ κακαβίῳ κατὰσβεσον, ἔπειτ' αὐτῷ εἰδῶν
κονιορτὸν συμμύξας· καὶ ἐκείνῳ πλεῖν ἰατρείαν
ποιήσῃς, κοκκία θ'. τὸ δὲ καθ' ἐν κοκκίον, * αὖτ' ἰσὰ
κεράπιν α'. ἢ ἔξ αὐτῶν τῷ ἱέρακι δώσῃς ἐκά-
στη ἡμέρᾳ ὀφας τρεῖς· τοῦτέστι κοκκία γ'. τὸ
διὰ τετῶν ἡμερῶν ποιήσον· ἢ ὅτε αὐτῷ δώσῃς
τὰς ὀφας, μὴ τρεῖς ὥρας βάσάζον, ἕως τὰς
αὐτὰς ὀφας ἐκβάλλῃ· ἔπειτ' αὐτῷ δὲ ποιήσον· κόνιν
κεραμαεῖνῳ ἔχουσα δακτύλοις ἕξ, πρὶν τὸν
ἱέρακα καλέσεις, ἐπιστρώσεις αὐτὸν, ἔπειτ' αὐτῷ
πλεῖν κόνιν γέμουσαν οἴνου παλαιοῦ, διὰ σῶμα-
τος αὐτοῦ ἐπιβάλλεις, ἔπειτ' ἀρέψῃς αὐτὸν ἀ-
πὸ κρέατος χοιρείου ἀποβεβερχμένου ἐν οἴνῳ
παλαιῷ.

Ἄλλο.

Κύμνον τὸ γινόμνον ἐν ποῖς ὄρεσι, καὶ δρυ-
γαλικὸν συμμίσας μετὰ οἴνου, δίδου μὲν ἑρ-
φῆς τῷ ἱέρακι, καθεμέριον ὀφας τρεῖς. τὸ
ποίησον ἑπτὰ τρισὶν ἡμέραις, καὶ ἀφοδεύσει,
καὶ ἰαθήσεται.

Εἰς Ω ἀπὸ σήδους τείζοντα.

Λίβανον δρυενικόν, θεῖον, ἰσόσταθμα, μὲν μέ-
λιτος καὶ οἴνου μίξας ὁμοίῳ μέτρῳ, καὶ
τείψας μετὰ κρέατος χοιρείου, δὸς τῷ ἱέρακι
φαγεῖν, καὶ ἰάται.

Εἰς ὀλίγωσιν, ἥτοι πλωχεῖαν.

Εἰ ἱέραξ ᾗ ὀλίγωσιν, οὕτως αὐτὸν νοήσεις.
ὅταν ἴδῃς αὐτὸν ἐμπνέοντα ὑπὸ ἀτονίας,
καὶ βραδέως γινώθῃ, ὅτι ἀπὸ πείνης εἴη· οὕτως
οὐκ ἔστιν ἀνὰ πνεύσεως· φύλλα κυπαρίσου, σπέρμα
*Ξινιφῆ, ῥίζας ὀλίγας εἰς ὕδωρ ἐψήσας, ἕως
τεταπῆ, καὶ ἔξ αὐτῶ Ω ἱέρακα ἀντλήσεις, ἢ
ἀπὸ ὑγροπιάς κρέας δλείψας, ἔξ αὐτῶ πλὴν
ἑρφῆος πρὸς ὀλίγον θρέψας ἥλιον.

Εἰς

Εἰς τραῦμα πτωολίας.

ΟΤΑΝ ἴδῃς τὸν ἱέρακα, ὅτι πτωὶ κοιλίαν
αὐτοῦ μαδίξῃς ἐπὶ τὸ κῶλον αὐτοῦ· ἥδη δὲ
σε νοεῖν, ὅτι πτωολίας ἔχῃ· δδιδῶν δὲ ὁφεί-
λεις βούτρου κοχλιάριον α'. μυελὸν ἐλάφου
κεράτια 5'. σμύρνης κέρ. α'. μέλιτος 3' ἡκουῖ.
ταῦτα μίξας ἐμαλάξας καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν δίδου ὀφας 3'. μτ' κρέατος φαγείου· τῷ-
δε δὲ ποιῶ ἡμέρας 6'. εἰς δὲ πτωὶ τελευτᾶν ὁ-
φιλῶ, δίδου χοιλίῳ μτ' δακρύου ἐλάφου, ἐ-
βίπουμε ἰουδαϊκοῦ, ὅσον ἡ ἄκρα τῆς μαχαίρης
χωρεῖ, εἰς κρέας χοίρειον ζεσὸν ἐμβαλὼν.

Ἄλλο.

Σινοπίδιν ὀλίγον, τοῦτ' ἐστὶ μέλαψον, καὶ ἀπὸ
αὐτοῦ ὀφας τρεῖς εἰς ἡμέραν, καὶ εἰς τὸ σινοπίδιν
βάλλων, αὐτὰ δώσεις, καὶ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Χοιλίῳ βοῦς 3' ὀπιλεγομήνου 3' ἡκου· χο-
ιλίῳ ἐλάφου, ἐβίπουμε ἰουδαϊκοῦ μίξας μτ'
κρέως, τῷ ἱέρακι δώσεις φαγεῖν, καὶ ἰᾶται.

Ἄα

Εἰς χολιὴν ἱέρακΘ.

ΕΑΝ ἱέραξ ἔχῃ χολιὴν, τὰ σημεῖα ταῦτα
 ποιεῖ. Ξηρὰ φλέγματα παρὰ σπῆνα· καθα-
 εῖσεις δὲ αὐτὸν οὕτως. βιτονίκης κέρ. δ'. ρί-
 ζαν σελίνου κερὰ π(ω) α'. μέλιτος κοχλιάρεα
 β'. μαῦρον σπῆας κοχλιάρεον α'. οἴνου καλοῦ
 ὃ δροκουῦ· ὁμοῦ ταῦτα τείνας, ἔς εἰς ἀγέϊον
 βάλλων, ὅταν αὐτῷ ἴδῃς ἀποβάλλοντα χολὰς,
 ὅτε αὐτὰ δὲς ὅξ αὐτῆς τῆς ἰατρείας βεβαμμέ-
 νας ὀφας ζ'. τῇ α' ἔβ' ἡμέρα, ἀνὰ ὀφας
 ε'. τῇ τρίτῃ ὀφας σ'. τὸτο ποιήσεις τρεῖς ἡμέ-
 ρας μὴ κρέατος οἰουδήποτε, ἔσθυσ αἱ χολαὶ
 παρέρχονται· ἢ καὶ ὀφας χοιρείου εἰς δροσάτον
 βεβαμμένας τρεῖς δὲς αὐτὰ.

Εἰς τὸ Ξηρᾶσαι φλέγμα ἢ χολιὴν.

ΚΟΚΚΙΝΙΔΙΣ λαβὼν, καὶ καθαρίζας αὐτὰ κα-
 λῶς, καὶ τὸ ἥμισυ θάλασας, καὶ ποιήσας αὐτὸ
 ὁμοῦ βουτύρω, ἔς τὸ ἥμισυ δὲς πῶ ἱέρακι ὀ-
 φας ε' καὶ κρέατος οἰουδήπινΘ, καὶ μὴ μέλι-
 τος· ὅππῃ βαλε δὲ ἀπ' αὐτῆς τῆς κοκκινίδος, καὶ
 ὅταν ὁ ἱέραξ λάβῃ, σῆσον αὐτῷ παρὰ τὸν ἥλιον,

ἢ δι΄ αὐτῶν διπολὺς πᾶσαν χολῇ ἢ φλέγμα·
εἴτε ἐπὶ κοκκία τῆς κοκκινίδος, ἢ ἓνα κόκκον
πεπρωὸς τείψας ὁμοῦ, καὶ εἰς ὄφας τῷ ἱε-
ρακι δός.

Εἰς Φ ρέζοντα ἢ τείζοντα.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ πεθοκρούσῃ τὸ σῆθος, οὕτως
αὐτὸν νοήσῃ· ὅταν ἴδῃς πλὴν κεφαλῇ κλί-
νοντα ἢ καμμύοντα, νόει, ὅτι τὸ σῆθος πεθό-
κρουσε. ταύτῃ δὲ πλὴν ἰατρείαν ποιήσῃ· ἐλά-
φει Φ ὅσον μέγεθος λεπτοκάρου· σαρδάραιης
κεράπ Φ α'. κόκκους δάφνης β'. ἐλαίου ἰσπα-
νικοῦ κοχλιάεα β'. μέλιτος καλοῦ κοχλιά-
ειον α'. κόκκον ὠοῦ εἰός· οἴνου παλαιοῦ κο-
χλιάειον α'. ὁμοῦ μίξας εἰς ποθήειον, ἀπ' αὐ-
τῶ Φ ἱέρακα θρέψας. εἰς κρέας οἰονδήπο-
τε βάπτων ἡμέρας ε'.

Ἄλλο.

Σπῆμα ῥαφαίης, πέσσει μετὰ ἀψινθίου
τείψας, εἰς θροφὴν ἐμβάλλης. εἰ οὖν πλο-
θῇ ἐπὶ τῷ συμβαίῃ, * κατὰ σαλακτὴν διυλίσ-
μῳ δὲ αὐτῷ πεινῶ· ἢ διὰ τότε θροφὴν ζε-
στὴν δώσῃς αὐτῷ φαγεῖν.

A a ij

Ἄλλο.

Γάρθῳ καὶ μέλι μίξας καὶ σκυλόπουλον
ἀναμίσας, δὸς ἀπ' αὐτῷ τῷ ἱέρακι. εἰ οὐκ μὴ
θελήσῃ ἀφαδαί τῆς θροφῆς διὰ τριῶν ἡμε-
ρῶν, ὁφασ' αὐτῷ δὸς ἢ μὴ θέλοντι, ἕως ἂν ἰαθῇ.

Ἄλλο.

Ὅταν ὁ ἱέραξ κρέας ξεράσῃ μὲν πόνου, τό-
τε γῶδι, ὅπῃ τὸ σῆθος περσέκρουσεν· οὕτως ἔν
αὐτὸν θεραπεύσεις· κρόκον ὡσὺ, ἔλαιον ἰσπα-
νικόν τ' ἀρκεοῦν· οἶνον παλαιὸν ἴσον· ταῦτα τρί-
ψας μὲν κρέατος, δὸς τῷ ἱέρακι φαγεῖν· εἰ δὲ ἢ
οὐ θέλει, κράτησον ἄκοντα, ἢ ὁφασ' εἰς πλεὺς ἰα-
τρείαν ἀποβάψας, ἀνάγκασον αὐτὸν φαγεῖν,
ἀλλὰ ἔσπιδήρ' ῥίνισμα, εἰς τὸ κρέας ἐμβαλεῖ.

Ἄλλο.

Εὰν ἱέραξ τὸ σῆθος περσκούσῃ καὶ εἰς τὸ
κοντάρειον σήκειν πάσας τὰς ὥρας, τὸ σῶμα
αὐτῷ αἰοίγῃ, θροφῆς τῷ ἱέρακι καθ' ἡμέραν
θροφᾶς τρεῖς· τὸ τοιοῦτον ποίησον ὅτι τριῶν ἡμέ-
ραις, ἔσφιδεύσῃ, ἔσφιδεύσεται.

Ἄλλο.

Δίβανον ῥόσνικόν, θείον, ἰσόσαθμα μὲν μέ-
λιτος, ἔσφιδεύσῃ μίξας ὁμοίῳ μέτρῳ, ἢ τριψας

ἢ ἔλ.

μὴ κρέατος χοιρείου, δὲς τὰ ἱέρακι φαγεῖν,
καὶ ἰάται.

Ἄλλο.

Μυελὸν μετὰ κρέατος ὀρνιθοπούλου δώσεις
φαγεῖν, ἢ ἀξούγιον χοίρειον ζεσόν, καὶ τότε θή-
σεις αὐτὸν, ἢ εἰς τράπεζαν, ἢ εἰς κράβατον, ὅ-
που σιγὴ ἔῃ ἡρεμία ὅστις εἰ γούῳ συσφίγῃ, ἥτοι
στυγερῶς, γίνωσκε τὸν ὑγιαίνειν. εἰ δὲ τὸ
κρέας ὃ ἔλαβε ξηράσῃ * ὅζει. δὲς αὐτὰ κρέας
μὴ οἴνου παλαιοῦ. εἰ οὐκ κενώσῃ, ἰαθήσεται.
εἰ δὲ οὐ κενώσῃ, ψορεῖ.

Ἄλλο.

Φολβίου, κόσου, σάχμου ἰνδικοῦ· σιδηρέ-
του βοτανῆς, κρόκου· κικίδος, μασίχης, πυρέ-
θρου, λαασάρου, μύρου, θρυγαλικοῦ, λιβάνου
θέρωνικοῦ, πεπύρεως, ἀγριοσαφιδος κόκκου ζ'.
σανδαράχης, κανέις γ' s". βουτύρου, λυκόν τ' s".
ὡς· σὺν τούτοις βάλε τὸ αἶμα τῶ γάρου, ἔμελε
μὴ οἶνον καλοῦ, καὶ ἔλαιον ρόδινον, σιδήρου ῥίνησ-
μα· ταῦτα πάντα ἴσῳ σταθμῷ μίξεις καὶ τεί-
ψας καλῶς. ἔποίησεις ὅφας ἀπὸ κρέατος χοί-
ρευ, καὶ εἴς αὐτὸ εἰς τὸ μέσον τῷ κρέατος βάλλεις,
ἵνα μὴ φανῇ ἡ ἰαφεία, ἔσὺ τὸ αὐτὰ δώσεις.

A a iij

Ἄλλο.

Ἄνθος ρούσι ① μὲν ὕδατος μίξεις, καὶ εἰς
ποτὸν τῷ ἱέρακι δώσεις καὶ τὰς αἰψίας τῆς σο-
μάχου ἰάται.

Ἄλλο.

Οἷαν ὦραν ὁ ἱέραξ τὸ σῆτος αὐτῷ παροσ-
κρούσῃ, κρατήσεις τράχυν, καὶ χάσις αὐτῷ τὸ ὠ-
πὸν, καὶ τὸ κατάρρευσαι αἷμα ὑποδέξῃ, ἔτι διὰ
σώματος τῆς ἱέρακος ② ζεσὸν αὐτὸ ἐπιδώσῃς.

Ἄλλο.

Ἡ δύσμον μὲν γῆς κονιορτὸν καὶ μέλι μίξας
εἰς θροφῶν τῷ ἱέρακι δώσεις, ἢ ῥίζαν σινη-
πῆως, καὶ ῥεπανίου ἰσόσταθμα μίξας καὶ τέλ-
ψας. ἔτι εἰς θροφῶν ζῶσαν, ἢ εἰς γάλα, ἢ εἰς
ἐλαίον ἰσπανικὸν μεμιγμένα δώσεις, ἢ κάρ-
δαμον μικτὸν μὲν μέλιτος ἔτι οἶνον, καὶ μὲν κρέατος
χοιρεῖς τῷ ἱέρακι δώσεις φαγεῖν.

Πρὸς ③ ἀπόψιν ④.

Εἴαν ὁ ἱέραξ ἀπόψιν ἔχῃ, οὕτως νοήσεις ὅ-
ταν ἴδῃς αὐτὸν πίνοντα πλέον τῆς σιωπῆς
αὐτῷ, καὶ συχνὸν πυρετὸν ἔχῃ, καὶ σφικτὸν καθί-
σῃ ἔτι ἐκ ἀπολύῃ ἀπὸ τῆς χερσός, οὐδὲ ἀπὸ τῆς

κονταρίου, ἰδοὺ ὀφείλεις γῶναι, ὅτι ἀπότρε-
 χῇ· οὕτως οὖν αὐτῷ ἰαβύσεις· τεύχεα χοί-
 ρου πέντε κατὰ κεκομμένους διὰ δύο δάκτυλα,
 ῥήνημα σιδήρου, ὅσον ἢ ἄκρα τῆ μαχαίρου
 χωρεῖ, ποσὺτον δώσεις εἰς μίαν ὀφλῦ· εἴτα
 ταύτας τὰς τεύχεα ἐμπήξας εἰς τὸ κρέας, ἀ-
 ναμαλᾷξεις μὲν τῆ ῥήνηματος τῆ σιδήρου, καὶ
 οὕτως δώσεις ὀφας ζ'. ἀπὸ θουδήπνος κρέα-
 τος, τῆτο ποιήσεις διὰ τεσσάρων ἡμερῶν· καὶ ὅταν
 ἴδῃς πλὴν κόπρον τῆ ἱέρακος ὡς κρόκον γε-
 νομένην, γινώσκεις, ὅτι ἐλάττω αὐτῷ ὁ ἀπότρε-
 χῇ ἰαβύσεις οὕτως· δώσεις αὐτῷ κοριορτὸν κι-
 κίδος, (Ϝ) ὄντα εἰς τὸ μέσον τῆ αὐτῷ κικίδος·
 ὅσῃ φοινίκων κελύσεις, καὶ εἰς χυμὸν μεταβάλ-
 λεις· μέλι τὸ δροκυμὸν. ταῦτα ἀναμίξας, ὅς
 αὐτῷ δὸς πῶ ἱέρακι, καὶ θεραπεύσεις μὲν πε-
 γεροπούλου, ἢ ὀρνιθοπούλου. καὶ δώσεις αὐτῷ
 καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὀφας ε'. καὶ δώσεις πλὴν
 ὀπτηγαμμινῶν ἰαβείαν διὰ μιᾶς ὀφῆς, ὅ-
 σον ἢ ἄκρα τῆ μαχαίρου χωρήσει· τῆτο
 ποιήσον διὰ πέντε ἡμερῶν, ἔτι ἀθήσεται· καὶ ὅταν
 σοι τὸ σῶμα θάλλον δείξῃ, τότε εἰς τὸ κυνήγιον
 αὐτῷ πρεβέψας.

Εὰν ὁ ἱέραξ ἔχη ἥλους, ἥτοι καρφία.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ ἔχη καρφία, οὕτως αὐτὸν
 γνώσι· ἐν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ἔχῃ πάππουλα
 ὀξεία· ὅσπον οὕτως ἰαβώσεις· μύραν οὐτ. α'.
 μασίχην οὐτ. ε'. πυρέθρου οὐτ. ε'. ἀσκαμ-
 νίαν, πλὴν λεγομένην γαλακτίδα, οὐτ. ε'.
 σπέρμα ἀνήδου κέρ. ε'. κοκκόδαφνα κέρ. ε'.
 ταῦτα πάντα ὁμοῦ τέλει· καὶ κοσκινίσας, μί-
 ξεις εἰς ῥιπίνην λαβυκὴν, λίτρ. α'. ἔλαιον ῥόδινον
 οὐτ. ε'. ἄζουρην χοίρειον οὐτ. ε'. κηρόν κί-
 τρινον οὐτ. ε'. ὁμοῦ ταῦτα μίξας, βάλλε αὐ-
 τὰ εἰς κάκκαβον καμινργεῖον, ἃ σῆσον αὐτὰ
 εἰς πῦρ, ἕως οὗ ἀνδλυθῇ ἡ ἰαβεία· καὶ εἴθ' οὕ-
 τως κατὰφέρον ὑπὸ πυρὸς, ἵνα χλιαθῇ, ἃ
 οὕτως καθαρεύσῃ· τὸ ἱέρακα μὲν σάκκης ὑπὸ
 κλημαπίδων γυρομένης· καὶ δέρμανε πλὴν αὐ-
 τὴν κατὰσαλάκτιον, ὅσον λί χεῖρ σου πλὴν δέρ-
 μι· βασιάζει· καὶ ἀντλήσεις αὐτὴν, καὶ πρὸς
 τὸ ἥλιον καλίσσῃς, ἵνα ἃ πόδες αὐτοῦ δερμαν-
 θῶσι· ἃ οὕτως ὑπὸ τῆς ἰαβείας τὸν πόδα αὐ-
 τοῦ δλείψῃς, εἴθ' οὕτως θρέψῃς αὐτὸν κρέας
 βρασόν, ὅτ' οὕτω ποιήσεις, ἕως οὗ καθαρευθῇ.

Εἰς

Εἰς πυρετὸν τῷ ἱέρακιΘ.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ πυρετὸν ἔχῃ, οὕτως αὐτὸν γνω-
ρίσῃς· ὅταν ἴδῃς ἐν σώματι φλυκτῖδας ἔ-
χοντα δίκλιν σεμιδάλεως, γινώσκει ὅτι πυρέσκει.
οὕτως οὖν αὐτὸν ἰατρύσῃς· μέλι κοχλιάρ.
μίαν· κρόκον, ὅσον Θ δύο τοῦ δακτύλου λα-
βώσιν· οἶνον παλαιόν, κοχλιάρ. μίαν· ἔλαιον ῥό-
διον κοχλιάρ. μίαν. ταῦτα μίξας, καὶ τὰ
φλυκτῖδα μὲν βελόνης ξυπήσας, οὕτως δὲ ἐ-
κείνης τῆς ἰατρείας περὶ ῥέψας πλεὺς θοφίω
αὐτῷ εἰς πύλιν ἐκυλίσας. ἔσω δὲ αὐτῇ, κρέας
τράχηΘ.

Ἄλλο.

Τὸ σῶμα τῷ ἱέρακι διὰ τριῶν ἡμερῶν
ἀπότρεβε μετὰ τῷ δακτύλῳ τοῦ, καὶ ἰαθή-
σεται.

Βετονίκλιν τρέψας, καὶ μέλιτι μίξας, τῷ
ἱέρακι δίδου. αὕτη γὰρ ἡ βοτάνη μὲν νοσήμα-
τα ἰάται.

Ἄλλο.

Ανθος κυδωνίας μετὰ μέλιτος μίξας εἰς
κρέας ζεσόν, δώσῃς τῷ ἱέρακι φαγεῖν.

Bb

Ἄλλο.

Φολβίου κεράπα β'. καρυοφύλλα κόκκοις
έ'. κρόκου οὐγγ. ε'. σκωρίου σιδήρου κέρ. α'. έ-
λαίς ροδίνου κοχλ. β'. οἶνον καλὸν κοχλ. δύο.
μέλι κοχλ. β'. πέψει κόκκοις ζ'. παῖστα πᾶν-
τα κόψας ἢ μίξας, ὅξ αὐτῶν θρέψας $\textcircled{\omega}$ ἱε-
ρακα ἡμέρας έ'. μετὰ κρέατος $\textcircled{\alpha}$ δήπν $\textcircled{\theta}$.

Ἄλλο.

Ρόδον ἄληθινόν φυκτὸν μετὰ ἐλαίου ἰσσο-
νικοῦ, ἢ μέλιτος, ἢ οἶνου καλοῦ· μίξας ἢ βί-
ψας, οὕτως τὸν ἱέρακα θρέψας.

Ἀντίδοτον διδόμεν $\textcircled{\omega}$ τῷ ἱέρακι.

ΟΤΑΝ ἴδῃς $\textcircled{\omega}$ ἱέρακα ὅπ' ὃ κρέας εἰς
λεπτὸν κόπῃ· γνώθι, ὅπ' συγχάινεται. σφρ-
διά οὐκ οἰκιακάζοντα χάσας, ἢ εἰς μέλι ἀ-
ποβάψας καὶ δώσας αὐτῷ φαγεῖν. εἰὰν δὲ μὴ
δελήσῃ, δὲς αὐτῷ ὑπὸ πτεῖρας· καὶ οὕτως ᾤδραβα-
λεῖέως τρεῖς ἡμέρας· καὶ μετὰ ταῦτα εἰ κυ-
νήσῃ $\textcircled{\omega}$ ὅξάγαγε, καὶ πλὴν ποσότητος δὲς αὐ-
τῷ φαγεῖν.

Εἰς ἑλκος ἱεράκων.

Εἰ δὲ ὁ ἱέραξ ἔλκη ἔχῃ, οὕτως αὐτὸν καθα-
ρίσῃς. οἶνου ξεστὸν $\textcircled{\omega}$ αὐτῷ, καὶ ὕδωρ γλυκὺ θερ-
μάνας, θάψον $\textcircled{\omega}$ ἱεράκα, καὶ τοιοῦτον ἐμπλα-
σρον ποιήσον. μασίχην, οὐγ. α'. συπηρείαν χρ-
σὴν οὐγ. α'. ριπίνην λευκὴν οὐγ. α'. μέλι τὸ δρυ-
κοῦν· ὁμοῦ ταῦτα μίξας, καὶ εἰς αὐτὰν ἐμπλα-
σρον ποιήσας, τὰς πληγὰς πρὸς τὸ δρυκοῦν
ἀλείψας· τὸτο ποιήσας, ἕως ἔκ καθαρεσθῇ. κρέα-
τα οὐκ ἐσθιέτω ζεσὰ $\textcircled{\omega}$ αὐτῷ· μόνον βόειον
μὴ φάγῃ. κονιορτὸν σιδήρεον, $\textcircled{\omega}$ ἀποπίπτοντα τῷ
ἄκμῳ, τρίψας καὶ κοσκινίσας, μὲν κρέατος χοι-
ρείου δὸς τῷ ἱεράκι.

Εὰν ὁ ἱέραξ ἔχῃ κήλην.

Εὰν ὁ ἱέραξ κηλωθῇ, οὕτως αὐτῷ $\textcircled{\omega}$ θερα-
πεύσῃς. βοτάνης γαλούτης κέρ. γ'. κορεαν-
δρα ρίζαν κέρ. γ'. πεπέ. κόκκους ζ'. σελίνον ρί-
ζαν κέρ. α'. πωρέσου ρίζαν κέρ. α'. ἔλαιον ρό-
δινον, μέλι καλὸν, ἴσω σάθμῳ δὸς τῷ ἱεράκι,
καὶ ἰαθήσεται.

Bb ij

Οταν ἀφοδεύῃ τεάφιν.

ΤΑῦτα εἰσι τὰ σημεῖα· ἐὰν κόπλωνται τὰ
 πλερὰ αὐτῶν δὲ τῶν πλερύγων, καὶ ὅππῃ
 τῶν μεταφρενῶν αὐτῶν πλερὰ σήκωσι καὶ ἀφο-
 δεύῃ ὡς τεάφιν καὶ φαίνεται ὡς ἀμανιτᾶρεν,
 οὕτως αὐτῶν θεραπεύσας· ποίησον ἰατρείῳ πλὺ
 λεγόμενῳ Θεοδώρητου· κρόκον, ῥέον πονηκόν,
 ἄκορον, μασίχην ἀνὰ δραχμῶν τεττάρων· ἀλῆς
 δραχμας ἰ. ῥογαλικόν, δραχμας ἑβ. κασιᾶς
 δραχμας θ. ἄσαρον, ξύλον βαλσαμου, χα-
 μαιδιώνης, πεπέρεως ἀνὰ δραχμῶν ἑ. κόσου
 δραχμας δ. σάχην ἰνδικόν δραχμῶν α'. μέ-
 λις καλοῦ δὲ τοφρεομένης τὸ ῥοκουῦ.

Εἰς τῶν βραδείως τρώγονται.

ΕΑΝ τῶν ἱέρακα ἴδης βραδὺ τρώγοντα, ἔ-
 πλὺ ὅφλιν αὐτῶν εἰς τῶν λαιμόν ἰσαμέ-
 νιν, γὰρ, ὅτι πεπαταγμένης ὅστιν δὲ τῶν
 πονεῖν τὰς πλῆρες· οὕτως δὲ αὐτῶν ἰατρείας
 σελίνου σπέρμα κερᾶπον α'. κόσου κερᾶπα ἑ.
 κρόκου κέρ. α'. μυελὸν ἐλάφου κέρ. β'. οἶνον
 καλὸν, σπέρμα καρδάμου κερᾶπον α'. φολβίς

κέρ. α'. κύμινον ὃ ὄρνου· ταῦτα πάντα ὁμοῦ
τείψας, ὃς αὐτὸ πλὴν ἰαβείαν ποιήσον, καὶ τὸν
ἱέρακα θρέψον μὲν κρέατος Θουδήπνος.

Εἰς ἔλμινθας.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ ἔλμιν ἔχῃ· οὕτως αὐτὸν γνώ-
σῃ· συγχῶς πλὴν οὐρανὸν σείει. ὑπερπιάσιν κα-
θαρόν· ἔλαιον ἰσπανικόν, μέλι ὁμοῦ μίξας, θρέ-
ψον ὃς αὐτῶν τὸ ἱέρακα μὲν κρέατος τρεῖς ἡμέ-
ρας· εἰ δὲ πλείονας τῆτο ποιήσῃς, μᾶλλον ὠφε-
λήσεις.

Ἄλλο.

Γήχανον μετὰ ἐλαίου ἰσπανικοῦ ἐψήσας, καὶ
πλὴν ὄρνου τῆς ἱέρακος εἰς αὐτὸ δόποδάψας
θεραπεύεται. ἢ κορεατόρον τείψας μὲν ἔλαιον,
δόποδάψον εἰς αὐτὸ πλὴν ὄρνου τῆς ἱέρακος. ἢ
σκόρδον τείψας μὲν γλίσχων, καὶ λίδυσσμοδ.
καὶ τὸ κρέας ἐν τούτοις δόποδάφε. ἢ αὐτὰς τὰς
ἐλμινθας καῦσον, ὃς εἰς κρέας χοίρειον τῷ ἱέ-
ρακι δὸς ὅτι τρεῖς ἡμέραις, ἢ μυελὸν ἐλά-
φου μετὰ κρέως ζεσῶ· ὅτι τρεῖς ἡμέραις
δὸς, καὶ θεραπεύσῃς.

Bb iij

Εἰς πριμόνιω τῷ φαρυγγῷ.

Ελαιον παλαιὸν ἀπὸ καρύων μετὰ βουτύ-
ρου συμμίζας, (Ϝ) οὐρανίσκον τῷ ἱέρακι
τρίβε, ἢ ἰαθήσεται. ἢ ἢ πλὴν ἱερῶν αὐτῷ, εἰς
πλὴν ποικίλῃ ἰατρείᾳ ἐνέβαλε. ἢ ἢ σευτλόμε-
νον μετὰ σινάπεως τρίψας ἢ ἀποπείσας, ὅτε
αὐτῷ τὰς ῥίνας ἢ τὸν οὐρανίσκον ἐπάλειφε,
ἢ πᾶσαν πλὴν κεφαλαλγίαν ἀποκόψας.

Εἰς τὰ σκληρὰ τῷ ἱέρακι.

ΣΥγχῶς (Ϝ) ποικίλῃ πλὴν κοντῷ ἐλγίζ, &
ἀφοδεύει δίκλῃ μέλαν. δεῖ οὖν σε γι-
νώσκω, ὅτι ἀποσκληρὰ ἔχει. οὕτως οὖν ἰα-
τρεύσας· ἀλέλω ἀπικὴν κεράλια δ'. τεάφιν ἀ-
σιανὴν κεράτ. α'. μέλιτος ὃ δέκοιτο· ταῦτα
μῖξας, (Ϝ) ἱέρακα ὅτε αὐτῷ δρέψας μετὰ κρέα-
τος βοείου, καθ' ἡμέραν ὀφασ ζ'. * ὅσον σου ἴ-
ακρά τῷ μαχαίριον χωρεῖ. εἰ δὲ ἡ κοιλία τῷ
ἱέρακι ἐπέχεται, τῆς κοιλίας τὰ ἐνδοθεν σινὲ
τῇ κόπρῃ ἢ αἷμα παιδαρίου συμμίζας, εἰς
ἱερῶν αὐτῷ δός· ἢ λύσης αὐτὴν.

Αλλο.

Οταν ἴδῃς αὐτὸν τρύζοντα ἐν τῷ ἀφο-
 δεύειν, καὶ ὁ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ κλαίοισιν· οὐ-
 πως αὐτὸν θραπέυσῃς, ὀρνιθοπούλον ζεσὸν βεῖς
 ἡμέρας αὐτὰ δὸς, καὶ τὰ σκληρὰ ἀνδλύσῃς· ἢ
 ποντικοὺς ζῶντας σὺ τῆς θριξίν αὐτὰ πύτω
 δὸς, ἢ μέλι ἀπεφροσμένον μὲν κρέατος ζεστοῦ, ἢ
 μυόσκατον εἰς ὑδρόμυδι τέλῃς ἢ εἰς κρέας ἐ-
 πράνας, ἀπ' αὐτοῦ τὸν ἱέρακα κάλεσον, ἢ ἀ-
 λόλιω δὸς ἡπαλικήν, ὅσον ἐρεβίνθου καὶ μέ-
 γεδος.

Αλλο.

Ελάφου μυελὸν, βουτύρου, ἔλαιον νέον,
 στυλόμενον ἐκζέσας, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ζωμὸν
 συμμίζας θρηαλικόν· ὑοσκυάμου, πολυτεί-
 χου, ἔλαιον ῥόδινον, μυόχονδρον καὶ ὅξ ἀσπὶν αὐ-
 τῷ δώσῃς ὀφας, ἢ ῥίζας σινάπεως καὶ καρυσ-
 φύλλας τέλῃς, καὶ εἰς γάλα πρεβάτου, ἢ εἰς
 ἔλαιον ἰσπανικὸν μίξας κρέας χοίρειον, τὸν ἱέρα-
 κα θρέψῃς, ἢ ἀπὸ ζωμοῦ κυνοχέσου, καὶ κονιορτὸν
 πεπρῶ καὶ σελίνου σπέρμα μὲν μύγιστος εἰς κρέας
 χαίρειον βάλλων, δώσῃς αὐτὰ φαγεῖν.

Εἰς τοὺς λίθους, καὶ πρὸ δυσουρίας.

Εἰάν τις ἱέραξ λίθους καὶ δυσουρίαν ἔχῃ, οὕτως αὐτὸν γνώσῃ· ἐκ ἀφοδεύει, εἰ μὴ ὀλίγον, ἔκ μὲν τρισμοῦ τῆς σήθους, καὶ αὐτὸ δ' ἀφοδεύει, σκληρόν ἐστιν, ὡς λίθος ὑπὸ μιᾶς ὑδαρόν· ῥάφειον γλύφας, καὶ εἰς αὐτὸ βάλλει ἄλας, ἔκ εἰς κακὰ βιν καινὸν βάλλει αὐτὸ, καὶ ἐπιπίθῃ ἀνδρακίαν μαλακὴν, καὶ ὅτε λυθῇ, εἰς τοὺς αὐτὸν ζώμῳ κρέας χοίρειον ὑποβάψας, ἔκ μὲν ταῦτα εἰς λεκανίῳ ὕδατος πεπηρομένην βάλλει αὐτὸν, ἔκ ὀλίγω πρὶν ἡμέραν καὶ εἴσω, καὶ ὅσον θέλει αὐτὴ πῆ· ὅπῃ πυρέσκει· καὶ ὅσον πίει, πολὺ ἰάται.

Ἄλλο.

Φακὴν σιῶσειον καὶ μετὰ λαίου ῥοδίου σύμμιξον, καὶ μετὰ μέλιτος κρέας ἐμβάψας δὲς τῷ ἱέρακι, ἢ λαχαίων τὰς ρίζας, ἔκ σινάπεως φύλλα σιῶ αὐταῖς κοπανίσας, καὶ ὑποπιέσας μετὰ δακρύων τῆς τερεβίνθου, εἰς θερμὸν σύμμιξας, καὶ τείψας μετὰ ζωμοῦ ἔκ ῥαφαίου, καδῶς εἶρηται, εἰς κρέας δὲς τῷ ἱέρακι φαγεῖν, ἢ βοτάνῳ κλυσερίαν, μετὰ λουκοῦ

κοῦ τῆς ὡοῦ καὶ μύγας καὶ ἄλατος ὀλίγου μί-
 ξας, διὰ σώματος ἔχον, ἢ σκελίδας τρεῖς σκορό-
 δου ἔψουσιν μὲν σπέρματος βοταίνης τῆς λεγο-
 μένης μεσικαίλης, καὶ τείφας αὐτὰ δέρμανον,
 ἔπειτα ἱέρακι δὸς, ἢ κρέας βόειον εἰς μύγι ἀπηρ-
 τισμένον βάψας, δὸς αὐτῷ φαγεῖν.

Εἰς λόκωμα καὶ πᾶπασιν ὀφθαλ-
 μῶν ἱέρακῳ.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ λόκωμα ἔχη εἰς τὸν ὀφθαλ-
 μόν, συχνῶς μὲν ὕδατος ψυχροῦ τὸν ὀφ-
 θαλμὸν φύσῃσιν· εἴτα σκόρδον καππαδοκι-
 κόν, ἔπειτα κόκκον φάβατος μὲν ἄλατος μάσῃσιν,
 ἔπειτα οὕτως τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῷ ἐπιρράνον· ἔπο-
 δὲ νῆστις ποιήσας, ἕως οὗ καθαρευεῖ.

Ἄλλο.

Ἄλας καππαδοκικόν, ἔπειτα σιπίας μάσ-
 σουσιν, καὶ αὐτὸν ὀφθαλμοὺς ἐπιρράνον· δερα-
 πεύεται καὶ οὕτως· βοταίνῳ πλεονεξομύλῳ
 δόβουλον, ἢ πρὸς τὸν κῆπον τὸν δερμὸν τῆς μα-
 ξιμανοῦ χυλᾶται, τρίβον, καὶ μετὰ πανίου
 καθαροῦ εἴλῃσιν· καὶ τὸν ἱέρακα ἐπιστρέψας καὶ
 μετὰ πλεοῦ τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῷ ἀλειφε. τῆ-

CC

τὸ τρεῖς ἡμέρας ποιήσῃς, ἔῃ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Λεπτόκαρον λεπίσας, ἢ τὸν Φλοιὸν καθαί-
 ρας, μετὰ οἴνου μάσῃ, ἢ εἰς Φ ὀφθαλμὸν
 τῷ ἱέρακος ἐκπιάσῃ· τὸ τρεῖς ἡμέρας ποιή-
 σῃς, καὶ ἰαθήσεται· πνὲς δὲ γάλα ἐκ γυναικὸς
 εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τῷ ἱέρακι Θ βάλλοις, καὶ
 καθαίρεται. Θ δὲ Σκορπίους Ξ ἀγροῦ δύο
 εἰς χύτραν κεκλιμὴν καύσαντες, ἕως οὗ εἰς κο-
 νιορτὸν γλῶσσαι, εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τῷ ἱέρακος
 βάλλοις, ἢ καθαίρειται. τὸ ποιοῦσιν, εἰ
 ἐστὶ λυθῶμα· ἐὰν δὲ τὸν ὀφθαλμὸν παταχθῇ,
 συχρῶς ὕδωρ ψυχρὸν ἐπιρραίνουσι, ἢ βετονί-
 κην κοπανίσαντες, καὶ ἐκπιάσαντες τὸ δόποζω-
 μον, εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἐμβάλλοις, ἢ θερα-
 πεύεται. Θ δὲ ἄλας καππαδοκικὸν καὶ πόν-
 πον μασησάμενοι, Φ ὀφθαλμὸν πρσοφυ-
 σῶσιν· ἢ ἄλας* πῆς ἐφησεν* ἄλας ἀχνύω ἐπαλεί-
 φοισιν, αὕτη Σ δὲ δυσκωφουῦντας ὠφελεῖ, εἰς
 τὰ ὦτα ἐμβαλλομένη· πνὲς δὲ βοτάνῃσι ἀεί-
 ζων, ὑπὸ καλοῦσιν ἀμάραντον, τρέφαντες, τὸ
 τέλμα εἰς Σ δὲ ὀφθαλμοὺς τῷ ἱέρακος ἐπι-
 βάλλουσιν.

Εἰς τοῦτ' ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς κατάρρακτας.

ΟΤΑΝ ὁ ἱέραξ κατάρρακτίω ἔχη, μέλι
ἀκαπον ἢ χολίω γυπὸς τείψας, τοῦ ὀφ-
θαλμοῦ ἀλειψὼν μετὰ μικροῦ πλεονῶ, ἔ-
ισθαι.

Ἄλλο.

Εὰν ὁ ἱέραξ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ πονέσῃ
ὑπὸ αἰπικοῦ κεφαλῆς· οὕτως αὐτὸν γνώσῃ· τὰ
ἐπὶ ῥύνα τῶ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ σκεπάζῃ, καὶ αἱ
ρίνες αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ὑγρασίας ἀναμεμιγμέ-
ναι εἰσι ἢ συχνῶς πλέρει. οὕτως οὖν αὐτὸν πε-
ριποιήσων. χαλδάνης κονιορτὸν, καὶ ὀνοσηλείας
γάλα μεμιγμένον εἰς ὑφίω αὐτῷ δώσῃς.
οἶνον δὲ παλαιὸν καὶ λάσσανον τετεμιγμένον,
μίξας τὰς ρίνας αὐτοῦ, τείψων τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ μετ' οἶνου, ἢ ὡς τὸ λευκὸν μεμιγμένα
ἀλείψας, ἔ- ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἔξω μὴ
ἐμβαλλῇς αὐτόν.

Εἰς νόσημα ἱέρακος.

ΕΑΝ ὑπὸ νοσήματος ἱέραξ καταχεθῇ, οὕ-
τως αὐτὸν νοήσῃς· βραδείως διορθοῦται, ἔ-

Cc ij

τὸν ὀφθαλμοῖς οὐ καλῶς ἐμβλέπει, καὶ τεθ-
 λιμνύει καὶ θίται. τὸν οὕτως θεωποῖησιν·
 σπέρμα ῥα φάνης, ἀψίνδι πόνπον τείφας,
 καὶ τὸν κρηιορτὸν αὐτὸν μὲν καλᾶμης τῆς ἱέρα-
 κος ἐμφυαήσας τῆς ῥισί, καὶ ἰάται. Ἄλλοι
 δὲ, στυλόμεζα ἀγρία ἢ κηπουρικά καθαί-
 ραντες, καὶ μὲν ὅξους τείφαντες, εἰς λινουῶ πα-
 νίον δότοπιέσαντες, τὸ ζωμὸν διὰ τῶν ῥινῶν αὐτῶν
 ἐμβάλλουσι.

Εἰς κεφαλαλγίαν.

Ρίζας ἀρειομαλάχου ὠρέμου σινάξεις, ἔ-
 τείφας, καὶ εἰς ὅξος δριμύ ἐμβαλεῖς, καὶ
 μὲν ἡμέραν εἰς τὰς ῥίνας αὐτῶν βαλεῖς, καὶ εἰς
 τὸν οὐρανίσκον, καὶ οὐδέποτε πρὸς κεφαλὴν
 πᾶσι.

Ἄλλο.

Πήγανον ἀρειον, μὲν ἐλαίου ἰσπανικοῦ, εἰς
 πήγανιν ἐβαλὼν, τηγάνισον· ὅταν αὐτὸ ἴδῃ,
 ὅτι ρούσι γλήται, τότε κατὰ γὰρ δὲ τῆς πυ-
 ρός· καὶ ὅταν ψυχρανθῇ, βάλλε αὐτὸ εἰς βίκιον
 ὑέλιον, καὶ ἔξ αὐτῶν κρέαν οἷον βούλη σπίχεται,
 καὶ τὸν ἱέρακα τείφεις.

ii 30

Εἰς ῥεῦμα κεφαλῆς ἱέρακΘ.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ πλὺ κεφαλῶν ῥομαπήζηται,
οὕτως αὐτὸν πεποιήσων· ἀλέω ἡπαλικὴν
ὀλίγον τρέψας, ἔξ αὐτῆς εἰς κρέας βάλλε καὶ
εἰς ἐπὶ ἡμέρας ζέψας, καὶ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Βάλοισιν πύσαν κεδρέαν, σπέρμα βύζων
μου· σπέρμα πηγάνου· ὅξΘ· ὁμοῦ ταῦτα βί-
βοντες ἀπ' αὐτῶν πλὺ κεφαλῶν ἀλείφουσι
τῷ ἱέρακΘ.

Εἰς πριμονίω κεφαλῆς.

ΕΑΝ περιθῇ τῷ ἱέρακΘ ἡ κεφαλὴ, ὅπως
αὐτῷ πεποιήσων· ἀπὸ τῶ σιβάπεΘ κό-
λικας εἰ ποιήσας· καὶ πήσανον ἡμέρον ὅσον εἰκά-
ζεις ὀρεῖν, λάβε στυλόμεζα εἰ, καὶ τρέψον
ὁμοῦ εἰς ἰγδίων καμνεργίον, καὶ καλῶς εἰς πάνιν
καθαρόν ἀποπίασον· ἔξ αὐτῶ λάμβανε εἰς τὸ
τρέπον· ἀπὸ τῆς ρινὸς βάλλεις· καὶ πρὸς τῷ
ἥλιον αὐτὸν κείθισον, καὶ ἰαθήσεται.

Σς iiij

Εἰς νόσον ἀφανῆ.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ νοσήσῃ ἀπὸ πολλῆς ψυχρότητος, οὕτως αὐτὸν νοήσῃς· πῶς κόπῃσιν ὀρνιθερὸν ἀφοδεύσῃ, ἢ ὡς κρόκον, ἢ ὡς ἀληθινὸν αἶμα· ἔχῃ δὲ κεχαλασμένα τὰ πτερύγια, καὶ πλεονέκτημα κεφαλῇ ὀρθοτεταγμένῳ· οὕτως δὲ αὐτὸν θεραπεύσῃς· *ἵνα ἀρπάξῃς ἰσαμέλου τῷ χοιρείου τὸ κρέας, ἐκ χλιαρὸν βούτυρον * αὐτὸ ἀλείψῃς, καὶ τῷ ἱέρακι δώσῃς· ἀμύξεις δὲ αἶμα, καὶ θερμανεῖς τὸ γάλα, καὶ δέξῃς τὸν ὀλόκοπον ἐν αὐτῷ θρύψῃς, καὶ τῷ ἱέρακι δώσῃς. Τούτῳ ποιήσῃς ἕως οὗ πλεονέκτημα καταλείψῃ, καὶ τὸ σῶμα αὐτῷ ἐρρωμένον ἴδῃς. ψυχροῦ δὲ μηδὲν γεύσῃ.

Ἄλλο.

Τὸ ὑγρὸν τῆς κωδόνης ἢ κίτρου ἀποπιέσῃς μετ' οἴνου παλαιοῦ, ἢ μέλιτος, καὶ κρέας δὲ αὐτοῦ ἀλείψῃς, ἐκ τὸν ἱέρακα θρέψῃς.

Εἰς κόρυζαν ξηρὰν ἔῃ ἱέρακ.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ κόρυζαν ἔχῃ, τὰ σημεῖα ταῦτα ποιεῖ. ὅταν ἴδῃς αὐτὸν, ὅτι ἴσται χάσ-

κων, ἔνθα ῥινῶν ἐκ ἐμβάλλῃ, δέῃ σε γι-
νώσκειν, ὅπ' κόρυζαν ξηρὰν ἔχῃ. οὕτως οὖν αὐ-
τὸν ὠφελήσεις. ἀγριοσαφίδος· πεπέρ. κόκ. ζ'.
Φύλλου, ὅσον σου ④ δύο δάκτυλοι λάβωσι,
καρυοφύλλου κόκκ. ε'. σάχμω ναρδικὴν κέρ. α'.
τρίψας ὁμοῦ καλῶς, ἔνθα οἴνου παλαιοῦ
Ⓢ οὐρανίσκον Ⓢ ἱέρακⓈ πλυῖε, καὶ ἔξ αὐτοῦ
λάβων, ὅσον σου ④ δύο δάκτυλοι λάβωσι, τὸν
οὐρανίσκον Ⓢ ἱέρακⓈ τρίψας, οὕτως αὐτὸν
εἰς ἡλίⓈ σῆσον, ἕως ὥρας ἥ. θρέψῃς ὃ καὶ κρέας
τράγου, καὶ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Μέλι ἀπικόν, σπέρμα βοταίνης ὑοσκιά μου
καὶ βούτυρ Ⓢ τρίψας, τὸν οὐρανίσκον αὐτὸν ῥί-
ψον, ἔνθα περιστρίψῃς διὰ τῶν ῥινῶν
αὐτοῦ. ④ δὲ οὕτως ὡς ἐπιουῶται· Σκόροδον
μετὰ οἶνον παλαιὸν τρίψαντες, διὰ τῶν ῥινῶν
ἐλθέουσιν. ④ δὲ κυπῆρος κόκκοις ζ'. Σπέρμα ἀ-
γριοσυκῆς, κράμβιν ὁμοῦ τρίψαντες, διὰ τῶν
ῥινῶν ἐλθέουσιν ὅτι τέλει ἡμέραις. πολλάκις
δὲ καὶ πένθεσιν πρὸς μὲν ὀφθαλμοῖς.

Εἰς κόρυζαν ὑγραν ἱέρακα.

ΕΑΝ ἴδῃς Θ ἱέρακα χάσκοντα, ϵ ὑγρα
 διὰ τῆς ῥινῶν ἐβάλλοντα, δεῖ σε γινώσκειν,
 ὅτι ὑγραν κόρυζαν ἔχει· ἔτι οὐκ θεραπεύσεις·
 ὑγραπίσας μὲν μαλίσ ἐἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐμβα-
 λε· ϵ ὅταν κατὰ πῆ, ὅς Θ δριμύ διὰ τῆς ῥινῶν
 αὐτοῦ ἐμβαλε, ἡ γὰρ Θ καλόν· καὶ πρὸς τὸ ἥλιον
 σήσεις, καὶ ἡνίκα * τὸ ὑγραπίσας μὲν ϵ μαλίσ ἐν-
 τρίψῃ· μετὰ μάλιστα τὸν οὐρανίσκον τρίψον· ἐὰν
 δὲ ἴδῃς ἐν τῇ δόρυωσίᾳ ἐλχονίζοντα· σαναδαρά-
 χην μετὰ ὅξους δριμέα τρίψον, καὶ ὅς αὐτοῦ τὸν
 οὐρανίσκον ἀλειψον· ἑτέροι ϵ ἔτι πρὸς πεπρω-
 πεπρ. γεάμμ. α'. κόσου γεάμμ. ζ'. χαμαλιόντος
 γεάμμ. α'. συμμίξαντες, τὸν οὐρανίσκον αὐτοῦ
 τρίβοις, ϵ πάς ῥισὶν ἐλχέουσι.

Εἰς κόρυζαν βαρεῖαν.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ κόρυζαν βαρεῖαν ἔχει· οὕτως
 αὐτὸν νοήσεις· ὅταν ἴδῃς αὐτὸν πλέροντα. ϵ
 ὑγρα διὰ τῆς ῥινῶν ἐβάλλοντα, ἢ διὰ τῆς
 ὀφθαλμῶν ἀφρόν, δεῖ σε νοεῖν, ὅτι κόρυζα
 βαρεῖα ἐστὶ· ἔτι οὕτως ἰατρύσεις· πεπρω-
 κόκκοις

κόκκοις ἐ. σαφυλῆς ἀγείας κόκκοις ἐ. σάχαι.
 σκόροδον ἐν. * ὑγροπίσιν καθαρόν, ὅσον μτ' εἰς
 δακτύλου ἐπαίρεις. ταῦτα ὁμοῦ τείψας, ἐ-
 παρον, ὅσον σου ἡ ἄκρα τῆς μαχαίρου χω-
 ρεῖ, καὶ μετὰ ἐλαίου καὶ βαλσαμίου $\textcircled{\omega}$ οὐρα-
 νίου $\textcircled{\omega}$ τῆς ἱέρακος $\textcircled{\omega}$ ζείφον, καὶ πρὸς $\textcircled{\omega}$ ἥλιον
 σῆσον ἕως ὥρας ζ'. καὶ θρέψον αὐτὸν μτ' κρέα-
 τος $\textcircled{\omega}$ οὐδῆπιν $\textcircled{\omega}$.

Εἰς κόρυζαν ἀφανῆ ἱέρακος.

ΟΤΑΝ ἴδῃς πλὴν κεφαλῇ τῆς ἱέρακος
 ὀγκωδύνῃ, καὶ χαίτῃ ἐχῇ, ἔν τ' εἶμα
 αὐτῷ πυκνῶς ἀνοίγῃ, ἔν βραδὺ ἀφοδεύῃ, γινώ-
 σκει ὅτι κόρυζαν ἀφανῆ ἐχῇ. οὕτως οὐδ' αὖ $\textcircled{\omega}$
 ἀειποιήσῃ· σπέρμα ἀγριοπιγναίου, γράμμ. α'.
 πεπέρεως γράμμ. α'. πυρέθρου γράμμ. α'. σα-
 φυλῆς ἀγείας κόκκοις κ'. φολβίου γράμμ. α'.
 κόσου γράμμ. α'. ὁμοῦ τείψας, $\textcircled{\omega}$ οὐρανί-
 ον αὐτῷ τρέβε.

Πρὸς κόρυζαν σινάλης.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ ἐχῇ κόρυζαν σινάλης, οὕ-
 πως αὖ $\textcircled{\omega}$ νοήσῃ· * πλέρει, καὶ ὁ λάρυγξ

Dd

πρίσκειται ὑπὸ τῶν ὑγρῶν ἃ πινάγει· ④ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀφρόν ποιοῦσιν· ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ὀκωιδρῆ ὅστιν· αἱ ῥῖνες αὐτοῦ οὐδὲν ἐμβάλλουσιν· τῆτον οὕτως ᾤειποίητον· βοτανίῳ πλεῖον λεγόμενῳ φρυαρίῳ, τρέψας ἢ μίξας μὲν οἶνον παλαιόν, ⑤ ἐμβάψας κρέας χοίρειον ζεστόν, δώσας τῷ ἱέρακι· ἱνὲς δὲ ζωμόν σεύτλου μὲν μέλιτος ἐν ταῖς ῥίσιν ἐλχέουσιν· ἄλλοι δὲ γάλα γυναικεῖον μετὰ ζωμοῦ πηχάνου, δια τῶν ῥινῶν αὐτοῦ ἐλχέουσιν.

Εἰς κόρυζαν κεφαλαλγικήν.

ΟΤΑΝ ὁ ἱέραξ κυπλὸς σταθῇ, ἢ ἀναπνέειν ἔρχετο, ἢ ἔδε καλῶς βλέπειν δύνατο, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀφρόν ἐμβάλλει, ἢ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ πρίσκει, γινώσκει ὅτι κόρυζαν ἔχει κεφαλαλγικήν· ἔτι οὐδ' αὐτὸν θεραπεύσεις· πεπρωὸς οὐ γὰρ· λαοστέρη γράμ. γ'. κρόκον γράμ. γ'. ἀγριοσαφίδος κόκκοις ι'. δράχμιον οἰκισκὴν κόκκοις ι'. πάντα μίξας ἢ τρίψας ἢ κοσκινίσας, μὲν πλείονα καλαίου δια τῶν ῥινῶν ἐμφυσήσας, ἢ ἔξ αὐτοῦ τὸν οὐρανίσκον αὐτοῦ τρίψας, ⑥ ὅξος θριμύτατον εἰς τὰς ῥίνας αὐτοῦ ἐμβαλεῖς· καὶ

BC

κ' ἡμέραις ἐν τῇ μούτῃ ἔσται λελυμένος, ἔπειτα εἰς
 ζάπεζον ἢ ὑφὸν αὐτοῦ διδοῖται.

Εἰς ποδαλγίδιον ἱέρακος.

ΟΤΑΝ ἴδῃς τὸν ἱέρακα μὲν τῶν πτερυγίων
 αὐτοῦ συνεσφιγμένον, καὶ δὴ μὲν ὥσπερ
 ἐν τῇ Φωλεᾷ, δεῖ σε γινώσκειν, ὅτι ποδαλγία
 ὅσιν. οὕτως οὐκ αὐτὸν ἀειποιήσῃ. οἷον κα-
 λὸν ξυσία τρία, καὶ ὁμοίως ὕδωρ, ὁμοῦ μίξας
 καὶ δερμανίας, ὅσον ἡ χεὶρ τοῦ βασιλέως δυνά-
 ται· οὕτως οὐκ αὐτὸν θάψῃ· καὶ ὅταν ἀπο-
 λούσης, κοβαρίσκια ποιήσας ἀπὸ μαλίου ἀ-
 πολύτου ὑποκάτωθεν τῶν πτερυγίων θήσεις, ἔ-
 βαλεῖς αὐτὸν λαυάτον, ἔκαθίσεις χαμαὶ, καὶ
 δερμανεῖς αὐτόν· ἔπειτα ἴδῃς γυμνούμην τα-
 μέλη τῷ ἱέρακι, τοῦτο ἔμπλαστρον ποιήσεις·
 Σμύρνης, μύρα γρ. α'. Σέρβικου ἑλ. β'. μασίχης
 οὐκ. α'. ἑλαΐν. ῥόδιν. ἑλ. γ'. κοχλιαρ. β'. ὁμοῦ
 πάντα μίξας, ἔμπλαστρον ποιήσεις, ἔπειτα εἰς δέρ-
 μα ἀσπασθὲν ἐπιχειρίσεις, ἔπειτα θήσεις εἰς τοῦ πό-
 δας αὐτοῦ, ἀλλάσεις δὲ καὶ τρεῖς ἡμέρας, ἔπειτα
 κρέατα χοίρεα ζεσά αὐτὰ δώσεις.

Dd ij

Ἄλλο.

Αξούην δρεκῶν δερμανεῖς, κακάβιν καὶ
 τὸν πόδας αὐτοῦ συχνῶς ἀλείψας· ἄλλοι δὲ
 οὕτως περιποιῶνται τὸν πόδας αὐτῶν, μὴ οἴ-
 νου πλυνοῖσι, καὶ εἰς κοντάριον πλατὺ καθί-
 ζουσιν, ἵνα ὁ δάκτυλος αὐτῶν μὴ ζαρωθῶσι·
 πνέες δὲ ὅξος χλῖον τὸν πόδας ἐπιβρέχουσιν.
 ἄλλοι ἀχρηστικουρέας ῥίζαν τετριμμένην μὴ
 ὅξους τὸν πόδας αὐτῶν ἐντὸς λίσσοισι, καὶ δε-
 ραπεύεται.

Εἰς φθειρόντα ἱέρακα.

Εἰ ὁ ἱέραξ φθείρας ἔχει, σανδαράχην τε-
 τριμμένην εἰς ψυχρὸν ὕδωρ ἐμβαλὼν,
 λούσιν αὐτὸν, καὶ εἰς ἡλίῳ σῆσον, ἔκδοτόρρι-
 ψας πάσας.

Ἄλλο.

Ελαιὸν ῥόδιν μὴ χολῆς βοείας, ἢ ἀ-
 ξουγίης, ἢ ἐλαίου. ἄλλοι τεάφιν τετριμμέ-
 νην εἰς ὕδωρ βάλλοντες ἔπως λούσιν. Ἐτῆροι
 λουπινάριον ἀπέβρεξαν, ὅξος αὐτῶν ἱέρακα
 λούουσιν· ἄλλοι δρεκῶν καύσαντες, ἱέ-
 ρακα ὑποκαπνίζουσι, καὶ διδύως αἱ φθείρες

ὑποπίπιοι. πνές δαφνέλαις δλείφοις πτω
κεφαλῶ τῷ ἱέρακος· ἔτροι σανδαράχην καὶ
βούτυρον, μὲν κρέατος τῷ ἱέρακι δίδωσιν.

Εἰς ἑξάρμωσιν ἔκ κλάσμα ἱέρακος.

ΕΑΝ ἱέραξ εἰς τὸ κυνήγιον ἑξαρμωθῇ, ὅ-
πως αὐτὸν πεποιήσῃ· πτελέας ρίζαν σ' Γ.
ε'. βάλλον εἰς χάλκωμα, ἐψησον ἕως ὅς ὑπο-
τριπυθῇ τὸ ὅπρ' ἑβαλες ζέσ. τῷ ὑδατος, καὶ
ἑξ αὐτῷ τὸν παδόντα τόπον θάλψον, καὶ ἐμ-
πλασον ποιήσον· μασίχην ἔκ λίθανον ὀρένι-
κόν· ἀνθος πεπλοκαδός· ἐν πάντων ἀνὰ ε' Γ.
α'. καὶ τρυγίδην οἶντος παλαιοῦ κοχλιαρέας Γ'.
πηγανέλαιον κοχλιαρ. β'. ταῦτα ὁμοῦ μίξας
ἐμπλασον ποιήσας, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον θή-
σας, ἔκ διὰ πέντε ἡμερῶν ἀλλάξεις· εἴται κρέας
ζεσὸν τῷ ἱέρακι δώσας.

Εἰς κλάσμα ἱέρακος.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ κλαθῇ, οὕτως αὐτὸν πε-
ποιήσῃ, καθὼς ἔκ ἀνωτέρω εἰς πτω ἑξάρ-
μωσιν εἴρηται· καὶ ὅταν ἀναθάλψῃς τὸν τόπον,
λαβε μάλιν ἀπλῦτον, ἔκ βρέξον αὐτὸν εἰς ῥά-

Dd iij

δινον ἐλαιῶν, καὶ εἰς τοῦ κλαδέντας τόποις
 θές, ἔ δῆσον μὲν λίνου παλίου, ἔ εἰς σκοτεινὸν
 τόπον θές· καθημέρῳ δὲ ζεσὴν θρηψίῳ λαμ-
 βανέτω· ὅ δὲ ζεσὸν ἀξούγηται εἰς τοῦ κλα-
 δέντας τόποις ἑπιδέσμευσιν· ὅ δὲ κόπρον
 τραγίαν ἑπιπδέασιν· ἄλλοι δὲ ἐκ σάπωνος.

Εἰς κλάσμα Κιέλου.

Σ Απῶνιν, βολβὸς, κοχλίας, ὁμοῦ τείφας
 καὶ κοπανίστας ἀπλώσωσον ἐπάνω λίνου πα-
 λίου, καὶ ἑπίθες ἐπάνω τὸ κλάσμα, καὶ ἰᾶται πι-
 νές δὲ καταντλοῦσι τοῦ πόδας, καὶ ἀξούγηται
 χοίρειον ὑπαλείφουσιν, καὶ εἰς τόπον σκοτεινὸν ἐκ-
 καδίξουσιν. ὅ δὲ θρηγαλικὸν μὲν ἀψίνθης πα-
 λίας κοπανίσαντες, τῷ τοῦ ἑπιπδέασιν.

Ἄλλο.

Κηρίον τράκτον καὶ μὲν μὲν καλῶς κεκο-
 πανισμένον, καὶ κοχλίας, καὶ τὸ λευκὸν τῶ ὠοῦ
 ὁμοῦ μίξας καὶ κοπανίστας εἰς τὸ κλάσμα ἑπί-
 θες, καὶ ἰαθήσεται.

Πρὸς ἱέραια ἀθετουῦται τὸ κύνηγιον.

ΠΟιήσας αὐτὸν σιγαδέναι ἡμέρας ρ'. εἴτα
 ἐμπλήσων αὐτὸν ἡμέρας δ'. καὶ πλεὺς πέμ-
 πτω λαβὼν σκυλόπουλον μικρὸν, δὸς αὐτῷ, ἵνα

σφάζῃ αὐτό· καὶ τῷ τύτῳ μυελὸν παράβαλε·
καὶ τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ εἰς κυνήγιον ἐμβαλε, καὶ
οἷς αὐτὸν κυνηγήσῃ δὲ αὐτὸν κορσύνει.

Ἄλλο.

Ἀσπερὲς κέρ. γ'. εἰς ὕδωρ κοχλ. β'. βάλλων,
δὸς μὲν κρέατος φαγεῖν· τὸ ποιεῖς τρεῖς ἡ-
μέρας· πνέει δὲ ἀπὸ τῆς ρίζης τῆς μανδραγό-
ρας ὑποκαπνίζουσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ κρέας ἐ-
ξεδίει, ὑποδυμιάσιν.

Εἰς τὸν παθόντα εἰς ὀφθαλμόν.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ ἀπὸ ὀφθαλμοῦ πάσῃ, λάβε
βοτανίῳ ἢ λεγομένῳ σαυτερίαν, καὶ ὀπο-
βάλαμον κάπνισον· καὶ τὸ κακὸν ἀπολείς.

Εἰς ἀποβολὴν ὄνυχος.

ΕΑΝ τὸ ἱέρακος ὁ ὄνυξ ἐκρίζωθῇ, εἰ μὲν
ἄρῃς αὐτὸν, ἢ ἐκρίζωθέντα· εἰ δὲ μὴ, ἄλλον
ὄνυχον μαλακὸν ἱέρακος λαβὼν τὸ αὐτὸ δακ-
τύλου, οἷός ἐστιν ὁ παθὼν, κἂν τε ὁ μέσος,
κἂν τε ὁ ἀντιδάκτυλος· οὕτως ὥσει ποίησον· αἵ-
μα ὥσειροπούλου, ἢ ἀπόξυσμα κολλικίου,
ὅσον περισὶ δακτύλοις λάβῃς, καῦσον ἕως ἔγε-
νῆται κονιορτός· εἶτα μασίχῳ λαβὼν κόκκους
γ'. μύρα, λίβανον, δάρυδον· ὁμοῦ ταῦτα ζή-

ψας, ἐπὶ χυσον ἐπὶ ὄνυχά μετὰ τῷ αἵματι τῆς πεισεργῆς ζεσοῦ ὄντος· καὶ ἀναγέμισον τὸν αὐτὸν ὄνυχά μὲν τῷ αἵματι, καὶ ἐμπήξον εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἔξελθῃ, ἔλποσφάλισον, ἔλποήσον ὑπὸ δέρματος ἀσπερου θήκην καὶ τὸ μέγεθος τῷ δακτύλῳ, καὶ δέσμωσον καλῶς, ἔλπο εἰς πλὴν μοῦται ὑπόλυσον, ἕως δεκατέσσαρας ἡμέρας. ῥέφῃ αὐτὸν κρέασι ζεσοῖς, ἔλπο μὲν ταῦτα εἰς τὸ κυνήγιον ὁρᾷσεις.

Ἄλλο.

Εὰν οἰεράξῃ ἐκρίζωσιν τὸν ὄνυχά. ἂν δὲ μὲν δαλὸς τὸν τόπον καῦσον, ἔλπο αἷμα σταθήσεται.

Ἄλλο.

Λάβε ὑπὸ καυτηρίου λύχνου βράζοντος τὰ ὑποκάτω τῷ τραχήλῳ τῆς λυχνίας, ἔλπο συγχρῶς τὸν τόπον ἀλειφε, ἔλπο ταχέως ἀναφυήσεται· δευράπευε δὲ οὕτως· ἀψίνθιν ἀγρίον μετὰ ὀξυγίνου χοιρεῖς τείψας, καὶ ποιήσας σάκκουλον δέρματος ἀπαλοῦ, τὰ ἐπὶ γεγραμμένα μαλάγματα ἀναγεμίσεις, ἔλπο ἐπενδύσεις εἰς ἕκαστον δακτύλον, ὅθεν ὄνυξ ὁρᾷρίζωσθι, καὶ δήσεις, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν αὐτὸ ὁρᾷρίζεις, καὶ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Ἄλλο.

Ὅσέα Φονίων μετὰ σαφίδος καὶ μήματος
τείφας, καὶ εἰς πανίον λινουῶ ἀπλώσας, τὸν
τόπον πελιδήσον, καὶ ὁδεῶς ὁ ὄνυξ ἐκφυή-
σεται.

Ἄλλο.

Λίβανον ῥέρενικόν, εἰς ὕδαρ δαπόβρεξον
ψυχρόν, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὕδατος ὅσον κα-
πάντλῃ καθ' ὥραν, ἢ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Βούτυρον μετὰ δαπόξυσματος δέρματος εἰρ-
χασμῶν ἐπιβάλλεις εἰς δάκτυλον, ὅθεν ὁ ὄ-
νυξ ἐκρίζωθῃ, ἢ θεραπεύεται.

Εἰς ῥύμον ἱέρακα.

Εἰ ῥύμον ὁ ἱέραξ ἔχη, οὕτως νοήσας· ὅταν
ἔχη πὰ πτερά, ὡς αὖ σκουδοκάμηλον, καὶ
πετάσαι οὐ δύναται, γινώσκει ὅτι ἐπιθυμεῖ λινός·
οὕτως οὐκ αὖτε πεποιήσων· κέρ. γ'. μύρα,
λίβανον ῥέρενικόν κέρ. γ'. μασίχλῳ κόκκ. γ'. σαν-
δαράχλῳ κέρ. γ'. Φολβίς κέρ. ε'. κόσου κέρ. β'.
ἀγριοσαφίδος κέρ. ε'. κύμινον Ἀλεξανδρινόν κέρ.
ε'. αἰσολοχίας σρογύλης Φισικῆς κέρ. γ'. μέ-

Εε

λιπος οὐτ. α'. ὀρχαλικοῦ κέρ. γ'. κρόκου κέρ. α'.
 ἀλόλιω ἡπατικὴν κέρ. γ'. σάχως ἰνδικὸν κέρ. γ'.
 σάχων καρδικὸν κέρ. γ'. πεπέρεως οὐτ. ε'. οἶνον
 καλοῦ ξέσας β'. ὁμοῦ πάντα μίξας, ἢ κοπανί-
 σας, μὲν τὸ αὐτὸ οἶνον τεύχας ἀπ' αὐτῶν μετὰ
 κρέατος τραγεῖς θρέψας ἡμέρας δέκα· εἴτα δι'
 ἄλλων δέκα ἡμερῶν δώσας κρέας κελαρεῖς·
 εἴτα ἄλλας δέκα μετὰ πωρεροπούλου, ἢ ὀρ-
 νιδοπούλου. ταῦτα δὲ μετὰ ἰατρείας ὑλείψας,
 ἢ μετὰ ἰ' ἡμέρας βάλλων εἰς ὕδωρ λοῦσον
 αὐτόν· πλὴν ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι παρεψήσας
 ριζάρεα· γίνου λίπρας ε'. καὶ σινοπίδιν οὐτ. γ'.
 ὕδωρ ἢ τέταρτον ἢ τρίτον ὁμοῦ. ταῦτα ἐψήσεις,
 ἢ εἰς λεκανίῳ βαλεῖς· ἢ ὅταν γνήσιαι χλια-
 ρόν, ὅσον τοῦ ἡ χεῖρ δέχεται, (V) ἰέραια θάλ-
 ψας εἰς (V) ἡλι(ω)· ἐν λανάτῃ θήσεις αὐτόν
 τρεῖς ἡμέρας· ἐν τῷ αὐτῷ ὕδατι θάλψας· εἰ
 δὲ ἐλαττωθῇ, οἶνου ἀσπερου ζέσι(ω) θήσας
 λε. θρέψον δὲ αὐτόν ὅθως· πλὴν χεῖρεϊ μὴ
 δώσας αὐτῷ, ἕως οὗ στερεωθῇ.

Εἰς τραῦμα ἱέρακος.

ΒΟΠΑΪΝΩ ΣΥΓΓΕΜΟΝΙΑΝ ΤΕΙΨΑΣ ΜΥ^Τ ὄξοις, ὃς
αὐτ^Ω ΠΛΩ^Ν ΚΕΦΑΛΩ^Ν ΑΠΑΛΕΙΨΟΝ Τ^Ω ΙΕΡΑ-
ΚΟΣ· Ἀλλὰ ΠΕΘ^ΩΤΟΝ ΜΑΘΙΟΤΙΣ ΑΥΤΩ^Ν, ΚΑΙ ΠΛΩ^Ν
ΦΛΥΚΠΙΔΑ ΔΟΠΙΑΣΤΙΣ, ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ΔΛΕΪΨΑΣ· ④
ΔΕ ΤΡΥΓΙΑΝ ΕΛΑΪΟΥ ΕΨΗΣΑΝΤΕΣ, ΟΥΤΩΣ ΑΥΤ^Ω ΠΛΩ^Ν
ΚΕΦΑΛΩ^Ν ΔΛΕΪΦΟΙΣΙ ΨΥΧΑΝΑΝΤΕΣ.

Εἰς ὀμίχλῳ ἱέρακος.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ ΠΑΨΗ, Οἶνον Σερμαάνας, ὅσον
τὸ σῶμα σου διώσται τὸ ΠΕΘ^ΩΤΟΝ Τ^Ω ΙΕ-
ΡΑΚΟΣ ΦΥΑΣΗΟΝ ΤΡΕΪΣ ἡμέρας, ΚΑΙ ΠΛΩ^Ν ὀμί-
χλῳ ΔΟΠΟΔΑΛΛΕΙ.

Εἰς τὸ μουτῶσαι ἱέρακα.

ΠΡΙΝ ΑΥΤΟΝ Εἰς ΜΟΥΤΑΝ ΒΑΛΛΗΣ, Τ^Η ΚΕΦΑΛΗΝ
ΑΥΤ^Ω ΕΚΠΝΑΞΟΙ, Κ^Η ΜΥ^Τ ὕδατος λεπηναρίσ α-
ΠΟΠΛΥΝΕ, Κ^Η ὅπως Εἰσάγαγε εἰς τ^Η ΜΟΥΤΑΝ, Κ^Η ΒΑΛ-
ΛΕ ἄμμιον εἰς ΠΛΩ^Ν ΜΟΥΤΑΝ, Κ^Η ΚΙΣΤΡΙΟΝ, ἵνα ΤΕΪΘΗ
ΠΛΩ^Ν ΜΟΥΤΑΝ Κ^Η ΤΡΑΠΕΖΩ ΣΤΟΓΥΛΩ· Κ^Η ΔΕ
ΔΕΚΑ ἡμέρας, ΔΙΔΟΥ ΠΕΛΙΤΕΡΟΠΟΥΛΟΝ· Εἰὰν ΔΕ
ΒΡΟΔΩΨΗ Εἰς τὸ ΜΟΥΤΕΨΑΙ, ΔΕΡΜΑ ὀφείως ΨΙ-

Ec ij

ψας, καὶ εἰς κρέας ἐμβάλλων, θρέψον, ἢ γάλα,
 ὑπὸ τοῦ φαγεῖν. τῷ δὲ αὐγούσῳ μίλι καθ'
 ἡμέραν ὕδωρ θήσῃς· περὶ δὲ δέκα ἡμερῶν
 ἢ ἐμβαλεῖν αὐτὸν, εἰσέρχου πλησίον αὐτοῦ, μὴ
 ὑπὸ τῆς μούτας αὐτὸν ἐμβάλλῃς ὀξείφνης, καὶ
 ὑποπιπιδῶν ψοφήσῃ.

Εἰς τὸ ποικίλως μουτεῦσαι τὸν ἱέρακα.

Χλωροσαύρας ζώσας, ἥτοι * μύστροις, ἢ σα-
 βάθιν, ἢ πονηκοῖς, ἢ πελαργόν, ἢ τρυ-
 γόνα δώσῃς αὐτὰ διὰ τριῶν ἡμερῶν· εἰ δὲ
 * συκαχαθῇ ταῖς χλωροσαύραις εἰς **Ϟ** ἡλίῳ αὐ-
 ταῖς ξήρανον, καὶ τείψας εἰς κρέας χοίρειον· δας
 τῷ ἱέρακι φαγεῖν· εἰ δὲ ὁ ἱέραξ μουτεύσῃ, ὕ-
 δωρ θαλάσσι **Ϟ** θέρμανον, καὶ ὅξ αὐτοῦ πᾶ-
 πτερά αὐτοῦ θάλψον τρεῖς ἡμέρας, ἢ μὲν ὀ-
 ξοῖς δριμυτάτου θέρμανον.

Εὰν πληρωθῇ ὑπὸ γεράκου ὁ ἱέραξ.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ ὑπὸ γεράκου, ἢ ἑτέρου ὀρνέου
 κακῶς πληρωθῇ, οὕτως αὐτὸν ἀελοποιήσῃς.
 ὅσα φοινίκων οὐκ. ἐ'. ὑπολεπίσματος σιδήρε-
 οῦ ὑποπίπτοντα τοῦ ἁμμων **Ϟ** οὐκ. γ'. ὁμοῦ

μίξας, ἢ λειώσας, σὺρράπτε τῷ πληρωδέκτι τό-
 πῳ, ἢ ἐν τοῦ τοῦ κοῖτου κοῖτου ἐπὶ πλάσε· ἀπ-
 πόπλων δὲ πρὸ τῶν πτόπων μετὰ οἷν· δερ-
 μοῦ, ἢ κτ' πλὴν ἑφελὼ αὐτὰ δίδου.

Αξούσιν χρίει, καὶ σάκπλῳ κλημαπιδων
 μίξον, ἢ σὺρράφας μετὰ βελόνης, ἐν τοῦτου
 ὑπάλειφε· σκόπει δὲ, ἵνα μὴ σὺρράπλων τῶν
 ἐνδοθεν κρεῶν πρὸς τὰς.

Εὰν ἔχη γόσμα εἰς τὰ ἐντός.

ΟΤΑΝ ὁ ἱέρακας αἵρης, * ἢ πέρη, ἢ τὸ
 γόσμα αἰοίγη· γινώδι ὅτι γόσμα ἔχει εἰς τὰ
 ἐντός αὐτοῦ, ἢ οὕτως ἀειποήσας κατὰ σα-
 λακπλὴν ἐν κλημαπιδων· δὸς αὐτῷ ἵνα πῇ, ἢ
 ἰαθήσεται· ἢ κρέας ζεσόν, ἢ ἢ κτ' μετὰ βελόν-
 ρα μεμνημένῳ δὸς φαγεῖν, ἐμβάψας κρέας.
 σαιδαράχλου μετὰ κρέατος δίδου φαγεῖν, ἢ
 ἰαθήσεται.

Εἰς πόνον τῶν ψυῶν ἱέρακος.

ΟΤΑΝ ἴδῃς τὸν ἱέρακα τῇ χερὶ κατὰ πλὴν
 ὁδόν, ἢ ἐν τῇ ἀγρᾷ, ὡς νυστάζοντα, ἢ πλὴν

Ec iij

οὐρανὸν συχνῶς κάμπλοντα, δεῖ σε γινώσκειν, ὅτι
 τὰς ψύας αὐτῷ πονεῖ, καὶ ξρόφον ἔχει· ὥτως αὐτὸν
 περιποιήσεται· βάλλων εἰς ὕδωρ ρίζας ἀσπα-
 ράγου οὐτ. α'. πόκον Φ ὑποκάτω τῆς γῆς γι-
 νόμῳ οὐτ. β'. βοτανίῳ πλεῖον λεγόμενον φυ-
 σάλ. εἰτ. γ'. ἐψήσον εἰς κούκουμιν ὁσράκιον, ἕως
 οὗ ἀποστεινωθῇ, καὶ ἔξ αὐτῷ τὸ ζωμόδ τὰς
 ψύας αὐτῷ θαλάσῃς δι' ἐπὶ ἡμερῶν· πρὸς δὲ
 Φ ξρόφον οὕτως ποίησον· σκωλήκια τῆς γῆς
 ἐψήσας κέρ. α'. λασάρκ. κέρ. α'. ὃ λευκὸν τὸ
 ὠοδ' ὁμοῦ μίξας, ἔξ αὐτῷ δώσῃς φαγεῖν με-
 τὰ κρέατος ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ὅταν αὐ-
 Φ θαλάσῃς.

Ἄλλο.

Τίλλῳ καὶ δλέμου σπέρμα, καὶ θρίπον ψικ-
 Φ καὶ σαφνέλαι, Θ ἔλαιον γίνε μετὰ ὕ-
 δατος ἐψήσας τὸν ἱέρακα θαλάσῃ. τὰ ἔλαια
 ὀξυδίως ἐψήσον, καὶ οὕτως μίξον· οἶνον θερ-
 μάνας μετὰ σπόγγου, πρὸς ἔλαιον Φ ἱέρακα, καὶ
 ὑγρὸς ἔσται.

Ἄλλο.

Πάρον τείπον ξηρὸν εἰς ποτὸν τῷ ἱέρακι.

Εἰς κραινοῦλον.

Οἶραξ κραινοῦλον ἐὰν ἔχῃ, εἰς τοῦ πό-
 δας αὐτοῦ ποιήσον κραινοῦλον μικρόν,
 καὶ ὁ κραινοῦλος, καὶ πύρρον αὐτοῦ ἰα-
 ρος, καὶ ἑπιδόσῃ τὸν κραινοῦλον ἀκροῦς, ἵνα
 μὴ εἰς ἄλλω σαρκὶ ἐλθῇ, ἕως οὗ κατέλθῃ
 εἰς πλὴν ῥίζαν, καὶ διότι σαπῶνιν γαλίκον·
 δαφνέλαιον, κόπρον περὶ τοῦ εἰς χύτρου
 καὶ πλὴν σαρκὶ καλῶς, ἀλειφῇ τοῦ πόδας
 αὐτοῦ συχνῶς, καὶ τὸ κοντάρι αὐτοῦ ὡς ἴσται,
 καὶ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Κόπον αὐτοῦ, καὶ καρβάνιν τεύχας με-
 τὰ ἐλαίου ἰσπανικοῦ τῇ πληγῇ ἑπιδόσῃ, καὶ
 ἰαθήσεται.

Εἰς κραινοῦλον καὶ σύριγγας.

Κόπρον χοίρου ψυκτὴν· εἰ δὲ μὴ ψυκτὴ
 ᾖ, εἰς φούρνον ψύξον, καὶ μίξον ὕδατι
 γλυκεῖ, καὶ εἰς τοῦ πόπου μὲν δερμάτος ἑπιδόσῃ, καὶ
 διότι σκορπίζον· τὸτο δὲ εἰς ἀνδροπον ποιή-
 σον, ὥστε φελεῖται.

Ἄλλο.

Σαπῶνιν χαλκόν, ἔοῖνον, ἢ τεάφιν τεύ-
ψας μὲν μυοχόνδου, ἢ ἰόν χαλκοῦ· ἢ εἰς ἀλυσ-
τηρον ἑπίδης· ἢ εἰς τὸν ἱέρακα δῆσον.

Εἰς πλησιονίω τῷ καυκούλων.

Λάβε κόπρον ὀρνίθου πλὴν οὔσαν ὁμοίαν
μέλιτι· ἔσθ' πόδας ἀλειψον τῷ ἱέρακι.

Εἰς φυσαλίδας.

Εἴαν ὁ ἱέραξ φυσαλίδας ἔχη, οὕτως αὐ-
τὸν ὠελποιήσῃ· ἔλαιον ῥόδινον ἔ μέλι, ἔ
ἀσβεστον μετὰ φακῆς μίξας δέρμανον, καὶ εἰς
κρέας δὸς φαγεῖν πῶ ἱέρακι.

Εἰς τετρεαζόντα.

Οἱ ἱέραξ ὅταν δέξηται τετρεαζέσθαι, οὕ-
τως αὐτὸν ὠελποιήσῃ· ῥόδον, κρόκον, μύη,
γάλα γυναικὸς ὡροτοπόκου παιδὶς ἐπὶ δέξι-
μαζοῦ· πάντα ὁμοῦ τρίψας, μετὰ πλεροῦ εἰς
τὸ σῶμα τῷ ἱέρακι ἐμβαλε, ἢ ἰαθήσεται.

Εἰς

Εἰς συγχανόμηνον ἱέρακα.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ συλχαθῇ, ἢ τὸ κυνήγιον ἀπο-
σξέφῃται· οὕτως περὶ ποιήσῃ· ἔλαιον ἰσπα-
νικόν, μέλι, βούτυρον· οἶνον καλόν, ἀνὰ γράμμ.
εἰς, μῦτ' κρόκου ὡς συμμίσξας, μῦτ' κρέατος ζε-
σοῦ αὐτῷ δώσῃ· καὶ ὅταν τῷτο ἀφοδεύσῃ. ἀπὸ
κρέατος χοιρεῖς, ὃ ὀρνιθὶς θρέψῃ, ἢ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Βούτυρον ἢ μασίχης κονιορτὸν ποιήσας, καὶ
αἷμα περὶ σπέρμας μίξας, ἢ εἰς αὐτὸ κρέας τρά-
γου ἐμβάψας, διὰ τριῶν ἡμερῶν τῷ ἱέρακι
δοῦν, ἢ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Καῦξον μετὰ ὑδρομήλιτος στυπτεμμινόν
εἰς ποτὸν τῷ ἱέρακι δοῦν, καὶ πλὴν συλχασίαν
ἐπαίρει.

Ἄλλο.

Αφόδευμα τραυλίτου, ἢ ἢ κρέας τῷ αὐ-
τῷ εἰς οἶνον, ἢ εἰς μῆλι βαλέτω, ἢ μέλι μετὰ
ὄξους μεμιγμένον, πλὴν θοφίω αὐτῷ δλείψας,
ἢ σελίνου σπέρμα, ζιγίβερ ἴσω σαθμῶν τεύ-
ψας μῦτ' μῆλιτος ἢ οἶνου δοῦν, ἢ ἰαθήσεται.

Ff

Εἰς δίψαν ἱέρακΘ.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ συχνῶς διψᾷ, ἔσφιν αὐτῷ
ψυχρὰν δώσῃς μὲν μέλιτος τῇ περὶ τὴν ἑ-
μέραν, τῇ δευτέρᾳ ἔλαιον ἰσπανικόν, καὶ τῇ τρί-
τῃ, καὶ ἰαθήσεται.

Εἰς ἀπονίαν ἱέρακΘ.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ ἀπονήσῃ, οὕτως αὐτὸν πε-
ποιήσῃ. κρόκου οὐγγ. ε". ῥόδα ξηρὰ οὐγγ. ε".
μετὰ αἵματος λαγκαοῦ βραστοῦ τείψας, εἰς
κρέας χρίει ψυχρὸν αὐτῷ δὲ φαγεῖν· καὶ
ὕγανει.

Ἄλλο.

Κρόκου γράμμ. α'. οἶνον παλαιόν, μὲν παῦ-
τα τείψας, πόπσον τὸν ἱέρακα, ἔκ δ' ἀπὸ κρέα-
τος ζάρου τῆτον θρέψον, ἔκ ἰαθήσεται.

Εἰς νεῦρα κοιλωθέντα.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ τὰ νεῦρα ἔχῃ κεκοιλωμένα,
οὕτως αὐτῷ νοήσῃ· ὅταν αὐτὸν εἰς πλὴν ἀ-
γχαν πέμψῃς, ἔκ μὴ ἀγέθῃ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀ-
γχας τὸ περὶ σῶμα αὐτοῦ ἀποστρέψῃ· γινώδι ὅτι

τὰ νεῦρα βεβλαμμένα ἔχη· τὸ πο δὲ γίνεται, ἢ
ὅταν εἰς δένδρον ἐντυλιχθῇ, ἢ εἰς πέτραν λά-
βῃ τὰ γόνατα, ἢ εἰς στυλῶν ὁμοίᾳ περιμονίῃ·
τῆτον οὕτως πεποιήσων· ἄξούην δόκου, μυε-
λὸν ἐλάφου, ἔκ κηλίου, καὶ κισσέου ἀνὰ οὐτ.
ς". ταῦτα εἰς καμινὸν χύτραν βάλλων, κοχλίας
γερμανοῖς, ἔλαιον ἀφελκὸν οὐτ. α'ς". ταῦτα
πάντα ἀναλύσας μὲν ἀπότρου ἔκ οἴνου δὲ αὐ-
τὸ τὰ γόνατα, καὶ στυλῶν ἀσραγάλους ὑπὸ ἀλει-
φε, καὶ θεραπεύσας.

Ἄλλο.

Ἀξούην χοίρειον, καὶ ἄξούην περὶ σερποτύ-
λου, καὶ ζωμὸν μαλάχης, καὶ στυλίου εἰς χύ-
τραν καμινὸν ἀνάλυσον, καὶ τὰ γόνατα, καὶ στυλῶν
ἀσραγάλους μὲν ἀπὸ τῆς διάρχει.

Ἄλλο.

Ἀξούην ὀρνιθίς, καὶ ἔλαιον ρόδινον, ἔκ κη-
ροκίστρον μὲν μασίχης ἴσῳ μέτρῳ εἰς χύτραν
καμινὸν ἐψήσας, καὶ τοὺς ποιοῦντας τόποις ἀλεί-
ψας, καὶ ἰαθήσεται.

Ff ij

Εἰς ὑελοπὴν ὀφθαλμοῦ.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ ὑελοπίσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὥ-
πως αὐτὸν νοήσῃς· πρῆξιμονή γίνεσθαι εἰς τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς ῥίνας αὐτοῦ, ὡς
λεπτόκαρον. οὕτως οὖν αὐτὸν περιποιήσον· ἦλον
κυπαρίσινον λεπτὸν ποιήσας, & πυρόσας, εἰς
τὴν αὐτοῦ ῥίνα ἐμβαλε αὐτὸν ἐν τέρει, ὅπου
τὴν ὑελοπὴν ἴδῃς· εἴτα ᾠτόπον ἐμπιάσῃς, καὶ
μέλι ὀλίγον ἐπιβαλεῖς.

Εἰς τοὺς βορδονιάσαντας.

Λαγῶν ζῶντα πάσῃς, καὶ τὸν ἱέρακα εἰς
αὐτὸν ἐπιχειρήσῃς.

Εἰς τὸν ῥιζος τῶν ἱεράκων.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ ἔχῃ ῥιζος, οὕτως αὐτὸν πε-
ριποιήσον. πεπύεως κοκκ. γ'. ἀγριοσταφυ-
λῆς κόκκοις γ'. τέρει ὁμοῦ, ὃς ἐκείνου ᾠτό-
πυρανίσκον αὐτοῦ ἀλείψον, & εἰς τὸν ἥλιον θές,
καὶ μετὰ ταῦτα θρέψον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν
ἔστω ποιήσον, καὶ ἰαθήσεται.

Αλλο.

Ζωμόν κυνοχέσου, πεπρέως κόνιορτον, σπέρ-
μα σελίνου λαβών, κὺ μέλι τὸ ἥμισυ τῆς ζω-
μοῦ τῆς κυνοχέσου, ἐν αὐτῷ τὸ κρέας τῆς ἱέρα-
κος ἔμβαλον, καὶ πάσας τὰς αἰτίας τῇ ἐν-
τὸς αὐτῆς καθαίρει· ἢ σκόροδον μὲν πεπρέως εἰς
πλὴν θυφλῷ αὐτῆς δὸς τῷ ἱέρακι, κὺ ἰαθήσειαι.

Ἄλλο.

Σπέρμα ῥαφανίου, πήγανον ἀγρίῳ, πέπε-
ρι, κύμινον, μίξας δὲ τεύφας, εἰς θυφλῷ τῷ
ἱέρακι δὸς· ἢ περὶ τετραὴν ἀναχίτας, τὰ ἐντόδια
βράζοντα δὸς φαγεῖν τῷ ἱέρακι.

Εἰς τοῦ βραδὺ ἀφοδεύοντας ἱέρακας.

Εἰ ὁ ἱέραξ βραδὺ ἀφοδεύῃ, γινώσκει ὅτι
ἀπεψίαν ἔχει· οὕτως οὖν αὐτὸν περιποιή-
σον· κατὰ σαλακτικῶς ὑπὸ κληματίδων γινομέ-
νῳ ἐκ τῆς σωματικῆς τοῦ εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς ὑπὸ
δωστος, ὅσον διυάλαι δέξασθαι, καὶ ὅταν ἀφο-
δεύσῃ, ἔπαρον κρόκον ὡς ὡμοῦ μετὰ μέλι-
τος, δὲ κρέας εἰς αὐτὴν ἀλείψας, δὸς τῷ ἱέρακι
φαγεῖν.

Ff iij

Εἰς πρισμονὺν ποδῶν.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ εἰς τοῦ πόδας πρισμονὺν ἔχη, οὕτως αὐτὸν θεωποῖησον· ἄλας μετὰ κοχλίου κοπανίσας, τοῦ πόδας τρίψον, καὶ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Εἰς τοῦ τόπον, εἰς ὃν πρισμονὺν ἔχῃ, βδέλας ὀπίθης πρὸς ὀλίγον, καὶ μὲν ταῦτα κόριδας συντρίψας, μετὰ ξυλαρεῖς τῷ τόπῳ προσέτριψον, καὶ διδάως ἢ βδέλα ἀφήσιν. οἶνον δὲ παλαιὸν θερμάνας, ὅξ αὐτὸ τὸν τόπον χεῖε.

Ἄλλο.

Κόπρον τράγου τρίψας, ὅξ αὐτὸ πρὸς πόδας ἐπάλειφε, καὶ ἑα ψυχθῆναι.

Εἰς σκολήκια τῶν πτεράων.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ σκολήκια ποιήσῃ ἐν τοῖς πτεροῖς, οὕτως αὐτὸν θεωποῖησον· ῥέσον καλάμῳ, καὶ πρὸ δράχμιω ὡς ἔχῃς ὑρεῖν ἔσωθεν, μὲν ὅξους δριμυτάτου τρίψον, καὶ εἰς τόπον ἐμβαλε, ὅθεν τὰ πτερὰ πίπτοισι, καὶ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Λαβὼν αἷμα λαγωῦ μὲν οἶνου παλαιοῦ,

ἰσόσταθμα, ἔ τὸν αὐτὸν πόπον ἐπιβρεξόν, καὶ μὴ
ἐπάλειψον, πρὸς τὸν ἡλίῳ σῆσον, ἔ ἰαθήσεται.

Εἰς πόνον μαζούλου τῆ ἱέρακος.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ τὸ μαζούλον αὐτοῦ πονέσῃ, ἢ
ἢ ποτε τῷ ἐσωθεν κύκλωθεν, οὕτως αὐτῷ
γνώσῃ· καὶ τῆς χφρὸς ἐαυτὸν ἀπορρίπτει, καὶ οὔτε
εἰς κοντάριον κατέζεται, ἀλλὰ καὶ πὰ πέρα τῆς
οὐραῖς αὐτοῦ δραιοῦνται, καὶ σάλον μὲν αἵμα-
τος ἀποπλύνει, καὶ πλέρει. οὕτως οὐδ' αὐτὸν πει-
ποιήσῃ· οἶνον παλαιὸν νῆστιν δὸς πειν, καὶ ἀπὸ
σκυλοπούλου μικροῦ ἢ ἀπὸ γουρουίου, διὰ
τειῶν ἡμερῶν αὐτὸν θρέψας· ὕστερον δὲ βού-
τυρ δώσεις, καὶ ἰαθήσεται.

Ἄλλο.

Αρχαλικοῦ ρίζου, ἥ ἔστιν ὑοσκυάμου κεκο-
πανισμύνω μὲν κρέατος δώσης τυτῷ φαγεῖν.

Εἰς ὀλίγων.

ΜΥελὸν κριαρίου ζεσὸν αὐτῷ δώσης φα-
γεῖν, καὶ ἰαθήσεται.

Εἰς τζύμπλαν.

ΜΕΤΑ ἔλθου καὶ ὄρνισίνου λεπτοῦ πεπυ-
ρακτωμένου τὰς ρῖνας αὐτοῦ διατρυπή-

σας· ἢ γάλα ἀγριοσυκῆς ὑποκάτω τῆς γλώσσης αὐτῷ ἔλχει.

Εἰς κοίλῳσιν τῆς μαχάλων.

Συνεχῶς αὐτῷ πλὴν μαχάλιω μὲν ὕδατος ψυχροῦ ἐπαίτλει, καὶ ἰαθήσεται.

Πρὸς τὸν εἰς ἀγρὸν ὑπάγοντα καὶ ὑπερρέφοντα.

Ποίησον κόντινον, καὶ δὸς αὐτῷ ποτόν· οὕτως οὐκ ἄρτύσεις, πεπνυμένος κόκκοις γ', οἶνον παλαιόν, μέλι, κύμινον, ἔω δὲ τὸ λυκόν· τοῦτο ἅπαξ τῆς ἡμέρας δὸς φαγεῖν, καὶ ἰαθήσεται.

Εἰς τὸν ἰξωθέντα ἱέρακα.

ΑΠΟ ἐλαίου τὸν τόπον, ὅπου ὁ ἱέραξ ἐκολλήθη. πλυῖον, καὶ μετὰ πανίου λινοῦ ἀποσπόγισον καὶ γάλακτι αἰγρὸς ἀπόπλυον, ἔθουμασίως καθαρεύεις.

Εἰς τὸν ἀπὸ κυνηγίου ἄρρωσθήσαντα ἱέρακα.

ΥΔΩΡ ζεστόν ὅσον τοῦ ἡ χεὶρ βασάζει, ἐπάνω τῆς μετὰ φρενῶν αὐτῷ ὑπόβαλε· ἵνα δὲ ἡ

δὲ ἡ χεὶρ σου τὰ πέρα ἔξανοίγη, τὰ μέσα τῶν
μεταφρενῶν αὐτῶν πρὸς τοῦ πόδας διέλθῃ·
καὶ τὸτο ὠφελήσῃς.

Εἰς ὃν ἄπο τῆς μούτας θέλεις ἐμβαλεῖν.

ΠΡΙΝ τῆς αὐγῆς μετ' αὐτῶν πελάτης, καὶ
πρὶν τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι, πρὸς τὸ κοι-
πάειον ἐπίστρεψον. ἐσπέραις δὲ τὸν λύχρον ὥ-
δε καὶ κείσε διακίνησον, βασιάζων αὐτὸν ἕως ἡ-
μέρας ᾗσῃται.

Εἰς χάσκοντα.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ χάσκων ἴσταται, γινώσκει εἰς τὰ
ἐντὸς αὐτῶν τραύματα ἔχειν· οὕτως οὐδὲ δε-
ραπεύσῃς· βουτύρου κοχλ. α'. μυελὸν ἐλάφου
οὐτ. γ'. μέλι κοχλ. α'. σανδαράχην οὐτ. α'. ἑ-
λαιον ρόδινον κοχλ. α'. οἶνου κοχλιάρα β'. ὀ-
μοδ μίξας, ἔξ αὐτῶν τὸν ἱέρακα θρέψον ἄπο
κρέατος τραγείου ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ πλείονας.

Εἰς περισμὸν ἱέρακα.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ περισμὸν ἔχῃ, τὸτο ὀφείλεις
ποιῆσαι· πεπέρεως κόκκοις κα'. φολβίου

Gg

γράμμ. β'. σάχνος ναρδικοῦ γράμμ. β'. διφορ-
 εῖς γράμμ. α'. φύλλα πέδου σελίνου μακεδονι-
 κοῦ γράμμ. β'. κόσου γράμμ. δ'. ταῦτα πάντα
 τείφας καὶ μίξας μέλιτι, τὸν οὐρανίσκον αὐτῷ
 διατεῖβε πρὸς τὸν ἥλιον. ἔπειτα ὥραν ἑξή-
 σου λαβὼν βετύρῃ μέρη τεῖα, μέλιτος μέρος
 α'. βαλσάμῃ μέρος α'. ὁμοῦ τείφας, ἔπειτα
 περὶ μνημονιδέντος κοῖτις οὐρτῇ συμμίζας εἰς ἑξ-
 φλῶ ζεσὴν ὁδὸς τῷ ἱέρακι, ἔπειτα ἰαθήσεται.

Εἰς χυτῶν ἱέρακα.

ΟΤΑΝ ὁ ἱέραξ χυτῶται θελήσῃ, τὴν τοιοῦ-
 τήν. κρόκος μύρα, ὕδωρ βάλλων, ἔπειτα δώσῃς
 ἑξ αὐτῷ νῆσιν ἵνα πῇ, ἔπειτα δὲ θείας τὸ πάθος ἰαται.

Οταν δότορρίψαι θελήσῃ.

ΚΟΕΙΖΙΟΝ νεφελεκὸν εἰς ἐλέβορον συμμίζας,
 ὁδὸς αὐτῷ φαγεῖν, καὶ δὲ θείας καταλείβεται.

Γρὸς τὸν ἐαθόντα πολλά.

ΕΑΝ ὁ ἱέραξ ἐαθὴν πολλὰ, ἔπειτα δότομακέλλης,
 δότοδημήσης τῷ τοιοῦτῳ· μέλιτος κολλερί-
 δας εἰς τὸ φαγεῖν ὁδὸς, ὁφείλῃς δοῦναι καὶ ἑκα-

λήκιν τὸ ἀπαίδευτον, ὅπρ' ἐν τῇ ἐντοδίῳ τῷ
κέραιος ἐκφέρειν ἀφνω, λιπρὸν δὲ αὐτῷ· εἰ
δὲ θελήσῃ φαγεῖν, ὑπὸν αὐτὸν κράτησον, καὶ πὺν
σιώληκα ὥραβαλε καὶ εἰ ἀφοδεύσῃ, ἰαθήσεται.
καὶ τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ δὲ αὐτῷ πρὸ δίκιν σιωαρπα-
σέν· τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, βάλε εἰς ὕδωρ ζε-
σόν, καὶ δὲ αὐτῷ ὕφνω ὥραγον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
ὕφῃ, αἷμα νυκτείδος βάλε, καὶ ἰαθήσεται.

Εὰν εἰς ὕδωρ ἐμπέσῃ μὲν χλωός.

Επαρον ὅσῃα φοινίκων, καὶ εἰς ὕδωρ καλῶς
ἀπόβρεξον ἡμέραν μίαν· τῇ δὲ ἐξῆς τρί-
ψον, ἔβαλε πέπυλιν λυκόν, πέπυλιν μέλαν, ἀ-
γριοσαφίδα, σαχὺν ναρδικόν, σαχὺν ἰνδικόν,
πάντα τῷ ἴσῳ σαθμῷ τετειμμένα· ἔλαβὼν
βούτυρον, ἔαζούην νήσειον καὶ χοίρειον, ἴσῳ
σαθμῷ τετειμμένα, ἀλειψον ζυμῶν μὲν τῇ
πεθειρημμένων, ἔδδ' ὅφας τῷ ἱέρακι φαγεῖν,
ἔοὐδὲ ῥίγος ἐννοήσῃ.

Ἄλλο.

Δαφνέλαιον αὐτῷ εἰς ὅφας δώσῃς, καὶ δι-
θέως τὸ ῥίγος αὐτῷ ὀξέρεται.

Gg ij

Εὰν μὴ θέλῃ φαγεῖν.

ΚΟνιορτὸν πύλεως ἔλινωσπέρματος βάλε
εἰς μοιραῖον κρέας αἰγὸς νεοσφαγοῖς, ἔ
αἰάγκασον φαγεῖν τὸν ἱέρακα, ἔἰαθήσεται.

Εὰν δὲ λαγωὸς κακῶθῃ.

Ποίησον αὐτὸν ἡσυχάσαι ἡμέρας ἐπὶ δέκα, καὶ
δίδου αὐτῷ φαγεῖν θῆρας ζεσὰς, ἢ πε-
ριτερεῖν, ἢ ζάγων· καὶ ἰαθήσεται.

Εἰς τρυσιμόν.

Μελίτος κοχλ. α', γάλα αἰγὸς, κοχλ.
α'. ἔτσουτον ἔλαιον ῥόδινον μίξας μετ'
περιτερεῖς, δίδου φαγεῖν.

Εἰς δυσεντερίαν.

Σπέρμα νάρθηκος κοκκία κέ. τετειμμένα
εἰς οἶνον βάλε, καὶ εἰς ποτὸν δὸς τῷ ἱέρακι φα-
γεῖν.

Ἄλλο.

Ροδάκινον χρίσον, ἵνα ὅστις ἄωρον, καὶ μετ' α'-
λάτος ἔψησον, καὶ τῷ ἱέρακι δὸς εἰς θῆφιν.

Εἰς λέπτιωσιν.

ΟΤΑΝ ὁ ἱέραξ λεπὸς γήνηται, βούτυρον
μετὰ κρέατος αὐτῷ δὸς φαγεῖν, καὶ ἰα-
θήσεται.

Ἄλλο.

Εν ἐλαίῳ ἰσπανικῷ ζεσῶ πλὺ θροφῶ αὐτὸν
ἐμβάψας, ἔδωσας φαγεῖν, καὶ ἰαθήσεται.

Εἰ δ' ἔρωςία ἐλαττωθῇ.

Οὕτως αὐτὸν νοήσας. Ἰξαρόμηνον καθέ-
ζετο, καὶ ταῦτα ἀνὸρδοι. θεραπεύσας δὲ, εἰς
κριαρίου μυελὸν νεοστὶ ἐσφαγμένον πῶ ἱέρακι
δῶσας εἰς θροφῶν. Ἐ μὲν ταῦτα περὶ τερνέπου-
λον ἢ ὀρνιθόπουλον σφάζας, δὸς τὸ αἷμα πρὶν
θερμόν.

Εἰ οὐ θέλη κνηγῆσαι.

Ἀπόκλεισον αὐτὸν ἡμέρας ἑ. εἰς τόπον σκο-
πινόν. Φωτίαν μὴ ἴδῃ, ἢ μὴ μόνον εἰς
τὸ φαγεῖν πλὺ δε θροφῶν αὐτὸν ὑποτρέψωσαν,
καὶ πρὸς πλὺ ἄρσαν αὐτὸν σῖβαλε.

Εἰς ξερατὸν ἱέρακον.

Ολίγον πασὸν μὲν κρέατος τραχείου συμ-
μίσας, δὸς φαγεῖν πῶ ἱέρακι, καὶ ἰαθήσεται.

Εἰς ῥθυματισμὸν κεφαλῆς.

Εἰς ἱέρακα πλὺ κεφαλῶν ῥθυματισμὸν, ἔ-
ως αὐτὸν νοήσας. Ὁ ὀφθαλμοὶ αὐτὸν δε-

Gg iij

κρύοισι. οὕτως δὲ αὐτὸν πεποιήσῃ· πέπε-
 λυκὸν κόκκοις λ'. κοσὸν, φόλβιον, σάχυνθ' ἰν-
 δικόδ', ἀγριοσαφίδος, κρόκον ἴσω σταθμῶ· πάν-
 τα ὅσον τὰ λ' κόκκοις τῷ πεπέρεως σήσουσιν· καὶ
 τείφας, (Φ) οὐρανίσκον τείφον ἔξ αὐτῶν μῦ-
 οῖνου καλοῦ· καὶ μῦ τῷτο μέλι ἀκαπνον λα-
 βῶν, μῦ πτεροδ' (Φ) οὐρανίσκον ὑπάλειφε, καὶ ἐκ
 τῆς ἰατρείας πάλιν ἐπιπάσων, καὶ διδάσας τὰς
 ῥίνας, ἐν τῷ σώματός σου βάλλων, πίπσον·
 ἵνα ἡ ἰατρεία αὕτη ἐν αὐταῖς ἀνέλθῃ· καὶ μῦ
 τῷτο σῆσον αὐτὸν περὶ (Φ) ἥλιον ἕως ὥρας
 δευτέρας· καὶ ὅταν ἴδῃς, ὅτι ἀφώδευσεν, ἐπα-
 ρον αὐτὸν (Φ) ἐκ τῷ ἡλίου, καὶ ὀλίγον οἶνον καλὸν
 ἐκ τῷ σώματός σου, εἰς τὸ σῶμα αὐτῷ ἐμβαλεῖ
 καὶ μετὰ ὥραν δευτέραν κάλεσον αὐτὸν (Φ), ἃ δὲ
 αὐτῷ περὶ στρογγύλον ζεῖον, ἢ ποντικόν, καὶ ἰα-
 θήσεται.

ΑΛΛΟ.

Εὰν ὁ ἰέραξ δίκην φακῆς ἐν τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς αὐτῷ ἔχῃ, ἵνα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐσφαλίσ-
 μύοις ἔχων κατέλῃ· οὕτως αὐτὸν (Φ) πεποιήσῃ,
 γάλα γλυαμὸς δηλαζούσης δ' ῥένικόν, τοῖς
 ὀφθαλμοῖς αὐτῷ ἐπιχύσον, ἃ διθέως ὑγιαῖν.

Αλλο.

Κόσον, Φόλβιον, λίβανον ἄρρενικόν, μασίχην,
λάσαρϞ ιουδαϊκόν, πέπρι, σάχιν ναρδικόν,
καρυόφυλλον, κρόκον, σανδαράχιν, ἀδανά, ἀ-
γελισαφίδα· ταῦτα πάντα ἴσῳ σαθμῶ τέ-
ψας, καὶ κοσκινίσας, τὴν ἱέρακϞ τρίψον Ϟ
οὐρανίαν, καὶ ἰαθήσεται.

Εὰν τὰ ἴδια πέρα ἐάθῃ.

ΑΦρόνισον ζεσόν, καὶ κόρεις ἐντείψας,
εἰς κρέας δὸς τῷ ἱέρακι φαγεῖν ἡμέρας
τρῆς.

Δοκιμασία εἰ ἀδενῆς ὁ ἱέραξ ζήσεται.

ΚΑΘ' ἡμέραν δίδου αὐτῷ βύττον, ἑλαῖ
ἰσπανικόν, ἢ ῥόδιον μὲν καρδίας βοός· καὶ εἰ
ἀφοδεύσῃ, ζήσεται· εἰ δὲ τὸ αὐτὸ ῥίψῃ, καὶ ὀξήσῃ
εἰς πλὴν γούλαν αὐτῷ, πελεισιρόπουλον ζεῖς ἡ-
μέρας αὐτῷ δὸς· καὶ εἰ ἀφοδεύσῃ, ἰαθήσεται.

Εἰς αἰπὴν τῇ ἐντέρον.

ΒΟΥττον μὲν μέλιτος μεμιχμένον εἰς κρέας
ἐμβαλὼν, συγχῶς δίδου τῷ ἱέρακι, καὶ ἰαθή-
σεται.

ΟΡΝΕΟСОΦΙΟΝ

ΚΕΛΕΥΣΕΙ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΟΥ
ΑΟΙΔΙΜΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ.

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΑΓΙΑΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛ

ΟΡΝΕΟCΟΦΙΟΝ.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ ΟΡΝΕΩΝ,

ἢ κοπῆς, ἢ χρωμάτων.

Περὶ Ζαγάνων.

ΖΑΓΑΝΟΣ ὀφείλει εἶναι μα-
κρύλαμνον. αἱ δυσωμῖαι αὐ-
τῶν πλατέαι. κοντὰ τὰ μηρία ἔ-
χουσι καλὰ μὲν τῶν ποδῶν αὐτῶν.
Ἡ δακτυλοὶ αὐτῶν μακροί. ἡ οὐρὰ αὐτῶν ἀ-
πλωμιστή, καὶ ὡς αὐτῶν παχισμένη. ὁ σφόνδυλος
αὐτῶν μακρός. κεφάλιν μικρόν ἢ πλατύ. ἢ μί-
τη αὐτῶν λεπτή. χρώμα δὲ μαῦρον ἢ ἢ ξανθόν.
ἔχον ψηφίον λεπτόν, τὸ κρείττον. τὸ γὰρ κόκκι-
νον ἢ κιχλάτον τὸ ψηφίον ἀδόκιμον. χαῖν(ω)
γὰρ ὅτι τὸ ποιοῦτον ὀρνέον, ὡς αὐτῶν τὸ κτ' πολὺ
μαῦρον, ἢ τὸ λιγρόμενον καστανόν, ἢ ἢ κιχλά-
τον. κακόγνωμοι γὰρ εἰσιν. Ἡ περὶ αὐτὰ χρω-
ματὰ ἔχοντες, πλὴν δυνατοί. ὀφείλεις δὲ δι-

H h ij

δόναι συχνότ' ὦ πρὸς τοῦ ζαγαίου ἀγριο-
 πουλίας ἢ τοὶ περὶ εἰρα, τρυγόνια, καὶ ἑπερα ὁ-
 μοια· τοῦ δὲ πελαργίου, τοῦ γηπαύρου, ὦ
 τζικνέαν, πλὴν αἰθγαν, ὧ πα ποιαῦτα, ὀφείλεις
 πάλιν ἵνα προσέχης αὐτὰ, ἵνα μηδὲν πολυ-
 θραβάλλης ὀρνεον ὅξ αὐτῶν. βλαβεραὶ γὰρ
 λέγονται αἱ σάρκες αὐτῶν. ὧ ἀντολικοὶ δὲ ζα-
 γανοὶ κρείττονες τῶν δυσικῶν.

Περὶ περὶ.

Ὁ Γερίπης ὀφείλει εἶναι κοντοπόδης, μακρο-
 δάκτυλος, μακρύλμυθος, μικροκέφαλος
 μεγαλόμματος, μεγαλόστροφος, φασόσητος, φαρ-
 δυροφθωνος. αἱ δυσωμῖαι αὐτοῦ πλατεῖαι. χρωμα
 δὲ τὸ μαῦρον καὶ κατανόν κρείττον τῶν ἄλλων.
 κρείττονες δὲ φαίνεται, ὧ πολυγῶται, ὧ ζα-
 γορῖνοι καὶ ὧ σενιμαχιῶται.

Περὶ φαλκωνίων.

Τὰ φαλκωνία τὰ ὀξωπίασα κρείττονα, ὧ
 ὅτι πωλόσφα. ὀφείλοισι δὲ εἶναι πτεζαῖ. αἱ
 δυσωμῖαι αὐτῶν πλατεῖαι. μακρὰ ἢ ἐλαστά
 αὐτῶν. μακρὰ αἱ οὐραὶ αὐτῶν καὶ κοκκωταί.

πλήν ἵνα σὺν πυκνὰ τὰ κοκκία αὐτῶν ἵνα δὲ
ἔχῃσι ἢ ἐπάνω εἰς πλεῖν ῥάχιν κοκκία πᾶσα.
χρῶμα δὲ τὸ μαῦρον ἢ ξανθόν, κρείττον. τὸ δὲ
κόκκινον, ἀχρησίμευτον. κρείττονα δὲ φαλκῶνια
τὰ θασαλονικαῖα ἢ τὰ πελαγονηκῆ.

Περὶ συσκοειῶν.

ΤΑ συσκοειῶν τὰ μυτιλωαῖα κρείττονα τῶν
ἄλλων.

Περὶ ἱερακίων.

ΤΑ ἱεράκια ὀφείλοισιν εἶναι μακρύλαμνα.
αἱ δυσυμῖαι αὐτῶν πλατεῖαι. μικρὰ τὰ κε-
φάλια αὐτῶν, ὡσαύτως ἢ τὰ ὀμμάτια. Φαρ-
δέα τὰ ῥωθῶνια αὐτῶν τὸ σῶμα μέγα ἢ γλῶσ-
σα μαύρη καὶ ἵνα κἀπὶ τῶν ὀρόθων. ④ ἐλά-
ται αὐτῶν ἀποσκελῶσι. ἵνα μὴτε εἰσι σμικτοί,
μὴτε σαρκοτοί. κρείττονα δὲ ἱεράκια τὰ ἀβάσ-
κη καὶ τὰ μωραβηκῆ.

Περὶ τζουρακίων.

ΤΑ τζουράκια ὀφείλοισιν εἶναι κοντόψια, τε-
τράγωνα, πλατυκέφαλα, φαρδυσφύθωνα,
μεγαλόμματα, φηλυλόγλωσσα. κρείττονα δὲ

Hh iij

τζουράκια τὰ μυστικωπικά ἢ τὰ μεσιωικά.

Περὶ Ἰξυπείρων.

ΤΑ Ἰξυπείρεα ὀφείλουσιν εἶναι κοντοπόδαρα. αἱ δυσωμῖαι αὐτῶν πλατέαι. ὁ ἐλάται αὐτῶν σενοί. πλὴν ἀποσκελῶσι· ἢ ἵνα κατέζωνται ὀλόρδοι. μαύρη ἢ γλῶσσα αὐτῶν. τὸ ψῆφιν λεπτόν. κρείττονα δὲ Ἰξυπείρεα τὰ ἀπὸ τοῦ διδυμοτόκου, ἢ τὰ μοραχειδυνά.

Περὶ βλάβης ὀρνέου.

ΗΒλάβη τῶν ὀρνέων γίνεσθαι διὰ τρεῖς αἰτίας· διὰ πολυφαγίᾳ· διὰ ἀσπασείᾳ τῆς σφραβάλματος· ἢ διὰ χολίᾳ, ἥτοι κόπον. ἢ εἰ μὴ ἐνὶ ἀπὸ πολυφαγίας, ἢ ἀπὸ ἀσπασείας τῆς παραβάλματος, ἔχει σημεῖα ταῦτα. τὸ ρίψιμον αὐτῶν ἐνὶ καθαρόν· τὰ ὀμμάτια αὐτοῦ ἐνὶ καλῇ· ἢ ὀρέξεις αὐτοῦ ἐνὶ καλῇ. ἔχει δὲ διὰ τούτου ἢ πλὴν θεραπείαν δύκολον. πλὴν βαμβάκιον μετὰ οἴνου καλοῦ, ἢ βάλε ἐν τῷ τῆς βαμβάκιου σπυρακκῇ ξυλόκοκκον ἐν, καὶ χανιάσας τὸ ὀρνεον βάλε τὸ βαμβάκιν· ἢ μετὰ τὸ ρίψαι τὸ βαμβάκιν, παράβαλε αὐτῷ.

ὀρνιθοπούλου ἡμῖς μέρ^Θ. εἰ δὲ ὅστις θερινὸς
 καιρὸς, δὸς αὐτῷ χελώνης μέλος εἷ. εἰ δὲ εἰς
 βλάβη δὲ πρὸς ἁλῆς, ἔχ^ε σημεῖα ταῦτα. τὸ ρί-
 ψιμον αὐτῷ εἰς θολόν. τὰ ὄμματα αὐτῷ ἐν
 χωνισμένα, καὶ δακρύοισιν ὀρέγεται τὸ νερόν
 πολλά. ἐν δὲ δυσίατον, διότι εἰς αἰόρεκτον.
 ἔχ^ε δὲ θεραπείαν ταύτῃ. κἀθίσον αὐτὸ ἵνα πῇ
 νερόν, ἢ εἴ ποτε χανίᾳσιν αὐτὸ ἢ βάλλε καί-
 ν^ε, κομμάτια δύο· τὸ καθ' εἰς ἕκαστον ὅσον φά-
 βας μέγεθος· ἔτι πάλιν κἀθίσον αὐτὸ εἰς τὸ νε-
 ρόν. καὶ εἴ μὴ τρώγ^η, δὸς αὐτῷ ὀρνιθοπουλίου
 σάρκα, ὅσον λεπτοκαρύου εἰς μέγεθος. εἴ δὲ
 οὐδὲν τρώγ^η, ἔψιπον αὐτὸν ῥοφητὸν, ἢ ἑσθ^{ον}
^Θ κρόκον αὐτοῦ, ἔτι φας ἀκορον εἴσοσιν αὐ-
 τὸ μετὰ τῷ κρόκου τῷ αὐτοῦ· καὶ χανιάσας τὸ
 ὀρνεον, βάλλε αὐτὸ μετὰ τῷ δακτύλῳ σου, ἢ
 ἔσαι αἰόρεκτον. ἢ μετὰ τὸ χωνεῦσαι τὸ αὐτὸν,
 παράβλεπε αὐτῷ ὀρνιθοπούλον, ἢ σπιν^Θ, ἢ
 τετραγλίπῃ, πλὴν χωρὶς δὲ πρὸς ἁλῆς, ἢ ὅσῳ,
 ἵνα παραβάλλῃς αὐτό.

Περὶ σωθλάσματος ὑπὸ ἐμπλασῆς, ἥτε τζα-
κίσματος ἢ σηθίσματος.

ΜΩμιϙ μετὰ κρέατος διδόμενον ὠφε-
λεῖ. βῶλον δρυῖον λειώσας μετὰ ῥο-
δοδάγματος πόπζε. πέτραι δὲ τῆς ἀγίας Ἰωάν-
νου τῆς δέπου μετὰ κρέατος δίδου.

Περὶ ἔξαρμίσματος.

ΚΑυσηρίδω ποίησον μετὰ λιγνοῦ, σιδήρου·
πλὺν ἵνα ἔχῃς παντοῖον παροσχλὺν ἵνα
μὴ καύσῃς νεῦρον.

Περὶ τζέρματος.

ΑΦιόνιον κοκκία τεῖα μετὰ κρέατος διδ-
όμενον ὠφελεῖ. θηριακὴν κοκκία τεῖα με-
τὰ κρέατος δός, καὶ μετὰ ταῦτα φλιδοτόμησον
αὐτὸ εἰς τὸ γέννατον.

Περὶ ὑποσθήματος.

ΓΑἴρινϙ ἅλας ὅσον φάβατος μέγεθος βά-
λε εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς, καὶ μετὰ ὥραν ἱκα-
νὴν χανίασον πάλιν αὐτὸ καὶ βάλε καὶ ἡ
ἰσόποσον.

ισύποσον τῷ ἄλατος· ἔμψ' ταῦτα δὲς αὐτῷ θη-
ερακὴν κοκκία τρία μετὰ κρέατος.

Περὶ κρυματισμοῦ.

ΟΤΑΝ κρυματισθῇ ὀρνεον διὰ τὸν πλεο-
νασμὸν τῆς χολῆς, ξεραῖ. ἔχει δὲ θρα-
πίαν ταύτην. χελώνην ὀρεβέλισον, καὶ δὲς αὐ-
τῷ μψ' σαχάριτος ὅσον μὴν δύο.

Οταν οὐδὲν παχύνῃ ὀρνεον.

ΣΗΟΑΜΗΛΑΙΟΝ νεαρὸν, ἢ ἀμυγδαλέλαι (ω)
ώσαυτως νεαρὸν δὲς μετὰ κρέατος δις ἢ
καὶ τρίς.

Περὶ ὀρνέου ὅταν ἦ ἀνόρεκτον.

ΤΡΙΧΑΣ ἀλόγου τρίψον, καὶ ποιήσον αὐτὰς ὡ-
σπερ κέντυκλον, καὶ πάσον αὐτὸ κικωρίου
ρίζαν πτερυμμένον καλῶς, καὶ χανίασον τὸ ὀρ-
νεον, ἔκ τῇ ἐπαύριον ἔσται ὑγιές.

Περὶ κεφαλικοῦ.

ΤΟΥ κεφαλικοῦ σημεῖα ταῦτα. ὀφθαλμοὶ ἢ
κεφαλὴ καὶ τὰ ὀμμάτια αὐτοῦ. ἐνὶ δὲ αὐ-
τῷ διαρρήσῃ, δυνάτον· εἰ δὲ περλαβῇ αὐτὸ

* πνει ἴσως ἵνα θεραπεύσης. χάσον τὰ κανθηρά
τῶ ὀρνέου, καὶ βάλε θηρακὴν· εἴτα καὶ αὐ-
τὸ εἰς Φ ἀντικέφαλον μὲτ' μεγάλης περσο-
χῆς διὰ Φ μυελόν. ὡσαύτως ἵνα καύσης αὐ-
τὸ καὶ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μέσον τῇ δύο ὀφ-
θαλμοῖς.

Περὶ Φασιάσματος.

ΤΟΥ Φασιάσματος εἰσὶ γλῆν δύο. τὸ μὲν
ἐν ξηρὸν, τὸ δὲ ἐν Φ ὑγρὸν. καὶ τῶ μὲν
ξηροῦ εἰσὶ σημεῖα ταῦτα. αἰοίγῃ ϵ σφαλίζει
τὸ σῶμα αὐτῷ συχνὰ διὰ πλὴν στενοχωρίαν καὶ
ἐχθ. θεραπεύεται δὲ οὕτως. κρινέλαιον ἢ βλη-
σκοινωέλαιον, ἵνα ἀλείφῃς πλὴν κεφαλῆς αὐτῷ
μέχρι τειῶν ἱμερῶν· καὶ μὲτ' ταῦτα ἵνα σι-
φονίσῃς αὐτὸ ὑπὸ τῇ ῥωδωνίων. τῶ δὲ ὑγρῷ,
σημεῖα ταῦτα. ἀναφυσᾷ καὶ ἐκβάλλῃ ὑπὸ
τῇ ῥωδωνίων αὐτῷ ὑγρὰ. θεραπεύεται δὲ οὕ-
τως. λείωσον μὲτ' τῶ νεροῦ ἀγριοσαφίδα, καὶ
ποιήσον τὸ νερὸν αὐτῆς ὡς περ γάλα· καὶ βάλε
εἰς τὰ ῥωδωνία τῶ ὀρνέου, καὶ κἀθίσον αὐτὸ
εἰς πλὴν γλῆν, ἵνα ρίψῃ τὰ ὑγρὰ αὐτῷ· καὶ μετὰ
ταῦτα ποιήσον κωστήριον ἐπάνω τῆς κεφαλῆς.

αὐτῷ μέσον τῷ δύο ὀφθαλμοῖς καὶ πλήσιον τῷ
ῥωθωνίων αὐτῷ.

Περὶ ὀρνέου ὅταν ἔχη λίθον.

ΣΗμεῖα τῶ ἔχοντος λίθον εἰς ταῦτα. τὸ ρί-
ψιμον αὐτῷ ἐνὶ βεβιασμένον καὶ κολλῶδες,
καὶ ὀλίγον διὰ πλὴν ἐμφραξιν καὶ ἔχει. θερα-
πείαι δὲ οὕτως. βούτυρον ἅπασον μετὰ σα-
χάρους χανιάσας τὸ ὀρνέον, βάλε εἰς τὸ σῶμα
αὐτῷ. ἢ παλιουρόκοκκα τρίψον, καὶ δὸς μετὰ
κρέατος. ἢ λαρδίου μέρϑ ποιήσας, ὥσπερ ὑ-
ποδετὸν βάλε τῷτο ὑποκάτω τῆς κατὰ βάσεως
τῶ ὀρνέου. ἢ ἀγριαγκουρέας ρίζαν πελεκίσας
ποιήσον ὥσπερ ὑποδετὸν. ἢ βάλε αὐτὸ εἰς πλὴν
κατὰ βάσιν ὡσαύτως τῷ ὀρνέου.

Περὶ πληγῆς ὀρνέου, ὅταν ἔχη μιτέαν ἢ ὀνυχίασ.

ΚΟχλον πουρκικόν, ἢ μυρσίνην πετειμμέ-
νην, ἢ θηριακὴν. εἰ δὲ οὐδὲν τούτων ἔχῃς
καὶ ἄλλας ὀπίδες εἰς πλὴν πληγῇ.

Περὶ καρφίου.

ΣΧίσον αὐτὸ μετὰ σιδήρου πεπυρομένου, καὶ
ἐὰν ἔχη πῦρον ἐμβαλλε αὐτόν· καὶ βάλε

Ii ij

ἄλας, ἢ θηρακὴν· ἢ ποιήσων σακκουλίον ἢ γέ-
μισον αὐτὸ ἄλας, ἢ ἀσκάθηται τὸ ὄρνεον ἐπά-
νω τῷ σακκουλίου, ἐς τ' αὖ γρήλαι ὑγίης.

Περὶ ἐλμυγῶν.

ΤΩΝ ἐλμυγῶν εἰσι γρῆν δύο· τὸ μὲν εὖ
γίνεται εἰς τὰ εὐτρά· ἔστι ἐνὶ μικρὰ τὰ ποι-
αῦτα ἐλμυγία. τὸ δὲ ἑτέρῳ γίνεται εἰς τὰ νε-
φροῦς, ἢ εἰς τὸ πνέμονα· καὶ ἐνὶ τὰ ποιαῦτα
ἐλμυγία μεγάλα, ἢ ἡσυν μακρὰ ὥσπερ τρί-
χες. ἢ τὰ μὲν γινόμενα εἰς τὰ εὐτρά ἔχουσι
σημεῖα ταῦδε· ῥίπτει αἷμα τὸ ὄρνεον· ψιρίζῃ πλεῖ-
στα καλὰ βάσιν αὐτῷ συχνά· τρώγῃ πολλά· ἢ χω-
νίδει σκύτομον· φυαστὶ ὀλίγον. θεραπεύει δὲ
δυσκόλως· ἀλόλῳ μὲν κρέατος δὲ φαγεῖν τὸ ὄρ-
νεον· τῇ μὲν πρώτη ἡμέρᾳ δὲ τὸ κρέας με-
τὰ τῆς ἀλότης ὅσον κοκκία τεῖα· τῇ δευτέρᾳ μό-
νον τὸ κρέας ἀνὰ ἀλότης· τῇ δὲ τρίτῃ πάλιν
κρέας μετὰ ἀλότης κοκκίων τεῖων, καὶ θερα-
πεύθεισέλαι. ἢ καὶ παρόλῳ τρίψας δὲ μὲν
κρέατος· ἢ αὐτῷ φλοιὸν καύσας ἢ τρίψας
δὲ μετὰ κρέατος· ἢ ἐλμυγοβότανον ὡσαύτως
δὲ μετὰ κρέατος. Τὰ δὲ ἐλμυγία τὰ γινόμε-
να

μύρα εἰς τὰ νεφρὰ ἔ εἰς $\textcircled{\text{V}}$ πνύμονα, ἄπρ,
 ὡς εἴπομεν, εἰσὶ μακρὰ ὥσπερ τρίχες, ἔχουσι
 σημεῖα ταῦτα. ὅταν κατὰ πετάσῃ τὸ ὄρνεον, δαί-
 ρη πλεὺ κατὰ βασιν αὐτῷ. ῥίπῃ δολὰ, ἔ ποτε
 μὲν κίτρινα, ποτε δὲ ἡερανέα, ποτε δὲ περ-
 σινα, ποτε δὲ ἔ ὀλίγον αἶμα δολόν. πρῶτῃ δὲ
 πλεὺ οὐ χωνύει καλῶς οὔτε παχύνει. ἐνὶ δὲ
 δυσίατον. διεραπύεται δὲ οὕτως. μάδισον τὰ
 νεφρὰ τῷ ὄρνέου ὑπὸ τῆς μαχαλῆς μέχει ἔ
 τῆς μέσης τῷ νεφρῷ. καὶ ποιήσον ἐμπλαστῷ
 τριοδτον. τρίψον ἀλόλιω καὶ πήγανον, καὶ ζύμωσον
 αὐτὰ μετὰ ὄξοις. καὶ ἀλειψον αὐτὸ εἰς πανίον,
 ἔ δεῖς αὐτὸ εἰς $\textcircled{\text{V}}$ τόπον τῷ νεφρῷ $\textcircled{\text{V}}$ μα-
 διομενόν. καὶ ἀφ' οὗ ποιήσῃ κείμενον τὸ ἐμπλα-
 στὸν ἡμέρας τρεῖς, πάλιν ἀλλάξον αὐτὸ μέχει
 καὶ τελάρτης φορεῖς, ἔ ἴσως ἐν τούτου ἵνα δι-
 ρῇ διεραπείαν.

Περὶ ὄρνέε, ὅταν οὐδὲν ῥίπῃ τὰ πτερά αὐτῷ.

ΑΠΟ σπονδυλοῦ αἵτος αἱ λεγόμεναι ἐ-
 λαΐαι διδόμεναι ὠφελούσιν. ἢ τῷ αὐτῷ
 ζῶου ἢ τοῦ αἵτος $\textcircled{\text{V}}$ γαρ γαρεῶνα, ὁ καὶ σφα-
 γὴ λέγεται. ἐνώσον μετὰ σαχάριτος ἔ κρέα-

Τς, κὺ δὲς ἵνα Φάγη τὸ ὄρνεον. ἢ τοῦ λεγομέ-
νους λαγογήρους παράβαλε τῷ ὄρνέῳ.

Περὶ ὄρνέου, ὅταν θάλανθῃ.

Χελώνης σαρκας παράβαλε, ἢ χοίρειον
κρέας ἢ βοϊκόν.

Περὶ ὄρνέου, ὅταν φθελιάσῃ.

* * * * *

.....
.....
.....
.....

Ποῖαι σαρκες ὄρνέων βλαβεραί.

Τρυγνέα σαρκας, ἢ πελαργοῦ, ἢ γηταῦρου,
ἢ αἰθύας μὴ πολὺ παραβάλλῃς ὄρνέῳ.
βλαβεραὶ γὰρ εἰσιν.

Εἰς μούταν ὄρνεα.

ΜΕΤΑ πρὸ ἀπόχυσιν τῆ φεβγαρίου, δὲς
αὐτὰ θηριακὴν κοκκία 5. κὺ πάλιν μὲθ'
ἡμέρας 11, δὲς αὐτὰ σκορδουλίε * αἰγνα 1. κὺ ας

διαβιβάσῃ ἡμέρας ἡ'. Ἐπάλιν δὲ αὐτῷ ἑτε-
ρα εἰ. καὶ εἰ μὴ αὐτὸ ἐνεργήσῃ, πλέον μὴδὲν
δώσῃ αὐτῷ. εἰ δὲ οὐδὲν αὐτὸ ἐνεργήσῃ δο-
θήτω πάλιν αὐτῷ ἑτερα εἰ. Ἐεῖτα ἀσκάθεται
πλέον δὲ μὴ δώσῃ αὐτῷ. τὰ ὅλα δὲ σκουρ-
δύλεια δοθήτωσαν αὐτῷ μὲν κρέατος ἡνωμένα.

KΥΝΟCΦΙΟΝ.

H^{VNC} de canum venaticorum cura libellum iam
Holim Vitebergæ ante LXXII annos Andreas Au-
rifaber Vratislaviensis medicus edidit, & Rudberti cu-
iusdam Moshaimi versionem secutus latinum fecit: quin
& nomen indidit Phaemoni, ac variantium lectionum
ex Augustano codice notas aliquot adiecit. nos autem
Phaemonis nomen, ut ignotum, & nullius codicis
auctoritate fultum, expunximus: notas vero, ut super-
fluas; præsertim quum duo codices, quos nobis regia
bibliotheca suppeditavit, mire cum Augustano consen-
tiant; imo alicubi etiam sint auctiores & emendatio-
res, insuperhabuimus. cæterum si quid de auctore sta-
tuendum sit; omnino is esse videtur qui de re accipitra-
ria scripsit: siue fuerit Demetrius, siue quis alius, æqua-
lis geoponicorum atque etiam hippiatricorum scriptori-
bus. hoc enim utriusque operis præfatio indicat, & sti-
lus arguit. Aurifabri versionem edi curavimus, multo fe-
liciore accuratioremque ea quam Gillius quidam, do-
ctissimis illius Petri Gillij nepos hieracosophiorum ver-
sioni adtexuit.

ΠΕΡΙ ΚΥΝΩΝ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ.

ΥΚ ἔλαβον σωτελεῖ καὶ κύων
πρὸς ὑπηρεσίαν τῷ ἡμετέρῳ
γρῦει. πῇ μὲν πρὸς φυλακὴν,
πῇ δὲ ἔτι πρὸς θήραν, ἢ καὶ ἀμ-
φότερα. τοσούτον ὄνομα ὦν τῷ αὐτῷ δεσπότῃ,
ὥς πολλάκις ὑπὲρ αὐτῷ ἐποίμῳς ἔχον μέλει
θανάτου διαγωνίζεσθαι, καὶ κινδυνύοντι ἐπα-
μυνάσθαι. δηλοῖ δὲ καὶ ἀπ' αὐτῷ τῆς ὀνόματος,
ὅποσα φιλεῖν οἶδε τὸν δυνάστην. τῆς τοιούτου
οὐκ ὡς λιμεῖς ἀμυγνήσομεν; καὶ οὐ τῆς ἰαφείας
αὐτῶν φρονήσομεν; ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τοῦτων ἐ-
χρεία τῇ ἰεράκων δυνάμει. μετὰ οὐκ αὐτῷ,
καὶ τοῦτων ἀποχρῶντας ἐπιμνησώμεθα, εἰ-
πόντες πρὸς τὸν, πρὸς τῆς τοῦτων γνέσεως καὶ
δοκιμασίας.

Kk ij

Εν ποίῳ καθεστὶ δεῖ δὲ κύνας ὀχεύεσθαι.

ΙΑνουάει δὲ ἢ φεβρουάειον μῶνα χρόνῳ τρέ-
φειν δὲ κύνας μετὰ φυλακῆς, καὶ ἀνα-
παύειν, ἵνα ἐπιζητήσωσιν ὀχευθῆναι. ὧρὰ
κυνῶν δὲ δοκίμων ὡς ἂν αἰετὸν γλῶσσοι δι' ἀγα-
θῶν κυνῶν ἐπιμελή. **Κ** δὲ ὀχεύοντα, δεῖ εἶ-
τερετῇ, καὶ μὴ ἐλατῶν, καὶ ἡδυστασία διετῆς, ἔ-
μὴ ἐλατῶν. ἐπὶ δὲ ἄρξῃ ἐπιζητεῖν, ἕα αὐ-
τῶν ζητῆσαι ἡμέρας ἑκατὶ, καὶ τὸ πλεοναῦτα ὀχεύε-
σθαι, καὶ καθέξει διδύκως τὸ σπέρμα. ὅταν δὲ
μὴ ὀχεύεσθαι, ἀποκλείεσθαι ἐν οἰκίσκῳ μὴ τῆς
ἀρρενῆς, ἔμὴ συγχωρεῖσθαι τὸ σπέρμα πρὶν
κατοπιθεῖν αὐτοῖς. ἐὰν γὰρ κατοπιθῶνται, ἀ-
χρηστοὶ μὲν τοὶ πρὸς θήραν γρησύναι. τῆτο γὰρ
ἐν πείρας πολλῆς **Δ** θηρευτὰ κατὰμαδόντες
παραδιδώκασιν. μὴ δὲ πρὶν σύλληψιν, ἢ συλ-
λαβοῦσα κύων ἐπὶ θήραν μὴ ἐξίετω. ἵνα μὴ
τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς δρόμου φθείρῃ τὰ κυνάρια,
ἢ καὶ αὐτὴ κοπιάσῃ διαφθαρεῖ. ἴδι δὲ, διμη-
ναῖον χρόνον βασάζειν αὐτῶν, καὶ ὅσοις ἀρρενας
ἔχῃ, ποσάνας καὶ πείρας τῶν δύο μῶνων.
Φ μὲν τοὶ ἀρρενας χρόνῳ ἀνακτεῖσθαι διαίτη

ἀβροτέρα καὶ λιπαρὰ, μέλει ᾗ ἡμερῶν·
εἴθ' οὕτως χρείας καλούσης, ἔξάγην ἐπὶ πλὴν
θήραν.

Περὶ δοκιμασίας καὶ παρονώσεως.

Εἰ ἐπιθυμῆς καλοὺς κύνας κτᾶσθαι, ἔτις αὐ-
τοὺς δοκίμαζε· σεφανοειδῆ κύκλον ποιήσας
ὑπὸ χόρτου, ὅσον πεφραγμένον Ἰσθμοῦ ἀμάξης,
δις τὰ σκυλάκια μέσον τῷ κύκλου. πλὴν δὲ
κύνα ἔχε ἰδίαν· ὑφαπτε δὲ (Ϝ) χόρτον κύκλῳ,
καὶ ἡνίκα ἴδῃς (Ϝ) χόρτον ὑφαπτόμενον, ὑπόλυε
πλὴν κύνα, καὶ ἴδῃς ὅτι εἰσέρχεται ἀπὸ μέσον τῷ
πυρὸς, μὴ φοβουμένη, ἀλλὰ φίλτρῳ κατεχο-
μένη τῷ ἰδίων τέκνων· ἐπιλέγει δὲ φισι-
κῶ πνι πόδα καὶ διακρίσθαι τὰ βελπίονα, καὶ ἔξά-
γει· τὰ μὲν τοι ὑπόλοιπα εἰ βούλῃ ἀπεμπο-
λήσασθαι ἢ χαρίσασθαι, ὑπόδεις αὐτὰ, ἑτέρα
κυνὶ ἐχούσῃ ἄλλα ἰδία, ἵνα αὐτὰ θρέψῃ. ὑπό-
βαλε δὲ αὐτῇ ταῦτα Ἰσθμῷ ποιῶν· ὑπόθλι-
ψον δὲ αὐτῆς ὀλίγον γάλα, καὶ βάλε ἐν τῇ
χείρῃ, καὶ ἀναπνέξας, ἀνάμιξον μὲν τῷ γάλακ-
τι, καὶ περχεισας (Ϝ) νῶτον τῷ σκυλακίῳ,
ὑπόδεις αὐτὰ τῇ Ἰσθμῷ, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἡδέως

K k iij

αὐτὰ δέχεται. ἐνὶ καὶ ἄλλη δοκιμασία τῆς
βελπίονος, σκύλακ· ἐν ζυγῷ παθμίσας τὰ
κυάερα, ἐπιλέξαι τὸ βαρύτερον· ἃ δὲ βού-
λει ἔχῃ, ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν ἀνατρεφέω-
σαν, καὶ μὴ ὑφ' ἑτέρας. τὸ γὰρ τῆς μητρὸς γά-
λα πάνυ ὠφέλιμόν ἐστιν.

Περὶ ἐπιλογῆς κυνῶν.

ΤΩΝ κυνῶν τῇς ἱκτομύων ἔστωσαν (1) ἐ-
πιλεγόμενοι ὡραπλήσιοι λέοισι, παρόδοις,
λύκοις· τὰ ὧτα ἐχέτωσαν μεγάλα, καὶ μαλ-
θακά, ἵνα ἐν τῇ μεγέθει, καὶ τῆς μαλθακό-
τητος ἐπιρρέπῃ ὧσι· καὶ ἐὰν ὧσιν ὀρθὰ, οὐ μι-
κρά δέ, οὐ πάνυ ἀδόκιμον· τὰ γὰρ μικρά καὶ
σκληρὰ, ἀδόκιμον· ὁ τράχηλος αὐτῇ μακρός·
τὰ σίδη καὶ (2) ὦμοι, πλατεῖς, καὶ μὴ συμπεπι-
λημνοί, ἀλλὰ λελυμνοί ἀπ' ἀλλήλων· αἱ ὀ-
ρᾶι μακραί καὶ λεπταί· τὰ σκέλη μείζονα τῇς
ἐμπεραδίων τὰ ὀπίδια· τρέχῃ γὰρ εἰς τὰ ἀ-
ναντή χωρεῖα. εἰ δὲ ἴσοι εἰσὶν (3) ἐμπεραδιοί
τοῖς ὀπίδει, εἰς πεδιάδας δραμεῖται καλῶς· ἔ-
ει λεία ταῦτα, καλόν· καὶ εἰ τῷ μεγέθει τῆς σώ-
ματος ἢ δὴλη περσικήαι ἀρρενι.

Εν ποίῳ χρόνῳ ἔξιναι ἔπὶ θήρας.

ΧΡΗ **Ω** κύνα ἔπὶ τὸ κυνήγιον συνεχῶς
ἔξέρχεσθαι· εἰ γὰρ ἔπιμυθε χρόνον πνὰ,
νωθεὶς γίνονται.

Οπ. δεῖ ἐδίξεν ἑὺ κύνας ἀνδρόποισ
συγκοιλάζεσθαι.

ΚΥΝΑΣ μετὰ ἀνδρόπων κοιμάσθαι καλόν.
πρεεῖς γὰρ ἐκ τούτου γίνονται, καὶ Φιλάν-
δροποι, καὶ δυνάτως καλουῦνται.

Εἰς πυρε^Ω κυνός.

ΚΥΝΑ πυρέσσοντα οὕτως γνώση· τὰ ὥτα
κλίνει, συγάζει τὸ πρῶσωπον, οὐ κατεύ-
δι· ἀφαίρει οὐδ' αἷμα τῶν ὠτων· εἴτα ἐλαίῳ
ρόδινῳ οὐγ. β' μζ' οἴνου ἀφεψήσας, ἐγχυμά-
νουν αὐτῷ τείπον τῆς ἡμέρας, ἢ ρόδινον μετὰ
δύο ὠν μίξον, καὶ οὕτως ἐγχυμάπζε.

Εἰς καυμαλιθέντα, ἢ κοπωθέντα.

ΚΥΩΝ ἐὰν καυμαλιθῇ, οὕτως θεραπεύ-
σας. λάπαρον πλὴν βοτανίῳ τείφας κα-

λῶς, καὶ λειώσας ὡς δύο, βούτυρον, καὶ οἶνον
 σικελικόν, ξεσόν α'. μίξας μὲν πεπερεως κοινοῖ,
 δὲς αὐτῷ πίνειν· εἰ δὲ πάνυ καυματεύμεν
 ἔλθῃ δὲ τῆς θήρας, φούσκα μὲν γλίσχων
 συμμίζας, ῥάνε εἰς τὸ σῶμα αὐτῷ· φούσκα δὲ
 ὅστιν, ὅξος καὶ ὕδωρ θερμὸν, καὶ ὡς δύο· ἑπι-
 χεε δὲ μετὰ ἐλαίου ροδίνου.

Εἰς κύνα λυτήσονται πρὸς γῶσις.

ΚΥΝΑ λυτῶντα οὕτως γνώση. πρὸς πο-
 μὲν ἱσταίαι δὲ πομεμαραμὲν, καὶ δοκι-
 μάζει τῷ δάκνειν τὸν ἀνθρώπον, καὶ δυσήκοός
 ὅστιν, ἐσὼς ὡς μηδὲ γὰρ καὶ τὸν ἰδίους δεσπό-
 τας· τῷ τοιοῦτον ὅταν γῶς, δὲς αὐτῷ τοιοῦτον πο-
 πόν· ρόδου ἀγρίου τὰς ῥίζας, τριψὸν καὶ λειώ-
 σον θεόντως, καὶ μίξας ὕδωρ πηγαῖον ὀλίγον,
 καὶ δὲ ὀδονίου διηθήσας, τῷ κυνὶ δὲς πίνειν, καὶ
 γνώση τὸν λυσῶντα.

Ἄλλο.

Εν τῷ κατὰ μέρος τῇ γλώσσης αὐτῷ, δισμοῖς
 ποὶ κατέχευ· γινέει δὲ εἶδος εἰς ἐκτύπωμα σκώ-
 ληκος, ὅμοιον ἑνὶ ῥῶ λυκῷ, πρὶν οὖν αὐξή-
 σῃ καὶ λάβῃ πάντα τὸν λαμὸν τῷ κυνός, δὲ πο-
 κοψον

κόψον ἐκ τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ θεραπεύσας
*μόνον (ω) ἱππιδείως.

Προφυλακτικόν, ἵνα μὴ λυασήσῃ.

Λαβὼν ἀγριοσυκκῆν, κόψον καὶ μετ' αἰξουγ-
γίου παλαμοῦ, δὲ φαγεῖν τῷ κυνί· ἢ κισ-
σὸν ἐψήσων, καὶ ὅταν εἰς τεῖα μέρη ἔλθῃ, δὲ
αὐτῷ περὶ φαγεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἡλίου.

Ἄλλο.

Ορνίθων ἀφόδευμα, ἐξ ὄνου αἰδοῖον, μετὰ
οἴνου βρώδους δὲ φαγεῖν.

Ἄλλο.

Βοτάνῳ χελιδωνίᾳ μετ' αἰξουγίου κόψας,
δὲ μετὰ ζέτου φαγεῖν.

Εἰς δακρύοντα ἐφλεγμαινόντα τὸν
ὀφθαλμοῖς.

Πρῶτον τὸν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ κατανήλθον
ὑδαπ θερμῷ, ἐξ οἴνω ἐψήθῃσιν ῥόδα, οἰ-
νιδύτιον, ἐξ μύρου, φύλλου ἐπειτα ἔλαιον, καὶ
λακὸν ὡοῦ μίξας, ἱππιδεῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς· ἐξ
δοποσύφῃ μὲν τὸ δάκρυον· πλεον δὲ φλεγμονὴν
δοποκρούσειαι.

LI

Εἰς λούκωμα ὀφθαλμοῦ παλαιόν.

ΕΑΝ λούκωθῇ ὁ ὀφθαλμός τῷ κύνος, θε-
ράπειε οὕτως· ῥολῆς ταυρείας ῥάμμ. 5'.
μῦρδου χυλῶ· μέλιτος οὐγ. θ'. κρόκου οὐγ.
γ'. ὁμοῦ λειώσας, (Ϟ) κύνα ἐπιχεισον.

Εἰς πάθος ὀφθαλμοῦ.

ΚΥΩΝ, ἐὰν τῷ ὀφθαλμοῦ πάθῃ, ἀφ' ὁ-
δευμα ὀρνιθὸς ἐπίδρα μετὰ ὄξοις.

Εἰς ἥλοις τῷ ἐν οὐρανίσκῳ τῷ κύνος.

ΕΑΝ ἐν τῷ οὐρανίσκῳ αὐτῷ ἥλοι γήωνται·
ἀμμωνιακοῦ ἢ ἄρκου· κικίδος σφαιρεία
τρία· ὄξοις κέρ. α'. χάρτον κεκαυμένον, λείω-
σον, πάντα σύμμειξον, εἴθ' οὕτως διάχει (Ϟ)
οὐρανίσκῳ, ἔθ' θεραπεύσας.

Εἰς ὁσοῦν πηχθὲν ἐν τῷ σώματι αὐτῷ.

ΚΥΩΝ ἐὰν ὅσόν ἐχῇ εἰς (Ϟ) φάρυγγα
πεπηγὸς, ἔλαιον (Ϟ) ἔλχῃ εἰς αὐτὸν, ἔπιλω-
σον ὑποκάτω. εἰ δὲ ᾤρασαλεύσαι μὴ διωη-
θῆς, ἀνοιξὸν τὸ σῶμα αὐτῷ καὶ χλιαρὸν ὕδωρ
κατάχει ἐπὶ βραχί.

Εἰ βδέλας καὶ ἀπὴν κύων.

ΚΟρεῖς αὐτὸν ὑποκάπνισον, καὶ ἰᾶται ὥρα-
χῆμα.

Ἄλλο.

Πίτυρον ἐκ κριθῆς, καὶ ἔλαιον καθαρὸν λίτρ.
α'. ἐψήσας καὶ δηθήσας, ἐ μέλιτι καθαροῦ
χράμμ. α'. συμμίξας δὲ πύτων ὧ κύνα ἐλ-
χυμάπζε.

Ἄλλο.

Εψήμαζες καὶ τραχαναίνθης δὲ ποβερρεγμέ-
νης, καὶ πλισάνης χυλοῦ, ἐ ἐλαίου, ἐ μέλιτος,
ὁμοῦ μίξας καὶ κρόκον ὡοῦ · ἐλχυμάπζε ὧ
κύνα.

Εἰς κύνα ἀνδρεκτωῦτα.

ΕΑΝ ἀνδρεκτῇ κύων, κόπρον ἀνδρεκτῆαν
δίδου φαγεῖν αὐτῷ, καὶ φούσκαν μετὰ γλί-
χων ὧ συμμίξας τὰς ρίνας αὐτοῦ ἀπάντησον,
καὶ τὸ σῶμα, καὶ πλεονέχων μεμιγμένῳ με-
τὰ κυνίνου· γὰρ ὧ δὲ ἐμπεραθεν αὐτοῦ ἐψή-
σας· τέρπειται γὰρ τῇ ὁσμῇ αὐτοῦ, δὲ αὐτῷ φα-
γεῖν δὲ παντὸς σίτου, ἕως ἂν αὐτὸν ἐμπλήσῃς.

Ll ij

Εἰς μάλιν κύνος.

ΕΑΝ κύων ὑπὸ μάλεως κατέχηται, θνη-
σιμαίου ζώου, ἵππου, ἢ πρὸς ἑτέρου, πλὴν
καλουμνίῳ χελιδονέαν λαβὼν, καὶ λειοτε-
θήσας μὲν γάλακτος αἰγείου, δὲ αὐτὰ πίνειν,
καὶ περὶ γυμνάσεια τὰ νοσήματα.

Εἰς φλεγμονὴν γαστρὸς, ἢ ἐμπνδιμάτωσιν.

ΒΡΑΧΥ ὄξϞ ὀπιδὸς αὐτῷ, καὶ πα-
ραχρήμα παύσει ὀδυῖν.

Εἰς κύνα οὐρουῦτα αἷμα.

ΕΑΝ κύων αἷμα οὐρήσῃ, λίτρας ἑξεῖς φα-
κῆς * ὑμνία περὶ μὲν γάλακτος ἀφέ-
σον, καὶ κορεάνου Ϟ χυλόν· καὶ πεπέρειως κόκ-
κοις κέ. καὶ ἐλαίου κοινοῦ ἑξέσιν εἰς, ἢ ἄλλῳ
περὶ μὲν ὑμνία φακῆς καὶ γάλακτος ἀφέψκ-
σον, καὶ ἐλαίον οὐγ. β'. ἢ εἰς εἰς εἰς συμμίζας, τὸν
κύνα ἐγχευμάπζε.

Εἰς δυσουρίαν.

ΑΡΤΟΝ μὲν γάλακτος αἰγείου βεβρεγ-
μνόν δις τῆς ἡμέρας δὲ φαγεῖν.

Εἰς ῥαγεῖσαν φλέβα.

ΕΑΝ κυνὸς φλέψ ῥαγῇ, ἀρχήν, γνα-
φάλαν, μετὰ δύο μυῶν καύσας, ἢ λειώ-
σας, ὑπὸ πύτων ἑπείθης τῷ κυνί, καὶ πάλιν δὲ
γναφάλας κεκαυμένης τὸν σποδὸν κατ' ἰδίαν
ἑπείθης τῇ φλεβί, ἢ σίδηρον θερμαίνας, εἰς τὸν
τόπον κατὰδῃσον ὅθεν ῥέει τὸ αἷμα, ἔ παύσῃς.

Εὰν τὰ ἰχία ὀδυῶται.

ΛΙΘΟΝ μυελίτιν, σὺ ὀστέκῳ πυρόσας,
ἔ καύσας ἀνδλαβοῦ, ἢ οὐρῷ αἰνιόπου
ἑπείθης κατ' αὐτὸν, ἢ πωρόσκει πάλιν, καὶ
μετὰ τὸ καῦσαι διατῶς, οἶνον καὶ ὄξος μίξας,
μετὰ πηροῦ ἀλειφε, ἔ λαβὼν * κράτησον, ἔ ἀ-
φόδευμα ὄρνιθος μετὰ φούσκας δίδου.

Εἰς τὸν πονοῦντα τὸν δάκτυλον ἥτοι πλὴν ἔδραν.

ΚΥΩΝ εἰς τὸν δάκτυλον βλάβη, σκέπασον
αὐτῷ, καὶ Κορόδου Κελίδα δύο, ὑπο-
σπάσας δέοντως ἔ λειώσας, εἰς σὺ μίξον με-
τὰ ἐλαίου, ἔ σὺ τῷ δακτύλῳ αὐτῷ λείωσον, ἢ
ποίησον αὐτῷ ἐχχυμαλισμὸν ποιεῖτον * πεπέρεως

Ll iij

κόκκοις κ'. δαφνίνων κόκκοις γ'. βουτύρου κέρ.
 α'. ὁμοῦ μίξας & πυρόσας σίδηρον μετ' αὐτῶν
 δέρμανον τὰ προλεχθέντα εἶδη, & οὕτως τὸν
 κύνα ἐγχυμάπζε.

Εἰς πλωχάναντα εἰ παχύναι θέλης.

ΤΗ προτῇ ἡμέρᾳ, δέρον αὐτῷ μετὰ γά-
 λακτος δίδου, ὅσον ἐδίεν εἴωθεν· ἐπειτα
 τῆς ἄλλαις ἡμέραις, ὕφελε μὲν τῷ δέρον
 καὶ μέρῳ, πλεόναζε δὲ τὸ γάλα· μετὰ δὲ ἐξ
 ἡμέρας, δίδου αὐτῷ γάλα μόνον, & σὺ τῷ δεί-
 πνῳ, δίδου ὀλίγον· & πάλιν ἐὰν θέλης αὐτὸν
 τῷ γάλακτι δόσῃναι, καὶ μέρῳ ὑφαίρει τῷ
 γάλακτι, καὶ προσίθι δέρον· ταύτας δὲ τὰς
 ἡμέρας οὐ χεῖρ τὸ συνόλον λυθύναι αὐτὸν ἐν
 τῷ δεσμοῦ σὺ αἷς γαλακπύζειν· μετὰ δὲ τὸ ἐ-
 παρθύναι αὐτὸν ἐν τῷ γάλακτι, καθημέραν
 εἰς πλὴν γυμνάσιναι ἀπαγε.

Ἄλλο.

ΚΥΝΑ ἐὰν θρέψαι θέλης, βροῦμον φεί-
 ξας, μετὰ ταῦτα, ἀπάγων εἰς μύλωνα ἀ-
 λεθε· καὶ ὁπνίκα βούλει θρέψαι αὐτὸν, βάλε
 σὺ τῇ κακκάβῃ ὕδωρ, καὶ ὅτε ζέσῃ, ἱπτάλε

ἀλθρον ὄρεκουῦτα ἐκ τῆς βροχῆς ὅσον δύ-
νασαι κορέσαι. Ὡς κύνα· ἢ σέαρ δὲ μετ' αὐτῶν
μίξον, ἔπειτα τὸ ψυχρανθῆναι, ἀφ' ἧς φα-
γεῖν· τὸ δὲ ποιεῖ, ἕως ἡμέρας ἑ, ἢ ἑξ· καὶ
γνώσῃ ὅπως ῥαφήσεται.

Κυνία μετὰ λιμὸν εἰ κορέσαι θέλης.

Φάσας λαβοῦν πλὴν α'. ἐλαίου ξέστιν α'.
ἀξούλῃν ἀλίσον τὸ ἴσον, καὶ ὅττι τριῶν
ἡμέραις, νήστει τῶν κυνῶν δίδου καθ' ἡμέραν καθ' ἡμέραν
εἰδισαὶ αὐτῶν ἐάσειν. Κυνίας μικροῖς εἰ βούλη
θρέψαι, εἰ γάλα μὴ ἔχῃς, πνύμονα βοῶς καὶ
σον, καὶ τὸν πέφραγ ποιεῖ, καὶ ὅττι πᾶσι πλὴν
βροχῆς αὐτῶν.

Κύνων ἐὰν φλεγμονὴ γῆ καὶ δόλου
τὸ σῶμα τῶν.

Εἰ φλεγμονὴ ἔχῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς,
ἢ εἰς τοὺς πόδας, ἢ μάλιστα ἐὰν λάβῃ, μὴ
νομίσῃς τῆτο, ἔλκος εἶναι. Θεραπεύσας δὲ οὕτως·
κῆρου μέρος εἷς· μέλιτος ἀπικοῦ μέρη δύο, ἐ-
λαίου κοικοῦ μέρος εἷς· εἰς εἰς ταῦτα πάντα
συμμιξας, ἀφ' ἧς ποιεῖ, καὶ ὁπόχρει τὸν κύνα.

Ἐπὶ ἡμέρας ὀκτώ, καὶ δὲς αὐτὰ ὑγράν ὕφιν
κατάπερ χυλόν.

Κύων εἰ παρ' ἐτέρου κυνὸς δηχθῇ.

ΟΣΤΟΥΝ ἐλάφου καῦσον, καὶ μίξῃ
μετὰ ἐλαίου, καὶ λείωσον ὁμοῦ, καὶ ὡς κη-
ροτὸν ποιήσας, θεραπεύσας τῆτον.

Κύων ἢ δηχθῇ εἰ πληγῇ ὑπὸ πνος.

ΚΡΕΑΣ μὲν αποδοῦ τῷ σιδήρου τῇ πληγῇ
ἑπίδες, καὶ θεραπεύσας.

Κύων εἰ παρὰ λυτῶντος κυνὸς δηχθῇ.

ΦΥΛΛΑ πηγαίου ἑπίδες τῷ τόπῳ με-
τὰ πίσης ἢ ὄξους· καὶ ἰαθήσεται.

Εὰν μύωψ δηχθῇ κύνα.

ΚΑΥΣΟΝ ἀγριοπήχανον, καὶ ὑποκάπνι-
ζε αὐτὸν τὸν τόπον, ὅπου δηχθῇ, καὶ χεῖ
μετὰ ὄξους.

Εἰς τὸ θεραπευθῆναι οὐλίω.

ΛΙΘΟΣΕΡΟΝ μὲν ἀφροῦ ἀγρίου καύσας, πεί-
ψον, καὶ μέλι, καὶ ὄξος, ὁμοῦ σμύλῃ αὐτοῖς
μίξας,

μίξας, πλὺ αὐτὴν ἀναλείφω ζείδωρος ὡς οὐ
θεραπεύσας.

Εὰν πληγῇ, ἔ μὴ γνῶς ὅτι ὀδυῖται.

ΠΡΟΣ ἥλιον αὐτὸν σῆσον, καὶ εὐδα ὀδυῖ-
ται, κίεϊ αἱ μύαι χωροῦσι, οὕτως πλὺ ὀ-
δυῖται δὴρήσας· αὐτὸν δὲ τὸν τόπον θερμῶ ὑ-
δαπ κατακλύσας, καὶ κριθάειν θερμάνας, ἔ ἀ-
φόδευμα βόειον, ἔ φούσκαν μίξας, οὕτως τῷ
τόπῳ ἴππασε.

Εἰς ψώραν.

ΨΙμίθιν καὶ ριπίνην, καὶ σέαρ βόειον, ἔ βού-
τυρον γίνω μίξας, ἔψησον, καὶ οὕτως τὸν
κύνα καταχειε.

Ἄλλο.

Λαβὼν σέαρ κύνειον, ἢ ἐχίνον, βάλε αὐτὸ ἐν
χύτρᾳ καμνῇ, ἔ ἀνάλυσον· καὶ ὅταν ἴδῃς ἐν-
πέμπον πομφόλυγας μικροὺς, ἀφελὼν δὲ τὸ
πυρὸς μικρὸν πλὺ χύτραν, βάλε ριπίνην κα-
θαράν τετειμμένην διφυῶς, καὶ κατὰ μικρὸν
κινῶν, ἵνα μὴ ἀναζέσας τὸ σέαρ, ἐκχυθῇ. ἢ δὲ
ριπίνην ἐστὼ ἴση τῷ σέαρ· εἴθ' ἔπως λαβὼν βοτάνην
τὴ λεγομένην κυνοχέσιν χλωρὰν, ἣς τὸ αἶδος ὅστις
πορφυρεῖν, καὶ βαλὼν αὐτὴν ἐν ἰδίῳ, ζείδωρον λίαν,

M m

καὶ σκιάσας **Ϟ** ζωμὸν, βάλε ἐν τῇ χύτρᾳ·
ἐπὶ ζεύσῃ, καὶ ἀναμίξας, ἀλειφε **Ϟ** κύνα.

Εἰς ἀφθας.

Κριθάρειν λείωσον μὲν ὄξους, καὶ ἔλχεισον **Ϟ**
κύνα, καὶ ὑστερον καθαρθὸς δότο πλυνέ. βέλ-
ιον δὲ, εἰ μετ' ἐλαίου ἀλείψας.

Εἰς ὀξονυχιδέντα.

Λαβὼν κόμινον εἰς τὸ σόμα σου, καὶ μασ-
σοπάμμος, **Ϟ** σιέλων βάλε εἰς τὸν ὄνυχά·
αὐτῷ· τὸ δὲ ποιήσας ὅττι δέκα ἡμέρας, ἔα
καθῆσθαι τὸ ὄνυξ.

Εἰς σκτείναντα κοτύλιω.

Κριθάρειν ἢ κεχρήματα εἰς δόγυρον μὲν φλό-
μου ἔλαϊν συμμίξας· ἀλειψον αὐτό.

Ἄλλο.

Λαβὼν κορεάντ κόκκοις, κρόκον ὡοῦ ὀρνι-
δος θηλείας, σέαρ τὸ δόγκου, καὶ ἀμφοτέρω
τείψας καὶ σνώσας, μὲν εἰς ὅττι πῆδη, καὶ ἐπά-
λειφε πάλιν ἐπάνω αἰξούην.

Εἰς $\textcircled{\text{W}}$ ἔχοντα κόξαν κύνα.

Κ Λάδοις $\textcircled{\text{O}}$ ουδήποτε δένδρου ἔψα, ἐπάντη
τὸν κύνα· μὲν δὲ πῶ ἐπάντησιν μίξας ἔ-
λαιον παλαιὸν μετὰ αἰζουγίου, σὺν ὀδυωμέ-
νοις τόποις κατὰχει.

Κύων ἵνα ἀλλάξῃ πῶ τείχα.

Α Σβέσον ἢ ἀφρόν δρυόρου σύμμιζον, καὶ
ὅτε γρήται καθάπερ μύη, ἐπὶ μίῳ ὅλον
ἀλειφε αὐτὸν, ἢ πῶ τείχα ἀλλάξει.

Εἰς τὸ ποιῆσαι παχέως τείχας τὸν κύνα.

Β Οτάνῳ γρητὸν καῦσον, ἔ μετὰ αἰζουγί-
ας δέκου μίξας, τὸν τόπον κατὰχει.

Κύνα λευκὸν ποιῆσαι μύηνα.

Μ Ελαντοτόμον, ἢ τὸν χυλὸν τῆς κόπρου
τῆς ὄνου, ἢ αἰγὸς σέαρ, ἀφέψησον ὁμοῦ,
ἢ μετὰ πούταν, τὸν κύνα $\textcircled{\text{W}}$ λευκὸν χεῖε ἐπι-
μυῶς μέχρι ἑξήμερας· καὶ ὅψα ὅτι ἀλλάσσει
πῶ τείχα.

Mm ij

Μὴ φυγεῖν κύνα ὅπως δῆποτε.

ΤΗΝ οὐρανὸν αὐτὸν μέτρησον καλὰ μῶ, καὶ
καὶ τὸ μέτρον τῆς οὐρᾶς τὸν κάλαμον κόψον.
ἐναπόδου, καὶ σέγη ὑπόδης, καὶ οὐδέποτε ὁ κύων
τῆς σέγης τῆς σῆς ὑποχωρήσῃ ἐν τῇ χεὶρ σου
πλὴν οὐρανὸν λαβὼν, τὰς τείχας διπλάσασον, καὶ
τὰς διπλοπλήουσας εἰς τὸν κάλαμον βάλε, καὶ
οὐδέποτε διποφύγη.

Κύνα εἰ θέλῃς πρὸς μίαν ὥραν μὴ δραμεῖν.

Ελαιον λαβὼν ἐν τῇ χεὶρ σου, τὰς μαχαλάς
αὐτὸν ἀλείψον, καὶ τὸ σκύολον οὐ δραμεῖται
ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· τὸ ποτὶ ποίησον ὅταν ἀγροά-
σης κύνα διπὸ πνέου.

Εὰν θέλῃς ἐκτῶσαι.

ΚΟλλούρεα διπὸ σποδοῦ ποιήσας, εἰς τὸ αἰ-
δοῖον αὐτὸν ἐπιτίθεις, ἐξ ὕδατος καὶ ἐφῆμα ἐξ ἡν
λειώσας, καὶ συμμίξας, διπὸ τύτου τὸν κύνα
ἐγκυμάπξει.

Εἰς κύνα ἐπιγρόμνον εἰς τοκετὸν ἐκ-
τῶσαι θέλῃς.

Σπέρμα ἴων ἀφέψῃσον, καὶ διπὸ τῆς ὕδατος,
ἐνδα ἀφέψῃσαι δρόνον, καὶ τῷ κυνὶ δὸς πίνειν,
καὶ μὴ ἐκτρώσῃ.

Εἰ κύνα ὀπὸ τοκετῆς σὺκαθάραι θέλῃς.

ΠΡΑΣΑ μὲν γλίσχωνος ἀφελήσας, τῷ ζώ-
μαϊ ἐγχυμάπζε τὸν κύνα.

Εἰ κύνα θέλῃς συλλαβεῖν.

Ζυμης μέρθε νήστ φαγεῖν ἰπιδος αὐτῷ.
Ἄλλο.

Εἰς τὸ αἰδοῖον αὐτῷ ἀλὸς κόκκοις τείφας
πέμψον.

Εὰν θέλῃς μὲν τὴν σύλληψιν θερμασίαν παῦσαι.

ΚΟΝΩ φιλιῶ ἰπιδος αὐτῷ νήστ· εἰ δὲ μὴ
θέλῃς, ἔσ' ἀκουσαν αὐτῷ πρὸς φερε.

Κύνα ὀχετεύσαντα εἰάν θέλῃς ἀνακτῆσαι.

ΛΑΒΩΝ δέκευθον σφαίρας δύο, πιγανίου,
φύλλου, πεπρέως κόκκοις ἰε' κρόκον βρα-
χύν· λειώσας ἢ ἐνώσας, ἢ μικρὸν ἀκρατον ἐπι-
χέας, μὲν ὕδατος θερμοῦ δὲ φαγεῖν.

Εὐὲ βασκανθῇ.

ΦΟύσκει μὲν γλίσχωνος συμμιξας ἰπὶ
τῆς ῥισὶ πρὸς ἀντλεῖ, ἢ τείφας ἰπώείας,
ἐν τῇ ὀπαδίῳ ποδῶν καύσας ἀτμησον αὐτὸν
ἐν τούτῳ, μετὰ σαγίου σκεπάσας, ἔχλει οὐ
ιδρώσῃ.

M m iij

Εἰς λυτήσαντα αὖθις.

ΚΥΩΝ ἐὰν λυτήσῃ, μετὰ ὀπτιδρότης
αὐτῷ ἐμβαλε· κείται γὰρ ὑποκάτω τῆς
γλώττης.

Εἰς ψώραν αὖθις.

ΟΞείδιν μετὰ σαρκοφάγου καὶ βουτύρου
βρέσας, ἀλείψον τὸ κύνα, καὶ ὑγιαίνει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΤΩΝ ΙΕΡΑΚΩΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ,

Κ. Ε. Φ.

- α'. Ως χρὴ θεωρεῖσθαι τοὺς ἱεράκας, καὶ
ποιῶν χαίρων. 3
- β'. Περὶ ὁπτιλογῆς ἱεράκων. 10
- γ'. Πόσα ἔχῃ σημεῖα ὁ καλὸς ἱεράξ. 11
- δ'. Ἐκ ποίων σημείων γνωρίζεται ὁ καλὸς
ἱεράξ. 11
- ε'. Γένη ἱεράκων διάφορα. 12
- ς'. Εἰ θέλῃς ἀγνοῦσαι ἱεράκα, ὅκ ποίων σημείων ὁπτηγῶ-
σι εἴτε ὕλης ὅστιν εἴτε ἀσθενῆς. 13
- ζ'. Περὶ χαίρων θήρας, ἀγωγῆς τε ὁπτιηθείας καὶ ἡμερω-
σεως. 14
- η'. Πῶς δεῖ χαμονίζειν τοὺς ἱεράκας, καὶ πῶς χρὴ διδάσκειν
θεῶν καὶ πῶς δεῖ βοηθεῖν θηράσιν αὐτοῖς. 21
- θ'. Εἰς δυσκληταῦτα ἱεράκα. 27
- ι'. Εἰς διασύρογνα. 28
- ια'. Εἰς ἀγρίον καὶ μὴ ἡμερωμένον. 28
- ιβ'. Εἰς σπολωδῶτα, πῶς αὐτορεθῇ. 28
- ιγ'. Πρὸς κλάοντα καὶ φλυαρόν παρὰ τῷ σκῶσαι αὐ-
τόν. 29
- ιδ'. Εἰς ὁμιλίαν ὁπτιθυμίας εἰς θήραν ἱεράκα ἀγρίον. 29

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

- ιε'. Πᾶς δὲ μὲν πύλιν θήσαν ἀναλαμβάνειν καὶ ἀνατρέφειν
 τοὺς ἰέρους, καὶ ὅπως διατηρῶν, καὶ αἰοῖς οἰκήμα-
 σι κλείειν. 30
 ις'. Εξ ἄλλου ἀντηράφου ἀρχιτέκτονος. Πᾶς ὁφείλει ἐγ-
 κλείεσθαι, καὶ ποταπὰ εἶναι τὰ ἐκλείεσθαι δεῖ. 33
 ιζ'. Πρὸς τὸ σωεργῆσαι τὴν ἀποβολὴν τῆς πτερᾶν, ἔτα-
 χύ οὐκ ὀφείλει αὐτὸν τῆς ἐκλείεσθαι. 35
 ιη'. Πρὸς τὸ πτεροφυῆσαι τὴν ἰέραν τὰ χίστα. 37
 ιθ'. Πᾶς ὁφείλει τρέφεσθαι ὁ ἰέρης. 39
 κ'. Περὶ τῶ, ὡς ἔφαθ' δεῖ ἀπέχεσθαι, καὶ δι' αὐτὴν αἰ-
 πῶν. 40
 κα'. Περὶ ὁπτιπιδείας ἔφαθ', καὶ ἐν ποίῳ χαρῶν ἀρμόζῃ δι-
 δόσθαι τὰ ἰέραν. 40
 κβ'. Πρὸς λειποπτεροῦντα ἰέραν. 41
 κγ'. Πρὸς ἔφαθ' πτερᾶν. 41
 κδ'. Περὶ καταρπικὸν διδόμενον τὰ ἰέραν πρὸς τῶ ἐκλεί-
 εσθαι. 42
 κε'. Ἄλλο εἰς τυφλώσιν πτερᾶν. 42
 κς'. Περὶ ἔφαθ' ἀρμόδιαν τὰ ἰέραν. 42
 κζ'. Διάγνωσις καὶ θεραπεία εἰς κεφαλαλγίαν ἰέρους. 46
 κη'. Περὶ τῆς διασφύλλωσιν φλεβᾶν κεφαλαλγισίων. 47
 κθ'. Πρὸς ρέυμα κεφαλῆς διάγνωσις καὶ θεραπεία. 48
 λ'. Εἰς ρέυμα κεφαλῆς ἰέρους. 49
 λα'. Διάγνωσιν πρὸς καρδιασίωντα ἰέραν τρυφερίν. 50
 λβ'. Διάγνωσιν ξηρόν. 50
 λγ'. Ἐπερὶ διάγνωσιν. 50
 λδ'. Εἰς ῥόυμα ἰσχυρῶς ἰέρους. 51
 λε'. Αποφρακτικὸν κεφαλῆς ἐχούσης ὕδα. 51
 λς'. Δια-

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

- λη'. Διάγρυσον παρφυλακικὸν κατὰ πάσης νόσου ἐν πόρτῃ
χαρῶν χρωμάτων εἰς τὸ πόρτελές διατηρεῖν τοὺς ἱέρ-
κας, καὶ ἐν πάσῃ κεφαλῇ κατὰ τὸν τὰ ἐν αὐτῇ ἰδρυ-
μῶν ὑγρὰ κατὰ τὴν δὲ καὶ καπνιαζέοντα τὸν ἱέρκα.
ἰάται κέρυζαν, ῥέσμα ὀφθαλμῶν ἴσησιν. 51
- λθ'. Ες κερηδαριῶντα ἱέρκα καὶ ῥέχοντα. 52
- μ'. Ξηρίον κατὰ τὸν πλὴν κεφαλῇ τῷ ἱέρκῳ καὶ κέρυ-
ζαν. 53
- μα'. Καταρτικὸν κεφαλῆς ἱέρκῳ ἐν πόρτῃ χαρῶν. 53
- μβ'. Διάγρυσμα παρφυλακικὸν μουτάταν ἱέρκων. 55
- μγ'. Διάγρυσμα παρφυλακικὸν πούλων ἱέρκων. 55
- μδ'. Εἰς ὀπιλητικὸν ἱέρκα. 55
- με'. Εἰς μωραζέντα φισκῶς. 56
- μς'. Εὰν σπαρῇ ὁ ἱέρξ. 56
- μζ'. Πρὸς σκώτωσιν ἀπὸ χυμῶν παρσμένοντος τὰ ἱέρκα.
56
- μη'. Εἰς ὀφθαλμῶν πάθος. 57
- μθ'. Περὶ λυκάματος καὶ νεφέλης ἱέρκων. 57
- ν'. Εὰν λυκαμῇ ὁ ὀφθαλμός, ἢ ἀπὸ πληγῶν, ἢ ἀπὸ αἵ-
ματος. 58
- να'. Εἰς τὸ αὐτό. 59
- νβ'. Εὰν πληγῇ ὁ ὀφθαλμός τῷ ἱέρκῳ ὅταν δὴ ποτε ἔ-
πω. 61
- νγ'. Εὰν φλεγμῶν ὀφθαλμός. 61
- νδ'. Εὰν ὀξείας φλεγμῶν ὀφθαλμός. 62
- νε'. Πᾶς δὲ καὶ τοὺς ῥυμαζόμενους ὀφθαλμούς. 62
- νς'. Εἰς ἀμβλυωπίαν. 63
- νζ'. Εὰν ἀπὸ χροῦσματος αἱματώδη ὀφθαλμός τῷ ἱέρ-
κῳ. 63

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

ιη'. Εἰς ὅτι χυσιν ὀφθαλμοὶ ἰέρους.	63
ιθ'. Εἰν ἀμβλυωπία ἀπὸ καπνοῦ.	64
ξ'. Καθαρικὸν διδόμενον ἀμβλυωποῦσι ἰέρους.	64
ξα'. Εἰς σκώληκας τοῖς ἐν ὀφθαλμοῖς.	66
ξβ'. Εὰν ἀφῇ ἐκβάλλῃ τῷ ὀφθαλμῷ.	67
ξγ'. Εὰν εἴ ἀφῇ συμβῇ λυκωθῆναι τὸν ὀφθαλμόν ἰέρους.	67
ξδ'. Πᾶς δεῖ φλεβοτομεῖν τὸν ἰέρους, καὶ ποῖα εἴπω.	68
ξε'. Εἰς δυσκωφοῦντα ἰέρους.	68
ξς'. Εἰς καπνισθέντα ἰέρους.	68
ξζ'. Περὶ κατάρρου. εἰς κατάρρου.	70
ξη'. Περὶ κρύζης · πῶς γίνεται · καὶ ὅπως γινώσκεται. πῶς θεραπεύεται.	71
ξθ'. Εἰς ξηρὸν κρύζαν.	72
ο'. Διάχρυσμα χυμεινόν, εἰς πᾶσιν κρύζαν.	73
οα'. Εἰς ξηρὸν κρύζαν.	74
οβ'. Επὶ χυμὸν ὡς ῥινῶν.	76
ογ'. Περὶ φυλακτικὸν κρύζης πρὸς τοῖας.	77
οδ'. Κοινὴ θεραπεία πρὸς ὃ μὴ ὑπὸ πινος κρύζης παχέως βλαβιῶναι τὸν ἰέρους.	78
οε'. Διάχρυσμα πρὸς ξηρὸν κρύζαν ἰέρους.	78
ος'. Περὶ κατεχυμένης κρύζης ἰέρους.	79
οζ'. Περὶ νοτιάδος.	80
οη'. Περὶ κρύζης ὑγρᾶς.	82
οθ'. Πρὸς τὰ τῆς ὑγρᾶς κρύζης γινόμενα φύματα.	85
π'. Πρὸς φλεγμονὴν ῥινῶν.	86
πα'. Πρὸς τοὺς ἀπὸ ῥινῶν φέροντας μύζας.	86
πβ'. Εὰν ἐκ τῶν μυκτῆρων ὕδωρ φέρῃ.	86
πγ'. Περὶ σιθακορύζης.	87

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

πδ'. Περὶ λαθροκρύψεως.	88
πε'. Βοήθημα βρώσιμον ποιούσιν πρὸς σθητοκρύψαν.	88
πς'. Περὶ τῆς καὶ σόμα γινόμενων παθῶν τῆ θερμίου.	90
πζ'. Πρὸς ἀφθας ἰεράκων, καὶ καὶ ψύδρακας λεγόμενας.	91
πη'. Πρὸς Φλυκταίνοντας ἰεράκας.	93
πθ'. Πρὸς τοὺς χαλκίνοντας ἔσπερβάλλοντας πλὴν γλαφίαν.	93
ι'. Εἰς ῥέειχοντα.	94
ια'. Πῶς ὁπτιγνώσκον τὸν πρὸς μόνον τῶ ἰεράκας πεποιθότα, ἔσπερ ὅθεν γέγονεν, καὶ πῶς θεραπεύεται.	94
ιβ'. Ἄλλο πρὸς σπυροχάρσιν.	96
ιγ'. Ἄλλο εἰς κυνάγχην.	96
ιδ'. Εἰς κατὰ πλῶσιν καὶ σπυροχάρσιν φάρμακον.	97
ιε'. Εἰς διψιδίον ἰεράκας.	98
ισ'. Εἰς τὸν ζηροῦτα ὕδωρ.	98
ις'. Εἰς σπυροχάρσιν ἰεράκας.	99
ιη'. Δι' ὧν καὶ σπυροχάρσιν σπυροχάρσιν τὸν σπυροχάρσιν τῶ ἰεράκας πῶθεν γίνεται, καὶ πῶς θεραπεύεται.	100
ιβ'. Εἰς ἀφαιρῆ νόσον ἰεράκας.	101
ιγ'. Εἰς σπυροχάρσιν καὶ ἀκνηδόχοντα.	101
ιδ'. Πρὸς πᾶσαν σπυροχάρσιν καὶ πλήματτα ἐνδοθέν.	102
ιε'. Εἰς λεπτωμένον ἀδελφῶς.	103
ισ'. Πρὸς φθίνοντα.	103
ις'. Πρὸς πᾶσαν νόσον ἰεράκας.	103
ιθ'. Πρὸς λιπαρὸν ἰεράκα, καὶ τῆς θύρας ἀμελεῖντα, λε- πτῶν, καὶ σπυροχάρσιν σπυροχάρσιν.	104
ις'. Εἰς ἰχθυόεντα ἰεράκα ὅς ἀδελφῶς ἀγίας.	105
ρζ'. Εἰς ἀνέκτιστον ἰεράκας.	105
ρη'. Πρὸς καύσωνα ἰεράκας.	105
ρθ'. Πρὸς ἐκχρόλωσιν ἰεράκας.	105

Nn ij

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

ρι'. Εἰς κηπιδέντα.	106
ρια'. Εἰς ψυγιδέντα ὅς ὑετῶ.	106
ριβ'. Εἰς χλωιδέντα ἱέρακα.	106
ριγ'. Πρὸς κηπιδέντα καὶ μὴ ἐαθίοντα.	107
ριδ'. Πρὸς πεφουσηιδόν ἱέρακα.	108
ριε'. Πρὸς πεφουσηιδόν ἔχοντα τινὸς γούλαν.	108
ρις'. Πρὸς κακτομαχοῦντα ἱέρακα.	109
ριζ'. Εἰ ἀτῆν, ἢ ἀντορεκτῆ, πόθεν δεῖ γνωρίσαι, καὶ πῶς θερα- πεύσαι.	109
ριη'. Πᾶς ἀπεψίαν γνωρίσας, καὶ ὅπως θεραπεύσας.	111
ριθ'. Εἰς ἀπεπτιούντα καὶ αἰαδαῖλλοντα τὰ κρέατα.	112
ρκ'. Εἰς ἀπεπτιούντα καθόλου.	112
ρκα'. Ἄλλο πρὸς ἀπεπτιούντα ἱέρακα.	113
ρκβ'. Εἰς ναυιδέντα.	113
ρκγ'. Πρὸς ἐμυσόρρα.	114
ρκδ'. Εἰς βλαβέντα τὸν στόμαχον, καὶ πᾶσι ἀντορεξίας.	114
ρκε'. Επὶ πᾶσι ἐμύτου.	115
ρκς'. Περὶ τῶ ὅ ἢ πῶς πάχοντος.	115
ρκζ'. Περὶ ἐλμύνθων.	116
ρκη'. Εἰς πόνον ἐντέρων.	118
ρκθ'. Πᾶς χεὶρ τὸν λιθιδέντα ὀπτηγνῶναι, καὶ ὅτι ποίας αἰτίας οἱ λίθοι γίνονται.	118
ρλ'. Ὅταν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶ ἱέρακος δακρυόειν.	123
ρλα'. Εἰς πάχοντα ψύας.	124
ρלב'. Εἰ ψύας πάχῃ, καὶ χαλᾷ, τὰ πτερυγία.	124
ρλγ'. Εἰς ψάραν.	125
ρλδ'. Εἰς λειχιδέντα.	126
ρλε'. Εἰς φθείρας ἱέρακος.	126
ρλς'. Εἰς φείκην τῶ ἱέρακος.	128

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α.

ρλζ'. Εἰς Φεικιάντα.	129
ρλη'. Εἰς ἀπὸρροίαν πτεράν.	129
ρλθ'. Εἰς σήτας πῖς ἐν τοῖς πτεροῖς τῷ ἱέρακι.	130
ρμ'. Εἰς πρῶκτιν σκάληκα Φυόμυον τοῖς πτεροῖς αὐτοῦ.	
131	
ρμα'. Πᾶς ἀφαιβρώσονται τὰ πτερά τῶν ἱεράκων, καὶ πῶς θεραπεύονται.	131
ρμβ'. Εὰν ὅτιπολὺ ἱέραξ ὅτιρβωθῇ, ἢ ποιῇ Φουααλίδας ἐν ταῖς πῖναις.	132
ρμγ'. Πρὸς τὸν τὰ ἱέρα πτερά τρώγοντα.	132
ρμδ'. Πρὸς θραυσίπτερον ἱέρακα.	132
ρμε'. Εἰς ἀφαιφύμυον.	133
ρμς'. Εἰς αὐρελατοῦντα ἱέρακα.	133
ρμζ'. Πρὸς ἀποβάλλοντα τὰ πτερά.	133
ρμη'. Εἰς ἀπὸρροίαν πτεράν.	133
ρμθ'. Εἰς ῥόυμαλιζόμενον, καὶ ἀπὸ τῶν ῥόυματες ῥίπτοντα τὰ πτερά.	134
ρν'. Εἰς τὸν ἀποβάλλοντα τοὺς ἐλάτας.	134
ρνα'. Θεραπεία εἰς κλαδέντα πτερά.	135
ρνβ'. Εἰς κλάσμα πῖναις.	137
ρнг'. Πῶς δεῖ ἐμβάλλειν ἐλάτιν εἰς ἱέρακα.	137
ρнд'. Εἰς χίσμα ἱέρακος.	139
ρνε'. Εἰς χίσμα ἱέρακος.	141
ρнг'. Εἰς πληγὴν αὐτῶν ἢ σύριγμα.	142
ρнз'. Εἰς δαρέντα ἱέρακα.	142
ρнθ'. Εὰν δαρῇ ἱέραξ ὑπὸ ὀρέου, ἢ γραύου.	143
ρнч'. Εἰς τετραμύρον ἱέρακα ἀπὸ συμπλοκῆς.	143
ρнц'. Πρὸς πῖς ἀναχιδέντας ὑπὸ κυνὸς ἢ ἀετὸς.	144
ρнч'. Εἰς πληγὴν ἱέρακος.	144

ΚΕΦΑΚΑΙΑ.

ρξβ'. Εκ ποίας αἰτίας κλάσματ'α γίνεται, καὶ πῶς θεραπεύε- ται.	144
ρξγ'. Τρεῖς κτώμα εἰς κλάσμα ποδὸς ἱέρους.	146
ρξδ'. Ἄλλο τῆς φοινίκης.	147
ρξε'. Ἄλλο τρεῖς κτώμα.	147
ρξς'. Μάλαγμα.	148
ρξζ'. Εἰς θλάσιν ποδὸς.	148
ρξη'. Ποῖα τῶν κλασμάτων θεραπεύονται, καὶ ποῖα οὐ.	148
ρξθ'. Εἰς ἐκβολὴν ποδὸς.	150
ρο'. Μάλαγμα.	151
ροα'. Περὶ οἰδηχέτος, ἥτοι αὐτοῦ.	151
ροβ'. Εἰς αὐτοῦ ποδὸς.	152
ρογ'. Εἰ σφραγισθῇ ὁ ἀσπράγγος, ἥτοι φλεγμῆν.	152
ροδ'. Εἰς φλεγμονὴν ἱέρους.	152
ροε'. Εἰς ἀσπράγγιν ποδὸς.	153
ρος'. Εἰς νδρετρώρις.	153
ροζ'. Εἰς μυρμηκίασιν.	153
ροη'. Εἰς ἡλεις.	154
ροθ'. Περὶ πόδους τοῖς ἐν ποσίν.	155
ρπ'. Εἰς ῥέδμα ποδὸς.	155
ρπα'. Εἰς ἀποβολὴν ὀνυχος.	156
ρπβ'. Εἰς τὸ ποιῆσαι ἀπαλὸν ὄνυχα.	157
ρπγ'. Εἰ ὄνυξ ἀποδυθῇ.	157
ρπε'. Εἰς τὸ καμψαὶ ὀρθότατον ὄνυχα ἱέρους.	158
ρπς'. Ὅπως δεῖ κινῆσθαι τὸν ἱέρακα εἰς τοὺς ἀφ' οὗτος.	158
ρπζ'. Ὅπως δεῖ ἐλθεῖν εἰς φασινοῖς.	171
ρπη'. Καὶ ὅπως εἰς κήσας ἐλθεῖ.	172

ΚΕΦ. ΟΡΝΕΟΣΟΦΙΟΥ.

α'. ΕΙΣ ἀναπνοὴν ἱέρους.	177
β'. Ἀντίδοτον πρὸς ἀναπνοὴν ἱέρους.	178
γ'. Εἰς ἀναπνοὴν καὶ σπύλον.	178
δ'. Πρὸς ἀναπνοὴν ἀντίδοτον.	179
ε'. Ἄλλο ἀντίδοτον δι' ἀψιθίας.	179
ς'. Εἰς πρῶν εἶδος ἀναπνοῆς ἀντίδοτον.	180
ζ'. Ἄλλο ὁ χρηστός κατήρτησε.	180
η'. Εἰς ἀναπνοὴν φλεγματικὴν.	181
θ'. Εἰς ἀναπνοὴν κεφαλῆς ἱέρους.	182
ι'. Εἰς ἀναπνοὴν τῆς σπύλης.	183
ια'. Εἰς τὸν ἀπὸ τῆς σπύλης τρέχοντα.	148
ιβ'. Εἰς ὀλίγων, ἥτοι πτωχίων.	148
ιγ'. Εἰς πρῶτον πτωχίων.	185
ιδ'. Εἰς χολίαν ἱέρους.	186
ιε'. Εἰς ὃ ξηραῖται φλέγμα ἢ χολία.	186
ισ'. Εἰς τὸν ῥέχοντα καὶ τρέχοντα.	187
ιζ'. Πρὸς τὸν σπύλον.	190
ιη'. Εὰν ὁ ἱέρως ἔχη ἥλους, ἥτοι καρφία.	192
ιθ'. Εἰς πυρετὸν τῆς ἱέρους.	193
κ'. Ἀντίδοτον τῆς ἱέρους.	194
κα'. Εἰς ἕλκος ἱέρους.	195
κβ'. Εὰν ὁ ἱέρως ἔχη κήλην.	195
κγ'. Ὅταν ἀφοδύη τεύχον.	196
κδ'. Εἰς τὸν βροχέως τρέχοντα.	196
κε'. Εἰς ἑλμύντας.	197

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

κς'. Εἰς ὠρισμονὶὺ τῷ Φάρυγγος.	198
κζ'. Εἰς τὰ σκληρὰ τῷ ἱέρακι.	198
κη'. Εἰς τοὺς λίθους, καὶ πλὴν δυσουρίας.	200
κθ'. Εἰς λυκώμα καὶ πάπιασιν ὀφθαλμοῖς ἱέρακος.	201
λ'. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς κηλαράκτας.	203
λα'. Εἰς νόσημα ἱέρακος.	203
λβ'. Εἰς κεφαλαλγίαν.	204
λγ'. Εἰς ῥόδιμα κεφαλῆς ἱέρακος.	205
λδ'. Εἰς ὠρισμονὶὺ κεφαλῆς.	205
λε'. Εἰς νόσον ἀφανῆ.	206
λς'. Εἰς κέρυζαν ξηρὰν τῷ ἱέρακι.	206
λζ'. Εἰς κέρυζαν ὑγρὰν ἱέρακος.	208
λη'. Εἰς κέρυζαν βαρῆαν.	208
λθ'. Εἰς κόρυζαν ἀφανῆ ἱέρακος.	209
μ'. Πρὸς κόρυζαν συναγῆς.	209
μα'. Εἰς κέρυζαν κεφαλαλγικὴν.	210
μβ'. Εἰς ποδαλγίαν ἱέρακος.	211
μγ'. Εἰς φθειρόντα ἱέρακα.	212
μδ'. Εἰς ὀξάρμωσιν καὶ κλάσμα ἱέρακος.	213
με'. Εἰς κλάσμα ἱέρακος.	213
μς'. Εἰς κλάσμα σκέλους.	214
μζ'. Πρὸς ἱέρακα ἀθετυῶντα τὸ κυνήγιον.	214
μη'. Εἰς τὸν παθόντα εἰς ὀφθαλμόν.	215
μθ'. Εἰς δόπολιὺ ὄνυχος.	215
ν'. Εἰς ἔθμον ἱέρακος.	217
να'. Εἰς τραῦμα ἱέρακος.	219
νβ'. Εἰς ὁμίχλιν ἱέρακος.	219
νγ'. Εἰς τὸ μυτεῖσθαι ἱέρακα.	219
νδ'. Εἰς τὸ ποικίλως μυτεῖσθαι τὸν ἱέρακα.	220
νε'. Εἰς	

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

νε'. Εὰν πληρωθῇ ἀπὸ γράτου ὁ ἱέραξ.	220
νε'. Εὰν ἔχη γίσιμα εἰς τὰ ὀντός.	221
νε'. Εἰς πόνοι τῆς ψυχῆς ἱέρακος.	221
νε'. Εἰς καυχούλον.	223
νε'. Εἰς καυχούλους καὶ σύειδας.	223
νε'. Εἰς πλησιμονίᾳ τῆς καυχούλων.	224
νε'. Εἰς φυσαλίδας.	224
νε'. Εἰς τερτεριάζοντα.	224
νε'. Εἰς συλχαυόμηνον ἱέρακα.	225
νε'. Εἰς δίψου ἱέρακος.	226
νε'. Εἰς ἀπώϊαν ἱέρακος.	226
νε'. Εἰς νεύρα κυλιωθέντα.	226
νε'. Εἰς ὑελοπὴν ὀφθαλμοῦ.	228
νε'. Εἰς τοὺς βοροδνιάσδους.	228
νε'. Εἰς τὸ ρῖγος τῆς ἱεράκων.	228
ο'. Εἰς τοὺς βραδὺ ἀφοδδύοντας ἱέρακος.	229
οα'. Εἰς τωρησιμονίᾳ ποδῶν.	230
οβ'. Εἰς σκωληκίασιν τῆς τωρεῶν.	230
ογ'. Εἰς πόνοι μαζούλου τῆς ἱέρακος.	231
οδ'. Εἰς ὀλίγων.	231
οε'. Εἰς τζύμπλαν.	231
ος'. Εἰς κίλωσιν τῆς μαζάλων.	232
οζ'. Πρὸς τὸν εἰς ἀγρὸν ὑπάρχοντα καὶ ὑποτρέποντα.	232
οη'. Εἰς τὸν ἰξωθέντα ἱέρακα.	232
οθ'. Εἰς τὸν ἀπὸ κυνηγίου ἀγρώσθησθαι ἱέρακα.	232
π'. Εἰς ὃν ἀπὸ τῆς μούρας θέλεις ἐκβαλεῖν.	233
πα'. Εἰς χάσκοντα.	233
πβ'. Εἰς τωρισμὸν ἱέρακος.	233
πγ'. Εἰς γύναι ἱέρακος.	234

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

πδ'. Οταν ἀπορίψαι τελήση.	234
πέ. Πρὸς τὸν ἐαθίοντα πολλά.	234
πς'. Εἰς τὸν πεσόντα εἰς ὕδαρ μὲν χλωός.	235
πζ'. Εἰς τὸν μὴ θέλοντα φαγεῖν.	236
πη'. Εὰν ἀπὸ λαγῶος κακῶθῃ.	236
πθ'. Εἰς πρυσμὲν.	236
ι'. Εἰς δυσεντερίαν.	236
ια'. Εἰς λέπτιωσιν.	236
ιβ'. Εἰ δ' ὀρώσῃ ἐλαττωθῇ.	237
ιγ'. Εἰ οὐ θέλῃ κυνηγῆσαι.	237
ιδ'. Εἰς ξεροπὸν ἰέρακος.	237
ιε'. Εἰς ῥθυματισμὸν κεφαλῆς.	237
ισ'. Εὰν τὰ ἰδῇ πλεονά ἐαθῇ.	239
ιζ'. Δοκιμασία εἰ ἀδυνάτης ὁ ἰέραξ ζήσεται.	239
ιη'. Εἰς αἰτίαν τῆς ἐντέρων.	239

ΚΕΦ. ΟΡΝΕΟΣΟΦΙΟΥ ΚΕΛΕΥΣΕΙ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ.

α'. ΠΕΡΙ ζαχάρου.	243
β'. Περὶ πνεύματος.	244
γ'. Περὶ φαλκωνίων.	244
δ'. Περὶ σὺλκυρίων.	245
ε'. Περὶ ἰερακίων.	245
ς'. Περὶ τζουρακίων.	245
ζ'. Περὶ ἐξυπτείων.	246
η'. Περὶ βλάβης ὀρνέου.	246

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

θ'.	Περὶ σωθλῶματος ἀπὸ ἐμπλαστῆς, ἥτε τζακίωμα- τος ἢ τηθίσματος.	248
ι.	Περὶ ἔξαρκίματος.	248
ια'.	Περὶ τζέρματος.	248
ιβ'.	Περὶ ἀποστήματος.	248
ιγ'.	Περὶ καυματισμοῦ.	249
ιδ'.	Ὅταν ὁδὸν παχύνῃ ὄρνεον.	249
ιε'.	Περὶ ὄρνέου ὅταν ἢ αἰόρεκτον.	249
ις'.	Περὶ κεφαλικοῦ.	249
ιζ'.	Περὶ φασιάματος.	250
ιη'.	Περὶ ὄρνέου ὅταν ἔχῃ λίθον.	251
ιθ'.	Περὶ πληγῆς ὄρνέου, ὅταν ἔχῃ μυτιάν ἢ ὀρυχέαν.	251
κ'.	Περὶ καρφίου.	251
κα'.	Περὶ ἐλμυτῶν.	252
κβ'.	Περὶ ὄρνέου, ὅταν ὁδὸν ῥίπτῃ τὰ πτερά αὐτοῦ.	253
κγ'.	Περὶ ὄρνέου, ὅταν χολαῖσθῃ.	254
κδ'.	Περὶ ὄρνέου, ὅταν φθελιάσῃ.	254
κε'.	Γοῖαν ὄρνέων βλαβεραί.	254
κς'.	Εἰς μὲν ὄρνέου.	254

ΚΕΦ. ΚΥΝΟΣΟΦΙΟΥ.

α'.	ΠΕΡΙ κυνῶν ὀπιμελείας.	259
β'.	ΠΕΡΙ ποῖα χειρὶ δεῖ τοὺς κύνας ὀχεύεσθαι.	260
γ'.	Περὶ δοκιμασίας καὶ παροργισέως.	261
δ'.	Περὶ ὀπιλογῆς κυνῶν.	262
ε'.	Εἰ ποῖα χροῖα ἐξέναι ὅτι θήρας.	263
ς'.	Ὅτι δεῖ ἐθίζειν τοὺς κύνας ἀνδράποιοις συγκαταίξασθαι.	263

Οο ij

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

ζ'.	Εἰς πυρετὸν κυνός.	263
η'.	Εἰς καυμαλισθέντα, ἢ κατωθέντα.	263
θ'.	Εἰς κύνα λυτήσαντα παθήσας.	264
ι'.	Προφυλακτικόν, ἵνα μὴ λυσῇται.	265
ια'.	Εἰς δακρύοντα καὶ φλεγμονώοντα τοὺς ὀφθαλμούς.	265
ιβ'.	Εἰς λόκωμα ὀφθαλμοῦ παλαιόν.	266
ιγ'.	Εἰς πάθος ὀφθαλμοῦ.	266
ιδ'.	Εἰς ἥλεις τοὺς σὺν οὐρανίσκῳ τῷ κυνός.	266
ιε'.	Εἰς ὅσους πληθύνει τὰς σωματικὰς αἰτίαι.	266
ισ'.	Εἰς βδέλλας καὶ ἀπὸ τῆς κύων.	267
ιζ'.	Εἰς κύνα ἀνόμενον.	267
ιη'.	Εἰς μάστιγι κυνός.	268
ιθ'.	Εἰς φλεγμονὴν γαστρός, ἢ ἐμπνευματώσεως.	268
κ'.	Εἰς κύνα οὐρεῖσθαι αἷμα.	268
κα'.	Εἰς δυσουρίαν.	268
κβ'.	Εἰς ραγίσαν φλέβα.	269
κγ'.	Εὰν τὰ ἰχία ὀδυῖνται.	269
κδ'.	Εἰς τὸν ποιοῦντα τὸν δάκτυλον ἥτοι πλὴν ἔδραν.	269
κε'.	Εἰ παχύνει γέλης τὸν πτωχάριον.	270
κς'.	Κύων μὲν λιμὸν εἰς κρέσσει γέλης.	271
κζ'.	Κύων εἰς φλεγμονὴν καὶ κατὰ τὸν σῶματός.	271
κη'.	Κύων εἰς πρὸς ἑτέρου κυνὸς δηρῇ.	272
κθ'.	Κύων ἢ δηρῇ εἰς πληγὴν ὑπὸ πινος.	272
λ'.	Κύων εἰς πρὸς λυτῶντος κυνὸς δηρῇ.	272
λα'.	Εὰν μύωφι δηρῇ κύων.	272
λβ'.	Εἰς τὸν διεσπασθέντα οὐλῇ.	272
λγ'.	Εὰν πληγῇ, καὶ μὴ γινώσκει ὅτι ὀδυῖται.	273
λε'.	Εἰς λώσαν.	273
λς'.	Εἰς ἀφῆταις.	274

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

λζ'. Εἰς ἔξουχιδέναι.	274
λη'. Εἰς ἐκτείναντα κατέλιν.	274
λθ'. Εἰς τὸν ἔχοντα κέρας κύνα.	275
μ'. Κύων ἵνα ἀλλάξῃ τὴν τεῖχα.	275
μα'. Εἰς τὸ ποιῆσαι τείχος τὸν κύνα.	275
μβ'. Κύνα λαλὸν ποιῆσαι μέγαν.	275
μγ'. Μὴ φυγεῖν κύνα ὅπως δήποτε.	276
μδ'. Κύνα εἰ θέλῃς πρὸς μίαν ὥραν μὴ δραμεῖν.	276
με'. Εὰν θέλῃς ἐκτράσαι.	276
μς'. Εἰς κύνα ἐπιγυμνοὺς εἰς τοκετὸν ἐκτράσαι θέλῃς.	276
μζ'. Εἰ κύνα ἀπὸ τοκετὸς ἐκκαθάσαι θέλῃς.	277
μη'. Εἰ κύνα θέλῃς συλλαβεῖν.	277
μθ'. Εὰν θέλῃς μετὰ τὴν σύλληψιν θερμασίας παῦσαι.	277
ν'. Κύνα ὀχετεύσονται εἰς θέλῃς ἀνακτήσασθαι.	277
να'. Εὰν βασκανθῇ.	277
νβ'. Εἰς λυτήσονται αὐτῆς.	278
νγ'. Εἰς ψάρον αὐτῆς.	278

ΤΕΛΟΣ.

A 1 A A 9 3 K

NE quis forte hosce auctores indigentius habitos iniquo animo ferat, paucula quæ subiticio velim attendi. Primum, in Græcis istis recentioribus, non omnia ad amussim prisca rectique sermonis exigenda. etenim pleraque esse *μὲν ἀβασα*. sic casum pro casu, modum pro modo, numerum pro numero turbide vsurpari. proindeque huiusmodi *σφάματα*, non typographis, sed scriptorum ævo esse imputanda. Deinde, voces barbaras, quæ in hoc opere frequenter occurrunt, explicari, rem fuisse hominis otio abundantis, quum in eruditissimi viri Io. Meursij glossario græcobarbaro collectæ atque explicatæ reperiantur. Item, Gilliani codicis, qui in bibliotheca regia adseruatur, scripturam mendosissimam, non omnino nec ubique ex Mediceo exemplari refici aut sarciri potuisse, nec dubium esse quin ea res doctissimum Gillium, qui Mediceum codicem non vidit, ab editione reuocauerit. Denique typographicas operas, præter ea quæ sæpenumero peccauere in encliticis & diphthongis impropriis *α* & *η*, quædam etiam perperam edidisse aut omisisse, pro quibus hæc reponenda. Pag. 1. *ἀεργήτας*. Pag. 3. *μικρά τειδρωῦν*. 10. *ἰέεσκα*. 11. *ἀβγυλας*. *ibid.* *κόκκους μέλανας*. 15. *ἡμερῶν* *τῶ κτ' φύσ.* 16. *ποππισημοῖς*. in margine codicis Medici. legitur: *ἡμερῶν* *μασι δὲ συνέχοντο τόμας & χίλιων*. *ibid.* *πτασινύεται*. in marg. eiusdem cod. *ἡμερῶν*. *ibid.* *ἀσυμμετρίαν*. in marg. *ἡμερῶν αἰσότητα* 18. *σινδὲ δ κρίκου*. in marg. *σινδὲ δ αἰσίου*. 20. *καλούμενοι ὑπὸν*. 22. *ροῖον*. 26. *πὺν πεισῆσαι ἀπάσαι ἐχεται* apponenda hoc loco nota asterisci. hæc enim corrupta sunt in utroque exemplari. 27. *σῆν*. in ora Medici. codicis legitur, *ἡμερῶν κοσμίτρε*. 28. *ὡδὲ πὲ λθ.* *ibid.* *Εν τῇ ἀσραζάλῃ*, &c. caput istud non legitur in codice Gilliano: & est sane friuolum atque ridiculum. 29. *ὄρνι κατὰ κίδα θυσας*. 31. *ὑπὶ λαν*, ita etiam legit Gillius; nullo sensu. fortean legendum, *ὕπλιν*. 33. *πὲρ ῥήμα*. 35. *δὴν δία δηπία*. 36. *εἰς ὕδ.* *ἐμβάλοισιν*. 37. *ὦν θύα*. in ora Cod. Medici. legitur, *ὦν μὲν δὲ*. 42. *ἐμβαλε*. 43. *διδόδω*. 68. *τὸ καπνὸς*. 81. *ὑπὸ φαν*. 113. *δίδου φαγῆν*. 160. *βαμβάκιον*. 162. *ἐπακροῦσθαι*. 222. *πὺν λεγόμενον φυσαλίδα*. 236. *πτερυμμένα*. 244. *μακρόλαμος*. 262. *θήλεια*. 268. *ἀφ' ἡσόν*. 270. *γυμνάσιον*. 271. *βρώσιν*. occurrent ista passim barbare scripta *αἰζούχιν*, *ἀσβέσιν*, *κόκκιν*, *σφιδίκιν*, *ζυμάριν*, *λεπτόκαρον*, *γαλικοῦ*, & eiuscemodi alia.

DEMETRII · C̄P.

De re Accipitraria.

DEMETRII CP

De Accipitrinis

CAPITA

LIB. DE RE ACCIPITRARIA.

- Q V A ratione & quo tempore capiendi
sunt accipitres. 2
- ij. De eligendo accipitre. 6
- iiij. De discrimine accipitrum. 7
- liij. Si velis emere accipitrem, quibus
signis cognoscatur, vtrum sanus sit,
an ægrotus. 8
- v. De aucupio, educatione, & cicuratione accipi-
trum. 9
- vj. Quomodo dirigendi & docendi venari, & qua ra-
tione accipitribus venantibus auxiliari oportet. 13
- vij. Ad accipitrem, qui sit difficulter reuocatus. 18
- viiij. Si accipiter magna alarum distractione euolare con-
tendit. 18
- ix. Contra eiulatum. 19
- x. Ad accipitrem incitandum ad aucupium, qui au-
cupandi studio non tenetur. ibid.
- xj. Quomodo post venationem accipitres recipiendi,
nutriendi, & in quas caueas includendi. ibid.
- xij. Quo remedio pinnæ celeriter mutantur. 22
- xiiij. De moderatione & mensura cibi. 23
- xliij. Quota hora pascendus. 24
- xv. Quibus cibis abstinere debet, & quâ ob causam. ib.
- xvj. Qui cibus commodus, & quo tempore dandus. 25
- xviij. Amissis veteribus plumis, vt nouæ celeriter nascan-
tur. ibid.
- xviiij. Vt celeriter crescant. 26
- xix. Quæ purgatio danda viginti diebus, antequam in-

cludatur accipiter.	ibid.
xx. Ad excacationem pinnarum.	ibid.
xxj. Quicibi idonei accipitribus.	ibid.
xxij. Quomodo capitis dolor cognoscatur, & sanetur.	29
xxiij. De capitis dolore ob venarum obstructionem.	30
xxiiij. Destillationis cognitio & cura.	31
xxv. Ad destillationem capitis remedium.	32
xxvj. Medicamentum trypherum ad grauedinem capitis.	ibid.
xxvij. Aridum medicamentum.	33
xxviij. Remedium ad destillationem.	ibid.
xxix. Ut pituita capitis subsistat.	ibid.
xxx. Medicamentum, quod omni tempore tueretur contra omnem morbum accipitres, & quod omnem liquorem ex capite detrahit: purgat etiam defluxum in oculos.	ibid.
xxxj. Ad grauedinem capitis.	34
xxxij. Medicamentum aridum purgans caput accipitris, & pituitam.	ibid.
xxxiiij. Medicamentum omni tempore purgans caput accipitris.	35
xxxiiij. Ad accipitrem, qui plumas mutauit, tuendum contra omnem morbum.	ibid.
xxxv. Ad conseruandos pullos accipitrum.	36
xxxvj. Remedium ad morbum comitiale.	ibid.
xxxvij. Si conuulsionibus corripitur.	ibid.
xxxviiij. Quibus subitæ vertigines obuersantur.	ibid.
xxxix. Remedia ad oculos.	37
xl. De albugine oculorum.	ibid.
xlij. Si inalbescit oculus, vel ab ictu, vel à sanguine.	38
xlij. Remedium ad quemuis ictum oculorum accipitris.	39
xliij. Ad inflammationem oculorum.	40
xliiij. Ad repentinam inflammationē oculorum.	ibid.
xliv. Ad fluxiones oculorū adustione reprimendas.	ib.
xlvj. Aduersus oculorum debilitationem.	40

DE RE ACCIPITR.

xlviij.	Ad oculos qui ex offensione externa sanguine suffusi sunt.	41
xlviij.	Ad suffusionem oculorum.	ibid.
xljx.	Ad visum debilitatum fumo.	42
l.	Medicamentum ad purgandam visus debilitationem m.	ibid.
lj.	Ad vermes oculorum.	43
liij.	Ad oculorū pituitam spumēā & glutinosam.	44
liij.	Ut accipitri sanguis mittendus sit.	ibid.
liij.	Ad accipitrem difficulter audientem.	ibid.
lv.	Ad eum qui ex fumo ægrotat.	45
lvj.	Remedium ad eundem.	46
lvii.	Qua ratione destillatio & grauedo generantur, cognoscuntur, curantur.	47
lviii.	Ad aridam pituitam.	ibid.
lix.	Vnguentum hybernum ad omnem destillationem.	48
lx.	Aliud remedium ad siccam pituitam.	49
lxi.	Aliud remedium.	ibid.
lxii.	Medicamentum, quod innoxium tuetur ab omni destillatione.	51
lxiii.	Commune remedium, ne vlla destillatione accipiter facile lædatur.	ibid.
lxiii.	Medicamentū ad siccam pituitam accipitris.	52
lxv.	De pituita continua.	ibid.
lxvi.	De pituita humida.	53
lxvii.	De molli & humida destillatione.	55
lxviii.	Ad humidæ pituitæ orientia tubera.	57
lxix.	Ad inflammationem narium.	ibid.
lxx.	Ad destillationem tollendam, quæ per nares mucum reddit.	ibid.
lxxi.	Cum ex naribus liquor redditur.	58
lxxii.	De thoracis pituita.	ibid.
lxxiii.	Auxiliū aduersus pectoris & thoracis pituitā.	59
lxxiiii.	De occulta pituita.	ibid.
lxxv.	De morbis oris.	61

- lxxvi. De vlceribus manantibus, quas græci ἀπδαῖς vocant, tum de paulo durioribus vlceribus subalbidis, quas græci ψόδαρες vocant. ibid.
- lxxvii. Ad pustulas accipitris. 63
- lxxviii. Ad recinentem & stertentem accipitrem. ibid.
- lxxix. Quomodo morbi pulmonis cognoscantur, gignentur, curentur. 64
- lxxx. Ad angustias pectoris. 65
- lxxxi. Ad anginam. ibid.
- lxxxii. Ad obfessas fauces. ibid.
- lxxxiii. Remedium aduersus sitim. 66
- lxxxiiii. Remedium contra abscessus. 67
- lxxxv. Quibus signis cognoscatur interior accipitris ægritudo, vnde oriatur, & quo modo curari debeat. ib.
- lxxxvi. Ad occultum morbum accipitris. 68
- lxxxvii. Ad molestias & anxietate tollendas. ibid.
- lxxxviii. Ad morbos latentes, & plagas intestinas. 69
- lxxxix. Ad tabescentem. 70
- xc. Aduersus omnem morbum accipitris. ibid.
- xc. Quomodo pinguem accipitrem, & venandi negligentem extenuari, & cupidum aucupandi reddere conueniat. ibid.
- xcii. Ad extenuatum ex obscura causa. 71
- xciii. Ad æstus accipitris. ibid.
- xciiii. Aduersus bilem. ibid.
- xcv. Ad refrigeratum. ibid.
- xcvi. Remedium aduersus bilem. 72
- xcvii. Defatigato remedium. ibid.
- xcviii. Ad inflationem. 73
- xcix. Stomacho male affecto remedium. 74
- c. Stomachus quando non est cibi tenax & debilitatus, fastidit cibum, vnde cognoscatur, quomodo curetur. ibid.
- ci. Quomodo cognoscatur cruditas, & quibus remediis curetur. 76
- cii. Ad eum qui concoquit quidē, sed carnē rejicit. 77

DE RE ACCIPITR.

ciii.	Ad eum, qui non concoquit.	ibid.
ciiii.	Ad nauseantem.	78
cv.	Ad eum qui euomit cibum.	ibid.
cvi.	Ad cruditatem & nauseam, alia remedia.	ibid.
cvi.	Adhuc de vomitu.	79
cvi.	Ad male affectum iecur.	ibid.
cix.	De tineis siue lumbricis.	80
cx.	Remedium ad intestinum.	81
cxi.	Quomodo calculosi cognoscantur, & qua ex causa calculi oriantur.	ibid.
cxii.	Ad lumbaginem.	85
cxiii.	Ad lumbaginem & pinnarum relaxionem.	ibid.
cxiii.	Ad scabiem.	86
cxv.	Ad lichenas.	ibid.
cxvi.	Aduersus pediculos remedia.	87
cxvii.	Ad horrorem.	88
cxviii.	Item ad horrorem.	ibid.
cxix.	Ad defluxionem pinnarum.	89
cxx.	Quomodo & corrodantur pinnæ accipitrum & curentur.	ibid.
cxxi.	Si pinnæ inflationibus turgeant.	90
cxxii.	Ad eum qui suas pinnae rodit.	ibid.
cxxiii.	Ad refractas pinnae.	ibid.
cxxiii.	Decidentium pinnarum remedium.	ib.
cxxv.	Ad defluxionem pinnarum.	91
cxxvi.	Ad fluxionibus laborantem, & ob fluxiones pinnae amittentem.	ibid.
cxxvii.	Ad fractas pinnae remedium.	ibid.
cxxviii.	Ad fractas pinnae remedium.	92
cxxix.	Quomodo inferendæ sint pinnæ remiges nun- cupatæ.	93
cxxx.	Ad lacerationem accipitris.	ibid.
cxxxi.	Ad dilacerationem.	95
cxxxii.	Ad plagam aut rupturam accipitris.	96
cxxxiii.	Ad detractam pellem.	ibid.
cxxxiii.	Si accipiter ictus fuerit, dum contendit cum	

CAPITA LIB.

auibus.	96
cxxxv. Ad laceratum à cane aut ab aquila.	97
cxxxvi. Ad plagam accipitris.	ibid.
cxxxvii. Quæ ex causa frangatur aut luxetur accipiter, & quomodo curandus sit.	98
cxxxviii. Ceratum ad fractum pedem.	ibid.
cxxxix. Alia compositio Phœnicæ.	99
cxl. Aliud ceratum siue allinamentum.	100
cxli. Malagma.	ibid.
cxlii. Ad fractum pedem.	101
cxliii. Quæ fracta sanari possint, & quæ insanabilia sint.	ibid.
cxliiii. Ad luxatum pedem.	102
cxlv. Malagma	103
cxlvi. De tumore seu spongia.	ibid.
cxlvii. Ad tumentem pedem.	ibid.
cxlviii. Si talus luxatus aut inflammatus sit.	104
cxlix. Ad inflammationem.	ibid.
cl. Ad vulneratos nervos.	ibid.
cli. Ad fornicationem.	105
clii. Ad clauos.	ibid.
cliii. Ad pedum dolorem.	ibid.
cliiii. Ad fluxionem quæ decedit in pedes.	106
clv. Ad vngues remedium.	ibid.
clvi. Ad flectendum rectum vnguem.	107
clvii. Quomodo accipiter emittendus in perdices.	108

CAP. AL. LIB.

A D difficultatem respirandi.	121
ij. Ad difficultatem spirandi optimum remedium.	ibidem.
iiij. Ad difficultatem spirandi & spongiam.	122
iiij. Ad difficultatem spirandi remedium.	ibid.
v. Ad omne genus difficultatis spirandi.	223
vj. Aliud	

DE RE ACCIPITR.

vj.	Aliud remedium, quod Gregorius composuit.	123
vij.	Ad difficultatem spirandi pituitosam.	124
viiij.	Ad difficultatem spirandi ex capite manentē.	125
ix.	Ad difficultatem spirandi manantem ex interioribus partibus.	ibid.
x.	Ad eum qui ex pectore strepit.	126
xj.	Ad vulnera tincolarum.	ibid.
xij.	Ad choleram.	127
xiiij.	Ad exsiccandam pituitam.	ibid.
xiiij.	Ad stertentem & recinentem ex pectore.	128
xv.	Ad spongiam.	130
xvi.	Ad clauos.	131
xvii.	Ad febrem.	ibid.
xviii.	Ad vlcus.	132
xix.	Ad tumorem nuncupatum cœlen.	133
xx.	Remedium accipitris lente comedentis.	ibid.
xxi.	Ad tineas seu lumbricos.	134
xxii.	Ad faucium pustulas crebris tumoribus exasperatas.	ibid.
xxiii.	Ad suppressam aluum.	135
xxiiii.	Ad calculos & difficultatem vrinandi.	136
xxv.	Ad albugines ictusque oculorum.	137
xxvi.	Ad cataractas oculorum.	138
xxvii.	Ad morbum accipitris.	ibid.
xxviiij.	Ad dolorem capitis.	ibid.
xxix.	Ad fluxionem capitis.	139
xxx.	Ad occultum morbum.	ibid.
xxxi.	Ad pituitam siccam.	140
xxxii.	Ad pituitam mollem, quæ liquida per nares defertur.	141
xxxiii.	Ad grauedinem.	ibid.
xxxiiii.	Ad pituitam occultam.	142
xxxv.	Ad pituitam spiritum elidentem.	ibid.
xxxvi.	Ad pituitam proficiscentē ex dolore capitis.	ib.
xxxvii.	Ad pedis dolorem.	143
xxxviii.	Aduersus pediculos.	144

★ ★

CAPITA LIB.

xxxix.	Ad luxatum.	ibid.
xl.	Ad fractum.	145
xli.	Ad fractum crus.	ibid.
xlii.	Ad accipitrem aucupari nolentem.	146
xliii.	Ad euulsionem vnguium.	ibid.
xliiii.	Ad tremorem accipitris.	147
xlv.	Ad vulnus accipitris.	149
xlvi.	Ad mutandas pinnas.	ibid.
xlvii.	Ad accipitrem mutandum varie.	ib.
xlviii.	Si vulneratus sit à grue.	150
xlix.	Ad interiora rupta.	ibid.
l.	Ad dolores lumborum.	151
li.	Ad tubera pedum.	152
lii.	Ad tubera & rimas pedum.	ibid.
liii.	Ad pustulas.	153
liiii.	Ad accipitrem defugientem aucupia.	ibid.
lv.	Ad sitim accipitris.	ib.
lvi.	Ad debilitationem & languorem accipitris.	154
lvii.	Ad nervos læsos.	ibid.
lviii.	Ad vitreaginem oculorum.	155
lix.	Ad accipitris frigus.	ibid.
lx.	Ad tardam aluum deijciendam.	156
lxi.	Ad tubera pedum.	ibid.
lxii.	Ad vermiculos pinnarum.	ib.
lxiii.	Ad dolorem maxillæ.	157
lxiiii.	Ad debilitationem.	ibid.
lxv.	Ad lippitudinem.	ib.
lxvi.	Ad læsionem axillarum.	ib.
lxvii.	Ad accipitrem, qui tarde progreditur ad prædam, & simul pedem refert.	158
lxviii.	Ad eum qui visco oblitus sit.	ibid.
lxix.	Ad eum qui ægrotat ex aucupio.	ib.
lxx.	Ad eum quem velis educere ex cellula pinnarum mutatoria.	ib.
lxxi.	Ad oscitantem.	ib.
lxxii.	Ad vlcera crebris tumoribus exasperata.	159

DE RE ACCIPITR.

lxxiii.	Ad eum, qui decidit in aquam cum ansero.	ibid.
lxxiiii.	Si nolit comedere.	160
lxxv.	Si à lepore male affectus est.	ibid.
lxxvi.	Ad obstrepentem & voce elisa recinentem.	ib.
lxxvii.	Ad dysenteriam.	ib.
lxxviii.	Ad extenuatum.	ib.
lxxix.	Si ægritudine diminutus est.	ib.
lxxx.	Si venari nolit.	161
lxxxi.	Ad fluxiones capitis.	ibid.
lxxxii.	Si suas pinnas rodit.	162
lxxxiii.	Si velis experiri an infirmus accipiter viuat.	ibid.
lxxxiiii.	Ad intestina.	ibidem.

LIB. DE CVRA CANVM.

Q	Vo potissimū tempore canes admitti oporteat.	166
ij.	De censura & cognitione canum.	167
iiij.	De electione canum.	168
iiij.	Quo tempore educendi sint canes in venatum.	169
v.	Quod vtile sit assues fieri canem vt cum homine dormiat.	ibid.
vj.	Ad febrem canis.	ib.
vij.	Ad calores nimios ac dolores canum.	ib.
viiij.	Carnem rabidum cognoscendi curandi ac præseruandi ratio.	170
ix.	Ad lippientes & inflammatos canis oculos.	171
x.	Ad albuginem oculi veterem.	ibid.
xj.	Ad dolores oculorum.	ibid.
xij.	Ad clauos in palato canis succrescentes.	172
xiiij.	Ad os infixum rictui canino.	ibid.
xiiij.	Si sanguisugā inter bibendū deglutiuerit canis.	ib.
xv.	Ad canem nauseantem.	ib.
xvj.	Ad tussim canis.	173
xvij.	Ad inflammationem ventris aut inflationem.	ibid.
xviij.	Ad sanguineum mictum.	173

★★ ij

CAP. LIB. DE CVRA CANVM.

- xix. Ad vrinæ difficultatem. ibid.
xx. Ad venam ruptam. 174
xxi. Si ischiade laboret. ibid.
xxii. Ad dolores coronæ, seu sedis. ibid.
xxiii. Si macilentum piguem efficere voles. 175
xxiiii. Canem si saturare velis post famem. ibid.
xxv. Si canis inflammatione toto corpore laboret. 176
xxvi. Si canis ab altero morsus sit. ibid.
xxvii. Canis si morsus sit, aut vapularit ab aliquo. ib.
xxviii. Si canis à rabido morsus sit. ib.
xxix. Si canem a filio momorderit. 177
xxx. Ad curandam exulcerationē seu cicatricem. ibid.
xxxi. Si vapularit canis, nec vbi doleat cognoscere pos-
sis. ibid.
xxxii. Ad scabiem. ib.
xxxiii. Ad manātia oris vlcera, quæ Græci ἀφθæ vocāt. 178
xxxiiii. Si canis vngues abijciat. ibid.
xxxv. Si conuerterit coxam. ib.
xxxvi. Si poplitem loco mouerit. 179
xxxvii. Canis vt mutet pilos. ibid.
xxxviii. Vt pili celeriter succrescant. ib.
xxxix. Canem candidum vt nigrum facias. ib.
xl. Ne quoquam canis aufugiat. 180
xli. Si velis ne vna hora canis currat. ibid.
xlii. Si velis abortire canem. ib.
xliii. Si canem accelerantē partum abortire voles. ib.
xliiii. Si canem à partu purgare voles. 181
xlv. Si voles canem concipere. ibid.
xlvi. Si cupias liberari canem caliditate à cōceptu. ib.
xlvii. Canem à coitu si reficere voles. ib.
xlviii. Si canis ab aliquo est fasciatus. ibid.
xlix. Ad rabiem. 182
l. Ad scabiem. ibidem.

DEMETR.

I
DE METRII
CONSTANTINOPOLITANI,
DE RE ACCIPITRARIA
LIBER.

STVDIO tuo vt satisfaciam
potentissime Rex, quo ve-
hementi es ad educandos
& curandos accipitres, &
dudum tibi cupis nonnulla
de curandi ratione con-
scribi, per quam possis sacrarum auium sa-
luti artem quandam parare, ad hanc con-
scriptionem accessi, & singulis morbis
suam medicinam adhibui, subministrante
natura, quæ hominum generi multa pe-
perit beneficia, partim ex herbis multis &
varijs, partim ex lapidibus salutarem vim
possidentibus. Non pauci veteres sapientis-
simi viri domesticarum auium curationes
scripserunt, easque confecerunt, alias di-
uina quadam inuentione, nonnullas hu-

A

mana prudentia: alij studio ducti vel vtilitatis, vel delectationis, vel vtriusque, diligenter tradiderunt de curatione equorum, bouum, canum, mulorum, auium suauiter canentium: solam accipitrū educationem medicinamque nescio quo pacto præterierunt, præsertim cum hominibus nō parum vtilitatis delectationisque accipitres afferant. Perspicuum enim est, rem esse nullam quæ recte peragi possit, nisi amore comite. Hoc studium, quod domini habent in sua animalia, excitat ad illa curanda. Iam vero ex his, quæ sum ipse consecutus, partim diuino instinctu, partim vsu longo, conatus sum ad cōmoditatem sacrarum auium aliquid posteritati tradere. Quare prius locutus de cura, aucupio, educatione, curatione, audacia, fortitudine, ingenio accipitrum, ad rem institutam pergam, atque singulis suam accommodabo curationis inscriptionem.

*Qua ratione & quo tempore capiendi
sunt accipitres.*

CVM æstatem instare sentiunt ij qui capere student accipitres, relictis domesticis sedibus, in vertices montium pro-

fecti, omnem siluam perscrutantur, & ficta quadam arte voces patrum imitantur, naturam ementiri conantur. Vox verò venatorum quæ similis voci auium videtur, in fraudem aues inducit hoc pacto. Corticem de ceraso arbore detractum scite in tenuem membranulam cum extenuarunt, & tanquam tenuem tunicam effecerunt, atque in illam inseruerunt calamum ad numeros temperatum, accurata lingua illud instrumentum tangunt, per quod ducto & reducto spiritu vehementiori, similem accipitrinæ voci videntur mittere vocem, patrumque artificiose sonum imitari. Pulli verò, qui per ætatem ignorant hominum insidias, atque insidiarum euitationem, instrumenti voce allecti, per ramos arborum exiliunt ac gestiunt, patrumque vocibus ab aucupe effectis, dum flebile quiddam respondere conantur, seipsos vel ex longinquo spatio aucupibus produnt. Nam venatores illorum voce ducti, prope accedunt, atque in exiguo quodam loco arboribus vacuo delecto, ut sine impedimento obiectam escam pulli videre possint, tugurium defigunt, quod satis sit ad virum unum regendum, in eoque multis folijs circummu-

A ij

nito, ne aues insidias videant, delitescunt, speculatoriam tamen fenestellam relinquunt leuiter tectam, vt tempore opportuno prædam sine impedimento videre possint. Ad tugurium gallinam cohortalem, aut columbam volare ac reuolare in tugurium faciunt, ita vt auis videatur non arte illuc esse adducta, sed habitare in eo loco. Pulli efficta aucupis voce, & captiuæ auis clamore prouocati, repente ex sylua prodeunt, ac opinâtes auem moliri fugam ex eo loco vbi tenetur, in ipsam inuolant, & cum præda facile vnguibus correpta in syluam reuolare conantes, occulto captæ auis vinculo retinentur. Cui interea dum reluctantur, auceps per speculam porrecta manu ipsos pedibus subtrahit, ac mox capit: quos quibusdam fascijs & panniculis postquam totos, excepto naturali exitu excrementorum, sic inuoluit, vt infantes pueros solent matres, humi deponit, triduumque aut quatrimum eos ita ligatos finit; post fascijs exsolutos docet primum insistere. Quod si forte hæc ratio insidiandi nihil profuerit, alteram machinationem moliuntur ad eos capiendos. Primum cursus, per quos pullis patres escam ferunt,

obseruant, ac diligenter obsident, vt patribus pullos priuent, patresque captos & ligatos toto die fame affligunt: postridie sub dio eos ad tugurium alligant, & solita instrumenti voce appellant. tum pulli fame pressi, & ficta voce deliniti, celeri volatu ex altera arbore in alteram comeant, ac cum patres vinctos vident abundare carnibus, quas permultas illis venatores præbere solent, repente in eas inuolant, & simul capiuntur, patres verò dimittunt. eorum enim coguntur misereri homines propter futuram prolem. Noui nonnullos aucupes, qui supinos in terram abijciunt, & molli feno totum corpus occultant, exceptis oculis, vt venientem videant accipitrem. tum sinistra manu, & ea quidem similiter tecta, columbam aut alteram auem tenent, quam sensim sic mouent, vt ea similis volaturæ esse videatur: tum instrumenti eiusmodi, quale ante dixi, sono vtentes insidias moliuntur. tum tectam præterea dextram habent paratam ad capiendum venientem accipitrem, quem captum prædictis fascijs inuolutum in tugurium reponunt. Alij item auem humi ligatam, & longissimo tenuique funiculo tractam pedibus sensim mouentes, ipsam

A iij

volare permittunt. virgas etiam per circuitum explicant visci plenas, quibus capiuntur accipitres: post oleo calido viscum ad alas adhærescentem eximunt. Hæc capiendi ratio lædit accipitrem. nam cum effugere contendit, dilaceratur impetu suo. itaque sæpe fractis alis, ad venationem inutilis redditur. Alij ad summas arbores retia appendunt, columbamque in medio aut gallinam ponunt, atque in hunc modum accipitres capiunt. Est hoc aucupandi genus periculosum. sæpe enim ipsi accipitres cadunt & cõsumuntur. Sunt qui longas arboribus scalas applicant, & ita ex nido pullos capiunt, non sine periculo. nam propter tenerum corpus accipitres facile leduntur. Mala est igitur eiusmodi aucupandi ratio: præsertim cum etiam molestum sit seruare paruulum accipitrem flebiliter dies noctesque vociferantem. Hæ sunt contra accipitres inuentæ machinæ, quas sufficere arbitror.

De eligendo accipitre.

QVI bonum eligere accipitrem cupit, iuuenem primum quærat oportet, deinde ophiocephalum appellatum. Sunt

iii A

enim nonnulli capite paruo, serpentini capitis similitudinem gerente, hoc est, æqualiter in extremas partes porrecto & lato. Sunt etiam alij longi. sed meliores rotundi, & quadrati; quorum nares nigræ, caput paruum, summus capitis vertex, vt aquilarum, planus; lingua omnino nigra; in cauda tredecim aut quatuordecim pennæ; squamæ in digitis similes squamis cyprini piscis, ad radices calcarium notæ quedam. Citrinus color in accipitre ne sit valde candidus; nam ostendit accipitrem non longæuū fore. Qui lingua sunt partim alba, partim nigra, secundas bonitatis ferunt. Qui alba omnino, improbandi sunt. Ille verò, qui eleophorus appellatur, colore oleaceo, est brevis vitæ.

De discrimine accipitrum.

MULTA sunt genera Accipitrum. Alij celeres ad venandum, columbis & palumbis infestissimi, hi aues minores capiunt. Alij ad volandum pigerrimi, & adeò tardi, vt velint ab alijs nutriri. ij ranis insidiantur. Nonnulli venandi societatem cum hominibus coeunt; & alaudis, & hirundinibus hostes sunt, quos aliquis cognatos

Terei dicere possit. maxime hebetes oculos habent, sed se curare norunt succo lactucæ agrestis.

Si velis emere accipitrem, quibus signis cognoscatur, utrum sanus sit, an agrotus.

COLUMBAM vino odorato & veteri aspersam cum lasere præbeto accipitri edendam: tum mox cognosces, sanus sit, necne. Si sit enim agrotus, illam non attinget. Vel eundem humi deponito non procul à pedibus tuis. extollito manum tuam altè, quantum potes, eumque carnis appellato. si confestim venerit in manum, scito sanum esse: sin minus, agrotare. ne igitur hunc emeris. Vel sumito ex fabri officina ferri ramentum, idque benetrutum, ex carne detur accipitri edendum. si ipsum deuorauit, sanus est: sin minus, agrotat. Sed si cum sanguine illud expuit, signum est, eius viscera male affecta esse. Ac si acciderit, ubi ferri scobem sumpserit, ut eius ossa & articuli sonent, signum illud tibi sit, debilia esse eius interiora. Vel sumito ouillum pulmonem calidum, accipitrique præbeto. si confestim nullam sentit molestiam

molestiam, sana eius interiora existimato: Sin laborent, & concoctione affligitur, scito ægrotum esse, postridieque grauius habiturum. itaque emendus non est. Quod si tuus est, istum accommodato remedio curabis.

*De aucupio, educatione, & cicuratione
accipitrum.*

AVCUPANDI accipitres paruulos & nondum ex nido prodeuntē tempus incipit pridie Calend. Iunij, desinit in fine Iunij. Verum aucupandi eos, qui cum patribus iam venantur, tempus est vsque ad Augustum. Captos in obscuram domum includi conuenit, vbi in pertica quietē insistant, ac paucis post diebus leniter manu gestandi, æstare quidem, oriente & occidente Sole, horisque altioribus. Nam si in cælo calido multum gestentur, tum ex calore solis, tum ex venatoris manu, pulmonis inflammatione flagrantēs, celeriter consumuntur: cum item in feruore solis aucupantur, citò defessi pereunt. Loro ligandi sunt, quod quindecim longitudine digitorum sit, & colore nigro, non rubro, ne aquilis rapinæ causam det coloris rubor.

B

Nam accipitres cum rubro loro volantes celeriter ab aquilis capiuntur, lorum rubrum procul visum existimantibus carnes esse. Nec item illud ignorandum, ut in summo pugno sinistrae manus gestandi sint, & non in extrema manu, aut magno digito insistere permittendi: ne, cum in praedam emittuntur, debilius ex manu expulsi ferantur. Iam vero suavi manuum contritione, & verborum blanditijs multum mansuescere solent, cum sint animantes, quæ sensibus, & ratione quadam vigeant, neque memoriae sint expertes, morem, quo semel imbuti sunt, ad mortem usque semper servant. Et quoniam fumo offenduntur, prope ignem, aut lucernam versari non debent. In tenebris lux illis repræsentata, animos eorum agrestes mansuefacere solet. Lignum, in quo insistent, ne valde crassum sit, neve nimis tenue, aut inæquale, sed tantum, quantum pedibus cōplectuntur, ut posteriores possint ungues accommodare ad flexum anteriorum. Vinculum quo ad perticam ligantur, laxius sit, ut & volare & reuolare in perticam possint. Nam nimium strictum vinculum ex accipitrum volatibus inuersum, dum illorum

volatum inhihet, ad perticam alliduntur & distrahuntur. Supponendum perticæ velum est, ne circum perticam volare nitescentes inuertantur & distorqueantur. Inter vincula, quibus ad perticam accipitres alligantur, sit intercapedo viginti quinque digitorum. Quod si præter hanc mensuram propius inter se collocentur, vnguibus inter se contendentes, alteri alteros interficiunt. Vbi semel ad venandum assuefacti sunt; prædamq. gustarunt, si esuriant, ne suo quidem generi parcunt. Cibus horis matutinis, isque recens dandus, sed quotidie mutandus. idem cōtinuatus fastidium affert: at mutatus & diuersus appetitum excitat. Quod enim iucunde sumitur, facile etiam concoquitur. Tribus, aut quatuor diebus lauandi aqua, vel fontium, vel perennium fluuiorum, à sordibus vt purgentur alæ, vt celerius etiam volent: ac paucis interpositis diebus de solito cibo aliquid minuendum. Assuescendi vocantibus parere. Ex manu alicuius prope stantis primum docendi saltare in alterius vocantis manum, in qua carnes sunt. Cum hoc satis didicerunt, funiculo pertenui, viginti quinque pedes longo, in quo alligatus sit

B ij

circulus ferreus, accipiter ligandus: deinde alterum funiculi caput vna cum accipitre emittendum: tum sinistra manu pelibus munita, alterum caput funiculi, & simul caro tenenda: tum accipitri cibus ostendendus: tum vociferatione, sibilis, exhortationibus euocandus. ita enim diligenter edoctus, tanquam extenso quodam funiculo ad aucupem discet rectum volatum facere, neque si ad pristinam libertatem redire volet, poterit, retentus funiculo, per quem circulus collabens vna cum accipitris volatu vel nolentem reducit in aucupis manum: ad quam cum accessit, & carne sese explere cupit, permittitur quidem gustare bis aut ter, vt iterum cibi recordetur, deinde ex eius vnguibus caro scite subtrahatur, ne pedes aut vngues suos, vel venatoris manum lædat, dum cibum detrahare conatur. Sed hoc aucupandi genus perniciosum. nam funiculum trahens, cum celeri volatu ad aucupem deferretur, vel lapidibus terra eminentibus, vel herbis retinetur & detrahitur ex cursu, & ad solum alliditur, & consumitur. Iam cum longa consuetudine vocanti parere assuetus est, & naturalis libertatis penitus

oblitus, tum vinculo liber assuefaciendus vocanti parere, & celeriter venire. Est etiam optimum, vt qui ipsum venari doceant, primum in paruas aues immittant, vt graculos, & cornices, & iis similes. ex paruis enim collecta audacia, contra maiores audacius proficiscitur.

Quomodo dirigendi & docendi venari, & qua ratione accipitribus venantibus auxiliari oportet.

ANTEQVAM ad venationem exeas, duos fere dies accipiter semper gestandus. Primo die parum pascendus, altero propter pituitam, quam habet intra se collectam, exiguo cibo, nucis Ponticæ non excedente magnitudinem, alendus: nocte insequente somnus minime perturbatus accipitri capiendus: postridie ante exortum solis, implorato prius diuino auxilio prompto animo proficiscere ad bellum auium; & paulum progressus extra portam, postquam lorum, quo accipiter ligatus tenetur, in vnum coëgeris & occultaueris, tegumento sinistræ manus quoquo versus speculari auium lapsus, atque vbi ad insidias aptum locum inueneris, dextram manum, in qua

B iij

insidet accipiter prætensa furacibus & dolosis oculis diligenter intuetor, & simulans te alio spectare, sensim & cautè ad aues pergito : ad quas appropinquans, cursu facto eas excitato, & vehementi contentione ex manu amissum accipitrem, magna voce ad inuadendas confidenter hostiles aues hortator. Hæc ubi feceris, tum tu quoque perceleriter subsequitor ; & propius factus, priusquam quicquam graue patiatur, accipitri auxilium feras. Illum enim solum, & tuo auxilio nudum si aues videant, quæ sunt eiusdè generis, cuius est illa quæ ab accipitre tenetur, opprimunt; grui grues, anseri anseres auxiliando. hæc enim duo genera maxime inter sese congregari solent. neque solum vicinæ contra accipitrem profiscuntur, sed etiam multo interuallo distantes, magno studio auxiliari properant, accipitrem circūdantes discerpunt, eiusque alas obterunt, rostrorumque percussu eripiunt auem captiuam, aut cum ipsa simul accipitrem perdunt. Venator sensim progressus prope accipitrem, dispergit gregem auum, captamque ab accipitre comprehendit, atque humi sedens, sensim altero pede, pinnas caudæ accipitris

alleuat, ne acies ipsarum frangatur, quas natura dedit, vt tanquam gubernaculis his vtatur ad acres cursus eò dirigendos, quò volare intendit; deinde districto gladio, quem ad sinistrum latus appensum habet paratum ad cædem auium; auis captæ gulam incidito, ac profluentem sanguinem calidum accipitri præbet bibendum, edendamque carnem ex collo, tum ex cerebro, corde, hepate, ventre: deinde accipitri carnem subtrahito, & subtractam scite occultato, ne fraudem sentiat accipiter, illumque ita ad alterius prædæ impetum comparato, vt ne exsaturatus alteram prædam negligat, ad quam inuitabitur, & memor efficietur, si eius pedes respergantur sanguine auis captæ. Valet memoria, & commodè scit vt occurrentibus: contumeliam ab adulatione internoscit. Vbi ter aut quater ad venandum emissus sit, ne amplius emittatur, etiam si magno studio euolare cupiat, ne nimium defatigatus, vnius dici labore in multos dies inutilis reddatur. requie quidem reficitur, at improbo & nimium assiduo labore in morbum incidit. Iam interdum euenit, vt à præda aberret, propter multa, quæ occur-

rere solent. ut si, interea dum auem insequitur, repente aquilam videat, & metu potentioris, immemor prædæ, seipsum seruare, quam prædam capere malit: aut sæpe sine arte è manu emissus, illius renibus repente læsis prædam non assequatur: interdum etiam lori vinculo implicatus aberrat à præda. Præterea permulta alia fortuito accidentia, quæ illum sæpe impediunt, quominus prædam consequatur, quæ breui tempore studiosos experientia docebit. Cum igitur intra diem vnum aut alterum receperis accipitrē pectori tuo admotum, verborum blanditiis demulceto, & tanquam ad generosam auem, in pugnaque primas obtinentem, cum alia verba facito, tum illa, quod mali cuiusdam dæmonis insidiis non sit adeptus victoriam. laudem enim & vituperationem intelligit, hominumque voluntates ex gestibus percipit, ut alibi demonstrabitur, cum physicis rationibus accipitrum actiones exponemus. Quod si necessitate magis quam voluntate ad volandum segnior videatur, propter susceptos prius labores, satiandus est, & quieti tradendus, & domum relatus, ea ratione curandus, quam post explicabo. Iam
si in

si in arboribus desideat indignatus ob prædam amissam, supradicta arte reuocandus est. ac si forte ad audiendum tardior sit, vel propter naturam acerbam & contumacem ad obediendum, vel propter prædam amissam, vel contumeliam ab aucupe acceptam (his enim ita sæpe indignatur) ut ad multam diem in arbore resideat, aucupem quidem intuens gestantem carnes, neque tamen ad ipsum reuertens; tum alligata prius carne ad alterum caput tenuis funiculi, & ad eiusdem funiculi alterum caput alligato saxo aut ligno, quod accipiter trahens carnem excutere non possit, oportet venatorem secedere. Ita enim fiet, ut cum venatorem non adesse videbit, inuolet in carnes, & recipiatur. Si hanc naturæ malitiam iterum retineat, relegandus est ad nouam sobolem procreandam. Præstat eius sobolem expectare, quàm ipso malo uti ad venationem, molestiæ non delectationis causam præbente. Multa dixi de aucupio accipitrum, restat iam exponam curandi rationes, & qua ratione curentur.

C

*Ad accipitrem, qui sit difficulter
reuocatus.*

MISODVLON herbam, siue aridam, siue
siccam, bene tusam cribro cernito,
& cumini tantundem similiter tritum
& cribratum, melle optimo temperata per
biduum dato accipitri; aut sumito agrio-
staphidos albæ grana quindecim: aloe, la-
seris, singulorum treis siliquas: geponomi
granula decem: oui album liquorem: vini
quam optimi quod satis est, spumam nitri
albi mediam partem, mellis exiguum.
omnia recte contrita liquidis permisceto,
hisque accipitrem linito.

*Si accipiter magna alarum distractione
euolare contendit.*

ACCIPITREM alarum & membrorum
contentione euolare cupientem, te-
gumento velatum ducito in paruum bal-
neum, & nunquam fugiet. Ac si ferus
esse perseueret, illum tectum ducito in fa-
bri officinam ferrarij, suspensumque man-
sue fieri finito ab strepitu fabrili.

Contra eiulatum.

EIULANTEM, & sibilis strepentem, antequam sedem capiat, trito allio, quod sumptum sit ex sulco, allines, dicens illius eiulatus, Te allino. aut sumes vespertilionem, eamque prius depastam, pediculariæ herbæ tria grana edenda accipitri præbeto. post illam alligato ad perticam. si celeriter non concoquit, eiulabit quidem duos dies, sed amplius non eiulabit.

Ad accipitrem incitandum ad aucupium, qui aucupandi studio non tenetur.

GALLINAM vernaculam occidito: sanguinem quouis folio exceptum & congelatum dato accipitri edendum, cum es exiturus ad venandum, & ita cupidus & promptus fiet ad venandum.

Quomodo post venationem accipitres recipiendi, nutriendi, & in quas caueas includendi.

POST QUAM aues, quæ peregrinationibus utuntur, non apparent, ut anseres, ut anates, ut grues, ut aliæ; tum venator gestans accipitrem quotidie exeat ad aucupium coruorum, cornicum, aliarumque

C ij

auium peregrinationem ignoratum. Hoc aucupio obiter vtor, à Calendis Maij, vsque dum accipiter claudendus sit, tum includito in caueam amplam, quæ ad solis ortum habeat fenestellam, neque vitro sed virgis circumsepiatur, vt & luminis habeat, quod satis sit, & tuto accipitrem custodiat. nam vitrum cito rumpit circumuolitans, ludens, impetum faciens, tanquam homo nocens in carcerem conditus ex vinculis erumpit: sic accipiter euadit, aut vitri fragmento quasi gladio læsus corrumpitur. In media cauea sit lignum tranuersum, vbi sedeat accipiter; neque vnquam in ligneo vase desit aqua quotidie mutata: neque vas sit profundum, neque omnino parulum: sed latum, & mediocriter concauum, ne accipitris lauantis pectus lædat, nève distorqueat pinnas natas. quales enim diriguntur, tales perpetuo manent. Carnem calidam, aut pridie occisam in cauea edat. interdum caro suilla præbeatur. dentur etiam interdum columbæ, aut mures, aut catuli, quos aliqui exponere solent, pellemque serpentis minutatim concisam carnibus immistam: ea enim ad mutandas pinnas maxime prodest,

vel testudinem ex siccis locis captam testa nudam * supinam accipitri præbeto. huius carnis succus mirifice facit ad celerem mutationem pinnarum totius corporis. non, ut quidem imperite faciunt, pinnarum vulsura affligendus, sed potius naturaliter curandus molli & delicata ratione, quæ sine dolore pennas mutet: solas caudæ, quæ effractæ sunt, sensim vellito; & eas quidem necessitate adductus, & vide necum cruore vellas! nam si cruentæ euellantur, postea distortæ & cruentæ renascuntur. Illum semper miti ratione habeto, ne multo labore post exitum ex cauea egeat ad cicurationē. Vno aut altero die de manu tua cibum capiat; aliis diebus in pertica carnem ligato, ut illinc cibum capiat, non ex terra, ne sordibus lædatur. ita habitus, permanebit mansuetus. Post exitum ex cauea, eget multo labore, ut dirigatur: nam in cauea receptus eo modo, quo à principio captus, erudiendus est & mansuefaciendus. amissis pinnis cauda magna renascitur, primo anno tenuior, secundo, aliis deinceps annis eandem caudæ retinebit formam non auctam, neque diminutam.

Quo remedio pinnae celeriter mutantur.

SI inclusus accipiter non celeriter pin-
nas mutat, vtere huiusmodi viuendi ra-
tione. Primum edat quæ diximus: deinde
per dies septem ex vitium sarmento cine-
rem purum, hoc est, ex nulla alia materia
factum, cum aqua commistum accipitri ap-
ponito. Sunt accipitrū curatores nonnulli,
qui marinā aquam accipitribus inclusis ap-
ponunt: aut si marinæ facultas nō est, salem
in aquam adiiciunt, ita quouis modo, vt
dictum est, cinere appposito, vel ex potione,
vel ex lauatione laxatur corpus accipitris,
vt pinnas celeriter mutet. Bibens hāc cine-
ream aquam, nunquam calculis laborabit.
Postquam pinnas mutauerit, aquā puram,
vt prius, reponito. Sunt nonnulli, qui agni
casti semen contritum aqua dulci dilutum,
percolatum columbæ bibendum præbeant,
ipsamque pernoctare sinant, postero die
accipitri edendam dent. Alij verò lacertam
viridem in nouam ollam, in qua ferueat
aqua, addunt; deinde mortario contusam
cum sua decoctione, adiecta etiam altera
aqua tepida, inijciunt in peluim, in quam
demersus & lotus accipiter, velociter

pinnas abijcit. Vel opobalsamum cum carne eidem edendum præbent, aut pullos hirundinum. *Aliud.*

Lacertam minutatim concisam, ne vnguibus accipiter capiat, sed ore. nam si lacertæ caro in accipitrem velut lac quoddam emiserit, damnum affert, & pedem in partem interiorem constringit. Itaque minutatim concidito, ne ipsam vnguibus possit capere.

De moderatione & mensura cibi.

EDAT accipiter ex trutina ouillæ carnis dextantem, caprinæ dodrantem, hircinæ dextantem, ceruinæ bessem, leporinæ quincuncem, suillæ selibram, nefrendis septuncem, catelli bessem, bubulæ selibram: auium verò, vt gruum, vt anserum, vt turdorum, passerum carnibus satiandus, neque remouendus, priusquam vnà cum carnibus ossa, pilos, plumas comederit. Cui si quis alium cibum apponit, priusquam illa deuorarit, valde illum lædit. vires enim eius debilitat, appetitum tollit. Caro vnà cū ossibus & pilis comesta valde utilis. nam stomachi pituitam exsiccat & cōcoquit, & accipitrem contra graueis morbos tuetur.

Quota hora pascendus.

HORA quarta post gestationem pascendus: deinde ad solitam perticam tandiu ligatus tenendus, dum concoxerit. Infra perticam velum appendendum. Pertica autem sit tiliacea, æqualis, non valde crassa, neque rursus valde tenuis. Si non concoquit, maluam domesticam teneram cum carne commistam edat, adiuuabitur: sed multo magis is, qui suas pennas corrodit. Hiberno tempore, priusquam accedas ad aucupandum, ipsi dabis silen, appellatum geoponomon, & aloen pro magnitudine accipitris. Si magnus est, præbeto ad magnitudinem fabæ: si non magnus, dandum quod sit ciceris magnitudine. Est item purgandus aut mure, aut oleo bono, aut melle.

Quibus cibis abstinere debet, & quam ob causam.

NVLLIVS animalis malè olentem carnem accipitri dederis: pestilentem enim morbum concipit, & calculos gignit, interiora putrefacit, & cito perdit accipitrem. neque item caro cum sale danda.

Sal

Sal enim in stomacho liquatus extinguit spiritum accipitris : rursus absque carne datus, viscera consumit. Adeps cuiusvis animalis alienus à cibo accipitrum. vim enim concoctionis dissolvit, & naturam stomachi corrumpit. Oleum datum cum sale inimicum accipitri.

Qui cibus commodus, & quo tempore dandus.

NON omnis caro omni tempore confert. Suilla tum danda, cum extenuatus est. nam illa perpinguem efficit. Danda autem hyeme, cum frigore est facta tenerior. Sed bubula raro. hæc ad purgandum auxilio est. detur autem bis aut ter in mense caprina. ouilla omni tempore convenit. Esus calidorum semper est commodus. Pulli columbini tum hyeme, tum æstate accipitrum victui accommodati. Sed caro coruorum aut cornicum nunquam prodest, potius nocet. at caro anserina optima.

Amisissis veteribus plumis, ut novæ celeriter nascentur.

PINNARVM coliculos urina axungia iungito, & celeriter pinnae nascentur.

D

Vt celeriter crescant.

RUBI radicibus cum vino contusis fo-
ueto foramina, vnde pinnæ veteres
cecidērunt, & celeri incremento auge-
buntur.

*Quæ purgatio danda viginti diebus, ante-
quam includatur accipiter.*

VIGINTI diebus, antequam accipiter
intra caueam claudatur, oui vitellum,
mellis exiguum, rosacei randundem, in
vnum commista, adiectis tribus partibus
recentis carnis, comedenda accipitri quo-
tidie præbeto. Tum tribus aut quatuor
diebus, paulo antequam includatur, ouil-
lum cerebrum, quod calidum adhuc sit,
quotidie accipitri edendum dato.

Ad excacationem pinnarum.

POST QUAM acicula sedem cæcæ pinnæ
aperueris, spargito olei & butyri æqua-
les portiones.

Qui cibi idonei accipitribus.

CARNES recentes comedant accipi-
tres. sed sicubi inopia cogantur edere

minus recentes, duobus diebus edant, tertio abstineant. Calculos enim procreant, & cuiusque morbi pestilentis causam afferunt. Sit victus accipitrum, caro agnorum, ouium, hircorum, boum, porcorum. paruum quidem & tenerorum semper cum pilis: sed magnorum sine pilis. Cum labore extenuati fuerint accipitres, vno aut altero die carnibus vescantur: earum pluribus continuis diebus vsus accipitrum animos efferat: præterquam quòd multis diebus continuatus calculos gignit. Singulorum prædictorum animalium singulis diebus vsus mutandus. Bubula multos dies continuata crudicatem affert. Caprina in ventre lapillos quidem egregie dissoluit; sed stomachum aqua implet, appetitumque tollit. Ouilla assidua lapides generat. Sanguinem hirci oportet statim à iugulatione excipere, & concretum dare. hic calculos maxime frangere solet, atque vt historiæ monumentis traditum est, ab hoc solo adamas lapis frangitur. Leporum omnis caro cum sanguine data sine pilis & medullis est commodissima: sed ossa exesa in auis ventre generare dicuntur vermes, à quibus conficiatur, occultam causam ignorante

D ij

aucupe. Ceruina quanquam difficilis est ad concoquendū, ad satietatē danda non est: ac si opus sit, vrsine calidæ exiguū dandum. nam eius satietas grauissima est. Catellorum sanguis calidus totus edatur cum carnibus. is enim, vt hircinus, ad ventris dissoluendos lapides commodus est. Murina utilis illa quidem, etiam quotidie, aut alternis diebus: sed duntaxat cum pilis data. omnibus intestinis auxiliatur, purgat pituitam, bilem deducit, reprimit vapores, elicit destillationes, corroborat dissolutum stomachum; breuiter, accipitrum generi salutaris est. Sed ex auibus columba mirificentissime prodest exesa vnā cum concisis minutatim pedibus & alis: etsi nonnullam sitim affert. Coruorum cor, cerebrum, iecur, pectusculum accipiter modice capere potest, modo omnino ne bibat illorum sanguinem. nam & salsus, & vt omnia cum sale mista, accipitri perniciosus est. itemque cornicum caro vitetur, neque ossium, aut intestinorum quicquam capiat. vim enim incendendi habent, intolerabilemque sitim excitant. Anatis omnes carnes maxime profunt, & sanguis. Tum gruina & anserina vtilis quidem, sed sine

multo sanguine. expletus enim accipiter anserino sanguine, corde grauatur, vt homines ebrij facti mentem & rationem obumbrant, immoderateque feruntur: ita ille ad venationem ineptus fertur, quoad concoxerit. Ardeolæ, quam veteres græci herodium vocant, cerebrum simul cum corde & iecinore comedat necesse est: ne molestia affectus, minus promptus reddatur ad venandum. nam ægre fert se ex sua venatione solius cerebri participē factum, reliquis verò partibus esse priuatum. Lari cor cum sanguine, & paucis pectoris carnibus comedat. ipsius enim reliquæ partes graues & male olentes: sed mergi satietur carne, quæ & suauissima est, & facilis ad concoquendum. Otidis etiam & turdi optima. Palumbæ, merulæ, gallinæ vernaculæ, tempore data commodissima, circuncisis pedibus, alisque; ne sentiat auem esse domesticā, posteaque agrestibus neglectis, circa gallinarum tegeticulas oberret.

*Quomodo capitis dolor cognoscatur,
& sanetur.*

CAPITIS dolor grauitè infestat hoc auium genus. Qui de harum capitis

D iij

dolore indefinite conscripserunt, magnum incommodum pro remedio his animantibus attulerunt. non enim capite dolent, vnā, sed plures ob causas, quarum singulis medicina est adhibenda. Etenim caput dolet accipitri, qui id de more non erigit, sed alis frequenter occultat, sic vt dormire videatur. Is dolor accidit à multo noxio humore ex alienis cibis collecto, in caputque contracto, atque ex obstructione meantium vaporum acrium in caput incubentium. Fit etiam ab immoderato frigore, contracto ex aucupio, ita vt destillatione laboret: interdum à feruore æstusq. solis: nonnunquam à fumo: aliquando ab odore vini, quod perniciosum est. nam nisi auceps intelligit accipitrem ab odore remouendū esse, perit accipiter naturalibus instrumentis læsis. Curatur, si ferri scoriam mortario diligenter tritam arido illius palato infricueris, atque in id inspiraueris vetus vinum, & vt mos est, ipsum curaueris.

*De capitis dolore ob venarum
obstructionem.*

CAPITE aggrauatus, aspectu mœstus, palpebras oculorum difficulter tra-

hens, significat fuorum temporum venas obstructas esse, ex eoque caput torqueri. hunc hoc modo curabis. Vetus vinum ore sumptum in illius caput, oculos, naresque inspirato, quotidie lauato, & ad sanitatem perduces.

Destillationis cognitio & cura.

CONTRAHITVR hæc ægritudo frequenter diei pestilentis inconstantia, aut sordidarum carniū vsu. Cognoscitur, cum supra oculos, capitis caua loca plena existunt: aut cum carnem carpit, guttæ quædā aquæ decidunt: aut cum oculorum pupillæ velut nebulæ aquosæ implentur. Cum vnum ex his signis apparet, hoc sicco remedio curabis. Costi, folij Indici, singulorum scrupulos quinque, baccarum lauri aridarum drachmā, pulicariæ scrupulum. omnia contusa, & tenui cribro transmissa, arida seruato, hisque cum opus erit, illius palatum confricato: fauces melle illinito: tum ex arido prædicto in nares inijcito, deinde horam vnā ad solem ipsum exponito, & curabitur.

Ad destillationem capitis remedium.

SI capitis fluxionibus laborat, permul-
tum liquoris per nares emittit. Curabis
hoc remedio. Glycyrrhizam contusam &
cribratam, cum carne comedendam præ-
beto. At si destillatio permanet, nardi gut-
tas treis in nares ipsius instillato, ipsumque
ad solem horas duas, cum coelum tranquil-
lum est, exponito. Quod si etiam postero
die similiter affectus sit, calentē columbam
eodem pulvere sparsam edat, & sanabitur.

Aliud.

Piperis albi, caryophylli, paria pon-
dera trita, parui calami fistula naribus in-
fundatur. Signum ægritudinis ostenditur
ex eo, quod aqua defluit ex naribus. Vinum
vetus ore sumptum inspirabis similiter in
eius nares; ipsumque in sole statues.

*Medicamentum trypherum ad
grauedinem capitis.*

BACCAS lauri septem, pediculariæ grana
quinque, allij exiguum, cumini quod
fatis est, opobalsami sextantem, mellis
ligulam. hæc mortario contusa, & cribro
excreta, liquidis permisceto, diligenterque
accipitris palatum linito.

Aridum

Aridum medicamentum.

PEDICULARIÆ granum vnum. piperis grana septem. costi foliorum, spicæ nardi. singulorum siliquas duas. castorij siliquam, contundito, cribrato, hisque siccis palatum illius illinito.

Remedium ad destillationem.

VRTICÆ grana quindecim bene contrita, dato cum carne edenda in tres partes diuisa. Si seminis vrticæ facultas non sit, rheoponticum tritum cum carne similiter accipitri edendum præbeto.

Vt pituita capitis subsistat.

SALEM Cappadocum, oleum omphacium, oui album liquorem, æquis ponderibus, & mellis quod latis sit, in vas adiciias, simul misceas, & cum carne accipitri edenda præbeas.

Medicamentum, quod omni tempore tuetur contra omnem morbum accipitres, & quod omnem liquorem ex capite detrahit: purgat etiam defluxum in oculos; cuius compositio hæc est.

PIPERIS semissem, laseris obolum, zinziberis, rutæ aridæ singulos sextantes.

E

caryophylli, castorij, singulorum quincuncem, pediculariæ grana quatuor conterito, & quam minutissime per cribrum cernito, in mortarium misceto, adiecto melle acapno, & vino veteri, utroque quod satis sit: hisque allinito palatum, oreque accipitris compresso fuge eiusdem nares, ut medicamentum transmittatur. quod ubi feceris, illum in sole collocabis, hoc hyeme singulis mensibus facito: æstate nunquam.

Ad grauedinem capitis.

PIPER, pediculariam, geponomon, folium spicatum. nardum, caryophyllum, cuminum, sagapenum, balauustum, semina rutæ, marathri, coriani, petroselini, æquisponderibus mista contundito & cribrato, & cum opus fuerit, interdum cum melle obline, interdum etiam arido utere.

Medicamentum aridum purgans caput accipitris, & pituitam.

FLORIS quem facit schoinos, costi, singulorum trientem, folij scrupulos tres, zinziberis, pediculariæ, singulorum quadrantem, balsami, rhou, quo coriarij vtun-

tur, singulorum scrupulum: tragacanthæ clotæ, piperis, petroselini singulas sextulas, mellis quod satis sit. arida contunde, & liquidis permisce, hisque utere, ut antedictum est. hoc illitum & datum cum carne, valde auxiliatur.

*Medicamentum omni tempore purgans
caput accipitris.*

PEDICULARIÆ grana mundata quatuor, arsenici scissilis, quod satis sit. diligenter simul ex vino austero tere, atque ex eo guttas duas naribus instilla, vel potius inspira, quo facilius in palatum transmittatur. hoc discutit omnem crassam pituitam. sed ante hanc purgationem utile uti hac viuendi ratione. Nitrum album diligenter tritum in nares immitte, vinumque vetus ore sumptum in nares inspira, aut pinnam vino madefactam in os & fauces tanquam spongiam exprime.

*Ad accipitrem, qui plumas mutauit, tuendum
contra omnem morbum.*

COSTI, castorij, euphorbij, laseris, singulorum scrupulum, pediculariæ grana tredecim: contunde, cribro incerne,

E ij

obline accipitrem, tuebere ab omni ægitudine.

Ad conseruandos pullos accipitrum.

FOLIUM ficilicum, piperis, carpobalsami, singulorum scrupulum, laseris sesquiscrupulum, contrita cribrata commisce cum melle, quod satis sit, hisque alline.

Remedium ad morbum comitalem.

SI comitali morbo conuellitur accipiter, ei coctam vespertilionem comedendam præbe, & sanus fiet: aut hædi cerebrum, quod per annulum aureum tractum sit, præbe manducandum.

Si conuulsionibus corripitur.

CYPERI, musci, herbæ nuncupatæ drymytatæ, oenanthes, lactis caprini, urinæ, stercoreisque humani æqualia pondera, arida trita, liquidis mista infundantur.

Quibus subita vertigines obuersantur.

SIGNIFICATIONEM accipiter huius morbi dat. nam subita vertigine corripitur, neque stare potest. Sumito pediculariæ grana quinque, ipsaque trita & cri-

brata, in mediam carnem permista commanducanda præbeto accipitri. Si cibum auersatur, in globulum carnem conformatam, scite aperto ore illius, coge ipsum capere. videbis post horam vnam aut alteram reiectis malis humoribus, morbo liberatum esse, postea cibum illi calentem recentemque dabis.

Remedia ad oculos.

Non paucis morbis laborant accipitrum oculi. nam in quos morbos incidunt cætera animalia, iisdem afficiuntur accipitres. Qui de his indocte scripserunt, plura præterierunt, ego illorum minus perspicua, quoad potero, declarabo.

De albugine oculorum.

EA quæ oculos impediunt, quo minus videant, alij albugines, alij nebulas appellant. his medere in hunc modum. Mel Atticum acapnon, id est, non infectum fumo, crocodili albi stercus, ex æquo mista mortario diligenter tandiu teras, quoad lentescant. deinde pinna illis imbuta illine oculos. Sed si aliqua offensione oculi dolent & lacrymantur, salem Cap-

E iij

padocum recte molitum, oculo inspira: vel salem ipsum ex aqua dissolue, eoque ablue oculum, ne quid sordium adhærescat, postea ore sume ex ablutione, & oculo inspira. Alij ex aqua salem liquant, eoque per pinnam illinunt oculum, idque sæpe die. At melius est salem ore sumptum oculo inspirare, propterea quod sæpe accipiter renititur, aut hominum aspectum aut manum reformidat.

Si inalbescit oculus, vel ab ictu, vel à sanguine.

Sepiæ testam, ipsiusq. accipitris fimum, galbanum, mel acapnon, pari mensura mortario recte conterito, deinde pinna oculum linito, ita paucis diebus ipsum pristinae valetudini restitues. Aut sume triplicis semen diligenter tritum, tenui cribro excretum, eoque alline oculum. Aut thus, sepiæ testam ex æquo trita, tenuiter cribrata oculo inspira. Aut hederæ succum oculo inspira. Aut simul hederæ & rutæ succum pari portione mistum, oculo infunde. Aut fabis nigris exustis pari pondere, melle immistis, vtere. Aut ammoniacum muliebri lacte cōpersum, minute

mortario tere, oculosque pinna perunge. Aut melle acapno linito oculum. Aut vitis agrestis cinerem cum pelle aguina tritum pari mensura per pinnam demitte leniter bis die in oculum. hoc efficacius facies, si prius caput accipitris purgaueris præscripto medicamento. ex capite omnem liquorem per nares destillantem detrahit. Aut sume serpentis pellem arefactam, concisam, cribratam, aridam, seruato inclusam, ne exhalatione euanescat, & cum erit necesse, oculo inspirabis. Aut ipsam melli immiscebis, pinnaque oculum illines. Aut panem exustum cum sale ammoniaco conteres, adicies aloen in iocineris spissitudinem concretam, vtere, & purgabis. Aut sepia testam, fœniculi succum, crocum, myrrham, ex æquo misce cum melle, tere, vtere. *Aliud.* Fel caninum, & mel in vnum coacta, illita albugines abolent. Item turturis finus cum melle illitus albuginibus succurrit.

*Remedium ad quemvis ictum oculorum
accipitris.*

Salem ammoniacum tritum oculo inspirabis, deinde exiguo melle, quod

fumo infectum non fuerit, oculum lines.

Ad inflammationem oculorum.

OPOBALSAMO oculum madefacito, & ipsius palatum illinito. Aut oleastri foliorum succus inflammationem reprimat & mitigat illitus. Aut anemone cum dulci vino cocta, oculo illita, inflammationes reprimat.

Ad repentinam inflammationem oculorum.

AD portulacæ succum expressum, admisce opium & crocum, vtrunque quod satis sit, succoque oculos illine. Aut spongiam aceto, mulso tepido imbutam super oculum impone.

Ad fluxiones oculorum adustione reprimendas.

SVBVLA ænea candenti affectæ partis pellem, quæ super oculum est, adure, & ab oculo arcebis fluxionem.

Aduersus oculorum debilitationem.

SOLENT hebescere sæpe accipitrum oculi, vel nimio fumo, vel acrimonia, vel molli pituita, cum defluxio multa &
vehe-

vehemens oculos vexat. curabis, si melle acapno illos inunxeris, croco, rotundi iunci flore, oui liquore, marathri succo interdum in vinum mistis, nonnunquam etiam per se.

Ad oculos qui ex offensione externa sanguine suffusi sunt.

PVILLO columbino multas pinnas euellito, easque digitis exprimito, atque ex ipsis decidentem sanguinem in accipitris oculum instillato, post duos aut tres dies conturbatum oculum frequenter eluito rore, qui oleribus insidere solet.

Ad suffusionem oculorum.

SUFFUSIO appellatur, cum illæsi oculi apparent, & tamen non vident prædam. nempe in quorum partes interiores materia crassa deciderit, impediens visum. Si igitur suffusos oculos habet, & frequentius similis dormienti id patitur, & tamen si apertos oculos habet, tamen non videt; mel & rosam ex fontis aqua satis coquito, deinde hoc decocto per pinnam oculum illinito. Aut mellis acapni & fellis vulturini æquales partes sumito, hisque pinna

F

imbuta cautè oculum inungito, mane & vespere, & vt prius acute videbit.

Ad visum debilitatum fumo.

DVM gestatur, conuiuet & difficulter videt, lacrymas profundit: in nares iniecto opobalsamo, ad sanitatem perueniet.

Medicamentum ad purgandam visus debilitationem.

PIPERIS, costi, folij, baccarum lauri, singulorum scrupula bina, nardi spicatae, euphorbij, zinziberis, pediculariae, laseris, singulorum sesquiscrupulum, caryophylli scrupulū, simul tunsa hæc cribro tenuissimo transmissa, conijciantur in calamum, aut æneam fistulam, ne exhalata euanescent. Cum accipiter illinendus erit, prius palatum eius veteri vino erit madefaciendum, in eiusdemque os vehementer inspirandum, vt medicamentum purgatorium imbibatur. in vtrasque nares tantum iniiciendum, quantum capiunt. Hoc vbi ter factum fuerit, id quod sumitur ex medicamento purgatorio sicco, melle Attico aspergetur, coque accipitris palatum

& guttur defricabitur, & vt imbibatur per pinnam, procurandum: deinde in sole collocandus, vt omneis humores, qui capiti & ventriculo insederunt, dissoluantur atq. purgentur. post horas quinque detur ipsi columba. hora nona ad aquam ducatur, vt & bibat, & lauet. nam ex medicamento siti flagrantem valde potio recreabit. postero die ad perdicum aucupium emittendus, vt plenius illorum esu confirmetur.

Ad vermes oculorum.

OCVLIS accipitrum vermes ingenerari solent ex longo & copioso vsu carnum sordidarum & male olentium: ex his putrida materia in capite colligitur, ex qua oculi laborant defluxionibus, quæ à cerebro putridæ manantes gignunt vermes. hos sequitur oculorum prurigo, & sternutatio frequens. sanguis per nares crumpit. Hoc morbo affectum ita curari conuenit. Accipitrem trade alteri scitè manibus tenendum, tu verò illius leniter palpebris referatis, melle Attico imbuta molli spongia, latentes vermes depellito. sic enim excutiantur ad mellis crassitudinem adhærescentes. Multi etiam aucupes

acu pertinui & acuta sigillatim vnum-
quenque vermem detrahunt & sanant.

*Ad oculorum pituitam spumeam
& glutinosam.*

ACCIPITRI, cuius ex oculis spumea
quædam pituita erumpit, subrumum
catulum concisum, adhuc calentem, per
biduum, aut triduum edendum præbeto.
Ac si glutinosa lacryma albuginem oculo
offundit, pelle serpentis exusta oculus est
illinendus, tum sale ammoniaco in sputo
liquata inungendus: deinde accipitri
cornix danda.

Ut accipitri sanguis mittendus sit.

SI vis accipitri sanguinem detrahere, in
caueam includito, & cum vtriusque
pedis venæ eminent, ex cruribus plumas
euellito, itaque sanguinem detrahito.
Sin minus venæ apparent, primi digiti
venam ferias. hoc facito, cum noxiis hu-
moribus redundat, & in morbum cecidit.

Ad accipitrem difficulter audientem.

PIPERIS albi, & longi æquales portio-
nes tunsas & cribratas cum carne da

accipitri edendas per triduum, & tibi obediet vocatus.

Ad eum qui ex fumo agrotat.

EX fumo ægrotare incipientem cognosces, cum videbis tristem, & præter consuetudinem obstipum & graue caput deferentem, alas frequenter pandentem, palbebram inferiorem humoris plenam habentem, sese affricantem perticæ, aut homini gestanti, aut vnguibus suas nares vellicantem. Promptum remedium primum est, si ipsum abstrahas à causa lædente, nimirum fumo; deinde veteri vino frequentius eius oculos foueas. Sin diuturno fumo iam afflictus est, alij exiguum cum veteri vino contusum, per pinnam eius naribus infundes. Hoc idem facit opobalsamum naribus instillatū, & garum quàm optimum cum vino & rosaceo ex æquo commistum, per pinnam illitum naribus & palato. Quod vbi feceris, in sole per horam ipsum colloca, atque eundem pasce carne neruosa, & pristinæ valetudini restitueris.

F iij

Remedium ad eundem.

EX fumo caput & oculi intumescunt, nares obstruuntur. Remedio sunt piperis longi grana sex, costi scrupula tria, caryophylli, castorij, anemonæ, croci, singuli scrupuli ex iunco odorato floris opobalsami, tragacanthæ, scrupuli bini: pediculariæ grana septem, piperis communis grana quatuordecim. hæc arida contusa & tenuissimo incerniculo creta, vino austero excipiantur, oculoque illinantur. Quod si videas eum acerbe ferentem, melle albo inunge palatum accipitris, ut mitescat, eundemque, ne molestia afficiatur, ex aqua aspergito. Sunt qui allium diligenter tritum accipitri simul cum carne, & lacte caprino præbeant, ac confestim mel in eius nares inijciant, semel aut bis die, vinoque austero eiusdem oculos foueant. Summa huius ægritudinis cautio est, ne accipiter fumo appropinquet, quoniam eo læditur, destillationes excitantur, pinnae exarescunt.

Qua ratione destillatio & grauedo generantur, cognoscuntur, curantur.

DESTILLATIONIS & grauedinis plura genera à variis causis oriuntur: interdum à putridis carnibus, interdum à diurnis fumis, aliquando à pituita ventriculi, aliquando à defluxione capitis destillante in fauces, nonnunquam à fame, sæpe à nimia edacitate, tum ab ictu illato plagæ accipitris, item ab exhalatione grauioris cœli, aut à vaporibus generatis à lapide ventris. Cognoscitur ex oculorū tumore, sternutatione, lingua, cum excrementum nigrum infra linguam collectum est, aut cum accipiter caput fricat, aut infra alas demittit, aut vnguibus nares suas vellicat, aut solitum cibum non capit. Destillationis sex sunt species, quarum nomina & curationes suis locis reddemus. Prima est sicca & arida.

Ad aridam pituitam.

SICCA est pituita, cum sternutans accipiter nihil per nares emittit. Remedio est pix munda subacta cum aceto acerrimo quam minutissime eousque confusa, dum strigmenti balnearum crassitudinem ha-

beat, eamque pinna imbuta in illius nares demittito semel die, similiterque altero die curato, si vides profuisse: quinetiam tertio die simili curatione utitor, si vides accipitrem melius habere. Quoties curabis, toties post vñctionis digestionē melle eius fauces perunges, ut ab aceto flagrantem recrees. Sed commodius esset medicinam cum exiguis frustulis carnis commistam dare, ut acerbitas medicinæ his deglutiretur melius, quam spiritu accipitris. Si hoc remedium profuerit, garum primæ notæ similiter naribus immitte semel die. Quod si similiter permanet, neq. vlllo prædicto remedio discussa sit, columba detur edenda. Si non habes columbam, suilla caro calida cum oleo; & ad sanitatem perduces. Equidem ipse ex longo usu inueni, recrementa ferri minutatim trita & cribrata, cum carne data, per triduum hunc affectum sanare. Sed ad omnem morbum optime facit noctua in cibum data.

*Vnguentum hybernium ad omnem
destillationem.*

PIPERIS, castorij, singulorum scrupula
bina. Zinziberis, costi, nardi spicæ,
euphorbij,

euphorbij, agarici, scrupulos singulos: pyrethri, pediculariæ, singulas siliquas. hæc omnia cōtusa, & tenuissime cribrata excipiantur melle optimo & veteri vino, hisq. inungatur palatum accipitris: deinde in sole post horam detur columba. tum asari, piperis, & mellis, & vini, singulorū quantum satis est, naribus infundatur: post infusionem per duas horas in sole statuatur.

Aliud remedium ad siccam pituitam.

EX destillationibus laboranti accipitri intumescunt oculi, sternutamenta crebra fiunt. celeri eget auxilio: sed imprimis supradictō vnguento, quoad perfectē curatus sit. aut hoc vtere vnguento. Allij succum misceto cum vino austero, eoque palatū ipsius perline. victui calida præbe, ne aquam gustare ipsum permitte, si succum allij biberit.

Aliud remedium, quod continet

OPII, costi, folij, euphorbij singulos scrupulos, piperis grana quadraginta, castorij binos scrupulos, hæc omnia tunde, atque vtere. Aut gari, vini, olei rosacei æquas portiones subactas naribus infunde

G

ad emolliendam destillationem : deinde ipsi ad solem exposito neruosam carnem carpendā præbe, vt si quid humoris restat, per nares ex capite detrahatur. Eidem medetur laser siue liquidum siue aridum in nares demissum.

Aliud vnguentum.

PVLVIS stillatitiæ myrrhæ cum aqua coniiciatur in vas, quod in ima parte pertusum sit, permittatur effluere, deinde illo percolato, palatum illius confricetur, videbis liquorem per nares deferri, qui spongiola ex aqua calida expressa abstergitur. Alia compositio, quæ habet pediculariæ, laseris, singulorum scrupula bina, piperis, pyrethri, singulos trientes, costi vnciam. Hæc omnia in puluerem redacta, & tenuissimo incerniculo excreta, arida feruentur : sed ita, vt ne exhalatione exolecant. Cum vsus necessitas postulabit, accipitris apertum os vino veteri & mero diluatur, deinde melle acapno fauces illinantur : constringatur illius os : exugantur nares, donec aliquantū mellis ad os tuum accedat. vbi supradictorum puluere accipiter illitus fuerit, in sole collocetur.

*Medicamentum, quod innoxium tuetur
ab omni destillatione.*

PEDICULARIÆ grana tria, tunsa, cri-
brata, tribus carnis adiectis partibus,
accipitri dentur per quadraginta dies. ita
fiet, vt nunquam destillatione laboret, ne-
que gestatus, neque inclusus.

*Commune remedium, ne vlla destillatione
accipiter facile ledatur.*

ALLO primæ notæ diligenter contuso,
caput inungatur accipitris, paulatimq.
idem edendum detur, ipsi item commune
oleum datum, similiter & mel eadem effi-
ciunt, itemque butyrum similiter datum.
Omnia enim noxia ad eius ventrem ad-
hærescentia expurgantur, sed maxime hy-
berno tempore, propterea quod illius vires
naturali efficacia incalescât. Illum etiâ mi-
rifice iuuat esca calida præparata ex anima-
libus, quæ ante scripsimus, sed maxime mu-
rina caro naturalem quandam commodi-
tatem affert huic animantium generi.

G ij

*Medicamentum ad siccam pituitam
accipitris.*

BALSAMI & butyri æqualibus portionibus lotum accipitrem vnge: allij & hyoscyami succos pari mensura misce, & vinum austerum quantum satis est, illius palatum illinito; post ipsum ponito in sole.

De pituita continua.

HÆC efficit, vt omnino oculi tanquam sputo conspersi videantur, & veluti aqua madefacti. Vis huius affectus ab oculis primum se ostendit. huic mederi conuenit hoc medicamine, quod habet sideritem, vinum vetus & bonum, mellis quantum satis est. simul omnia contendantur, donec strigmenti balnearum crassitudinem habeant, deinde eo aspergis suillam, murem durum, qui quamuis illius contactu corrumpatur, tamen si dederis accipitri edendum, seruabit accipitrem. Tantam habet vim naturalem, vt si coquatur cum fungis venenatis, id quod in eis venenatum est, tollat, fungosque esculentos reddat.

De pituita humida.

NOTIAS appellatur ex eo, quod humorem habet, & spumeum quiddam ex oculis mittit: oculi tument, per nares nihil defluit. Ea, nisi præcaueris, periculum affert, & propemodum est insanabilis. Deprehenditur, cum oculorum angulos videas vtrinque spumæ exiguum habere. Curabis, si pediculariæ, piperis, singulorum grana septem vna diligenter trita cum vino in promptu habeas: deinde exiguas carnis portiunculas melle illitas des accipitri comedendas quinq. aut sex: posthæc eum in sinu tuo teneas, sed commodè, ne lædantur illius remiges pinnæ. Primum linguam ipsius leniter exeras, & videas, si quid tanquam lingula, quod est morbi fundamentum, infra ipsam decumbit; id vngue leniter incidas, donec expurgatus locus sit: deinde vino veteri foueas, & paulatim eluas, & diligenter digitis defrices. tum eiusdē nares auceps ore suo exuggat, pulueremque sumat ex his quæ diximus redactum, eoque illius palatum confricet. singulis curationibus vttere pondere duarum fabarū: in sole illum paulisper locato,

G iij

vsque eo duntaxat, quo ad incalcraftus fit: deinde ipsum à sole remoue, & ligatum tene in vmbra, & tandiu obserua, quoad per nares & os eijcit morbum, exigua frustula carnis, quæ ante pharmaci curationem acceperat, videbis fæculentam pituitam emittere accipitrem ex efficaci pharmaco. Cum animaduertes ipsum expurgatum, neque quicquam amplius emittere, melle illine fauces & palatum, vt ante diximus; vt mitigetur accipiter ex acerbitate pharmaci: tum ei detur columba edenda, aut ouilla caro calida, aut alterius animalis boni succi. Quod si morbi vis adhuc permanet, tum adhibeatur hoc remedium, quod recipit agrestis mali, & hyoscyami æquales portiones commistas cum oleo, quod fumo infectum sit, ex his offæ agglomerentur, eadēque opobalsamo illinantur. Vino prius foueatur os accipitris: deinde detur ipsi offa vna pondere vnius scrupuli. Potes etiam hoc remedio vti, quod continet piperis vnciam, laseris drachmam, costi, folij, singulorum scrupulos quinq. pediculariæ grana vndecim. Contundantur simul omnia, & tenuissimo incerniculo cribrentur. Seruetur eorum

puluis, eoque, cum exiget vsus, palatum
& fauces illius defricentur.

De molli & humida destillatione.

MOLLIS destillationis hæc sunt signa. primum ex naribus aqua defluit, deinde sternutamenta; sputa, muci crassi ex naribus erumpunt, oculi humore redundant & tumescunt. hanc iisdem pharmacis eodem modo quo humidam curabis. Sunt qui laser in aquam conijciant, idque maderi & macerari tandiu sinant, dum aqua dissolutum sit, eoque conspersum pullum columbinum adhuc calentem dent accipitri. Cum accipiter assidue liquorem per os & nares emittit, & palpebræ tumescunt, hic non eget auxilio vnguentorum, quæ ipsum nihil iuuant, sed magis humorem destillationis augent. Vtere duntaxat hoc remedio, quod recipit piperis triti & cribrati puluerē. is naribus inspiratus sanum facit accipitrem. Cum caput atque oculi tument, & stertit, & sibilum edit accipiter, hoc curabitur remedio, quod continet piperis grana quadraginta, costi sextulam, opij scrupulum, folij, pyrethri, euphorbij, singulorum scrupula bina, pedi-

culariæ grana viginti, opobalsami ligulas treis. arida contundatur, liquidis misceantur, opium vino conspergatur, & liquidis adijciatur, eoque vtere, cum erit opus. Humidam & mollem pituitam apertè indicat, defluxio ex oculis & naribus. Primū remedium est perungere palatum semisextula supradicti ynguenti. Quod si permanet morbus, laurini olei guttas binas singulis naribus instilla. Si ne hoc quidem adiuuatur animans, eius capiti ferrum candens sic admoueto, quemadmodum paulo post dicetur. Rutæ puluisculus diligenter tritus, illius naribus inspiretur, calidis carnibus auium vescatur, neque omnino in sole manere permittatur: exigua aqua utatur ad commodius accipienda auxilia. Humida pituita deprehenditur, cum circa oculorum angulos & tempora humor spumeus fertur: cum frequenter sternuit, euellantur plumæ ex eius temporibus, venæque fricatione excitentur, vt ex temporibus emineant, deinde exiguo ferro candenti scite adurantur, & quam mox vino mero conspergantur.

Ad

Ad humida pituita orientia tubera.

SÆPE in naribus accipitrum oriuntur tubera ex humida destillatione. Remedio sunt tres guttæ gari optimi quotidie naribus instillatæ.

Ad inflammationem narium.

NARIVM inflammatio cognoscitur, cum circum oculos & os glutinosus humor exundat. Sanatur hoc medicamento, quod habet agrestis vlini semina concisa & tunsa cum oleo in offas agglomerata, palatoque accipitris infricata: tum eius naribus instillatur succus rosaceus, omphacino oleo temperatus.

Ad destillationem tollendam, quæ per nares mukum reddit.

PIPERIS grana decem & septem mortario contrita vna cum sapone, & stillatitia myrrha tenuiter cribrata, & ea quidem ad proportionem piperis iniecta, & mista: postquam accipiter cibum sumpserit, eius nares illinantur, & ad sanitatem perueniet.

H

Cum ex naribus liquor redditur.

SI ex naribus aqua defertur, raphani seminibus contusis cribratis eius nares illinito. Potes etiam vti aparinae semine contrito, & tenuissime cribrato, eoque scite palatum accipitris defricato, & facile cognosces mucos exhaustos esse.

De thoracis pituita.

EA grauis quidem affectio, nisi statim succurratur. efficitur ex redundantia humoris. Signum huius est, cum grauitè spirat, vt fit ab exercitatione: ad pectus accipitris humor multus exaggeratur, quæ stertere, recinere, obstrepere faciunt accipitrem. Succurrendum hac ratione: eodie victui colūba, potui aqua mulsa danda est, aut rosacea, quas bibat accipiter, donec omnino reficiatur. Calidā curationē nihil iuuare experientia animaduersum est, ac potius adiuuare frigidam, & crūda comedere tribus frustulis additis plantaginis in mediam carnem immixtis.

Aliud remedium.

ASSIDVO strepitu sibilum elidit, stertit, linguam exerit: hac medicina sanus.

fiet, quæ recipit butyrum cum rosa contusum, & exiguum folij Indici contusi & cribrati. hæc omnia simul subacta in pellem foricis coniice : deinde scite accipitri pellem ita præparatam da deuorandam . da etiam columbam, vt ante dictum est, & in vtrasque nares laurinum oleum instilla, fac sub dio maneat & restituetur.

*Auxilium aduersus pectoris &
thoracis pituitam.*

SANDARACHÆ vnciam, butyri, medullæ ceruinæ singulos sextantes, duorum ouorum albuminis; olei laurini, mellis quam optimi, singulorum semuncia, misceantur vna, & in globulos paruulos reducta accipitri deuoranda præbeantur.

De occulta pituita.

HAC laborat accipiter, cum diu in fumo versatur. Hanc ipsam cognosces, cum eius palpebræ liuidæ sunt. ex naribus autem destillat lippitudo spumea, vehementerq. stertit : depellitur hoc remedio. Hyoscyami seminis, piperis scrupuli singuli, laseris scrupuli bini, simul terantur, melli acapno, misceantur, illisque illina-

H ij

tur palatum, victui calida dentur. Alij hanc pituitam tollunt hoc medicamento, quod componitur ex costi, piperis longi, hyoscyami seminis pari portione, laseris, piperis, scrupulis singulis, omnibus simul contusis & cribratis, melle conspersis, eius palatum illinunt. A nonnullis melle puro palatum & fauces inspirantur, aut infri- cantur allio multo & bene purgato, tum lati cumini & pediculariæ paria pondera diligenter contrita butyro excipiuntur, eoque caro illita edenda accipitri præbe- tur. Itemque cum accipiter incidit in thoracis pituitam, ostendit ex eo, quod circum nares inflammationes exoriuntur eiusmodi: pituita afficitur accipiter aut nimium madefactus, aut in multo fumo versatus. hoc remedio sanabis. Sume as- ninum allium, pilo tunde, linteo tenui succum exprime in illius nares. Aliqui vrticæ grana septem aut nouem trita cum tribus carnis partibus dant. Sunt qui hirci sanguinem media ex cæde aut non multo post effusum sanguinem poculo aut altero vase exceptum sinunt concrefcere, postea- que dant accipitri comedendum.

De morbis oris.

OR I innascitur morbus hermius nuncupatus, iuxta labrum, sinuosus est & fistulosus, in quem influit humor, non perficitur, sed per partes inflatur, in vlceris foramina influentibus indomitis appellatis humoribus. Os igitur accipitris aperiendum, atque inprimis fistulæ squamma pinna purgari conuenit; deinde pinna melle imbuta illini oportet, vt omnis sanies expurgetur. In os fistulæ, non autem intra foramen ipsius calcithis contrita injicienda est; vt id quod est putrefactum, exhauriat. exest enim omnia vlceris tubercula.

De vlceribus manantibus, quas græci ἀφθαῖς vocant, tum de paulo durioribus vlceribus subalbidis, quas græci ὑσπάργες vocant.

COGNOSCITVR accipiter huiuscemodi vlceribus laborare, cum eius palatum totum exalbuit, & quasi milij grana parua dispersa in ore videntur. Huic medicabere ad hanc rationem. tuum digitum indicem inuolues linteo, eoque melle rosato asperfo auis palatum & linguam fricabis.

H iij

si facultas mellis rosati non sit, vino mulso
vtere. calida victui præbe: vel foueto os ac-
cipitris vino austero adiecto melle rosato:
aut ipsa rosa sola: aut rosaceo oleo, quod
confectum sit ex omphacio: vel ompha-
cinum cum mulso conteratur, eoque illi-
natur eius palatum & lingua: vel palatum
& lingua primum aceto & melle vsque eo
perfricentur, dum expurgata sint, deinde
melle rosato crebro illinantur. Possunt
etiam huiusmodi vlcera hoc modo curari.
Ricini semina conterantur, ex aqua co-
quantur, & percolentur eorum decocto;
admisceatur tantundem mellis, ac rursus
coquantur, donec ad mellis crassitudinem
peruenerint, deinde hac compositione ac-
cipitris os illinatur totum. Quod si in ca-
pite auis aphthas, sic nuncupata vlcera, ha-
beat, cognosces, si ex manu violenter de-
uolat, & cum ad manum reuersus est, si
videbis eum cum violentia respirare, scito
esse in eius iecinore vlcus insanabile. sin in
solo capite hic affectus versatur, primum
illinito opobalsamo, deinde altero die vn-
guento habente opobalsamum: altero
quoque die allinatur melle rosato adiecto
malicorio & euphorbio. Quod si vlcera

inflammationibus flagrant, oui albus liquor cum eiusdem vitello commisceatur, eoque illinatur.

Ad pustulas accipitrīs.

SI in ore, aut alia corporis parte pustulæ sint, trade alteri accipitrem scite tenendum, tu vero acicula pustulas aperito, easque finito euaporari, deinde melle rosato illinito.

Ad recinentem & stertentem accipitrem.

SI stertit, sibilum elidit, angitur, & coactus comedit; scito in eius faucibus pituitam esse. Remedio est ferri rametum tenue cum carne calida datum. aut zinziberis, sulphuris puri, ignem nondum experti par modus oleo rosaceo temperatus cum carne victui datus. Item solum rosaceum ex carne datum discutit pituitas ad thoracem adhærescentes. Sunt qui zinziberis partem vnā tritam, butyri partem, alteram rosacei sufficientes partes simul cum carnibus accipitri dent comedendas.

*Quomodo morbi pulmonis cognoscantur,
gignentur, curentur.*

SI vel in quiete, vel in motu accipiter difficulter spirat, ut cum sono & anhelatione procul audiatur; scito redundante calore materiae incumbentis in partem affectam pulmones inflammatos esse. Id accidit, cum imperitia gestantis proiectus est ex manu. nam ab aere susceptus calor, & imperitia gestantis auctus, pulmones distrahit. Ad salutem perducetur hoc medicamine, quod habet lenticulam crudam, tunfam, melle subactam, conspersam exigua scobe ferri, cum carne edendam accipitri praebitam. Accipitres pulmonarios scito esse insanabiles, praeterquam cum aegrotare incipiunt. Sanauimus hos saepe, potui dantes frigidam ad satietatem. aut rosatum mel refrigeratum. Accipiter eum grauius & crebro spirat, aquamque valde expetit, tum pulmonibus male affectis esse solet. Sanatur, si primum melle puro nondum temperato eius palatum illinas; deinde oui vitellum cum vino comistum & tritum accipitri infundas.

Ad an-

Ad angustias pectoris.

CVM angustia laborat in cibo capiēdo, & violenter transglutit, difficultatem cibi transmittendi affert gutturis inflammatio. Sanabis, si partem vnam ramenti ferri, & carnis calidæ alteram partem, ouique vitellum vbi miscueris, accipitri dederis.

Ad anginam.

OLEI, vini, mellis æqualis mensura cum carne detur edenda.

Ad obsessas fauces.

LASER in vino teratur, hisque perfusa caro accipitri detur. Solet sæpe accipitribus ex nimia edacitate, vel ex noxio humore intus infra pectus, & cor, & maxillas quiddam humoris plenum nasci, simile pustulis aut strumis; cui nisi citò succurratur, consumit auem, nec ita multo post cognosces affectum, si vides ipsum frequenter expetere aquā. cum enim aquam aspicit, aut puteum, aut stagnum, ardentem illuc cupit ire, & crebro euolare contendit, inflammato humore exardescens.

Hunc ita sanum facies. Ouillam carnem frigidam, melle sparsam vno die tantum cibatu dato: altero die Hispanicum oleum cum carne victui præbeto. Si nihil horum iuuat, suillas fetas asperas minutim concisas, cum carnibus mistas accipitri edendas dato. delapsa enim subtilia fetarum fragmenta, atque incidentia in pustulas, exulcerant ipsas, & disrumpunt. itaque effuso humore, animans liberatur. Hoc vbi feceris postridie, ad eius curationem melle vtere, & prorsus ipsum morbo liberaueris.

Remedium aduersus sitim.

ACCIPITER crebrò bibens, & seipsum sæpe proiciens ex manu gestantis cum aquam videt, ostendit circa guttur, aut ingluuiem, aut axillas, strumas intus esse, quæ ipsi sitim præbent: perclitatur, nisi promptum remedium affertur. Sanus efficitur, si ipsi carnes nunc melle, nunc oleo rosaceo illitas dederis, eique aquam quærenti crocum cum vino amineo in puluerem resolutum præbueris. Aliqui ita medentur: primum ipsi viuum columbam interficiendâ præbent, quam cum comedere incipit, tum illius sanguine & carne

perfricant folia allij & bliti diligenter in mortario ligneo contusa pilo ligneo, eaq. ipsi præbent edenda.

Remedium contra abscessus.

SI abscessus habeat accipiter, celeriter subsilit. Abscessuum duo sunt genera, alterum lapidosum, alterum sanguineum. Ita sanabis. Adiantum ad tertias coquito, percolato, eique adijcito exiguum calcis viuæ, & mellis, quod satis est, vna subigito, in pastillum conformato, quo frequenter dando, absterges omnes abscessuū sordes. tum ex hac compositione toto die vnà cum portionibus carnis eius cibatuī dabis primum duas partes, post exiguam diem duas aut tres æquales: in summa capiat quinque aut sex. Ne finito illo die, quo illas comederit, accipitrē aliud quicquam edere: nam ex his cognosces, abscessus sanguineum ne, an lapidosum quidpiā habeat.

Quibus signis cognoscatur interior accipitris agritudo, unde oriatur, & quo modo curari debeat.

SI aut manui, aut perticæ insistens accipiter multum quiescit, & discedens

I ij

tarde reuertitur, & parum admodum edit: si moestus est, & sterco nigrum crassumq. emittit, præsertim cum carnem recentem ac mundam sumpsit: scito hæc esse signa ægritudinis generatæ ex crassis humoribus nondum concoctis in ventriculo. tum ex carnibus foetidis herbisque quas humi sæpe sedens carpit & comedit. Ita curato. Sume portulacam paulum contusam, deinde cum butyro commistam præbeto accipitri edendam cum carne ouilla calida, aut rutæ in puluerem redactæ ex veteri vino diligenter quotidie per aliquot dies dato tres ligulas, & ad sanitatem perduces.

Ad occultum morbum accipitris.

ACCIPITRIS demonstratur occultus, morbus, cum in venatione comedere non vult; tum scito eum ex aliquo intestino laborare. Detur ei caro melle & butyro conspersa, & curabitur. Optime fiet, si eius cibatus calidus detur pullus columbinus: nam omnium remediorum fere optimum est, calida esca.

Ad molestias & anxietates tollendas.

SANDARACHÆ tertiam, butyri recentis partem vnam misceto, & cum carni-

bus recentibus edendam dato. Cum merore & angore affectum esse cognosces, cum eius aspectus horridus est & tristis, remedium est columba in cibum data, quæ pridie poscam biberit.

*Ad morbos latentes, & plagas
intestinas.*

STYRACIS optimi sesquiscrupulum, recentis butyri, medullæ ceruinæ uncias singulas, mellis boni, & olei Hispanici sufficientes partes, vna misceto, igne lento calefacito, vsque dum bene commiscueris: vbi refrigeraueris, dato comedere vel carnibus immistas, vel in murinam pellem cōiectas, & si quo intestino affectu laborat, sanabitur. Est etiā remedio vel ouillum cerebrum ipsi datū cum reo Pontico contuso & cribrato, vel colūba, quæ sapam biberit: postridie si accipitris victui viua detur. Aliqui in vas concauum induunt, mellis & olei Hispanici ligulas singulas, & oui albū: quæ vbi subegerunt, adijciunt triti salis Cappadocis & spumę nitri duos scrupulos, hisque exiguas carnis particulas sparsas obijciunt accipitri.

I iij

Ad tabescentem.

COLVMBÆ acetum potui detur, eius os ligetur, ne reijciat acetum: appensa habeatur, vsque dum ipsius caro dissoluta fuerit: deinde accipitri præbeatur.

Aduersus omnem morbum accipitris.

SINAPIS & coaguli lactis filiquam cum carnibus dato accipitri, isque in multas horas iuxta aquas maneat, finito: vngito eius nares, vt per nares attrahat vim medicinæ.

Quomodo pinguem accipitrem, & venandi negligentem extenuari, & cupidum aucupandi reddere conueniat.

IS qui nimio cibo & delitiis supra modum pinguescit, ob idque aucupari negligit, ita extenuandus, & ad venandi studium restituendus est. Testudo aquatilis illius cibarij semel die aut bis danda, vsque dum eius carnes luxuriantes ad mediocritatem redierint. Cibi etiam inopia, quæ plena sunt, exinaniri ipsa medicinæ ars præcipit. Sunt, qui dent pulegij & allij æquales partes vna contusas cum carne bubula, itaque cito reddunt graciles.

Ad extenuatum ex obscura causa.

SVILLAM carnem cum oleo communi des, citoque pinguis reddetur, vel etiam restituetur ad pristinam pinguitudinem, si si eius potui symphyti decoctum, cibatus verò suillam carnem cum butyro & melle dederis.

Ad æstus accipitris.

ACCIPITRIBVS per æstatem venantibus, solis ardore æstuantibus, bile flagrantibus, oui albus liquor ex rosaceo dandus, ducendus ad aquam, in loco auris exposito collocandus.

Aduersus bilem.

RASILIS æruginis nondum coctæ, olei Hispanici, vini veteris parem mensuram in vas indito, & simul, vbi miscueris, carnibus illitam dato.

Ad refrigeratum.

MULTI accipitrem ad thermas adducunt, & calefaciunt, & nihil adiuuerunt; potius etiam læserunt. At tu ipsum stragula veste tectum, repone in commodo

loco; eique vt caleſcat butyrum, cum vrticæ ſemine præbeto, & refeceris.

Remedium aduerſus bilem.

INEVNT E autumno & principio cum captus eſt, aut diu immoratur perticæ, aut ſolis ardore incenſus, aut præliatus bili laborat. cuius ſigna ſunt: totus triſtis eſt, oculi ſicci & compreſſi videntur, multo aquæ deſiderio tenetur, & ipſam multam bibit, tremit totus, diſperſas atque inæquales habet plumas, eaſque interdum explicat, interdum etiam contrahit, pedes nigros, & ab vnguibus uſque ad genua frigidos habet. Hoc remedio curabis. Aquam roſaceam infundes, cibum præbebis ex roſaceo & omphacino oleo cū caprina carne: eum in terra frigida ſedere ſines totum diem: nocte ſub dio habebis, itaque ſanabitur. Cibum calidum omnino ne dederis. ſed neque, uſque dum perfectè curatus ſit, ipſum geſtaueris. Bibat veſpere aquam, vt bilis calor temperetur frigore potionis.

Defatigato remedium.

EX aucupio & longo volatu fatigatum, cibusque ſaſtidio affectum, reſtitues in priſtinum

pristinū cibi appetitum, si suillā carnem aceto acerrimo perfusam in treis partes diuisam dederis, aut murem largiter edendum præbueris: recreabitur accipiter, & ipse restituetur appetitus.

Ad inflationem.

INFLATUR sæpe accipiter, cum aut ab altero accipitre vulneratur, aut in spinosum locum ingressus spinis sauciatur. Ita curabitur. Eius corpus totum aqua egelida perfundatur, pellis inflata acicula ita leuiter compungatur, ne caro attingatur, & pernicioso transmissio humore tumor remittetur. Quod si inflatio permanet, theriacam liquidam magnitudine fabæ vino veteri resolue, perfunde accipitrem, & sanus fiet. Si vel inguen, vel axillæ ab ictu tumeant; aqua rosacea & cera igne lento liquentur. adjiciatur symphytum minutatim confectum: simul omnia subigantur, plagæ imponantur. Sed si gula intumescit, acicula referetur, vinoque oleo misto calido madefiat, & bene habebit. Ita se affectum ostendit, cum ei subitæ vertigines oboriuntur, vt consistere nequeat,

K

eidem exhibenda est par portio glycyrrhizæ & maluæ.

Stomacho male affecto remedium.

SI stomachus malè affectus sit ex noxio humore, rosaceum vetus cum carne accipitris victui exhibeantur. Ita affectum cognosces, cum toto die videbis eum oscitantem. Cui etiam remedium erit laser Cyrenaicum magnitudine grani piperis cum carne datum.

Stomachus quando non est cibi tenax & debilitatus, fastidit cibum, unde cognoscatur, quomodo curetur.

SEPE nimio labore defatigatus, aut male gestatus, aut contra auem fortiter præliatus, aut offensus in aliqua corporis parte debiliori, aut vinculo inuerso allisus ad perticam, dissoluit stomachum, in cruditatemque incidit. Cognoscitur affectus primum, cum pro sua consuetudine non edit, aut cibum omnino non capit, aut lente capit, aut etiam lentius volat, aut sedet, aut emissus ad exiguam venationem omnino volare nequit, aut cum ante pedes

aucupis cibum semicrudum reijcit. Manifestum remediū est, si oui album liquorem accurate à vitello separatum in mortarium simul cum melle vsque ad dimidiam ligulam imponas: olei Hispanici cochlear vnum, vini Aminei tantundem, piperis grana tria seorsum conteras, donec corpus vnum sit, eoque conspersam carnem accipitri adhibeas. Quod si sumere recuset, illum contineto ad sinum tuum, & carnem dissectam in exiguas particulas similiter conspersas ipsi dato pondere vnciae. Si vides ex stercore illum, vt natura exigit, concoxisse, adde cibo prædictum medicamentum. quo semel dato, si ipsum curaueris, bene est: sin minus, similem medicinam triduo adhibebis. & sine dubitatione illum liberabis. Itemque raphani seminibus in puluerem redactis, cum vino absinthite nondum cocto commistis inspersas carnes accipitri præbe. Si nolit edere, ipsi ad sinum tuum compresso, cibum dabis, & sanabis. Ovis recenter iugulatae caput calidum ipsi præbeto comedere, & ad sanitatem perduces.

K ij

*Quomodo cognoscatur cruditas, & quibus
remediis curetur.*

CRUDITATEM auceps facile cognoscit
ex reliquijs residentibus etiamnum
postero die in ingluvie. Id vsuuenit pro-
pter vel stomachi debilitatem, vel susce-
ptum laborem, vel immoderatam carnis
sibi datæ multitudinem, vel quod non se
exercuerit, aut quia male gestatus, aut im-
perite collectus fuerit. Hanc discuties hoc
remedio. staten quercinam aqua dilutam,
& percolatā iubeto aucupem quantam ore
capere potest sorbere, & infundere fauci-
bus accipitris retenti per te, vt ante dictum
est, laneamque fasciam calidam ingluviei
ad coquendam cruditatem impone, &
paulo post quam concoxerit, tenuem ci-
bum ipsi dato. Vtitor oui remedio ante
descripto. sed commodius feceris, si cum
carne remedium calidum adhibueris. Ve-
rum si nulla signa superiora apparuerint,
& tamen cibum respuit, nihilo minus
vtere prædicto remedio, alijsque auxilijs
ad reficiendas eius vires accommodatis.

*Ad eum qui concoquit quidem, sed
carnem reijcit.*

EI vinum vetus detur cum carne, & recuperabit appetitum: deinde postridie quinque grana geponomi trita eidem obciantur cum particula carnis.

Ad eum, qui non concoquit.

SI non concoquit, & cibum euomit, ita curabis. costi & folij drachmæ singulæ. laseris semidrachma, melli quam optimo permisceantur, & dentur accipitri, atque aliquanto post ei cibus præbeatur columba. Alij hoc remedio vtuntur. oui recentis vitelli, mellis, olei sufficientes partes permistas & subactas ipsi præbent edendas cum carne. Quidam etiam vinum admiscunt, vt efficacius remedium sit. Sunt qui dent tribus particulis carnis reū Ponticum additum. Nonnulli folia spicæ nardi & geponomi æquo pondere trita vino Amineo conspersa infundunt, aut geponomum leuigatum, carni immistum accipitri esurienti apponunt, ne odorem sentiat.

K iij

Ad nauseantem.

LASER & suillam carnem aqua conspergito, eius cibatus tesselatim dato, & quamdiu cibum fastidit, tamdiu simili aqua carnem inspergito.

Ad eum qui euomit cibum.

EVOMVISSE cibum cognoscitur accipiter ex eo quod tristis est. Curatur ita. Folij partem vnam, & costi tantundem, piperis grana duo, in vnum tunsa, & cum melle subacta edenda præbeto.

Ad cruditatem & nauseam, alia remedia.

SI cibi permanent in stomacho crudi, eosque non euomuerit, vsque ad decimam diei horam nullus cibus est ei dandus, sed tantum aqua tepens cum oleo & sale in illius os infundenda est, aut aqua marina tepesfacta, & ita post horam aluum deijciet, & adiuuabitur: deinde eidem passeruli duo, troglodytæ appellati viui obiiciendi. Sed si ante cibum euomuerit, nihil dandum, nisi sola tepens aqua mista cum oleo: postero die gallinacei pulli vino potati, cibatus, & potui sanguis dandus.

Ac si comedere non valeat, solum sanguinem bibat. Quod si nihil horum profuit, murem aut vespertilionem ei dari conueniet, & reficietur.

Adhuc de vomitu.

BUTYRVM mel, spuma nitri, nigræ columbæ fimus, lumbrici, qui ad filum tandiu pependerit, dum sint arefacti, lotium humanum, vini paulum. omnia misceantur, hisque caro conspersa detur accipitri. Sunt qui vespertiones quinque interficiant, ipsorumq. sanguinem vitreo vase exceptum arefcere sinant, & minute tritum seorsum seruent, vsque dum vsus necessitas requireret: tumque tres alias vespertiones vino veteri odorato madefactas, & prædicto puluere conspersas dent accipitri comedendas.

Ad male affectum iecur.

EX iecinore laborans accipiter, aut à canibus laceratus, cognoscitur ex eo, quod tristis videtur, & pedes liuidos habet. Remedio est eruum læuigatum, subactum cum melle, in parui pastilli formam redactum cibatus datum, vel axungia

recenter occisi fasiani, vel menta tunsa cum carne accipitri obiecta.

De tineis siue lumbricis.

His signis cognosces, an tineas habeat accipiter. insistens perticæ, cum volare cupit, alas suas impeditas habet, & tanquam si nervos distortos haberet, tremit, & pedum modo hunc, modo illum porrigit, siue in pertica maneat, seu manu aucupis gestetur, & pinnas suas vellicat, nunc eas quæ sunt in pectore, nunc illas, quæ sunt in femoribus: in summa neque in manu aucupis, neque in pertica insistit. Ita curabis. Carpobalsami grana tria, ceruinam medullam, vrticæ pauca semina, & nigellæ tantundem. vnà simul omnia læuigata contundito, cum helxine prius arefacta & mista da accipitri cum carne perdicis: aut si huius non sit facultas, cum carne gallinæ vernaculæ, & ita vel per os, vel per sedem tineas educes. Accipiter tineis afflictus, frequēti volatu vtitur. Ipsum refeceris, si cum pastillo piper ipsi dederis edendum. Idem præstabit cerui medulla, & geponomum in puluere redacta cum carne data. Nec minus efficax est sesami & papaueris

papaueris æquum pondus in puluerem re-
ductū, si his insperferis staeten quercinam,
& carni miscueris, & dederis accipitri ede-
re. Aut si aloë pura & munda læuigata ani-
mantem perfuderis ex posca. Sunt qui allij
succum expressum cum omphacino oleo
pari mensura mistum infundant.

Remedium ad intestinum.

EX intestino laborare se ostendit acci-
piter, cum pedibus sæpe stringit ma-
num gestantis, & pedibus cædit perticam,
cui insistit. Quidam censent sandaracham
cum carne calida & butyro dandam. Alij
verò, si omnia viscera simul cum intestinis
doleant, vini Aminei, & rutæ tritæ, sin-
gulorum ligulam dandam existimant.

*Quomodo calculosi cognoscantur, & qua
ex causa calculi oriantur.*

GENERARI lapis in visceribus solet, cum
accipiter carnibus vescitur pinguibus,
aut male olentibus, aut multis expletur.
Ardeolarum caro calclos gignit. Laborare
calculis primum cognoscitur, cum diffi-
culter ventrem deijcit, deinde deprehen-
ditur ex stercore eiecto, quod emissum

L

non adhæret pavimento, sed integrum iacet, neque virgis similem extensionem habet, ut sanorum habere solet. Id accidit, quoniam vi eiectum est propter lapidem impedientem exitum excrementorum liquidorum. Sed tamen à solo stercore, quod sepe variare solet, cognosci hoc vitium non potest. Cognosces alio modo. nam cum vel aucupis manui, aut perticæ insistens frequenter agitur, scito ipsum calculis vexatum hoc facere. Ita curabis. Rapum de terra lectum excavato: salem nondum tritum, quantum duobus digitis capere potes, in illud excavatum indito, idque deinde in ollam nouam imposito, & postquam succensis ignibus sal in rapum inditus liquatus fuerit, adijcito suillam carnem recentem, cibatus præbeto, ac paulo post ipsum ad aquam alligato; illicque totum fere diem maneat, finito; aquaque se oblectantem ob falsos sumptos cibos permitto bibere quantum potest: ita enim lapidem minutatim eijciet. Potes etiam hoc vti remedio. Nigellæ semen tritum cum melle & oleo ter die dabis, postridie momentum salis in carnem recentem abdito, carnem edendam præbeto: tertio die

parūum pullum columbinum, nondum multis plumis vestitum dato concisum cum ossibus comedendum. Potest etiam alia ratione sanari. Cum in manu insistentem vides aluum deijcere conantem, neq. tamen valentem, dextræ manus medicos duos digitos sedis annulo subijcito, comprimito lapidem, qui est prope annulum, deinde expresso lapide & exempto, locum vnde exemptus sit foueto oleo rosaceo. Hircini sanguinis glaciati vncia lapidē resoluit. Quod si plusquā vncia detur, ipsum lædit. Murina etiam caro esui data, & si lentius quam hircinus sanguis, tamen lapillos frangit. Nonnulli etiam dixerunt butyrum prodesse. Alij tradunt accipitres calculis laborare solere ex eo quod comederunt carnes sordidas & dilaniatas in terra. Quamobrem nonnulli illas suspensas ligant ad caueam, ne puluere sordidas edant. Solent etiam in hunc morbum incidere ex eo, quod eis in cauea aquæ satis non subministratum fuerit. Deprehenditur hoc morbo affligi, cum difficulter excrementa excernit, & ea quidem dura, & dispersa. Ipsum etiam videas cōniuentem, & grauato capite dormitantem, & cum

L ij

excrementa reddit, anulum vellentem & stringentem. Ita curabis. Rosacei ex oleo omphacino confecti duas ligulas, & oui album liquorem in vas indito, contundito vsque dum vnum corpus fiant, per os accipitris infundito. Præterea ab alijs traditum est, illum comedere non posse, ex eo quod sedem lapis obsidet, & clausam tenet. hoc remedium adhibent. Auri paulum, aut scissum arsenicum bene contritū, ex melle dant accipitri; tum testudinem fluuiatilem escam apponunt.

Aliud optimum remedium.

Coccum gnidium, galbanum, cochlea, sapa, butyrum, instar granulorum trium optime lapidem frangunt. Accipitri calculis laboranti oculi intumescunt, & nebulae offunduntur, nares inflantur. Oculi fouendi betonica & pluuiatili aqua. Iam ad aluum deijciendam ei cibus dandus catulus subrumus, adhuc cæcus, per tres aut quatuor dies, postea aloë elota magnitudine vnius siliquæ præbenda. Quod si permanet lapillus, & non frangitur, vitis sarmento adurito partem capitis subtermediam inter duos oculos, vsque dum videas palpebras oculorum hærentes, deinde

paruum digitum melle imbutum subijcito in animantis anulum, scite dissoluens lapidem, & curabitur.

Ad lumbaginem.

CVI lumbi dolent ex mala gestatione, illum suspensum teneto pulchre, supra vinum in ollam inditum & inferuefactum, & vt vini vapor in illius femora & lumbos exhaletur, ollam vsque agitato, donec refrixerit, deinde vinum spongia exprimito in partes auis superiores, eidemque molle fenum substernito.

*Ad lumbaginem & pinnarum
relaxationem.*

ALTHEAM ex aqua coquito, decoctam aquam tantisper deferuescere finito, dum tantummodo tepescat, eaque lumbos foueto; postea ad pauimentum ligato, accipitri cubile substernito molli feno; vel ipsum ad balneas ductum teneto supra caldam: sed ita, ne aqua respergatur: aqua duntaxat agitetur, vt à vapore accipiter incalescat. interim danda opera, ne decidat ex manu, & periclitetur. Ex balneo eductus paulisper sedeat facito, & tegito. post treis dies per inferna sanguinem deijciet.

L iij

Aliud remedium.

Symphyti tres partes ex carne dentur: quæ si nihil profuerint, elaphoboscon & symphyton in vnum misceto: dato tres partes, & ad sanitatem perduces.

Ad scabiem.

SCABIEI prurigo accipitrem cogit contra se, tanquam contra hostem vnguibus & rostro uti: sed tu locum scabiosum exprimito, donec sanguis eliciatur; deinde aciniti succo per triduum illinito; tum aceto quam acerrimo eluito, & thus masculum aceto conspersum terito, eoque scabiosas partes linito, accipitremque tantisper teneto, dum partes quas leueris, desiccatae fuerint. Vel saponis, spumæ nitri æquas partes acerrimo aceto misceto, hisque accipitrem linito, modo prius in balneo ipsum calefeceris, & postridie calda potabili eluito, & quam mox sanabitur. Aut argentum viuum cum saliuaterito, eoque accipitrem vngito. aut bitumen ex vetere vino & oleo ad secundas decoquito, eoque calido animantem inungito.

Ad lichenas.

NITRVM Alexandrinum quam minutissime terito, idque in oleum acer-

rimum misceto : locum lichenibus infectum linito.

Aduersus pediculos remedia.

PEDICULI nascuntur à noxio humore carniū & ex cruditate, cum auceps inconsiderate accipitri crudo alium cibum apponit, antequam alterum cibum concoxerit. id quod cognoscitur. nam pediculi circū oculos cursant & exundant in ipsum gestantem. Remedium est sandaracha, si butyro, aut carne, aut oleo imbuta ipsi præbeatur edenda. aut saponē in tepenti aqua dissoluito, eoque accipitrem linito cœlo sereno, & sanum facies, ipsumque tunica inuolutum in solem calidum exponito. Si pediculos procreauerit acciper, non valde ex eo læditur, potius alitur, & ad venationem impellitur. Pediculos autem concipit, cum manet prope gallinaria atq, auitaria. fumo numquam appropinquet. nam & læditur, & pediculos, & pituitam, & destillationem contrahit, & pinnae torrefiunt. Se pediculis laborare ostendit, cum pinnas vellens, frequenter pediculos inquirat. Remedium afferes, si lupinorum decocto ipsum laueris, sed ita ut ca-

ueas, ne capiti admou eas feruentem decoctionem: lotumque in sole per horam ponito, & illinc ubi ipsum tolles, dulci aqua lauato, ne pellis vastetur. tum vino austero pinnæ inspirentur: vel sarmenti, aut fici, aut oliuæ cinerem quam minutissime per cribrum cernas, accipitremque illinas, eundemque linteo tegas, & pediculi in linteum decident.

Ad horrorem.

HORRORE percellitur tum ex pediculis, tum aliis ex causis. Ei subuenit nefrendis caro. Auium caro cum sit calida, permultum ipsum exsiccat, & vna cum macie pediculos procreat. Facit idem ouilla caro: at cornicinæ & coruinæ carnes omnino dandæ nō sunt. nam & falsæ sunt, & valde perniciosæ accipitri pediculis laboranti.

Item ad horrorem.

CUM horret accipiter, tum corpore concidit, tristique & ægroto est aspectu. Correptus hoc affectu excrementa reddit corrupta, male olentia: nisi morbo occursum sit, consumitur auis. Hoc remedio subuenitur,

subuenitur, quod recipit symphyti surculos cum radicibus, & reū Ponticum, simul misceantur ex aqua, ad tertias decoquantur, in quartam partem decoctionis reum Ponticum addatur: accipiter perfundatur, vsque dum persanatus sit; post infusionem ei cibus detur columba.

Ad defluxionem pinnarum.

VTILISSIMA res est accipitri pinnarum ornatus, & ad illius virtutis officium præstandum aptissima. Si pinnæ ipsius defluant, & ipse spolietur naturali suo ornamento: sumatur tedæ pinguis, & rubi radicem, & platani, singulorum manipulus vnus: in ollam iniiciatur, ad tertias decoquatur ex acerrimo aceto, eaque decoctione conspergatur accipiter. & pinnæ fluere desinent.

Quomodo & corrovantur pinnae accipitrum & curentur.

EXEDVNTVR sæpe pinnæ noxio quodam humore. Ita curari conuenit. Nitrum Gallicū, & cimices, qui nondum ex lecto deciderint, conteras in acerrimo aceto: emplastrum facias, aperias pinnae,

M

vbi videbuntur corrosæ, linito, & sanabis.

Si pinne inflationibus turgeant.

INFLATIONES rescindas, & pinnas plenas perfores, & vino veteri locum eluas, & vitis sarmenta combusta cum bubulo felle in puluerem redigas, eum infundas in plenas pinnas.

Ad eum qui suas pinnas rodit.

SI accipiter suas corrodit pinnas, & cum pediculos non habeat, tamen pediculos inquirit. Scrutare coliculos pinnarum caudæ & plumas. inuenies quiddam nigrum intra radices pinnarum, id acu compungito, inspirato vinum vetus, mali punici cortice trito vngito.

Ad refractas pinnas.

QVI à natura rectas non habet pinnas, sed refractas, ita curabitur. Aqua potabili calida frequenter remiges pinnas fouebis.

Decidentium pinnarum remedium.

LAVRI vel nucis oleo foramina, vnde pinnae decidunt, vngito, aut ex tuo

ore in loca, vnde exciderunt, inflato caprinum lac.

Ad defluxionem pinnarum.

PVLEGII, sandarachæ scrupuli tres, croci scrupulus; ex aceti sufficientibus partibus simul coquantur, refrigerentur, deinde spongia oculi illinantur bis in die. Quod si remiges pinnæ decidunt, sandarachæ & thuris tantundem: conterantur, subigantur, inungantur pinnæ.

Ad fluxionibus laborantem, & ob fluxiones pinnae amittentem.

SI defluxionibus alarum flexus, qui est tanquam cubitus, laborat, amittit remiges pinnae. Ita curabis. Scrutator venulas adiacentes alis, ex ipsis mittito sanguinem, & postquam sanguinis paululum defluerit, aceto frigido alas foueto, ut locus obturetur. itaque fiet, ut postea neque accipiter fluxionibus laboret, neque fluant pinnæ.

Ad fractas pinnae remedium.

CUM accipiter pugnat cum præda, sæpe accidit, ut pinnae frangat, nimirum ad

M ij

terram detractus, interea dum prædam retinere conatur: aliquando ita alliditur ad perticam dum euolare contendit. solet omni naturali prudentia tegere caput, quod & obnoxiū habet letalibus ictibus, ideoque aluum, latera, lumbos percussioni exponit. Id quod si acciderit, hoc remedio ei succurres, quo minus impediatur ad continuandam aucupationem. Habeto accipitris mortui pinnam, & cum aliqua frangetur, reponito ex mortuis, dextram quidem dextræ, sinistram sinistræ parti, caudam caudæ accommodans. nimirum fractam pinnam non valde prope carnem scindito ad inserendam loco illius alteram, quam de mortuo seruatam habes numerose temperatam, lino nigro liges vtramque inter se commissam.

Ad fractas pinnas remedium.

VLM I corticem & maluæ agrestis radicem ex vino veteri coquas, decocto pinnas foueas, & sanaueris. seu myrrham in pila tundito, & simul cum oui vitello stuppæ illinito, etiam cum folijs super imposito, scite ligato, auem obseruato, & sanabis.

*Quomodo inferenda sint pinnae remiges
nuncupatae.*

EX pinnis quæ volatui maxime auxiliantur, sunt remiges; propterea nuncupatae, quod tanquam remi aerium pelagus secant. Quod si forte earum aliqua fracta fuerit, eius insitionem ars machinata est, ab agricolis hanc forte mutuata, qui surculum alienum suo trunco inserunt. Remigem igitur pinnam, quam insiturus es, scinde ex vna parte, ut possit includi in alteram, eaque remollescat, finito. deinde scinde accipitris fractam pinnam, & ubi exacte dimensus fueris, & exæquaueris aliis pinnis remigibus, ita ut ne maior sit, neque minor, mediam perforato tenui subula, & ita inserito accipitris mortui pinnam in foramen fractæ viuæ, filo utrinque ligato, & postea non impiedietur, quominus volare queat.

Ad lacerationem accipitris.

NULLUM auium genus inermē natura produxit, sed & unguis robore, & rostri impetu ad venandum & ad se defendendum armavit. Si igitur aliqua vel magni-

M iij

tudine vel robore præstans accipitrem percusserit, & voluptatem tibi in molestiam conuerterit, suillam axungiam cum sarmentorum cinere subactam in plagam prius purgatam imponito, deinde acicula tenui scite consuuto; perducetur ad sanitatem. Alij brassicæ caulem comburunt, & similiter chartam, ex hisque cinerem collectum cum auium adipe subactum in plagam iniiciunt. Quod si à grue percussus sit, aut in pectore, aut in carnosis partibus, symphyto prius oblinito affectum locum, eumq. consuuto triangulis aciculis laneum filum ducentibus exterius suturam symphyto inspergito. si filum disrumpatur, & consui non posset, hoc faciliori utitor auxilio, quod continet chartam scriptam, siue non scriptam diligenter combustam: eius cinerem cum oleo misce-to, locumque ubi plaga est, vngito. Quod si sanguis ex plaga defluit, chalcitide prius plagam conspergito, & adiuuabitur. Quod si percussus sit in osseis aut nervosis locis, sumito thus masculum, eoque contrito inspergito, aut cephalicon appellatum, quo ad curandos homines utuntur, in locum affectum imponito, & cito sanabis.

cephalici compositio hæc recipit. Dulcis olei trientem, bituminis, ceræ, picis aridæ, singulorum selibram, spumæ, argenti scrupulos binos: cerusæ, scrupulos quatuor & semis: thuris, aloë, myrihæ, singulorum sextulam: opij, mandragoræ pomorum succi, singulas sextulas: aluminis scissilis, atramenti futorij, chalcitidis, croci, singulorum sextulam: aceti quod satis est: quæ liquari possunt, liquato & inspergito aridis contusis & cribratis. quæ vbi subegeris reponito, & cum vsus necessitas requirer, ex rosaceo dissolutum plagæ indito.

Ad dilacerationem.

SI accipitris ventrem grus vnguibus lacerauerit, & pellem illius diruperit, ita curabis. confestim ipsum recipito, consueto plagam acicula tenui filum ducente, & distractam pellem coniungito, deinde corticis quercini cinerem ex oleo dulci subactum inspergito. columbinum finum oleo & vino permistum in pastilli formam redactum super plagam imponito, non aberrabis ab optima curatione.

Aliud remedium.

Consueto id quod discissum est: deinde

lymphytum cum sarcocolla mistum im-
ponito, & paucis diebus aue[m] sanā facies:
seu sarcocollam bene mollitam, tun[s]am
cum sanguine gallinæ nuper occisæ impo-
nito, & cito sanaueris.

Ad plagam aut rupturam accipitris.

SI acciderit accipitrem confringi, cum
fertur in cornicem aut perdicem, ita
curato. reum Ponticum tritum ex vino ve-
teri ipsi dabis.

Ad detractam pellem.

SI accipitri pellis detracta sit ab aue
quam insectatur, is qui eum emisit,
super ipsum lotium faciat, & confestim
leuabitur plagæ dolor. Quod si à grue, aut
alia quapiam aue percussus fuerit, inijce
intra fissuram suillum adipem, & ita con-
suito, & inspergito resinam aridam, &
ferream scobem, quæ decedit in officina
fabrili.

*Si accipiter ictus fuerit, dum contendit
cum auibus.*

GLABRUM facito locum, vbi ictus sit,
domesticæ vitis sarmenta comburito,
&

& postquam locum affectum vino foueris, cinerem inspergito, vel aloen, & columbæ fimum æquis partibus conterito, cribrato, excipito adipe anserino, ictui imponito. Vel thuris & cerusæ par pondus cum symphyto, quantum satis sit, in pila contundito, & bene subactum super ictum imponito.

Ad laceratum à cane aut ab aquila.

COMPLICATVS teneatur accipiter: locus laceratus vino & oleo inspiretur; illinatur puluisculo cuius compositio hæc est. Roboris cortex, sarmenti tandundem; conterantur, misceantur symphyto, thuri aristolochiæ, resinæ, fimo columbæ agrestis. singulorum æquæ portiones, terantur, tenuissimo cribro incernantur, eorumque puluere affectus locus conspergatur.

Ad plagam accipitris.

CUCURBITAM oleo inueteratam comburito, eius cinerē cum lotio humano misceto, vulneri imponito. Aut si huiusmodi cucurbitæ non est facultas, aliam aridam comburito, eius cinerem cum oleo commisceto, imponito vulneri.

N

*Qua ex causa frangatur aut luxetur accipiter,
& quomodo curandus sit.*

IN aucupio cum fortioribus animantibus, ut grue, anser, lepore, pugnās interdum illorum unguibus ceditur & frangitur, interdum alis percutitur: aliquando ad per-
ticam alliditur. accidunt præterea aliæ per-
multæ causæ offensionis, quas propter
multitudinem prætereo. Si tibia fracta sit,
calamus poliatur, eoque circumligetur
pes accipitris, ut fieri solet hominum, qui
tale quippiam patiuntur. locum affectum
glabrum facito, maxime si aut axillas, aut
femur fregerit. Quod si os axillæ excidit in
exteriorem partem, insanabile est. Deinde
sumatur vlmi radix: ex multo vino coqua-
tur, usque dum succosa & pinguis effecta
sit, ea sæpe die locus affectus foueatur, &
quidem assidue, donec ad sanitatem per-
ducatur. Alij herbam synchlon appellatam
ex aqua coquunt, eiusque decocto locum
affectum per septē dies fouent & sanant:
sed per plures dies facere idem ne graueris,
donec curaueris.

Ceratum ad fractum pedem.

VITRVM Alexandrinum: myrrha proba,
pix, thus, minutissime terantur, oui.

albo liquore excepta imponantur, fascia lanea ligentur, accipiter in caueam dimit-
tatur. Signum est eum bene habere, cum
inuenies auxilium laxum esse. tum vtere
malagmate Phœnicæ, cuius compositio
recipit ammoniaci thymiamatis, bdelij,
butyri, singulorum vnciam, styracis, ca-
storij, seui taurini, adipis anserini, singu-
lorum semunciam, olei veteris sicyoni,
ceræ, singulorum selibram, visci quercini,
terebinthi sescunciam: omnia liquato &
subigito, postea vtere; aut cochleam mon-
tanam, myrrham, oui vitellum, leuigato
atque imposito; post dimitte accipitrem
in cellam obscuram, eique cubile substerne
molli feno.

Alia compositio Phœnicæ.

QUAM minutissime vbi contriueris
spumæ argenti trepondo, chalcitidis
trientem, axungia veteris liquatæ dua-
pondo. primum exiguo oleo subiges
chalcitidem, deinde cum spuma argenti
miscbis, totum oleum infundes, axun-
giam liquatam in ipsum oleum adijcies,
in ahenum nitidum lento igne coques,
agitabis rudicula, deinde ex igne de-

N ij

tracta subiges, & cum vsus necessitas exi-
get, vtitor.

Aliud ceratum siue allinamentum.

AMMONIACI thymiamatis, propolis,
bolimasticæ, resinæ, gummi, baccarū
iuniperi, singulorum æqualem mensuram,
in pila contundito: deinde his contusis ad-
dito vernaculæ gallinæ stercus, & allina-
mentis excipito, ligato vt solent medici.
Est aliud quod habet marmoris, testæ,
myrrhæ, vitri, fuliginis, liquidæ picis, ma-
sticæ, singulorum partem vnā: masticæ,
piperis, resinæ, sarmenti vitis nigræ, sin-
gulorum combustam & aridam partem
vnā. Hæc omnia contundito, cribrato,
addito gallinæ stercus, & acetum quod
sit ad illa excipienda, & vt proxime di-
ximus, ligato.

Malagma.

MYRRHA probæ notæ, aloë, vna mi-
sceantur & terantur, oui vitellus ad-
ijciatur, ad ea excipienda: scite imponantur
& ligentur, idque tamdiu sinatur, donec à
loco affecto resoluatur.

Ad fractum pedem.

MYRRHA & thus terantur, oui albo liquore excipiantur, lana alba alligantur ad pedem: dimittatur in caueam, & restituetur.

Quæ fracta sanari possint, & quæ insanabilia sint.

MVLTÆ fractæ partes sanantur. Inguen fractum insanabile est: similiter etiam armi. Quæ ad sanitatē peruenire possunt, ad ferulam aut calamum alliganda sunt. Accipiter accommodate alligatus in cellam molli feno substratam, ne vexetur, dimittendus est: carnes concisæ obijciendæ per duodecim dies: deinde ex cella educendus, & ferula ex fracto loco exoluenda: emplastrum habens vim molliendi imponendum, ad laxandos & molliendos nervos. Emplastri compositio recipit spumæ argenti, bituminis Iudaici, pineæ, resinæ arefactæ, ceræ albæ, singulorum libras duas, picis, thuris, aloe, myrrhæ, ammoniaci thimiamatis, bdelij, colophonix, chalcitidis, singulorum sesquilibram, adipis taurini, succi althææ, lini seminis: sin-

N iij

gulorum selibram : oleū chamæmelinum quantum satis sit . quæ liquari possunt, ex adipetaurino liquentur. spuma argenti & succi ex oleo coquantur, adijciantur liquidis, rursusque simul temperate omnia concoquantur. quibus ex igne remotis conspergatur bitumen, & thus tritum; rudicula agitentur vsque dum refrixerint, & & mollita sint, atque ita præparatis, cum necessitas requiret, vtitor.

Ad luxatum pedem.

VOLUCRVM genus alis quidem & pinnis natura ditauit, quibus aerem secare solent : sed nec minorem ipsis dedit vtilitatem & efficaciam, cum eas pedibus ornavit per quos venantur, hostes superant, cibum capeffunt, quietem capiunt. Sed naturæ dotes quid nunc necesse est numerare? Itaque his omissis, de remedio luxatorum dicam. Cum accipitri pes exciderit, aut digitus luxatus sit, ita curandus est. Recrementum æris contundito & diligenter ex aceto terito, locum affectum illinito. Facit idem paruarum cochlearum vnguentum.

Malagma, quod recipit

CASTORII, rasilis æruginis, folij, spumæ argenti, singulorum semunciam; myrrha, ceræ, bituminis, singulorum sextantem. castorium, spuma argenti, folium conterantur, & tenui cribro incernantur. Quæ liquari possunt, liquentur & subigantur, hisque affectus locus illinatur, modo prius aqua calida foueatur.

De tumore seu spongia.

GIGNITUR à temporis acerbitate, ab acerbis niuib; hic morbus. Remedium. Pedum tubercula liuentia stilo acutissimo corrigantur, deinde thus, spumam argenti, vitrum Alexandrinum, oui album liquorem, cochleæ salinam limosam terito, hisque pedem linito, deligato, neque soluito, donec sanitatem receperit, post vino calido foueto, & persanabitur.

Ad tumentem pedem.

CERÆ trientem, adipis gallinacei sextantem, opobalsami sufficiens partes, misceto ceratum facito, idque pedi imposito.

Si talus luxatus aut inflammatus sit.

SVMATVR thus masculum, vitrum, marmor, æqua pondera singulorum. terantur & leuigentur. Adijciatur fel hircinum, & oui album; imponantur in talum accipitris, & scite ligentur.

Ad inflammationem.

RICINORVM, myrrhæ, acaciæ, vtriusq. par modus teratur pilis, in puluerem redigatur, instilletur acetum, eoque cum strigmenti crassitudinem habebit, pes illinantur. Alij sumunt cochleas paruas, easq. vna cum testis tritas linteo allitas pedi imponunt. Sunt qui marmoris, testæ, gypsi, ammoniaci, propoleos, stercoreis gallinæ, salis gangrici, resinæ paria pondera simul contrita & subacta imponunt.

Ad vulneratos nervos.

EX concertatione interdum lædit nervos accipiter, eiusque pes læsus contrahitur. Ita affectus tepenti oleo fouendus est: post fomentum laxans emplastrum imponendum: sæpius fomentum applicandum.

Ad formi-

Ad formicationem.

SOLENT formicatione laborare accipitres, cū eminet ex corpore callosum quiddam orbiculatum, latam sedē habens, cuius compunctio sentitur similis morsui formicæ. Ita curari conuenit. Caprifici radix recens contundenda, eiusque succus in formicatione exprimendus, & sanitatem recipiet. Vel cedrium cum acerrimo aceto misceatur & illinatur. Alij verrucariæ herbæ, & rutæ viridis, singulos manipulos, in pila contundunt, hisque affectum locum oblinunt.

Ad clauos.

TESTUDINIS sanguinis cum acerrimo aceto mistus clauis illinatur.

Ad pedum dolorem.

VT homo, ita accipiter pedibus laborare solet, destillatione quadam ex loco superiore in locum inferiorem delabente. morbi causa proficiscitur ex noxiis humoribus. hoc medicamento curandus est, quod habet acaciæ stactæ binas sextulas, ammoniaci thymiamatis scrupulos duos, aloë indicæ, bulbi scyllacei, glutinis fabrilis, thuris masculi, ellebori Cretēsis, singulorum scrupulum, olei acerrimi quantum

O

fatis sit. ammoniacum & thus aceto diluantur; reliqua contundantur, & illis adijciantur; rursus terantur, in globulos conformentur, ad vsum seruentur, & tum aceto dissoluantur. Iam verò poros, qui in pedibus nascuntur, semper sanabimus, si eos aqua frigida fouerimus.

Ad fluxionem qua decidit in pedes.

PICEM liquidam, aridam lappam in ollam indito & coquito, inspergito centaurium contusum, vbi subegeris, pedes accipitris linito.

Ad vngues remedium.

SAEP E cuenit, vt accipiter pugnans cum satibus vnguem aliquem amittat; & maxime cum vngues, quos defixit in hostilem auem vehementi vi à pugna recedere conantem non remittit ipse. ita euictus consumitur potius, & vnguem amittit, viribus non valens illum extrahere. Hoc modo curabis. Excisum vnguem oblines ferri recremento quā minutissime contrito, cuius puluerem venator semper habeat oportet. Excisus vnguis inducendus, commode ligandus pulchre conglutinabitur, nec ita multo post vi pharmaci per septem dies ligatus diligenter habendus. Quod si inflam-

matio oriatur ex dolore, terito testam arinam nuncupatam, vngito excisum vnguem. commodius feceris, si etiam totum pedem vnixeris, & ita excisum vnguem reduces.

Aliud remedium.

SI accipiter extra radicem fregerit vngues, aut luxauerit, præsertim maiores, tum in cellam includes, cibumque copiosum ei obijcies, vnguemque recente axungia suilla, aut agnina vnges. Si vnguis exutus sit, is illinendus est spuma argenti, & myrrha simul contritis.

Ad flectendum rectum vnguem.

ACCIPITRI facile flectes vngues, si malagma veterinarium imposueris, fomēto prius vsus. malagmatis veterinarij compositio continet pinguium ficorum, vuarum sine acinis, nitri assi, feminis cardamomi, seui taurini, seui suilli, adipis anserini, singulorum vnciam, ammoniaci thymiamatis, picis, propoleos, galbani, ceræ opopanacis, visci quercini, singulorum quadrantem. arida contundes & cribra- bis, quæ liquari possunt, aridis consperges, & simul omnia subiges; hisque cum opus erit, vtere.

Quomodo accipiter emittendus in perdices.

POSTQVAM accipiter assuetus est obedire aucupis voci, vocemque eius exacte cognoscit, & solo edito sibilo statim ad manum aduolat, cibumque monstratum capeffit, & iam aptus est ad aucupium, priusquam excatur ad venationem, danda opera, ut recenti carne caprina, aut ouilla, aut suilla munda, & minime nervosa neque pingui pascatur: sed ita, ut ne ad plenam satietatem, sed duntaxat ad dimidiam pascatur. Si huiusmodi carnis recentis facultas non sit, cibus ei parandus ex frigida carne: sed hæc ita accommodanda, ut recens esse videatur, cum tempus frigidum est. caro, quam daturus es, à sordibus purganda, & in aquam tepidam imponenda, usque dum illa tepescat; deinde extrahatur & accipitri obijciatur. Si aqua tepens non inueniatur, igni calefacienda est, digitis subigenda, & tamdiu versanda dum incalefacta sit & exsiccata, & ita cibatus eius obijciatur. post si facultas non sit neque tepentis aquæ, neque ignis, mudo linteo aut panno cibus tegendus, & tuis axillis imponendus: sed cauendum, ne escæ tegumentum carnem tuam attingat, sed vestis interposita sit, ne

humanum odorem recipiens, perdat suam vim, & animantem lædat: ita incalefacta edenda præbeatur. Cum hoc modo ipsum paueris, in loco solito collocandus, vbi maneat vsque ad horam nonam aut decimam, tum sinistra manu capiendus, sursum deorsumque circumferendus, leni manuum contrectatione, & verborum blanditiis demulcendus: consueta in fede à vespere ad diluculum matutinum reponendus: vbi surrexeris, rursus manu gestandus, atque admouendus luci, siue ea sit ex candela, siue ex lucerna, siue ex face; modo ne ad ipsum fumus adspiret, idemque suauium manuum contrectatione palpandus, vt ex consuetudine ad te mansuescat & te diligat. mansuetus enim redditur, cum manu gestatur & blanditiis attrectatur. Vtile etiam est, vt ipsi canis venaticus adsit, siue cum pascitur, siue cum huc illuc gestatur; vt vterque ad alterum assuescat, vt tempore opportuno canem suum adiutorem videat, neque illum vt hostem refugiat. Vbi illucere cœperit, ad aucupium exeat: capiatur locus non omnino planus; sed riuum quendam habeat, & perfugia non continua, sed sufficienti interuallo

O iij

inter se distantia : neque ascensus & rursus descensus habeat, qui alteris riuis æquentur : nam ea auxilium & effugium præstant auib, quas accipiter insequitur. Accipitri aucupanti fursum versus ad colles volatus continuatus ad inferiora loca molestiæ laborem auget, & metum affert, ipsumque segnem reddit ad persequendam prædam, venatoremque inanem declarat. Locus capiendus, vbi auceps in terra sedeat, ne videatur à perdicibus : illorum attendendus cantus. solent enim mane canere contenta voce, quam sequatur oportet, & quoad fieri poterit, prope accedat canens suauiter ea, ea, ea. hæc enim vox perdices persuadere potest, vt & capita demittant, & quiescant, & multo magis, si suauiter canentem videant. Ille verò suauiter canens auceps, cum proxime ad ipsos accesserit, assiduis his vocibus suauiter vtatur ea, ea, ea, detque operam, ne cubile perdicum prætereat, ne negotium inueniendi perdices præbeat venatoribus. Itaque cum is, qui perdicum cubilia scrutatur, iussa fecit, & auceps simul cum altero venaticos canes ligatos tenet, & intellexit,

vt perdices non se commouent, tum circumspiciat vtrinque locum aptum ad regendum subsidium, illicque venandi auxiliores collocet, & iubeat sensim aucupem incedere, & vti diligenter vocibus consuetis, & sibilis, & virgis venatricibus pulsare obuios ramos, terram, herbas, & siquid aliud inuentum sit obuium; & quo virga non attingit, iacere lapides aut cespites; vt assiduo strepitu perdices moueantur. Tu verò qui fers accipitrem, procul in loco eminenti stans, expecta, vt perdices excitentur, atque vbi audiueris venantium hanc vocem, speculari tum, si accipiter ad perdicum volatum properare cupiat, ne ipsum soluas, sed paulum auersus, tanquam si perdices non videres, illum sustineto, donec perdices ante accipitrem prætereant; quos cum ipsi bene demonstraueris, extensa manu ipsum scitè emittito, adulans, exhortans, vt fortè animo sit, & tantum voce contendens, quantum accipiter distat, & simul insequi festina. Ita fiet, vt accipitri audacia addatur, & studium ad insequendum, vt auribus percipiens vocem consuetam & cognitam con-

firmetur, vt non horreat aquilarum impetum. Quod si perdices non prospexerit, & tamen ad vocem venatorum emissus fuerit, à venatione aberrans adfligetur, & segnis reddetur in reliquum tempus. & hæc quidem de ratione emittendi accipitris. Iam verò, vbi accipiter prædam cepit, suspenso pede cum blanditiis ad ipsum accede, vtere voce consueta oi oi oi, & suauiter palpans, altera manu captum teneto, altera caudam manus permulsione adæquato, & finito ipsum ex aucupio satiari, quem post cibum leniter consueta in fede collocatum ne neglexeris, sed per diem & noctem quinquies ipsum agitabis, & carnes carpere fines. hoc enim pacto cibum concoquit in ingluvie, & sanus erit. sin ipsum neglexeris, & non ipsum quinquies motitaueris, vt dictum est, cibus relictus in ingluvie acescet, & non multo post lædet animantem, & quod cibum non concoxerit, & quod non concocta foetida facta sint, acerbe fert accipiter. Si igitur crudus sit, sumito ipsum bene mane, gestato, circumferto vsque ad secundam horam. animaduerte vbi excrementa reddidit, deinde ipsum ad cibum inuitato, sed tantum gustare

gustare finito: postero die ad aucupandum cum ipso proficiscere, faciens quæ tibi demonstraui. Venatoribus autem rursus inuestigantibus, si perdices excitentur, oportet te ex longinquo interuallo post perdices emittere accipitrem. ita enim emissus non disperget perdices; sed congregatos in unum locum obsidebit: tu verò eos urgebis & instabis clamore & sibilis ac lapidibus, cum usus patietur. Vrgente igitur necessitate, continget unum aut aliquot horum euolare ex perfugio. Itaque ex his satis aucupij accipitri suppetere, & ulterius procedere non oportet: sed perdis ab accipitre capti gulam & caput disseccare conuenit; tum fines accipitrem unguibus & ore fortiter perdicem carpere; neque ipsum caput, ubi accipiter inuaserit, nimium obtende, quo fortius prædā impetere possit. incumbit enim fortiter in perdicem unguibus, ipsumque non facile dimittit. Tu vero dextram laxato, sed usque eo duntaxat, ne caput comedat perdis, nisi ipsum solus corripiat unguibus: atque interea dum ille in capite laniando occupatur, perdicem clanculum furator, eundemque in peram abdito. Sed danda opera, ut cum capitis carnem, & cerebrum

P

comederit, scite ex illius vnguibus ossa detraherentur, ac postea aggredere secundā venationem, quæ laboriosior erit, si volantes perdices aucupere, quam si insectatione pressi perdices latibulū subeant. tum enim accipiter superuolat, aut prope sedet. tum te oportet venaticum canem appellare, & solitis blanditijs exhortari: quem si intellexeris festinare frequēter & ingemiscere, & caudam mouere, scito illic esse quęsitam prędam. Itaque vide quando perdix excitabitur, & simul vt excitatus erit, vociferator, oulla lei laptri. hæ enim voces accipitrem promptum & fortem faciunt. Quod si locus, vbi accipiter sedet, non est aptus, reuocabis accipitrem, & recipies sinistra manu. Tum eum, qui canem pedissequum habet, oportet peruestigare; & cum videbis ex horum signis perdicum excitationem, vociferare vocem illam, attende. Accipiter autem audiens hanc frequentem vocem, volatum attēdit perdicis, & promptus est ad ipsum insectandum. Quod si accipiter prospexerit prędam, & ad ipsam quidem insequendam promptus fuerit, sed gestatorē suum non inuenerit vigilantem; & si semel aut bis volare vetetur, immemor

& segnior in reliquas venationes efficitur. Quod si diligenter emittitur, perdicem capit vnum aut alterum, aut plures facile; ac vbi labor multus non est, vsque ad sextum aut octauū perdicem emitti potest. Quod si difficultas aliqua inciderit, duos aut treis capiet tribus emissionibus, & id quidem multo cum labore. Præterea omnino emittendus non est. nam & molestia afficitur, & valde esurit: & si prompto quidē animo è manu abierit, non tamen venabitur; sed vt timidus miles arbori cuiuspiam insidebit seipsum occultans, neque in manum ad cibum vocatus venire volet, captus obliuione & venatoris & venationis. Si hoc vsu venerit, vel propter difficultatem loci, vel propter longum spatium, vel quia accipiter non esuriat, subire oportet locum, vbi delitescunt perdices; & venaticum canem appellato, vt mos est. & si tibi est perdix occultus, aut viuus, aut mortuus, obijce eum accipitri. Si huius non sit facultas, gallinæ pullum, vel columbam latenter obijcito accipitri, & vociferare solitam vocem illam, ou la la la la. Accipitrem reuersum bene pasce; noli festinare, ne alio tempore inanis redeas à venatione, & eo magis,

quod si sæpe hoc accipitri acciderit, omnino obliuiscetur venationis. Itaque quantum festinas, tantum tu & accipiter operæ perdis. nam sic inutilis efficitur, nisi rursus illum ratione correxeris. Nonnulli aucupij imperiti dicunt, accipitri animū promptum restitutum iri, si cibo abstineat. habet hoc fortasse rationem. sed cum pinguis est accipiter, & non aptus ad venandum: aut qui idoneus est ad venandum, & qui non refugit à venando, sed iam reformidat ingredi in latibulum, quo minus capiat illinc perdicem, quem insequitur, tum proijcies satis longo spatio alterum perdicem, ut videatur is esse, quem insecatur. accipies autem hunc, tanquā iam venatus sit, & ulterius esse iubebis: deinde venantē canem in locum, quo perdices abditi sunt, immittito, ipsumque indicare prædam iubeto, vocibus celeribus utitor, & quibus ad exactā inuestigationem canes excitantur, quod perdix propter metum in virgultum & dumetū fugerit. Prius fasianos aucupentur accipitres; deinde perdices, ut ex his gustantes accipitres finem habeant laboris. Vociferationibus utendum est in peruestigandis fasianis; strepitus & sibili non parui

fiant. nam voces audiens fasianus exiles & quietas, suis pedibus elabitur, nisi canis ipsum comprehendat. at strepitus & sibili editi circum virgulta ubi delitescit, metum illi afferunt, ut euolet ex latibulo. Itaque si prope cum accipitre auceps sit, non multo labore utetur. emittet verò accipitrem vnà cum volatu fasiani, ut vel ipsum quam mox capiat, vel non procul effugiat. Sit tibi proposita specula ad accipitrem adiuuandum. nam oportet ipsum emitti ex editioribus locis. magnum enim momentum affert ad aucupandum ex altis locis speculatio. hæc enim accipitris generosi ostendit probitatem, & minus generosum non parum fortem declarabit. Dicam etiam ut aucupandæ sint anates. Cum cognosces accipitrem debiliorem factum, & non amplius satis virium habere ad insequendos perdices, tum demum ipsum exerce ad anates in hunc modum. feres ipsum in sinistra, ut mos est. appendes ad femur dextrum æreum cymbalum, quod percuties: cum erit opus, sumes anatem cicurem, quæ similiter clangit, ut feræ anates: pones illam in loco decliui: feres prope accipitrem: & signo dato ex percusso cymbalo porrigatur in altum anas

ab eo, qui ipsam tenet, tu verò accipitrem
emittes, & facile illam capiet, eaque satia-
bitur. Eadem ratio seruanda in anatibus
feris, quæ cum desident in locis depressis
& nemorosis, demittendus accipiter est
ad terram vsque, ne videatur ab anatibus,
sensimque prope accedendum: denique
repentino strepitu edito ex cymbalo & so-
lita voce, danda opera vt anates excitentur:
atque earum vna capta ab accipitre degu-
standa est, vt in reliquis efficiatur aptior.
Est etiam alia aucupādarum anatum ratio,
cum non in lacu sedent, sed in aquatili loco
non procul sedentes accipiter viderit, sta-
tim cupit ipsas insectari. is qui eum tenet,
vlterius procedat, ne accipitrem anates vi-
deant, & vertantur in fugam; & cum ipsis,
quoad fieri poterit, appropinquauerit,
accipitrem ipsis demonstret, strepituque
cymbali ipsas excitet, in easque accipitrem
immittat. accipiter proficiscens in anates
erit sine tintinabulo.

ALIVS LIBER
De re Accipitraria,

*minus elegans quam superior, & multo
durior. itaque à nobis versus paulo durius,
& magis constantie causa, quod
primum verteramus.*

ALIVS LIBER
DE RE ACCIPITRARIA.

Ad difficultatem respirandi.

ROLII, costi, myrrhæ masculæ, spicæ Indicæ, cepheos, theriacæ, cariophylli, sandarachæ, pyrethri, olei, galbani, mastichæ, singulorum vncia, vino veteri madescat: post contusa detur accipitri, & sanabitur. aut si illorum non sit facultas, lentis tritæ drachmam, mellis libram, olei Hispanici ligulas quinque, vini veteris quod satis sit, apij radicem, corianum, instar ligularum quinque, prassi radiceis siliquas binas, baccarum lauri siliquas quinque: vnâ contundito, ac quotidie offas quinque præbeto ex carnibus.

*Ad difficultatem spirandi optimum
remedium.*

Cum accipiter ab ipso pectore stertit, & sonum elidit, ita ipsum curabis. poly-

Q

trichon, quæ nascitur ad fontes aut aquæ ductus, elotam sumito instar binarum filiquarum, & lactis asinini, medullæ ceruinæ, singulorum ligulas treis, butyri ligulam, vini veteris & boni ligulas treis, olei Hispanici ligulas duas, oui liquoris albi quantum satis sit: vnà misceto omnia, & conterito cum carne caprina inferuefacta: prius tamen, quam medicamentum hoc dederis, accipitrem in balneum gestato, cum eius pectus strepit.

Ad difficultatem spirandi & spongiam.

CUM videbis accipitrem non sine vi reddentem excrementa, scito illum vel spongiam habere, vel difficultatem spirandi. hoc seruabis remedio, quod continet galbani, spicæ albæ Africæ, coriani radicis singulos obolos, pediculariæ, æruginis rasæ, cypheos, sideritis, singulorum filiquas binas. Hæc omnia simul misceatur: ex his quinque offæ dentur accipitri.

Ad difficultatem spirandi remedium.

QVOD recipit spicæ Arcadicæ, cocci, costi spicæ Indicæ, argalici viridis, croci, cypheos, singulorum vnciam. Hæc omnia inspergantur & macerentur vino veteri. Aut si hæc omnia non habes, idem

facies, si lentem & rutam in puluerem redegeris, & miscueris cum oleo Hispanico, ipsique dederis comedenda.

Aliud remedium.

MASTICHÆ, absynthij, euphorbij, mellis, laseris, singulorum vncia, betonice semuncia, olei rosacei libra, cumini vnciæ binæ: omnia misceantur, contundantur, hisque caro conspersa detur accipitri.

Ad omne genus difficultatis spirandi.

RADICIS argalicæ, butyri, singulas vncias, aloë exiguum, contundito, læuigato, præbeto primo die treis offas, secundo die quinque, tertio septem, quarto cibus detur suilla caro; ne exeat ex cauea, sed illic clausus teneatur sexdecim dies, ita vt cum illinc exhibit, ne sit pinguis.

Aliud remedium, quod Gregorius composuit, quod continet,

EUPHORBII, piperis, thuris, masculi costi, spicæ Indicæ, croci, caryophylli, nardi spicatæ, radicis iunci, aloë in formam iecoris concretæ, pediculariæ, betonice, singulorum vnciam; medullæ ceruinæ, bytyri Pontici, balsami, mellis, cumini, olei Hispanici, singulorum selibram.

Q ij

Aliud.

Succus pomi Cydonij aut citrij cum melle veteri mistus præbeatur accipitri ex suilla carne lixa.

Ad difficultatem spirandi pituitosam.

DIFFICULTATE spirandi, quæ profiscitur ex pituita cognosces accipitrem laborare, cum oscitatur & vomit: ita curabis. Liquidam picem mundam in treis globulos redactam ex melle dabis deuorandam, ad solemque ipsum ligatum habeto, vsque dum mel euomuerit; deinde manu gestabis, columbino pullo elixo, aut mure Pontico pasces, idque per triduum facies.

Aliud.

Cynoxestam ex oleo aut vino bono contundito, præbeto ex ipso quotidie globulos quinque in mediam carnem abditos. hoc facito per triduum. interea columbina carne ipsum alito, & sanabitur. Aut ipsi dabis offas treis primo die, secundo quinque, tertio septem, & per hoc triduum subrumi catuli cœci carnes elixas dabis, aut tragacanthæ vnciam, spicæ Indicæ semunciam, aut cynamomi vnciam, amomi semunciam, mellis despumati quantum

fatis sit: vna commiscebis & subiges, ex carne dabis per triduum.

Ad difficultatem spirandi ex capite manantem.

SI difficultas spirandi ex capite profiscitur, ita cognosces. Accipitris oculi tument: ex pectore respirat. hoc remedio curabis, quod continet semen caprifici, mellis paulum, vinum vetus: misceantur, simul contundantur, naribus infundantur per triduum, deinde dabis edendum catulum subrumum.

Aliud.

Lac asinæ, oleum rosaceum, modo sit plus lactis quam olei rosacei, in ahenum nouum indito, calefacito, ac ex his tepentibus confectas offas treis quotidie dabis per triduum, & ad sanitatem perduces.

Ad difficultatem spirandi manantem ex interioribus partibus.

CUM videbis accipitrem frequenter respirare, osque hiscere, ita curabis. Arsenici scissilis scrupulos duos, aloë in formam iecinoris concretæ, myrrhæ, sandarachæ, pulueris absinthij æquales scrupulos, calcis vinæ drachmas treis. conterito calcem viuam, in cacabum nouum restin-

Q. iii.

guendam tradito, ex hisque commistis & contusis globulos septem facito, quorum singuli sint pondere vnus siliquæ. quotidie dabis accipitri treis pilulas per triduū, ac post treis horas, quam pilulas dederis, vsque illum gestabis, donec ipsas pilulas reiecerit. Potes item aliud facere ex puluere ceramarino, qui recipit sex dactylos: priusquam voces accipitrem, ipsum tegito, ipsumq. puluerem conspersum vino veteri eius faucibus inferes, tumque carnibus suillis vino veteri dilutis eum nutries. Sunt qui cuminum montanum & argalicon misceant cum vino, & dent ex cibo quotidie globulos treis per triduum, & ita excrementa reddat, & persanetur.

Ad eum qui ex pectore strepit.

THVRIS masculi, sulphuris parem modum, cum mellis & vini æquali mensura: misceto & conterito cum suilla carne, dato accipitri comedere, & sanabitur.

Ad vulnera tineolarum.

CVM vides accipitris ventrem & collum glabescere, scito illum tineolas habere. ipsi dabis butyri ligulam, medullæ ceruinæ siliquas treis, myrrhæ siliquam, mel quantum satis sit. hæc miscebis, subiges, quo-

tidie globulos septem ex hircina carne dabis per quinq. dies: ad vltimum globulum dabis fel cum lachryma ceruina & bitumine Iudaico, quantum capit tui gladij mucro, idque in carnem suillā elixam inferes: aut ex synopide tres globulos dabis: aut fel bouis, & fel cerui, & bitumen Iudaicum, mista cum carne edenda præbebis accipitri.

Ad choleram.

SI cholera infestetur, signa hæc sunt. Liquorem viridem euomit. ita purgabis. Betonicæ sextulam, apianæ radicis filiquam, mellis ligulam, atramenti sepiaë ligulam, vini probi quantum satis sit, vna contundes, & cum videbis ipsum bilem euomentem, tum hac compositione sparsas offas septem primo die ex carne dabis, secundo quinque, tertio treis.

Ad exsiccandam pituitam.

COCCEVM gnidium purgatum contundito & subigito, vsque dum in butyri lentorem redactum sit, ex quo globulos quinque cōficies, quos melle sparsos dabis ex carne qualibet: quos vbi accipiter sumpscrit, ad solem exponatur, statimque reddet omnem bilem & pituitam: deinde

septem pilulas cocci gnidij, & granum piperis, simul contundes, & in offas conformabis, ac accipitri dabis.

Ad stertentem & recinentem ex pectore.

SI accipiter ex pectore sic infestetur, ut voces elisas mittat, ita cognosces. Videbis caput aggrauatum, oculos cōnientes. hoc remedium adhibebis; quod continet ceruinam medullam magnitudine auelanæ, sandarachæ filiquam, baccas lauribinas, olei Hispanici ligulas duas, mellis boni ligulam, oui vitellum, vini veteris ligulam: simul immiscebis in poculum, ex quo bibere solet, tum per quinque dies in carnes, quas edit accipiter, inferes.

Aliud.

Semen raphani, piper cum absinthio, trita in eius cibum indito. Vel garum & mel mista, & in subrumi catuli carnes insita ipsi dabis. Quod si cibum attingere nolit, etiam inuito ei dabis, donec recipiat sanitatem. Cum carnes accipiter cum labore euomit, scito illū ex pectore laborare. hoc remedio curabis, quod recipit vitellū oui, olei Hispanici quantum satis sit, vini veteris tantundem. hæc omnia tertio, ex carne præbeto accipitri comedēda, offasq.
hoc

hoc medicamento conspersas ipsum capere nolentem cogito ; insuper ferri ramentum in carnes inferito.

Aliud remedium.

Medullam cum carne pulli gallinacei dabis edendam , aut axungiam suillam inferuefactam ; ipsum vel in mensa , vel in grabato collocabis , vbi sit silentium & quies.

Aliud.

Euphorbij, costi, spicæ Indicæ, sideritis, croci, ricini, mastichæ, pyrethri, laseris, myrrhæ, argalici, thuris masculi, piperis, vuæ taminæ granorum septem, sandarachæ, butyri, oui liquoris albi, gari & mellis, vini boni, olei rosacei, ferri ramenti paria pondera ; misceantur, terantur diligenter : fiant offæ ex carne suilla, in quam mediam abdes medicamentum, atque ita tectum dabis accipitri deuorandum.

Aliud remedium.

Cum accipiter pectore infestatur, comprehendito hircum, eius auriculam scindito, sanguinemque defluentem excipito, eumque inferuefactum in accipitris fauces infundito. Vel erucam, terræ puluerem, mel, simul contrita, cum cibo mista accipitri obijcito. Vel radicem sinapis & rapæ

R

æquali pondere mista & trita ex cibo, aut cum lacte, aut cum oleo Hispanico mista dabis. Vel nasturtium mistum cum melle & vino & carne suilla accipitri dabis comedenda.

Ad spongiam.

SI accipiter spongiam habeat, ita cognoscas. cum videbis præter consuetudinem illum bibere, & crebra febre affligi, multum sessitare, nō discedere ex manu, neque ex pertica, ita ipsum ad sanitatē perduces. Ferri ramentum, quantum gladij cuspis capit, tantum in ossam conijcies, deinde setas suillas quinq. digitis concisas defiges in carnem, subiges cum ramento ferri, & ita septem ossas dabis ex carne qualibet, idque facies per triduum. Cum videbis accipitris stercus croceo colore, scito spongiam eius scissam esse, quam ita curabis. Dabis ipsi ricini puluerem, tum ossa palmarum combures, in puluerem rediges, mel quantū satis sit: hæc omnia miscebis, & dabis accipitri ex carne pulli columbini aut gallinacei quotidie ossas quinque, in quarum singulas prædictum puluerem immiscebis, quantum tui gladij capit cuspis. id facies per quinque dies, & sanabitur.

Ad clauos.

CVM accipiter stirpe aut furculis confusus est, ita cognosces. In pedibus papulæ acutæ eminent. Remedio sunt myrrhæ vncia, mastichæ, pyrethri, scammonia nuncupatæ galactidis, singulorum semuncia. feminis anethi filiquæ tres, baccarum lauri filiquæ quinque: vna contundantur, cribrentur, addantur resinæ albæ libra, rosacei selibra, suillæ axungia vnciæ tres, ceræ citrinæ semuncia: simul hæc misceantur, inijciantur in ahenum nouum, succensis ignibus ferueant, vsque dum medicamenta dissoluta sint, deinde ab igne remoueantur, vt remaneant tepida, & ita purgabis accipitrē cum stacte ex sarmentis facta, quam calefacies, quantum manus tua calidam patietur, ipsam haustam super clauos impones, vt ipsius pedes calefiant. carnibus elixis ipsum nutries, donec expurgatus sit.

Ad febrem.

FERRICVLA laborare accipiterprehenditur, cum pustulas habet in ore similes filigini. Ita ipsum sanū facies. mellis ligulam, crocum quantum duo digiti capiunt, vini antiqui, olei rosacei, singulo-

R. ij

rum cochleare vnum; miscebis, & accipitri dabis ex hircina carne, in quam inferes hanc compositionē, pustulas tamen prius acicula compunges. Sunt qui os accipitris per triduū confricent digito, & ita sanum faciant. Vel betonicam tunsam & melli mistam accipitri dent. Betonica quadraginta morbos curat. Alij florem mali cotonei cum melle mistum ex carne feruēfacta dant accipitri. Nonnulli euphorbij, costi, singulorum siliquas duas, caryophylli grana quinque, croci semunciam, Scoriæ ferri siliquam, olei rosacei, vini boni, mellis, singulorum ligulas binas, piperis grana septem, vna contundunt & miscent; his ex carne qualibet datis alunt accipitrē quinq. dies, vel rosam cum oleo Hispanico, & melle, & vino bono commistam contundunt, ex eoque pascunt accipitrem.

Remedium.

Cum videbis accipitrem carnes minutatim dilanantem, & oscitantem, passerēs domesticos viuentes scissos melle conspersos edendos dabis.

Ad vlcus.

Si accipiter habet vlcus, ita ipsum curabis. Vini sextario, & aqua potabili cale-

factis fouebis accipitrem, atque hoc emplastrū adhibebis, quod recipit mastichæ, alumnis scissilis, resinæ albæ, singulorum vnciam, mel quod satis sit ad illa excipienda, vna misceto, ex hisque emplastrum facito. Vlcerata tamdiu inunges, donec expurgata sint. Carnes edat quasi libet feruefactas, duntaxat à bubula abstineat: ramentum ferri excidens ex incude terito, cribrato, & ex carne suilla dato accipitri.

Ad tumorem nuncupatum cœlen.

TVMORE nuncupato cœle laborantem accipitrem, ita curabis. Herbarum galatæ, corianni radicis, singularum siliquas tres, piperis grana septem, radicum apij & prassi, singulorum siliquam, oleum rosaceum, & mel bonum pari mensura, dabis accipitri, & ad sanitatem perueniet.

Remedium accipitris lente comedentis.

SI accipitrem videas lente edentem, & cibum in faucibus restitantes, scito ipsum afflictum esse ex labore laterum. Ita ipsum sanabis. Seminis apij, croci, nasturtij, euphorbij, singulorum siliquam, costi, medullæ ceruinæ, vini boni, corianni, cumini, singulorum siliquas binas: vnâ conterito, ex eoque medicamentum facito, accipi-

R iij

trique præbeto ex carne qualibet.

Ad tineas seu lumbricos.

ACCIPITREM tineis vexari cognosces ex eo, quod caudam frequenter motitet. Liquidam picem mundam, oleum Hispanicum, mel, miscebis vnà, per triduum dabis accipitri ex carne. quod si amplius feceris, magis illum adiuuabis. Alij rutam ex oleo Hispanico coquunt, eoq. accipitris cibum conspergunt & curant. Vel corianum cum oleo contundunt, eoque escam accipitris respergunt. Vel allium, pulegium, erucam, vnà contundunt, hisque carnem sparsam dant accipitri. Aut ipsas tineas combustas ex carne suilla per triduum dant accipitri. Aut ceruinam medullam, simul cum carne inferuefacta tribus diebus dant, & sanitatem restituunt.

Ad faucium pustulas crebris tumoribus exasperatas.

NVCIS oleo veteri & buryro simul mistis accipitris palatum fricabis, aut iisdem illius cibum consperges, aut betæ radicem & synapi contundes & subiges, & iis nares & palatum illines: itaque omnem capitis dolorem discuties.

Ad suppressam aluum.

CREBRO anulum perticæ admouet;
excremēta reddit nigra. hoc remedio
curabis, quod continet aloës in modum iec-
cinoris contritæ sextulam, teaphis Asianæ
siliquam, mel quantum satis sit: hæc mi-
sceto, dato accipitri ex carne bubula quo-
tidie septem offas, in quæ tantum ex me-
dicamento hoc insperges, quantum capit
cuspis gladij. Cum vociferatur interea
dum excrementa reddit, ipsius autem oculi
lacrymātur, ita illum curabis. per triduum,
pulsos gallinaceos inferuefactos ipsi dabis,
& aluum deijciet, vel mures Ponticos vi-
uos cum pilis ipsi dabis: vel melle despu-
mato conspersam carnem, vel muscatam
in aqua mulsa conteres, carniq. insperges:
vel aloen in modum iecinoris concretam
dabis. Sunt qui cerui medullam, butyrum,
oleum nouum, betæ radicem coquant,
eorumque decocto addant argalicum.
hyoscyamum, polytrichum oleum, rosa-
ceum, eaque in offas redacta dent acci-
pitri. Vel radices synapis & caryophylli
cum ouillo lacte, aut oleo Hispanico mistas
& tunsas ex carne suilla dent, aut succum
cynoscheti, pollinem piperis, apij semen:

melle conspersa ex carne suilla præbeant.

Ad calculos & difficultatem urinandi.

ACCIPITREM calculis & difficultate urinandi torqueri ita cognosces. non excrementa reddit, nisi exigua, & cum gemitu, & id ipsum quod reddit, durum est sicut lapis. Raphanum radito, & conspergito sale, in ahenum nouum inijcito, lento igne dissolui finito, eius decocto suillam carnem conspergito, post in pleuim aquæ plenam ipsum indito, illicque totum maneat facito. & quoniam feбри tenetur, quantum bibere velit, finito. quo enim plus bibit, eo magis sanabitur. Vel lentem conterito, cum oleo rosaceo & melle misceto, hisque carnem asperam dato accipitri. Vel olerum radices & sinapis folia contundito cū resina terebintina in aquam misceto: vbi triueris cum decocto raphani, vt dictum est, eo carnem conspersam dato accipitri. vel herbam clysteriam cum oui albo liquore, & melle, & exiguo sale commistam illius faucibus infundes. Vel treis allij partes coquito cum semine herbæ nuncupatæ mesicalæ, terito, calefacito, dato accipitri. Vel carnem bubulam melle sparsam ipsi dabis.

Ad albu-

Ad albugines ictusque oculorum.

ACCIPITER si in oculo albuginem habeat, frequenti aqua frigida oculum foueto: deinde alliū Cappadocum; fabam, cum sale subigito, hisque oculum linito. hoc ieiunus facito, donec expurgatus sit. Vel salem Cappadocum, & ossa sepia subigito, illinito oculum. Curatur etiam hoc modo. ebulum contundito, eiusq. succum pinna in oculum instillato per triduum, & persanabitur. Alij ex corylo corticem detrahunt, purgant, in vino contundunt, in oculum exprimunt per triduum, & sanant. Sunt qui lac muliebri in oculum instillant, & purgant. Alij scorpios in fictilem testam nouam coniectos vsque torrefaciunt, dum redacti sint in puluerem, quem in oculum iniiciant & expurgant. hoc faciunt, si est albugo: sin oculus ictus sit, crebrā aquam frigidam instillant, & betonica contusæ succum in oculum exprimunt & curant. Alij salem Cappadocum & Ponticum conterunt, oculo inspirant: vel sale communi in puluerem redacto illinunt. Quidam aeizoon, quam vocant amaranthon, tritum inspergunt.

S

Ad cataractas oculorum.

ACCIPITRI cataractam habenti medebere hoc remedio, quod habet mel non infectum fumo, fel vulturis teratur, pinna illinantur oculi, & sani fient. Quod si oculorum dolor à capite proficiscitur, cognosces. oculi conuiuent, nares liquore redundant. hoc medicamento sanabis, vinum vetus, laser contusum miscebis, hisq. nares fricabis, & oculos ex vino & oui albo liquore commistis inunges, sed quoad sanus sit, tamdiu ne ipsum foras proferas.

Ad morbum accipitris.

SI morbo tenetur accipiter, cognosces. Lentè erigit se, tristi aspectu est, afflictus sedet. hunc hoc remedio sanabis. Semen raphani, absinthium Ponticum conteres, eorum puluerem pinna accipitris naribus infundes, & sanabis. Vel betæ radicem agrestem, aut hortensem purgatam ex aceto contundes, succum linteo expressum naribus injicies.

Ad dolorem capitis.

RADICIS agrestis, maluæ maturæ, contendantur, in acetum acerrimum adjiciantur, alternis diebus in nares & pala-

tum iniiciantur, & nunquam ex capite laborabit. Vel rutam syluestrem cum oleo Hispanico in sartagine coquito, donec rubescat: tum ex igne remoueto; & cum refrixerit, in vitreum poculum indito, eoque carnem illitam dabis accipitri edendam.

Ad fluxionem capitis.

ACCIPITREM fluxionibus laborantem ita curabis. aloen in iocinoris modum concretam non multum contundes, in carnem abdes; atque ita per septem dies ales, & ad sanitatem perduces. Vel balsamum, picem, cedrium, semina erucæ & rutæ, acetum, simul conteres, hisque caput accipitris oblines.

Ad occultum morbum.

ACCIPITRIS interiora ægrotare ex nimio frigore cognosces, cum excrementa reddit crocea, aut cruenta: alas autem habet remissas & laxas, capitis horrentes plumas. ita curabis. Suillam carnem butyro oblitam accipitri dabis. Caprinam carnem salsam, & panem bene coctum, infriatum in lac addes, accipitrique dabis. Hoc tamdiu facito, dum stercus purum reddat, & corpus confirmatum videas.

S ij

à frigido abſtineat. Vel ſuccum cydonij, aut citrij pomi miſcebis cum vino veteri aut melle, eoque carnem oblitam accipitri dabis.

Ad pituitam ſiccam.

ACCIPITREM pituita arida laborare cognoſces, cum videbis oſcitantem, liquoremque per nares non emittentem. Hoc remedium ei auxiliabitur. Vnæ tami- niæ, piperis grana ſeptem, folij, quantum duo digiti capere poſſunt, caryophylli grana quinque, nardi ſpicatæ ſiliquam: diligenter vnà contundito, & poſtquam vino vetere illius palatum elueris, ex hoc medicamento capito, quantum duo digiti capere poſſunt, eoque palatum ipſius fri- cato; deinde in ſole illum collocato: ad horam octauam eſca ei præbeatur hircina caro, & ſanabitur. Vel mel Atticum, ſemen hyoſcyami, butyrum ſubigito, hiſque pa- latum fricato, & pinna nares illius inun- gito. Alij ipſum ita curant. allium cum vino veteri contuſum naribus infundunt. Alij cupreſſi grana ſeptem, ſemen caprifici, braſſicam conterunt vnà, & naribus in- fundunt per triduum, ac ſæpe piper adij- ciunt.

*Ad pituitam mollem, quæ liquida per
nares defertur.*

CUM accipitrem oscitantem videbis,
& naribus liquorem eijcientem, scito
eum molli pituita laborare. ita curabis.
Liquidam picem in eius os infundes; quam
cum deuorarit, acetum acerrimum per
nares iniicies, aut garum bonum, palatum
melle fricabis, atque illum in sole colloca-
bis. Quod si diu permaneat hæc ægritudo,
sandaracham cum aceto acri conteres, eo-
que palatum illines. Alij ita illum curant.
piperis chamæleontis, singulorum scru-
pulum, costi sesquisextulam, commiscent,
terunt, hisque palatum confricant, & nari-
bus infundunt.

Ad grauedinem.

ACCIPITREM grauedine laborare co-
gnosces, cum videbis ipsum per nares
liquorem, & per oculos spumam emittere:
Hunc ita purgabis. Piperis, pediculariæ,
singulorum grana quinque spicam, allium,
vinum, liquidam picem mundam, quan-
tam vno digito capere potes, contundito
vnâ, sumito quantum gladij cuspis capit.
oleo & balsamo palatum accipitris de-
frica, illumque in sole collocato ad septi-

S iij

mam horam, ipsumque pascito carne qualibet.

Ad pituitam occultam.

CVM caput intumescit, & frequenter oscitatur, & lente reddit excrementa, scito illum pituita latenti laborare. ita curabis. Seminis agrestis, rutæ scrupulum, piperis, pyrethri, singulorum scrupulum, pediculariæ grana viginti, folij, costi, singulos scrupulos. vnà contundito, palatum ipsius fricato.

Ad pituitam spiritum elidentem.

ACCIPITREM, pituita fauces stringentem, laborare cognosces, cum guttur accipitris intumescit ex humoribus coactis, oculi spumam remittunt, caput tumidum est, nares nihil redunt. ita sanabis. Herbam nuncupatam phryarium contusam miscbis cum vino vetere, & in sparsam carnem suillam feruefactam dabis accipitri. Quidam succum betæ cum melle naribus infundunt. Alij lac muliebrem cum succo rutæ naribus immittunt.

Ad pituitam proficiscentem ex dolore capitis.

CVM accipiter curuus manet, & respirare nequit; cum oculis est hebetibus

& spumam emittentibus; cum caput ipfius dolore affligitur, fcito eum laborare pituita manante ex capitis dolore. Hunc ita curabis. Piperis vnciam, laferis, cocci, fingulorum tres scrupulos, pediculariæ grana vndecim, tundito, cribro incernito, pinna naribus inspirato, hisque palatum eiusdem infricato: acetum acerrimum naribus infundito, viginti diebus solutus in tegeticula claufus cibum ex tabula capiat.

Ad pedis dolorem.

Cum videbis accipitrem se, & suas alas stringentem, & tanquam in nido iacentem, fcito eum pedum dolore torqueri. hoc remedio sanabis. Vini boni tres sextarios, & tantumdem aquæ mista vsque calefacito dum manus tua ferre potest, hisque illum foueto & lauato; deinde emplastrum facito, quod continet, myrrhæ scrupulum, arsenici sextantem, mastichæ vnciam, olei rosacei ligulas duas; simul misceto, emplastrum facito, idque corio illitum super pedem imposito, post tres dies resoluito, carnemq. calidam ipsi dato. Nonnulli axungiam bubulam in ahenum abdi tam incalfaciunt, eiusque pedes in-

ungunt. Alii vino pedes eluunt, atque in lata pertica collocant, ne digiti pedis lædantur. Quidam acetum tepidum pedibus inspergunt.

Aduersus pediculos.

SI pediculos habet accipiter, sandaracham tritam in aquam frigidam addito, qua ipsum lauabis, & ad solem expones, & pediculos excuties. Alij oleum rosaceum, & cor bubulum, axungiam, oleum: alij teaphin tritam in aquam coniiciunt, & ita illum lauant. Sunt qui lupinis in aqua maceratis accipitrem lauant, spondylion combusto ipsum fumigant, & confestim pediculi decidunt. Quidam oleo laurino caput accipitris oblinunt. Aliqui sandaracham, butyrum ex carne dant accipitri.

Ad luxatum.

SI in venando accipiter luxatus sit, ita ipsum restitues. Vlmæ radicis scrupulos quinque, in ahenum addito, vsque ad tertias decoquito, eius decocto affectum locum foueto, emplastrum facito, quod recipit mastichæ, thuris masculi, floris periplocadis, folii, singulorum vnciam, fæcis vini optimi treis ligulas, rutæ cochlearia bina,

bina, in vnum contundito, emplastrum facito, super locum affectum imposito: quinto die mutabis: carnem calidam ipsi dato.

Ad fractum.

ACCIPITREM fractum curabis, vt ante diximus esse curandum luxatum, ac vbi ipsum locum affectum calidis fomentis recrearis, sumito lanam succidam, eamque rosaceo oleo conspersam super locum affectum imposito; linteoque obligabis; in locum obscurum accipitrem abdes; quotidie calidum cibum dabis. Sunt qui inferuefactam axungiam ad fractum locum alligent, alij hircinum stercus, alij saponem imponunt.

Ad fractum crus.

SAPONEM, bulbos, cochleas, in vnum contrita, linteo illita super fractum crus imposito, & sanum facies. Alij pedes fouent, & suilla axungia inungunt, in loco obscuro collocant. Nonnulli argalicum cum absinthio veteri contusum affectæ parti imponunt. Alij ceram albam, marmor, cochleas, album liquorem oui, vnâ commiscent, & contundunt, in locumque

T

fractum imponunt, & ad sanitatem perducunt.

Ad accipitrem aucupari nolentem.

LASERIS filiquas treis, in aquam addito, ligulas duas dato cum carne edendas per triduum. Quidam mandragoræ radice fumigant, & confestim promptum ad aucupandum reddunt. Alij argemonia fumigant: sed & carnes, quas comedit, suffitu lustrant.

Ad euulsionem vnguium.

CVM accipitris vnguis excussus est, si excussum inueneris, illum reponito; sin minus, alium vnguem mollem accipitris sumito ipsius digiti, qualiscumque est siue medij, siue calcaris. ita sanabis. Sanguinem pulli columbini, aut ramentum taurinæ collæ, quantam tribus digitis capere possis, comburito, donec in puluerem redactum sit: deinde mastichæ sumito grana tria, myrrham, thus, arsenicum, trita super vnguem imponito cum sanguine columbæ feruenti, & reple ipsum vnguem, ac infige in locum, vnde excidit: facito ex dura pelle loculamentum pro magni-

tudine digiti, & ligato pulcre, & in quatuor dies ipsum liberum dimitte in tegeticulam, nutriendum ipsum carnibus feruefactis posteaque ad venationem educito. Si vnguis radicitus sit excussus, confestim iniecta face locum comburito, & sanguis sistetur: Vel sumito ex lucerna ea quæ destillant, subter eius collum, hisque locum affectum linito. Sed cito renascetur, si ita curabis. Absinthium silvestre cum axungia suilla contundito, sacculumque ex aluta factum, præscriptis malagmatibus implebis, eum induces in vnumquemque digitum, vnde vnguis euulsus sit, & ligabis, & tertio quoque die mutabis, & sanabitur. Vel ossa palmarum cum vna taminia & melle contrita, linteoque illita affectum locum obligabis, & cito vnguis exorietur. Vel thus masculum aqua frigida diluito, eoque locum foueto, & sanabitur. Vel butyrum cum ramento corij elaborati inijcito in digitum, vnde vnguis excidit, & ad iusta perducetur.

Ad tremorem accipitris.

TREMORE exhorrescere accipitrem cognosces, cum habet pinnas vt stru-

T ij

thiocamelus, & volare nequit. Ipsum ita curabis. myrrhæ, thuris masculi, sandarachæ, aristolochiæ rotundæ, argalici, aloë in hepatis formam concretæ, spicæ Indicæ, nardi spicata, singulorum treis siliquas, mastichæ grana tria, folij, pediculariæ, cumini Alexandrini, singulorum siliquas quinque, costi siliquas binas, mellis vnciam, croci siliquam, piperis semunciam, vini boni sextarios duos: simul omnia mista, concisa, contundito, atque illa ex carne hircina per decem dies cibui accipitri obijcies: deinde per alios decem dies dabis veruecinas carnes: tum alijs decem diebus præbebis ex pullis columbinis & gallinaceis: semper cibos superiore compositione illines: tum post triginta dies ipsum lauato aqua, in qua prius decoctæ fuerint radicularum schoeni libræ quinque, synapis vnciæ tres, aquæ tertia aut quarta pars addita fuerit, qua in peluim infusa, & vsque repenti, quoad manus tua ferre potest, accipitrem fouebis, & lauabis, & illum lotum in sole collocabis, idque similiter per triduum facies. Si deficitur, vinum asperum insperges, ipsumque confestim pascas. Verumtamen suillam

H T

carnem ipsi ne dederis, donec confirmatus sit.

Ad vulnus accipitris.

ARGEMONE ex aceto trita linito caput accipitris prius glabrum factum: pustulam postquam exprefferis inungito. Sunt qui fractis oleis coquant, hisque refrigeratis eius caput linant.

Ad mutandas pinnas.

PRIVS QVAM in cellam mutandarum pinnarum causa incluseris, aqua lupinaria eluito, & quam mox in cellulam includito, in eam sabulum spargito, addito tabulam rotundam: per decem dies dabis columbinum pullum. Quod si tardus sit ad mutandum, conterito pellem serpentis, eaque carnem conspersam dato, vel lac potui præbeto: mense Augusto quotidie aquam apponito, decem diebus, antequam ipsum educas ex cellula, accede prope ipsum, neque confestim ipsum ex cellula proferas, neque pedibus strepitum edas.

Ad accipitrem mutandum varie.

VIRIDES lacertas viuas, vel mures, vel ciconiam, vel turturem per triduum

dabis. Si recuset lacertas virides viuas, in sole ipsas arefacito, leuigato, eorumque puluere conspersas suillas carnes dato accipitri comedendas. Si accipiter mutauerit, aquam marinam calfacito, eaque pinnas eius foueto per triduum, vel cum aceto acerrimo calfacito.

Si vulneratus sit à grue.

SI accipiter à grue, aut ab alia aue vulneratus sit, ita ipsum curabis. Ossium palmæ quinque vncias, ramenti ferri excidentis ex incude vncias treis, in vnum misceto, in puluerem redigito, consueto locum vulneratum, & ex illorum puluere inspergito: sed prius locum vino calido eluito, & eius cibatu obijcito. Alij axungiam suillam, & stacten sarmentorum miscent, hisque perungunt plagam acicula consutam. Verum attende, ne acicula interiorem carnem perstringas.

Ad interiora rupta.

SI interiora discussa habet, ita medebere. Stacten ex palmitibus vitis dabis ei bibendam, & sanum facies: & carnem feruefactam, & mel cum butyro commistum

præbebis edendum ex carnibus: vel sandaracam ex carne dabis, & sanitatem recipiet.

Ad dolores lumborum.

CUM videbis accipitrem, vel manu gestatum, vel ad prædam emissum, capite aggrauato & dormitante deferri, & caudam frequenter flectentem, scito ipsum lumbagine & torminibus laborare. hoc medicamento sanabis. In aquam coniicito radicem asparagi vnciam, poci infra terram generati sextantem, herbæ vesicariæ quadrantem; in cucuma testacea decoquito ad tertias, decocto eius lumbos foueto per septem dies. aduersus tormina hoc remedium adhibebis. Lumbricos terrenos coques, eorum sumes siliquam, laseris siliquam alteram, album liquorem oui, in vinum miscebis, eaque ex carne dabis accipitri per ipsos dies, cum ipsum superiori decoctione fouebis.

Aliud remedium.

Tiliam, alimi semen, oleum laurinum & lentiscinum ex aqua coques, hisque accipitrem fouebis; olea quidem separatim coques, & deinde miscebis. Vino calefacto & per spongiam expresso accipitrem fo-

uebis, & ad iusta perduces. Vel picem aridam contritā eius potui dabis, & restitues pristinæ valetudini.

Ad tubera pedum.

CUM accipiter habet tubercula in pedibus, tintinabulum paruum facito instar tuberculi, vehementer calefacito, idque ignitum super tuberculum imponito: sed cautè, ne aliam carnem perstringat, & tamen ad radicē tuberculum comburat, ac quam mox saponem Gallicum, laurinum oleum, stercus columbæ in ollam nouam contacta diligenter calefacito, & frequenter eius pedes, & perticam cui insistere solet linito, & sanabitur. Vel ipsum tuberculum sauciato, carbonemq. tritum cum oleo Hispanico plagæ imponito.

Ad tubera & rimas pedum.

SVILLVM stercus in furno desiccabis, aquæ dulci miscebis, eaque alutæ illita afflictæ parti impones, & confestim discutiētur. quod etiam hominibus simili morbo laborantibus auxiliatur. Sunt qui saponem Gallicum, vinum teaphin, cum ærugine rasili contundunt, accipitri alligant.

Ad pustulas.

Ad pustulas.

PUSTULIS laborantem ita curabis. oleum rosaceum, mel, calcem viuam cum lente miscebis, calfacies, ex carne dabis accipitri edenda.

Ad accipitrem defugientem aucupia.

ACCIPITREM aucupium defugientem ita restitues. olei Hispanici, mellis, butyri, vini boni, singulorum scrupulum. cum luteo oui commisceto, ex carne feruefacta præbeto. & cum hoc concoxerit & per excrementa reddiderit, carne suilla vel gallinacea pascito. Vel butyrum, mastichæ in puluerem redactæ, sanguinem columbæ misceto vnâ, hisque carnem hircinam sparsam per triduum præbeto accipitri, & sanus fiet. Vel sterco passeris, vel eius carnem vino vel melle conspersam edendam eidem dabis. Vel apij semen, ginger pari pondere contrita cum melle aut vino dabis, & sanum facies.

Ad sitim accipitris.

ACCIPITRI sæpe sitienti escam frigidam cum melle dabis primo die: altero & tertio oleum Hispanicum, & sanum facies.

Ad debilitationem & langorem accipitris.

ACCIPITRI debilitato & languenti auxiliatur hoc medicamentum, quod habet croci, rosarū aridarum, singulorum semunciā ex sanguine leporino feruente: conterito illud, accipitri præbeto ex carne suilla frigida, & ad sanitatem perduces. Vel croci scrupulum, vinum vetus, in vnum contundito: potanda præbeto accipitri, eiusque cibatus hircinam carnem dato, & conualefcet.

Ad nervos laesos.

ACCIPITREM ex nervis laborare cognosces, cum ad aucupandum emissus aucupari recusat, & aspectū auertit ab ipsa præda. hoc fit, vel cum arbori implicatus fuit, vel ad saxū genua offendit, vel artus læsit. Huic succurrit hoc remedium, quod recipit axungiae bubulae, ceruinæ medullæ, ceræ, singulorum semunciam: in ollam novam hæc indito: cochlearum, olei Aphirici fescunciā adijcito, atque omnia cum spongia & vino contundito: genua & calcanea inungito, & sanitatē recipiet. Aliqui axungiam suillam, tum axungiam pulli columbini, succum malvæ & betæ in ollam adijciunt, contundunt, genua, calcanea per

spongiam perlinunt. Nonnulli axungiam gallinæ, oleum rosaceū, serum, mastichen pari pondere in ollam nouam conijciunt, coquunt, locum afflictum perungunt, & pristinam valetudinem restitunt.

Ad vitreaginem oculorum.

ACCIPITRIS vitreagine laborare oculos, signa sunt tubercula ad oculos & nares velut paruulæ auellanulæ exorta. remedium hoc adhibeto. Lignū cupressinum acuito, idque ignitum ter in eius nares inserito, vbi vitreaginem videas, locum exprimito, & mellis exiguum inspergito.

Ad accipitris frigus.

SI accipiter frigore rigeat, ita ipsum curabis. Piperis, pediculariæ, singulorum granis tribus in vnum contritis illius palatum illinito, ad solem exponito accipitrē, deinde ipsum pascito, & perueniet ad sanitatem. Vel sumito succum cynoschefti, piperis, pollinem, apij semen, mellis mediam partem, hisque simul commistis carnem conspersam accipitri præbeto, & interiora omnia expurgabit. Vel allium simul cum pipere dabis illius cibatus, & rigor discutietur. Vel semen raphani, rutā syluestrem, piper, cuminum, mista contundito, cibatus

V ij

objcito. Vel columbam scindito, eius intestina feruentia dato accipitri edenda.

Ad tardam aluum deijciendam.

ACCIPITREM tardantem eijcere excrementa, scito cruditate laborare. ita illi succurres. Staeten ex vitis palmitibus factam, ex ore tuo in os illius inspirabis, quantam capere poterit; & cum excrementa reddiderit, oui vitellum vnà cum melle sumito, hisque carnem oblitam accipitri præbeto.

Ad tubera pedum.

SI accipiter tubera habet in pedibus, ita ipsum sanabis. Salem cum cochlea terrestri conterito, pedes illius defricato. vel super tuberculū hirundines paulisper imposito, tum postquam hirundines remoueris, vino vetere incalfacto locum foueto. vel hircinum stercus terito, eoque illius pedes oblinito.

Ad vermiculos pinnarum.

ACCIPITREM, cuius pinnæ vermiculis infestantur, sic curabis. scindito calammum, & telam aranei, quam poteris intus inuenire, ex aceto acerrimo terito, in locū, vnde cadunt pinnæ, imposito. Vel sumito sanguinem leporis, & vinum vetus pari

mensura, locum affectum conspergito & melle illinito, ad solem post accipitrem exponito; ad sanitatem perduces.

Ad dolorem maxilla.

ACCIPITREM ex maxillis laborare, vel alijs interioribus partibus circumuicinis cognosces ex manu gestantis. se enim abijcit, neque perticæ insistere vult: sed etiam pinnæ caudæ rariores fiunt, & minuuntur; saliuam cruentam expuit, & volitat. sic ipsum curabis. Vinum vetus dabis ieiuno, & catello paruulo vel nefrende per tres dies ipsum nutries, deinde butyrum dabis, & sanabis. Vel radicem argolici, siue hyoscyami contritam cum carne dabis.

Ad debilitationem.

MEDULLAM veruecinam feruefactam præbebis edendam, & reficies.

Ad lippitudinem.

CLAVO cupressino tenui ignito nares ipsius aperito. Vel lac caprifici infra linguam infundito.

Ad lesionem axillarum.

FREQUENTER axillam aqua frigida fouebis, & sanabis.

*Ad accipitrem, qui progreditur ad prædam,
& simul pedem refert.*

ITA ipsum restitues. Piperis grana tria,
vinum vetus, mel, cuminum, album li-
quorem oui. hoc semel die dabis, & ad
iusta perduces.

Ad eum qui visco oblitus sit.

OLEO, locum, vbi viscus adhæsit, elui-
to, & linteo tanquam spongia expri-
mito, & lacte caprino abluito, & mirificè
absterges.

Ad eum qui agrotat ex aucupio.

AQUAM inferuefactam, quantam tua
manus ferre potest, super eius dorsum
inspergito.

*Ad eum quem velis educere ex cellula
pinnarum mutatoria.*

ANTE lucem cum ipso ambulabis, &
priusquam sol exoriatur, ad perticam
reduces: vespere verò lucernam huc illuc
mouebis, gestans ipsum, quo ad dies sit.

Ad oscitantem.

SI accipiter hincit, oscitatur, scito eius
interiora vlcerata esse. Ita ipsum cura-
bis. Butyri, mellis, olei rosacei, singulorum
ligulam, medullæ ceruinæ quadrantem,
sandarachæ vnciam, vini ligulæ duas in

vnum misceto, eaque cibatus præbeto ex carne hircina per tres dies aut quatuor.

Ad ulcera crebris tumoribus exasperata.

Hoc remedio auxiliabere. piperis viginti duo grana, folij Indici, nardi spicata, foliorum petroselini Macedonij, singulorum scrupulos duos, euphorbij, costi, singulorum scrupulum. omnia terito, misceto cum melle, hisq. palatum accipitris fricato ad solem, & ad horā prandij sumito butyri treis partes, mellis partem vnam, Balsami partem alteram; simul terito, & cum prædictorum puluere commisceto, eaque commista ex cibo calido præbeto, & sanitatem afferes.

Ad eum, qui decidit in aquam cum anser.

Ossa palmarum aqua conspergantur per diem vnum; die insequenti terantur; adijciantur piper album, & nigrum, pedicularia, nardus spicata, Indica spica. omnia æqua portione terantur. sumatur etiam butyrum, axungia anatum, & suilla pari pondere contusa, in offulas agglomerata accipitri dentur, & nihil frigoris sentiet. Vel offas illi dato rosaceo oleo consperfas, & protinus frigus illi pelles.

Si nolit comedere.

POLLINEM tiliæ, & seminis lini adijcito carni hircinæ nuper occisæ; cõgito accipitrem capere, & ad iusta perduces.

Si à lepore male affectus est.

FAC quiescat septem dies, dentur ei cibi inferuefacti, vel hircinæ vel columbinæ carnes, & sanabitur.

Ad obstrepentem & voce elisa recinentem.

MELLIS, lactis caprini, singulorum ligulam, & tantundem olei rosacei, misceto, dato ex carne columbina.

Ad dysenteriam.

SEMINIS ferulæ grana viginti sex, trita, vino aspersa, potui dabis accipitri. Vel rhodacynon intempestium scindito, cum sale coquito, ex cibo dato accipitri.

Ad extenuatum.

CVM accipiter extenuatur, butyrum cum carne ipsi dato comedendum. vel oleo Hispanico escam conspersam dato ipsi edendam.

Si aegritudine diminutus est.

CVRABIS, si medullam arietis nuper occisi ipsius cibatu dederis: deinde pulli vel colūbini vel gallinacei occisi sanguinem calidum præbebis bibendum.

Si venari

Si venari nolit.

Q Vindecim dies in locum obscurum includito, vbi lucem non videat, nisi ad comedendum. Cibi tertiam partem illi detrahitto, postea ad venationem emittito.

Ad fluxiones capitis.

SI accipiter capitis fluxionibus laborat, ita cognosces. Oculi ipsius lachrymant. hoc medicamento auxiliabere. Piperis albi triginta grana. costum, folium, spicam Indicam, pediculariam, crocum pari pondere. omnia quidem instar triginta granorum piperis ponderantia contundito, hisq. illius palatum defricato cum vino bono. postea mel fumo nō infectum sumito, eoq. per pinnam palatum linito. ex superiori compositione rursus inspergito, & quam mox eius nares tuo ore sugito, vt medicamentū sursum perueniat. Hæc vbi feceris, in sole ipsum duas horas collocato, & cum excrementa reddiderit, illum ex sole tollito, & vini boni paulum ex ore tuo in os illius infundito: post duas horas ipsum vocato: dato ipsi vel columbinum pullum, vel murem, & sanus fiet. Si in eius oculis velut lenticulæ quædam appareant, & ipse oculis hallucinantibus sedeat, ita ipsum

X

vindicabis. Lac mulieris nutrientis masculum in eius oculos instillato, & mox sanus fiet. Vel costum, folium, thus masculum, mastichen, laser Iudaicum, piper, nardum spicam, caryophyllum, crocum, sandaracham, pediculariam, paribus portionibus contundito, cribrato, hisque eius palatum confricato, & sanitatem recipiet.

Si suas pinnas rodit.

Spumam nitri inferuefactam, & cimices quinque tritas ex carne dabis accipitris cibaturi per triduum.

Si velis experiri an infirmus accipiter uiuat.

Quotidie ipsi dabis butyrum, oleum Hispanicum vel rosaceum cum corde bubulo, & si excrementa reddiderit, uiuet: sin reijciet, pullum columbinum per treis dies ipsi dabis: si excrementa reddet, sanabitur.

Ad intestina.

Butyrum cum melle mistum in carnes inspersum frequenter ipsi dabis, & sanabitur.

CYNOSOPHIVM.
Liber de cura canum.

X ij

CYMOZOMYD

Libetecus canus

X

CYNOSOPHIUM,

LIBER DE CVRA

CANVM.

ON minus utilitatis adfert
 suo officio ac studio generi
 humano canis, quam falco
 aut accipiter, partim ratio-
 ne custodiæ, qua securita-
 tem præstat, partim quod
 feras & à fructibus & pecudibus arceat, ve-
 niturque, partim utroque. domino suo
 maxime est amicus ac fidelis, adeoque
 ut sæpe alacriter pro eo vitæ periculum
 adeat: nec tam cupiat quiquam, quam ut
 periclitantem ex periculis eripiat. osten-
 dit autem & solo nomine vocatus, quan-
 to amet opere cum etiam, à quo beneficio
 est affectus. hæc quum ita se habeant, quo-
 nam igitur modo canem negligemus? aut
 non cogitabimus medicinam, quam, si in-
 festus casus ita ferat, in parato habeamus?
huc accedit illud quoq. quod sine canum

X iij

opera nullus prorsus sit vsus accipitrum? Quare secundum accipitres hos etiam diligenti curæ habuisse vt videar, de canibus nunc dicam, initium faciens à generatione ac eorum censura.

Quo potissimum tempore canes admitti oporteat.

MENSE Ianuario ac Februario canes summa diligentia pariq. studio pasci, necesse est, atque omni labore solui, vt eas denique libido coeundi incessat, cum optimis quibusque canibus, vt ita genus per bonos vsque conseruetur. Eum autem, qui admittitur, trimum esse oportet, nec minorem. femella vero sit bima, nec iunior. Post autem, quam amore fuerit percita, & requisierit maritum, contineto eam dies plus minus decem, deinde aliquando admittito, & semen statim continebit. Cæterum interea dum coeunt, facito canem cum mare in cellulam aliquo concludas, nec prorsus cōmittas, vt quisquā coeuntes intueatur. namque si tum videantur, canes venationi inutiles parient. atque hoc venatores longa experiētia edocti, memoriæ prodidere. Post coitum vero, canis grauida in venationem ne producat, ne aut

cupiditate cursus nimia catulos corrūpat; aut si abortum faciat, ipsamet pereat. scias autem bimestre tempus gestare vterum, & quot mares habeat, totidē diebus tempus constitutum superare. marem vero foueri molli alimento & abundanti vsque ad tricesimum diem, necessitas est. Post deinde cum res postulet, in venatum educi potest.

De censura ac canum cognitione.

SI cupias comparare canes bonos ac generosos, ita de illis experimētum facito. ex fœno rotundum fac circulum, latitudine rotæ currus, siste catulos in medium circulum, seorsim vero matrem contine. Fœnum dein circumcirca succendito, & quum videris ardere iam fœnum, vinculis canem exime; ac experiere eam metu omniposito per ignem irrumperere: quippe quod arcto adeo amoris vinculo suis catulis sit deuincta. eligit vero naturali quodam desiderio ac iudicio & optimos quosq. ex incendio educit. eos autem qui relictī sunt ab ea, si vel venum dare, vel alicui gratificari volueris, alteri cani suppones, quæ suos nihilominus catulos habeat, vt ipsa alat. sed enim hoc modo eos illi subijcies. emungito

canem lacte pauculo, manu id excipe & expuens in id, misce; denique inunge tergum catulorum, ac subijce illos altrici, atq. cognosces coram, quod libēter ad modum eos recipiat. Est & alia probatio catuli melioris. in librā catulos imponito, & grauiorem eligito. Quos autem tute retinere volueris, fac sis ab ipsa matre alantur, & non ab altera quauis. lac namque maternum est vtilissimum.

De electione canum.

EX canibus iam prognatis eligendi venient præ cæteris, qui forma leones, pardos ac lupos referunt, aures habent magnas & molles, vt etiam præ magnitudine ac mollicie inclinentur. at si rectæ fuerint aures & non parvæ, non erit canis malus: sed si rectæ ac duræ, non generosum arguent. Collum crassum. pectus & humeri lati & non constricti, sed soluti à sese inuicem. Caudæ longæ & tenues. Crura posteriora prioribus altiora. Ita enim facile saltus accliuēs ac arduos superat: si vero æqualia fuerint, velociter curret in planicie: sintque crura potius vara quam vacia; & femella magnitudine corporis confectur masculo.

Quo

*Quo tempore educendi sint canes
in venatum.*

Vtile est, adeoque necessarium subinde in venationem educi canes. Nam si ab ea aliquandiu abfuerint, pigriores tardioresque euadunt.

*Quod utile sit assuefieri canem ut cum
homine dormiat.*

CAnes cum homine dormire, bonū est. Cinde enim mansueti euadunt, ac amare homines impendio occipiunt; ad hæc facilliter vocantur.

Ad febrem canis.

FEBri laborare canem his signisprehendes. Aures demittit: tristitiam præ se fert vultu, nec dormit. igitur ex auribus sanguinem detrahes. deinde olei rosacei vncias duas cum vino decoquens, ter interdiu infundes, aut rosaceum cum duobus ouis permisce, atque infunde.

Ad calores nimios, ac dolores canum.

QVum calore nimio canis premitur, hanc medicinam facito. Rumicem herbam pulcre maceratam ac tritam cum duobus ouis & butyro, atque vini Siculi vno sextario admixto, vna cum pipere communi, da illi bibere. Si vero æstu

Y

accensus venatu redierit, ★ fuscā pulegio cōmixtam ori eius infunde. est vero fusca acetum, & aqua calida & oua duo. infundes autem cum oleo rosaceo.

*Canem rabidum cognoscendi curandi ac
preservandi ratio.*

CAnem rabidum, ita certo cognosces. Primum subsistit dementatus prorsus ac furore percitus, ac contendit mordere hominem, neque facile audit; adeo ut nec dominos cognoscat suos. Igitur hoc quando vides, præbe illi hanc potionem. Rosæ agrestis radices contundito ac terito bene, & misce contusis parum aquæ fontanæ, deinde per linteum colato, ac ut bibat canis, dato.

Aliud.

Atque canem rabie percitum cognosces sic. in inferiore parte, nodis qua lingua tenacibus hæret, accrescit lues vermiformis neruo candido non absimilis. priusquam autem augeatur, totumque occupet guttur canis, rescindito, & curabis sola apta diæta.

Preservativum.

Accipe ficum agrestem, quam comminutam vna cum adipe suillo veteri, vo-

randam cani præbeto . aut hederam ad tertias vsque decoctam , bene mane cani dato in die solis.

Aliud.

Gallinarum fimum , & asini testiculum, cum vino fragranti, vt comedat dato.

Aliud.

Herbam chelidoniam cum adipe suillo minutatim concisam, in pane exhibeto.

Ad lippientes & inflammatos canis oculos.

PRimum oculos eius foueto aqua calida, & vino, in quo decoctæ sunt rosæ, fructus labruscæ vitis, & vel auriculam muris, myrti folia, deinde oleum & oui albumen commiscens imposito oculis, & lacrymas quidem restringet, inflammationem vero repercutiet.

Ad albuginem oculi veterem.

SI oculus canis albescere ceperit, sic curato. Taurini fellis drachmas duas, succi fœniculi, mellis, singulorum oculos vncias nouem, croci vncias tres: his, vbi probe contriueris; inungito.

Ad dolores oculorum.

SI oculos canis doluerit, fimum gallinarum vna cum aceto imposito.

Y ij

Ad clauos in palato canis succrescentes.

SI in canis palato clauus excreuerint, ammoniaci, quod fuerit satis, gallæ globulos tres aceti cyathum vnum, chartam combustam tritamque misceto, deinde palatum inungito & curabis.

Ad os infixum rictui canino.

Cani si forte os in summa gula hæserit, oleum infundito, & inferiora colli constringito. Quod si autem remouere non poteris, distendito os eius, & aquam tepidam paullatim instillato.

Si sanguisugam inter bibendum deglutiuerit canis.

Cimicibus succensis fumum excitato, quem in se canis recipiat, & extemplo sanabitur. ptisanæ & olei puri libræ vnam coquito & colato: denique mellis puri scrupulum vnum misceto, atque de his cani infundito. *Aliud.*

Sapam & tragacantham madefactam, & succum ptisanæ, & oleum & mel & vitellum oui simul misceto, atque cani infundito.

Ad canem nauseantem.

SI nauseat canis, cibumque omnem fastidit, excrementum humanum ei exhibebis. fusca cum pulegio mixta nares ac os

perlues, atque pabulo cyminum miscebis. garum præsentē cane decoques. delectatur namque eius odore. præbeto cani de omni frumentorum genere, donec ad saturitatem expleas.

Ad tussim canis.

CAnis si tussi laboret, accipe morticiniū animalis, vt equi, aut cuiusuis etiam id genus, & quam chelidoniam dicunt, terito vna cum lacte caprino, ac cani vt bibat dato, atque breui morbo suo liberabitur.

*Ad inflammationem ventris aut
inflationem.*

PArum aceti illi exhibeto, & extemplo dolorem sistes.

Ad sanguineum mictum.

SI minxerit sanguinem canis, lentem eum primum in lacte coques, & coriandri succum, & piperis grana xxv. & olei communis sextariolum vnum, & aliam heminam lentis cum lacte coque & olei vncijs duabus, atque in vnum redige, quibus deinde canem perungito.

Ad vrinae difficultatem.

PAnem lacte caprino madidum, interdium vt edat, bis dato.

Ad venam ruptam.

Vena canis si forte rumpatur, telam araneæ, tomentum, vna cum duobus muribus adures ac teres, vnde deinde cani impones. Rursus tomenti combusti cinerem seorsim venæ imposito, & candenti ferro locum, vnde sanguis fluit, adurito & fluxum sistes.

Si ischiade laboret.

MYeliten lapidem in testa accendito ac comburito, candentē lotio hominis restinguito, & iterum adurito; & post alteram exustionē vinum & acetum misce, ac penna inungito, & accipe craterem, quo sterqus gallinæ cum fulca des.

Ad dolores corona seu sedis.

CAnis si quando sedem læserit, fac sis diligenti eum cura habeas, ac tegas, & allij spicas duas, quod potes, purgans ac terens, misce oleo, atque sedem inungito; deinde præparato, in hunc modum infusionem. Piperis grana xx. baccas lauri tres butyri cyathum vnum; simul misce atque has dictas species candenti ferro calefac, & sic canem infundito.

Si macilentum pinguem efficere voles.

PANEM vna cum lacte tantum primo die dato, quantum vorare ante consuevit. sequentibus vero diebus partem panis adime, vt lac superet. post sex vero dies solo lacte pascere, ac vesperi modice alito. Rursus si voles à lacte canem abducere, partem lactis subtrahe, ac in eius locum panis succedat. Toto autem eo tempore, quo lacte faginatur vincula ei adimenda omnino non sunt: contra, vt subtrahi ceptum est, in singulos dies cursu erit exercendus.

Aliud.

Canem si alere voles, auenam primum flammis torreto: deinde in mola frangito: postremo quotiescumque vis pascere eum, aquam in ollam infunde, ac igni admota ebulliat; tum farinae quantum satur erit, ac canis poterit absumere, inijcito, hisq. adipem commisceto: postquam autem refrigerint hæc, in cibum dabis. hoc vero facies in quintum vsque diem, aut sextum; atque re ipsa cognosces, ipsum fieri pinguiorem.

Canem si saturare velis post famem.

FABALIS albi sextariū vnum, olei itidem vnum, suilli adipis saliti totidem, coquito, & triduum cani ieiuno dato, eadem

hora, qua ali consuevit. Canes paruos alere si voles, neque lac habeas, pulmonem bouis adurito ac in cinerem redigito, quem deinde pabulo inspergas.

Si canis inflammatione toto corpore laboret.

SI inflammatione laboret canis, aut oculorum aut pedum, & maxime si læsus sit quoquo modo, noli putare esse vlcus. Curabis vero sit: ceræ partem vnā, duas mellis Attici & olei communis partem misce ac coque. deinde canem toto octiduo inunge. interea temporis pabulo humido, ceu succo pascendus erit.

Si canis ab altero morsus sit.

OS cerui adurito, miscetoque oleo, ac terito simul, vt cerotum facias, quo deinde curabis morsum.

Canis si morsus sit, aut vapularit ab aliquo.

Carnes cum cinere ferri plagæ impone, ac sanabis.

Si canis à rabido morsus sit.

Folia rutæ impone loco, vna cum pice & aceto, & curabitur.

Si canem

Si canem a filus momorderit.

Siluestrem rutam, seu inguinalem, incendito, ac locum, quem tabanus morfu impetiuit, fumo lenito, & aceto inungito.

Ad curandam exulcerationem seu cicatricem.

Lythargirium cum spuma nitri vbi combusseris, terito, hisque admisce mel & acetum; quibus deinde exulcerationem tamdiu inunges donec coeat.

Si vapularit canis nec vbi doleat cognoscere possis.

Aduersus solem constitue canem, & in locum læsum muscæ conuolabunt, atque sic locum dolentem deprehendes; ipsum vero locum calida fouebis, atque hordei farinam calefactam & permixtam stercore bubulo ac fuscæ, impones.

Ad scabiem.

Cerussam, resinam seuum bubulum & butyrum lentisco vna miscens, coquito, ac sic canem inungito.

Aliud.

Accipe seuum caninum aut erinaceum, & in olla noua liqua, ac vbi videris exi-

Z

guas bullas emittere, remoue paululum ab igne ollam, inijce resinam puram, probe tritam, & moue, ne inter ebulliendum seuum effundatur. resinæ autem tantum accipiendum, quantum est seui. deinde accipe herbam, quam dicunt cynochestam, viridem, cuius flos coactus liquorem ex se emittit; qui deinde in olla ad ignem bulliat, post reliquis admisceatur, quibus tum probe mixtis, canem inunges.

*Ad manantia oris ulcera, quæ Græci
ἀφθας vocant.*

Hordei farinam terito vna cum aceto. & unge canem; post vero mundato diligenter. non obfuerit autem, si oleo vnixeris.

Si canis vngues abijciat.

CYminum in os accipiēs mandito, mansum deinde in vnguem canis conspue: hoc si decem dies feceris, vnguis dubio procul succrescet.

Si conuerterit coxam.

Hordei quod est purissimum pinsum; post, coriandri grana, crocum, ouum gallinæ, ac seuum quantum est satis, tere ac misce, lana deinde loco dolenti impo-

nito, atque insuper adipe suillo veteri inungito.

Si poplitem loco mouerit.

RAmos cuiuscunque etiam arboris coquito, & laua canem: post lotionem vero oleum vetus cum adipe suillo misce, quibus locum adfectum dolentemque inunxeris.

Canis ut mutet pilos.

CAlcem viuam & spumã argenti misce, & quando instar mellis coaluerint, totum mensem fac canem inungas & pilos mutabit.

Vt pili celeriter succrescant.

Herbam genetum adurito, deinde adipe suillo, quantum sufficit, misceto: his quod iam reliquum est locum inungito.

Canem candidum ut nigrum facias.

ATramentum metallicum, & succum stercoreis asinini, & seuum caprinum simul coque, atque his canem candidum diligenter inunge decem totos dies, atque dimittas, quia certo colorem mutabit.

Z ij

Ne quoquam canis aufugiat.

CAudam eius calamo metire, & pro eo ac cauda fuerit longa, calamum præcidito, ac parum caudæ eius pilorumque calamo indito, quem deinde sub tectum abscondes, & nusquam tecto tuo excedet canis. aut manuprehendens caudam, euellēs pilos, quos euulsos calamo immites; neque quoquam canis aufugiet.

Si velis ne una hora canis currat.

ACcipe manu oleum & axillas canis inunge, & prorsus eo die non curret. hoc vero tum potissimum feceris, si forte in animo habeas ab aliquo mercari canem.

Si velis abortire canem.

Collyrium ex cinere facito, ac in vuluā canis indito, & aquam & sapam seu passum & terram tritam commisceto, atque de his infundito cani.

Si canem accelerantem partum abortire voles.

Semen violarum coquito in ea aqua, in qua arum est decoctum, vnde canis post bibat, atque abortum faciet.

Si canem à partu purgare voles.

MArrubium cum pulegio decoquito,
decoctione purgabis canem.

Si voles canem concipere.

FErmenti nonnihil in pabulum dabis,
idque ieiunæ quidem.

Aliud.

In vuluam canis salis aliquot grana
inde.

*Si cupias liberari canem caliditate
à conceptu.*

TEnuem puluerem ieiunæ dabis. Si au-
tem nolit, nolenti etiam ingeres.

Canem à coitu si reficere voles.

ACcipe iuniperi baccas duas, folia rutæ,
grana piperis xv. croci non ita mul-
tum, conteras ac misceas, merique pau-
lulum infundas, post vero in aqua calida
vt edat, dato.

Si canis ab aliquo est fasciatus.

FVscam pulegio commiscens naribus
infunde. Et pilis equinis posteriorum
pedum incensis, suffumigetur, tegumen-

Z iij

to aliquo coopertus, donec sudorem emittat.

Ad rabiem.

SI ad rabiem canis redigatur, singulari quadam industria præcido ea, quæ sub lingua esse, supra diximus.

Ad scabiem.

ACetum cum sacrophago & butyro coque, & canem inunge atque sanabitur.

EPISTOLA

*Aquile Symmachi & Theodotionis ad Pto-
lemaeum regem Ægypti, de re acci-
pittraria, Catalanica lingua.*

EPISTOLA

Epistola Symonis et Iacobus ad P.
Romani Pontificis Gregorij de re
scripta, et approbata.

ASSI COMENSA
LO LIBRE DELL NVDRIMENT
HE DE LA CVRA DELS
ocels los quals sepertāye ha cassa.

EN Ebraice en Caldeu de Apol-
lo menor es appellat, en Grec
d'Alexandri: mas en Latin es
appellat Mechabeuz trespor-
tat. Vaquest comésa la pistola.
Aquila Symachus & Theodosus, à Tolo-
meu emperador d'Egypte & à tots los se-
gens deliciosament viuentz salut he pau.
Gran Emperador & senyor tu as manat à
nos seruidors teus fer obra breu & profita-
ble dels ozels del libre dels antics transla-
tant ab diligencia. Et nos obediens à la tua
volentat ajustatz ensems atorgan breumēt
la tua demanda. E volen la tua altea saber
que diuerses son les maneres dels ocells d'
cassa, & diuerses son lurs malauties he mol-
tes, per aslo lurs son necessaries les medici-
nes. Enpero con d' les aus prenants vfa

A a

hoiy principalment volem tractar d' lurs maneres & d' lurs medicines clarament. Asso es comensament d' les medicines de quel & d' totes les aus prenent d' cascuna segons sa manera & la quantitat sua.

De nudriment dell speruer.

E Speruer pres del niu, si al matines pris, lexical endurar tro almigdia. mas si es pres la nuyt, endrire tro ala tercia dell seguen iorn. Et si a pascut d' carns delicades, & d' n'uis nograns past, nel lex trop endurar. Pux vntaaquell al sol ab oli d' oliues, o ab let de cabra per los poyls. Mas per raon & dels poyls & d' la malaltia la qual appelen los lecs lampa, donal a menjar a lesperuer lac'mules ho vntel souen ab limachs blancs, freguan los peus he les ales. Con sera cregut, deporta lo. i. poc pexen d' bona carn. lontament de loli d' les oliues fa hynuas & v'mes plomes & belles. Aqsta es la vniuersal medicina a totes les aus prenants.

De les malauties dells oZels.

Si la malaltia crex en luyl, ab oli d' ous vnta souen luyl daquell. si en luyl crex

albugo, mit li en luyt suc d'fenoyl, o leyt d'fembra.

Dell nudriment de les mirle.

Mirle deu esser nudrit axi con speruer d'licadament. Esperuer he mirle si son pols sien gardatz d'gran calt & d'gran fret. En los locs ou son nudrits ages tota hora herba menta, o nebda, o saluia. En fust d'falze o deuet volen sier & posar. Mes la la sang d'les aus tédres molt les efforsa gilo ceruel daquelles los dona leugena & volentat d'pendre. Gardet no estiens trop enclofes: mas lexa lus. i. poc de lum. E per la gota dels peus & de les ales daras alesperuer & al mirle carn de pols & vesica de can o de ors. Gardat que nodons als ocels carn d'ase. cortantost morria. E si requer hayn lesperuer ol mirle con son pols posa aygua freda d'auant els. Empero guarda que trop calor nols noga. Puy será cregutz, souen sien portatz en la man, no molt menegan les ales si perauentura no pengen. Mas si les ales pegen axi guarra mantinent pren d'la sang d'la oca & dell grex della ontelui les ales al foc o al soll, & feael past d'carn grossa d'la ocha. Item si les ales pengen, pren oli laurini, & lauá les ales dell

A a ij

al fol & fotz les ales vntales exexeles. E si ael penjen les ales, vnta ab suc de barbena, les ales en lo suc d' la barbe na vnta lo past daquell, & mantinent fera sanat. Mas si les ales penjen per dolor pren salua & lo suc de la he mescla ab leyt de somera o de fembra pryns so es pus aja infantat dins viii. dies, e vnta lo fotz les ales. Item dona li ceruell d' cadell & aytambe al mirle. Les d' montdites medicines deuen esser fetes ales aus poques, & encare a les majors. cor generalmente se couē.

Dels esperuers dit forgells so es mirle.

PRimament digan alques coses breument de la nudridura & de la garde. Mas ara tornen ala medicina commune & a la malautia de les aus prenens demostradora & guardadora breument curant & clara. iii. maneres son desparuers. La i. es gros & pus suau ab huyls, nais gros, peus longues yngles, alegre cara, & menjant delicadament. & alegre & suau sex tota anne rein aygla. Altra manera es desperuer, menor les ales. i. poc escurs. no son tost simples, ne valen molt lo prim' ayn. La terza manera es axi cōterzol, leugerament

volent, he tost son manes, delicadament
pexen & tost prenen.

Dels ocels qui son appellatz falcons.

DEls ocels qui son appellatz falcons
son vii. manieres. Lo primer es ap-
pellat laner, del qual son ii. maneres. la i. al
cap & bec gros. mas los peus ha d'anguila,
los quals son afaytats ab gran afayn. E
prenen lo segon anyn, & lo tercer nobla-
ment. Laltre es de menor estament, la qual
es aniul a tot hom. La seconda manera es
aus pelegrins, lo qual es leus de nudrir. La
terza manera es montasi. La iiii. manera
es gris, la qual es appellada gentil vulgar-
ment, & nobla de noble de nom & d'per-
sona. La v. manera es dita Gathena, lo qual
es prescios, d'person aspre & subtil. La vi.
manera es sobre tots, laqual ha semblansa
dangilla blanca, exceptat q̄ los peus & los
huyls & en loget, & en altres coses sembla
falcon. Lo vii. linatge es Breton, loqual
prent tots au, & ha principat sobre totz o-
cels de cassa: si q̄ neguna nogosa pendre
d'uant ell, ni volar sobre ell volant. los
peus ha grosses & loncs. la vista flamencha.
los huyls terribles. lo cap gros & lo pits.

A a iij

La muscha de les ales grossa. E es nudrit ab afayn, & vole esser past delicadamēt. E quax assi ben auēturat con ha aglila. Nics francs & alegres. aquest es d'si matex d'adalye. Vels ocels los terzols son menors, enpero son pus mals & son apeynlats de pendre per linatge he per natura. Espost axi de les maneres & de les natures de les aus demostrare de lurs malancies & medicines.

*De les malaties he de les medecines des ocels,
specialment de falcon.*

Contra enfermet de que les aus que es dita rampa que en arayn obertol e ren preses suc d'urtigua o de arremyna hyfa. La carn muyllada el suc li sia donada, & guerex. Item frega los peus d'quell ab sang calent ab vinte ben en lo qual sien cuytes vrtiges. E en aquell vin muylla lo menyar daquell. Item con edra terrestre en aygua. E les fuylls cuyntes & picades & muyllades liga les entor los peus d'quell e lo meygar d'quell sia muyllat en a questa aygua. Item val a la gota de les ales si tinnes les auran roses dins les penes de les aus lo meniar sia aytal vna vnza de carn d'asse muyllada en sang calent doine la li dona a

menyar. Homenuc sanc doine cuyta & & calent. i. sania. Item donali a menjar carn de boc en vinagre. Item frega souen ab vinagre calent & ab oli laurin mesclat iii. veus o iiii. Item bayna la past suc de bar-bajonis. Item si laura tretes les penes per rão de les tynes, tot lo cors sia vntat de suc calent de la barba dell papan'. & muylla lo meylla lo menyar d'quell en aquell matex suc. Item cotra malautia sobrls offes, en la iunctura dell os liguali de sus aloes calent, & lexical per. i. dia sobre labrara ben lissa, perzo quel coel nos moua nes trebayll en la pxa. o en la ma on en volen fira si matex. Aquestes coses sien axi dites. tagramum, arsenic, gales, aristologia, & lien tro piaz. Item altra cosa asso matex per asso que tost sia inan' con murta en aygua a ix veus. Item cadarn dell aucl ayl picat mes en vin. Mit loli per los nars, he lexical per tot dia en loc oscur in poc. Item carn de porc n'ujosa d'peu mesa en ayls dona la a locel. Eapres dasso, dona li carn tendra & calent. Item contra cadarn suc d'inda lit mit en les nars & fela de junar tot dia. Item a la malautia laquall los locs apellen pistocs pren lo pesant de la quarta d'. i. maylla de scamonea.

& ayntant d'comi, & dona li mantinent.
mas si no pot menyar, mit la scamonea el
comi ab clara deou per la boca. & si no pot
garir, donal a menyar fel d'gal ab sa pastura
o perfi. Item si no pot garir con caragols
blancs & donals li a menyar. Item a gran
lassament pica fuynlles de herba sana, &
dona li a beure lo suc. Item a febres d'auscel,
si el aura febra, dona li a beure lo suc d'arte-
meya iii. vous o iiii. he donalli ab carn de
gallina. Item altra, ligali lo peu dret fort
en la cama a par. i. vena & aquella diligēt
mīua. E sapies que en lo peu d'laucel prenēt
son iiii. venes que son sagnades. la i. vena
es en la part deuant, & l'altra deual, he altra
de foras, he altra d'tras sobre la vngla ma-
jor. aquestes venes per raon d'iii. necessi-
tatz deuen esser sagnades latena per febra
segon que digen. E en axi potz saber si el
aura febra, so es assaber q̄ les ales li penjen,
lo cap ten bax, souen gita, & per enug pren
lo menjar, e auengades pren glotament &
mal lo met dins, e auengades tremola he de-
monstra senblant de fret. Per raon d'altres
febres totes es ayntall medicina. dona li
suc d'artemisia. Si es deuen q̄ la pena dell
au sia trencada, & vollras que asso qui aqui
es

es romas de la pena, que l'aucel persi poca poc la git pren sang de vna poca bestia que es dita gruil. Et si no la potz auer pren sang de rata que es dit guarri, & onta lo loc de la pena & exira d' puy. Apres si vols q̄ noua ploma isca, pren mell he coula en vna bell vexell, & con sera cuyt & escumat fe vn vergeleta subtil cuujnent al forat & posa la aqui & pux exira noua pena. Lacca dell speruer deuesser aytal. Si aquell vols auer sens effayn en pau so es dolzament & amiglablement lo deus manciar & anar vesel. Ennuyl tēps nollex acostar a hom embriac ne beuedor ni felon o auen polipns. Cor dasso pigorē en moltes maneres. Item altra a asso matex mantegua feyta en temps de mag ab rayl de raue cuyta dona la a menjar en de jun ouin ab raue. Item asso matex orpiment, q̄ en altra manera es appellat arsenic ab lana menut tayllada en osses ço es en poluores, & dona les li al vespre can daras aell les sues flāades axi cosí couē ales altres flamades pendre. Itē asso matex en leyt de somera muylla la carn, & dona li a menyar, e si nō vol menyar, prē de q̄lla let & mit lui en la boca. Asso matex profita als frugellos. Itē asso matex pren orpimēt & ruda & mol

Bb

ho en vna morte, & dona li souen a mējar.
si aura pudrimēt entresi, donali arsenic ben
cut en vn matin ayntant con pora pendre.
& apres met ne en locor dell pol analitus
& dona a el d'asso vn matin, pux cuyl herba
que es dita barbena & ruda he ensems pi-
cats en vn morter met ho en lo cor del pol.
Do met ho en mantegua veylla e en lo suc
de les herbes dona ha ell que vs en lo terzer
matin con molt tro sia aiustat e de pux iii.
tortels donant ael. Item asso matex fe lo
pendre en les tues mans, he secut lo fort. E
axi fe aquell d'clinar axi que sang isqueu
per la boca & per les nars, pux quant lauras
mes en la prexa buylliras pegua he esten-
dras la ables mans, pux la mesclaras ab man-
tegua. E cant fora mesclat en vn corn de
beu lui fasses metra en la boca. Item asso
pica aloec, & dona lui en sopes aytambe li
dona herba con solda. he pux donali a men-
jar coloni viu, sobre lo quel coloni gita oli
mesclat ab sang del coloni. Item asso matex
cuyl coriandre & crista galli & album d'ou
he mel he oli, & en vn vexell mescla ho axi
con es dit dessus del coriandre & de la crista
dell gall. mescla el brou, e asso en aygua viua
passa ho deuant el emenuc tro sia sadol, &

fera garit. Item si aura ostech cuyl ortigua grega en la luna miniua, he fe de quen poluora, rompen lo cuir dell pao & esparger la d'sus & dins he menuc de quell sanc mesclat. Item asso dali a menyar sorics viua & ca del qui en cara noueia. Item asso matex cuyn herba que es dita fistola en la luna miniua, & fen poluora, & pren vn coloni viu, quan cōmensara a menyar escampara sang axin menuc & d' matin, & fera garit. Item si aura poyls cou donzel & scorxa d' tremol, & daquela aygua spargex ne sobre les plomes & lo cors souen daquell tenen lo al sol fe asso souen, pux fe luntament de salment, & ontalo, & mesclalo ab oli & mit ho en vn vexell, & met lo axien la boca daquell, & moran los poyls. asso fe per alguns dies. Item asso matex cou n lupis molt en aygua, pux dell lupis laua tot aquell & d' mentre que fera calent bolca aquell en lana pentinada & axi iagua. Item asso pren vna lebra viua, & fe la escorxar viua, & en la pell calent bolca aquell e jaga. Si aura tynes, trenca pampinum & suc d' mora agresta, & d' asso bayna souen lo loc d' les tynes que roen les penes. Item si aura lengua auis & mell & estafisagria, & cural me-

A a ij

scian ab aquell suc d' mell & spergen sobre lapi. Mas si no profita lexa asso, he dona li a menjar souen mantega, & si no la volra posen en la boca dell & donarli as lart veyl. Item a asso fe d' secar la col picada & mescla hyn oli & mell donalin en polueres.

De la veylea dels aucels.

SI per la veylea sera ensegueynt, pren aquell, & sobre louas on lo cors si ajusta cou aquell ab vn ferre. Item si aura les nars closes, pren pebre & stafisagria, pica ho & bufa la pols en les nars, pux frega lo paladar ab vn poc de pols d' sola stafisagria. Item si cridara, pren moriac he pebre trit, posan dins & dona lui a mējar souen & no cridara. Item si sera ouat la cā, daquell sera aytall mel escumada & c' ma pel d' uoltor & tornal en pols, & pux mescla ho ensems, & ab vna pena vnta li souen los huyls. Item asso matex, pren mugols dous, & mescla ab oli, donali ho a menjar ab carn, & sera garit, si trop crida. Si aura ossos trencatz pren vn puyn de lauor d' lin & lexa bulir en coquada harā, pux ajusta hy aygua freda, & dona aquella aygua calda dell li menant souin los ossos trencatz dell speruer, & ligual dessus, & fe asso rantes veus tro sia sans.

Item aasso soffre , tymia, & ferre limat, & consolda daquest li dona cascun persi, & posal en les sopes daquell diligentment, & axi loli donaras a menjar: mas no tot en vn dia: mas per cascun dia li fe dar vna cura. Item a porgar lo cap. ii. grans de sement de stafisagria destemprada ab suc d'enula: mit en la boca del vna ploma d' asso muyllada & frega lo lui souen tro per les nars li d' corre, & fe lo seer d' jun al sol. E con sera lo d' corriment dell per la boca gita aygua tebea sobre aquell. Item con ha mal al fel, pica d' la flôr dell salze & dona lui en sopes. o se aquella medicina que auen dita a la setoladora. Sia mal de fel en los peus o en lo bec & en les nars par que sia rallus. Item atotra set pren li iustic api fuyles d' col veyles canes d'anet fenoyñ coriãdre, & cou en fems en vin o en aygua mesclat vn cuyler d' mel, pux cola per vn lançol les fuyles & les rayls & tot asso: & cou sera refredat, met lui en la boca. Item asso matex mel escumada e mesclada ab aygua freda dona lui a beure, tro sia sadol. Esperuer que ha set, e souen desiga beure, se gita en l'aygua axi com si auia somgos ouexiges propelos pitz so es sots les exeles o sots los muscles d' les

Bb iij

ales; & aquesta dona gran set aqueles que
si no eren curatz porien morir. aquest ga-
ras axi carn ab mel li donaras lo prim' dia.
mas laltre dia carn ab oli rofat fret. Item si
volra mudar cost cuyt ab pestenagua & ab
canela sia mesclat, & metles aell empillu-
les. Item asso obra tartugua, & dona aell a
menjar alo del ventre. Item asso matex pols
despuyla d' serp mit en pilules & dales li.
Item si aura scerdat en los huyls, lo tell sera
ferit o aura macula axil garex, prin fuylls
d' bretonica & d' ruda cuyla aus dell sol
exit picala & cola priment pèr vn drap
prim he mit en los huyls. Item si volra la
carn, prin oli vey, & dona li a menjar: & si
non volra dona lin en pilules al vespre &
muyla en la carn en aquell beurage de mel
& d' oli. He pux si no cessa & alo que aura
menjat no es digest, axi metge aquell en
suya de porc mel hementega ensems o ca-
scun per si dona aell. Item qui vol mudar
los aus, primament muda les carns tant con
fera en la mudà, al meyns v. vous en sanc
d'inul. Item qui vol auer son esperuer gras,
dona ael a menjar carn d' bou macla o d'
porc macla. Item qui vol auer son speruer
magre, dona li carn d' galina joue muylada

en aygua o carn d' vaca muylla en aygua. Item qui vol auer son speruer téprat, dona li carn de gallina veylla. Item qui vol que son speruer prena ben, fassa li bona guarga & posa aquell en loc escur, & l'altra dia vagassar. Item con volras pendre lebre ab ton speruer o gran aucell, ligual gets prop los peus ayntant con te la palma, & sens dampnatge pren. Item pren cujada ayntant con darie a vn caual, & fe la deneyar, pux posa aquella en aygua freda. E a qui estia per tota nuyt, pux fela aytan coure tro sia escorxada. pux colla per vn drap prim lexa laygua refredar, e fe bayn a locel. Item a malautia q'es dita pistoc pren ous crus, & trenquals ab leyt d' cabres, & primo tot dona ho pux a lesperuer a menyar & sera garit. Si gita la guarga, dona li moxons calens; E si asso no profita pren furiu menut capolat & dona lui & sera garit. Item a la tyna pren sofre & argent viu, & suc d' fenoyl & mesclao ensems, pux vnta los locz de les tynes, & sera garit. Item si l'esperuer es magre o malaut, dona li forguarola menjar, & garra item a mudar, pringuaroygues & posal al cepi nou. he fe les cremar tro sient tornades en poluora, donala li a menjar

& sera mudat. Si a lo cap raumatic pica stafisagria & feyta poluora fregan lo paladar da quell, & sera garit. Si aura pera al cap, fe d' coure quax vn ferre poc, & axi pux aquell d'uant los huyls ab aqua calen lo feu coure. Item a asso pren melli folium. v. folium, stafisagria, aquestes iiii. herbes li dona en sopes, & asso contra pera en qualque loc sia. Item a asso calciola herba, que nex en pera, pren lo suc de quella, vntan la cara, & dona lui a menjar. Item a asso vnta li lo ceces ab oli, puy pren vn canonet & fin lo & sobre aquella caneta posa aloes poluereiat ben trit, & soffla lin el ceces, si que la poluera entre a dins, & sera garit. Item per raon des lombricz, dona li en sopes vermeyllon & rapi mesclat ensems.

Asi fenex la pratica dels ocels.

EXCERPTA

Excerpta ex libro incerti
auctoris de natura rerum.

*De diuersis generibus falconum siue acci-
pitrum, infirmitatibus & medicinis eorum;
& hoc secundum Aquilam Symmachum
& Theodotionem in epistola ad Ptole-
maum regem Aegypti.*

Cc

Excipit ex libro incerti

augustinus de natura animae

De divinis scripturis. In nomine domini Amen.
 Propter quod etiam dicitur in scriptura
 Et hoc scribitur ad quendam Symmachum
 Et Theodorus in epistola ad Ptole-
 machum regem Aegypti.

DE DIVERSIS GENERIBVS

FALCONVM SIVE ACCIPITRVM,
*infirmis et medicinis eorum. Et
 hoc secundum Aquilam Symmachum et
 Theodotionem in epistola directa ad Pro-
 lemaum regem Aegypti.*

FALCONVM genera septem
 sunt: sicut dicunt Aquila
 Symmachus & Theodotion;
 qui utiq. scribunt Ptolemæo
 regi Aegypti epistolam, in
 qua ad eius præcepta tractauerunt de aui-
 bus nobiles, quas dicimus aucupantes,
 secundum quod inuenire potuerunt in ve-
 terum scriptis. scribunt & in eadē epistola
 de medicinis dictarum auium. quæ omnia
 breuitatis causa compendioso sermone
 contraximus. Falconum viii. sunt genera.
 Primum quod appellatur lanarium: cuius
 duo sunt genera: vnum caput & rostrum
 grossa habet; pedes vt aquila: quod cum
 graui dolore & labore habilitatur ad aucu-

Cc ij

pandum. sed habitatum tantum secundo
& tertio anno egregiū est in volatu. aliud
genus lanarij staturæ minoris est, & ab om-
nibus vile habetur. Secundū genus falconū
Peregrium dicitur, quod facile habitatur
volatui. Tertium genus Montanum dici-
tur, & hoc asperius & subtilius est. ★

..... Sextum
genus Speruicum dicitur, quod fere habet
similitudinem aquilæ; excepto eo quod in
pedibus & alis & oculis ★ guætea assimi-
latur falconi. Septimum genus Britanni-
cum est, & istud omnium auium aucupan-
tium obtinet principatum: vt nec auis au-
deat coram eo aucupari, nec aliarū auium
aliqua, ipsa desuper volitante, audeat voli-
tare. Istud genus habet pedes grossos, crura
nodosa, ungues crudeles, aspectum flam-
meum, oculos terribiles, caput & pectus
grossum, juga alarum magna: qui & facil-
lime habitantur ad volandum, & mul-
tum ac diu volare possunt; delicatissime
pasci volunt; & tantum fere comedunt,
quantum aquilæ. & hoc genus volucrum
credimus quod superius aëriophilon vel
aërium diximus. totam ergo naturam eius
quare superius in littera A. cap. de ærio-

philone. Octauum genus est illud quod Herodius, vel vulgariter Giffardus dicitur. istud genus commune est cum genere ælyonis, & carius habetur, propter modamina cibi & vitæ. huius naturam superius quære plenius in littera E. in capitulo de Erodio. Tercõnali minimæ volucrum aucupantium sunt, pro sexu in natura sua ad aucupandum promptissimi. & hij quoque coniunguntur in genere falconum. Accipitrum autem quatuor sunt genera. Primum genus est corpore magnum, domabile, multum, oculis varijs & perlucidis, pede grosso, longis vnguibus, hilari vultu, deliciose comedēs, calidis auibus gaudens. omnes aues inuadit, nec aliquam timet. De isto totam naturā similiter descriptam quære superius in A littera, de volucris. in capitulo, de accipitre. Secundum genus accipitrum est, quod haliætum dicere possumus, minus primo genere. alas grossas habens secundum quantitatem corporis, pedes breues, oculos grossos magnos & obscuros. non cito mansuescit. & ideo pluribus odiosum. primo anno domationis parum valet. secundo plus. tertia mutatione aucupat satis bene. Tertium genus

Cc iij

accipitris est Nisus. prauus quidem comparatione aliorum, sed tamen velox. cito mansuescit, & delicate nutriri vult, & leuiter aucupatur. De Niso quære inferius naturam totam in littera N. cap. de Niso. Quartum genus Fragellum dicitur, quod vulgariter Muscetum dicitur. hic multo minor est Niso: sed colore consimilis. sicut Nisus accipitri assimilatur, in dispositione habitus & colore. auis est quæ cito mansuescit. velox est ad volatum. leuiter aucupatur, & deliciose nutriri vult. mutatione secunda vel tertia optimus est.

Igitur nobilium auium generibus & naturis discussis, de morbis & medicinis earum deinceps differamus. & de infirmitatibus capitis incipiamus. Si infirmitas in auibz crescit in oculo, puluerẽ seminis feniculi, & lac calidum mulieris immitte. Si præ senectute obscuratus fuit, accipe * hilefrũ & coque eum super nares vbi vertex coniungitur oculo ad nares. Si clausas nares habuerit, accipe puluerẽ piperis & staphisagriæ, & insuffla eis in naribus per vnã fistulam pennæ: & postea fricabis solo puluere staphisagriæ palatum eius. Si rheuma in capite habuit, pone rutam iuxta nares

eius, & carnem quam comedit intinge in succo rutæ. Item allium obtusum cum vino per nares ei immitte, & in loco obscuro resideat tota die, & eum per vnum diem ieiunare permitte. Si pupillam habuit; accipe linguam eius & cum puluere staphisagriæ condito melle frica eam. Dabis ei butyrum comedere. Si dicta non valeant, puluis caulis desiccatae ad idem valet. Si vltra modum clamosus fuerit, accipe vespertilionem & piper tritum intus pone, & da ei comedere. Si vero aliam auem acceperis ad idem, non oberit. Qui nimium clamat, ouatus est sæpe interius. Si fastidiū habuerit, *furices viuas ei dari facias. Similiter & catellum in proximo natum antequam videat. Si cibum euomit frequenter, accipe *foramoniam in pondere quartæ partis oboli, & tantūdem cymini, & cūctis istis asperge eorum puluere carnes porcinas pingues & da aui in cibum. Si vero comedere non potest, accipe albuginem oui & in ea pone dictum puluerem, & ori eius iniice. Item ad idem, si cibum ei ieiit, accipe oua cruda & frange in lac caprinū: postea facias hoc totum decoqui, & da ter ad comedendum accipitri, & sanabitur. Si febres

habuerit, da ei succum ★ accunelie ter vel quater, & carnes gallinæ in cibum. vel istud. liga ei tibiam dextram fortiter & in medio cruris apparebit vena. & illam diligentissime minue. in eius crure quatuor sunt venæ; vna in anteriori parte; altera inferius; altera exterius; altera profundius super vnguem maiorem. poteris autem scire si auis febricitat, si alæ dependent & caput demissum teneat. tremit tanquam frigus ostēdat plumis. at cibum cum fastidio sumit & male tum ★ induerit. Si valde sitit, accipe puluerem caulis ★ leuistici & cannæ de anetho & feniculi & coque cum vino, & commisceas cochlear mellis & colaturam da ei bere, vel inijce ori eius. vel vna die carnem litam oleo rosarū frigido. Si felle laborat puluerem florum salicis sparge super cibum eius. alas ad solem de carne anseris. & si alæ pependerit, accipe de sanguine & pinguedine anseris. de sanguine frica eius alas ad solem. de carne pingui anseris da ei comedere. Item melius. accipe oleum laurinum, & laua ei alas. sub alis ascellas eius vnge. ad idem, succus saluiæ. Si alas guttosas habuerit, ederam terrestrem in aqua coque, & folia eius coacta

cocta & bene contusa alis eius circumliga
iuxta latera, & cibum eius in eadem aqua
tinge. Idem si pedes gutturosos habeat. Si
tineæ comedant eius pennas, carnes hir-
cinas comedat in aceto tinctas, & alas eius
aceto caldo, & oleo laurino perfrica sæ-
pius. Si pennam fractam extrahere volue-
ris sine dolore, accipe sanguinem parui ali-
cuius * gruile. vel sanguinē muris * ractis
& unge locum pennæ, & cadet. & postea
ex melle ad magnam spissitudinē decocto,
fac virgulam ad modum foraminis ubi
penna stetit, & iniice foramini; & exhibit
noua penna. Item succo herbæ papaueris
calido perunge pennas eius, & inunge ci-
bum eius eodem succo. Si os fractum ha-
buerit in crure vel in ala, aloe calidū simul
liga & dimitte vna die & vna nocte. Item
fimum galli in aceto coctum simul liga, &
dimitte vna die & vna nocte. Si inquieta
sit avis in pertica vel in manu gestantis,
myrrham in aqua coque, & ex ipsa aqua
asperge cor eius & inunge cibum eius vsq.
nouies. Si infirmitate, quæ rapina dicitur,
infirmetur, succo artemisiæ cibus eius in-
tingatur. Item sanguine agni calido pedes
eius perfrica, vel vino tepido, in quo de-

D d.

coctæ sint vrticæ, & in ipso vino cibum eius intinge. Si finire non potest, fel galli da ei comedere, vel testudines albas decoctas. Si nimis laxatur, succum ★ iusquiami modicum da ei bibere, vel testudines albas decoctas. Si pediculos habet, accipe succum absinthij, vel aquam coctam in absinthio, & ad solem eo sedente infunde plumas eius & corpus per totum. Si lapidem in ventre nutrierit, da ei vnguentum comedere & butyrum. Ad idem. aloen herbam puluere apyæ inuolue cordibus pennarum auium, & da ei comedere. Sic poteris de omni medicina quæ datur auibus commodius facere. Qui accipitrē vult habere pinguem, det ei de carne bouina aut porcina, & hoc masculi. Qui vero vult habere macilentum, det ei gallinas iuuenes madefactas. Qui vero temperatum habere vult, det ei gallinas veteres. Qui vult habere eum expeditum in aucupando, faciat ei bonam vesicam gutturis, & includat eum in tenebris, cum lumine tamen modico, & alternis diebus aucupet. Si vis vt leporem vel cuniculum capiat, hoc ei doce in iuuentute, & liga gyros in cruribus eius prope pedes interiecto spatio vnus palmæ, & sine læsio-

ne capiet. Accipiter siluester ieiunare permittatur multum, & mansuescet. In iuuentute aues nec nimis calide nec nimis frigide custodiantur. In locis ubi custodiuntur herbam mentam & saluiam semper habe. In folijs salicis, vel super ligna salicis aut abietis sedeat. De sanguine volucrum tenerarum vires multas sumit & audaciam & affectum aucupandi. Balneum aquæ frigida da ei. Ne multum contingas alas eius; ne alæ pendeant ex diuerso. Postremo ne tantorum auctorum Aquilæ Symmachi & Theodorionis documenta inter libros naturales * inelegantissime computata non curasse penitus videremur, ista quidem de libro auium nobilium & medicinis earum huic operi nostro duximus inferenda.

F I N I S.

I. AVG. TH.

ΙΕΡΑΚΟΟΦΙΟΝ;

SIVE

de re Accipitraria,
libri III.

THE PAKOCION

THE

de re Accipitraria

libri III.

DE RE ACCIPITRARIA

LIBER PRIMVS.

Erias acies, & aperto Marte cruenta
 Aucupia, aligerumque artes ac praelia mille,
 Magnanimū heroū nostro oblectamina seculo,
 Quis cultus, quæ cura illis adhibenda tuendis:

Nunc canere est animus. vos o seu ceca morantur,
 Parnassi nemora, & manantia fontibus antra;
 Seu Pimplæ colleis, aut Pindi aprica tenetis
 Culmina, Pierides, tanto adspirate labori:
 Ignotoque prius nobis decurrere campo
 Fas sit, & vnde sibi velauit tempora nemo
 Hactenus, hinc per vos liceat decerpere laurum.
 Vos contemplari iuuat alta e rupe vaganteis
 Alituum per inane globos, miluumque rapacem
 (Virgineus neq. enim prohibet pudor) æthere summo
 Pendentem, & pennas sinuantem ventre supino,
 Ardeolamque imo rostri mucrone minantem.

Hac olim studia inter nos, artesque vigeant;
 Hoc se olim campo, hac se exercere palastra
 Heroes nostri soliti, discordibus armis
 Cum procul, & secura agerent in pace, nec vllus
 Vicino belli metus impenderet ab hoste.
 Ingenium his simplex, longoque assueta labori.

A ij

Corpora, & adsiduo durati Marte lacerti:
Præterea in victu splendor frugalis; & auro
Si bibitur, si picta domus laquearia rident,
Ordine digestas si celsa palatia turreis
Ostentant: at gemmae absunt, & inertia rubri
Dona maris, rigidusque adamas, viridesq. smaragdi;
Raptus & Eöa pretioso vulnere testa
Humor, & exiguum glacie concretus in orbem;
Certantesque topassi auro, fuluique hyacinthi:
Et quicquid graciles ad nos huc mittitis Indi.

Tu vero, si forte vacat, si feruida Martis
Cura finit, si te tanti sub pondere belli
Erexisse levis potes ad spectacula pugnae,
Auspicijs dignare tuis audacia cepta,
Aeternoque nouum pratexe decore volumen.
Haud aliam nostris Cirrham FRANCISCE, Camænis
Optarim. sat erit, tua me si numine dextro
Maieestas, sanctique adflauerit aura fauoris.
Tempus erit, quo, si praesens modo fauerit orsis
Musa meis, maiore tuba tua dicere gesta
Adgrediar, Belgasque nihil te rege timenteis,
Sed nondum imbelles pollenti robore nerui
Firmati, magnos nondum explorata per usus
Membra, tibi sat habent tenui proludere pugna.

Tu dea, quæ saltus celebras camposque virentis,
Adsis o Diana; tuus iam contrahit arcum,
Et cæli obliquos cursus fastidit Apollo.
Hæc quoque debetur tibi pars; nemora alta relinque,
Et strophio succincta, grauem cape diua pharetram;

Meque per aërias curru fer in aethera nubeis.
Non ego humi pronas doceo nunc figere telis,
Aut dumis agitare feras: hoc primitus olim
Centavros penes inventum fuit, ebria cum se
Turba, una & Lapithæ, cæcis conuallibus, inter
Umbrosos Pholoës saltus, cum murmure magno,
Precipiti effudere fuga, subitoque fragore
Excitæ tremuere fera, cursuque citato
Speleæ, & tutas nemorum petiere latebras;
Illi insectari contra, & vibrare sagittas,
Hosteis esse rati: casu hoc increbuit usus
Venandi; hinc cepere feris indicere bellum.
Primus inire pedes saltus ac lustra ferarum
Ausus erat Persens: dominum mox Cyllarus acer
Intulit in silvas: ouo prognatus eodem
Instituit primum cane cingere lustra sagaci:
Oenides Meleager, & Iâsis incluta virgo
Per saltus quondam obliti patriæque domusque,
Omnia vastantem, & tota Calydone tremendum
Confecere ambo studiis certantibus aprum.
Respuit illecebras, & blandimenta nouerca
Occulta Hippolytus metatus retia fraude;
Nocturnosque dolos princeps inuenit Orion.
Hæc, & quæ veniens hinc plurima repperit ætas,
Iam memorata aliis, mitto, & terrestria linquo:
Ignotaque via, penitusque per aëra pernix
Insolito rapior nisu. vos subdite pennas
Aëria volucris; tuque o Iouis armiger ales
Remigio audaces alarum dirige cursus.

A iij

Accipitrum genus haud vnum, nam nomine nos heic
Accipitrum, species auium complectimur omneis,
 Quaecumque ex rapto viuunt sub luce vagantes,
 Exsuctoque auide pascuntur sanguine, quaeque
 Vsis humanis exacta adsuescere cura
 Paulatim, dominumque vocantem agnoscere discunt.
 Falconum hoc adeo validum genus, & Buteonum
 Siue Triorcharum censemus in ordine gentem:
 Quique Hierax vulgo est, & quos ignara vetustas
 Venatus hodierni, Aquilarum in classe reponit.
 Hunc ergo in numerum venient & Regius ales,
 Et memores seruans iras Haliaetus, olim
 Purpureo Nisus nequicquam crine decorus:
 Roboreque ingenti Leporaria: viribus illa
 Quod valeat, grauibisque inhiet temeraria pradis,
 Valeriam dixere: hinc est & Pumilus ipso
 Falconum e genere, & Fringuilla ab nomine dictus
 Accipiter, maiorque illo Germanicus Astur.
 At quibus haud vlllo feritas innata labore
 Mitescit, nullumque admittunt pectora cultum,
 His locus haud nunc est: serie numerantur in ista
 Phassophonique mares, patulis & Miluius alis,
 (Quamquam etiam is cultu interdum mansuescat & arte)
 Et longinqua legens pugnae vestigia Vultur.
 Nec magis aeterni fugiunt qui lumina Solis
 Pradones nostro veniunt nunc ore canendi:
 Ut ferale querens sera sub nocte Cymindis,
 Perniciemque ferens morsu Caprimulgus acuto,
 Auritaque Vlula, & fuscis Glaucopides alis;

*Quae pradas noctu faciunt, atque vnguibus vncis
Imbelleis auium lacerant immaniter artus.*

*Nec confusa negem accipitrum discrimina (namq. hoc
Ingenue fateamur, amat Polyhymnia verum)
Vix ut cuique horum certo sua nomina constent:
Sed doctrina ergo liceat confingere nobis,
Rebus & incertis certum praefigere nomen:
Ignotasque adeo Graijs aequae atque Latinis
Exornare artes Graio Latioque lepore.
Primus ego ingredior campū hunc; hoc puluere primum
Circum ausus crudeos inducere brachia caestus:
Sit locus ut venia, si per loca lubrica quando
Pes titubat, dubioque labant vestigia gressu.*

*Nunc alius nobis dicendi nascitur ordo.
Namque pugillares alij, pugnumque magistri
Protinus emissi repetunt, praedamque relinquunt.
Ast alij tenuis simul emittuntur in auras,
Vix tandem redeunt, licet & reuocentur herili
Voce, & vibrato plumatilis indice lori:
Siue quod illorum mitis natura sequaxque,
Imperijsque sui docilis parere magistri
Obsequio gaudet; siue est forte insitus illis
Contemplandi hominis tacita virtute cupido.
His contra indociles sensus parere iubenti,
Et praedae spes sola animum mentemque perurit:
Quin etiam ad tactus blandos pinnarius odit
Ales, & obtutus humanos ferre grauatur.*

*Iam subit inter eos aliud discrimen; in altum
Contendunt alij, ac recto transuersa volatu*

Nubila perrumpunt, prædamque sub æthere raptam
 Inuadunt, pedibusque & rostro comminus vrgent.
 Deicere ast alius, terraque adfligere prædam
 Depressam satagit: pugno simul aufugit alter,
 Inuolat in miseras, exporrectoque volatu
 Consequitur volucreis, & lancinat vngue cruento.
 Rursus & iste alio fertur per inane volatu,
 Et prædatur auis: non ille anfractibus altum
 Adrollit se se varijs, crebroque rotatu;
 Sed comes it canibus, quos accipitrarius usu
 Edocuit, dumosa inter vepreta latenteis
 Cogere auis, totoque agere in sublimia campo:
 Intentisque oculis auium loca feta tuetur
 Impatiens prædo, catulisque superuolat ipsis.
 Imprimis cuiusque ætatis nomina disce.
 Ignauus vulgo e nido atque implumis habetur;
 Vnde etiam nomen: sed cum incunabula liquit,
 Nec dum audet campis se se committere apertis,
 Aut altum petere, & vacuas volitare per auras,
 Tunc ramalis erit. qui nondum exegit at annum
 Integrum, primas & adhuc fert iergore plumas,
 Hornus is est, plumisque trahit cognomen ab bornis.
 Anniculi at pennas æstiuo tempore ponunt,
 Sufficiuntque nouas semper voluentibus annis.
 Haud secus atque pares postquam noctisque dieque
 Libra horas minuens equato examine fecit;
 Cum gelida in siluas Aquilo glacialis ab Arcto
 Fertur, & aduersis miscet vaga prælia Cauris,
 Arboribus decus omne perit, nudataque honore

Marcent

Marent arua suo, & viduantur frondibus orni:
 Conuerso donec vector Nephelëius anno
 Arboribusq. nouas frondes, nouum & addat honorem,
 Et viridi siluas camposque coronet amictu.

Quod vero mirere, mares & femina vincit
 In genere hoc, animisque & forma, & robore præstat:
 Atque adeo cum treis fetu enitatur eodem
 Prædones generosa parens, mas vltimus imo
 Despectus lecto iacet, appellatur & inde
 Tertius: & dubites exemplo hoc credere doctus
 Agmina lunatis rapidum prope Thermodontem
 Concurrisse olim peltis, mediasque virorum
 Per strages fecisse viam; cum tela rotaret
 Penthesilea furens tanti dux femina belli?
 Hippolyte aut magno quondam congressa virago
 Alcida, calato auro cui baltens ingens
 Cingebat leuam mordaci dente papillam?
 Ingenio nam quid vel robore femina possit,
 Testis Achamenio metuenda Semiramis arcu;
 Testis Edessena tantis spectata periclis
 Zenobiæ virtus: vireis pane illa minasque,
 Pane supercilium Romani contudit orbis:
 Tentyraq. & Solimæ palmosa cacumina Idumæs
 Sæpe Quirinales, vt erant tunc tempora, lauri,
 Sæpe illa Eoas in nos ducente phalanges
 Martius imbellem expauit Tiberinus Orontem.
 Credite Amyclæas lucta certasse puellas,
 (Certa fides facti) & membris per mutua nexis
 Sæpe verecunda corpus nudasse palastra:

B

Cumque viris sexum virtute aequante virilem
Taygeti iuga per bacchanteis isse Lacenas.
Credite, femineas etiam vrit gloria mentes,
Et desiderium pulcræ per vulnera palmæ.

Verum age, & accipitrum, quos ars venatibus aptos,
Et potior natura hominum sollertia fecit,
Musa refer species, tribue & sua nomina cuique.

Ab Ioue principium. namque omni ex gente volucrum
Sola Aquila immunis caelesti à fulmine durat.

Inde etiam Iouis armigeram finxere poeta.

Illa animis reliquas & maiestate verenda

Tam vincit, quam vel petulantem pardalis hircum,

Aut orygas damasque Hyrcanis tigris in oris,

Gatulusue leo capreas ceruosque fugaces.

Nec tremor hic viuis solum, & stringentibus auras

Alitibus; remanent etiam post fata prioris,

Confessique metus vestigia: quippe Aquilarum

Pennæ, etiam ex sanguine iaceant si à corpore vulsa,

Admixtas alias secum rapiuntque feruntque.

Nec magis id mirum, quam quod nunc pignore certo

Experti credunt: ovis ut si ex pelle lupique

Tympana bina pares, ac nostro ad praelia ritu

Distendat pulsesque simul; resonante lupino,

Haud secus ac si instet spirans lupo, & premat agnum

Spirantem, penitus corium obmutescet ouillum,

Et pulsata sonum trepidabit reddere pellis.

Verum Aquilas inter (species neq. enim vnica earum)

Præcipua est, fuluo ducit quæ nomen ab auro:

Illæ breui fulta est crure, exertisque superba

Vnguibus incumbit: sed aduncò prominet ore
Rostrum ingens, patulisque è naribus ignis anhelat:
In cæcos abeunt tum lumina torua recessus,
Et ferrugineo vestitur corpus amictu:
Caudaque præcípites curto temone volatus,
Sed robusta, regit, clauumque in puppe gubernat.
Optima & ipsa æquans animis ingentibus illam,
Corporis inferior quamuis sit mole, nec vngue,
Aut rostro tantum valeat digitisue: sed ortus
Non mentita suos, animiue oblita virilis
Accipitres collata nothos facit. hanc quoque nostræ
Valeriam dicunt, Græij Melanaëton, atrum
Quod referat rostro pennis atque vngue colorem.
Optima & in genere hoc, rutilus cui tergora plumis
Sublucent, ruffoque intermicat ala colore.
Præterea candor crista si surgat eburna,
Et medios tractu sinuoso diuidat armos,
Hoc roburque animumque notat: mansuescet & illa
Arte mea, dominique ad clamorem eriget aureis.
Quinetiam celerem rostro pedibusque recuruis
Exturbabit agens leporem, factoque periclo
Tollet humi raptam librato pondere prædam.
Nec non lucifugas meles, vulpesque dolosas
Adpetet, & timidos rostro defiget onagros,
Cum canibus raptam partita sagacibus escam.
Hoc studio Hamonij circumsonat aula tyranni.
Tercentum illi equites, quotiens venabula poscit,
Tot pedites adsunt: longo nemus omne remugit
Latrantum occurfu, venatorumque repulsis

Vocibus. heic gemini, neque enim satis esse ferendo
Vnus tanto oneri possit, cedente petauro
Circum aquilam gestant: aliam totidem inde ministri
Impositam subeunt: quarum minor illa volucris
Ore, canum voces fingit, nemora auia complens
Terrore ingenti: latebris tum excita repente
Infelix fera prorumpit: ruit altera demum
Sublimis compar magno stridore per auras;
Inuolat inque oculos, & prouolat, atque capaces
Expandens per inane sinus, caligine densa,
Horribilique superuolitans calum obruit umbra.
Nec minor interea absistit: sublimis ut illa,
Hæc humilis sic terga volans premit, & latus urget:
Neue gradum referat retro, & vestigia vertat,
Seu caprea, aut ceruus se se tulit obuius illis,
Rostrum atq. ungue minax vetat, & cum compare vireis
Alternat socias, artemque remunerat arte.
Nec mora, nec requies: furis exterrita tantis
Donec in insidias cæca conualle locatas
Precipitet rabidis fera mox lanianda molossis.
Tantum humana potest industria. rarus at ille,
Ac nullo venatus in his regionibus usu.
Ardua difficilisque, ac summi plena periculi
Res quippe est, aquile indomitos compefcere motus,
Naturamque ferocem adeo frenare domando.
Dein grauitas immanis obest; & pondus iniquum
Haudquaquam sufferre vnus queat; adde quod illa
Interdum, liquido dum ventilat aëre pennas,
Concipit ingenteis captiua mente furores,

Oraque solliciti nunquam temeranda magistri
Vngue venenato rostroque inuadit acuto;
In libertatem se se adseruisse priorem
Dum cupit, & dulcis vita reminiscitur ortus.
Nec facile admittit socias, atque vnguibus vncis
In consanguineos, præda persæpe relictæ,
Accipitres ruit, & cognato sanguine gaudet.
Quamquam hoc tum demum multi contingere credunt,
Cum suspensa videt pedibus volitare per auras
Lora procul: nam tum prædam rata, protinus ardet,
Hostileisque exercet inexorabilis iras:
Montibus haud alias tantum natalibus vnquam
Admissura nefas, vbi libertate fouetur,
Nullaque seruitij vestigia, nulla vbi lora
Nectuntur pedibus domini referentia nomen.
Implumeis pullos ideo, a nidoque recenteis
Corrumpunt, captosque domant, ac lege cœrcent.
Sic sensim captiua adolescit mascula virtus,
Naturamque suam cultu dediscit & arte.
Ni faciant, tenuis simul emittetur in auras
Regia avis, Zephyrosque leueis captabit ouanti
Guttur, clamantem dominum frustra que monentem
Deferat, inque Notos procul errabunda recedat.

Nunc alia accipitrum genera inspiciamus & ortus.
Haud vnum rapidis nomen Falconibus vsus,
Aut fors attribuit. Peregrinus namque vocatur,
Cuius in ambiguo cunabula, cuius & ortus
Hactenus ignorant æque omnes, quoue sub axe
Aedificet nidum, quibus aut stabuletur in oris

B iiij

Ille sed Eoo dum pergit ab orbe quotannis,
Et medium terras inter prateruolat aquor,
Sextili exacto capitur, captu'que domatur;
Inde Peregrini nomen. quacunque volando
Sublimis fertur, semper peregrinus & hospes,
Qua subit Oceanum, quaque exit Phæbus, habetur,
Incerti quia natales. Rhodos excipit illum,
Aut Cyprus, aut altrix summi Iouis inclyta Crete:
Inde huc aduehitur magnum caput, ardua ceruix,
Depressus vertex: hinc candida linea utrumque
Per tempus transversa coit, patulumque coronat
Culmen, & in ramos plures ceruice reflexa
Tandem abit, artificii præcingens colla catena.
Immane haud ita corpus; at illi longaque coxa,
Subtileque ala, breuia illi crura, breuisque
Cauda per aduersum celeres regit aëra nisus.
Ceruleo rostro est, & acumine prominet oris,
Cruraque cyaneo pallent infecta colore,
Interdum & russo flauescunt oblita fuco.
Quod reliquum est, compago illi procera, patensque
Pectus, & alarum oblongis latera obsita fulcris.
Ista Peregrini sed erunt certissima signa;
Depressus capitis vertex, oblongaque toto
Corpore pennarum series, pallentia crura,
Et graciles digiti ac sparsi, naresque rotundæ.
Sunt quibus & furuo nigrescunt terga colore
E genere hoc: vertex sed enim depressus, & ungues
Arrecti, ac macri digiti, subflauaque crura.
Quinetiam ex ipso poteris dignoscere nisus:

Nam recta aetherias elatus tendit in auras,
Immotoque volans sublimis pondere fertur,
Oblongis quoniam & spatiosis nititur alis.

Iamque Peregrino succedit nomine dictus
Montanus. mole exigua hic, fuscumque colorem
Tergo humerisque refert: caput huic teres atque rotundum,
Et nigris tegitur plumis, cinerisque colorem
Summus apex praefert: hebes at rostrum, articuli-
que Carnosique, breuesque, huic & palearia crebris
Interfusa notis, infectaque crura colore
Cyaneo. oblongas sed non huic addidit alas,
Quas, Peregrine, tibi natura: interque volandum
Sapius inde illas iterato impellere motu
Cogitur, & summa adnixus vi tendit in altum.
Cum vero exuias, anno labente, priores
More suo posuit, nareis tum luteus ambit
Circulus atque oculos: magis ex hoc, pectore deinceps
Albescit, magis & nigrescit corpore toto,
Et magis atque magis, veteres quo saepius alas
Exuit, & veneto per terga colore renidet:
Quoque Peregrini toto mage corpore formam
Ille refert, tanto pretij maioris habetur.
Verum hornus melior: nondum maturus ad usum
Aucupij ramalis erit: sine crescat, & ante,
Quam primo pennas recidiuas exuat annos,
Libertate frui liceat, caeloque patenti.
Ille frequens Benearni oris, passimque Pyrenes
Claustra per & montes, atque horrida tesqua frutetis,
Quaque Bigerronum medios Tarbellicus agros

Inter saxa sonans Atirus secat, auctior & iam
Tot fluuiis, longo sinuosum tramite cursum
Tendit, & ostriferam prono lauit amne Lapurdam.
Ille etiam Allobrogum montes, Alpemque niuosam
Accolit, Heluetiis surgit qua proxima, & inde,
Perpetuo Ausoniam dorso qua diuidit errans,
Siluosi iuga celsa superuolat Apennini.

Ex ambobus & est Peregrino atque alite cretus
Montano, quem tu Fugitiuum dicere possis.
Is quia commisto de semine nascitur horum,
Naturam sumit formamque ab utroque parente:
Sed quo plus Peregrini ad formam accedit, habetur
Hoc melior, magis atque in nostros utilis vsus.

Est & Rhipaei qui dum fugit aspera celi
Frigora, & aduersum praecipit descendit in Austrum,
Spumofus Libycas qua Bagrada sulcat arenas,
Fraude intercipitur, captusque adsuescit haberi:
Nomen & huic Scythico: siquidem brumalibus oris
Nidificat, gelidisque fouet regionibus oua,
Atque Paratoniam fugiens petit inde Cyrenen.
Ille Peregrino haud dispar, sed cruribus altis
Nititur adsurgens, falcatisque vnguibus horret,
Cetera persimilis: teneras ruffescit at alas
Subter: & hic animis valet, adsuescetque magistro,
Seu campo, seu forte lacu spectacula poscas.
Montibus ille frequens Curetum, hoc Cypria pubes
Utitur: hoc Rhodij nuper, dum fata sinebant:
Sed nunc versa retro fortuna: en omnia vastus
Horror habet, squalentque abductis arua colonis.

A:

At nos interea qui nobis esse videmur
Felices magnique, & ab omni parte beati,
Ignavi spectatores tardique sedemus;
Communemque hostem patimur proferre quotannis
Vlterius regni fineis, atque addere partis,
Tuque adeo rerum cui nunc Hispanæ potiri
Fortuna tribuente datum est, quid cæcus in horas
Vltiora petis? Melitæ, viden, imminet hostis,
Et Siculas classe ingenti quatit improbus arces.
Quid Lusitanos flammis ferroque fatigas,
Impiaque ex damnis alienis commoda captas?
Quin potius, Fessam inuisam, regemque Marochi
(Si pudor est) contra, victrices verte phalanges,
Atque reposce pio meritis de sanguine pœnas.
Et tu qui impatiens alienæ Teuto quietis,
Otia qui quondam solitus mercede pacisci,
Nunc etiam nostros popularis milite campos
Assiduus prædo, tandem moueare tuorum
Cladibus, & reflecte oculos: en Pannonis ora
Defensoris eget longe post terga relicta.
Quid cauponato vicinos Marte lace sis,
Iniussusque moues inter nos arbiter urnam?
Te quoque & in partem culpæ nunc Galle vocarem,
Protracto nîiam per bina decennia bello
Stratus humi attritis opibus miserande iaceres.
Tu tamen inuicta pertendis mente; sed illi
Haud vnquam armorum satis est, bellique cruenti,
Cui virtus sua pro pœna est; iam parce querellis
Musa, agimur fatis miseri, nec numine nostro.

C

Sape loco est etiam Peregrini & Nobilis ales:
Sed pedibus rubris, maculato pectore, rostro
Subrutilo differt, ad cetera pane gemellus;
Optimus à nido ille recens: namque ungue minaci,
Et rostro defiget aueis quascunque per agros,
Quæque errant vdo per stagna virentia musco:
Immaneisque grues, quas nunquam viderit ante,
(Dulcia in expertis adeo tironibus arma)
Ille etiam audaci temerarius adpetet ira.
Quodque aliis plerunque adimit, sub lege seuera
Atque hominum ad nutus actum in penetralibus auum,
Huic animos addet: maiora pericula adibit
Mansuetus, sumetque animos à voce magistri.
Nec paruo in pretio, aut vilis censetur apud nos,
Degenerem ob formam, qui vulgo Ignobilis audit.
Nam siquidem aut animis non est, aut viribus impar;
Sed formæ vitium ingenita virtute rependat,
Optimus is, prædæque insano feruet amore,
Emissusque alios longe post terga relinquet.
Hesperius longe melior sed habetur in oris,
Atque Lycaonia subiectis partibus Vrsæ:
Eois secus, atque vbi Sol torrentior vrit.
Rursus & ad formam Peregrini accedit, & omni
Parte fere similis, dubium facit inter vtrunque
Discrimen, fallitque artis persæpe magistros
Teutonicus: fusco nisi quod magis terga colore
Nigrescunt, nisi quod plus inter cauda volandum
Porrigitur, crebrisque notantur pectora guttus,
Introrsumque albent coxæ, proceraque colla

Completens niueo substringit fibula nexu.
 Ille animis morfuque valet, dominumque vocantem
 Audiet. Hercyniis, Vogesique in saltibus altus
 Nidificat, pullosque fouet: nidoque petitus
 Illinc, aut tereti irretitus colla sagena
 Aduerhitur, Peregrini olim laturus honores.

Nunc Lanij mores, vsum, formamque docebo:
 Hic verna est nobis, vbi fercula inempta parare
 Nobilium mensis, atque exercere culinam
 Dicitur: inde etiam ab laniena est indita origo
 Nominis. ille altum rapido secat aethera nisu
 Sublimis, rectusque columna attollitur instar,
 Immotoque volat prope corpore, lumina voluens
 Huc illuc; seu forte canis, casusue latentem
 Euehat improvisus auem; ruit ille repente
 Vngue ferox, rostroque minax, & pectore toto
 In pradam effusus, morfu desanit acuto.
 Accidit & persape, sed hoc ante omnia cauti
 Hoc prohibete nefas, quibus hæc sunt gaudia cura,
 Concordeisque animos civili arcete duello,
 Vt geminos si quando emisseris, accipitrumque
 Dum minor insequitur, ruat auxiliarius alter,
 Cantaque avis catulos, Laniumque fefellerit ipsum;
 Tum vero ille ira frendens, & inultus abire
 Dedecore accepto impatiens, socialia vertit
 In socium arma ferox, pradaque inuadit omissa.
 Utque etiam ex ipsa possis cognoscere forma;
 Huic capitis flauus color est, & pectoris æque
 Vermiculis nisi quod tinctis ferrugine Ibera

Spargitur: at depressus apex, oculique nigrantes,
Proiectique tument: angustis naribus auras
Ducit, & incuruo atque hebeti ferit obuia rostro.
Oblonga alarum series, promissaque cauda;
Caestemque trahit rostro, articulisque colorem:
Cetera persimilis Peregrino; verum ubi pennas
Tempore praescripto posuit, color ille faceffit,
Ceruleique loco croceus subit; heic quoque rerum
Admirare vices, succedentumque colorum
Indicio, disce alternis mortalia verti
Omnia momentis, mutataque sede moueri,
Atque alia rursus forma vultuque redire.
Nec non & maculae pennis cedentibus, omni
Parte renascuntur, modo per transversa nigrantes,
Inque aliis auri pretiosa luce refulgent.
At veteres (mirum) fugiunt de corpore toto,
Succrescuntque nouae coxis, humerique superne
Inducunt venetum, fugiente priore, colorem.
Sunt etiam quaeis pura albedine terga renident,
Vnicus & toto color est in corpore candor.
Montibus Alpinis, aut per iuga Pyrenaea
Nasci credibile est; niuis adsiduoque perennis
Intuitu fieri, mater dum concipit ardens,
Vt pulli teneris albescant undique pennis.
Nam licet informi remanent inclusa vitello
Semina prolifica concepti in mente coloris.
Illi etiam reliquos animis & robore vincunt
Mansuescuntque omnes facile, adsuescuntque labori.
Ex isto & genere est Haliaetus: ille vadofas

Litoris undisoni, qua pollet luce, lacunas
Improbis obseruat: placidum si forte per aquor
Ludere limosa piscem deprendat in alga:
Tum se librato demittit corpore praeceps,
Pectoreque atque alis, neque in hoc sollertia desit,
Desuper incumbens cedenteis discutit undas,
Et volucris medio venatur in aquore piscem.
Ille etiam memor offensa veterisque ruinae
(Qua Megara Actaei quondam munita labore
Alcathoi cecidit, conuulsa ab sedibus imis;
Dictaeis nunquam Megara expugnanda carinis,
Si non fatalem furiali percita asilo
Scylla recidisset patrio de vertice crinem)
Infestis animis Cirim premit: illa parentis
Conspectum irati fugiens secut aëra pennis,
Et sero errorem accusat, pactosque Hymenaeos
Perfidia in pœnas iniustum experta maritum.
Santonicos colit ille lacus, & litora nostri
Obsidet Oceani; vitreas qua gurgite vasto
In mare voluis aquas salicetis consite densis,
At passim crebris distincte Carantone terris.
Qua Thetis aquorei fauces spumosa Garumnae
Intrat, & aduersas subeundo dimouet undas:
Qua circumducto temone Medullicus Ancon
Flectitur, & placidum claudit mare, qua patet ingens
Tractus arenarum, & viridanti subere opaci
Litora præcingunt luci; qua pinea silua
Turaque resnamque exsudat saucia olentem,
Et medico piceos opulentat munere Boios.

Forma eadem huic Lanioq. eadem est, atq. inter vtrumq.
 Obscurum discrimen; habet quo quisque marinus,
 Vel Lanius dici possit: quin saepe periti
 Ambiguo peccant decepti lumina vultu:
 Et, nisi diuerso pastu gauderet vterque,
 Saepe repertores artis turpissimus error
 Argueret. nam si porrecto hinc pisce marinum
 Falconem ad pastum inuites, Lanioque subinde
 Ponatur gallina, trahet sua quemque voluptas,
 Et propriam sibi vterque avidus praedabitur escam.
 Est & Tunisea nomen qui ducit ab vrbe;
 (Barbarici caput haec regni) teres atque rotundum,
 Et magnum caput huic: porrectis cruribus altus
 Insistit; Lanio minor est sed corpore toto.
 Hoc Itali vtuntur Lanij vice: plurimus Afris,
 Aucupioque frequens seruit. valet ille volatu,
 Haud habili quamuis nisu se tollat in altum:
 Saepe loco & Lanij capitur maris: atque adeo eius
 Mas nullo in numero, penitusque ignauus habetur.
 Niceam hic circum, Ligurumque immania saxa,
 Massiliam, Iulique forum vetus, Antipolimque,
 Et Corcyraeis certanteis Stæchadas hortis,
 Vere nouo fluctus Libycos emensus oberrat:
 Quaque potens Arelate sequacibus alluit vndis,
 Auersusque caua Rhodanus petit aquora fossa.
 Nunc Hierax nobis tandem dicendus, adunco
 Terribilis rostro: Peregrino hic maior, & armos
 Immaneis inter caput erigit, atque nigrantem
 (Plancus vti.) huc illuc aciem rotat: ardua ceruix,

Depressus vertex: squalent deformia terga,
Et rigidis similes horrent hastilibus ala.
Corporis erecta huic species nervosaque crura,
Proiectum rostrum, color & celestis utrisque.
Huius, ut & Peregrini, incertus proditur ortus:
Litora at Aegaei circum, pelagoque iacenteis
Cycladas, evantem Naxos, parvamque Seriphon,
Et niueam Paros, & ditem Peparethon oliuae,
Errantemque olim Ortygiam, viridemque Donysam,
Huc illuc volitans capitur Septembribus horis.
Minoaque adeo Creta, Cyproque quotannis
Classe importatur multa mercede redemptus,
Nostrorumque hominum magno oblectamine venit.
Heic etiam crebro mas est ipsius in usu:
Mansuescit facile is cultura ac iussa capescit;
Excitamque lacu praedam insectatur in auras,
Campestemque gruem, nec non genus omne volantum.
Est & magnanima Falconum e gente Triorches
Seu Buteo: optimus hic & formosissimus ales
Aecipitrum in genere, atque animis, & robore praestat.
Cum vero Autumnii veteres sub tempore primum
Exuvias posuit, tum corpore pulcrior omni.
Tollit ouans caput, atque erecta fronte superbit
Torua tuens, patulisque expirat naribus ignem.
Ceruleus rostro color est, atque unguibus aque;
Et notulis passim pectus distinguitur atris.
Ille ad Hyperboreum praedas agit improbus axem,
Sauromatumque ultra sineis, extremaque Thules
Litora; fecundos hominum volucrumque receptus,

Vaginamque olim mundi; districtus in omnem
 Europen vnde, & Libyen, Asiamque potentem
 Fatalis mucro populosas ciuibus vrbes
 Hausit, & ipsum adeo strauit tot cadibus orbem.
 Hinc dum ad nos niuium, & celi pertasus iniqui
 Tendit, oloriferumque Albim, celeremque Visurgim,
 Danubiumque superuolitat, Rhenumque bicornem,
 Excipitur laqueis, magnoque heic captus habetur
 In pretio. hunc Reges mensa dignantur amica,
 Et tractare manu gaudent, & voce canora
 Indocileis mulcere animos, inuictaque corda:
 Ast illi tacitam pertentant gaudia mentem
 Interea: ponunt furiales pectoris aestus,
 Et cedit feritas patienti victa labore.
 Nil non audebit, nil non tentabit, ubi auras
 Captare etherias domino emittente licebit,
 Aspice, non, quo more alij, stridentibus alis
 Subuehitur, crebrosque alternat in aëre gyros:
 Sed recto incedens graditur per inane volatu
 Arduus, & magni conscendit sidera celi;
 Vt vero nubes inter caput extulit altas,
 Precipiti raptus lapsu ruit, & furit ardens,
 Subiectamque oculis prædam deturbat ab alto:
 Illa sed horrificum penna trepidante latronem
 Expulsu alarum agnoscens, fugit ocys Euro,
 Obliquatque latus, non ausa obuertere rostrum,
 Aut contra certare, aut cursum inhibere fugacem.
 Extremo memorande loco nunc Pumile nifu
 Labere precipiti, celebri sine Aesalo notus

Nomine,

Nomine, seu Circus maior, Percussus vocari.
Aesalo sis aliis, Circusque, ac denique Percussus,
Tu mihi Pumilus es; nec iam indignare minorum
Falconum in numero poni: suus heic quoque parvis
Constat honos, maiorque adsurgit saepe minori.
Tu vireis aliorum aquas audacibus actus,
Ingenteisque animos angusto in pectore versas.
Nec vero implumeis temere, à nidoque recentis
Ordine in hoc videas. ignoto quippe sub axe
Nidificant, cunasque struunt procul orbe remoto.
Forma ad Falconem accedit: sed mole pusilla,
Vertice depresso, spatioso pectore, latis
Compactisque humeris, & obeso lumina collo
Pronus humi figit: porrecta huic cauda, breuesque
Alarum penna: graciles patulique colore
Infecti croceo digiti, praelongaque crura.
Vt vero primum iuuenili tegmine corpus
Nudatur: tum summus apex, tum terga superne
Ceruleo sparsim fucata colore renident.
Pumilus est: tamen & titulos & nomina pene
Vni cuncta sibi Falconum mutua sumit:
Et quisque, ut cuiusque adsumit nomen, & eius
Ore refert, totaque fere compagine formam.
Pumilus ille quidem est; sed non & maxima parvus
Prælia detrectat. nam perdices, merulasque,
Atque coturnices, sturnos quoque comminus urget.
Maiores etiam nec inutilis illius inter
Est opera accipitres: namque in sublime rotatus
Circum audax prædam ludit, morsuque lacescent

D

Cogit inaccessas oculis transcendere nubes,
Primus & ingentem medio ciet aëre pugnam.

Hactenus accipitrum, quos accipitrarius olim
Larvata simulacra sequi non vana rapina
Porrecto docuit scapo, atque audire vocantem,
Diversas species, seriemque euoluimus omnem.
Nunc Fringuillaris nobis dicendus, & Astur.
Hos non spes prædæ reuocat, nec auara cupido
Emissos, sed amor desideriumque magistri
Dulce trahit, reducis ac pugno denique sistit.

Hic Fringuillarum nomen sortitus ab esu,
Arguto capite, atque alis per terga reflexis
Gibbosos facili amplexu stringentibus armos,
Compacta forma erigitur, robustaque crura
Ostentat, patulosque pedes, proiectaque colla:
Tum nigra obscuros abeuntia lumina in orbis
Torua luce micant: nigrantibus undique pennis,
Aut ferrugineo corpus vestitur amictu.

Optimus is, ciceris cui granum innascitur attri,
Qua prasinus curuo proiectum diuidit arcu
Torquis, & à reliquo rostrum discriminat ore.
Optimus & calamis cui cauda horrescit acutis,
Bissenisque super pennis adnascitur una,
Interdum & binæ: nec non & pondere magno
Penditur. Illyria captus sub montibus altis
Aucupio aptus erit: vel qui Nabathæa relinquens
Regna procul, Solis versus contendit abortum,
Hesperiumque petit pelagus, Gadeisque remotas.
Sunt & quos Caralis, quos Cyrenus, & Africa mittit,

In pretio. his homines vulgo, lateque per omnem
 Ausoniam vtuntur; sed nostro creber in usu
 Teutonicus; transuersa illi per tergora pluma,
 Et rutilo splendent auro: generosior ales
 Haud alter scillo temere ferat: inde superbi
 Illius indomitique animi frangantur vt olim,
 Artis egent, cultusque, indefessique laboris,
 Degeneres calidis nasci regionibus, usu
 Compertum est: contra generosa & viuida corda
 Dat celi rigor, & Boreali vita sub axe.
 Inde procul dubio, nec spes est vana, petitus
 Aucupij pulcro feret in certamine palmam.

Nec non emissus pugili reuocante magistro
 Cum prada incumbens generosam expleuerit iram,
 Sauietque vngui satis, & satis ore, redibit
 Astur: in Armenia lustris, gelidique Niphatae
 Dumofos inter scopulos, & inhospita tesqua,
 Ultra etiam mediam gemina inter flumina terram,
 Et citius telo properantis Tigridis amnem,
 Optimus aucupio, & nostros aptandus in usus
 Nascitur: angusto sed formam vulturis ore
 Exprimat; arguto capite, & ceruice superbus
 Proiecta, ardenteis spatiosum voluat in orbem
 Huc illuc oculos, ciliisque obscurus inumbret
 Os quoque promineat: nigricans tum lingua palato
 Ludat, & incurui claudatur acumine rostri.
 Optimus Epiri sub montibus, optimus Astur
 Illyrico, Iulique foro, Venetisque petitus
 Optimus &, qui ad nos brumalibus aduolat oris.

Omnia ubi concreta gelu canaque pruina
 Semper, & ambiguo per bella Borysthene Moschi
 Sauromataque ruunt, crura illi erecta, patensque
 Pectus, & implicitos digiti curuantur in hamos.
 Optimus Hercynia in Sylua quoque nascitur, & qua
 Pandit inaccessos Bacenis opaca recessus,
 Astur: & argutum caput huic proiectaque cervix,
 Et ferrugineis velantur tergora plumis.
 Verum hornus melior, vel qui iam corpore pennas
 Exuerit semel; at ramalis degener usque
 Plangit, & infans clangoribus ilia rumpit.
 Utque etiam possis animos cuiusque futuros
 Indiciis certis dignoscere, pauca monenti
 Adde animum. luce in media, & splendore diei
 Constitue accipitrem ad Solem, clausisque fenestris
 Mox radios auerte oculis, atque eripe lucem:
 Nec mora, sublato incautum clamore repente
 Tange latus: tum si impavidus contra erigat alas,
 Exultetque toris, pugnumque inscendat herilem;
 Impiger ad prædam hic, animisque & viribus audax
 Stagna per & campos volucreis terrebit apertos.
 Illum etiam è multis, nec te fiducia fallat,
 Elige, proluuiem nitens qui eiectat in altum
 Præ reliquis, summique ferit tectoria muri.
 Roboris hoc siquidem est, animique ad cuncta parati
 Argumentum ingens. nostro quoque creber in usu
 Mas illius; & in genere hoc non femina maior;
 Quanquam animis nifuque mares & robore vincat.
 Ignota hæc prisceis quondam, at nunc trita frequenti

Et longo explorata usu, assiduoque labore
 Accipitrum genera, atque ortus, variantiaque ora,
 Hac dixisse tenus sat erit: sed non capit omneis
 Hos angusta domus, congestum aut stramine culmen,
 Nec Buteonem humiles pascunt impune penates.
 Magnates hac cura adeo, & damno sa voluptas,
 Immensique decent sumptus, rege sive superbos.
 Talia Callirhoë spectacula praeuit olim
 Auspiciis, Franciscæ, tuis: cum ruris honorum
 Diues, inexhausto manaret copia cornu.
 Talia Germani fanum, dum sceptrum tenebat
 Erricus; cum nulla domi sibi bella crearet
 Tutus ab externo, nisi forte laceggeret, hoste
 Gallus, & in patris laudes succederet heres.
 Cœnomanos his se se inter generosa iuventus
 Exercet studiis: placido qua Mella volutus
 Flumine, qua Sebina rigat pater Ollius arua.
 Quaque Tridentinas Athesis discriminat Alpeis
 Deuexum Eridani properans se mergere in amnem.
 Fetaque belligeris qua ciuibus, vberè pingui
 Suspicit Euganeos humilis Vicetia montes.
 Vitiferum qua Pausilipum Sebete perenni
 Fonte lauis, magno quondam dilectæ Maroni:
 Quaque exit, rursusque in se redit, omine lauo
 Heu toties nostris tentata Neapolis armis.
 Aemulus & regum has pugnas, genus ipse potentum
 Heroum, & late vicina regulus ora
 Cantilia nuper marens spectabat ab arce,
 Et medias inter turbas patriæque tumultus,

Vt cunque hac ægra solatia mente trahebat,
Gallia amor Franciscus, & huius maxima sæcli
Gloria, deliciaeque breues. ô, quis mihi vocem
In laudes lacrimasque dabit deus? ô, tua digno
Quis merita in patriam dicet, quis funera versu?
An patris inuicti memorem decora alta, & opima
Tot spolia, exuuiaque cruento ex hoste relatas,
Partaque tot patriæ, vel in ipsa morte, tropæa?
Magna ducis tanti circumsonat vndique fama,
Multa viri virtus, multa obuersatur imago:
Nulla tamen potiora sui monumenta reliquit
Emeritus pater, & patriis iam debitus astris,
(Hunc Phœcea licet celebri prouincia tollat
Laude, Metisque suis nunc tandem reddita Francis
Exultet, Rhæni fasces exosa superbos)
Quam quod te demum, Francisce, superstitè vitam?
Exiit, & patrios fœdauit sanguine campos.
Ergo, patre elato, in te omnes lumina Galli
Conijcere, atque omnes votis communibus vnum
Poscere, qui veteres rerum sarcire ruinas,
Viribus atque oneri integri succedere posset.
Nec dum animo exciderat, quanta virtute rebelles
(Vix tum prima genas vestibat flore iuuenta)
Frenasset furias Tiberini ad fluminis vndam
Pro patribus stans purpureis & gente togata:
Cum te Roma suo in gremio complexa sinuque,
Perge, ait, auspiciis tantis, atque omine tanto
Maeste animi iuuenis, virtus quo te tua ducit.
Certa manet celo merces, tu fortis & æquus,

Fors quaecunque feret, tantum perferre memento:
Annosum genitor sub pellibus exiget auum;
Tam longæua neant vtinam tibi stamina Parcæ.
Dixerat, & tacito pressit sub corde dolorem.
Hinc Morini excipiunt: nec primo fracta periclo
Substitit heic virtus: quamuis iam cardine lapso
Res inclinarent nostræ, fatisque sinistris
Protinus arderet ciuili Gallia bello.
Ergo fors cuneos agit, incautumque repente
In te vipereum virosa calumnia dentem
Exacuit; tu contra animis furiale paternis
Victor agis monstrum, domita inuidiaque triumphas:
Rumoresque hominum, & stulti quod opinio vulgi
Finxerat, & penetrans facile obrectatio in aureis,
Diluis, & vita tot crimina teste refutas.
Tu patriæ siquidem adflicte, dum vita manebat,
Certa salus, columenque domus ingentis, in vno
Sospite te modo florentis: quæ nunc quoque & vna
Te labente caput pronum demittit, vti flos
Purpureus, qui Sole adulescens nuper amico
Cæsariem Zephyri arbitrio iactabat olentem:
At nunc ecce rota languet contusus aratri,
Virginis aut tenero carptus defloruit vngui.
Sic erepte iaces nobis, sic tempore laeo
Ante diem nos destituis, terramque relinquis:
Militiæque vna tecum iacet vsus, & omneis
Armorum priscas exorta licentia leges
Sustulit: exultat nunc libertate nefanda,
Insultatque duci calo, milesque tribuno.

Iamque lues etiam hac paullatim serpit eundo
 Nobilium gliscens animis. hac sola laborum
 Premia, virtutis nimirum hac vnica merces,
 Grassari & prædas agere, atque impune vagari.
 Quinetiam eximia pacis, quæ viuiamus, artes,
 Fœdera que oblita, & neglecta arcana regendi
 Imperij, ritus aboleti, regiaque ipsa
 Maiestas desueta coli, legumque minuta
 Relligio, & sparsis opibus conuulsa potestas.
 Nec non aucupium, Dianaque mascula sordet;
 Aucupium inuentum celi, diuumque hominumque
 Grande oblectamen, parua quod imagine pugna
 Admiranda refert magni spectacula belli.
 Tot clades, tot damna vna, tot funera morte
 Accepta, vnus tot diruta Pergama fato.
 Te vero extinctum vitreis fleuere sub vndis
 Naiades, tenuitque errantem Sequana cursum
 Turbidus, & latis stagnauit Matrona campis:
 Et totis ripis Franciscum voce cientes
 Auditi, atque iterum atque iterum, Francisce, vocantes.
 Sol quoque nube caua vultus obduxit amœnos,
 Obscuraque polus condi ferrugine visus.
 Ipsa suam tristis Diana inuidit Olympo
 Nocte illa lucem: quamuis inuecta quadrigis
 Fraternos plenis hauriret cornibus igneis.
 Te Dryades fleuere dea: sed pectore vulnus
 Pressit atrox, omneis inter maestissima Clio,
 Atque ait, heu quot spes misera in te amissimus vno!
 Quæ laudum fecunda seges, quæ gratia nostris

Carminibus

Carminibus perit, quæ, quantaque fama poetis!
Morte tua excussis foliis & Palladis arbor
Aruit, & fratris Phœbi Parnasia laurus.
Ipsa etiam tecum ad superos Astræa recessit,
Et pudor, & pietas. quid nos heic sacra moramur
Turba, deæ? manibus ter circum lilia plenis,
(Vos saltem hoc animam iuuet accumulasse merentis
Munere) ter circum lustralis spargite lymphas:
Et tumulum struite, & tumulo superaddite carmen.
Ultimus Hectoridum pietate insignis & armis
Franciscus iacet hoc, quo Gallia & ipsa, sepulcro.

E

DE RE ACCIPITRARIA

LIBER. II.

TE quoque & accipitrum etates, moresque docebo,

Natura priscis arcana incognita sæclis:
Tum quo quisque cibo pasci, qua debeat arte

Curari, & nullo exuvias posuisse periclo:

Qua lege aucupio adsuescat, dominique vocantis
Porrectum repetat pugnū, aut plumatile textum
Vibratum agnoscat, nutusque obseruet herileis.

Nec non paulatim excurrrens, quis cultus habendis

Sit canibus (quando accipitres comitantur & illi,

Excitamque lacu prædam campisque sagaces

Exagitant, sociantque animos & fœdera iungunt,

Falconesque ipsi agnoscunt, & parcere discunt)

Expediam, ingentisque suo referam ordine pugnæ:

Si modo per montes quæ me, lucosque sonantes,

Transque Padi ripas, & lapidis arua Timæi,

Et Rhenum, atque Albim, flumenque binominis Istri,

Palmiferum trans Euphratem, Nilumque secuta est,

Musa sinat, tantis nec Cynthius abnuat orsis.

Tu quoque silvarum, quæso, ne Delia custos

Latona genus incepto ne absiste labori.

Nulli audita prius, non ulli dicta Camæna
 Adgredior: tu diua faue, vatemque per alta
 Nubila vadentem celi rege lumine claro.

Tuque adeo FRANCISCE ades, atque hanc aspi-
 ce partem:

Et paulum a grauius libeat requiescere curis.
 Sat tibi pro patria, pro libertate laboris
 Exhausti satis atque super; nam quæ hospita tellus,
 Quæ mundi plagam tam semota, quis angulus expers
 Nominis & famæ, benefactorumque tuorum?
 Quæque Atlas vastos pelagi metitur hiatus;
 Quæque coloratis oriens Sol exit ab Indis,
 Easque domos Arabum, Maurumque relabens
 Aspicit Oceanum, bellis exercita virtus
 Nota tua est, totumque volat vulgata per orbem.
 Ergo age, & ignotos fluctus sulcante carina
 Da facilem cursum, atque adspira lenibus auris.

Principio haud eadem est cunctis, nec conuenit ætas.

Optimus e nido tener, implumisque petitus
 E cunis; rabie cui feruida corda, & amaro
 Felle tument, animi indomiti cui semper, & annis
 Augetur gliſcens sensim accedentibus ira.
 Impatiens ille imperij iuga mitia collo
 Deijciat, vix & precibus reuocabitur ullis,
 A teneris nisi consueſcat, feritatis & olim
 Immemor ingenita, discat parere iubenti,
 Naturamque aliam humana superinduat arte.
 At quibus haud effrenis & implacabilis est mens,
 Rames potius capiantur; ubi ire per altum

E ü

Depulsi a matre incipient, nidumque relinquunt;
Cum nec dum se audent plenis adtollere velis,
Sed timidi ramis errant, aut arbore fidunt.
Sic elati animis paullatim & robore crescent
Liberiore aura freti caloque patenti.
Et magna quod vix cura adsiduoque labore
Adsequerere, dabit natura potentior arte,
Vt prima euadant incommoda multa tenellæ
Aetatis, modicoque ferocia tempore alatur.
Ast hornus reliquos inter laudatior exit:
Qui nondum anniculus, primas qui corpore nondum
Exuerit plumas: sed qui incunabula liquit
Iam dudum, & ramis timidus non amplius errat.
Ille animis cunctos integro & robore vincet,
Si modo culturae patientis præbeat aureis,
Nec libertatem nolit dediscere amicam.
Verum ubi iam plumas anno vertente priores
Exuerit, tum forma magis, tum robur, & ardens
Vis animi crescit magis, atque augetur in horas.
Optarim potius sed claustra domestica vt inter
Priuatasque ædeis horno iam maior, & olim
Optimus aucupio, & magnos aptandus in vsus
Exunias ponat. siquidem formosior ille,
Roboreque atque animis præstantior, æthere prima
Qui vacuo liber spolia exiit: at male iussa
Accipiet domini, at vocem indignatus herilem
Sæpe dabit ventis clamosi vota magistri
Portanda, & surda reuocantem negliget aure.
Ergo age, & vt genera accipitrū variantia & ortus,

Sic quoque te, quondam ne decipiaris emendo,
Cuiusque ætatis certissima signa docebo.

Si positis nouus exuuiis cum pulcrior ales
Attollit pugno se se, pennisque coruscat,
Reliquia spoliolum, exuti & nuper amictus
Terga per, extremam & caudam monumenta supersint;
Ille semel teneras posuit, non amplius, alas.

Contemplator item, tuberculus hæreat ima
Si nare illibatus, ut adsolet: aspice crura,
Si scabris & adhuc horrescant aspera rugis,
Bis tantum iuuenilem ales mutauit amictum.

Attritu sed enim crebro si forte reuulsa
Iam verrucula erit penitus, si leuia crura
Exesis rugis tactu experiare fideli,
Ille, ter exutis spoliis, quartum integer annum
Ingreditur: rursus si nare caruncula summa
Succrescat, veterique olim adnascatur adesa,
Rursus & horrescant rigidis crura aspera squammis,
Ille quater plumas rediuius & amplius egit.

Denique Falconum in genere hæc certissima signa
Ætatis prouecta, inclinantisque senectæ:
Albescens guttur, nullis crura aspera rugis,
Naris & attritus longo tuberculus usu.

At Fringuillari quo pectore, & Asturis, olim
Rarefcunt macula magis & tenuantur ab æuo,
Hoc magis ad senium vergit confectus vterque.

Iamque domi longa numerosa examina ludunt
Prædonum serie, resonant iam cuncta fragore,
Tinnituque aris, ferit aurea sidera clangor.

E iij

Interea victus ratio tibi summa tenenda:
Nec non pro vario mutandus tempore pastus,
Cum valet, aut panda collum ceruice remittit
Accipiter, cum membra laborem, aut otia poscunt.
Non tamen accipitri quaeque adponenda cibando
Delectu nullo: sunt quas prohibere decebit,
Rursus quas adhibere interdum ad pabula carnes
Expediat. tu carne agni, haeduleique petulci
Accipitrem satura, nigroque fluentia tabo
Porrice membra auido, & fumantia corda calore.
Optima campestris leporis caro, proderit usu.
Obscuris gaudens habitare cuniculus antris.
Villosam tu tantum auido ne porrige praedam,
Neue etiam cerebellum, admordeat ore caueto,
Ossaue confringat rostro; nam certa sequetur
Pernicies; lumbricus edax per viscera serpet
Continuo, caput aut tentabit lenta grauedo.
At contra murem villosum adponere quondam
Proderet accipitri: caput allevat illius esus,
Et stomachum firmat, bilis quoque temperat aestus.
Nec dubites etiam languentem carne canina
Pascere: nativum hac fouet, accenditque calorem.
Vulpina est esu, multo turgescet obesus,
Qui modo erat gracilis, succo, multaque sagina.
Optima & inter aucis, quamuis non obuia ubique,
Ardea stellaris; cuique oblita terga colore
Cyaneo pallent, minio vel tineta rubescunt.
In numerum hunc etiam veniunt & Colchicus ales,
Et fringuilla vorax, cristaque insignis alauda,

Cuique vis vefci solita dat nomina fucus.
Nec non infirmo calidam apposuisse columbam
Vtile erit, merulamque, & obeso abdomine turdum;
Perdicemque, coturnicemque, hornumque palumbem.
At spissi carnes succi prohibere memento,
Vt bonus, atque hebetis porci, felisque, lupique.
Quin & ouilla etiam diuturno noxius usu
Pastus erit, nec non vitulina, atque anseris albi.
Solutur hinc cerebrum pituita, & frigidus, instar
Stillicidi, in stomachum atque oculos praeceps fluit imber;
Pruritusque cient, macieque elumbia terga
Extenuant toto surgentes corpore vermes.
Tu quoque carniuori caueas ne se expleat esu
Alitis accipiter, praesto est nam noxa, repente
Insinuat se se succi viscosa maligni
Congeries, stomachumque lues exenterat atra.
At gallina boni succi est, usuque frequenti
Obiicienda auido; sed quae non incubet ouis,
Aut pullos foueat: summum namque inde periculum
Imminet, in genere hoc & praestantissimus usus
Pullorum: longo accipiter seu forte labore
Defessus fuerit, defesso hinc suffice vireis,
Atque nouum robur pastu adijce; siue dolore,
Aut morbo iaceat demissis languidus alis,
Haud alio melius purgabis noxia pastu.
Rursus & in genere hoc excellit femina, crebris
Vsurpanda cibis, sed carni parce senili,
Diuerfosque vna missus apponere cena
Sit tibi relligio: stomacho nihil officit aequae.

Hinc crudi humores, hinc viscera tensa laborant,
Occulto sensim serpente sub ilia flatu.

Attamen & vario varius pro tempore pastus
Adponendus erit. repetita nausea namque
Sæpe dapis subit: ast inritat ventris orexim
Esca alia inque dies alia, & fastidia pellit.
Cura sit imprimis ne flamine edulia ab Austri
Putescant, olidumue saporem rancida ducant.
Tumundam puro carnem superingere disco
Si potis est, & adhuc fumantem à cæde recenti.
Limpida nec desit, iugique è fonte petita
Lympha recens, feriatque oculos sitientis athena
Pelue micans: etiam penetrantis lumina Solis
Angusta excipiat rima, pinguisque lucernæ
Sub noctem tremula laquearia luce coruscent.
Haud alia magis exultat re Martius ales,
Pascendumque inter sæpe aut intingit in vndas
Ore cibum, tergetque frequens, aut ventilat alas,
Summaque pennarum vitreo fastigia rore
Abluit, & pronò latus se corpore mittit
Multa fremens, caudaque ferox micat, ac tremit artus.

Hoc animaduertes etiam mirabile in illis,
Quod, dum vna æquales inter se pabula sumunt,
Virtute inferior maiori cedat, & ante
Detrectet libare cibum, quam sumpserit alter
Viribus & forma atque animis præstantior ales.
Hinc etiam augurium capiunt plerumque periti,
Explorantque animos: tacito nam conscia sensu
Mens cuiusque sibi virtutis: tanta futura

Indolis

*Indolis ingenta est reuerentia, tantus & olim
Sensus adultura teneris virtutis in annis.*

*Nec minus interea studiose incumbere debes,
Vt quemcumque habitum natura in seuerit olim
Accipitri, hunc summa cura tuearis & arte.
Cannabe in hunc vsum ex vili, linoque turundas
Coniungunt prædonis in os, & stuppea frusta,
Caryophylla quibus miscentur, at ille voraci
Guttore hians sorbet; nec deest tanta exitus arti.
Viscosus subito cerebrum fluit undique riuus,
Pulmoneſque etiam vndantes manante cerebro
Exonerant se se in stuppam: bibula illa nocentis
Haurit continuo humores, tumefactaque tandem
Egeritur stomacho varios infecta colores.
Quod si contingat, neque enim non accidet olim,
Obstructo vt sumptas non egerat ore turundas;
Tu pilulas ex succo aloes, casiamque recentem,
Trita chelidoni vel frustula porrige trunci.*

*Est aliud genus & prædonibus vtile cura,
Edurum vt calamum figant rostro, atque refigans
Vſque magis, totoque obnixi corpore tendant.
Hoc nisu capitis grauitas morosa leuatur,
Et pituitosum egeritur de pectore gluten.
Nusquam intermisso id studio, cui talia cura,
Impiger inque dies iteret: nihil adiuvat æque.
Ac si quando ager dulcem fastidiet escam,
Aut caput in pectus demittet cernuus ales,
Ex aloë confectum adhibe purgamen amara
Pulegi tritum agglomerans ad pabula succum;*

F

Idque intestino gallinae a morte recentis
Insere, vel pulpis ad cenam inuolue paratis;
Ne tetrum indocilis gustum praesentiat ales,
Auxilium & posthac horrescat, opemque recuset.
Tunc quoque & effreni, ne sauiat, adde capistrum:
Ac simul in calidam pilulas demiserit aluum,
Extemplo cura effetum supererige pugno
Terga manu blande attrectans. iuuat hoc quoque summe
Praesidium: labrusca acinos contunde, fragrantemque
Adde super casiam, fragilique a stirpe reuulsa
Radicis truncum, quae nomen ducit ab ipso.
Accipitre, & tenui resolutam puluere misce:
Alpinae his laricis resinam adiunge recentem,
Bisque in mense adhibe: morborum haud certius vlllo
Prima rudimenta, & serpens in viscera virus
Præuertes apte sumpto medicamine, & ante,
Infecto quam dira lues se corpore prodat,
Occultam exstingues nascendi in limine caussam.
Quod reliquum est, tectis volucres stabulentur apricis,
In quæ Sol radios veniens immittat apertos,
Suppositusque vapor penetret sub tempore brumæ.
Tunc quoque vel molli lana, pannoque petaurum,
Cui superincumbunt volucres, munire memento;
Ne ligni vel duritia saxiue rigore
Intumeant crura, & segni torpore fatiscant.
Nec postrema tui pars hæc numeranda laboris,
Vno quoque pares ut frigida balnea mense
Accipitri, & viuae linguas aspergine lymphæ:
Non illum male suada fames, aut acrius vrget

*Venandi desiderium, pradaque cupido.
 Quippe vbi pura auido miscentur pocula, & haustu
 Expletur, studio videas gestire lauandi
 Nequicquam circum, atque alas vibrare sonantes,
 Proluere & pleno rostrum pectusque lauacro.
 Ergo prius cupidum claras quam in luminis auras
 Emittas, tu fontis aqua, tu flumine viuo
 Merge caput, leueisque alas, caudamque micantem:
 Idque iterum atque iterum, coëat dum luna, retracta.
 Igneus auxilio hoc viuescit spiritus intus,
 Sopitique vigent sensus, studiumque lauandi
 Vanescit, quo sæpe ardens, vbi nubila cæli
 Arduus ingreditur, frustra reuocante magistro
 Erro vagus fertur, fontesque remotaque longe
 Flumina peruolitat, vetitisque immergitur vndis.
 Iamque aderit tempus, quo plumas exuat ales.
 Heic adhibe sollers animum; prohibere licebit
 Hoc quoque, si libeat: sed nec mora parua pusilli
 Temporis in damno est, & habet victoria laudem,
 Si tantum superes cura studioque periculum.
 Nec te spes fallit: rediuiua namque iuuenta
 Prado ales caput attollet, tergumque superbum,
 Odrysium spirans oculisque & pectore Martem.
 Vt cum Sidonius surgens in cornua Taurus
 Annum aperit, reseratque solum, luditque per herbam
 Molle pecus, simaque occursant fronte capellæ:
 Lubricus exuitur senio, pulcramque iuuentam
 Induit, & longo sinuosa volumine terga
 Gramina per ripasque trahit, spirisque volutus*

F ij

*Ardens ad Solem serpens micat ore trilingui.
Hanc festinato nunc exequar ordine partem:
Magnanimi quando exactam quoque pertinet illa
Ad curam accipitris: quamquam olim tardius a quo
Tiro iugum subeat, disciplinaeque seueras
Serius addiscat leges, si forte moreris,
Dum deplumetur natuiam grandior ales.
Ergo age, rumpe moras, ubi Phæbo portitor Helles
Soluat humum propiore calens, circumspice sollers,
Num valeat, num quauis mali contage laboret
Accipiter, numquid macie tenuatus acuta
Tabescat, lentoque piger mærore fatiscat.
Tum succo, quod obest, primum expurgare salubri
Cura sit, & solido corpus distendere pingui.
Ante etiam lumbis, passimque animalia tetra
Padore atque atra illuie prognata reuolle.
Ni facias, scabiem accipitri feret improba pestis,
Exhaustisque agros depascet viribus artus.
His actis, humili abde loco, longeque reposito,
Qua non audiri voces, non murmura possint,
Accipitrem; angusto spectare foramine Solem
Vnde queat, paruaque auras captare fenestra:
Clatrâli aut include domo, aut supererige pugno
Adrectans blande loris vinculisque solutum.
Heic festa fronde, & fluuiali gnauis arena
Sterne solum, ne prædo ardens, dum corpora vibrat,
Pulvere commoto pectus deturpet honestum,
Et teneris squalorem immundum contrahat alis.
Tunc quoque, ne crebro nisu diuerberet auras,*

*Adsiduus prohibe: turbata nempe quiete
Natura prohibetur opus. summum inde periculum
Imminet, opprobriumque magistro ac dedecus ingens,
Ni tanta ad finem perduxerit orsa secundum.
Hac alas propter refecet, cui talia cura,
Et pennas proprio signatas nomine carpat
Quamque suo, Latius quas verbis dicere non est,
Succisasque notet titulis, & nomina cuique
Adscribat: quo, si pennas vice Martius illa
Occulto vitio, aut casu non proferat ales,
Ordine quamque suo possit committere trunco,
Commissasque nouo doceat coalescere nexu.
Nec non ad viuum præcidere forcipe adunca
Hamatos vnguis, exquisitisque cibare
Effetum corpus dapibus labor vnicus esto.
Luce semel sed pascere: semel, dum septima in orbem
Itque reditque dies, salientia pocula misce.
Nec prius hinc volucrem moueas, extraue sub auras
Educas, licet & rediuiuis increpet alis;
Quam Methymnæum qui vexit Ariona Delphin
Occidat, & media coëat cum Virgine Phæbus.
Cum Lyra præcipitat, calo cum Thespius alto
Exoritur vector, Palamedæque volucres
Infestis repetunt Pygmæa mapalia turmis.
Tumque obnube caput, visa ne luce superbus,
Impatiensque mora nimio lasciuiat æstu:
Tu cohibe ardorem, atque irarum comprime motus
Luxuriem minuens, ne pigra per otia demum
Collectus soluatur adeps, sebumue lique scat.*

Hinc ego qua porro cura, quibus artibus ales,
Quo studio tandem nostri formetur ad usum
Aucupij, atque manum ferat, ad spectumque patroni;
Ut densas celi properet conscendere nubes,
Porrecto aut humileis nisu glomerare volatus,
Carmine præscribam: nec enim modus omnibus idem.
Exiguae artis eget prado pugilaris, & olim
Ad vocem sat erit domini si commodet aureus,
Et pugno facili prada se sistat omissa.
Sic Astur teneris, sic Fringuillaris ab annis
Conclamandus erit, sed eodem ad prælia Martis
Haud pinnarij amant cultu rituque doceri:
Seu campis prædabundi emittantur apertis,
Seu forte insectentur aucis per flumina, perque
Stagna, & silvarum obsessas horrore paludes.
Primum opus, exceptum laqueis, tenuisque sagena
Deceptum furto, tepidis mersare sub undis,
Et pipere infuso totum perducere corpus.
Sic visco absterfo, membrisque calore leuatis,
Accipiter madidus posita feritate quiescet.
Nec non ille tibi vigil, atque insomnis habendus:
Nec prius alma quies artus ac languida membra
Irriget, aut dulci componat lumina somno:
Hesperium novies quam puluerulentus in aquor
Sol immittat equos, totiens quin roscida linquat
Tithoni croceum surgens aurora cubile.
Haud alio magis auxilio Phæbeius ales
Mansuescet; tu sæpe caput nudare memento
Interea, & vigili rursus sæpe adde capistrum.

Adsidua sic ille manu, attactuque frequenti
Haud leue accipiet palpantis iussa magistri.
Tange iterum caput atque iterum: contra ille procaci
Si morsu rostrum obuertat, rictuque minetur,
Subtrahe dextram auido, atque tenaces effuge morsus,
Inque locum blandæ succedat virgula dextra.
Adde etiam proprias voces, & mollia verba.
Quod si blanditiis innata ferocia nullis
Vincatur, cum rictu ales diducta minaci
Vertet rostra ferox, aloës contra obiice frustum,
Aut allj tatri spicas, aut triste sinapi.
Sic admorsurum ingratus reuocabit amaror,
Et tandem memor a vitio absterrebitur illo.
Tunc quoque, luce ferox nimia ne se efferet, atque
Pectore turbatus diuerberet aëra anhelos,
Ferreæ acu cilia exili præstringere filo,
Et premere adducta, & sensim coniungere verum est.
Res olim trita, ast extremi plena pericli,
Nec temere aucupibus nunc vsurpanda peritis.

Cruribus hinc facili subnecte ligamina nexis
Caprino ex corio, aut ceruina ex pelle, iugatis
Indicibus binis, domini qui insignia cari
Calato argento referant, nomenque laremque;
Transfuga vti si olim Cauris portantibus ales
In loca diuersa ex oculis ereptus agatur,
Agnosci indicio possit, dominoque remitti.
Vix credas, paruo quam tempore longa locorum
Interualla volans superet; quam multa peragret
Aequora spumosas calo attollentia nubes.

*Mira canam, sed certa fides, ac digna profecto,
Cuius apud seros constans sit fama nepotes.*

*Villeria ad castrum, aucupio cum forte vacaret
Vrbis pertæsus Franciscus, amor Musarum,
Accidit, & non esse potest quin accidat olim,
Vnus ut e multis, quo non præstantior alter
Et gyros glomerare, & circumflectere nisus,
Sublimeis vel aueis punctim detrudere ab alto,
Altius euectus deerrauerit, æthere sudo
Dum pauidas sequiturque grues, ventosque ferenteis.
Omnia tentantur frustra: fugit ille per auras
Perfidus emansor, rapidisque per æra pennis
Tormento properat, volucrique citatior Euro:
Et Tartesiaco dum Sollauit aquore crineis,
Rursus & Eoamortaleis lampade tingit,
Oceanum supra fertur, Tamesimque Britannum,
Londini & fessus tandem super adstitit arce.
Proditus inde sono, pretiosi muneris instar
Errico offertur. conspecto ille alite latus
Agnouitque notas, &, Sint hæc pignora nostræ,
Dixit, amicitia: magnum hoc mihi fæderis omen:
Martius ecce ales belli pacisque sequester
Aduolat, & dextro fædus tantum omine firmat.
Transfuga sic Falco captus, subitoque remissus
Latitia excipitur magna; rex munere gaudens
Fusca serenato discussit nubila vultu:
Continuoque locum exquirat, quo captus, & horam,
Atque diem, tempusque fugæ coniungit, & alta
Singula mente putat momenta, & digerit horas.*

Tunc

Tunc vero stupefacti animi, rex haret & ipse,
Et pariter cunctis subit admiratio mentem.

Imprimis, nimio ne pondere victa laborent
Crura, vide: butyro intus rigida illine lora,
Et corium subige, ac circum lentescat adherens,
Attritoque femur substringat fibula nexu.

Interea facili superanda ferocia cultu,
Et pectus palpare manu, tergumque iuuabit
Sapius, & blanda vocis gravitate sonora
Effrenis mulcere animos, mentemque rebellem,
Vocibus ille etiam humanis adsuescere discat,
Præbeat & facilis domini clamoribus aureis.
Tuque adeo immanis spatioso pectoris antro
Finge sonos; quales vicinum reddere litus
Assolet, intento cum nauta celeumate portum
Prensandum monet, & propiori adpellere terra.
Stentorea aut quales olim sub imagine Iuno
(Si Colophoniaci fas quicquam credere Homero)
Edidit, & populos vocali terruit ore,
Cum pauidos iterum ad pugnam reuocauit Achiuos.
Hoc quoque & artis opus nostræ, prolixa & acuta
Vox ut sit, tandemque graui producta tenore
Desinat, & longos iteret per inane boatus.
Ac prius ingluuiem calido quam sanguine diri
Prædonis saties, tironem sæpe canora
Voce voca, pugnumque auido prætende iugalem.
Ille fame, quam ferre nequit, stimulante sequetur
Vsq̃ue recedentem & sensim vestigia retro
Flectentem, ad nutus tandem adsuefactus herileis.

G

*Sic pugno circumlatus, sic saepe capistro
Detracto, ad vigilem statuatur nocte lucernam.
Hoc autem imprimis caueat, cui talia cura,
Ne pavor improvisus agat, vel Panicus horror
Instabileis subeat mentes: vix post modo cura
Mansuescent securi vlla, non vocibus vllis
Fidere, non domini audebunt se credere pugno.*

*Proxima nunc cura est, lorum vt plumatile tiro
Vibratum agnoscat; tenuis ita namque per auras
Si quando errabit, scapo hinc atque inde rotato,
Ad vocem properabit heri, pradamque relinquet,
Artificis praeda specie deceptus inani.
Ergo age, & angustis inclusum sepibus horti,
Funiculo innexum claras in luminis auras
Nudato capite emitte, & versatile torquens
Inlicium, ad pradam tironem clara tuentem
Magna voce voca: impatiens subito ille morarum
Insiliet, pedibusque premet simulacra recuruis.
Tu quoque tunc, nec sit mora, pulpamenta voraci
Exquisita para; blanda quoque murmura vocis
Adde: memor tanti benefacti, elatus in altum
Tendet iter quotiens, plumatilis indice lori
Conspecto, in pugnum praeceps descendet herilem.
Huic benefacta animo, pariterque iniuria nunquam
Pectore decedit memori. sin forte periculum
Detrectet primo, & nolit parere iubenti,
Non ideo desponde animum, vel omitte laborem
Inceptum: nam quo studij maioris egebit,
Viribus atque animis tanto praestantior olim*

Euadet, primosque feret prädator honores.
Cuncta adeo docilis conando industria vincit.
Iamque tuos vrge successus: nec mora, saxo
Constitue accipitrem in plano, flammantibus vnde
Omnia luminibus ferri per compita possit,
Atque suos ortus agnoscere. rupibus altis,
Et prærupta inter caeloque minantia saxa,
Prædones, genus id, volucres cunabula figunt.
Hinc libertatis memores vitæque prioris
Vertice detecto simul educuntur in auras,
Sibila terrifico vibrant immania rictu,
Et pando obuertunt horrentia pectora tergo.
Tu contra inlicibus verbis obnixus & arte
Ter circum & totiens petram lustrare memento,
Nunc frontem, nunc terga petens, scapumque rotatum
A tergo propere confertas proijce turbas
Inter, inexhaustis clamoribus ilia rumpens.
Sic sensim adsuescant magis ac magis ora tueri,
Et voces audire adstantum, & ferre tumultus.
Quod si tum ad prædæ simulacrum interritus ales
Aduolet e saxo, atque ereptum lumine toruo
Vestiget, rursusque repertum inuadat, & ardens
Protinus effuso in prædam se corpore mittat,
Hinc iam te optatos iubeo sperare triumphos.
Ergo vbi conspicuum diffuso lumine calum,
Et, Zephyri si flabra sinant, pacata quiescent
Omnia, Falconem tu campo educe patenti,
Et pugno circum fer eques, qui sune remoto
Iam tuto emittiqueat, emissusque redire,

G ¶

Illectus vana pellacis imagine prada:
Atque humileis pradas, primum pete, mox reuocatum
In pugnum accipitrem, ac scapo super incumbentem
Dulci pasce cibo: neque tunc sollertia desit,
Semper ut assuescat scapo magis, atque rapinam
Pennarum inlicio, specie lactatus inani,
Post habeat, quotiensque elatus tendet in altum,
Indice conspecto redeat, pradamque relinquat.

Sed tirocinium primum fortuna sequatur,
Conceptasque olim haud dispar spes exitus aquet;
Ne flagrans animi vigor ille obtusus hebescat,
Aut primo virtus succumbat fracta labore:
Acceptam is siquidem feret agra mente repulsam,
Conscius & probri aut vacuas secedet in auras,
Aeternum aut merens ignauos exiget annos.
Hoc ne contingat, si quando prada ruentis
Eludet morsum accipitris, falletque sequentem;
Pra manibus semper tibi prada parabilis esto,
Errantemque alta conclama voce, reuersum
Scapo siste super: visa subito ille superbus
Spiranti perdice, ratus pradam, irruet ardens,
Collectasque iras, rabidamque explebit orexim.
Hinc aliam atque aliam pradam pete: sic tibi sensim
Maior commoditas, atque experientia maior:
Ipse etiam melior Falco accedentibus annis
Adsuescet magis, & maiora audebit in horas.
Si vero emissus quondam aut secedat in alta
Emanfor nemora, aut praeter votum arbore fidat,
Ille tibi saepe est scapo per inane rotato,

Clamosisque sonis reuocandus, & illice præda.
His quoque si nec dum moueatur, & improbus artem
Negligat & dominum; sedet, æternumque sedebit
Ignauus: damnum ille tibi laturus & ingens
Dedecus, in vacuas sine perfidus exulet auras.
Nec vero aucupij sit cura nouissima, alendis
Vt canibus studeas, cultuque atque arte regendis.
At non vna horum species. quibus hispida setis
Terga, quibus promissa altos coma verberat armos,
Barbaque villosum in pectus propexa recumbit:
His, si quando vagas per stagna sonantia anates
Perque lacus pulsabis agens, fulicaeque palustreis,
Vtere; non amnes rapidi, non flumina tardant,
Vndiuagique lacus; ardor quippe igneus illis.
Caruleis prolem generosam arcesse Britannis,
Atque Caledonia, namque hinc gens optima, silua.
His genus adde aliud, quibus & sunt hispida terga,
Villosa auricula, crisporum at torta pilorum,
Et breuior series: at non propexaque barba,
Caligant ciliorum aut densa lumina nube.
Quales Atuaticis vulgo nascuntur in oris,
Vicinasque vrbeis circum, qua Scaldis inundat,
Belgij honos, celo Scaldis gratissimus amnis.
E genere hoc, ineunt & aquas altasque paludes
Maiores densis armati corpora vilis.
Naribus ast alij præstant, rostroque minores,
Campestreisque agitant prædas, dumosque peragant.
Vltimus illorum est ordo, tenuis quibus errat
Et rarus per terga pilus: sed candida tota

*Mole superficies, & crebris oblita signis,
Vermiculisque nitet; non tot sub nocte serena
Astramitant rutila late radiantia luce.
Plurima Aquitanis ad nos gens finibus exit
Venatrix: rigida his aures, & lumina quosuis
Ad motus intenta, sagax & naris acumen,
Vis & odora ingens: sed quam pilulisque larignis,
Et melle infuso, Pharijque aspergine aceti
Proderit exacuisse, & agrestis vi calamintha.*

*Imprimis catulos claustris & carcere frena:
Nec non, agnoscant socios in praelia vt olim
Accipitres, vna aucupio iam rite peracto
Pascantur catuli: sic aduetudine longa,
Communisque vsu mensæ, & clangore sonoro,
Alitibus discent aliquando parcere amicis.*

*Quid memorem interea varios per inane volantum
Concursus, magno quidue ictas pondere ruptis
Visceribus crepuisse grues, miluumque ferocem
Verbere pennarum deiectum, & remige cauda,
Camporum medio spectanda duella theatro?
His ego narrandis, siquidem audax singula quæque
Persequar, & casus omneis expendere coner,
Deficiam, excedatque modum iustumque volumen,
Arte noua quod surgit, opus. non si mihi lingue
Sint centum, centum ora sonent, vox ferrea, pulmo
Aere rigens triplici, tam multa euoluere possim,
Aut maiestatem subiecti æquare canendo.
Ac veluti qui præcelsa speculatur ab arce,
Aut Nili ad fauces, vmbra expertemue Syenen,*

*Aut Cnidia adspēctat clara sub nocte fenestra
Ardentis calo flammās, Titaniaque astra:
Ille quidem varios ortus notat, interitusque
Stellarum, & validas humana in corpora vireis:
Non tamen ille potis numero comprehendere certo,
Aut ratione putare, ac mente refigere cuncta,
Dedaleo natura poli quae fornice fixit.
Haud aliter mihi nunc vsu venit. aspice, pugno
Nam simul emissus Falco ruit, impete magno
Radit humum primo, ac sua per vestigia serpens
Ambages magnas petit & diuortia longa:
In gyros donec glomerato saepe volatu
Euehitur tandem nisu sublimis in altum.
Sic ubi precipiti commotus murmure turbo
Exoritur, camposque rotans, segetesque supinas
Verrit; maioresque sinus primo integrat, hinc se
Contracta in spatia, atque angustos colligit orbes,
Pulverea nube inuoluens terramque polumque.
Fit late sonitus, circum nemus omne remugit,
Sibilaque alternat rapidis singultibus aër;
Diffugiunt omnes campis, iuga soluit arator:
Ipse suas sub colle, aut ima valle recondit
Pastor oueis: vulsa interea ab radicibus imis
Fraxineaeque trabes, & robora Dodonea
Per siluam immani se se effudere ruina.
Haud aliter subito Falco euolat, vndique apertis
Disiliunt campis volucres, nemorumque latebras
Attonita subeunt, & ramis obsita densis
Lustra petunt: latitant pica, silet improba cornix,*

Et late celo pavor & tellure vagatur.
Atque ibi seu miluus, seu se tulit ardea contra,
Bellatore vno peragitam magna nequit res.
Ipse adeo ante omneis ludi scenæque choragus
Extra signa audax validum procurrit in hostem,
Et punctim cedit, morisque laceffit in ani
Pumilus accipiter, donec caput athere condat
Ardea: tum gemini paullum tellure morati
Falcones sublime petunt, prædamque sub altis
Nubibus inuadunt, rostroque atque vngue fatigant.
Cernuus hic supra prono se corpore præceps
Mittit, subiectumque adlabens deijcit hostem;
Ille premit latera, & conanti feruidus instat
Nunc frontem, nunc terga petens; contracta sed illa
Arrectos vngueis contra dstringit, & alto
Sustinet aëre se, atque occulta fraude sub alas
Erecti mucronem oris clam cauta recondit.
Anxius interea clangenti voce magister,
A rostro vt caueant, iterumque iterumque monere,
In latus obliqui aduersum: at leporarius ima
Valle canis calum defixa luce tuctur,
Impar dum pugna incassum luctata diuque
Ardea consternata ruat: tum dente cruento
Corripit attonitam, rostrumque in sanguine mergit.
Iam si fert animus sublimem euertere prædam
Asturis auxilio, seu se ferus anser apertis
Venanti præbebit agris, limoue paludis
Obruta anas vluas inter iuncosque latebit;
Tu sede in insidiis tacitus, furtinaque contra

Bella

Bella para; pedibusque orbeis, crepitantiaque ara
Rapta manu preme, tum conspecto errone propinquis
Abde caput latebris: demto tamen vnde capistro
Accipitri possis ieiuno ostendere pradam:
Mox Corybantæo Berecynthia cymbala ritu
In numerum pulsata moue, ac simul excitus anser
Alta petet, vel linquet anas pauefacta paludem,
Prædonem super emitte, emissumque sonora
Voce rege: ille avidus prædam per inane sequetur,
Transuersoque minax cursu prohibebit euntem.
Ac veluti rigido balista impacta petauro
Densatis circum clypeis testudine facta
Ambulat, obstructosque aditus, moleisque refringit
Obiectas, murosque & celsas ariete turreis
Deijcit: at vacuæ propugnatoribus arces
Linguuntur, rari apparent in mœnibus hostes:
Victor ouans urbem ingreditur per vasta ruina,
Depopulatque domos, flammæque ac vulnera miscet.
Haud aliter librato incedens pondere prædo
Consequitur fugientem, & terræ adfligit adhærens,
Immanemque sitim restinguit sanguinis haustu.
Heic momenta etiam caute obseruabis, & ante,
Quam fugiens celo caput inferat arduus anser,
Accipitrem emittes, humili perrepere nisu
Qui suctus, summa vestigia ponet arena.
Ne forte occursu fiat manifestus aperto,
Altaque displois tendentem ad sidera pennis
Terreat incassum prædam, impastusque recedat.
Rursus & hoc caute obserua, cum stagna lacusue

H

Excita anas, crepitante sono exanimata, relinquet;
Præmature Astur ne pugno emissus herili
Præcipitet cursum, pennisque sonantibus vndas
Prædam interceptam super obruat. inde periculum
Imminet & damnum domino. nam territa ubi vndis
Mersit anas caput, & cæno se condidit alto,
Sape Astur ruit vna ardens, alasque palustri
Tingit aqua: ast illæ marcent humore solutæ,
Nec sufferre valent, rursusque efferre sub auras
Immersum corpus, nimioque madore grauatum.
Ille natat frustra, terque heic conatus anhelò
Tollere se nisu, ter rursus absorptus inhaesit;
Luctatusque diu, tandem fatalibus vndis
Obruitur, rerumque vices expertus, & ipse
Fit timidus præda alitibus, prædaque sagina.

Nunc vnde accipitri hæc adeo contraria, tamque
Pugnanteis sortita modos vis insita fluxit;
Ales ut altilium in gentem implacabilis hostis
Bella gerat, nutus tamen idem obseruet herileis,
Et cultu humano domitus mansuescat & arte,
Dicite, Pierides, primaque ab origine caussas
Indagate rei, seriemque reuoluite facti.

Perfidiam Troum, & spretos ulturus honores
Neptunus structis pactos pro mænibus vrbs,
Per Phrygios late spargebat brachia campos.
Nec mora, sternuntur segetes, labor irritus anni,
Spesque iacent hominum; Simois iam deserit alueum,
Et Xantho aggeribus ruptis sua flumina miscet.
Vix summis nemorosi Idæ iuga fluctibus exstant,

Admittuntque greges; mediis natat Ilion vndis.
 Tum cuiusque rei obsessos vrgebat egestas,
 Summaque frumenti penuria. non tamen illi
 Vecordeis posuere animos, oracula diuum
 Scitati, aut Lycias sortes, Phœbumue rogarunt;
 Sed quasi non diuum iussu, non calitus esset
 Illa immissa lues; vicina per opida mittunt,
 Qui Cererem cœmant rebus solamen in arctis,
 Auxiliumque petant, ceteque immania contra,
 In celum vastos cete eructantia nimbos
 (Is miseris cumulus diuinæ accesserat iræ)
 Expediant classem, & socios hortentur ad arma.
 Illa tempestate Hierax rex nomine dictus
 Pollebat late imperio, iustissimus vnus
 Qui fuit, atque omneis inter tota Aside terra
 Diuini cultus & seruantissimus equi.
 Hic Mariandynos magna ditione tenebat,
 Cauconasque feros: huic tum piscola Sinope,
 Huic & Pontica Amastris, & ardua fronte Carambis
 Parebant, buxoque virens pallente Cytorus.
 Huc oratores præcincti tempora oliua
 Mittuntur, manibus vittas laurumque ferentes,
 Qui certum tanto feriant cum principe fœdus,
 Et victum, armatamque petant in prælia classem.
 Acceptis ille hospitio, Quod poscitis (inquit)
 Hoc dabitur. pietas iubet id mea, quippe ego nullum
 Curarum, tantarum & opum, lateque patentis
 Imperij fructum duco, pretiumque laborum,
 Quam bene de cunctis in vita posse mereri,

H ij

Alloquioque inopes dignari, opibusque iuuare.
 Nulla mora est; vestris quamprimum edicite lati
 Ciuibus; arma, viros, duce me, classemque paratam
 Expectent. vix desierat, iam classis in alto est,
 Armatique foros complent: iam remige crebro
 Inuersa Euxini spumant vada salsa profundi.
 Iamque in conspectu Tenedos, iam Tröia pubes
 Prospectans longe exultat; cum seuus ab alto,
 Aegæi quo rege tremit circumflua ponti
 Regia, Neptunus furiali incanduit æstu:
 Et quis (ait) nostras posthac procumbat ad aras
 Sacra ferens, cumuletue pius altaria donis,
 Si consulta Deum vindicta reuincitur arte
 Humana, & scelus est mortali vindice tutum?
 Alcides potuit monstro eripuisse biformi
 Hesionen: fuit hoc illi per numina pronum,
 Et sua virtutem patriam fortuna secuta est.
 Ast opibus non iste adeo qui fudit auitis,
 Non feret hoc impune Hierax; resperferit aras
 Sanguine taurorum, & sacros adoleuerit igneis,
 Hactenus in superos pius: at nunc impius esse
 Desinat, insanaque luat periuria gentis.
 Haud plura iratus, picea caligine celum
 Conditur, & Zephyris aduersi flantibus Euri
 Insurgunt, gelidamque Notus concurrat in Arcton,
 Et vastos tollunt connixi ad sidera fluctus.
 Sic ubi conuersis inimica in cornua castris
 Infestisque animis concurritur, agmine facto
 Inter se armati multa vi vulnera miscent,

Crebrescuntque ictus. ingens fragor aethera complet,
Et denso cæci glomerantur puluere campi.
In diuersa trahunt haud secius æquora venti,
Ex oculisque procul Troum spem classis amica
Eripiunt; resonant vnde, & caua litora plangunt.
Dumque insperato turbatum murmure pontum
Attonitus ductor puppi despectat ab alta,
Et frustra meliora deos sedet omina poscens;
Ecce repentina circumstant vndique cælo
Immissæ volucres, & diris aethera rumpunt
Cantibus. heic Hierax primum temerarius arma
Cingitur, & stricto crocitantum auertere nubem
Molitur ferro & flammis; illæ acrius instant,
Conantemque vrgent magis & magis vsque fatigant.
Iamque illisa vadis classis, prætoriaque ipsa
Aegæum fractis tabulis rimosa bibebat:
Indoluit casu summi regnator Olympi,
Fraternisque odiis finem dedit, atque seueras
Parcarum leges, & ineluctabile fædus
Fatorum elusit: neue immortalis auaro
Mersa mari mens corporea cum mole perirêt,
Fluctibus ereptum pernicibus extulit alis,
Et pedibus teneris vngueis confixit acutos:
Ultoremque animum & memorem pietatis auitæ
Addidit. hinc & adhuc odio genus omne volucrum
Sauus habet, veteresque adeo nunc improbus iras
Seruat: at illa fides, desideriumque iuuandi
Humanum genus, & pietas generosa remansit:
Hinc hominum ad voces exultat, & arte magistra
Accipiter paret monitis ac iussa capeßit.

H iij

An magis Ismaria notissima fabula Thrace
 Ex vero trahit, & nomen famamque meretur?
 Sic referunt vates, nec fingunt omnia vates.
 Namque alium memorant, cui religionis auita
 Haud dispar studium, iusti par cultus & æqui,
 Cuique Hierax nomen, populos rexisse potenteis,
 Herbofo gelidus qua margine clauditur Hebrus.
 Huic concreta pigro Maotis marmore, & ipse
 Europa limes Tanais pro limite late
 Sparsi erat imperij, rapidumque Propontidos aquor:
 Belligeras sibi tot gentes adiunxerat armis.
 Ast ubi consiliis præceps deserbuit atas,
 Continuo a bellis Hierax se ad mollia transfert,
 Mordacesque fugat toto de pectore curas.
 Nam quis erit modus ærumnis, quis exitus? inquit.
 O mihi si exactæ properata retexere vitæ
 Fila, per æternas leges ac fata liceret;
 Quam non sollicitus venturi temporis ævum
 Degerem, & ignava securus pace laterem,
 Haud quemquam metuens, non formidandus & ulli.
 Sat fama, atatique datum, patriaque, meisque:
 Quid moror ulterius noua gaudia? iam mihi tandem
 Viuere decreui, totumque reponere, quicquid
 Insomnis per tot vixi sub pellibus annos.
 Nunc iuuat umbrosos indagine cingere saltus,
 Visco fallere auceis, vel misso figere telo,
 Lunatoque vrsos adoriri in montibus arcu.
 Tu dea, sanguineis cui victima plurima Tauris
 Concidit, & patrio sacris de more litatis,
 Exsequimur vota, ac iussos adolemus honores,

Iam mihi numen eris; tuque ô Titanibus arce
 Aethëria pulsus, superato & Gange superbus,
 Adsis Bacche pater; iam concipit icta furorem
 Mens Nysæ tuum: trepidum cor palpitat, Enoe,
 Bacche pater. thyrsūque rotat, ferulasque sonanteis,
 Ogygiumque cauis ululat conuallibus, Enoe:
 Perque vagos Hæmi anfractus, Rhodopenque niuaalem,
 Impositumque olim siluosa Pelion Ossa,
 Nunc iaculo ceruos, volucreis nunc terret acuto.

Forte via fessus longa Cytheræus ales
 Exesa rupis salebroso in pumice sedit.
 Olli tardipedis pertasa Erycina mariti,
 Ad carum properans dederat mandata Gradiuum:
 Securos paret amplexus, atque oscula blanda;
 Esse procul fraudes. humili per inane volatu
 Lapsa columba volat celo, mandataque perfert.
 Ipsa Venus niueis inuecta per aëra cynis
 Subsequitur: circum volitant Risusque, Iocusque,
 Et Lepor, æternoque in tonsus crine luventas:
 Aura fauet Zephyrusque leueis moderatur habenas:
 Rarefcunt late nubes, animam ipse repressit
 Thrax Boreas, Zephyro gaudis & hospite cessit.
 Aduentum sensere Deæ, syluaque, feraque:
 Mars ipse insolitas concepit pectore flammæ.
 At non infelix Hierax, cui sanguine pigro
 Cor stupet, & patrio duratum frigore pectus,
 Prasensit; visamque procul de rupe columbam
 Protinus intorto mediam transuerberat ictu.
 Illa iacet: rex exultat, factoque superbit,
 Et certos ictus, ac nescia fallere tela

Ignarus fati laudat sortisque futura.

*Et longum Mars (inquit) haue: secura paramus
Arma; periclorum satis est, creperique duelli.*

*At Dea, cui iam pridem omnis mora longa videtur,
Aduolat interea, indignaque ut morte supinam
Vidit humi famulam, atque oculos auersa retorfit:
Heu scelus! heu crudele nefas, quid amabilis ales
Commeruit? iam ne ista petor per vulnera? dixit:
Vindictamque ferox animo meditatur; & olim
Scilicet expectem, fodias dum perfide, nudum
Ense latus (dictis his regem affatur amaris)
Ambrosiumque bibant venabula tincta cruorem?
Non Diomedea satis est me cuspide vulnus
Accepisse manu, magnoque iniuria calo
Et nobis non una satis? non angue Typhæi,
Enceladique minis satis est semel aethere in alto
Magnanimum tremuisse Iouem? tu pace cruenta
Bella moues, iterumque vocas ad praelia diuos.
O male tot bellis, male tot defuncte periclis:
Tene periclorum tædet, vitæque prioris?
Compositaque ideo vicinos pace quiescis
Inter, ut Ortygiam mutata sorte puellam
Per nemora & siluas Mauorte sequare relicto?
Nimirum illa tibi portus, requiesque laborum:
Illa tibi fesse statio tutissima vite
Securam spondet post bella exhausta senectam.
At faxo inuenias plus alta in pace pericli:
Quam si seua pares pharetratos arma Gelonos,
Immaneisque Getas contra, pictosque Agathyrsos.
Plura loqui vetuit dolor; exsanguemque columbam*

Misit

Misit in ora viri : rigido concrefcere roftro
Os illi, & teneris velari brachia plumis
Ceperunt, vncoque pedes horrefcere cornu:
Conatusque fuga pœnæ subducere corpus
Plus folito leuis euehitur, terramque relinquit,
Et tenuis Hierax tandem fugit altus in auras.
At socij magno interea clamore requirunt
Per nemus abfentem dominum : volat arduus ille,
Clamoresque haurit cupidus, fequiturque vocanteis,
Signaque dat motis nequicquam pendulus alis.
Mansit amor comitum, atque odium exitiale volucrum;
Nunc etiam Amphipolim fupra, Macedumq. per agros
Venantum iuuat, vſque memor, ſocia arte labores
Alta tenens, facilemque capi dat ferre rapinæ
Indigenis partem, partem ſibi vindicat ipſe.
Sed iam deuexo properat nox humida celo,
Singula dum accipitrum capti luſtramus amore.
Conclamate citi erranteis in tecta volucreis,
Conclamate; nocet noctis Falconibus vmbra.
Iam, ni auris tinnit, videor ſub valle reducta
Latratus audire canum; nemora alta repulſa
Voce ſonant: vocat ecce ſuum Diana poëtam,
Et ſecum inuitat vicini ad fluminis vndam
Ponere membra ſolo, viridique quieſcere in herba.
Mox ego collectis heic viribus (vltima quando
Pars ſepti ſuperat non contemnenda laboris)
Accipitrum accingar morbos, curasque ſalubreis
Dicere, & æternis mandare in ſacula chartis.

DE RE ACCIPITRARIA

LIBER III.

AM quibus aduersus pesteis, & semina
 dira,
 Morborum, accipitrumque lues, atque vl-
 cera hiulca

Præsidiis vti consultus debeat auceps:

Quaque etiam plagas, letaliaque obliget arte

Vulnera, & obducto doceat coalescere callo,

Exsequar. hæc longi nobis meta vltima cursus

Scilicet, & tanto finem impositura labori.

Castæ fauæ Dictynna, tuas in carmina vireis

Exposco; extremum quod te nunc adloquor, hoc est.

*Tu quoque, seu Cynthonue tenes, Pataramue, Rho-
 donue,*

Phæbe ades, & propior veniens tua numina firmes.

Inuentum medicina tuum est, naturaque per te

Incolumis, multosque hominum stat vita per annos.

Ipsæ Coronides sanguis tuus, ille medendi

Herbarumque potens, fati rescindere leges

Ausus in Hippolyto quondam, facti illius ergo

Ab Ioue cum Stygias esset detrusus ad vndas,

Arte tua rursus vitamque animamque recepit:
Ille sed Egerie lucis adoleuit opacis,
Virbius hac propter mutato & nomine dictus
Effugit Iouis iram, & ineuitabile fulmen.
Salue opifer, magnum Latius decus addite diuis:
Cum rebus populi adflictis in vota vocatus
Liquisti antiquas ædeis, Epidauria templa,
Squamosique anguis specie per cæcula vectus
Fixisti æternam Tiberino in gurgite sedem.
Non tibi tunc lingua vibrantes ore micabant,
Horrida non picto surgebant spicula tergo;
Virginibus sed colla dabas plaudenda Latinis
Mitis, & adducta verrebas flumina cauda:
Salue iterum humani generis tutela, salusque.

Nec vero si te totus iam suspicit orbis,
Si tibi vicinæ gentes iam brachia pandunt;
Despexisse humileis ideo mea numina Musas
Debueris, tenuiue inflatas murmure auenas.
Tu mihi suscepti iam pridem carminis auctor:
Te sine, nulla tuo sine nomine pagina crescit:
Adsis, FRANCISCE, & conatibus annue
summis.

Principio tam sunt morborum signa, vagique
Circuitus, aliq̃ue alio pro tempore motus
Seruandi, queis res hæc accipitraria cordi,
Quam quibus humana commissæ est cura salutis.
Ingluuiem hæc propter saturati gutturis ore
Reiectam vulgo inspiciunt, arti/que magistros
Non pudet accipitris studio explorare recentem

*Proluuiem, & radio facies digitoque probare.
Hac Asclepiadis magno stat gloria alumni.*

*Ordiam a capite; illud fons vitæque viaque
Per tubulos vagus innumeros qua spiritus exit.
Ergo ubi vi morbi cervix labefacta grauescit,
Sternutatio crebra subit (nam hæc signa sequuntur,
Serus ubi accenso succedet vesp̄er Olympo)
Et conuiuentes liuentia lumina sensim
Præstringunt ciliorum orbes; tum corpore toto
Fictus, & in terram defixus visus hebescit.
His contra auxiliis auertes triste periculum.
Lardum in frustra seca, sectumque liquentibus vndis
Merge iterum atque iterum, bonis & confunde medullâ;
Admixtoque croco pilulas hinc confice, moxque,
Pectore ubi atque ima virus deiecerit aluo,
Ante focum statue, aut radiantia lumina contra:
Nec prius hinc audum prædonem ac multa minantem,
Quam binis post, pasce horis; triduoque laborem
Hunc repete: inde piper contunde & dilue aceto;
Hocque tibi sit cura agro tergere palatum
Accipitri, & dulci nareis perfundere odore.*

*Sæpe etiam fauces præceps cadit humor in agras,
Aut oculis vnguem obducit; sæpe inde palatum
Intumuit, limenque insedit bathracos oris,
Et caua sub linguae radice cubilia fodit,
Aut dira carcinus edax serpigine creuit;
Perniciem aduersus tantam præsentius vllum
Haud isto commenta hominum est prudentia sollers
Præsidium: tu ferrum aude distingere candens;*

Obtusoque feri prædonis acumine cristam.
Illa mali sedes. alio mox transfode acuto
Obstructas nareis ferro, triduoque quieti
Concesso, spatium post illud diuide rursus,
Lumina quod rostrumque inter iacet, haud mora, morbus
Soluatur, licet & diuturnior hæserit olim,
Per ferrum admoti pelletur viribus ignis.

Ergo si papulæ fauces, animæque meatum
Occludant, ne quid possit glutire ciborum,
Auxilio mature opus est; tu collue oliuo
Tonsillas cornu infundens, & gutture aperto
Summa recrescentis fastigia comprime carnis,
Et radice reuelle, cruor dum manet, ab ima.

Si quando ast oculum serpens pigro vngula morsu
Obsideat, tunc ferro vnguem tunicamque recide
Excernens circum, roseumque infunde liquorem.
At caliganteis hebetat cum tania visus,
Ceruleaque obiecta præstringit lumina nube,
Gangaum piper, atque aloen, & graminis herbam
Contunde, & sudo resoluta hæc omnia calo
Iunge simul, tenuique adfectam hoc puluere partem
Consperge. huius item non est despectior usus:
Vre Cytheriacam Vulcani munere concham,
Qua solitus Triton, dum personat æquora late,
Ceruleum in gremium palanteis cogere diuos.
Insuper & pigra testudinis incoque testam,
Et cinerem ex istis pupilla insperge retusa,
Iure chelidonij infuso vel puluere trunci.
Tum si in palpebras cerebro fluat vnda soluto,

Collue amygdalino lacrimantia lumina oliuo,
Harenteisque hircos dolci perfunde liquore.

Rursus in auriculas teretes si noxi humor
Decumbat, ferrum crepitanti accende camino,
Fragrantemque rosam candentis acumine virga
Infer in auriculas, obturatosque meatus
Ferro aperi, putris coeat ne tempore lior.

Carcinum at contra bouis admiscere medullam
Proderit, atque suis dissectum in frustula sebum;
His liquor accedat confusus partibus aquis
Mellis arundinei: dolci tum collue oliuo
Vlcus, & inflicto sub lingua vulnere, virus
Expurga quantum satis est, atque elue tabum
Gossipio impresso tergens, plagamque recentem
Lure capillaris terque & quater illine planta.

Sape etiam incauto, nimiam stagnantibus undis
Aut pigro dum fonte sitim leuat, improba apertum
Repsit in os furtim penetrans & adhesit hirudo.
Hinc prater solitum nares, mora nulla, tumescunt,
Crenit ubi poto ventrem distenta cruore
Bellua iners, morsuque larynx peruellitur acri.
Ingluuiem at frustra diducto nititur ore
Reiectare ales, signa hac nam certa sequentur,
Gutturumque obstipus conatu pandit inani.
Praesidiis contra licet his auertere morbum.
Cimicis exusta graueolentem in guttura fumum
Demitte, aut citri stillatum infunde liquorem
In fauces, tetro nares aut unge sinapi:
Nulla mora, exanimis pronolabatur hirudo

Pectore, & accipitris soluentur membra dolore.

*Tum si forte sacer cæca vertigine morbus
Tentet agens caput, & dira caligine vertat,
Proderit occipitis foueas aperire latenteis,
Et summum ferro candenti stringere culmen:
Glutiat hinc avidus pingui manantia rore
Balsama; mentastri queis succum, & Pontica mixtim
Castorea adiunges; sunt & qui rasile ferrum,
Saccharon, & Pharia tundunt nigra semina lentis.
Illa malum valet aduersus tutela caducum.*

*Accidit & persæpe, cauo sub fornice rostri
Fistula vti abscessu que superfluitante cerebro,
Materia fiat; curam nunc accipe morbi.
Tu capitis primum postica pilare memento,
Sanguine dein porci line butiroque recenti
Nudatas partes: hinc venam diuide ferro,
Quæ geminos transuersa oculos per tempora cingit:
Mox tenuis misso stringatur vena cruore,
Rursus & vngatur vulnus, rugosa cicatrix
Dum penitus coëat, butiro & sanguine porci.*

*Hinc alij atque alij succedunt ordine morbi,
Quorum nunc ortus, causas ac signa docebo.*

*Si iecur immodico feruens incandeat aestu
Siue intemperie ingenita, vitioque ciborum,
Letalem signa hæc morbum manifesta sequuntur.
Guttur inardescit, liuent subter sola planta,
Palloremque cutis trahit hærens corpore toto.
Ante veni casum, & purgantibus vtere succis,
Radicemque rhei madefactam flumine viuo*

Iunge cibis; pastus iecori medicabitur agro.

Sic etiam, pulmo si decumbente catharro
Obrutus, & nimio sub pondere pressus anhelet,
Accipiter pascendus erit; carnemque caprinam
Proderit in minimas dissectam adponere partes,
Coryciumque crocum miscere, & saccharon vna,
Inde minutatim setas concidere porci,
Et concreta nigro miscere coagula tabo
Cura sit, Assyrioque dapeis distinguere costo:
Fossilis his ramenta salis confunde, & olium,
Et nuper positi dissolue albumine lento
Cuncta oui, madidumque liquore hoc imbue pastum.

Fit quoque difficilis graueolentis anhelitus oris,
Asthmate si subito correptus langueat ales.
Illisit seu tergum ardens ad saxa cadendo,
Dum sequitur prædam, gelidusque sub hepate sanguis
Distortis coijt venis, animæque meatum
Obstruit; aut temere concepit frigora magnum
Post æstum, & rapido toleratos Sole labores.
Signa mali hæc quoque sunt: nequicquam pectore pronò
Æstuat, & rostro frustra conatur hianti
Vitaleis sorbere auras, vteroque recusso
Palpitat, & recta diuerberat æra cauda.
Ergo si fauces dolor occupat: abde quieto
Accipitrem tecto, lucem vnde patente fenestra
Hauriat, & clatris Solem admittentibus alnum,
Huc illuc discursset ouans per inane volando.
Rasura hinc chalybis contrita, & puluere gleba
Armenia, Hybleis que fauis condire memento

Adpositam

Adpositam carnem. Sin ipsis renibus alte
Insideat dolor, & desaniat vlcere putri,
Asparagi Samia radices incoque testa;
Adde & feniculi fibras, atque inde liquore
Expresso pastum, vulpini aut puluere sparge
Pulmonis; Falco sic fiet ab asthma liber.

Viscera si quando infestat concretus & anum,
Aut astu nimio iecoris, vitioque ciborum
Calculus & saevo distendit membra dolore,
Signa dabit morbus. pigra vix egeret aluo
Proluuium Falco; calcem quoque & illa colore
Exustam referet, Sirboniacumque bitumen.
Inde tumor pedibus; nareis dolor obstruit agram.
Auxiliis his contra opus est, cineremque recocti
Pumicis ad trutinam iuuat hircinumque cruorem
Admiscere cibus: tum myriophylla, leuique
Pulvere saxifragam tenuatam adiungere debes;
Verbenaque sacra pilulas exinde parare.
Si vero nec ope hac lentescat calculus haerens,
Tunc ferro flammisque malum expugnare decebit.

Annosa sed cum sensim ex putredine natus
Lumbricus lento vexat praecordia morsu;
Crebrius & iusto plus oscitat, & tremit ales
Horridus, atque humeros, ictus quasi vulnere, inertes
Stringit, & adductis tacitus se colligit alis.
Saepe etiam plumas, morsus qua sentit edaces,
Vellicat, & toruo collimat lumina vultu.
Tu quid opus facto aduersus morbum accipe tantum.
Barbarici tere frustra rhei cum melle liquenti;

K

Adde absinthia tetra, ingrataque centaurea,
Theriacam miscens vna, pilulasque paratas,
Si qua fides arti, tantos seruabis in vsus,
Iam si olim crudas infirmior expuat escas,
Et reuomat magis atque magis, quæ sumpserit ales,
Seu stomachi vitio, quod odor grauis arguit oris,
Aut casu: neque difficilis tunc cura medenti.
Vtile erit stomacho miscere absinthia tetra,
Et nardi spicas, & caryophylla, rosasque
Sanguineas, acorumque, & amico semine amomum;
Corralia & guttis Perseia tineta cruentis
Cum siliquis aloës; his nux accedat odora,
India quam fecunda creat, fungusque marinus,
Nondum auidi fungus rictu glutitus aselli:
Et resina vdo Chia de cortice manans
Lentisci, nec non ex aquo & Pontica radix.
Ad stomachum faciunt generosi & pocula Bacchi
Plerunque, & redeunt effeta in pristina vires,
Accipitri si bina meri cochlearia dentur,
Et poro longum iaceat resupinus Iaccho:
Interdum & cochleas dilutas lacte capellæ,
Aut muliebri etiã, & tarde gradientis asellæ
Propinare auido expediet, ranasque palustreis.
At cum nodosa renes arthritide languent,
Nec potis est ales calo se ad tollere aperto:
Tum pilulis cerebri vitium expurgare decebit,
Et medios ferro candenti figere lumbos.
Mox super addatur fletum factura sinapis,
Nariciaque picis par portio, & omnia dulci

Dilue butiro, factumque his vlcus inunge.
Proderit & tepida renes perfundere lymphas.
Centaurea adhibe, rutamque, & Hymettia mella,
Dictaique herbam dictamni, & amara salubris
Absinthj folia, atque aloen, tristesque lupinos;
Hydropiper, mentamque, ingrato & galbana odore,
Atque hæc cuncta simul Phario dissoluere aceto
Matura cum felle bouis, renesque perunge.
Tum balanus fiat decocti ex vngvine mellis,
Et centaurei, atque aloes, felli que suilli.

Sæpe etiam fetus per tempora femina, plumas
Cum primum in caueam positura reconditur, oua
Concepitque vtero, mortisque pericula adiuit.
Quippe renascentem simul ac Zephyritides aura
Egelidis renouant sub vere teporibus annum;
Extemplo insolitis ardent præcordia flammis,
Inspiratque nouum calefacta per ossa venenum
Dirus amor, vimque ex oculis & pabula sumit.
Inde mares adspectu arcent, longeque relegant,
Qua non audiri gemitus, tristesque mariti
Plangentis voces, non tristia murmura possint.
Ni faciant, annique fugam vernantis & horam
Præueniant fatalem, & tempus amoribus aptum.
Insinuat teneris contagies cæca medullis
Languida tabifico depascens membra calore.
Hinc desiderio absentis macrescit vterque,
Inque dies furor augetur, damnoque salutis
Femina sæpe maris fetum memor edidit aluo.
Haud aliter, paribus flammis cum corda duorum

K. ii

Vrit saeuus amor, gaudet praesentis vterque
Conspectu, inque oculus se quisque & pectore versat.

Alter ab alterius sed si complexibus olim
(Disidium crudele) procul cogatur abesse,
Siue domum retrahit morosi cura parentis,
Aut pudor, & rigidi vox imperiosa tribuni
Militiae sub signa vocat; piger ille seuera
Iussa facit, cæcoque absentis carpitur igni.
Illa furit, passisque errat laniata capillis
Dilecto viduata viro; nam spectra recurrunt,
Præteritique aui simulacra & dulcia furtæ:
Angitur, & lento sensim confecta dolore
Liquitur, ut niuibus fluit Alpe cana solutis.

Nuper ut absentis tota deperdita mente
Daphnidis ingemuit caussa Carnutis Hyella.
Illam vos montes, vos Pyrenæia arces,
Et siluæ & saltus, illam generose Garumna,
Indigetesque dei, Nymphae, Faunisque bicornes
Vidistis quotiens plangentem pectora palmis,
Absentis quotiens in Daphnide suspirantem:
Dicite, namque recens dolor, & meminisse potestis.
Sæpe loqui voluit, luctantia sæpe repressit
Verba dolor, sæpe & vox arida faucibus hæsit:
Ac via vix tandem iusta laxata querella est.

Tu patriam sine me vises carosque penates,
Daphni, nec absentem teneræ miserebit Hyella:
Oscula nec, vocesque & murmura blanda, susurrosque
In mentem veniet meminisse; ah cur mihi, læsis
Cum te conspexi primum temeraria ocellis,

Non eadem, quæ me victam fera sub iuga misit,
 Sors tulit & vitam? cur me rapis improbe tecum,
 Absentemque trahis? verum quando aspera fata
 Eripiunt mihi te, nec nos patiuntur amore
 Expleri cupidos, & dulcis pascere flammæ,
 Viue memor nostri: quamuis longinqua locorum
 Nos dirimant spatia, & tardi mora temporis obstat,
 Viue memor, nec te fidei certissima quondam
 Pignora ferre meæ, grati monumenta furoris,
 Paniteat; fors hac etiam meminisse iuuabit.
 Ergo per Aruernos montes, Elauerque vadosum
 Dum properas, Segusque Forum, Ligerimque sonantem,
 Ad Lugdunensem seu qua piger influit aram
 Mistus Arar Rhodano: tutus seu ponte Matisco,
 Munitusve loco Cabilo, seu Diuio castrum
 Te tenet, externa dices aut merce Tricasseis
 Iam præterueto, populosa Lutetia amicos,
 Et torta cum veste sinus tibi Sequana pandit.
 Sis memor vsque mei, nec te, quæcunque laceffer
 Forma recens oculos, noua per spectacula ludat.
 Quæque mihi hinc abiens mandata extrema dedisti
 (Nam memini, inque sinus lacrimarum depluit imber)
 Hæc animo repete, & memori sub pectore conde.
 In patriam inuitus rapior, mea dulcis Hyella:
 Ah tibi ne tantum (dicebas perfide) victrix
 Concidat, atque alio mens incendatur amore:
 Aut iurata noua caleat constantia flamma.
 Quæ tunc dicebas, eadem tibi dicta putato:
 Iamque vale; atque breuem reditum si victa querellis

K iii

*Indulget fortuna meis, tu protinus a me
 Amplexusque artos, atque oscula mista susurris
 Expecta: sin heic mora me diuturnior arcet,
 Letifera, mora nulla, cito me tabe peresam
 Tristis, & indigna lugebis morte peremptam.*

*Dixerat illa graui mentem inflammata dolore:
 Nec minus absentem tacito sub pectore Daphnin
 Vrit cura vigil, cacosque resuscitat igneis;
 Alternas contra ille refert saepe ore querellas
 Virginis ad voces, fortasse & tristior ipse.
 Accipitrum tantus furit imis sensibus ardor,
 Garrula ubi tectis nidum suspendit hirundo,
 Et vetitos nimia accendit vicinia amores.
 Inde mares procul ablegant, vt diximus ante,
 Presidiumque adhibent contra, vrinaque calenti
 Sexennis pueri perfundunt pabula, & inde
 Mollirique ouum dissolui & protinus vsu
 Compertum est. Quin oui etiam (quis crederet?) haustu
 Occultis pereunt naturæ effectibus oua.
 Sunt & qui lacrimam Lencæ hos vitis in vsus
 Vere nouo prodesse putent, atque inde liquorem
 In pastum instillant, interstitioque dierum
 Paucorum conceptus abit sine tormine fetus.*

*Iam tineas contra, patitur cum corpore toto
 Profluuium, plumisque suo non tempore Falco
 Exuitur propera; densata quippe meatus
 Pelle obturantur, nudum accipitremque relinquunt.
 Aurea acu primum cruris tibi vena secanda;
 Mox partem implumem line amara cortice oliuæ;*

Huic ferri rasuram, & myriophylla, & alumen,
Purpureamque chelidonium, nitrumque petulcum,
Centaurea, aloenque, subactam & saluiam aceto,
Et Capitolini sterces simul anseris adde.

Cunctorumque loco, neque tantum cetera profunt,
Tu Libani sudata iugis opobalsama misce.

Sape pedes ruit in tumidos & noxius humor,
Et metus est, lapsu cancer ne temporis auctus
Serpas, & una vlcus ferat immedicabile secum.
Ergo para auxilium, stuppaque inuolue tumorem,
Et stuppam perfunde oleo, roseoque liquore;
Cappadocum saluunge, & sulphura vina, & alumen,
Aeaique acori succos, ebulique rubentis
Radicem; terra his liquefacta Cimolia aceto
Accedat, vel quam mittit Vulcania Lemnos:
Nuper & inuento quam fundit ab vbere tellus,
Qua Ligeris flauas conuoluit turbidus vndas,
Siluosoque harens arx Aripendia cliuo
Despicit Ambosias sublimi vertice turreis.
Sin & opem renuens pergat crudefcere morbus,
Nec desperato deerit medicina dolori.
Ficta Prometheo mortalia pectora limo
Quid non audetis? quo non humana proteruo,
Progressa est animo conandi industria? peior
Inuenta est medicina malo: nam frangere crura,
Atque ope inhumana tam dirum sistere fluxum
Profuit expertis; nec magni hac cura negotij.
Fasciis apte compositum cinge reductis
Accipitrem, albumenque oui, glebamque liquore

Dissolue Armeniam; tum crura include cauatis
Rupta prius ferulis, aut lentæ caudice cannæ:
Iura etiam hortensis solani infunde: ita prædo
Puluillo illatus iaceat, dum vulnera callum
Obducant, rectoque inoleseat crure cicatrix.
Territi at ingentis permulti mole pericli,
Atque metu febris, leui substringere filo
Adductam venam curuo sub poplite malunt:
Sanguine & hac misso, paruum qua subdita vulnus
Fecit acus, sebum gallina aut anseris addunt:
Sicque putant prohiberi humorum in crura ruinam.
Rursus & in pedibus, pigra per frigora brumæ,
Formicat pruritus edax: hinc sæpe laborat
Pumilus accipiter, tanti impatiensque doloris
Arroditque pedes & rostri cuspide differt.
Tu prohibe, & folium collo suspende papyri,
Quod pedibus morsus defendat, & illine amara
Pulvere partem aloes, fellisque liquore suilli:
Adde bouis stercus figuli fornace recoctum,
Et cinerem hinc acri tenuatum dilue aceto.

Hac morbis super internis; iam vulnera dicam
Quo tibi sint curanda modo, luxataque membra.
Arte Machaonia nunc res peragenda, mederi
Vulneribus vel qua solitus Podalirius, & qua
Phillyrides Chiron, Amythaoniusque Melampus
Inachias tantum nomen meruere per vrbes.

Accipitris capiti vulnus si forte ruentis
Aut aquila morfu illatum est, casuue, recentem
E calido line plagam oleo, saniemque repurga:

Mox

Mox infundatur capiti Cynarëus humor
Panchæ cum succo aloes, & polline turis:
His & vetonica tenuatis adde farinam,
Et latice ardentis dissolue hæc omnia vini.

Si oculo plaga inflicta est: tu protinus oui
Albumen pistillo agita, lymphæque tepenti
Dilue; ter ternis decet hoc iterare diebus.

Mox alia occurrunt collyria: mascula tura,
Saccharon, ingrataque aloen, myrrhamque Sabæam
Tunde, leuem in cinerem tundendo & singula solue.
Fictitium ex malo granato his adijce vinum:

Adde chelidoniae succos, marathrique, rosæque,
Cuncta simul miscens, medicata & dilue lymphe.

Pectore si quando penetrabilis ictus adhesit,
Admoto ad plagam quod lumine cernere fas est,
Gossipioque leui tenuis ludente per auras,
Matura auxilium, resinamque abietis vinctæ
Vino albo dissolue, vel Oriciam terebinthon:
Elueque hinc saniem. si autem & latior ore
Plaga hiet, & nimias reslando sorbeat auras,
Consue quod plus est quam sit satis, intus & abde
Lemniscum, pateat puri exitus vnde mouendo.
Tum si materia abscessus magis ingruat atræ
Inque dies magis atque magis; tere mascula tura,
Adde lupinorum glomeratam melle farinam,
Et siliquas aloes, & humi nascentis amicum
Anthemidis florem, atque incesti conscia partus
Ligna per Eoas & adhuc lacrimantia siluas.
Hæc resoluta albo flammis suppone Lyæo,

L

Incoctus saliente liquor dum bulliat vnda:
Per colum cuncta & tandem transmissa patentem
Effunde in plagam; supraque infraque iacentis
Corpus agens versa, quo permeet vsque salubris
Humor, & auxilium penetrans in vulnera portet.
Iamque expurgato superest vt vulnere carnem
Persolides; tum myrrham. Arabo de cortice misce
Cum siliquis aloes, & tura, & roscida mella,
Et pinguis terebinthi vna compone liquamen.
Maior in hoc labor est, cum vulnere in intima adacto,
Intestina cruenta foras, velut agmine facto,
Erumpunt, rursusque sua in penetralia cogi
Aut vento gravida, aut violenti vulneris ictu,
Atque inflammato nequeunt distenta tumore.
Illa prior calido sit cura fouere Lyæo:
Spongiaque addatur medicato imbuta liquore,
Dum pars detumeat; mox Euboicam meliloton,
Anthemidemq. rosaq. absinthia amara, & anethum:
Tunde vna, & corion, Pelusiacumque cuminum:
Crudaque non desint succo lita mellis anisa.
Nec satis hæc; cogi si forte in septa recusent
Viscera concepto se se attollentia flatu.
Ergo operæ pretium est ferro laxare meatum,
Atque, intestinis angusta in claustra repressis,
Consuere & tenui plagam coniungere rima.
Tumque & cinnabarin, & mella Calymnia, & vna
Calcem adde ardentem, myrrhamque, & tura minuta,
Masticinumque oleum: carnisque a glutine nomen
Quæ resina trahit: gummi his miscere Sabaum.

Interdum, atque aloen, terebinthique vnguiua prodest:
 Armeniam hinc terram tere cum lacrima Panacea:
 His & oryza, & Niliaci cyami adde farinam.
 Nec, si longinquis procul a lare dura locis fors,
 Dum praedam huc illuc vrges per inane vagantem,
 Te dira adflicto plaga falcone moretur,
 Expectare, & letiferi differre medelam
 Vulneris, ad multam repetas dum mœnia noctem,
 Debueris: calido fer opem; mora parua nocebit.
 Nusquam imprudentem offendat te casus acerbum
 Funus agens secum: mediam tum ferro aperire
 Commodum erit gallinam, & adhuc spirantis anhelum
 Pectus ad os tumidi componere vulneris, exta
 Donec natiuo possint resoluta calore
 Angustas sedeis, propriosque subire recessus.
 Hoc sat erit, praedonem intra dum tecta reportes,
 Mox ubi cunctarum superabit copia rerum,
 Aptaque non deerit tanto medicina dolori.

In genere hoc, paucis perstringam ut plurima, nervis
 Cum pars laesa scater, pinguis sat erit terebinthi
 Resina linere vlcus, odoratique cyperi:
 Nec non Tarbellae pellucidus abietis humor
 Proderit. at saliens arteria protinus icta
 Motibus aduersis conuellitur, & tremor errat
 Perque artus & membra frequens, atque aggere rupto
 Purpureus totis sanguis fluit undique venis.
 Nil te Caucaseis ad Lunam iuuerit herba
 Lecta iugis, non quam proprio sibi nomine diui
 Moly vocant: victam heic se vltro natura fatetur,

L ij

Agnoscitque suis potiores viribus artes.
Ergo adhibe ferrum candens, venaque cruorem
Siste vrens; tantum gracileis attingere fibras
Deuota, & tenuis, fallunt qui lumina, nervos.

Sæpe quidem externa quâquam haud appareat vllum
Pelle malum, tamen introrsum præcordia circum
Concretus coit sanguis; tum languidus ales
Nauseat, & prona tristis ceruice recumbit.
Hac valet aduersus tantum medicina periculum.
Tunde Cyrenaicum graueolenti semine laser;
Capparis accedat radix, malique liquorem
Funde super granati, aut viuo sulfure tincta
Tingue cibos lymphæ, pilularum & proderit usus.
Lentisci resinam vna, & nasturcia misce,
Pictaque puniceo contunde balaustia fucos;
Lemnia tum terra, atque vrens addatur alumen,
Turaque, mentastrumque, soporiferumque papauer.

Vngue sed infracto, spicati & acumine rostri,
Exesam utile erit carnem contingere pinguis
Gallinæ sebo, viridisque cruore lacertæ;
Proderit & ferro ruptum præcidere cornu
Vndique, ut inferior rostro maxilla recedens
Claudatur supero, & sursum omni ex parte tegatur.
Dein corio præruptum vincto vestire memento
Circum vnguem excidens; adde Idæam terebinthon,
Et violæ succum, & roseo solue omnia oliuo.

Proxima luxatis cura est succurrere membris,
Mota loco cum crura dolor diuexat & alas.
Præcipitate moras socij, accipitrumque magistri:

Ac, prius incenso pars inflammata tumore
Ardeat, & cacum laesis ferat ossibus ignem,
Auxilium præbete manu; membrisque repostis,
Explorante sinum digito, insolitumque tumorem;
Cingite fasciis audentem multa volutis:
Luxatum crus imprimis scapulamque ligare
Expediet, nexisque apte committere vinclis,
Tura prius sed sparge super, glebaque farinam
Armenia, nec non opium, lacrimamque cruentam
Misce vna, & placida renuentem trade quieti.

Præcipua in plumis huius pars artis alendis
(Quippe tegunt alas) omnique a labe tuendis
Versatur: tu præcipuam ne despice curam.
Nam venandum inter scapulam persæpe recisæ
Arboris illisit trunco; post terga relicto
Sæpe etiam domino, catulorum morsibus ictus,
Dum præceps prædæ incumbit, communis & ardor
Fœdus amicitiae atque odij discrimina nescit,
Luxatis adflactus humi fractisque remansit
Accipiter membris. culpa quoque sæpe magistri
Accidit, ut magnis plangoribus incitus alas
Ad palum laxis quatiat religatus habenis,
Parietibusque latus duris offendat inerme.
Ergo hinc vibrato luxantur corpore pennæ,
Ignauæque humeris hærent & inutile pondus.
Tu vero repida mutilatam perlue partem
Fontis aqua, & molleis tractando dirige culmos:
Mox betam in cineres viridanti a stirpe reuulsam
Mitte, & luxati medium calami induc truncum

Diffisso caule inuoluens, vinculisque coërce.
Sic modo pigra suos miti resoluta calore
Penna dabit motus, excussa que tendet in altum.

At non tam facili fractas reparare labore
Falconis pennas; aliasque nouare licebit.
Artis opus magnum hoc nostra; tamen hoc quoq. quamuis
Magna molis erat; facile experientia factu
Reddidit, atque alias imitando repperit artes.
Nam si rupta quidem, sed non a stipite penna est
Omnino diuisa suo, tu protinus unge
Interiora oleo fracturæ labra tepenti;
Consue mox, leno coniunge & pollice partem
Serica fila trahens leui stringentia nexu,
Ne terebratus acus findatur acumine caudex.

At trunco derepta suo si penna volanti
Deciderit, frustra heic quando natura laborat,
Artifici insuione opus est; immitte minorem
Præruptum in truncum caulem, qui parte superna
Induat insertam iusto molimine pennam.
Commissura apte hac fastigia bina iugabis;
Mox & vtrunque latus per facta foramina acutis
Perdici streperæ plumis teneræue columbæ
Transuersis veluti clauis configere debes,
Summa flagella premens. ita qui modo pigra trahebat
Mæstus humi gradiens implumia terga, repente
Pandet adoptiuas solito lasciuior alas,
Miratusque noua librari corpora cauda
Sublimeis rursus glomerabit in aëre gyros.
Haud secus inculto nascens mespillus in horto

Vrticasque rubosque inter spinosaque tesqua
 Inferitur, libroque liber concretus amico
 Porrigit inde suas, alienis frondibus inde
 Luxuriat, variosque vno de stipite ramos
 Fundit, & artis opes natura viribus addit.
 Vidi quem fiducia eo deduxerat artis,
 Alarum excisis illaeso vt corpore pennis,
 Consueretque nouas rursus, sutasque recisis
 Insereret truncis, & versicoloribus alis
 Implumeis humeros scapulamque amiceret inermem,
 Vndique quaesitis concinnans regmina plumis.
 Ergo humeris Gangeticus hinc, & Phasidos ales
 Effulget, prasinusque merops, & aquatica boscas;
 Hinc radiant Mauræ exuuiis Meleagridos ala.
 Ac veluti Volga ad ripas, placidique Tibisci,
 Adstrictumque gelu qua Vistula fertur in aquor,
 Stat bellator ouans; cui quod sub manibus vrbis,
 Ambiguissue manu mactati in finibus hostes,
 Plumarum intextis galeæ tot crista corymbis
 Adsurgit, variis pronò tot vertice pennis
 Nutat apex: volat hic turmas ante arduus omneis,
 Adtollitque iubas, & brachia iactat in altum.
 Conspicuus, gestatque ferox pro fronte tropæum,
 Et meritum factis decus arrogat, haud secus ales,
 Externis conferta opibus cui terga coruscant,
 Exultat, Martemque audax dominumque laceffit
 Lumina torua rotans circum, bellumque cruentum.
 Spe præsumit atrox, & inania vulnera miscet.
 Te quoque conceptus varios, cunasque docerem

Altius indagans caussas, arcanaque rerum
 Rimatus claras proferrem in luminis auras.
 Verum alio me Musa vocat, potioraque dictis
 Mens gestit memorare; nouo en mea concutit æstro
 Feruor, & exagitant maiores pectora cura.
 In laudes, FRANCISCÆ, tuas mihi carminis ibit
 Quod superest: tu da vireis & vota secunda.
 Cum primum Belgas secuta in pace beatos
 Iustus inexpertos furor arma capeffere suasset,
 Attonitus strepitu Scaldis, veterumque malorum
 Haud quaquam ignarus, venturiue inscius æui,
 Illacrimans glaucum fluuio caput extulit alto,
 Atque vrna incumbens hæc ora in verba resoluit.

Heu quantum turbarum instat, quantasque procellas
 Exciri, quantas cedes stragesque videbis
 Terra ferax hominum, centum cui litore curuo
 Stant vrbes circum, cui non certauerit ipsa,
 Saturni licet impertis se iactet & auro,
 Ausonia, & latis vicina Britannia campis.
 Nec vero se se Ligeris, vel Sequana nobis
 Anteferat, Rhodanusque ferox, præcepssque Garumna,
 Nuper & infelix fatali clade Somona:
 Non Padus, & magnam Venetum delatus in urbem
 Medoacus, tortis non flexibus Ausidus errans.
 Centum habitant populi circum, me ripa ab vtraque
 A Samarobrina centum comitantur euntem
 Flumina in Oceanum, atque vndis socialibus augent.
 Adde vrbes, adde artificum genus omne, & opum vim
 Immensam, fana adde deorum ædeisque superbas,
 Structaque

Structaque regali tot celsa palatia sumptu.
 Sed nulli sua felici stat prospera semper
 In cursu fortuna manens: nunc tristia letis
 Succedunt; mox in contraria tristibus addit
 Lata Deus, rerumque alternus vertitur ordo.
 Magna tamen spes est, si non me decipit auctor
 Augurij Proteus, nec certe decipit augur;
 Has magnum in terras diis fortunantibus olim
 Heroem demissum iri de stipite Franco,
 Auspiciis cuius se Belgica gloria tollet
 Rursus, & antiquos mores animosque resumet.
 Ac memini quondam, rapido cum forte per aestum
 Sole fatigatus gelida recubaret in umbra,
 Et dulcem caperet montis sub fornice somnum,
 Addita vincla Deo; (nam nostri audire iuuabat
 Fata renarrantem imperij, casusque futuros)
 Exire at vinclis luctatum sepius, & se
 Nequicquam in varias mutantem Protea formas
 Alta per has tandem rupisse silentia voces.

Cogor inexplicitas fatorum pandere sortes:
 Dij, quibus hac cura commissa arcana, fauete,
 Et quantum satis est, finite hac memor omnia seruet
 Dicta animo Scaldis; prohibent nam cetera Parcae.
 Litoris hoc quodcunque vides, quod adusque Batavos,
 Atque Caninefates, piscosique ostia Mosæ
 Porrigitur late, & spumanteis aequore fluctus
 Summouet, obiectaque instantis mole repellit,
 Et quasunque capit terras; ingentia quondam
 Opida erunt; nunc sunt densæ sine nomine filua.

M

Saltibus his quondam custodem imponet amicum
Rectoremque dabit vastanteis omnia Danos
Contra, & vicinam populanteis Saxonas oram
Karolus, Hesperij fasceis qui ad tollere princeps
Imperij audebit, Longobardumque rebellem,
Et patrio egressum propellet limite Maurum.
Ille & Hyperboreas gentes, Cimbrumque ferocem,
Et Boium, atque Amisi coget trans Saxonas amnem.
Inde tibi decus, atque aeternæ gloria fama
Francorum auspiciis: nec fas aliunde petitos
Accipere in regnum dominos: hinc sceptrâ regendis
Gentibus, inde data percussio sœdere leges,
Quas violasse nefas ulli: nec sera manebit
Pœna reos: spargent incendia vindice Franci
Quippe manu, fideique data contemnere pignus
Ausos, ad pœnam damnofo Marte reposcent.
Mox tua Borbonius firmabit regna, vagumque
Imperium sistet: multos dabit ille nepotes
Sanguine ab illustri, patriumque in nomen ituros,
Auctaq. dehinc genero transcribet sceptrâ Philippo,
Et titulis cumulata novis; quæ Karolus olim
Respuet, & formâ captus potiore puella,
Fratrî ultro permittet, & indulgebit amorî.
Obscurum ast illo, Burgundio, principe rursus
Clarescet nomen, & formidabile terras
Implebit, patriosque lares cunabulaque ipsa
Miscebit bellis: veniet tandem ordine longo
Extincti cum morte odij qui colliget heres
Reliquias, totumque animis ingentibus orbem

*Amplexus, generis Francis auctoribus arma
Inferet, & iusto prætexit nomine bellum.
Externum hic generum volet, externosq. Hymenaeos;
Act tandem Heluetiis temere congressus acerba
Morte cadet: tot opum & tantarum herede relictæ
Filiola, quæ secum iras odiumque paternum
Inferet in thalamum, quem fors dabit aspera cumque.
Nequicquam. licet his calo domus æmula surgat
Principiis, late Hesperias regina per vrbes;
Atq. idem in imperium cœant Draususque, Sausque,
Moraque pellucens, atque auro turbidus Oenus,
Danubiusque pater, totam qui permeat vnus
Europam, Euxinumque ruit non vnus in aquor.
His licet accedant & quæ Tagus aurifer arua,
Batis, Anasq. rigant, Minius quæ Cantaber, & quæ
Alluit incerto Sicoris permistus Ibero.
Pænnas huic intra Alpæ licet Abdua velox,
Ticinusque fluat, biferique rosaria Pesti
Qui rigat, & Calabros Silaris determinat agros;
Appulus & tristis, tristis famuletur Iapyx,
Discretusque maris longo spatium ultimus orbis;
Inueniet conuersa viam fortuna, ruetque
Victorem superincumbens, Francoque cupitam
Sero ad vindictam tandem post fata vocabit.
Atque aliquis, nam certa fides, de semine princeps
Nascetur tanto, qui carceris ultor auri
Damna patris virtute sua reparabit, & vnus,
Cunctandone armis ne vrgendo? restituet rem.
Illum armis opibusque in regna iuuabit euntem*

M ii

Arctoi regina maris: veterum immemor illa
Certa paciscetur iurata fœderamente,
Fœderibusque nouis thalami spes addet inaneis.
Hactenus, & celeri Proteus subit equora saltu.

Maſte animi princeps, quemcumq. breui affore certi
Promittunt vates: fortune gratulor, & te
Demiffum in terras lator, qui tempora culpa
Fecunda emendes, atque aurea ſecula condas.
Multa quidem circumnient te dura, trahentque
Precipitem; tu contra inimica cautus ad omnes
Fortuna caſus, vinces aduerſa ferendo.

Dixit, dein fluuiio Scaldis ſe condidit alto.
Nec vanus Scaldis: nouus ecce renaſcitur ordo
Annorum, noua iam redeunt Saturnia regna,
Et reuoluta ſuas repetunt primordia ſedes.
Poſceris en fatis ultro, votisque piorum,
Inque tua cuncti iaciunt virtute ſalutem,
Per te parta ſalus Cameraci ciuibus, arce
Seruata, & longe ſummoto a mænibus hoſte.
Nec minus interea pacis te cura remordet:
Marris opus pax alma, tibi pax quaeritur armis;
Et ſortis fatigue tui eſt; quod iuris aſylum,
Et ſacer antiſtes CUIACIVS, ille deorum
Accumbens menſis, & neſtaris ebrius hauſtu,
Callidus ambigua nodos diſſoluere legis:
Nunc & in vrbe tua, iuuenum plaudente corona,
Aſtræ teneras præceptis imbuit aureis,
Et Themidis magna cunctis arcana recludit.

SCALIGERVM taceam? cui me modo dicat amicum

Posteritas, quid iam ad decus immortale requiram?
 Unus is est nostri Phæbus qui temporis audit
 Musarum assensu, qui nunc potiora relicta
 Verona in cunctos iusto moderamine princeps
 Imperia exercet, qui, post regnata tot olim
 Opida anis atavisque cis Alpeis transque niuosas,
 Nunc deus & Phæbo maior dat iura per orbem,
 Musarumque parens, non iam germanus, habetur.
 Ille tuas laudes (quis Phæbo dignior alter?)
 Cecropia fretus cithara fidibusque Latinis
 Dicet, & excussum procul a cervicibus hostem:
 Ille Erisichthonia cinget tua tempore quercu,
 Servatosque addet ciueis, & ciuica iura,
 Totque exanclatos pro libertate labores.
 Audiet hoc Tiber, & rerum pulcerrima Roma:
 Audiet umbrosæ Liris qui lustra Maricæ
 Amne secat placido Vestinis auctior undis:
 Hoc Vulturinus & ipse, Acheloiæ hoc quoque virgo
 Audiet, Andinos memor & reuocabit amores.
 Hoc Sybaris, Crathisque, Phalanteusque Galeus,
 Et nondum Alpheos Arethusa oblita furores:
 Hoc Acragas; cæcisque fremens immane cauernis
 Maiores solito vomet Aetna Typhoeus igneis,
 Et dabit hinc signum, & te regna ad auita vocabit:
 Ipse quoque Eridanus taurina fronte superbus
 Ad sonitum exhibet, fundoque ciebitur imo
 Larius, & fluctu adsurgens Benace marino,
 Scaligeraeque iterum summittes cornua genti.
 Iamque tibi montes Eporedia pandet apertos,

M. iii

Accessusque dabit facileis; tibi claustra patebunt
Ratica, & Insubres nostro sine sanguine campi.

Inde triumphatis pubes cum Belgica Iberis
Reddet vota Ioui, & Mattiaco Neptuno:
Centum lanigeras maetabit rite bidentis,
Tot niuea tauros, niuea ceruice iuuenas.
Ipse sacri princeps puraque in veste sacerdos
Virtutis stabit manibus, lituoque verendus,
Verbaque dictabit, linguisque fauere iubebit,
Prospera que inspectis canet omina LIPSIVS extis.
Ille tibi ludos, sollemneisque ordine pompas
Instituet, veteresque pius renouabit honores.
Hic gladiatorum tercentum examine longo
Pugnabunt paria: ille pedes decernet, equoque
Vectus: at hinc paribus concurrent Belgica telis
Esseda: tum Mirmillo ferox praecunte lanista,
Mortis & impavidus miscabit praelia Gallus:
Emeritaque rudis victor vel premia poscet,
Aut iugulo gladium accipiet, sparsoque cruore
Elatus media Libitinam intrabit arena.
Mox dabit & scenam, facinusque immane Thyesta
Aeschyleo horrendum bacchatus carmen hiatu,
Tereaque, & furis actum producet Orestem.
Inde humileis pedibus soccos aptabit, heroque
Pseudolus illudens meretricem inducet in aedeis,
Monstratoque senem in cassidei detruhet auarum.
Iurgia multa Chremes, totis Nicostрата rectis
Miscabit: tandem latus summum exitus actum
Finiet, & festis resonabunt plausibus aedes,

Coniugijque Venus furtiua merebit honorem.
 Ipse modos faciet. Massylarumque ferarum
 Venatus dabit; aut medio certamina circo
 Committet, flexuque rota vitare docebit
 Pulveream aurigas metam: ruit impete magno
 Desultor, curritque, & equos alternat eundo.
 Naumachiam quoque & ille dabit, rostrisque carinas
 Aduersis paruum ingenteis propellet in aquor.
 Saturnaliis firmata hac pace diebus
 Auspice te Belgis spectacula LIPSIVS edet.

Tu populi pater interea, patriæque vocari
 Adsuesces, discentque tuo, quoscunque voluntas,
 Aut fortuna olim summa ad fastigia rerum
 Euehet, aut genus ad solium sceptrumque vocabit,
 Exemplo, innocuas seruare a cade secureis,
 Mutuo & officio obsequiumque fidemque mereri.
 Hac te fata manent: sua laudem cuique decusque
 Facta ferant: tu solus ames terraque marique
 Victor, Iberorum deiectis vndique circum
 Presidiis, dici, libertatisque seuerus
 Assertor, fraudisque Astræa præside vindex.
 Multa retro numerans iam nunc tibi Gallia debet,
 Pluraque debebit, si quo moderamine nostros
 Cepisti postac pergas componere motus,
 Si solo dulcis patriæ tangaris amore,
 Nec prauis dociles pateant nebulonibus aures,
 Flagitiumue putes promissam fallere dextram.
 His ingens animis oritur decus, omine lato
 Communem patriis dum finibus exigis hostem.

Dum ciuile manu sensim deponere ferrum,
 Externoque docet Gallos insuescere bello,
 Et calum in terris diuumque mereris honores.
 Ignotas alij gentes, alioque calenteis
 Sole petent terras, ac duro Marte laceissent,
 Immissisque nouum sulcabunt classibus aquor.
 Tu regere imperio Belgas, FRANCISCÆ, memento,
 Commissosque aqua populos in pace tueri.
 Hic amor, hoc studium: fortuna cetera cedent;
 Hæc propria, hæc nullis peritura est gloria sacris.
 Hæc ego V asconica meditabar lentus in vmbra
 Ad virideis Duranij ripas, æstusque Garumna;
 Dum modo Burdigala reddenda ad iura federem;
 Nunc, per Aginnates & Lactoratibus Auscos
 Vicinos, repeto aduersum contrarius amnem.
 Et iam Palladiæ surgunt tecta alta Tolosæ,
 Et Carcasso duplex & Narbo Martius imas
 Inter qui latitat mersa ceruice paludes.
 Inde Agatha ad dextram litus tenet, a quore pendet
 Arduus hinc Magalo, Pesenacum & nobile opimis
 Splendet oliuetis, tamarisciferaque Biterræ
 Per campos caput attollunt sublime patenteis.
 Et quæ Romana nunc maiestate Nemausus
 Spirat adhuc veteres animos & pristina iura,
 Maior & ipsa suis crescit per damna ruinis.
 Quas ego miratus cumulatas clide recenti,
 Pollutosque lacus, & diruta templa Diana,
 Ingemui, ac mecum tacito sic corde volutans:
 Ignaræ mentes diuum, ac caelestium inanes

Quo

Quo ruitis, dixi, aut quæ vos dementia cepit?
 Exhaustum omne nefas, quid inausum? ab vindice quonam
 Imprecer, admissis ut præmia digna feratis?
 Vos lymphaticus error, & iracunda Diana
 Exagitet, pœnasque nefanda ob facta reposcat;
 Abneget & lucis umbras, & fontibus undas:
 Icario tellus ut cum torrebatur aestu,
 Corpora victa calore, sitique enecta fatiscant.
 Sic ego iamque procul sensi post terga relictum
 Aggeribus Tarnim erectis, Atacemq. bicornem.
 Tempora pacali redimitus Erubris oliua
 Linquntur, & vitreo sinuosus Arauraris amne.
 Impositamque iugo qui præterlabitur urbem,
 Aequoraque immisso stagnantia flumine sulcat:
 Et qui tergemini frenatur fornice pontis,
 Saxosoque errans incerta Druentia campo.
 Incipit interea miti descendere cliuo
 Pyrene procul, & montes ostendere apertos:
 Parte alia surgunt iuga pinea Cebennarum;
 Quæ Petrocorius procul in consinibus orta,
 Arua Cadurcorum, secundaque iugera glasto
 Cingunt, & lato curuant sinuamine frontem,
 Rursus & in se se redeunt, Rhodanoq. propinquant:
 Velaunosque suos, Gabalosque, Aruernaque claustra,
 Rutenosque truces radicibus amplectuntur.
 Etiam pinnatos adtollit Auenio muros,
 Excisoque iacens decliuis Aransio colle
 Macerias, lapidumque ingentis pandit aceruos,
 Partaque de Cimbris Mario ductore tropæa.

N

Hinc oram legimus, castrumque subimus Acuij,
 Transmissoque iterum fluvio per inhospita saxa
 Trita solo Nomadum, & strigosis peruia mulis,
 Albam praegressi superauimus ardua montis:
 Tandem Anicij podium fessi peruenimus; vnde
 Mitia per cultu iuga, conualleisque feraces
 (Queis Briuate, & adhuc flammis vlticibus ardens
 Cingitur Issoria, & letis se collibus infert)
 Gergouie tumulum conscendimus, heic vbi priscae
 Rudera adhuc vrbis superant, & nomen inane.

Sic me musa vagum per iter comes vsque secuta est,
 Et latrociniis infesta tadia longa
 Ferre via dedit, & curas lenire molestas.
 Vt qui pensa trahunt & opus pro tempore debent,
 Dum nocturnum vrgent ad lumina sera laborem,
 Alternis ducunt ingratas cantibus horas.
 Vtque puer siluas inter valleisque profundas
 Obscurum qui carpit iter sub nocte silenti
 Obuia quaeque timens; seu mota cacumine quercus
 Nutauit, tenuine adsibilat aura susurro:
 Seu croceum teretis sudans de cortice trunci
 Pelluxit viscum procul, excussumque refulsit,
 Cantat, & horrorem spectrorum carmine fallit.
 Sic ego civilis dum tot monumenta furoris,
 Totque aequata solo delubra, arcesque superbas
 Lustro oculis, animo haec aegro, nec lumine sicco
 FRANCISCI auspiciis Musa dictante canebar:
 Quae victura diu tantum sortita patronum
 Auguror, haud merito auctoris genioque poëtae

Confusus, cumque hos mors frigida soluerit artus,
 Non totus tellure tegar; pars magna superstes
 Noster erit, & memori viuet per secula fama.

Atque aliquis longo cineres post tempore nostros
 Miratus viridi tumulatos cespite, dicet,
 Huic quamquam in plumis, fortunaq. in super ampla
 Contigerit nasci, & superarent gratia, opesque
 Quas teneris hodie cuncti mirantur ab annis:
 Maiorum quamuis repetentem exempla suorum
 Gentis honos, & laudis amor, clarique parentis
 Fama recens maiora etiam sperare iuberet;
 Otia Musarum tamen, ignotosque recessus
 Maluit ille sequi, scopulosque aulaque procellas
 Effugere, & vanos hominum contemnere fumos:
 Maluit ille ederas, & lauros sponte virentis,
 Quam spolia & macra pingueis de pace triumphos.

CIO IO LXXXII.

N ii

R Apacium autum, quæ cicurari possunt & interdiu volant, aliæ Lorariæ seu pinnariæ, Gallis *Oyseaux de leurre*: aliæ Pugilares, Gallis *Oyseaux de poing*.

Lorariarum numero sunt Aquilæ & Falcones: earum de quibus heic, nomina hæc ferè sunt.

χρυσαέτος, Aristot. Regia, Plin. Gall. *Aigle fauve*. Pag. 10.

μελανάετος, Arist. Plin. 11.

Falco Peregrinus, *Pellerin*. 13.

F. Montanus, 15.

F. Fugitiuus, *Passager*. Ital. *Traverso*. 16.

F. Scythicus, *Tartaror*. ib.

F. Nobilis, *Gentil*. 18.

F. Ignobilis, *Villain*. ib.

F. Teutonicus, 16.

F. Lanius, *Lancier*. 19.

Halæetus, *Falcon marin*. 20.

F. Tuniscus, *Tunicien*. 22.

Hierax, *Sacre*. ib.

Buteo, *Gerfaule*. 23.

F. Pumilus, *Esmerillon*. 24.

Pugilares accipitres hi sunt,

Fringuillarius, *Esparvier*. 26.

Astur, Iul. Firmico, Gallis *Antour*. ib.

Inter accipitres qui *τεύχεος* & *κράτιστος τῶν ἱεράων* Aristoteli est, is Plinio *Buteo* dicitur. Vnde palam est iniuriam maximam fieri maximo & nobilissimo accipitri ab iis, qui *Buteonem* interpretantur, *Buxart*. Nos nomen principis accipitris tribuimus Falconi, qui inter accipitres & in re accipitraria principem locum tenet.

Capiuntur aut in nido, & *Nidularij* vocantur, vulgo *Nidis*: aut iam adulti, & *Ramales* dicuntur, vul. *Branchus*: adultiores, antequam tamen primum deplumentur, *Horni* seu *hornotini* sunt, vulg. *Sores*. postquam iam annum egerunt, & plumas exuerunt: hos anniculos & deplumatos heic appellamus, vulgo *Muez*.

AD AMPLISS. V. PHILIPPVM

HVRALTVM CEVERNIVM

Franciæ Cancellarium.

SOMNIVM.

VN QUID & inter tot curas aulaque la-
bores,

Totque ærumnosi perplexa negotia regni,
Otia nostra vacat curare, humileisque Ca-
mænas,

Et fessam a magnis ad ludicra flectere mentes?

Scire quid in latebris noster meditetur Apollo;

Accipitrum species varias cognoscere & artes;

Qua ratione hominum ad nutus mansuescere discant,

Ægraque Pæoniis sanescant corpora succis?

Nimirum immensa complecteris omnia mente,

Nec res vel minima Phæbeia lumina fallunt.

Ne tamen hoc a me tu qui potes, exige, ut ille

Partus abortiuo nisi nec Apolline dextro

Editus, in claram te prodeat auspice lucem.

Hunc ego, cum lustris vix quatuor adderet vnum

Aetatis breue ver, gratum facturus HVRALTO

Collegæ; neque tam Musæo percitus æstro,

Quam precibus, magnoq. viri inflammatus amore,

Tandem post longos operisque viaque labores

Nuper Aquitanis sedeo dum lentus in oris,

Perduxi ad finem; sed non hac mente, per ora

N. iij

Docta virum posito volitaret ut ille pudore,
Sed tacita chartas inter latitaret in umbra
Tutus ab invidia stimulis linguæque veneno,
Limatumque acris fugeret censoris acumen.
Materies intacta quidem, at meliore poeta
Digna seges sed quid culpam iam deprecor amens?
Cum, si quid prave, ut sunt certe plurima, dictum
Confictumque, negare meum nunc denique possim,
Inficiatus opus, quod adhuc sine nomine circum-
Fertur, & applausum meruit nihilominus, ut sunt
Iudicia insulse laudantis scripta popelli.
Ne tamen interea, dum quid maturius a me
Exeat & dignum te vindice, rusticus ipse
Aut minus obsequiosus amici ad iussa viderer,
Hos ad te mitto, cui nil non debeo, versus;
Queis ego de vitæ ratione & sine regenda
In somnis audita cano. vos cetera Musa
Dicite, tuque adeo præsens ades ipse canenti.

Scilicet huc annus deuenimus, obuia in utrum
Scindat ubi dubium est Samij se littera callem.
Heic gemina ante oculos nobis adstare puella
Per somnum visa nuper, cum Solis in ortu
Blanda quies; sed non Prodic quas fabula finxit
Alcidem vitæ dubium tenuisse viaque.
Siderea hæc facie, atque oculis radiantibus, alto
Fert celo caput, & solido vestigia firmat
Stans immota solo, nullis obnoxia fati:
Exutoque levis terrestri pondere, curas
Exiit humanas, atque immortalia tentat.

*Illā sed humano compta, vultuque benigno,
Femineā robur forma validosque lacertos
Disimulat, nostrosque iuvat miserata labores,
Infra se positis satagens succurrere rebus,
Compellatq. manu presum. quid lumina ad illam
Vertis hebes, quæ te fugit, & pernicibus alis
Despectas linquit terras, terraque colonos?
Respice me, vel si potior te cura sororis
Tangit, at omnino spretam ne desere; tempus
Mox vehet hora suum, possit maturior ætas
Quo melius verum amoto discernere velo,
Et toto ætheriam moliri pectore vitam.
Nunc animus freni impatiens, & ad omnia præceps,
Vernantique obstant turgentes sanguine venæ.
Nec fas insue sinunt, urbem quassante procella,
Priuatæ operas dum quisque in publica confert,
Ad puppim commune extra te stare periculum.
Tun' patria solus viuas securus in vrbe
Mortaleis supra sapiens, communiaque assis
Non minimi facias ingratus commodæ ciuis?
Tun' latus, tristes alij? te nempe beato,
Diuite te infelix plebes mendicet egensque?
His ego per somnum dictis percussus, & ora;
Ora verecundo paulum succensa calore
Subueritus Diuæ; Quin te, quocumque vocaris,
Nympha sequor; quando & priuatū non sinis, inquam;
Dulcia cum placidis componere tempora Musis,
Et tacito cecinisse mihi; trans lubrica vitæ
Dux rege inoffensos tuæ per vestigia gressus.*

Nympha refert. macte hoc animo & virtute, tibi que
 Non natum te crede vni: pars una parentum est,
 Altera pars patria data, pars data tertia amicis,
 Ultima sola tua est: noli fraudare parentes,
 Non patriam, tibi qui vitamque laremque dederunt,
 Non ipsos, propter quos dulce est viuere, amicos.
 Sit meus iste labor, cupidum ne deuius error
 Plus in isto in scopulos, & saxa Capharea pellat.
 Undique praeupto accessum male peruia aditur
 Virtus: allatratque illac canis, hac lupus vrget.
 Teque adeo totis animi contendere par est
 Viribus, ut medium ferias; nec ad ambitionem,
 Aut sordis & auaritiam, turpeisque rapinas
 Fortuna, quaecumque manet, contingat abuti.

Ergo age qui mecum generoso accensus amore
 Iam propriis felice alienos carpis honores;
 Quo patria valeas quondam inseruire saluti,
 Priuatimque iuuare, vicemque rependere gratus:
 Artibus his primum teneros puer imbue mores,
 Quae formas rerum aeternas, secretaque ab omni
 Materie mentis rimantur acumine signa;
 Metirique docent veris immensa figuris,
 Innumera & numero comprehendere corpora certo:
 Quo mens paullatim a terra grauiusque elementis
 Stelliferas euecta petat sublimior arces;
 Adspecuque boni summi spe plena fruatur,
 Et celsum ante Dei sensum perducta tribunal
 Aeterni iam nunc miretur iudicis ora.
 Id licet eximio Fidei sit munere nobis

Concessum,

Concessum, tamen à teneris humana colenda est
Et subigenda annis natura; recalcitrat illa
Quippe ferox, & mole sua se inuoluit, humique
Adfligit secum diuinæ particulam auræ.
Multi adeo CHRISTI nomenque fidemque professi
Mentem iniuram gestant, tam nomine tanto
Digni, quam Cereris sacras contingere vittas
Lais, in Isthmiacis notissima fabula ludis.
Hi quamquam in CHRISTI faciant stipendia castris,
Ordine deserto, litui simul intonat horror,
Terga metu nudant; fugiendo denique malunt
Vinci, pugnando pulcrum quam vincere pugnam,
Transfuga & erroneus melius, qui prouidus herbas,
Lata prius cultis mandet quam semina fulcis,
Extirpabit agens ipsa ab radice nocentis.
Tu quoque praua animi domina rationis aratro
Inuerte, abque ima plantaria stirpe reuelle;
Tum semente nouum generosi pectoris aruum
Confere. sic cupidis nullo fors aspera casu
Subscribet votis, & spes superabit auaras.
Nempe via urbanos sic est sternenda ad honores,
Vt, si non inuitus, at admittare rogatus,
Sollicita ingratos subiturus mente labores.
Hoc ita perficies, si te ad potiora parabis
Semper, & his olim, quæ cernis & obuia palpas,
Qualiacunque ea sint, fasceis, sellæque curules,
Et trabeæ, & quauis maior ceruice corona,
Esse putes aliquid præstantius, & prece crebra
Poscendum; si tu meliorem denique vitam

O

*Artibus his instructo animo praeceperis hac, quae
 Publica curat, & in rebus consistit agendis,
 Et clauo imperij belloque & pace regendo.
 Scilicet illa mihi vere respublica felix,
 In qua non gaudeas, non vestis diues & auri,
 Verum mentis opum, vitaeque probaeque cataeque
 Commissas rerum dominus moderatur habenas.
 At virtutis inops auidoque famelicus ore
 Deorat exhaustam confusis legibus urbem;
 Diuersisque trahit studiis pugnantia secum
 Vota hominum; & priuata sibi dum commoda captat,
 Intestina ciet manifesta bella ruina.*

*Nunc praecepta animo, sapiens quae porticus edit,
 Insinua: sulcare puta te vasta profundi
 Aequora, dum viuis (crebris pulsata procellis
 Vita etenim, & magno turbarum fluctuat aestu.)
 Si quando in terram datur indulgente celestia
 Nauigio intutum subducto excurrere, conchas
 Per litus legisse iuuat bulbosque virentes,
 Dum reditus sis vsque memor, neque longius erres;
 Cumque soluturus curua de puppe magister
 Dispersos noto socios clamore vocabit,
 Protinus in nauim redeas ac iussa capeffas,
 Ne desertorem nuda te linquat in acta.
 Paruus Hylas comes Alcidae & gratissima cura
 Missus aquatum olim, dum longius errat, in vndis
 Obrutus interiit, frustra reuocante magistro:
 Ne fueris heic tu. Sin te maris horror & aestus
 Ignarum terrent; conuiuia finge parari*

Lata viris ac lauta cibus, interque rogatos
 Ex alto cenae patrem dare iura sodaleis.
 Heic nisi quod structor libandum porriget, aut rex
 Iusserit, ore caue attingas aut indice monstres;
 Quosque verecundis sineis praescripsit honestas
 Moribus, observa: sicut laudabere comis
 Conuiua, & diuum mensis accumbere dignus,
 Dignus & aetheria recipi in consortia vite.

Hoc desideris prudentia Stoica frenum
 Imposuit. quid nos magni qui nomine CHRISTI
 Censemur? lex veridico iubet ore profecta
 Sic fluxis vitaeque bonis fallacibus uti,
 Ut longum per iter qui diuersoria mutant
 Sapius, & nunc his nunc oblectantur & illis,
 Ire tamen pergunt semper, nulloque morandi
 Prætextu interea cessant, dum fine beato
 Optatas tanquam sedes metamque laborum;
 Ne loti nimirum olim dulcedine capti
 Obliti reditus dominum frustrentur Vlyxem,
 Nec nisi compedibus repetant salsa aquora adacti.
 Auctoramento liber, ludoque relicto
 Angusta salebras vitae superasse videtur
 Ille, sui dominus quisquis non crastina curat,
 Sed satur ac vitae plenus, vitaeque peracta
 Vinit adhuc, tempusque libens videt illud & æquo
 Fert animo elabi, quo nil iam pertinet ad se
 Præteritis latum mora temporis vlla futuri,
 Quo placide inque alta tranquillius pace quiescat.
 Nunc ex aduerso cruciatus pone seueros,

O ij

Precipitique rota affixos Ixionis angueis.
 Ille animi cecus cum iam conuiuia Tonantis
 Consiliis inter diuum temerarius esset,
 Cum nihil ad stultum posset satis esse furorem,
 Complexus tandem ambiuit Iunonis; at illi
 Obiecta illisit prudens Saturnia nube:
 Que feta atque hominis de semine turgida inani
 Depluit in terras noua robora Centaurorum.
 Si tectum excutias falsa sub imagine verum,
 Hoc patet exemplo, quid inanibus atque superbis
 Proficiat desideriis humana libido.
 Pro solido simulacra bono dat nempe fruenda,
 Somniaque, & variis spectra illudentia formis
 Externi obiectat cupidis plus mentibus aequo.
 Exitus ergo quis est? vano ambitiosus honori
 Qui bona posthabuit veros tribuentia honores
 Effigies rerum externas amplexus & umbram,
 Aeternas luit erroris post funera poenas,
 Spesq. metusq. inter, dum vixit, pendulus, & nunc
 Aeternos rerum patitur miserabilis orbeis.

Altera nunc pestis superest (comes illa prioris,
 Fadior at longe & nostra exitiosior vrbi)
 Euellenda animo: manicis pedicisque rebelles,
 Imperat illa etenim nisi seruir, comprime motus.
 Pone modum desideriis, & mentis in arcem
 Insultus contra hostileis te siste receptis
 Viribus. heic & opes aeternae, aurumque potentis
 Immortale Dei munus; ratione sed illud
 Seruandum custode datum est; ne scilicet aurum

Ingennum violet vilis mistura metalli,
Et prauo tandem admistum contraminet usu:
Impuroque adeo mens corrumpatur ab auro
Diues opum, quas terra creat, caelestis at auri
Prorsus inops, quod felicem dat viuere vitam.
Nam vulgo ad fraudeis & crimina falsa; neceſque
Vtimur humanis opibus. vident? ecce precantem
Tendentemq. manus, diuosque in vota vocantem,
Ante aras Polydorum obtruncat perfidus hospes.
Luxuriem reſeca votorum: ni facis, addat
Pluralicet fortuna petitis, plenus egebis
Semper; nec, ſi te Pactoli riuis inauret,
Et Tagus, & loto flauus de vellere Phasis,
Ditior euadas, quod enim ſatis, hoc & abunde eſt.
Effluet heic quicquid meſuram infuderis extra,
Et quaſi diſfuſum pertuſa in vaſa peribit.
Pelle ſitim modico, vehemens ne ſeuiaſt, hauſtu:
Quippe illam augebit potandi largior uſus.
Haud ſecus ac ſalſa rapido ſi Solis in aſtu
Reſtinxiſſe ſitis properes incendia lympha.
Otia, libertatem, æqualeis inter amicos,
Et Muſa mediocrem uſum, quantumque ſalini
Exigui ſatis eſt, an habenti deeſſe beate
Ad viuendum olim quidquam queat? aſpice iam nunc
Quid velit hæc curuiſ toties iactata theatris
Vox coniurata pereuntis plebe tyranni:
Hei miſer a caris morior deſertus amicis!
Ille miſer, ſed enim multo infelicior ille,
Qui nullum, turpis cum mors inſtaret, amicum

*Aut inimicum habuit, quamvis bis mille quadrigis
Semper iter faceret, Romamque teneret opimam.
At quemnam haud habiti penuria perdidit auri?
Aut apud antiquos vbinam hac audita poëtas?
Immo audi potius, puerorum nania vulgo
Quid moneat; non marmoreis domus alta columnis,
Non ebore e niueo lecti; non stragula, gemma,
Aspera non vasa ex auro, fundique patentes,
Lataque nequidquam rumpentes horrea messes
Exhilarant auidos tam claro lumine visus:
Quam bene concordeis inter conuictus amicos
Communi mensa florens nec dispare cultu.*

*Has tibi opeis, miseris hæc summa viatica rebus
Congere, dum fas est, facili dum candida currunt
Pensa manu, & longum non invidet Atropos æuum.
Nil adeo fidos tibi amicos deerit habenti,
Si quando insolitos moueat fortuna tumultus.
Ast homines hodie nostri, proh tempora! iniqui,
Qui bona conspiciunt oculis aliena malignis;
Et, quantum accedit dignis, decedere tantum
Atque perire sibi credunt, clamque arte dolosa
Præripiunt aliis meritum virtute fauorem:
Paucaque polliciti nec amico grata petenti
Promissis minus exsoluunt. has scilicet artes
Confinxit malesuadi amor insanabilis auri.*

*Dixit: & obscura fugiens se condidit umbra,
Et me cum somno dilecta reliquit imago.*

*Hæc animum primis sæpe inculcata sub annis
Aut præcepta regent, aut non percepta nocebunt.*

Tu vero, tuus est qui, vir ter maxime, mentis
Candor, amicitia pro iure, & rebus agendis
Explorato usu, pro maiestate sedebis
Iudex, & dubiam mecum arbitrare litem;
Exemplone tuo tecum quoque grandia coner
Vtilis & patriæ carisque futurus amicis;
An tacitas inter silvas inglorius errem
Ipse mihi felix, nostra sed inutilis vrbi.

HIER. FRACASTORII

ALCON,

sive

de cura canum venaticorum.

HIER. FRACASTORII

ALCON,

siue

de cura canum venaticorum.

SSIDVIS nuper fessus venatibus Alcon,
 Falleret aestiui vt fastidia longa diei,
 Coruini quâ se nemora excelsissima cælo
 Extollunt, viridi dū captat frigus in vmbra,
 Dicitur ad inuenem senior sic fatus Acastum.

Me segnes artus, defectaque viribus atas
 Et superare iuga, & latis discurrere campis,
 Et torquere leues hastas, & ferre pharetram,
 Nate, vetant, densaq. indagine cingere siluas.
 Sed te puluereum cursu transmittere campum
 Ferre æstum frigusque, leues agitare Molossos
 Et pinguem siluis ad tecta auertere prædam
 Nunc decet, ac validam pro me exercere iuuentam.
 En arcum pharetramq. tibi, jaculumq. relinquo:
 Ne tamen vsque adeo plena confide pharetra,
 Vt postrema canum interea tibi cura putetur:
 Quorum ope veloces poteris præuerrere cernos,
 Aut aprum ingentem, aut fuluum superare leonem,

Ergo age, & hac tecum semper mandata referua.

Principio vt generosa canum tibi copia nunquam
Desit, quæ certam valeat promittere prædam,
Elige degeneri nequaquam semine natos,
Sed quos assidue silus exercuit altis
Et labor indomitus, seuarum & præda ferarum.
Nec vero parui formamque genusque putaris:
Nam neque sunt animi, neque mores omnibus ijdem,
Et varia diuersa canum dant semina gentes.
Nam rabidas si forte feras te cura tenebit
Venari, & variis caput obiectare periclis,
Spartana de stirpe tibi, de stirpe Molossa
Quære canes, Libycos illis, acresq. Britannos
Pannoniosque truces, & amantes prælia Celtas
Adde, nec Hyrcanos, nec feras sperne feroces.
Si vero paruos lepores, capreasque fugaces
Malueris, timidusque sequi per devia ceruos,
Delige Pannonios agiles volucresque Sicambros.
Quod tibi si latebras, abstrusaque lustra ferarum
Rimari certa catulorum indagine cordi est,
Hunc vsus implebit Perses & Saxogelonus.
At genere ex omni præsertim delige quæ nec
Corpore sit gracili, nec densis aspera villis,
Sed sublime caput, viuacia lumina & amplam
Ostendet frontem, atque ingentes oris hiatus:
Cui rectæ surgant aures, cui pinguiæ terga
Diuidat in caudam descendens spina reflexam:
Sint armi lati, sint æque pectora lata:
Lata alius, quæ sic costis adiungitur imis,

P ij

Vt tamen in spatium sensim se colligat arctum:
Vt caua diductis succedant ilia costis,
Excipiant siccis quas fortia crura lacertis.
Ima pedum parua signent vestigia planta.
Huic similem coniunge marem, cum vere repenti
Tangit amor genus omne auium, genus omne ferarum.
Bis quinas tamen ante dies accensus vterque
In venerem, venere abstineant: sic plena libido
Acrius exstimulat, viresque ad semina præbet.
Hinc maior soboles, atque inde valentior exit.
Que simul ac se se numero so protulit ortu,
Selige de multis quos iam præstare videbis
Pondere: vel stipulae flammis include sonoris
Ingentem turbam: prolis nam mota periclo
Egregiam sobolem, melioraque pignora mater
Ocyus eripiet flammis & inertia linquet.
Illi igitur plenis ubi nondum viribus ætas
Accessit, paruum cursu conscendere collem,
Et molli assuescant se se demittere cliuo.
Hinc tenerum leporem, vel crura infirma trahentem
Sectari capream, & facilem percurrere campum
Incipiat, verbisque viri parere vocantis.
Nulla mora est, ipsis crescent cum viribus anni.
Iam potes hos tuto densis committere siluis:
Perque altos montes per lustra agitare ferarum.
Nec minus aut apro, aut fuluo obiectare leoni:
Si modo vel capreas, vel dedignabere ceruos.
Immodicis tum parce cibis, tum cursibus illos
Exerce assiduus: ac mox ad tecta reuerti,

Vincla pati disceant: ita demum libera colla,
Cum res ipsa, vsusque vocat, maiore feruntur
Impete, nec cursum remoratur pigra sagina.

Hactenus in siluis catulos eduximus altis:
Nunc quæ morbosæ sit cura adhibenda, docebo.
Insomnes cum forte canes occulta fatigat,
Vimque adimit febris, putrem tunc ore cruorem
Ferro emitte leui: dein Bacchica dona rosarum
Misce oleo, & rapidis simul omnia concoque flammis
Terque die inserto demitte in guttura cornu.
Si vero nimio venandi langueat astu,
Butyro lapathi succos, Siculique Lyæi
Pocula, contusumque piper simul omnia miscens
Prosubige: vt certi simul ac commixta liquoris
Prætulerint speciem, cupido canis hauriat ore.
Immodicam sed forte sitim dum subleuat atro
Fonte canis, lymphæ mala si successit hirudo,
Cimiceo suffire canem nidore licebit.
Aut oleo ptisanam & spumanti melle subactam
Incoquere, offensoque cani præbere vorandam.
At cum tæta lues, clauos dixere, palatum
Afficiet misere, siluestria sesama, nec non
Bacchi acidos latices, & chartam sume perustam,
Atque Ammoniæ frustum: dein singula in vnum
Confundens, tæta causam superilline pestis.
Tum vero, ardentem oculos inimica perurit
Cum tabes, crebræque fluunt à lumine gutta,
Iam frondes sacra myrti siluestris & vna
Arentesque rosas diluto concoque Bacho,

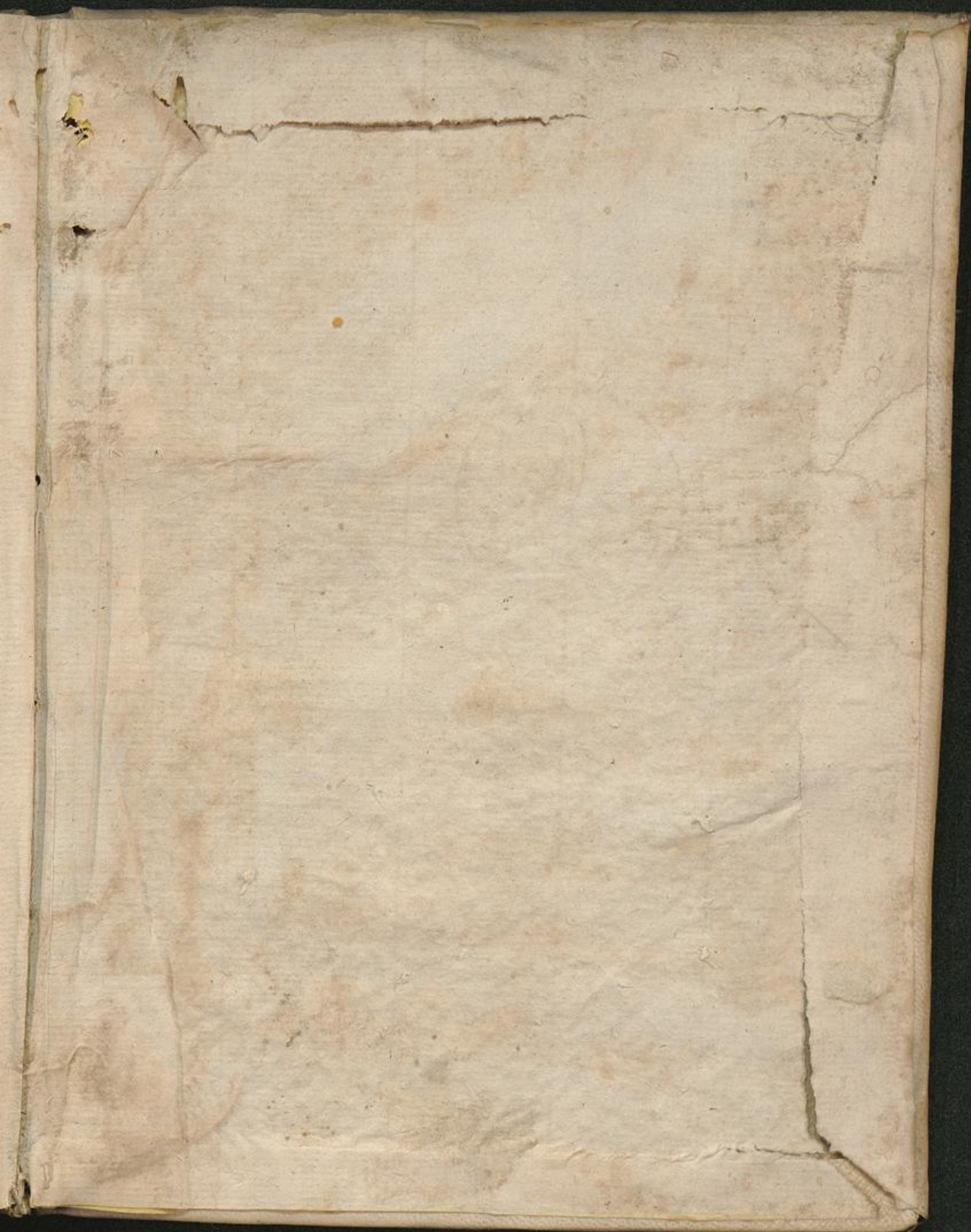
*Hisque affecta leuicetus ablue lumina dextra.
Inde oleum, atque oui niueos immitte liquores.
Quod si nativo stimuletur coxa dolore,
Lemiulum lapidem, Meditem nomine dicunt,
Vrina semel atque iterum demerge recenti:
Cui Bacchi dulces, acidosque adiunge liquores,
Quaque latet pestis sumta circumline penna.
Ast ubi rupta nouo manabit sanguine vena,
Tum murem geminum, ac telam pendentis arachnes
Vre foco, cineremq. vndanti impone cruori:
Proderit & ferro candenti tangere vulnus.
Obstructo vero lotij cum forte meatu
Vexari aspicias catulum, cerealia dona
Obijce lacte prius sima persusa capella.
At contra venis si quando sanguis apertis,
Pro facili vrina, terram madefecerit atram,
Conueniet lente feruenti lactis aheni
Mollire, & tenues coriandri immittere succos,
Infraetumque piper, laticemque vndantis oliui,
Insertoque cani paulatim infundere cornu.
Quid? taceam nimio cum decidit vngula cursu?
Frangere namque iuuat pallentis grana cumini
Dentibus, admotaque pedem lenire salua:
Incipientq. noui subcrescere protinus vngues.
Fit quoq. vt immundo catulus inguletur ab æstro:
At tu siluestrem crepitantibus vrere rutam
Ignibus, & fumo pariter mulcere salubri
Disce: dehinc acri perfundere vulnus aceto,
Quin aures etiam muscarum turba molesta*

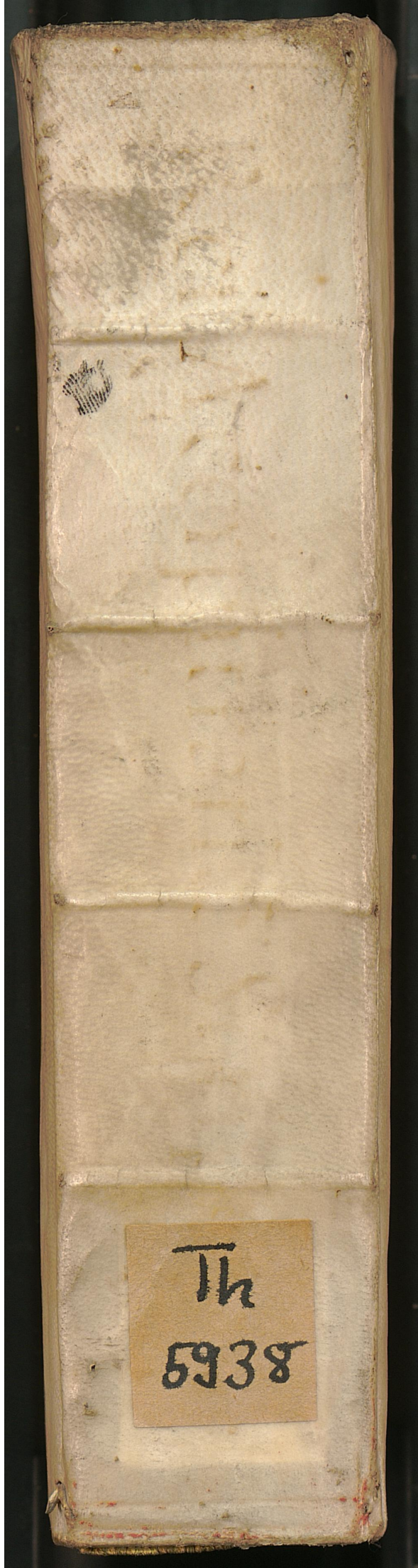
Impetit vsque adeo, mutilatum appareat alte
Vt caput: ipse autem venienti occurre periclo,
Et prius has nucibus viridiq. putamine tinge.
Quid cum dura canes inter se praelia miscent
Alter vt alterius percussus dente laboret?
Tunc etenim cerui flammæ subiecta voraci
Ossa teres, oleo subigens frondentis oliuæ
Vnguinis in morem, ac vulnus letale perungens:
Quamquam etiam possis ramenta inducere ferri.
Namque venenifero serpentis saucius ictu
Quo valeat, scit sponte sua reperire salubre
Gramen, & ipse sibi nullo auxiliante mederi.
Senserit at rabidos vbi morsus, protinus ipse
Idæam ruta foliis acrique Lyao
Iunge picem, læsæque adhibe hæc medicamina parti.
At mala cum scabies miseros depascitur artus
Latrantum, & fæde miserabile corpus adurit,
Cerusam, abdomenque bonis, resinamq. tenacem,
Butyrumque recens viridantibus incoque sensim
Lentisci foliis, infectaque membra perunge.
Sed tunc præcipue sollerti mente cauendum est,
Cum rabie accensus nunc hos nunc impetit illos,
Ipsi infensus hero, datque insanabile vulnus.
Ergo illum primo valida compeſce catena:
Inde rosæ agrestis radicem pondere saxi
Contusam vini fontis consperge liquore,
Vt potus speciem lino colata nigranti
Præferat: hac sumpta reuocari ad pristina tradunt
Sensa canem, ac posita rabie mitescere rursum.

Sunt qui siluestres ficus adipemque vetustum
 Contundant: ederas alij feruentibus vndis
 Emollire iubent, donec pars vna supersit
 E tribus, atque ipsis foliis, tepidoque liquore
 Pascere quadrupedem aurora surgente furentem.
 Nil tandem vsque adeo prodest, ac prima sub ipsum
 Principium morbi rescindere semina ferro.
 Nam qua parte imo coniungi lingua palato
 Cernitur, & fauces, natio concolor auro
 Occupat, in rabiemq. feros agit vsque Molossos
 Vulnificus vermis, suffunditq. ora veneno.
 Quem si quis potuit ferro resecare, potentem
 Is tanti abstulerit causam, stimulumq. furoris.
 Quæ superant, olim: nunc prædam ad tecta iacentem
 Ferre monet præsens fugientis temporis hora:
 Quandoquidem calamos posuit Corydallus acutos,
 Etiam sublustres inuectat luna tenebras.

FINIS.

Pag. 3. tuendus. 5. spelea. 9. Hippolyta. 15. sed non etiam addidit alas.
 22. Iulij. 30. Viribus atq. oneri integris. 36. dediscere nolite amicam. 37.
 Fringuillarij. 39. Stillicidj. 65. Pars cepti superat. 87. quot sub manib. 96.
 Externoque doces. 105. semina sulcis. 115. nec Seras sperne.

Th
5938